(جنگ رمضان)

وزارت امور خارجه
معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

۴۰ روز تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران

اسناد، مکاتبات، گزارش‌ها، مواضع بین‌المللی

۹ اسفند ۱۴۰۴ – ۱۸ فروردین ۱۴۰۵

معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

بسم الله الرحمن الرحيم

۴۰ روز تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران

(جنگ رمضان)

(اسناد، مکاتبات، گزارش‌ها، مواضع بین‌المللی)

معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

۹ اسفند ۱۴۰۴ – ۱۸ فروردین ۱۴۰۵

فهرست مطالب

مقدمه ۱۳

فصل اول: گزارش‌های تبیینی و حقوقی درباره اقدام تجاوزکارانه ۱۵
جنایت ساعت ۱۱:۳۰ - زخم میناب ۱۷
آثار منفی ناشی از جنایت رژیم صهیونیستی در حمله به مخازن نفتی بر محیط زیست، سلامت، امنیت غذایی و میراث فرهنگی ۳۳
زخمی بر پیکره تاریخ و فرهنگ ۴۱
آیا حقوق بین‌الملل از حملات «خشم» محور جان سالم به در خواهد برد!؟ ۹۰
موضع جمهوری اسلامی ایران در جلسه اضطراری شورای حقوق بشر ۱۹۷
موضع حقوقی جمهوری اسلامی ایران در خصوص ترتیبات عبور از تنگه هرمز ۲۰۹

فصل دوم: مکاتبات ۲۲۳
بخش ۱: مکاتبات با دبیرکل سازمان ملل و شورای امنیت ۲۲۴
نامه وزیر امور خارجه در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۲۲۵
نامه وزیر امور خارجه در مورد شهادت رهبر معظم انقلاب، ۱ مارس ۲۲۷
نامه وزیر امور خارجه در مورد حملات به اهداف غیرنظامی، ۲ مارس ۲۲۹
نامه وزیر امور خارجه در مورد تهدیدهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه ملت ایران، ۸ مارس ۳۳۰
نامه وزیر امور خارجه در مورد حمله به تأسیسات هسته‌ای، ۲۲ مارس ۲۳۳
نامه وزیر امور خارجه به همتایان در خصوص پیش نویس قطعنامه شورای امنیت در مورد وضعیت تنگه هرمز، ۲۳ مارس ۲۳۹
نامه وزیر امور خارجه به اعضای شورای حقوق بشر در واکنش به برگزاری جلسه فوری ۲۵ مارس توسط کشورهای شورای همکاری خلیج فارس، ۲۸ مارس ۶۴۰
نامه وزیر امور خارجه در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای، ۳ آوریل ۲۴۶
نامه وزیر امور خارجه در مورد خسارت به زیرساخت‌های دارویی و پزشکی، ۸ آوریل ۲۴۹
نامه وزیر امور خارجه به وزرای امور خارجه چین و روسیه در مورد مخالفت با پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت در مورد تنگه هرمز، ۸ آوریل ۲۵۱
نامه وزیر امورخارجه به وزرای خارجه چین و کوبا در مورد حمایت از برگزاری جلسه فوری شورای حقوق بشر در موضوع مدرسه میناب، ۲۰ آوریل ۲۵۲

نامه وزیر امور خارجه به وزرای خارجه اعضای شورای امنیت در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در مورد تنگه هرمز، ۶ می ۲۵۳
نامه وزیر امور خارجه به وزرای خارجه اعضای شورای امنیت در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در مورد تنگه هرمز، ۷ می ۲۵۶
نامه وزیر نفت در مورد تجاوز نظامی علیه ایران، ۲۴ مارس ۲۵۸
نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مورد حملات عمدی به زیرساخت‌های پزشکی و بهداشتی، ۳۰ مارس ۲۶۰
نامه معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در مورد پیامدهای زیست‌محیطی حملات، ۸ مارس ۲۶۲
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به مقر پلیس دیپلماتیک در تهران، ۳ مارس ۲۶۴
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حق ایران برای دفاع مشروع،۴ مارس ۲۶۶
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید رژیم صهیونیستی به هدف قرار دادن اماکن دیپلماتیک ایران در لبنان، ۴ مارس ۲۶۷
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به ورزشگاه آزادی، ۵ مارس ۲۶۹
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حق ایران برای دفاع مشروع، ۷ مارس ۲۷۳
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد موضوع پیامدهای زیست‌محیطی تجاوز، ۹ مارس ۲۷۵
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد دیپلمات‌های شهید در لبنان،۱۰ مارس ۲۷۷
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدیدهای وزیر جنگ آمریکا، ۱۶ مارس ۲۷۹
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات و خسارات وارده به اماکن تاریخی، ۱۶ مارس ۲۸۱
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به مراکز آموزشی از جمله مدرسه میناب، ۱۶ مارس ۲۸۳
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد بمباران جزایر خارگ و ابوموسی، ۱۶ مارس ۲۸۵
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در واکنش به ادعاهای وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی، ۱۷ مارس ۲۸۸
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ترور دیپلمات‌های ایرانی در لبنان، ۱۷ مارس ۲۹۲
نامه سفیر ایران در سازمان ملل به همراه گزارش تجاوزات نظامی مستمر علیه ملت ایران، ۱۸ مارس ۲۹۴
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به میدان گازی پارس جنوبی، ۱۸ مارس ۲۹۶
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد شهادت دکتر لاریجانی، ۱۸ مارس ۲۹۸
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد موضع ایران نسبت به قطعنامه ۲۸۱۷ شورای امنیت، ۱۸ مارس ۳۰۰
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید رئیس‌جمهور آمریکا به نابودی نیروگاه‌های ایران، ۲۲ مارس ۳۰۶
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در رد بیانیه سازمان همکاری اسلامی، ۲۴ مارس ۳۰۸
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید به ترور رئیس مجلس شورای اسلامی و وزیر امور خارجه، ۲۶ مارس ۳۱۰

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به شرکت فولاد مبارکه اصفهان، ۳۰ مارس ۳۱۲
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ادعاهای نماینده اوکراین، ۳۰ مارس ۳۱۴
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، پاسخ به ادعاهای نماینده استرالیا، ۳۱ مارس ۳۱۶
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدیدهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه زیرساخت‌ها، ۳۱ مارس ۳۱۷
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، حمله به انستیتو پاستور، ۲ آوریل ۳۱۹
یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران درباره ادامه جنایات جنگی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه ایران و تهدیدات مقامات آمریکایی، ۳ آوریل ۳۲۱
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به پل B-۱، ۴ آوریل ۳۲۳
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا درباره روز نیروگاه‌ها، ۶ آوریل ۳۲۶
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به دانشگاه شریف، ۶ آوریل ۳۲۸
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد شهادت وزیر امور خارجه اسبق، ۱۰ آوریل ۳۳۰
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد محاصره دریایی ایران، ۱۳ آوریل ۳۳۲
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، پاسخ به ادعاهای نماینده آمریکا، ۱۴ آوریل ۳۳۳
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، توقیف کشتی توسکا در خلیج فارس توسط نیروی دریایی آمریکا، ۲۱ آوریل ۳۳۵
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، حمله به زیرساخت های ارتباطی، ۲۲ آوریل ۳۳۷
نامه سفیر ایران در سازمان ملل، در خصوص توقیف کشتی های تجاری ایران توسط آمریکا، ۲۸ آوریل ۳۳۹
نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ادعاهای نماینده امارات متحده عربی، ۵ می ۳۴۱
بیانیه وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در رد اتهامات بی‌اساس امارات متحده عربی ۳۴۲
یادداشت نمایندگی دائم ایران در سازمان ملل در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در شورای امنیت در مورد تنگه هرمز، ۶ می ۳۴۳
نامه انجمن دیپلماتیک بانوان در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۸ مارس ۳۴۵

بخش ۲: مکاتبات با سازوکارهای حقوق بشری ۳۴۶
نامه وزیر دادگستری به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۹ مارس ۳۴۷
نامه وزیر دادگستری به رئیس کمیته حقوق کودک در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱۴ مارس ۳۴۹
نامه وزیر آموزش و پرورش به کمیسر عالی حقوق بشر، ۳۱ مارس ۳۵۱
نامه رئیس سازمان بهزیستی کشور به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدامات انجام شده توسط ایران در جریان تجاوز نظامی، اثرات اقدام تجاوزکارانه بر افراد دارای معلولیت در ایران، ۱۷ مارس ۳۵۳
نامه رئیس سازمان بهزیستی کشور به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدامات انجام شده توسط ایران در جریان تجاوز نظامی، اثرات اقدام تجاوزکارانه بر افراد دارای معلولیت در ایران، ۱۷ مارس ۳۵۶

نامه سفیر ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۳۵۸
نامه سفیر ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر، در خصوص مدرسه میناب، ۱ مارس ۳۶۰
نامه سفیر ایران در ژنو به نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل در مورد خشونت علیه کودکان، ۱ مارس ۳۶۱
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر آموزش در مورد حملات به مدرسه میناب، ۲ مارس ۳۶۳
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حقوق فرهنگی در مورد حملات به اماکن فرهنگی، ۵ مارس ۳۶۵
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر سلامت در مورد حملات به بیمارستان‌ها، ۹ مارس ۳۶۷
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران در مورد حملات به مدرسه میناب، ۱۰ مارس ۳۷۰
نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس شورای حقوق بشر درخواست برگزاری جلسه فوری درباره مدرسه میناب، ۲۳ مارس ۳۷۲
یادداشت نمایندگی دائم ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر و نمایندگی‌های مقیم در مورد نشست فوری شورای حقوق بشر درباره مدرسه شجره طیبه میناب، ۲۵ مارس ۳۷۳
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر آب آشامیدنی سالم در مورد حملات به آب‌شیرین‌کن‌های جزیره قشم، ۳۱ مارس ۳۷۵
نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر توسعه در مورد پیامدهای اقدام تجاوزکارانه بر حق بر توسعه مردم ایران، ۷ آوریل ۳۷۷

بخش ۳: مکاتبات با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ۳۷۹
نامه سفیر ایران در وین به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای، ۲۳ مارس ۳۸۰
نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای نطنز، ۱ مارس ۳۸۲
نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای در اردکان، ۲۷ مارس ۳۸۳
نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به نیروگاه هسته‌ای بوشهر، ۲۸ مارس ۳۸۴
نامه نمایندگی وین به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تهران و ارسال تمام مکاتبات سازمان انرژی اتمی ایران در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای در جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان، ۹ آوریل ۳۸۶

بخش ۴: مکاتبات با سازمان جهانی بهداشت ۴۰۴
نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۳۰ مارس ۴۰۵
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد پیامدهای تجاوز بر حق بر سلامت مردم ایران، ۱ مارس ۴۰۷
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲ مارس ۴۰۹
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲۴ مارس ۴۱۰
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۱ آوریل ۴۱۲
نامه رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲۳ مارس ۴۱۳

بخش ۵: مکاتبات با سازمان‌های بین‌المللی بشردوستانه ۴۱۵
نامه وزیر آموزش و پرورش به کمیساریای عالی پناهندگان، حملات متجاوزین به زیرساخت های آموزشی، ۳۱ مارس ۴۱۶
نامه وزیر آموزش و پرورش به یونیسف در مورد اثرات تجاوز بر حق بر آموزش در ایران، ۳۱ مارس ۴۱۸
نامه معاون اموز زنان و خانواده رئیس جمهور به یونسیف، ۱۷ مارس ۴۲۰
نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس سازمان بین‌المللی مهاجرت در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۴۲۲
نامه سفیر ایران در ژنو به کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۴۲۴
نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۴۲۶
نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل معاون در امور کودکان و مخاصمات مسلحانه در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۴۲۸
نامه سفیر ایران در ژنو به معاون دبیرکل امور بشردوستانه در مورد اثرات بشردوستانه اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۴۳۰
نامه سفیر ایران در نیویورک به معاون دبیرکل در امور کودکان و مخاصمات مسلحانه، حمله به مدرسه میناب، ۳ مارس ۴۳۲

نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس کمیته صلیب سرخ، استفاده متجاوزین از تسلیحات ممنوعه در استان فارس، ۳۱ مارس ۴۳۴
یادداشت نمایندگی دائم ایران در سازمان ملل به دفتر یونیسف در مورد بیانیه این سازمان در خصوص پویش «جان‌فدا»، ۹ آوریل ۴۳۶
نامه رئیس جمعیت هلال احمر به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۳ آوریل ۴۳۷
نامه رئیس جمعیت هلال احمر به همتایان، ارائه گزارشی از جنایات متجاوزین، ۴ آوریل ۴۳۹

بخش ۶: مکاتبات با سازمان‌های بین‌المللی علمی، آموزشی و فرهنگی ۴۴۱
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به سازمان جهانی گردشگری ملل متحد در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۱ مارس ۴۴۲
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به رئیس مجمع عمومی کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۲ مارس ۴۴۴
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۳ مارس ۴۴۶
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۴ مارس ۴۴۸
نامه وزیر آموزش و پرورش به یونسکو در مورد اقدام دولت امارات در تعطیلی مدارس ایرانی، ۱۴ مارس ۴۵۰
نامه وزیر نیرو به یونسکو و یونیسف، در خصوص آغاز تجاوز نظامی و حمله به مدرسه میناب، ۱۶ مارس ۴۵۲
نامه وزیر آموزش و پرورش به سازمان علمی، فرهنگی و تربیتی جهان اسلام در مورد حملات به اماکن فرهنگی و آموزشی در ایران، ۳۱ مارس ۴۵۴
نامه وزیر آموزش و پرورش به یونسکو در مورد حمله به مراکز آموزشی در ایران، ۳۱ مارس ۴۵۶
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به راه‌آهن سراسری ایران، ۷ آوریل ۴۵۸
نامه نمایندگی دائم ایران در یونسکو در پاریس به یونسکو (پاریس)، در مورد حمله به صدا و سیما؛ ۲ مارس ۴۶۲
نامه یونسکو ایران به مدیرکل آفریقا و روابط خارجی یونسکو در مورد خسارات وارده به مدارس از جمله مدرسه شجره طیبه میناب، ۴ مارس ۴۶۴
نامه یونسکو ایران به یونسکو در مورد خسارات وارده به مدارس، ۶ مارس ۴۶۵
نامه کمیته ملی موزه‌های ایران به رئیسشورای بین‌المللی موزه ها، ۹ مارس ۴۶۹
نامه کمیسیون ملی یونسکو در ایران به شورای بین‌المللی موزه ها در مورد تخریب بناهای تاریخی بر اثر حملات، ۱۰ مارس ۴۷۱

نامه کمیته ملی موزه های ایران به رئیس شورای بین‌المللی موزه ها در مورد اثرات حملات بر موزه‌ها و اماکن تاریخی در ایران، ۱۸ مارس ۴۷۲

بخش ۷: مکاتبات با سایر سازمان‌های بین‌المللی ۴۷۳
نامه وزیر ورزش و جوانان به وزرای ورزش کشورهای اسلامی، حملات متجاوزین به زیرساخت های ورزشی، ۸ مارس ۴۷۴
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران کشورهای عضو «مجمع تمدن‌های باستانی»، درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران، ۱۰ مارس ۴۷۶
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ کشورهای عضو «اتحادیه میراث فرهنگی در آسیا»، درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران، ۱۰ مارس ۴۷۷
نامه وزیر جهاد کشاورزی به مدیرکل سازمان خواربار و کشاورزی سازمان ملل درخصوص آثار تجاوز نظامی بر امنیت غذایی، ۱۵ مارس ۴۷۹
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ کشورهای حوزه نوروز، برای دعوت به اتحاد و همبستگی، ۲۱ مارس ۴۸۱
نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ و گردشگری کشورهای اسلامی، برای دعوت به وحدت و همبستگی، ۲۱ مارس ۴۸۲
نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به وزرای کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، آثار حملات متجاوزین به زیرساخت های درمانی و دارویی ایران، ۲۸ مارس ۴۸۳
نامه وزیر آموزش و پرورش به دبیرکل سازمان همکاری اقتصادی (اکو)، آثار تجاوز متجاوزین بر زیرساخت های آموزشی ایران، ۳۱ مارس ۴۸۵
نامه دادستان کل جمهوری اسلامی ایران به دادستان های کل کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، پیگیری جنایات متجاوزین به ایران، ۱۰ آوریل ۴۸۷
نامه رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل در مورد اثرات زیست‌محیطی تجاوز، ۸ مارس ۴۹۱
نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل کنفرانس خلع سلاح در مورد اقدام تجاوزکارانه و حملات به سایت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، ۲۸ فوریه ۴۹۳
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی مالکیت فکری، آغاز تجاوز نظامی متجاوزین، ۲۸ فوریه ۴۹۵
نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل اتحادیه بین‌المللی مخابرات، حملات متجاوزین به زیرساخت های ارتباطی، ۳ مارس ۴۹۷
نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان بین‌المللی کار، تاثیر تجاوز متجاوزین بر وضعیت اشتغال در ایران، ۳ مارس ۴۹۹

نامه سفیر ایران در ژنو به دفتر ارتباطات رادیویی اتحادیه بین‌المللی ارتباطات در خصوص اقدامات جنگ افروزانه شبکه ایران اینترنشنال، ۲۳ مارس ۵۰۱
نامه سفیر ایران در ژنو به اتحادیه بین‌المللی ارتباطات در مورد حمله به صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ۲۳ مارس ۵۰۳
نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل سازمان جهانی هواشناسی، در مورد حمله به ایستگاه هواشناسی در استان بوشهر، ۲۳ مارس ۵۰۶
نامه سفیر ایران در ژنو به اتحادیه بین‌المللی جاده‌ای، در مورد حمله به پل ها، ۷ آوریل ۵۰۷
نامه سفیر ایران در ژنو به سازمان بین‌المللی حمل و نقل ریلی، در مورد حمله به شبکه سراسری راه آن ایران، ۷ آوریل ۵۰۹
نامه سفیر ایران در ژنو به کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (آنکتاد)، ۷ آوریل ۵۱۱
یادداشت سفارت جمهوری اسلامی ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد وضعیت تنگه هرمز، ۱۷ مارس ۵۱۳
یادداشت سفارت ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد توقیف کشتی تجاری ایرانی توسکا در خلیج فارس، ۲۱ آوریل ۵۱۶
نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد توقیف کشتی های تجاری ایرانی در خلیج فارس، ۱ می ۵۱۸
نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد ادعاهای امارات متحده عربی علیه ایران، ۷ می ۵۲۰
نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد ادعاهای امارات متحده عربی علیه ایران، ۸ می ۵۲۳
یادداشت نمایندگی ایران در جده در مورد بیانیه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی، ۴ مارس ۵۲۵
نامه نماینده دائم ایران در سازمان همکاری اسلامی به دبیرکل این سازمان، ۵ مارس ۵۲۸
یادداشت اعتراضی نمایندگی دائم ایران در جده در مورد حملات متجاوزان به مخازن سوخت، ۱۰ مارس ۵۳۰
یادداشت نمایندگی ایران در جده و ارسال گزارشی از تحولات مربوط به تجاوز نظامی متجاوزین علیه ایران، ۱۶ مارس ۵۳۲
گزارش پانزده روزه در مورد اقدام نظامی غیرقانونی و بی‌دلیل رژیم علیه جمهوری اسلامی ایران ۵۳۳
یادداشت و بیانیه اعتراضی نمایندگی ایران در جده در مورد مواضع و بیانیه‌های کمیسیون مستقل دایمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی، ۲۲ مارس ۵۴۴
بیانیه مطبوعاتی نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی در مورد بیانیه‌های جانبدارانه و سیاسی‌کاری شده دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر ۵۴۵

یادداشت و بیانیه اعتراضی نمایندگی ایران در جده در مورد مواضع و بیانیه‌های دبیرخانه سازمان همکاری اسلامی، ۲۲ مارس ۵۴۷
یادداشت نمایندگی ایران در وین، در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱۷ مارس ۵۵۱
یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به سازمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای، حمله متجاوزین به تاسیسات هسته ای صلح آمیز ایران، ۲۳ آوریل ۵۵۲
یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل، آثار حملات متجاوزین بر زیرساخت های درمانی، ۷ آوریل ۵۵۳
یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به دفتر سازمان ملل در امور ماورای جو، حملات به ایستگاه های هواشناسی، ۸ آوریل ۵۵۴
یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین، ارسال نامه وزیر نیرو به یونیدو، ۱۷ آوریل ۵۵۶
نامه وزیر نیرو به مدیرکل آژانس انرژی‌های تجدیدپذیر در مورد خسارات وارده به نیروگاه های خورشیدی، ۱۲ آوریل ۵۵۷
یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین، ارسال نامه فدراسیون ورزش های کارگری، ۱۷ آوریل ۵۶۰
نامه فدراسیون ورزشی کارگری جمهوری اسلامی ایران ۵۶۱
نامه معاون علمی، فن آوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس جمهور به دبیرکل و وزرای علم و فن آوری کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، ۱۹ می ۲۰۲۶ ۵۶۳

فصل سوم: بیانیه‌ها و مواضع بین‌المللی ۵۶۵
بخش ۱: بیانیه‌ها و مواضع دبیرکل سازمان ملل متحد ۵۶۷
۱. اظهارات دبیرکل در نشست شورای امنیت، ۲۸ فوریه ۵۶۷
۲. بیانیه دبیرکل در مورد ایران، ۲۸ فوریه ۵۶۸
۳. نشست خبری روزانه دفتر سخنگوی دبیرکل، ۴ مارس ۵۶۸
۴. بیانیه دبیرکل در مورد خاورمیانه، ۶ مارس ۵۶۹

بخش ۲: بیانیه‌ها و مواضع سازوکارهای حقوق بشری ۵۷۰
۱. کمیسر عالی حقوق بشر حملات به ایران را محکوم کرد، ۲۸ فوریه ۵۷۰
۲. بحران خاورمیانه بدترین ترس‌ها را به واقعیت تبدیل می‌کند، مذاکره تنها راه خروج است، ۰۳ مارس ۵۷۰
۳. کمیسر عالی حقوق بشر خواستار اقدام فوری برای کاهش بحران خاورمیانه و فرصت دادن به صلح شد، ۶ مارس ۵۷۱
۴. تأثیر بحران خاورمیانه بر غیرنظامیان در سراسر جهان طنین‌انداز می‌شود، ۱۰ مارس ۵۷۲
۵. بیانیه هیئت حقیقت یاب بین‌المللی مستقل درباره جمهوری اسلامی ایران در مورد حملات هوایی

اسرائیل و آمریکا علیه ایران، ۰۴ مارس ۵۷۲
۶. ایران: کودکان هرگز نباید خسارت جانبی باشند، ۴ مارس ۵۷۳
۷. ایران: کارشناسان سازمان ملل خواستار کاهش تنش و پاسخگویی شدند، ۰۴ مارس ۵۷۴
۸. کارشناسان سازمان ملل حمله موشکی مرگبار به مدرسه دخترانه در ایران را به شدت محکوم کرده و خواستار تحقیقات مستقل شدند، ۶ مارس ۵۷۶
۹. کارشناسان سازمان ملل حملات نظامی مداوم ایالات متحده و اسرائیل به ایران و لبنان را به عنوان نقض آشکار حقوق بین‌الملل محکوم کردند، ۱۲ مارس ۵۷۷
۱۰. بیانیه کارشناسان سازمان ملل، ۳۰ مارس ۵۷۹
۱۱. مای ساتو، گزارشگر ویژه ایران، پستی در ایکس، ۸ آوریل ۵۸۰
۱۲. هیئت حقیقت یاب ایران از طرف‌های درگیری منطقه‌ای ویرانگر می‌خواهد به خصومت‌ها پایان داده و نقض ادعایی را بررسی کنند و به شدت لفاظی‌های خشونت‌آمیز را محکوم می‌کند، ۱۰ آوریل ۵۸۰

بخش ۳: بیانیه ها و مواضع سایر سازمان‌های بین‌المللی ۵۸۳
۱. تدروس آدهانوم گبریسوس، مدیرکل سازمان بهداشت جهانی در ایکس، ۲۸ فوریه ۵۸۳
۲. بیانیه یونیسف در مورد تأثیر تشدید نظامی بر کودکان در خاورمیانه، ۱ مارس ۵۸۳
۳. خاورمیانه: یونسکو خواستار دور نگه داشتن مدارس از درگیری شد، ۱ مارس ۵۸۳
۴. یونسکو نگرانی خود را در مورد حفاظت از میراث فرهنگی در میان تشدید خشونت‌ها در خاورمیانه ابراز می‌کند، ۲ مارس ۵۸۴
۵. رئیس سازمان بین‌المللی مهاجرت هشدار می‌دهد: خطر آوارگی در میان تشدید منطقه‌ای، ۲ مارس ۵۸۴
۶. تدروس آدهانوم گبریسوس مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در ایکس، ۲ مارس ۵۸۵
۷. بیانیه مقدماتی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به نشست ویژه شورای حکام، ۲ مارس ۵۸۵
۸. رئیس امداد سازمان ملل: پیامدهای بشردوستانه خشونت‌های خاورمیانه «به طور فزاینده دلهره‌آور» است، ۳ مارس ۵۸۶
۹. بیانیه یونسکو، ۱۰ مارس ۵۸۸
۱۰. پیام تبریک دبیرکل سازمان همکاری شانگهای به مناسبت انتخاب رهبر جدید جمهوری اسلامی ایران، ۶ مارس ۵۸۸
۱۱. بیانیه سازمان همکاری شانگهای در خصوص تجاوز نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران، ۲ مارس ۵۸۹
۱۲. پیام رئیس کمیته اجرایی ساختار منطقه ای ضد تروریسم سازمان همکاری شانگهای، ۲ مارس ۲۰۲۶ ۵۸۹

مقدمه

از ساعت ۹:۳۰ صبح روز شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴، در حالی‌که جمهوری اسلامی ایران در میانه مذاکرات با آمریکا بود، تحت تجاوز نظامی رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی قرار گرفت که تا قبل از برقراری یک آتش بس موقت، این تجاوز غیرقانونی به مدت ۴۰ روز تا ۱۹ فروردین ۱۴۰۵ ادامه یافت.

متجاوزین به جمهوری اسلامی ایران از شروع جنایات خود، به ده ها هزار هدف غیرنظامی شامل اماکن مسکونی، درمانی، ورزشگاه ها، مراکز آموزشی، فرهنگی و تاریخی، زیرساخت های اقتصادی و صنعتی و توسعه ای و ... حمله کرده، هزاران نفر را شهید و مجروح کرده و مرتکب جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت شدند. شهادت رهبر معظم انقلاب اسلامی و حمله به یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب که به شهادت بیش از ۱۶۸ دانش آموز پسر و دختر منجر شد، در کارنامه سیاه این جنایاتکاران ثبت شد.

از سوی دیگر، جمهوری اسلامی ایران با استفاده از حق دفاع مشروع، به دفاع از خود پرداخت و با ایستادگی و مقاومت ملت ایران، متجاوزین به خاک ایران را متحمل شکست های سختی در جبهه های مختلف نمود.

وزارت امور خارجه با آگاهی کامل از اهمیت و ضرورت حمایت و ایستادگی در کنار میدان نظامی و مردم همیشه در صحنه، از همان ساعات اولیه آغاز تجاوز نظامی متجاوزین، ماموریت خود را با هدف مستند نمودن جنایات، ثبت جنایات، پیگیری جنایات در مجامع خارجی و بین‌المللی و پاسخگو نمودن متجاوزان، با بهره گیری از ظرفیت های مختلف آغاز نمود.

مجموعه حاضر، بخشی از اقدامات و فعالیت هایی است که در مدت ۴۰ روز تجاوز نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران در حوزه بین‌المللی و در ارتباط با مجامع و سازمان های بین‌المللی انجام شده است.

کاظم غریب آبادی
معاون امور حقوقی و بین‌المللی
خرداد ۱۴۰۵

فصل اول:

گزارش‌های تبیینی و حقوقی درباره اقدام تجاوزکارانه

جنایت ساعت ۱۱:۳۰ – زخم میناب

از سرنگون کردن هواپیمای مسافری ایران ایر توسط ناو آمریکایی در خلیج فارس تا حمله به دبستان در سواحل خلیج فارس

شهدای دانش آموز دبستان شجره طیبه میناب

۳۷ سال پس از سرنگون کردن پرواز مسافربری شماره ۶۵۵ شرکت هواپیمایی ایران‌ایر با شناسه «IR۶۵۵» برفراز آب‌های خلیج فارس در سال ۱۳۶۷ (۳ ژوئیه ۱۹۸۸ میلادی) توسط ناو آمریکایی که منجر به شهادت بیش از ۲۹۰ مسافر و خدمه این پرواز شد، یکبار دیگر، در ساعت ۱۱:۳۰ روز شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴ (۲۸ فوریه ۲۰۲۶) نیروهای نظامی جنایتکار ایالات متحده آمریکا در کنار سواحل خلیج فارس، دست شان به خون ۱۶۸ دانش آموز بی گناه و مظلوم ایرانی آغشته شد.

در پی تجاوز نظامی مشترک خلاف حقوق بین‌الملل رژیم های آمریکا و صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، اماکن و افراد غیرنظامی بسیاری مورد هدف قرار گرفتند؛ از جمله مدرسه ابتدایی دخترانه شجره طیبه در شهر میناب در استان هرمزگان در جنوب ایران و در سواحل خلیج فارس در اثر حمله موشکی به طور کامل منهدم و ۱۶۸ دانش آموز عمدتا ۷ تا ۱۲ ساله، و برخی از معلمان و کارکنان این مدرسه شهید شدند. حمله به این مدرسه یک نقض بسیار جدی و چندلایه از اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه می باشد و در زمره جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت قرار می گیرد.

چارچوب حقوقی حاکم: حقوق بین‌الملل بشردوستانه

در مخاصمات مسلحانه، حقوق بین‌الملل بشردوستانه (حقوق جنگ) حاکم است. این قواعد که عمدتاً در کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن و نیز عرف بین‌المللی تبلور یافته‌اند، شامل اصول بنیادینی هستند که برای حمایت از غیرنظامیان و اموال غیرنظامی در طول درگیری‌ها طراحی شده‌اند. نقض فاحش این اصول می‌تواند مصداق جنایت جنگی باشد. اصول کلیدی که در این حادثه قابل بررسی هستند، عبارتند از:

۱) اصل تفکیک: این اصل، که سنگ بنای حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، طرف‌های درگیر را موظف می‌کند که در همه حال بین اهداف نظامی و اهداف غیرنظامی تفاوت قائل شوند. حملات فقط می‌توانند متوجه رزمندگان و اهداف نظامی باشند. مدارس، بیمارستان‌ها و خانه‌های مسکونی به عنوان اهداف غیرنظامی محسوب شده و از حمایت برخوردارند و هرگونه تردید در مورد ماهیت یک هدف باید به نفع غیرنظامی بودن آن تفسیر شود.

۲) اصل تناسب: حتی اگر هدفی نظامی باشد، حمله به آن در صورتی مجاز است که خسارت احتمالی وارد شده به غیرنظامیان و اموال غیرنظامی (خسارت تبعی) در مقایسه با مزیت قطعی نظامی که از آن حمله به دست می‌آید، مازاد و بیش از حد نباشد.

۳) اصل احتیاط: طرف‌های درگیر موظف هستند تمام اقدامات احتیاطی ممکن را برای اجتناب از خسارت به غیرنظامیان و اموال غیرنظامی به عمل آورند که این شامل انتخاب ابزار و روش‌های حمله با کمترین خطر برای غیرنظامیان و همچنین هشدار قبلی در مواقعی است که شرایط ایجاب می‌کند.

بررسی جنایت

مدرسه شجره طیبه یک مکان آموزشی غیرنظامی بوده و براساس مستندات و گزارشات منتشره، این مدرسه دو بار و در فاصله کوتاه (کم تر از یک ساعت) با موشک های تام هاوک آمریکایی مورد اصابت قرار گرفت. هر چند گفته می شود این مدرسه در مجاورت مکان نظامی قرار داشته است، اما تفکیک کامل آن از مکان نظامی (دیوارها و ورودی مستقل مدرسه و ایزوله بودن کامل از آن مکان) و شلیک دو موشک با فاصله کوتاه، حاکی از این است که مدرسه هدف مستقلی برای متجاوزان بوده است. بنابراین، این مدرسه تحت هیچ شرایطی یک هدف مشروع محسوب نمی‌شده و حمله به آن، نقض آشکار اصل تفکیک است. تحلیل‌های کارشناسی، از جمله بررسی های اولیه برخی رسانه های بین‌المللی، نشان می‌دهد که حمله با استفاده از مهمات دقیق و هدایت‌شونده انجام شده است و مدرسه به عنوان یک هدف مستقل در نظر گرفته شده بود.

دیده‌بان حقوق بشر، یک سازمان غیردولتی بین‌المللی، با انتشار مطلبی در ۷ مارس از رژیم اسرائیل و آمریکا خواست تا در مورد حمله به مدرسه میناب به عنوان جنایت جنگی تحقیق کنند. در گزارش دیده‌بان آمده است: «حمله ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ به یک مدرسه ابتدایی در جنوب ایران، یک حمله غیرقانونی بود که منجر به کشته شدن تعدادی غیرنظامی، شامل دانش آموزان گردید.

- حقوق جنگ، اگر آسیب پیش بینی شده به غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در مقایسه با دستاوردهای نظامی مورد انتظار از حمله غیرمتناسب باشد، آن حملات را ممنوع می کند.

- آمریکا و اسرائیل باید فورا به ارزیابی مسئولیت خود در مورد این حمله بپردازند و یافته های آن را منتشر نمایند. طرف مسئول باید آسیب های وارده به غیرنظامیان را بررسی کند و آنانی که مسئول هستند را، از جمله از طریق تعقیب قضائی برای ارتکاب جنایات جنگی، پاسخگو نمایند.»

در بخش دیگری از این گزارش آمده است: «حمله به مدرسه میناب، در میان صدها حمله دیگر در سراسر ایران توسط نیروهای اسرائیل و آمریکا در صبح ۲۸ فوریه انجام شد. براساس اطلاعات دریافتی، مدرسه شجره طیبه دارای دیوارهای مجزا و ورودی جداگانه از مکان نظامی مربوط به نیروی دریایی است. الگوی حملات نشان می دهد که با دقت بالا و مهمات هدایت شده انجام شده است و نه با مهمات سرگردان یا شلیک‌هایی که به صورت تصادفی به آن مکان انجام شده اند.»

این گزارش می افزاید: «واقع شدن مدرسه در محوطه یک مکان نظامی، مدرسه را تبدیل به یک هدف مشروع نمی کند. در روز حمله، دانش آموزان در مدرسه حضور داشتند و دیده‌بان حقوق بشر هیچ مستند و مدرکی یافت نکرد که نشان دهد مدرسه برای مقاصد نظامی استفاده می شده است. حتی اگر حمله کنندگان در حال هدف‌گیری یک هدف نظامی در حومه مدرسه بودند، حقوق جنگ حمله به اهداف نظامی را چنانچه آسیب پیش بینی نشده به غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی نسبت به دستاوردهای مورد انتظار از حمله غیرمتناسب باشد، ممنوع می داند.»

نیویورک تایمز نیز در گزارشی در موخ ۱۱ مارس نوشت: «یافته‌های اولیه حاکی از این است که آمریکا مقصر و مسئول حمله موشکی تام هووک مرگ آور به مدرسه میناب در ایران است. تحقیقات اولیه فرماندهی مرکزی آمریکا نشان می دهد که حمله ۲۸ فوریه به ساختمان مدرسه ابتدایی شجره طیبه، نتیجه بکارگیری اطلاعات قدیمی در مورد مختصات این مکان بود. هدف قرار دادن یک مدرسه پر از دانش آموز، به عنوان یکی از مخرب ترین اقدامات نظامی آمریکا در دهه های اخیر محسوب می شود.»

این روزنامه در ادامه گزارش خود می نویسد: «تحقیقات تایمز نشان می دهد که ساختمان مدرسه بین سالهای ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ از محوطه نظامی کاملا جدا شده بود. وقتی داده‌های اهداف آژانس اطلاعات دفاعی قدیمی است افسران اطلاعاتی باید از تصاویر یا داده‌های آژانس ملی اطلاعات جغرافیایی برای بروزرسانی و راستی‌آزمایی هدف استفاده می کرد.»

در ادامه این گزارش آمده است: «تصاویر ماهواره‌ای، پست‌های شبکه‌های اجتماعی و ویدیوهای راستی‌آزمایی شده توسط تیم تحقیقاتی نیویورک تایمز نشان می دهد که مدرسه با یک حمله دقیق موشک کروز تام هاوک مورد هدف قرار گرفته است.»

از این رو، این حمله را می‌توان مصداق بارز جنایت جنگی تلقی کرد. اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی در ماده ۸ حملات عمدی به غیرنظامیان، اهداف غیرنظامی، اماکن مسکونی، اماکن آموزشی و ... را از مصادیق جنایت جنگی تعیین کرده است.

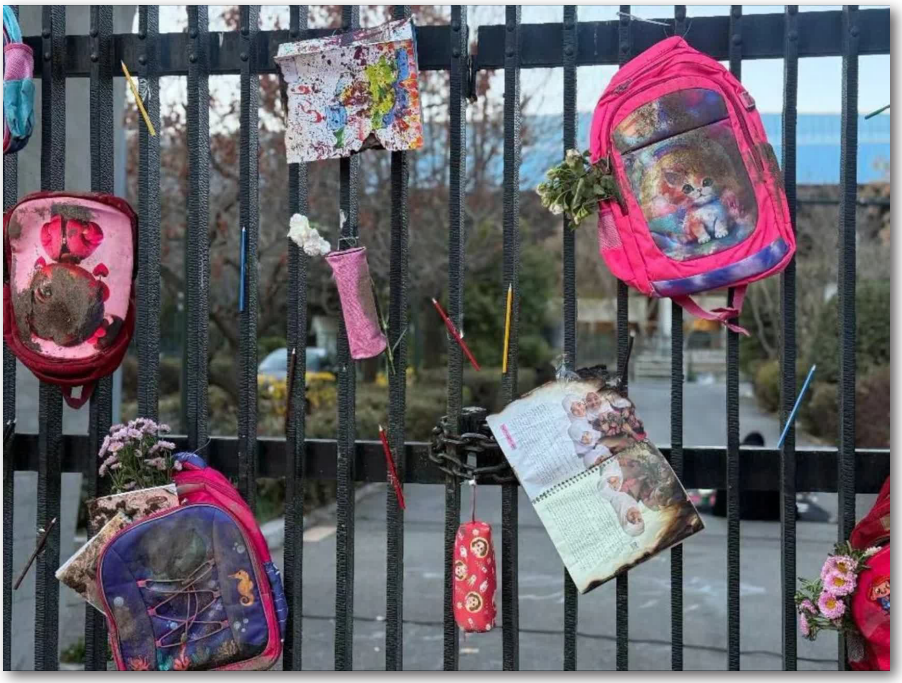

تحلیل حقوق بشری جنایت

این جنایت، نقض فاحش حقوق بنیادین بشری محسوب می‌شود.

۱) حق حیات: بارزترین نقض در این حادثه، سلب حق حیات ۱۶۸ کودک است. حق حیات، عالی‌ترین حق بشری است و محروم کردن عمدی یا نسنجیده افراد از این حق، شدیدترین نوع نقض حقوق بشر است.

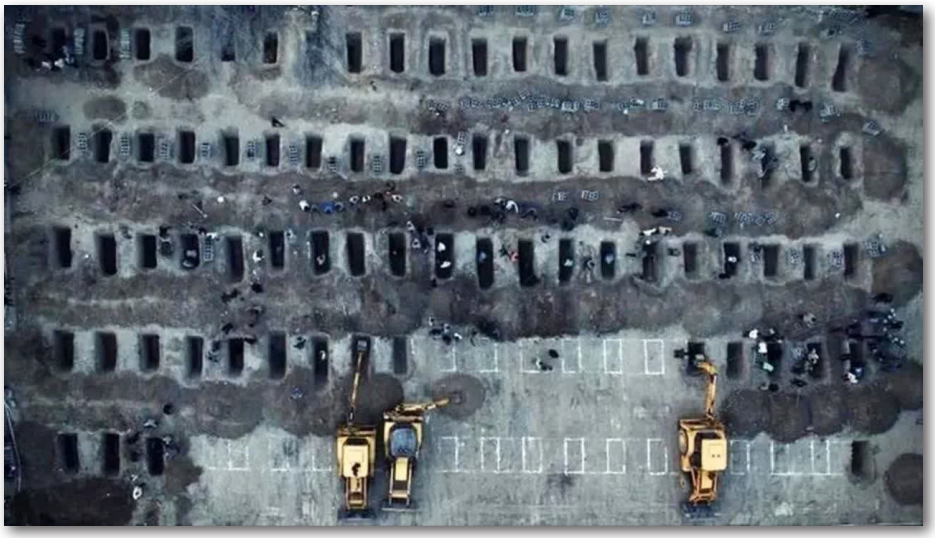

۲) حق بر آموزش: حمله به یک مرکز آموزشی فعال و کشتن دانش‌آموزان و معلمان، حمله مستقیم به حق بر آموزش است که در اسناد مختلف مانند اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و کنوانسیون حقوق کودک و ... مورد تاکید قرار گرفته است. تخریب فیزیکی مدرسه و ایجاد فضای وحشت و ناامنی، دسترسی کودکان یک جامعه به آموزش را برای مدت طولانی مختل می‌کند.

۳) نقض حق حمایت ویژه از کودکان در برابر خشونت و مخاصمات: کمیته حقوق کودک سازمان ملل به عنوان نهاد ناظر بر اجرای کنوانسیون حقوق کودک، بر لزوم پاسخگویی در قبال حملات به آموزش در مخاصمات مسلحانه تأکید ویژه‌ای دارد. بند ۹ قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل با عنوان «حق بر آموزش در شرایط اضطراری» (۲۰۱۰)، هدف قرار دادن عمدی غیرنظامیان از جمله دانش‌آموزان و معلمان و نیز حملات به اماکن غیرنظامی مانند مراکز آموزشی را به شدت محکوم کرده و یادآور می‌شود که این اعمال می‌توانند مصداق نقض فاحش کنوانسیون‌های ژنو و جنایت جنگی محسوب شوند.

۴) طبقه‌بندی حمله به عنوان نقض فاحش حقوق کودکان: سازمان ملل متحد، حملات به مدارس و بیمارستان‌ها و نیز کشتن کودکان را به عنوان «نقض‌های فاحش» علیه کودکان در مخاصمات مسلحانه طبقه‌بندی کرده است. گزارش «آموزش تحت حمله» به صراحت این اقدامات را از جمله جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت قابل پیگرد در دیوان کیفری بین‌المللی معرفی می‌کند.

۵) اعلامیه مدارس امن: یک چارچوب بین‌المللی برای حمایت: در واکنش به افزایش حملات به مدارس، «اعلامیه مدارس امن» توسط گروهی از کشورها در سال ۲۰۱۵ تصویب شد. این اعلامیه یک تعهد سیاسی بین‌الدولی برای محافظت از دانش‌آموزان، معلمان، مدارس و دانشگاه‌ها در برابر بدترین اثرات مخاصمات مسلحانه است. تاکنون بیش از ۱۲۰ کشور این اعلامیه را تأیید کرده‌اند.

۶) تحلیل حادثه میناب از منظر حقوق نسل‌های آینده: حمله به مدرسه میناب و کشتار دانش‌آموزان، از چندین جنبه حیاتی حقوق نسل‌های آینده را نقض کرده است:

- نسل‌های آینده به طور مستقیم نابود شدند: ساده‌ترین و هولناک‌ترین تفسیر این است که در این حادثه، بخشی از نسل آینده ایران به طور فیزیکی حذف شد. ۱۶۸ دانش آموز ۷ تا ۱۲ ساله که قرار بودند مادران، معلمان، پزشکان، مهندسان و شهروندان فعال فردای جامعه خود باشند، به قتل رسیدند. این صرفا، یک نسل‌کشی (نسل‌زدایی) نیست، بلکه «کشتن آینده» یک جامعه نیز است. این کودکان نه تنها خود از حق حیات و آموزش محروم شدند، بلکه تمام ظرفیت‌ها، استعدادها و مشارکت‌هایی که می‌توانستند در آینده به جامعه خود ارائه دهند، برای همیشه از بین رفت.
- نقض حق نسل‌های آینده بر آموزش و میراث فرهنگی: مطابق با اعلامیه یونسکو، نسل حاضر موظف به انتقال میراث فرهنگی به نسل‌های آینده است. مدارس، به عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای انتقال دانش، فرهنگ و هویت، بخشی از این میراث ناملموس هستند. تخریب یک مدرسه و کشتن دانش‌آموزان و معلمان آن، به معنای ایجاد یک «شکاف نسلی» در فرآیند انتقال دانش و فرهنگ است
- میراث فرهنگی ناملموس: دانش، مهارت‌ها، آیین‌ها و سنت‌هایی که قرار بود از طریق این دانش‌آموزان و توسط آن‌ها به نسل‌های بعدی منتقل شود، برای همیشه از دست رفت.

- حق بر آموزش پایدار: نسل‌های آینده حق دارند در جامعه‌ای زندگی کنند که نهادهای آموزشی آن سالم، پویا و امن باشند. حمله به مدرسه میناب، این بستر امن را برای سال‌ها در آن منطقه تخریب کرد و میراثی از ترس و بی‌اعتمادی به جای گذاشت.

- ایجاد تروما و آسیب‌های روانی بین‌نسلی: تحقیقات گسترده در مورد بازماندگان نسل‌کشی‌ها و خشونت‌های جمعی نشان می‌دهد که ترومای ناشی از خشونت می‌تواند به نسل‌های بعدی منتقل شود.

- پیامدهای روانی-اجتماعی: خانواده‌های داغدیده، جامعه محلی و حتی بخش هایی از یک کشور، دچار زخم عمیق و دائمی می‌شوند.

- تأثیر بر سرمایه اجتماعی: چنین رویدادهایی، سرمایه اجتماعی (اعتماد، همکاری، همبستگی) یک جامعه را که برای پیشرفت و توسعه پایدار حیاتی است، برای نسل‌ها تخریب می‌کند.

زخم میناب، زخمی است که نه تنها بر پیکر نسل حاضر، بلکه بر پیکر نسل‌های آینده ایران نیز باقی خواهد ماند، مگر آنکه جامعه بین‌المللی با پاسخگویی قاطع و ایجاد مکانیسم‌های مؤثر برای جلوگیری از تکرار چنین فجایعی، گامی در جهت التیام این زخم و تضمین آینده‌ای امن‌تر برای همه کودکان جهان بردارد.

بخشی از اطلاعات مربوط به شهدای دبستان شجره طیبه – میناب در حملات آمریکا در روز شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴ ساعت ۱۱:۳۰ دقیقه

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۱	۱	محمدکیان	بهرامی	پسر	سجاد	۷	شهید
۲	۱	حامد	پری تقی نژاد	پسر	هادی	۷	شهید
۳	۱	رضا	رنجبر	پسر	محمد	۶	شهید
۴	۱	علی	سالاری	پسر	حسن	۷	شهید
۵	۱	احسان	سالمی نیا	پسر	ابراهیم	۶	شهید
۶	۱	سبحان	شهدادی	پسر	اصغر	۶	شهید
۷	۱	امیرعلی	کمالی	پسر	مرتضی	۶	شهید
۸	۱	آرشا	میرانی	پسر	عباس	۶	شهید
۹	۱	امین	احمدزاده	پسر	یحیی	۶	شهید - مفقودی
۱۰	۱	مسیحا	سالاری	پسر	رسول	۷	شهید - مفقودی
۱۱	۱	همایون	زینلی	پسر	مسلم	۶	شهید - مفقودی
۱۲	۱	علیرضا	شهرجو	پسر	جواد	۷	شهید - مفقودی
۱۳	۱	ماکان	نصیری خوزانی	پسر	سیروس	۶	شهید - مفقودی
۱۴	۱	محمدصادق	غلامی	پسر	علی	۷	شهید
۱۵	۱	سورنا	حسین پور	پسر	محمد	۶	شهید
۱۶	۲	آراز	احمدی زاده زهرائی	پسر	عبدالصمد	۸	شهید
۱۷	۲	رضا	بارانی	پسر	مسعود	۷	شهید
۱۸	۲	امیرمحمد	بوستانی	پسر	محسن	۷	شهید
۱۹	۳	امیرعلی	جداوی	پسر	اسماعیل	۸	شهید
۲۰	۲	محمد	جمالی نژادی	پسر	یوسف	۸	شهید
۲۱	۲	سهیل	چملی پورسرکمی	پسر	عباس	۸	شهید
۲۲	۲	رضا	حبشیان	پسر	علی	۷	شهید
۲۳	۲	پرهام	رنجبری	پسر	مجتبی	۹	شهید
۲۴	۲	جواد	سرتک زاده	پسر	غضنفر	۷	شهید

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۲۵	۲	محمدرضا	شهسواری	پسر	امیر	۸	شهید
۲۶	۲	امیر	قاسم زائی	پسر	نجیب الله	۷	شهید
۲۷	۲	سامان	کرم زاده	پسر	فرزاد	۷	شهید
۲۸	۲	محمدعلی	کریانی پاک	پسر	عبداله	۷	شهید
۲۹	۲	امیر	محمدی	پسر	الهداد	۷	شهید
۳۰	۲	علی اصغر	فروزان فر	پسر	یداله	۸	شهید - پا تشخیص داده شده
۳۱	۲	امیرمحمد	قاسمی	پسر	ابوذر	۷	شهید شناسایی شده
۳۲	۲	معین	زینلی	پسر	مصطفی	۸	شهید - مفقودی
۳۳	۲	حیدر	صالحی کهنشوئیه	پسر	حنظله	۷	شهید شناسایی شده
۳۴	۲	محمد	رئوفی نیا	پسر	موسی	۸	شهید شناسایی شده
۳۵	۲	آرش	گل آذین	پسر	بهرام	۷	شهید شناسایی شده
۳۶	۳	آریا	بهادری	پسر	مرتضی	۹	شهید
۳۷	۳	بنیامین	جنگجو	پسر	شهرام	۸	شهید
۳۸	۳	امیرحسین	رسولی سلیمانی	پسر	حسین	۹	شهید
۳۹	۳	علیرضا	زارعی	پسر	احسان	۸	شهید
۴۰	۳	علی اصغر	زائری	پسر	جواد	۸	شهید
۴۱	۳	محمد	شهدوستی پور	پسر	عبداله	۹	شهید
۴۲	۳	علی اکبر	کریانی پاک	پسر	عبداله	۹	شهید
۴۳	۳	محمدصدرا	زارعی پور	پسر	مهدی	۹	شهید
۴۴	۳	میکائیل	میردورقی	پسر	جواد	۱۰	شهید
۴۵	۴	سبحان	احمدی طیفکانی	پسر	محمدرضا	۱۰	شهید
۴۶	۴	محمد	آبادی زاده	پسر	علی	۱۰	شهید
۴۷	۴	امیرعلی	بوستانی	پسر	محسن	۱۰	شهید
۴۸	۴	محمدطاها	ملاحی	پسر	علی	۹	شهید

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۴۹	۴	هانی	پری تقی نژاد	پسر	هادی	۹	شهید - مفقودی
۵۰	۴	محمدطاها	جعفری	پسر	مسعود	۹	شهید - مفقودی
۵۱	۴	امیرحسین	جعفری راونگی	پسر	ابراهیم	۹	شهید - مفقودی
۵۲	۴	سینا	ذاکری گورزانگ نژاد	پسر	اکبر	۱۰	شهید شناسایی شده
۵۳	۴	حسین	رهسپار	پسر	محمد	۱۰	شهید - مفقودی
۵۴	۴	محمد	لقمانی آبدان	پسر	مصطفی	۱۰	شهید - مفقودی
۵۵	۴	مهدی	دلاوری	پسر	محمود	۹	شهید - مفقودی
۵۶	۴	محمدحسام	رئیسی	پسر	حسن	۱۰	شهید شناسایی شده
۵۷	۴	سپهر	کریمی	پسر	محمدرضا	۹	شهید شناسایی شده
۵۸	۴	مهدی	سالاری	پسر	اصغر	۱۰	شهید شناسایی شده
۵۹	۵	امیرمحمد	باقری	پسر	ابراهیم	۱۱	شهید
۶۰	۵	محمدمهدی	جنگیچی مینابی	پسر	عباس	۱۰	شهید
۶۱	۵	حامی	صادقی	پسر	حمید	۱۰	شهید
۶۲	۵	صالح	عباسی دومشهری	پسر	محمد	۱۱	شهید
۶۳	۵	دانیال	فقیردوست	پسر	کاظم	۱۰	شهید
۶۴	۵	پارسا	مختاری نسب	پسر	محمد	۱۱	شهید
۶۵	۵	علی	عرب کیش چلوئی	پسر	حمیدرضا	۱۰	شهید - مفقودی
۶۶	۶	علی	زارعی	پسر	غلام	۱۱	شهید - مفقودی
۶۷	۱	حانیه	احمدی طیفکانی	دختر	محمدرضا	۷	شهید
۶۸	۱	آتنا	چملی نژاد	دختر	روح اله	۶	شهید
۶۹	۱	سلما	ذاکری	دختر	مختار	۶	شهید
۷۰	۱	مهنا	زارعی کوهستکی	دختر	علی رضا	۶	شهید
۷۱	۱	سارا	شایسته	دختر	مسلم	۶	شهید
۷۲	۱	اسرا	فرحی زاده	دختر	اصغر	۷	شهید
۷۳	۱	حنانه	مهدی خواه	دختر	موسی	۷	شهید

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۷۴	۱	مهدیس	نظری	دختر	روح الله	۷	شهید
۷۵	۱	فاطمه	یزدان پناه گورزانگی نیا	دختر	یعقوب	۶	شهید
۷۶	۱	حنانه	ذاکری خواهان	دختر	امید	۶	شهید شناسایی شده
۷۷	۱	رها	زارعی بنگ	دختر	رضا	۷	شهید شناسایی شده
۷۸	۲	زهرا	انصاری فر	دختر	امیر	۷	شهید
۷۹	۲	زهرا	بهرامی	دختر	اسحق	۷	شهید
۸۰	۲	ضحا	پسند	دختر	ابراهیم	۸	شهید
۸۱	۲	فاطمه	درازهی	دختر	عبداله	۸	شهید
۸۲	۲	فاطمه زهرا	کریمی	دختر	جواد	۷	شهید
۸۳	۲	لیانا	محمدی	دختر	فائز	۷	شهید
۸۴	۲	معصومه	نظری	دختر	حسین	۷	شهید
۸۵	۳	زهرا	بهروزی	دختر	حسین	۸	شهید
۸۶	۳	هنا	دهقانی	دختر	عماد	۸	شهید
۸۷	۴	آتنا	احمدزاده حلوانی	دختر	عباس	۱۰	شهید
۸۸	۴	مریم	بازرک	دختر	مصطفی	۱۰	شهید
۸۹	۴	محنا	بهرامی راونگی	دختر	مجید	۱۱	شهید
۹۰	۴	خدیجه	درویشی	دختر	رضا	۹	شهید
۹۱	۴	ریحانه	ذاکری	دختر	حسین	۱۰	شهید
۹۲	۴	اسرا	ذاکری	دختر	مختار	۹	شهید
۹۳	۴	اطهره	زارعی	دختر	علی	۱۰	شهید
۹۴	۴	سنار	سالاری	دختر	حمید	۹	شهید
۹۵	۴	فادیا	شه میری	دختر	حسن	۹	شهید
۹۶	۴	نیایش	صالحی	دختر	حمزه	۹	شهید
۹۷	۴	ستایش	علی حسینی	دختر	مصطفی	۹	شهید
۹۸	۴	زهرا	شرفی	دختر	عبدالرشید	۹	شهید شناسایی شده

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۹۹	۴	باران	قاسمی	دختر	علیرضا	۱۰	شهید شناسایی شده
۱۰۰	۴	حلما	قاسمی	دختر	ابوذر	۹	شهید شناسایی شده
۱۰۱	۴	زینب	مکی زاده	دختر	ابوطالب	۹	شهید شناسایی شده
۱۰۲	۵	فاطمه	رهدار	دختر	عابد	۱۱	شهید
۱۰۳	۵	سمیرا	ملاحی کلاهی	دختر	عبدالستار	۱۲	شهید
۱۰۴	۶	مهدیه	احمدزاده	دختر	یحیی	۱۲	شهید
۱۰۵	۶	زینب	بهرامی	دختر	اسحق	۱۳	شهید
۱۰۶	۶	زهرا	جلالی	دختر	یعقوب	۱۳	شهید
۱۰۷	۶	زهرا	سلیمانی تمبانوئی	دختر	علی	۱۲	شهید
۱۰۸	۶	فریماه	مفاخری	دختر	ابراهیم	۱۱	شهید
۱۰۹	۶	آسنا	رئیسی	دختر	حسن	۱۲	شهید
۱۱۰	۶	آرینا	عرب کیش چلوئی	دختر	حمیدرضا	۱۲	شهید
۱۱۱	معلم	فاطمه	طاهری فر	زن			شهید
۱۱۲	معلم	عاطفه	ذاکری	زن			شهید - مفقودی
۱۱۳	معلم	نرگس	ذاکری	زن			شهید - مفقودی
۱۱۴	معلم	مهدیه	رسولی	زن			شهید
۱۱۵	معلم	مهسا	رنجبری	زن			شهید - مفقودی
۱۱۶	معلم	راضیه	زمانی	زن			شهید - مفقودی
۱۱۷	معلم	ندا	سلهی زاده	زن			شهید - مفقودی
۱۱۸	معلم	زهره	شهریاری	زن			شهید - مفقودی
۱۱۹	معلم	مرضیه	فیروزی	زن			شهید - مفقودی
۱۲۰	معلم	پوران	قلیپور	زن			شهید - مفقودی
۱۲۱	معلم	نسیم	نی استانی	زن			شهید - مفقودی
۱۲۲	معلم	انیسه	کریمی	زن			شهید - مفقودی
۱۲۳	معلم	فاطمه	عسکری	زن			شهید - مفقودی
۱۲۴	معلم	سمیرا	بسارده	زن			شهید

ردیف	پایه	نام	نام خانوادگی	جنسیت	نام پدر	سن	وضعیت
۱۲۵	معلم	مرضیه	بشیری فر	زن			شهید
۱۲۶	معلم	ماندا	سالاری	زن			شهید
۱۲۷	معلم	فاطمه	سالاری	زن			شهید
۱۲۸	معلم	فرشته	سنگر زاده	زن			شهید
۱۲۹	معلم	فاطمه	شهدادی	زن			شهید
۱۳۰	معلم	فاطمه	فدوی حکمی	زن			شهید
۱۳۱	معلم	راحله	رنجبری	زن			شهید
۱۳۲	معلم	ملیحه	نعیمی	زن			شهید
۱۳۳	معلم	سیما	کریمی	زن			شهید
۱۳۴	معلم	محدثه	محمدیان	زن			شهید
۱۳۵	معلم	فریده	مختاری	زن			شهید
۱۳۶	معلم	الهام	کریمی	زن			شهید
۱۳۷	ولی	محمود	غلامیان	مرد			شهید
۱۳۸	ولی	رقیه	کریمی	زن			شهید
۱۳۹	ولی	محمد	قاسمی	مرد			شهید
۱۴۰	ولی	فریده	جهانگیرنیا	زن			شهید
۱۴۱	۱	همایون	رنجبری	پسر	اصغر	۷	بلاتکلیف
۱۴۲	۴	محمدطاها	زایری نیا	پسر	جابر	۹	بلاتکلیف
۱۴۳	۳	محیا	سالاری	دختر	حسن	۸	بلاتکلیف
۱۴۴	۴	مطهره	احمدزاده	دختر	علی	۹	بلاتکلیف
۱۴۵	۶	فاطمه	رئیسی میرشکار	دختر	محمد	۱۲	بلاتکلیف

آثار منفی ناشی از جنایت رژیم صهیونیستی در حمله به مخازن نفتی بر محیط زیست، سلامت، امنیت غذایی و میراث فرهنگی

در شب ۱۶ اسفند ۱۴۰۴ (۷ مارس ۲۰۲۶)، به دنبال حمله متجاوزانه رژیم صهیونیستی اسرائیل به خاک جمهوری اسلامی ایران، جنگنده های متجاوزان به سه مجموعه از مخازن نفت تهران در شهران واقع در شمال غرب، شهرری واقع در جنوب و کوهک واقع در منطقه سوهانک در شمال شرق شهر تهران، با ظرفیت تقریبی مجموعا ۲۱۵ میلیون لیتر، حمله کردند.

این حمله باعث آتش‌سوزی گسترده و شکل‌گیری ستون‌های بزرگ دود سیاه در آسمان تهران شد و با توجه به شدت آتش سوزی و عدم امکان نزدیک شدن نیروها و تجهیزات آتش نشانی به منبع حریق جهت اطفای آن، شعله‌های آتش و دود غلیظ ناشی از آن تا ۲۴ ساعت پس از حمله در آسمان تهران قابل مشاهده بود. این مساله علاوه بر آلودگی شدید هوا ناشی از ورود حجم انبوهی از ترکیبات سمی، بوی مشمئز کننده ای را در سطح شهر پراکنده نمود که موجب خروج ناخواسته جمع کثیری از شهروندان غیرنظامی از شهر ۱۳ میلیون نفری تهران گردید.

آلودگی ناشی از این حملات صرفاً دود نبوده، بلکه ترکیبی پیچیده و بسیار سمی از مواد شیمیایی را در بر داشته است. چنین سطحی از آلودگی در شرایط عادی تنها در اثر «یک حادثه صنعتی بسیار بسیار شدید، مانند انفجار کامل یک پالایشگاه» قابل مشاهده است. اجزای اصلی این آلودگی عبارتند از

- **پیش‌سازهای باران اسیدی:** دی‌اکسید گوگرد و دی‌اکسید نیتروژن که در ترکیب با رطوبت هوا به اسید تبدیل می‌شوند.
- **هیدروکربن‌ها و ذرات معلق:** از جمله ذرات بسیار ریز (PM۲,۵) که می‌توانند عمیقاً وارد شش‌ها شوند.
- **ترکیبات سرطان‌زا:** ناشی از سوختن ناقص فرآورده‌های نفتی.
- **فلزات سنگین:** که از زیرساخت‌های آسیب‌دیده در انفجارها آزاد شده‌اند.

نخستین واکنش‌ها و ارزیابی‌های برخی از کارشناسان خارجی درخصوص این جنایت به شرح زیر می‌باشد:

نهاد علمی	نام کارشناس	نکته کلیدی
دانشگاه ردینگ	دکتر اکشای دئوراس	ترکیب آلودگی ناشی از حملات به پالایشگاه‌ها «قطعاً بی‌سابقه» است.
کالج دانشگاهی لندن	پروفسور الوییز ماره	شدت آلودگی معادل «یک حادثه صنعتی بسیار شدید» است.
دانشگاه لستر	پروفسور آنا هانسل	اثرات آنی بر شش‌ها و خطر بلندمدت سرطان و بیماری‌های مزمن.
دانشگاه ملبورن	دکتر گابریل دا سیلوا	تشریح ترکیبات آلاینده (هیدروکربن‌ها، فلزات سنگین) و خطرات بلندمدت.
سازمان جهانی بهداشت	دکتر تدروس آدهانوم	نگرانی از آلودگی زنجیره غذایی، آب و هوا و تأثیر آن بر گروه‌های آسیب‌پذیر.
رصدخانه درگیری و محیط زیست	داگ ویر	بی‌سابقه بودن حمله به تأسیسات نفتی در منطقه‌ای با تراکم جمعیت بالا.

ارزیابی اولیه آثار زیست محیطی حمله به مخازن سوخت تهران

ارزیابی های اولیه از این حملات وحشیانه و جنایتکارانه رژیم صهیونیستی به مجموعه مخازن سوخت مذکور، حاکی از آلودگی های زیر بوده است:

- **CO2 (گاز گلخانه ای):** انتشار حدود ۵۱۷،۰۰۰ تن گاز دی اکسید کربن که موجب تشدید تغییرات اقلیمی، افزایش دمای محلی و جهانی و تغییر الگوی آب و هوایی می گردد.
- **PM2.5 و PM10 (ذرات معلق):** انتشار حدود ۴۹۵ تن ذرات معلق (PM) که موجب بیماری‌های قلبی و ریوی و مرگ میر زود رس در انسان و کاهش کیفیت هوا و رسوب بر روی برگ گیاهان و ساختمان ها می گردد.
- **NOx (اکسید های نیتروژن):** انتشار حدود ۷۹۲ تن اکسید های نیتروژن که موجب تشدید آسم و بیماری های ریوی در انسان و همچنین تشکیل ازن سطحی و بارش باران های اسیدی می گردد.
- **SOx (اکسید های گوگرد):** انتشار حدود ۱۶،۵ تن اکسیدهای گوگرد که موجب تحریک دستگاه تنفسی و تشدید بیماری های قلبی در انسان و آسیب به گیاهان و آبزیان و بارش باران های اسیدی می‌شود
- **TOC (مجموع ترکیبات آروماتیک یا ترکیبات آلی فرار):** انتشار حدود ۲،۱۸۹ تن مجموع ترکیبات آروماتیک یا ترکیبات آلی فرار که بشدت سرطان زا بوده و باعث تهدید جدی سلامت شهروندان و محیط زیست می گردد.

از سوی دیگر، بارش روز بعد از حمله، موجب بروز پدیده باران اسیدی و سرازیر شدن حجم انبوهی از ترکیبات سمی بسیار خطرناک به خاک و منابع آبی گردید که به شکل دیگری سلامت شهروندان، محیط زیست و امنیت غذایی مردم را در معرض خطر جدی قرار داد.

ارزیابی اولیه آثار منفی در حوزه سلامت

جنایت حمله به مخازن سوخت در تهران، موجب آلودگی شدید هوا و به دلیل بارش باران، ایجاد پدیده باران اسیدی یا باران سیاه شد. با توجه به گستردگی این حملات و نگرانی شدید از پیامدهای ناشی از آلودگی شدید هوا و بارشهای اسیدی، کلیه مراکز درمانی در استان تهران به حالت آماده باش درآمدند و سازمان حفاظت محیط زیست و هلال احمر جمهوری اسلامی ایران به تمامی شهروندان، بویژه سالمندان و بیماران دارای مشکلات قلبی و تنفسی توصیه نمودند با توجه به شرایط ایجاد شده و ورود آلودگی به محدوده شهرهای تهران و کرج در پی این حملات، از حضور در فضای باز خودداری کرده و در منازل خود بمانند.

در عین حال، ساکنان تهران با انتشار بوی سوختگی شدید، تیره شدن آسمان و دود وحشتناکی که تمام شهر را فراگرفته بود، مواجه شدند. همچنین، گزارش‌های محلی از تنگی نفس و سوزش چشم و گلو شهروندان دریافت شده است. به گفته کارشناسان داخلی و خارجی، از جمله کارشناسان هلال احمر و سازمان مدیریت بحران ایران: "قرار گرفتن در معرض چنین سطوح شدیدی از ذرات معلق، تأثیرات آنی و مستقیمی بر شش‌های انسان دارد."

احتراق غیرقابل کنترل مخازن ذخیره سوخت، حجم عظیمی از آلاینده‌ها را وارد هوا می نماید. انتشار ترکیبات آلی فرار به‌ویژه بنزن به عنوان یک کارسینوژن (سرطان‌زا) قطعی، خطر ابتلا به سرطان‌های خون و بیماری‌های سیستمیک را به شدت افزایش می دهد. همچنین، ذرات معلق PM2.5 ناشی از سوختن سازه‌ها، به عنوان حامل‌های سموم شیمیایی، می تواند تا اعماق ریه نفوذ کرده و اپیدمی‌های بیماری‌های قلبی-عروقی و تنفسی حاد در گروه‌های حساس به‌ویژه کودکان و سالمندان را ایجاد نمایند. ذرات بسیار ریز دوده (کربن سیاه) که موجب تاریکی جو و کاهش دید افقی می‌شوند، می توانند باعث بروز بیماری‌های ریوی (مانند برونشیت، سرطان ریه و آسم) گردند.

دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس، مدیرکل سازمان جهانی بهداشت (WHO)، "نگرانی عمیق" خود از این آلودگی را ابراز کرد و گفت آسیب به تأسیسات نفتی خطر آلودگی غذا و آب و هوا را در پی دارد که می‌تواند پیامدهای شدید بهداشتی به ویژه برای کودکان، سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای داشته باشد. علاوه بر این، کارشناسان نسبت به آنچه تهدید بلندمدت منابع آبی و خاک نامیدند، هشدار دادند. این تهدیدات ناشی از دو معضل اصلی زیر است:

۱. ماندگاری آلاینده‌ها: با نشستن آلاینده‌ها بر سطوح و نفوذ به مسیرهای آبی، این ترکیبات می‌توانند مدت‌های طولانی پس از خاموش شدن آتش‌ها در محیط باقی بمانند. برخی کارشناسان نیز فهرست جامع‌تری از خطرات بلندمدت را شامل سرطان، عوارض بارداری، اختلالات عصبی و قلبی برشمرده اند.

۲. چرخه بازگشت آلودگی: کارشناسان هشدار می‌دهند که حتی اگر آلاینده‌ها بر زمین بنشینند، با خشک شدن خاک و وزش باد، دوباره به هوا بازمی‌گردند و آثار فاجعه بار آنها ادامه خواهد یافت. ذرات سمی ناشی از این جنایت "می‌توانند تا سال‌ها بعد، هم بر سیستم تنفسی و هم بر افزایش خطر ابتلا به سرطان، آثار بسیار ماندگاری داشته باشند."

ارزیابی اولیه آثار منفی بر محصولات کشاورزی و منابع غذایی

بواسطه نفوذ ترکیبات نفتی و فلزات سنگین (سرب، کادمیوم و جیوه) به لایه های خاک و یا رسوب این ترکیبات بر روی محصولات کشاورزی می توانند زمینه‌ساز ورود آلاینده‌ها به زنجیره غذایی و ایجاد ختلالات هورمونی، ناهنجاری‌های جنینی و تهدید امنیت غذایی گردد و بنیان‌های امنیت غذایی منطقه را نیز با تهدیدی جدی مواجه کند.

حمله به مخازن پالایشگاه تهران منجر به نشت گسترده میلیون‌ها لیتر هیدروکربن‌های سنگین، مواد آروماتیک و مشتقات سمی نفت به خاک‌های منطقه جنوب پایتخت، به ویژه دشت ری شد. این دشت از دیرباز به عنوان قطب حیاتی کشاورزی و تأمین‌کننده اصلی صیفی‌جات و محصولات غذایی کلانشهر

تهران شناخته می‌شود. نفوذ این مواد سمی به ریشه گیاهان، تولیدات کشاورزی فعلی را نیز آلوده کرده و آن‌ها را برای مصرف انسانی ناایمن ساخته است. کارشناسان هشدار داده‌اند که پالایش این خاک‌های آلوده به دهه‌ها زمان و میلیاردها دلار هزینه نیاز دارد.

مواد نفتی نشت‌شده به لایه‌های زیرین زمین نفوذ کرده و مستقیماً سفره‌های آب زیرزمینی دشت ری را هدف قرار داده‌اند. این آب‌ها منبع اصلی آبیاری زمین‌های کشاورزی منطقه هستند. این آلودگی، زنگ خطری برای کشاورزی مسموم است، زیرا استفاده از آب‌های زیرزمینی آلوده برای آبیاری، چرخه‌ای از تجمع آلاینده‌ها در خاک و محصولات کشاورزی ایجاد می‌کند که تا سال‌ها ادامه خواهد داشت. به این ترتیب، حتی اگر منابع جدیدی برای آبیاری یافت شود، خاک آلوده خود به عنوان یک منبع دائمی انتشار آلودگی عمل خواهد کرد.

آلاینده‌های نفتی و فلزات سنگین ناشی از سوختن تأسیسات و مواد شیمیایی مانند مواد ضد حریق، پس از ورود به خاک و آب، توسط گیاهان جذب می‌شوند. این آلاینده‌ها قابلیت تجمع در زنجیره غذایی را داشته و با مصرف محصولات آلوده توسط انسان و دام، به سطوح بالاتر تغذیه‌ای نیز منتقل می‌شوند. به این ترتیب، دام‌هایی که از علوفه و آب آلوده تغذیه می‌کنند نیز خود به منبع آلودگی برای انسان تبدیل می‌شوند.

ارزیابی اولیه آثار منفی بر میراث فرهنگی شهر تهران

تهران به عنوان کلانشهری با پیشینه تاریخی چندصدساله، میزبان بناهای ارزشمندی از دوره‌های قاجار و بعد از آن است که بسیاری از آنها در بافت مرکزی و جنوبی شهر واقع شده‌اند. باران سیاه و باران اسیدی ناشی از آتش‌سوزی گسترده مخازن نفت، آسیب‌های جبران‌ناپذیری به نمای بیرونی بناهای تاریخی وارد کردند. سنگ‌های آهکی و مرمری که در بسیاری از کاخ‌ها و عمارت‌های دوره قاجار به کار رفته‌اند، در برابر اسید بسیار آسیب‌پذیر هستند و با واکنش شیمیایی با اسید، دچار خوردگی و فرسایش تدریجی می‌شوند. آجرهای سنتی به کار رفته در بناهایی مانند بازار تهران، مساجد تاریخی و خانه‌های قدیمی نیز ممکن است بر اثر تماس با باران اسیدی، استحکام خود را از دست داده و سطح آن‌ها پوسته‌پوسته شود.

جداره ها و تزیینات افزون بر ۴۰۰ اثر فرهنگی –تاریخی، افزون بر ۱۵۰ موزه و آثار ارزشمند واقع در محدوده بیش از ۲۵۰ هکتاری بافت تاریخی شهر تهران تحت تاثیر مواد شیمیایی همراه با باران سیاه که حاوی ذرات دوده و هیدروکربن‌های سنگین است، قرار گرفته اند. این لایه علاوه بر تغییر ظاهر زیبایی‌شناختی بناهای تاریخی با ارزش، می‌تواند به مرور زمان به منافذ مصالح ساختمانی نفوذ کند و فرآیند تخریب شیمیایی را تسریع بخشد. بناهای دارای تزئینات ظریف مانند کاشی‌کاری‌های هفت‌رنگ،

آینه‌کاری و گچبری‌های نفیس که در بناهایی مانند مسجد سپهسالار، تیمچه‌های بازار و خانه‌های قاجاری به وفور یافت می‌شوند، در برابر آلاینده‌های اسیدی، آسیب‌پذیری بالایی دارند. کاشی‌های لعابدار ممکن است دچار تغییر رنگ و کاهش درخشندگی شوند و گچبری‌ها در معرض حل شدن تدریجی قرار گیرند.

علاوه بر این، ورود این آلاینده‌ها (گازی و ذرات معلق) به محیط‌های داخلی موزه‌ها از طریق منافذ، بازشوها و سیستم تهویه خصوصا موزه‌هایی که دچار آسیب و خرد شدگی شیشه‌های در و پنجره آنها نیز شده است، آسیب‌های جدی و غیر قابل برگشت دیگری از جمله رنگ‌پریدگی و تغییر رنگ آثار نقاشی و بافته‌ها، خوردگی فلزات، کاهش استحکام الیاف و آثار کاغذی و غیره به همراه دارد.

باغ‌های تاریخی تهران نیز از این تهدید مستثنی نیستند. باران اسیدی با تغییر pH خاک، سلامت درختان کهنسال و پوشش گیاهی این باغ‌ها را به خطر می‌اندازد. باغ‌هایی مانند باغ فردوس، باغ نگارستان و باغ موزه قصر که بخشی از هویت فرهنگی و تاریخی تهران محسوب می‌شوند، ممکن است در بلندمدت شاهد زوال تدریجی درختان تاریخی خود باشند.

جمع بندی

هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های غیرنظامی و مناطق مسکونی در چارچوب حقوق بین‌الملل بشردوستانه پیامدهای سنگینی دارد که بسیاری از ابعاد آثار منفی و فاجعه بار آن اکنون ناشناخته است و نیاز به پژوهش های بیشتر در آینده دارد. اما در یک ارزیابی اولیه، می توان با اطمینان اعلام نمود که چنین اقداماتی ناقض حقوق اساسی غیرنظامیان و اموال غیرنظامی بوده و بر اساس کنوانسیون‌های ژنو و حقوق بین‌الملل عرفی، جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی محسوب می‌شود.

از سوی دیگر، جنایت حمله به مخازن سوخت تهران، بر اساس تمامی معیارهای حقوق بین‌الملل، مصداق "اکوساید" یا جنایت زیست‌محیطی است و لذا، رژیم تروریست صهیونیستی به عنوان مرتکب آن و رژیم تروریست ایالات متحده به عنوان حامی و تسهیل گر آن، باید در مجامع بین‌المللی پاسخگو باشند.

با توجه به موارد مذکور و با عنایت به اینکه اقدامات نیروهای تروریست اسرائیلی نقض آشکار تعهدات بین‌المللی در چارچوب اسناد چندجانبه زیست‌محیطی، بشردوستانه و قوانین مربوط به حفاظت از سکونتگاه‌های انسانی است، بر جامعه بین‌المللی فرض است که به شکل مناسب و فوری واکنش نشان دهد و این حملات غیرقانونی را صریحاً محکوم نماید تا ضمن پاسخگو نمودن عاملان این جنایت، از تکرار چنین اعمالی در آینده جلوگیری شود. این رژیم همچنین باید تمامی خسارات مادی و معنوی وارده به انسان‌ها و محیط زیست را جبران نماید.

زخمی بر پیکره تاریخ و فرهنگ

خسارات وارده به میراث فرهنگی و موزه های جمهوری اسلامی ایران

در تهاجم نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونی

از ۹ اسفند ۱۴۰۴ تا ۱۸ فروردین ۱۴۰۵

تخریب میراث فرهنگی ایران،
مغایر با قوانین بین المللی

آسیب به ۱۴۹ بنای تاریخی و موزه
در تهاجم مشترک ایالات متحده آمریکا و رژیم
صهیونی به ایران

مقدمه:

در تاریخ پرفراز و نشیب تمدن‌ها، همواره میراث فرهنگی بیش از آنکه صرفاً مجموعه‌ای از سنگ‌ها، سفال‌ها یا نقاشی‌ها باشد، بازتابی از هویت، حافظه و روح جمعی یک ملت است. اما در روزهای سرد زمستان ۱۴۰۴، وقتی آسمان پایتخت در برابر تهاجم هوایی مشترک رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی لرزید، این بناهای کهن و موزه‌های تاریخی بودند که نخستین حملات کینه‌ی دشمن را به جان خریدند

حمله‌ای که تنها به ویرانی سازه‌ها محدود نشد؛ بلکه تلاشی هدفمند برای جریحه‌دار کردن عواطف ملی و نابودی «سنگرهای دفاع از حافظه‌ی جمعی» بود. انفجارهای مهیب در حوالی میدان ارگ و کاخ گُلِستان، چنان با شدت و وسعت رخ داد که حتی اقدامات حفاظتی پیشگیرانه نیز نتوانستند کاملاً از کالبد ظریف این بناها در برابر موج‌های مخرب محافظت کنند.

این حملات تنها به پایتخت محدود نشد؛ بلکه موجی ویرانگر از شهرهای تاریخی و فرهنگی ایران را درنوردید. از بناها و موزه‌های مشهور اصفهان، کردستان، آذربایجان غربی،آذربایجان شرقی، لرستان، ایلام، بوشهر و کرمانشاه و... ؛ گویی دشمن به‌دنبال نابودی همزمان «هویت» این ملت در تمام جغرافیای ایران بود. اگرچه کاخ گُلِستان و ارگ تهران در کانون حملات قرار داشتند، اما استان‌های دیگر نیز به‌شدت تحت تأثیر قرار گرفتند.

این گزارش، روایتی مستند از آسیب‌های واردشده به موزه‌ها و آثار تاریخی جمهوری اسلامی ایران در جریان تهاجم مشترک ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونی در اسفند ۱۴۰۴ است. در این سند، ضمن بررسی ابعاد فیزیکی تخریب در استان‌های مختلف، به تحلیل پیامدهای فرهنگی و روانی این حمله می‌پردازیم و ثابت می¬کنیم اگرچه دشمن توانست آسمان و دیوارها را در استان‌های مختلف تخریب کند، اما نتوانست «روح» این بناها را نابود کند.

این گزارش، یادآوری‌ای است برای تاریخ‌نویسی آینده؛ اینکه چگونه در تاریک‌ترین لحظات، مردم و مسئولان در ایران با تدبیر و همت، گنجینه‌های خود را نجات دادند و امروز با عزمی راسخ در پی مرمت و باززنده سازی این آثار هستند. این متن مقدمه‌ای است بر گزارشی که نه تنها به دنبال ثبت وضعیت خسارت در استان‌های مختلف است، بلکه می‌خواهد فریادِ تاریخیِ این آثار زخمی را به گوش جهانیان برساند و در ترازوی حقوق بین‌الملل، جنایت فرهنگی دشمن را محکوم کند.

حفاظت از میراث فرهنگی در طول درگیری‌های مسلحانه، نه یک ترجیح اخلاقی، بلکه یک تعهد قانونی الزام‌آور در چارچوب حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. این تعهدات ریشه در کنوانسیون‌های بین‌المللی دارند که پس از تجربیات تلخ جنگ‌ها شکل گرفته‌اند؛ با این حال، در این مورد، این قوانین به طور سیستماتیک و از پیش برنامه‌ریزی شده توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی نقض شده‌اند. این اقدامات نه تصادفی و نه خسارت جانبی بودند؛ بلکه گزینشی، هدفمند و مبتنی بر استراتژی نابودی هویت فرهنگی بودند. از کرمانشاه تا سنندج، از اصفهان تا تبریز و از خرم‌آباد تا بوشهر، نشانه‌های این نقض آشکار حقوق بین‌الملل در همه جا قابل مشاهده است.

بر اساس مفاد کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در زمان مخاصمات مسلحانه، به‌ویژه مواد ۴ و ۱۹، که حفاظت از اموال فرهنگی، را حتی در شرایط مخاصمات داخلی نیز الزامی است. همچنین کنوانسیون ۱۹۷۲ حفاظت از میراث‌فرهنگی و طبیعی جهان، به‌ویژه ماده ۶، احترام به میراث جهانی را برای کشورهای عضو الزام‌آور می‌داند و نیز قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۷م)، تخریب میراث‌فرهنگی را اقدامی مجرمانه و محکوم اعلام کرده است و مطابق این احکام، تمامی حملات نظامی به اماکن فرهنگی و تاریخی ایران نقض آشکار تعهدات بین‌المللی و مصداق بارز جنایت علیه میراث بشریت به شمار می‌رود.

کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ صراحت دارد که موزه‌ها، بناهای تاریخی و مراکز فرهنگی نباید هدف قرار بگیرند، حتی اگر جنگ تمام‌عیار باشد. این یک خط قرمز است. وقتی دشمن به کاخ گلستان یا قلعه فلک‌الافلاک حمله می‌کند، نمی‌تواند بگوید «هدف نظامی بود». این بناها هیچ کارخانه تسلیحاتی، هیچ پادگان، هیچ مرکز فرماندهی و هیچ هدف نظامی نبوده‌اند.

اما دشمن نه‌تنها از این خط قرمز عبور کرد، بلکه عمداً آن را رد کرد. چون در روان‌شناسی جنگ مدرن، هدف‌گیری موزه‌ها پیامی دارد: می‌خواهیم به شما بفهمانیم که تاریخ شما را قبول نداریم، هویت شما را مهم نمی‌شماریم و می‌خواهیم آن را از بین ببریم.

تخریب میراث فرهنگی ایران، نقض آشکار حقوق بین‌الملل

الف)اموال فرهنگی ایران تحت پوشش حمایتی حقوق بین‌الملل

۱. کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ میلادی «کنوانسیون حمایت از اموال فرهنگی در صورت بروز مخاصمه مسلحانه» و پروتکل‌های الحاقی آن:

- ایران به این کنوانسیون ملحق شده و «قرارداد حمایت اموال فرهنگی هنگام جنگ در ایران» در سال ۱۳۳۷ بین ایران و لاهه مصوب و منعقد شده است.

-ایران به پروتکل دوم کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ (۱۹۹۹م) با قانون سال ۱۳۸۰ ملحق شده است.

ب) میراث فرهنگی ملموس و ناملموس ثبت جهانی ایران تحت پوشش حمایتی حقوق بین‌الملل

۲. کنوانسیون حمایت میراث فرهنگی و طبیعی جهان (۱۹۷۲ میلادی):

- ایران با قانون مصوب سال ۱۳۵۳ به این کنوانسیون ملحق شده است.

- ۲۹ پرونده میراث فرهنگی و طبیعی ثبت جهانی شده ایران، شامل ۱۱۴ سایت تاریخی، فرهنگی و طبیعی تحت پوشش حمایت حقوقی این کنوانسیون می باشند.

۳. کنوانسیون حراست از میراث فرهنگی ناملموس (۲۰۰۳ میلادی):

- ایران با قانون مصوب سال ۱۳۸۴ مجلس شورای اسلامی به این کنوانسیون ملحق شده است

- ۲۷ عنصر میراث فرهنگی ناملموس ایران (ملی و چند ملیتی) ثبت جهانی شده تحت پوشش حمایت حقوقی این کنوانسیون می باشند.

ج) اصول بین‌المللی نقض شده

۱. کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ و پروتکل‌های الحاقی آن: «کنوانسیون حمایت از اموال فرهنگی در صورت بروز مخاصمه مسلحانه»:

مطابق ماده ۲ این کنوانسیون حمایت از اموال فرهنگی شامل «حراست» و «محترم شمردن» از آن اموال است. در همین راستا، ماده ۴ همان کنوانسیون اختصاصاً به موضوع «محترم شمردن اموال فرهنگی» پرداخته و بند ۱ این ماده اشعار می‌دارد: «۱- طرف‌های معظم متعاهد تعهد می نمایند اموال فرهنگی را را چه در سرزمین خود و چه در سرزمین یکی از طرف‌های متعاهد محترم شمرده، استفاده از اموال مزبور و از وسایل محافظت آنها و از مناطق مجاور آنها را به‌نحوی که در صورت وقوع جنگ موجب تخریب آنها یا آسیب به آنها باشد ممنوع ساخته و از هر عمل خصمانه‌ای در باب آنها خودداری نمایند.»

این کنوانسیون صراحتاً محافظت از بناهای فرهنگی در زمان جنگ را الزام‌آور می‌کند. بند ۴ و ۵ پروتکل دوم (۱۹۹۹) می‌گوید: «هیچ طرفی نمی‌تواند از اهداف فرهنگی به‌عنوان هدف نظامی استفاده کند، حتی اگر آن‌ها در نزدیکی اهداف نظامی باشند».

کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ و پروتکل‌های الحاقی آن اصولی کلیدی را مطرح می‌کند:

۱. اصل تفکیک (Distinction): بین اهداف نظامی و غیرنظامی باید تفاوت قائل شد.

۲. اصل تناسب (Proportionality): خسارت به اهداف غیرنظامی نباید به‌طور غیرواقعی با منافع نظامی مورد انتظار مقایسه شود.

۳. اصل احتیاط (Precaution : طرفین درگیر باید تمام اقدامات ممکن را برای کاهش آسیب به غیرنظامیان و موسسات فرهنگی انجام دهند. این شامل انتقال آثار به مخازن امن، اعلام هشدار برای زمان و برنامه‌ریزی برای دور نگه‌داشتن از مناطق خطر است.

نقض‌های رخ‌داده:

کاخ گلستان، ارگ تهران، و موزه‌های سنندج و کرمانشاه همگی مکان‌هایی کاملاً غیرنظامی بوده‌اند و هرگز برای اهداف نظامی استفاده نشده‌اند. هرگونه اقدام علیه این بناها، نقض آشکار ماده ۴ کنوانسیون لاهه محسوب می‌شود.

۲. کنوانسیون یونسکو ۱۹۷۲ در حمایت از میراث فرهنگی- طبیعی جهانی:

بند ۳ ماده ۶ مصرحاً بیان می‌کند: «هر یک از دولت‌های عضو کنوانسیون حاضر متعهد می‌شود که آگاهانه از هر گونه اقدامی که ممکن است مستقیماً یا غیرمستقیم به میراث فرهنگی و طبیعی مذکور در مواد ۱ و ۲ واقع در قلمرو سایر دولت‌های متعاهد این کنوانسیون لطمه بزند، خودداری کند».

۲۹ پرونده میراث فرهنگی و طبیعی ثبت جهانی شده ایران، شامل ۱۱۴ سایت تاریخی، فرهنگی و طبیعی تحت پوشش حمایت حقوقی این کنوانسیون می باشند.

نقض‌های رخ‌داده:

خسارات وارده به میراث جهانی ایران - از جمله کاخ گلستان، کاخ چهلستون، میدان امام اصفهان و سایر سازه‌های موجود در فهرست موقت یونسکو - نه تنها به ارزش تاریخی، معماری و هنری این آثار منحصر به فرد آسیب می‌رساند، بلکه گنجینه‌ای مشترک برای تمام بشریت را نیز تهدید می‌کند.

تحلیل نقض‌های روی‌داده در تقابل با قوانین بین‌المللی		
نوع نقض	**توصیف**	**ماده قانونی نقض شده**
عدم تفکیک بین اهداف نظامی و غیرنظامی	حمله مستقیم به موزه‌ها بدون هیچ هدف نظامی	کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴، بند ۴
عدم رعایت اصل تناسب	خسارت بسیار بیشتر از هرگونه ادعای نظامی	پروتکل دوم۱۹۹۹، بند ۵
استفاده از سلاح‌های نامنطبق	استفاده از بمب‌های با شعاع انفجار زیاد در شهرهای تاریخی	کنوانسیون جنگ‌های شهری
حمله به اهداف ثبت‌شده یونسکو	خسارت به بناهای با ارزش جهانی ثبت‌شده	کنوانسیون میراث جهانی یونسکو۱۹۷۲
حملات هم‌زمان و برنامه‌ریزی‌شده	حمله به ۴۹موزه در یک بازه زمانی کوتاه	اصول حقوق بشردوستانه چهار کنوانسیون ژنو (۱۹۴۹)، کنوانسیون لاهه (۱۹۵۴)،| کنوانسیون حمایت از میراث فرهنگی و طبیعی (۱۹۷۲)،کنوانسیون عدم تقادم (۱۹۶۸)، پروتکل‌های الحاقی ۱۹۷۷ و ۱۹۷۹

این گزارش تنها یک سوابق خسارت نیست؛ بلکه سندی حقوقی است که می‌تواند برای مقاصد زیر استفاده شود:

۱. رسیدگی در دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) جهت نقض حقوق بشردوستانه؛
۲. برای بررسی نقض مقررات میراث فرهنگی توسط مقامات یونسکو؛
۳. شورای حقوق بشر سازمان ملل برای ثبت نقض حقوق بشر توسط کشورهای متخلف؛ و
۴. در دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) برای پیگیری حقوقی علیه رژیم‌های متخلف.

پیامدهای فرهنگی و روانی حمله و خسارت به میراث فرهنگی

- تلاشی برای نابودی حافظه‌ی جمعی یک ملت است؛
- ترساندنِ مردم از طریق آسیب به نقاطِ موردِ احترامشان؛
- پاک‌کردنِ هویت ملی از طریق ویرانیِ نشانه‌های هویتی؛
- ایجادِ شوک فرهنگی برای تضعیف مقاومت در برابر تهاجم؛
- خسارت معنوی به میراث ناملموس جوامع به عنوان رکن اصلی تاب آوری اجتماعی و فرهنگی.

این اقدام، مشابه راهبردهای مشاهده شده در جنگ‌های یوگسلاوی، عراق و افغانستان است.

وضعیت خسارات وارده به میراث فرهنگی و موزه های جمهوری اسلامی ایران در تهاجم نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونی

موزه ها و بناهای تاریخی آسیب دیده تا ۱۸ فروردین ۱۴۰۵

۱۴۹ اثر و موزه

۵ اثر ثبت جهانی

۵۴ موزه

۷ بافت تاریخی شهری

۱۸ استان

تعداد آثار آسیب دیده در استان ها																	
تهران	اصفهان	کردستان	خوزستان	کرمانشاه	لرستان	قم	بوشهر	هرمزگان	البرز	آذربایجان شرقی	آذربایجان غربی	مازندران	سیستان و بلوچستان	ایلام	گیلان	همدان	فارس
۷۰	۲۷	۱۳	۱۲	۵	۴	۳	۲	۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱

تعداد آثار آسیب دیده در استان ها

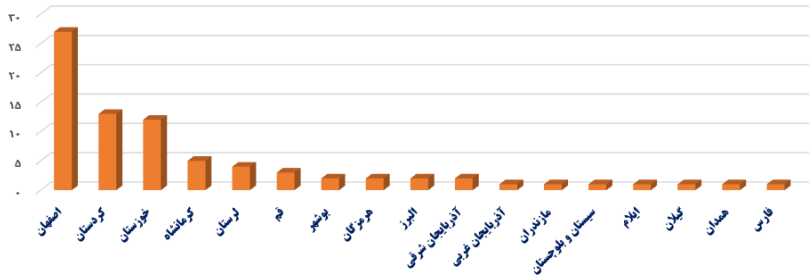

وضعیت میراث فرهنگی و موزه ها در جنگ رمضان و خسارات وارده

۱۴۹ اثر و موزه

- **۴۰ اثر** – وزارت میراث فرهنگی ۲۷٪
- **۹۲ اثر** – سایر نهادها ۶۲٪
- **۱۷ اثر** – بخش خصوصی ۱۱٪

۹۹ اثر ارزیابی شده

- **۳۸** اثر – وزارت میراث فرهنگی
- **۴۷** اثر – سایر نهادها
- **۱۵** اثر – بخش خصوصی

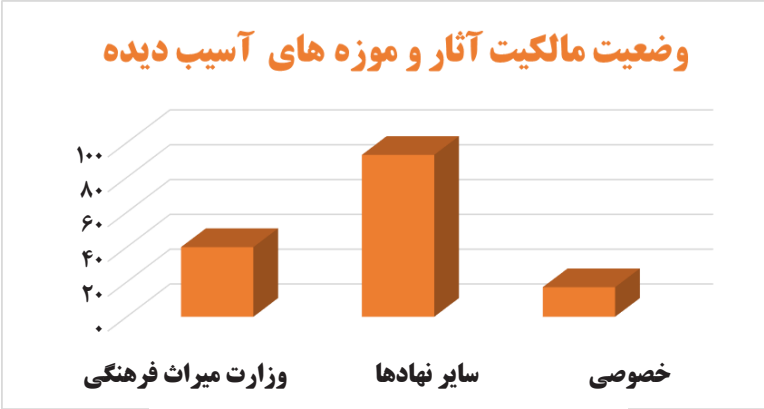

وضعیت اصابت در محدوده ۱۴۹ اثر و موزه اسیب دیده	
اصابت به عرصه	۳۳ اثر/ موزه
اصابت به حریم	۴۲ اثر/ موزه
موج انفجار	۷۴ اثر/ موزه

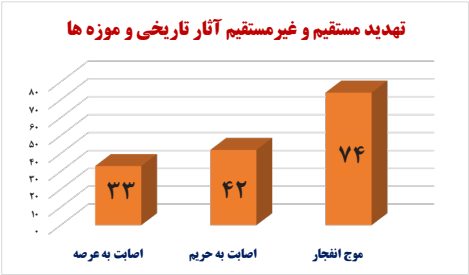

درجه بندی آثار آسیب دیده	
درجه آسیب	تعداد اثر / موزه آسیب دیده
آسیب درجه ۱	۱۴ اثر
آسیب درجه ۲	۱۷ اثر
آسیب درجه ۳	۳۰ اثر
آسیب درجه ۴	۱۱ اثر
آسیب درجه ۵	۳۹ اثر
آسیب درجه ۶	۳۸ اثر

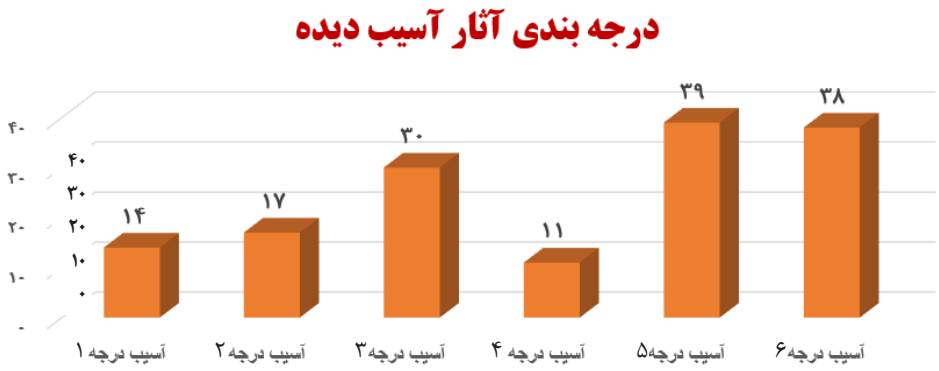

وضعیت آسیب به آثار و موزه ها در اسفند ماه ۱۴۰۴

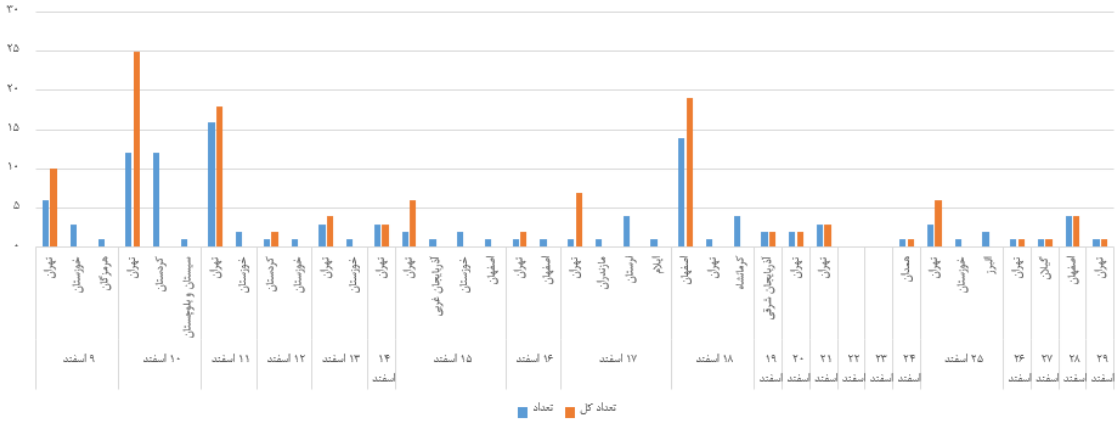

وضعیت اسفند ۱۴۰۴ (۲۱ روز)

۲ روز بدون خسارت

۱۹ روز خسارت به میراث فرهنگی

وضعیت آسیب به آثار و موزه ها در فروردین ۱۴۰۵

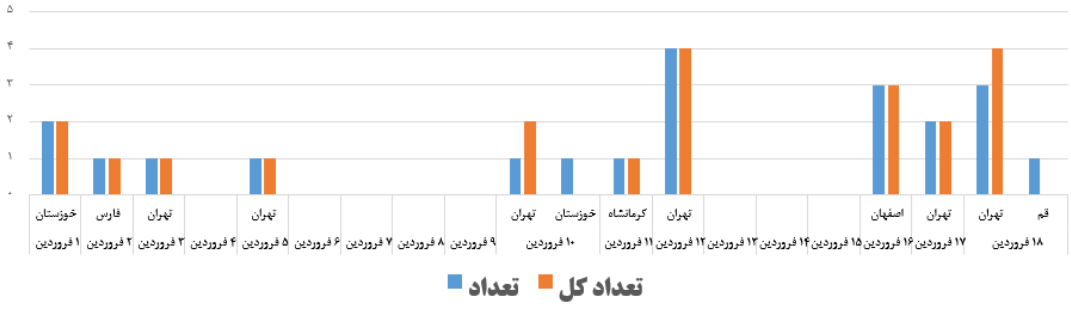

وضعیت فروردین ۱۴۰۵ (۱۸ روز)

۸ روز بدون خسارت

۱۰روز خسارت به میراث فرهنگی

وضعیت ۳۹ روز جنگ

۱۰روز بدون خسارت

۲۹روز خسارت به میراث فرهنگی

اهم اقدامات ملی (پیشگیرانه و واکنشی) قبل از شروع جنگ

۱. ابلاغ چارچوب‌ها و دستورالعمل‌های مربوط به اقدامات پیشگیرانه و واکنش سریع؛
۲. انتقال اموال فرهنگی و تاریخی منقول به انبارهای امن، و تثبیت و حفاظت از آثار غیرمنقول در موزه‌ها و محوطه‌های فرهنگی و تاریخی پیش از آغاز جنگ؛
۳. نصب نماد سپر آبی بر روی بناهای تاریخی و موزه‌ها به منظور تمایز آنها به عنوان مناطق غیرنظامی؛
۴. افزایش ضریب ایمنی بناهای تاریخی و موزه‌ها در برابر حملات نظامی مستقیم و غیرمستقیم؛
۵. ارزیابی و مستندسازی خسارت‌های واردشده به میراث فرهنگی و موزه‌ها؛
۶. مکاتبه و اطلاع‌رسانی وضعیت به نهادهای بین‌المللی در خصوص خسارت‌های جنگی و تهدیدات متوجه میراث فرهنگی و موزه‌های ایران؛
۷. ارسال گزارش‌ها به مراجع ذی‌صلاح بین‌المللی از جمله یونسکو و سازمان‌های جهانی به منظور بررسی نقض قوانین صورت‌گرفته در حمله به میراث فرهنگی و موزه‌های ایران.

نمونه هایی از آسیب های وارده به آثار تاریخی ثبت ملی و جهانی و موزه های جمهوری اسلامی ایران

مجموعه میرا ث جهانی کاخ موزه گلستان تهران

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	در سال ۲۰۱۳ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده
	نام اثر و قدمت	مجموعه میراث جهان کاخ موزه گلستان
	وضعیت ثبتی	جهانی (UNESCO)
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۰/ ۱۲/ ۱۴۰۴ -ساعت ۲۲
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - ترکش - موج صوتی

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
ارزیابی فنی و سازه‌ای (شدت بحران)	موقعیت دقیق آسیب	عرصه ثبت جهانی - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظری و بناهای وابسته)
	نوع آسیب دیدگی	آسیب به ۳۲۰ درب و پنجره و اروسی های تاریخی فرو ریختگی و ترک ۲۵۰ مترمربع از کاشی کاری های تاریخی خسارت به ۱۱۰۰ متر مربع آیینه‌کاری‌های تاریخی قاجاری و گچبری‌های نفیس آسیب دیدگی در ۱۰۰ مترمربع نقاشی‌های دیواری تالار اصلی آسیب به ۲۵۰۰ متر مربع از ورق های شیروانی سقف ها آسیب به ۳۰ شعله لوستر های تاریخی آسیب به ۲۰۰۰ متر مربع خرپاهای چوبی سقف ها آسیب به ۱۰۰۰ متر مربع قاب بندی چوبی سقف آسیب به ۵ نقاشی تاریخی قهوه خانه ای

موقعیت کاخ موزه گلستان و نقطه مورد حمله

تخریب‌های کاخ موزه گلستان– تهران

میدان نقش جهان اصفهان

میراث جهانی

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	در سال۱۳۱۳ به شماره ۱۰۲ در فهرست ملی ایران و در ۱۳۵۸ به شماره ۱۱۵ ثبت جهانی
	نام اثر و قدمت	میدان نقش جهان
	وضعیت ثبتی	جهانی (UNESCO)
	کاربری فعلی	فضای شهری تاریخی، کاخ و مساجد تاریخی
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	**۱۴۰۴/۱۲/۱۶- ساعت ۸ صبح و ۱۴۰۴/۱۲/۱۸ - ساعت۱۴:۳۰**
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - آتش سوزی جانبی - ترکش - موج صوتی
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	موقعیت دقیق آسیب	عرصه ثبت جهانی - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظری و بناهای وابسته)
	نوع آسیب دیدگی	آسیب به ۶۵۰ متر مربع بازشوهای در عمارت عالیقاپو، مسجد امام، سردر قیصریه، طبقه فوقانی میدان فروریختگی و ترک در ۱۲۰۰مترمربع کاشیکاری مسجد امام، مسجد شیخ لطف الله، میدان و سردر قیصریه خسارت به ۴۰۰ متر مربع گچبری‌های نفیس عمارت عالیقاپوقیصریه و رسمی بندی های گچی طبقه فوقانی آسیب دیدگی در ۵۰ متر مربع نقاشی‌های دیواری تالار اصلی جدا شدن لایه‌های کاشی از زمینه و حرکت ازاره‌های سنگی تخریب ورودی میدان از سمت خیابان سپه و حافظ و چند قسمت طاق بازار در اثر موج انفجار

موقعیت اثر ثبت جهانی میدان نقش جهان و نقطه مورد حمله و اصابت

تصاویر از حمله به حریم میدان نقش جهان – اصفهان

تخریب‌های میدان نقش جهان و آثار تاریخی وابسته – اصفهان

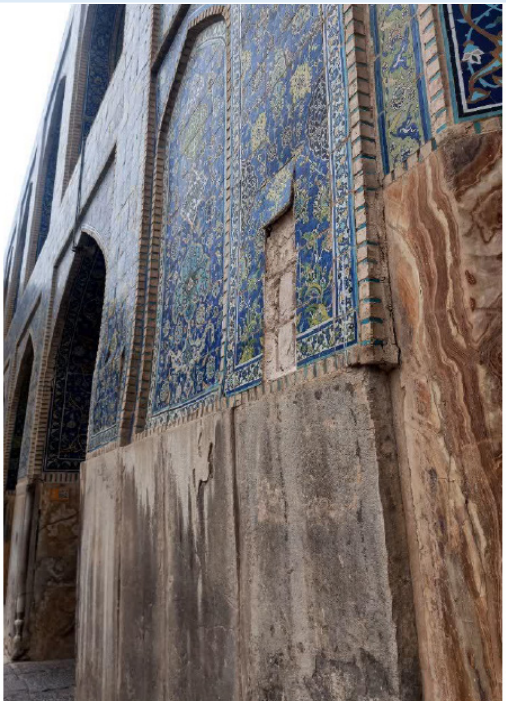

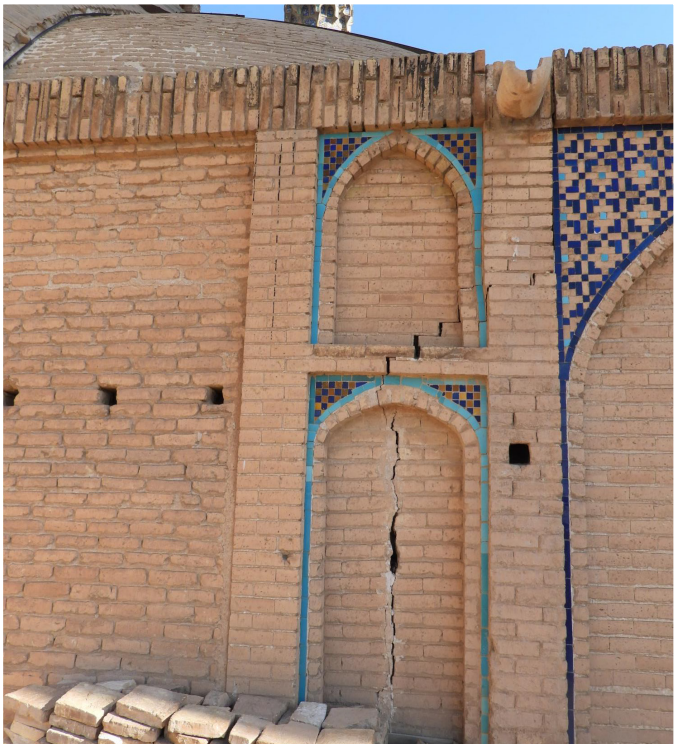

باغ چهلستون در اصفهان

میراث جهانی

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	شماره ۱۰۸ فهرست ملی سال ۱۳۱۰ و شماره ۱۳۷۲ میراث جهانی سال ۲۰۱۱
	نام اثر و قدمت	پایگاه میراث جهانی چهلستون با قدمت صفوی
	وضعیت ثبتی	جهانی (UNESCO)
	کاربری فعلی	سایت موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۴۰۴/۱۲/۱۸ – ساعت ۱۴:۴۰
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - آتش سوزی جانبی - ترکش - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	جزئی (تزئینات) - متوسط (الحاقات) - کلی (سازه باربر) خطر ریزش آنی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
	نوع آسیب دیدگی	سازه ای (ترک های عمیق، رانش دیوار، فروپاشی سقف) غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

موقعیت دو اثر ثبت جهانی کاخ موزه چهلستون و میدان نقش جهان اصفهان و تالار تیموری، تالار اشرف و موزه هنرهای تزیینی به منطقه مورد حمله و اصابت

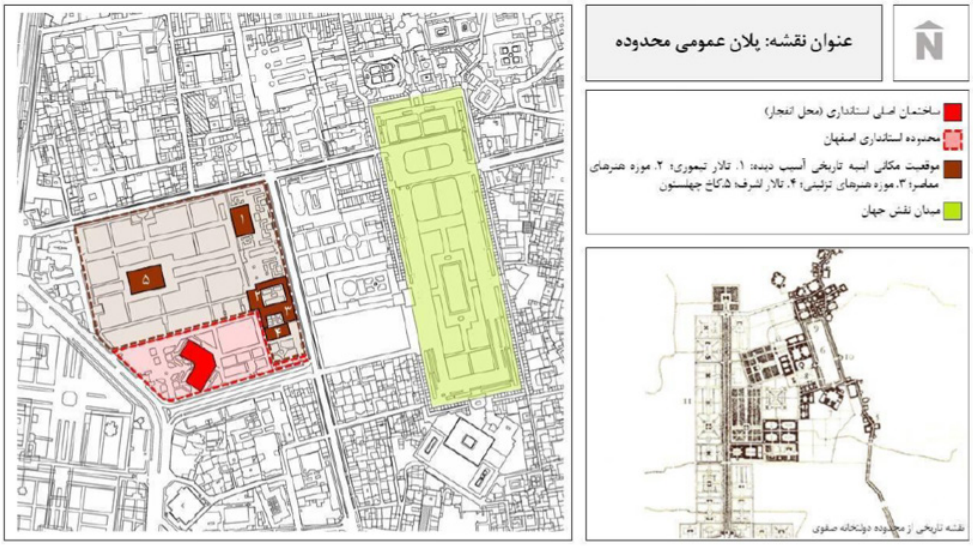

تخریب‌های کاخ موزه چهلستون – اصفهان

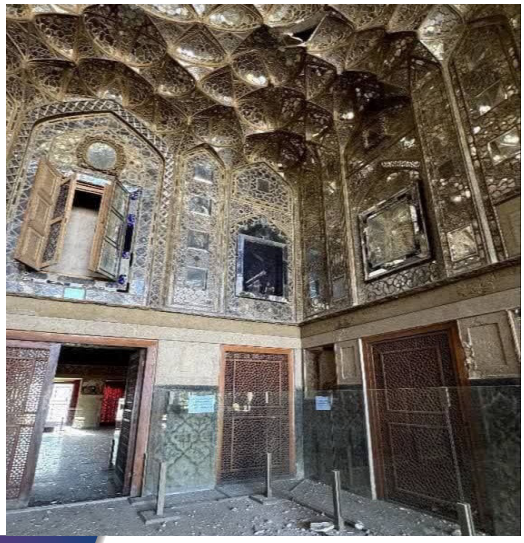

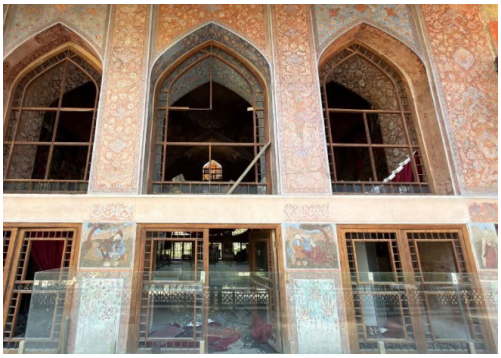

تصاویر قبل و بعد: تطبیق وضعیت سلامت با وضعیت فعلی کاخ موزه چهلستون

بعد از آسیب	قبل از آسیب

تصاویر قبل و بعد: تطبیق وضعیت سلامت با وضعیت فعلی کاخ موزه چهلستون

بعد از آسیب	قبل از آسیب

تصاویر قبل و بعد: تطبیق وضعیت سلامت با وضعیت فعلی کاخ موزه چهلستون

بعد از آسیب	قبل از آسیب

مجموعه قلعه فلک الافلاک خرم آباد– لرستان
(موزه مردم شناسی و باستان شناسی)

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۸۸۳ مورخ ۱۳۴۸/۷/۱۰
	نام اثر و قدمت	قدمت از دوره پیش از تاریخ تا دوره پهلوی
	وضعیت ثبتی	ملی – پایگاه ملی
	کاربری فعلی	موزه - اداری
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۴۰۴/۱۲/۱۷ – ساعت ۱۷
	نوع و عامل مخرب	اصابت مستقیم پرتابه - موج انفجار (لرزه ای)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	جزئی (تزئینات) - متوسط (الحاقات) - کلی (سازه باربر)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
	نوع آسیب دیدگی	سازه ای (ترک های عمیق، رانش دیوار، فروپاشی سقف) غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

محل اصابت موشک های شلیک شده با نقاط قرمز رنگ مشخص شده است

تخریب‌های مجموعه فلک افلاک– لرستان

موزه هنرهای تزیینی (عمارت رکیب خانه)

اصفهان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۱۷۰۳ تاریخ ثبت : ۱۷ / ۹ / ۱۳۶۴
	نام اثر و قدمت	رکیب خانه (موزه هنرهای تزیینی اصفهان) - دوره صفویه
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۸/۱۲/۱۴۰۴ – ساعت ۱۴:۴۵
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - ترکش - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	متوسط (الحاقات)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
	نوع آسیب دیدگی	سازه ای (ترک های عمیق، رانش دیوار، فروپاشی سقف) غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

موقعیت موزه هنرهای تزیینی اصفهان به منطقه مورد حمله و اصابت

تخریب‌های موزه هنرهای تزیینی– اصفهان

سالن شمالی

موزه باستان شناسی دره شهر – ایلام

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	-
	نام اثر و قدمت	موزه دره شهر - معاصر
	وضعیت ثبتی	-
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۴۰۴/۱۲/۱۷ – ساعت ۲ بامداد
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای)
	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	متوسط (الحاقات)
	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
	نوع آسیب دیدگی	غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های موزه باستان شناسی دره شهر –ایلام

موزه سنجش تبریز
آذربایجان شرقی

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۱۸۶۲
	نام اثر و قدمت	موزه سنجش ، اوایل قاجار
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۹/۱۲/۱۴۰۴ – ساعت ۱۴:۳۰
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	کلی (سازه باربر)
	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
	نوع آسیب دیدگی	سازه ای (ترک های عمیق، رانش دیوار، فروپاشی سقف) غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های موزه سنجش تبریز – آذربایجان شرقی

مجموعه فرهنگی تاریخی سعدآباد
تهران

در پی حمله بامداد سه‌شنبه ۲۶ اسفند ۱۴۰۴ به حریم مجموعه تاریخی سعدآباد، ۳ بنای تاریخی مهم این مجموعه شامل «کاخ سبز»، «موزه برادران امیدوار» و «کوشک (عمارت والی)» بر اثر موج انفجارها دچار خسارت سازه‌ای شدند.

همچنین موج انفجار به سایر ساختمان های تاریخی و ۱۲ موزه دیگر مجموعه خساراتی را وارد کرده است.

این مجموعه بزرگ تاریخی دارای حدود ۱۰۰ ساختمان بزرگ و کوچک و ۱۴ کاخ موزه و موزه است و نزدیک به۲۰۰هزار شی ء تاریخی- فرهنگی در آن نگه داری می شود

تخریب‌های مجموعه فرهنگی تاریخی سعدآباد– تهران

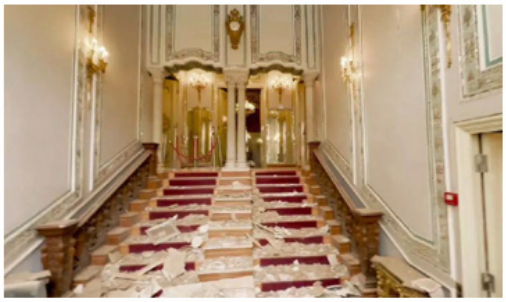

موزه باستان شناسی (عمارت سالارسعید)

سنندج-کردستان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۱۱۷۲ فهرست آثار ملی
	نام اثر و قدمت	عمارت ملا لطف الله سنندجی (عمارت حبیب)
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۰/۱۲/۱۴۰۴ – ۶ و ۱۱ صبح
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	جزئی (تزئینات) - متوسط (الحاقات)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر
	نوع آسیب دیدگی	غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های موزه باستان شناسی عمارت سالارسعید –سنندج

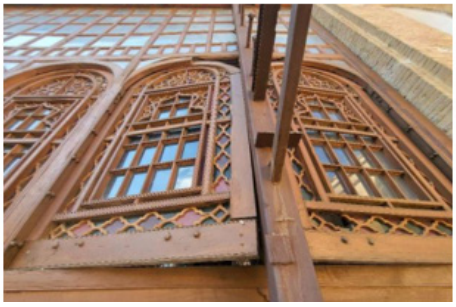

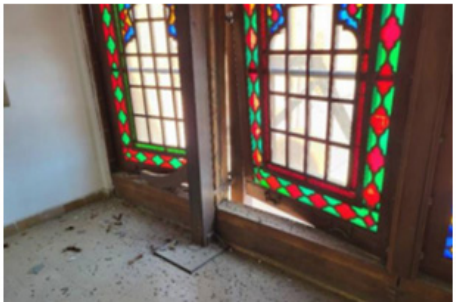

موزه مردم شناسی (عمارت آصف وزیری – خانه کرد)
سنندج-کردستان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	شماره ۱۸۲۲ فهرست آثار ملی
	نام اثر و قدمت	موزه مردم شناسی با قدمت صفویه و قاجاریه
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۰/۱۲/۱۴۰۴ – ساعت ۶ و ۱۱ صبح
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	جزئی (تزئینات) - متوسط (الحاقات)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر
	نوع آسیب دیدگی	غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های موزه مردم شناسی عمارت آصف وزیری –کردستان

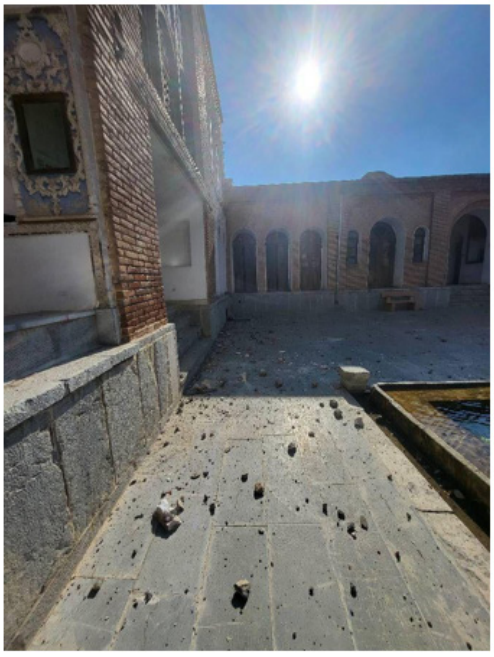

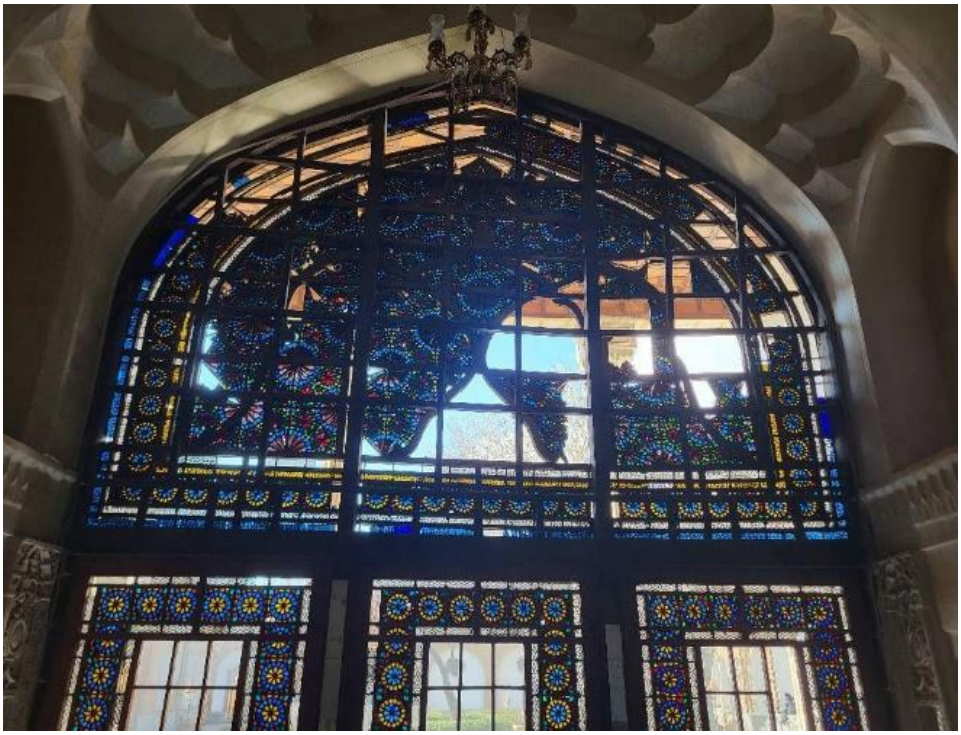

کاخ موزه خسرو آباد سنندج–کردستان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	شماره ۱۴۹۱ فهرست آثار ملی
	نام اثر و قدمت	عمارت خسروآباد با قدمت زندیه
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۲/۱۲/۱۴۰۴ – ساعت ۱۱ صبح
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای) - موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه و اعیان
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	جزئی (تزئینات) - متوسط (الحاقات)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه و اعیان
	نوع آسیب دیدگی	غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های کاخ موزه خسرو آباد–کردستان

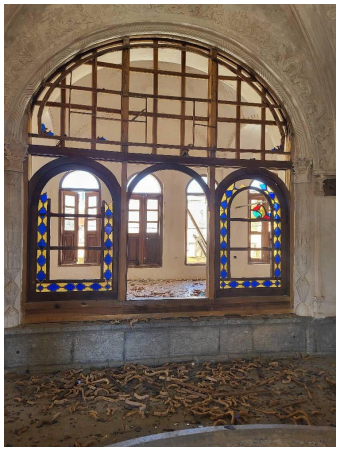

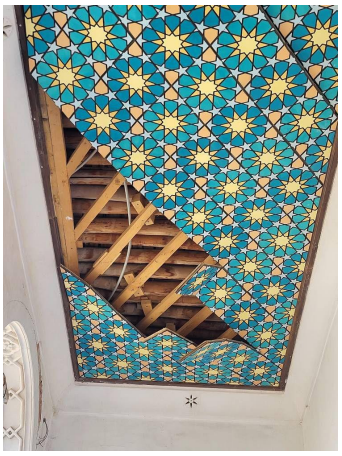
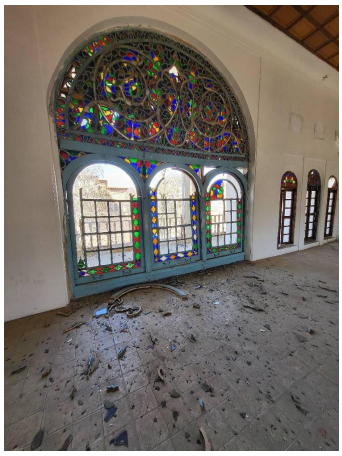

موزه پارینه سنگی و موزه خط و کتابت (تکیه بیگلربیگی) کرمانشاه

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	شماره ۱۷۹۷ فهرست آثار ملی
	نام اثر و قدمت	مسجد شازده - قاجاری
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	مذهبی - موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۴۰۴/۱۲/۱۸ – ساعت ۱۸:۰۰
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای)
	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	موقعیت دقیق آسیب	اعیان (بدنه اصلی)
	نوع آسیب دیدگی	غیرسازه‌ای: درها و پنجره های چوبی و شیشه های مجموعه – ناودانها بر اثر موج انفجار تخریب شده است.

موقعیت تکیه بیگلربیگی، دبیرستان کزازی و خانه سوری نسبت به موقعیت حمله و اصابت

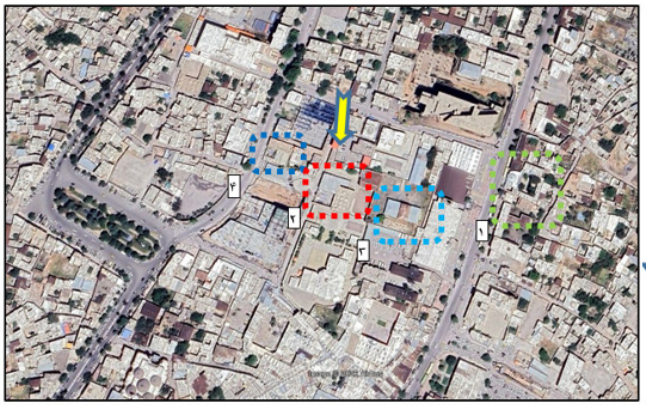

- محل اصابت موشک : ساختمان نیروی انتظامی/ مرزبانی
- تکیه بیگلربیگی ۱
- مسجد آیت اله ابوتراب آل آقا(شازده) ۲
- دبیرستان کزازی ۳
- خانه سوری ۴

تخریب‌های تکیه بیگلربیگی–کرمانشاه

کاخ میان پشته بندرانزلی (موزه نیروی دریایی)
بندر انزلی-گیلان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۱۶۵۱ (دوران پهلوی اول)
	نام اثر و قدمت	کاخ موزه نظامی بندرانزلی (نیروی دریایی)
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	موزه
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	۱۴۰۴/۱۲/۲۷- ساعت ۲۱:۳۰
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار (لرزه ای)
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی) - حریم (منظر یا بناهای وابسته)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	نوع آسیب دیدگی	سازه ای (ترک های عمیق، رانش دیوار، فروپاشی سقف) غیرسازه ای (تزئینات معماری،کاشیکاری، آرایه های چوبی ، بازشوها)

تخریب‌های کاخ میان پشته (موزه نیروی دریایی) **انزلی– گیلان**

تخریب‌های کاخ میان پشته (موزه نیروی دریایی) **انزلی– گیلان**

مسجد و مقبره پیر عمر سنندج کردستان

شناسنامهٔ ارزیابی خسارت و فوریت های مرمتی		
مشخصات هویتی و ثبتی	شماره ثبت اثر	۲۶۱۵
	نام اثر و قدمت	مسجد و مقبره پیر عمر با قدمت صفوی
	وضعیت ثبتی	ملی
	کاربری فعلی	مذهبی
تحلیل واقعه و منشأ آسیب	تاریخ و ساعت وقوع حادثه	1404/12/10 ساعت 6 صبح- 1404/12/12 ساعت 11 صبح
	نوع و عامل مخرب	موج انفجار – ترکش- موج صوتی
	موقعیت دقیق آسیب	عرصه اثر - اعیان (بدنه اصلی)
ارزیابی فنی و سازه ای (شدت بحران)	سطح تخریب	تخریب کالبدی و سازه ای
	نوع آسیب دیدگی	تخریب کالبدی، سازه‌ای و محوطه تخریب دیوارها، سقف، درب و پنجره، شیشه به متراژ ۶۰۰ مترمربع.

موقعیت مسجد و مقبره پیر عمر نسبت به موقعیت حمله و اصابت

تخریب‌های مسجد و مقبره پیر عمر سنندج–کردستان

آیا حقوق بین‌الملل از حملات «خشم» محور جان سالم به در خواهد برد!؟

نگاهی اجمالی به تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ملت ایران

(از ۹ اسفند تا ۱۹ فروردین ۱۴۰۵)

فهرست

مقدمه / ۹۵
بخش اول) نقض قاعده آمره «منع تجاوز» / ۹۷
بخش دوم) حق ایران برای دفاع از خود / ۱۰۲
بخش سوم) نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه / ۱۰۵
الف) حملاتی که غیرنظامیان را هدف قرار می‌دهند / ۱۰۶
۱. حملات علیه کودکان / ۱۰۶
۲. حملات علیه زنان / ۱۱۱
۳. حملات علیه جمعیت غیرنظامی / ۱۱۳
۴. حملات علیه پرسنل پزشکی و امدادی / ۱۱۴
ب) حملاتی که هدف از آن ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان است / ۱۱۶
ج) حملات علیه اهداف غیرنظامی / ۱۱۷
۱. حملات علیه مناطق مسکونی / ۱۱۷
۲. حملات علیه مدارس / ۱۳۳
۳. حملات علیه دانشگاه‌ها / ۱۳۳
۴. حملات علیه مجموعه‌های ورزشی / ۱۳۹
۵. حملات علیه مراکز علمی و تحقیقاتی / ۱۴۲
۶. حملات علیه واحدهای تولیدی و صنعتی / ۱۴۴
۷. حملات علیه دیگر اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی / ۱۴۸
د) حملاتی که اشیاء تحت حمایت ویژه را هدف قرار داده‌اند / ۱۵۲
۱. حملات علیه میراث فرهنگی / ۱۵۲
۲. حملات علیه واحدها و وسایل نقلیه پزشکی / ۱۵۹
۳. حملات علیه اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی / ۱۶۲
ه) حملات علیه مراکز نیروی انتظامی / ۱۷۲
و) حملات علیه سازمان‌های دفاع مدنی / ۱۷۳
ز) حملات علیه فرودگاه‌ها و تأسیسات هوانوردی غیرنظامی / ۱۷۳
بخش چهارم) جنایات جنگی / ۱۷۹
بخش پنجم) جنایات علیه بشریت / ۱۸۶

بخش ششم) هدف قرار دادن رئیس کشور و مقامات عالی رتبه دولتی / ۱۸۷
بخش هفتم) دخالت خارجی / ۱۸۸
بخش هشتم) نقض حقوق بین‌الملل بشر / ۱۹۲
بخش نهم) مسئولیت بین‌المللی و جبران خسارت / ۱۹۴
نتیجه‌گیری / ۱۹۷

مقدمه

۱. صبح روز ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل به رهبری یک جنایتکار جنگ‌طلب و یک جنایتکار جنگی تحت قرار بازداشت دیوان کیفری بین‌المللی، مجموعه‌ای هماهنگ از اقدامات تجاوزکارانه از پیش برنامه‌ریزی شده، غیرقابل توجیه و بدون تحریک قبلی را علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران آغاز کردند.

۲. این اقدام تجاوزکارانه در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد و اصول اساسی حقوق بین‌الملل صورت گرفته و همچنان به عنوان نقض مداوم یک قاعده آمره[1] حقوق بین‌الملل عمومی ادامه دارد.

۳. تجاوز مذکور متعاقب اقدامات تجاوزکارانه این رژیم‌ها بدون هیچ گونه تحریک قبلی در ژوئن ۲۰۲۵ علیه ایران رخ داد، تجاوزی که منجر به شهادت صدها غیرنظامی و تخریب گسترده اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز در ایران شد. تجاوز اخیر با اقدام شنیع ترور عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک عضو مستقل سازمان ملل متحد آغاز شد. در یک اقدام جنایتکارانه و وقیحانه، رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل عامدانه رهبر جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای را هدف قرار دادند. این اقدام جنایتکارانه و بزدلانه، تجاوز مستقیم به اصول اساسی حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت استفاده از زور، احترام به برابری حاکمیت‌ها و مصونیت و غیر قابل تعرض بودن رؤسای کشورها است و علاوه بر این، نشان‌دهندهٔ بحران خطرناک و بی‌سابقه‌ای است که به بنیادی‌ترین هنجارهای دولت‌ها در بین کشورها ضربه می‌زند.

۴. با این حال، موارد فوق تنها آغاز یک سری جنایات فاحش بود که تاریخ به ندرت شاهد آن بوده است. حملات نظامی علیه اهداف غیرنظامی، از جمله مناطق مسکونی، مدارس، بیمارستان‌ها و تجهیزات و پرسنل امدادی صورت گرفته است که منجر به شهادت صدها غیرنظامی بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان و مجروح شدن بسیاری دیگر شده است. تخریب عمدی و خودسرانه یک مدرسه ابتدایی در میناب، شهری کوچک در استان هرمزگان، که منجر به شهادت بیش از ۱۶۸ دانش‌آموز دختر و پسر بی‌گناه شد و حملات مستقیم به خانه‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس، دانشگاه‌ها، و مراکز تحقیقاتی، راه‌های آهن و پل‌ها، زیرساخت‌های انرژی، فرودگاه‌ها، آب‌شیرین‌کن‌ها و سیلوهای مواد غذایی تنها بخشی از جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است که در طول تجاوز اخیر روزانه صورت گرفت.

1. jus cogens

۵. گزارش حاضر، به عنوان مکمل گزارش اول[1]، مروری بر نقض حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده در تجاوزی است که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد. هدف این گزارش، روشن کردن این نقض‌ها، به عنوان تلنگری به جامعه ملل به منظور اقدام فوری برای پایان دادن به فرهنگ بی‌کیفرمانی و اقدام هوشیارانه برای جلوگیری از ایجاد رویه خطرناکی است که می‌تواند نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل را عادی‌تر کند.

۶. در آخر لازم به یادآوری است که با توجه به دامنه وسیع جنایات ارتکابی توسط رهبران و نیروهای رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل، حقایق و موارد ارایه شده صرفا جهت ارایه نمونه و نه به عنوان فهرست کامل ارایه گردیده‌اند و در آینده بروزرسانی خواهند شد.

1. Letter of the Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations in New York No. 2850034 dated 18 March 2026, the report is available online at:
.https://newyork.mfa.gov.ir/files/Survey/20260319021138589463278 51.pdf

بخش اول) نقض قاعده آمره «منع تجاوز»

۷. در سال ۱۹۴۵، منشور سازمان ملل متحد پس از جنگ جهانی دوم تصویب شد و استفاده از زور را به عنوان وسیله‌ای برای حل و فصل اختلافات بین‌المللی قاطعانه رد کرد. بند ۴ ماده ۲ منشور، تعهدی الزام‌آور را بر همه کشورهای عضو تحمیل می‌کند تا در روابط بین‌المللی خود از «تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت سرزمینی یا استقلال سیاسی هر کشوری، یا به هر روش دیگری که با اهداف سازمان ملل متحد مغایرت دارد» خودداری کنند. این امر، که به عنوان قاعده آمره «منع تجاوز» شناخته می‌شود، از آن زمان سنگ بنای روابط بین‌الملل را تشکیل داده است.

۸. قاعده آمره «منع تجاوز» ریشه در پذیرش جهانی و ویژگی غیرقابل عدول بودن آن دارد. کمیسیون حقوق بین‌الملل این موضوع را در مواد راجع به مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها تأیید کرده و در ماده ۴۰ خاطرنشان کرده است که نقض قواعد آمره - مانند ممنوعیت تجاوز - «نقض جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره حقوق بین‌الملل عمومی» محسوب می‌شود.[۱] دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در و علیه نیکاراگوئه (۱۹۸۶)، تأیید کرد که ممنوعیت استفاده از زور طبق بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد بخشی از حقوق بین‌الملل عرفی است و مستقل از تعهدات معاهده‌ای اعمال می‌شود.[۲] همچنین، دیوان در نظر مشورتی خود در مورد پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴)، اظهار داشت که «تعهدات نقض شده توسط (رژیم) اسرائیل شامل برخی از تعهدات عام الشمول (ارگا اومنس) است.»[۳] دیوان در نظر مشورتی خود در ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۴ در مورد پیامدهای حقوقی ناشی از سیاست‌ها و رویه‌های (رژیم) اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، مجدداً این ممنوعیت استفاده از زور را تأیید کرده است.

۹. پیش‌نویس نتیجه‌گیری‌های کمیسیون حقوق بین‌الملل در سال ۲۰۲۲ در مورد قواعد آمره حقوق بین‌الملل عمومی نیز تأیید می‌کند که ممنوعیت تجاوز یک قاعده آمره است و نقض جدی چنین قواعدی، تعهداتی را برای همه کشورها ایجاد می‌کند تا وضعیتی را که با نقض این قاعده آمره ایجاد شده است، قانونی نشناسند و به حفظ چنین وضعیتی کمک یا مساعدت نکنند.[۴]

---

1. Report of the International Law Commission on the work of its fifty-third session23April1 - Juneand 2 July – 10 August 2001) UN Doc A/56/10 (2001).
2. Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America), Merits, Judgment, ICJ Reports 1986, p. 14, at paras. 188–190
3. *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory* ,Advisory Opinion, ICJ Reports 2004, p. 136, at para. 155-159.
4. Report of the International Law Commission on the work of its Seventy-third session(18 April–3 June and 4 July–5 August 2022) UN Doc A/77/10 (2001).

۱۰. شورای امنیت سازمان ملل متحد[۱]، مجمع عمومی[۲] و دیوان بین‌المللی دادگستری[۳]، به نوبه خود، به استفاده غیرقانونی از زور در محدوده اختیارات مربوطه خود پرداخته‌اند.

۱۱. مجمع عمومی سازمان ملل اصول کلیدی مربوط به ممنوعیت استفاده از زور را در چندین قطعنامه مانند «اعلامیه عدم پذیرش مداخله در امور داخلی کشورها» (XX) ۲۱۳۱/RES/A, ۱۹۶۵)، «اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل در مورد روابط دوستانه» (XXV) ۲۶۲۵/RES/A, ۱۹۷۰) و «تعریف تجاوز» (XXIX) ۳۳۱۴/RES/A, ۱۹۷۴) که همگی با اجماع تصویب شده‌اند، تشریح کرده است. به عنوان مثال، بند ۲ ماده ۵ قطعنامه ۲۶۲۵ مصوب ۱۹۷۰ تهدید یا استفاده از زور را ممنوع می‌کند و به

---

۱. شامل اما نه محدود به قطعنامه‌های زیر در وضعیت رودزیای جنوبی، که در آن شورای امنیت تهاجمات نظامی و تجاوز فرامرزی توسط رژیم غیرقانونی رودزیا را محکوم کرد: قطعنامه ۳۲۶ (۲ فوریه ۱۹۷۳)، قطعنامه ۳۸۶ (۱۷ مارس ۱۹۷۶)، قطعنامه ۴۱۱ (۳۰ ژوئن ۱۹۷۷)، قطعنامه ۴۲۳ (۱۴ مارس ۱۹۷۸)، قطعنامه ۴۲۴ (۱۷ مارس ۱۹۷۸)، قطعنامه ۴۴۵ (۸ مارس ۱۹۷۹)، و قطعنامه ۴۵۵ (۲۳ نوامبر ۱۹۷۹). همچنین قطعنامه ۴۱۸ (۴ نوامبر ۱۹۷۷) در وضعیت آفریقای جنوبی، که در آن اقدامات تجاوزگرانه آفریقای جنوبی را محکوم و تحریم تسلیحاتی اجباری اعمال کرد؛ قطعنامه‌های ۴۰۵ (۱۴ آوریل ۱۹۷۷) و ۴۱۹ (۲۴ نوامبر ۱۹۷۷) در مورد بنین، که در آن‌ها کودتای مزدوران را به عنوان یک عمل تجاوز مسلحانه محکوم کرد؛ قطعنامه‌های ۵۷۳ (۴ اکتبر ۱۹۸۵) و ۶۱۱ (۲۵ آوریل ۱۹۸۸) در مورد تونس، که در آن‌ها حملات هوایی رژیم اسرائیل به تونس را به عنوان اقدامات تجاوزکارانه محکوم کرد؛ قطعنامه‌های ۴۸۷ (۱۹ ژوئن ۱۹۸۱) در مورد عراق، که در آن‌ها حمله رژیم اسرائیل به رآکتور هسته‌ای عراق را به عنوان نقض قوانین بین‌المللی محکوم کرد؛ قطعنامه‌های شماره ۶۷۲ (۱۲ اکتبر ۱۹۹۰)، قطعنامه‌های شماره ۶۷۳ (۲۴ اکتبر ۱۹۹۰)، قطعنامه‌های شماره ۶۸۱ (۲۰ دسامبر ۱۹۹۰) و قطعنامه‌های شماره ۶۸۴ (۲۸ ژانویه ۱۹۹۱) در مورد وضعیت فلسطین، که در آن‌ها شورا استفاده از زور توسط رژیم اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی را محکوم کرد؛ قطعنامه‌های شماره ۲۶۲ (۳۱ دسامبر ۱۹۶۸)، قطعنامه‌های شماره ۲۶۵ (۱ آوریل ۱۹۶۹) و قطعنامه‌های شماره ۲۷۳ (۲۳ ژوئیه ۱۹۶۹) در مورد مناقشات خاورمیانه، که در آن‌ها اقدامات تجاوزکارانه رژیم اسرائیل، از جمله بمباران‌ها و عملیات نظامی را محکوم کرد؛ و ۱۷۸ (۲۴ آوریل ۱۹۶۳)، ۲۰۴ (۱۹ مه ۱۹۶۵) و ۲۶۸ (۲۸ ژوئیه ۱۹۶۹) در مورد شکایات کشورهای آفریقایی (سنگال، گینه، زامبیا)، که در آن شورا اقدامات تجاوزکارانه پرتغال و آفریقای جنوبی علیه کشورهای همسایه آفریقایی را محکوم کرد

۲. از جمله اما نه محدود به قطعنامه ۸-۲ (۱۴ سپتامبر ۱۹۸۱) [جلسه ویژه اضطراری] در مورد وضعیت نامیبیا، که در آن مجمع عمومی اشغال نامیبیا توسط آفریقای جنوبی و اقدامات تجاوزکارانه آن علیه کشورهای همسایه را تجاوز غیرقانونی اعلام کرد؛ قطعنامه ۹۷/۴۰/ الف (۱۴ دسامبر ۱۹۸۵)، در مورد وضعیت آفریقای جنوبی، که در آن اقدامات تجاوزکارانه مداوم آفریقای جنوبی، از جمله اشغال نامیبیا و حملات فرامرزی آن را محکوم کرد؛ قطعنامه ۲۹۱۸ (۲۲ نوامبر ۱۹۷۲)، در مورد وضعیت سرزمین‌های تحت مدیریت پرتغال، که در آن مجمع، ضمن اشاره به قطعنامه ۳۲۲ شورای امنیت (۱۹۷۲)، از پرتغال خواست تا سرکوب نظامی در مستعمرات خود را متوقف کند و اقدام نظامی استعماری تهاجمی را محکوم نمود؛ قطعنامه ۲/۱۰ (۷ اکتبر ۲۰۰۰) و قطعنامه‌های بعدی دهمین اجلاس ویژه اضطراری، در زمینه خاورمیانه، که در آن مجمع خواستار پایان فوری تهاجمات نظامی و خشونت رژیم اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، از جمله محکومیت حملات مسلحانه رژیم اسرائیل شد؛ و قطعنامه ۴۶/۲۴۲ (۱۴ اوت ۱۹۹۲)، در میان سایر قطعنامه‌های سال ۱۹۹۲، در مورد وضعیت بوسنی و هرزگوین، که در آن مجمع عمومی تجاوز و نقض سرزمینی نیروهای صرب را در طول جنگ بوسنی محکوم کرد و بر حمایت از حاکمیت و تمامیت سرزمینی بوسنی تأکید نمود

۳. از جمله اما نه محدود به فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در و علیه نیکاراگوئه (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) (۱۹۸۶)، که در آن دیوان رأی داد که ایالات متحده حقوق بین‌الملل عرفی مبنی بر منع استفاده از زور و مداخله را نقض کرده است، که ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد را تأیید و معیارهای دفاع از خود را روشن می‌کند؛ فعالیت‌های مسلحانه در قلمرو کنگو (جمهوری دموکراتیک کنگو علیه اوگاندا) (۲۰۰۵)، که در آن اوگاندا مرتکب اعمال تجاوزکارانه و نقض تمامیت سرزمینی جمهوری دموکراتیک کنگو شد؛ سکوهای نفتی (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا) (۲۰۰۳)، که در آن دیوان رأی داد که ایالات متحده نتوانسته است استفاده از زور خود را تحت عنوان دفاع از خود توجیه کند، و اصول ضرورت و تناسب را تقویت کرد؛ پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴)، که در آن دیوان بین‌المللی دادگستری تشخیص داد که ساخت دیوار توسط رژیم اسرائیل ماده ۲(۴) را نقض کرده و استفاده غیرقانونی از زور در سرزمین اشغالی محسوب می‌شود؛ و مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶)، که ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور را به عنوان یک هنجار اساسی حقوق بین‌الملل مجدداً تأیید کرد

صراحت بیان می‌دارد که جنگ تجاوزکارانه جنایتی علیه صلح بین‌المللی است که برای آن طبق حقوق بین‌الملل مسئولیت وجود دارد.[۱]

۱۲. به طور خاص، استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا، یک جرم فاحش تجاوز در مفهوم ماده ۳ ضمیمه قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد «تعریف تجاوز» محسوب می‌شود. بر این اساس، «تهاجم» به ایران «توسط نیروهای مسلح» رژیم صهیونیستی و آمریکا، «بمباران» و «استفاده از سلاح علیه خاک» ایران، «حمله» به «نیروهای زمینی» و «نیروهای هوایی» آن، و همچنین استقرار مأمورانی که «اعمال مسلحانه علیه» ایران را «با چنان شدتی که معادل اعمال ذکر شده در بالا باشد را انجام می‌دهند یا در آن‌ها دخالت قابل توجه دارند»، همگی به عنوان اعمال تجاوزکارانه شناخته می‌شوند.[۲]

۱۳. نکته چه بسا مهم‌تر در زمینه جنگ تحمیلی علیه ایران، واگذاری خاک به متجاوزان توسط کشورهای ثالث است که طبق تعریف ارایه شده در قطعنامه فوق در بند «و» ماده ۳ آن‌ها را در عمل تجاوز شریک جرم می‌کند. بر اساس همین تعریف، **«اقدام یک کشور در اجازه دادن به آن کشور دیگر برای استفاده از خاکش که در اختیار کشور دیگری قرار داده است تا علیه کشور ثالثی اقدام به تجاوز کند»**، خود تجاوز محسوب می‌شود. این ریشه در اصل حقوقی «منع اضرار به غیر»[۳] دارد و به عنوان یک اصل حقوق بین‌الملل که در روابط بین کشورها قابل اجرا است، کاملاً تثبیت شده است. بنابراین، دولت‌ها از اجازه دادن آگاهانه به استفاده از قلمرو خود، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، برای ایجاد زیان به سایر کشورها منع شده‌اند.

۱۴. جمهوری اسلامی ایران به روشنی موضع خود را در این زمینه ابراز کرده و تأکید کرده است که همانطور که در ماده ۱۶ مواد کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد مسئولیت دولت‌ها در قبال اعمال غیرقانونی بین‌المللی منعکس شده است، چنین رفتاری، مسئولیت بین‌المللی دولت‌هایی را که طبق حقوق بین‌الملل عرفی، قلمرو و امکانات را در اختیار متجاوزان قرار می‌دهند، به دنبال دارد. چنین

۱. همچنین ببینید: قطعنامه ۳۷/۱۰ (۳۰ نوامبر ۱۹۷۲) با عنوان «اعلامیه مانیل در مورد حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی»، که در آن مجمع عمومی مجدداً ممنوعیت استفاده از زور را تأیید کرد و بر تعهد دولت‌ها برای حل و فصل اختلافات خود از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز مطابق با منشور سازمان ملل تأکید کرد؛ قطعنامه ۴۲/۲۲ (۱۸ نوامبر ۱۹۸۷) با عنوان «اعلامیه افزایش اثربخشی اصل خودداری از تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌الملل»، که تعهد به عدم استفاده از زور را تقویت کرد و مجدداً تأکید کرد که هیچ ملاحظه‌ای از هیچ نوع نمی‌تواند برای توجیه تجاوز مورد استناد قرار گیرد؛ و قطعنامه ۴۳/۵۱ (۵ دسامبر ۱۹۸۸) با عنوان «اعلامیه پیشگیری و رفع اختلافات و موقعیت‌هایی که ممکن است صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید کند و نقش سازمان ملل متحد در این زمینه»، که از کشورها می‌خواهد اقدامات پیشگیرانه اولیه را انجام دهند و بر نقش محوری سازمان ملل متحد در حل و فصل و رفع تهدیدات علیه صلح تأکید می‌کند

۲. باید تأکید کرد که مطابق ماده ۱ این قطعنامه، استفاده از اصطلاح «دولت» در تعریف «تجاوز »: (۱) «بدون خدشه به مسائل مربوط به شناسایی یا اینکه آیا یک دولت عضو سازمان ملل متحد است یا خیر»؛ و (۲) «در صورت لزوم شامل مفهوم «گروهی از دولت‌ها» نیز می‌شود.» از این رو، این اصطلاح نه باید به عنوان مغایر با موضع دیرینه ایران در مورد عدم به رسمیت شناختن مشروعیت رژیم صهیونیستی به عنوان یک دولت تلقی شود و نه باید به عنوان مغایر با آن تفسیر شود

3. sic utere tuo ut alienum non laedas

دولت‌هایی با تسهیل و توانمندسازی آگاهانه تجاوز، آشکارا به ارتکاب نقض جدی یک قاعده آمره حقوق بین‌الملل عمومی کمک و مساعدت کرده‌اند.

۱۵. بند ۱ ماده ۵ قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی ملل متحد نیز به روشنی تصریح می‌کند که «هیچ ملاحظه‌ای، چه سیاسی، اقتصادی، نظامی یا غیره، نمی‌تواند توجیهی برای تجاوز باشد». این موضوع در قطعنامه ۴۲/۲۲ (۱۹۸۷) نیز تکرار شده است که مجدداً تأکید می‌کند که کشورها باید از تهدید یا استفاده از زور تحت هر شرایطی خودداری کنند و تلاش‌ها برای توجیه تجاوز تحت پوشش دفاع از خود یا ضرورت سیاسی را محکوم می‌کند.[۱]

۱۶. در همین زمینه، توجیهات بی‌اساس برای تجاوز به یک کشور تحت هر عنوان ساختگی، مانند به اصطلاح «دفاع مشروع پیشدستانه»[۲] یا سایر بهانه‌ها از نظر حملات پیشگیرانه، هیچ جایگاهی در حقوق بین‌الملل ندارد و ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد حق دفاع مشروع را به وضعیت‌هایی محدود می‌کند که حمله مسلحانه علیه کشور دیگری رخ داده باشد. به همین ترتیب، هدف قرار دادن عمدی زیرساخت‌های هسته‌ای غیرنظامی ایران تحت بهانه دروغین دفاع مشروع پیشگیرانه، صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کند و به طور کلی رژیم عدم اشاعه را تضعیف می‌کند.

۱۷. در این زمینه، استناد به ماده ۵۱ نه تنها نامربوط است، بلکه تحریف فاحشی از حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد نیز محسوب می‌شود. ماده ۵۱ حق ذاتی دفاع مشروع فردی یا جمعی را تنها در صورتی که حمله مسلحانه رخ داده باشد، مقرر می‌دارد. قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده نیکاراگوئه ۱۹۸۶ (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) و پرونده سکوهای نفتی ۲۰۰۳ (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا) تأیید می‌کنند که حق دفاع مشروع فقط در پاسخ به یک حمله مسلحانه قابل استناد است و فقط در صورت تحقق شرایط ضرورت و تناسب می‌توان به آن استناد کرد.[۳]

۱۸. در نتیجه، در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، درست مانند ۱۳ و ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵، حملات مسلحانه ائتلاف آمریکایی–صهیونیستی، اقدامات تجاوزکارانه علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود که نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد است.

۱۹. در طول این حملات، نیروهای مسلح رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل حملات عمدی شبانه‌روزی علیه مناطق پرجمعیت غیرنظامی در چندین شهر بزرگ ایران انجام دادند. در کنار مقامات ارشد، آن‌ها

---

۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اعلامیه افزایش اثربخشی اصل خودداری از تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌الملل، قطعنامه عمومی ۲۲/۴۲ (۱۸ نوامبر ۱۹۸۷)

2 >https//:abcnews.go.com/International/israel-military-action-iran-coming-days-sources/story?id122776202 =

۳ جنبش عدم تعهد - که نماینده بیش از نیمی از کشورهای جهان است - در نشست وزیران خود در سال ۲۰۱۹، صراحتاً تفاسیر گسترده از ماده ۵۱ را که حملات مسلحانه پیشگیرانه را توجیه می‌کند، رد کرد. به سند نهایی شماره ۱ سال ۲۰۱۹ جنبش عدم تعهد در «نشست وزیران دفتر هماهنگی جنبش عدم تعهد»، بندهای ۳۹.۲ و ۴۰.۶ (۱۳ ژوئن ۲۰۲۵)، مراجعه کنید
<https://www.namazerbaijan.org/pdf/Caracas-Final-Document-(2019).pdf>

همچنین جمعیت غیرنظامی از جمله زنان و کودکان (از جمله نوزادان و کودکان نوپا) و شهروندان عادی از هر قشری را هدف قرار دادند. زیرساخت‌های حیاتی مانند تاسیسات انرژی، میادین و ذخایر نفتی، پل‌ها و راه‌های آهن و اشیاء غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، مناطق مسکونی، خانه‌ها، مراکز نیروی انتظامی، تأسیسات عمومی مستقیماً هدف قرار گرفتند، آسیب دیدند یا نابود شدند. این حملات که تا به امروز ادامه دارد، تاکنون جان صدها غیرنظامی را گرفته و هزاران زخمی بر جای گذاشته است و در تضاد آشکار با اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه، آسیب‌های شدیدی به جمعیت غیرنظامی و اهداف و زیرساخت‌های غیرنظامی وارد کرده است.

۲۰. چنین بی‌قانونی آشکاری کسی را متعجب نمی‌کند، زیرا رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل در هر جنبه‌ای از جمله منشور سازمان ملل متحد و ارکان اصلی سازمان ملل متحد، خصومت کاملی با حقوق بین‌الملل نشان داده‌اند که این خصومت هم در مواضع رسمی رهبران آن‌ها و هم در مأموریت‌های انجام شده توسط نیروهای آنان مشهود است.

۲۱. جمهوری اسلامی ایران همچنان در اعمال حق ذاتی خود ذیل ماده ۵۱ منشور ملل متحد برای دفاع از حاکمیت و تمامیت سرزمینی خود ثابت قدم است و با توجه به عدم انجام وظایف و مسئولیت‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد ذیل منشور ملل متحد، عملیات دفاعی لازم و متناسبی را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه انجام داده است. همانطور که در بخش بعدی توضیح داده شده است، چنین اقدامات مشروعی از قبل و به روشنی و بارها از طریق کانال‌های مختلف و در سطوح مختلف هشدار داده شده است و هدف آن دفع تجاوز مداوم علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران است.

بخش دوم) حق ایران برای دفاع از خود

۲۲. در راستای اعمال حق ذاتی دفاع از خود، همانطور که در ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد تصریح شده است، مجموعه‌ای از عملیات دفاعی دقیق و حساب‌شده را علیه اهداف نظامی و زیرساخت‌های متعلق به رژیم اسرائیل و نیروهای آمریکایی درگیر در تجاوز انجام داد. این عملیات پس از حملات مسلحانه تهاجمی دو رژیم مذکور که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد و تاکنون منجر به تلفات گسترده در بین غیرنظامیان و خسارات شدید به زیرساخت‌های غیرنظامی ایران شده است.

۲۳. اقدامات دفاعی ایران قانونی و مبتنی بر حقوق بین‌الملل است. این واکنش‌ها با هدف جلوگیری از تجاوز بیشتر، حفاظت از جمعیت غیرنظامی و حاکمیت و تمامیت سرزمینی کشور انجام شده و در صورت تداوم تجاوز ادامه خواهد داشت. این اقدامات پس از آن صورت گرفت که شورای امنیت سازمان ملل متحد در انجام مسئولیت خود در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و اقدام قاطع در پاسخ به حملات مسلحانه تجاوزکارانه مذکور، کوتاهی کرد.

۲۴. جناب آقای سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، در نامه خود خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت، اقدامات تجاوزکارانه آمریکا و رژیم اسرائیل را نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد دانست و رسماً به حق ذاتی و قانونی دفاع از خود طبق ماده ۵۱ استناد کرد و به صراحت اعلام نمود که «نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از تمام توانایی‌ها و ابزارهای دفاعی لازم برای مقابله با این تجاوز جنایتکارانه و جلوگیری از اقدامات خصمانه استفاده خواهند کرد. بر این اساس، تمام پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های نیروهای متخاصم در منطقه به عنوان اهداف نظامی مشروع در چارچوب اعمال قانونی دفاع از خود توسط ایران تلقی می‌شوند.»[1]

۲۵. همچنین از اعضای شورای امنیت خواسته شد که «بدون تأخیر، جلسه اضطراری شورا را برای رسیدگی به اقدامات تجاوزکارانه و نقض صلح توسط آمریکا و رژیم اسرائیل که تهدیدی واقعی و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی است، تشکیل دهند و اقدامات لازم و فوری را برای توقف این استفاده غیرقانونی از زور و تضمین پاسخگویی اتخاذ کنند.»[2]

۲۶. با این حال، بار دیگر، با توجه به شکست شورای امنیت سازمان ملل متحد در انجام اقدام قاطع فوری برای تضمین صلح و امنیت بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران حق ذاتی خود را برای دفاع از خود در برابر اقدامات تجاوزکارانه هماهنگ مذکور اعمال کرد که شامل اقدام دفاعی قاطع علیه کلیه تأسیسات، تجهیزات و پرسنل نظامی متجاوزان در منطقه می‌شود. این موضع از مدت‌ها پیش در مکاتبات رسمی ایران به سازمان ملل متحد ابلاغ شده و تا به امروز به طور مداوم رعایت شده است.

1.UN Doc S/2026/106, dated 28 February 2026, “Letter dated 28 February 2026 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President of the Security Council”. General and the President of the Security Council.
2. Ibid.

۲۷. شایان ذکر است که زنجیره تجاوز آمریکا و رژیم اسرائیل و دفاع مشروع ایران که در بالا ذکر شد، پس از اظهارات مداخله‌جویانه و تهدیدهای آشکار رئیس جمهور ایالات متحده علیه ایران قبل از شروع تجاوز فعلی صورت گرفت. این اظهارات و تهدیدها در زمان مناسب به سازمان ملل متحد ابلاغ شدند. به عنوان مثال، جناب آقای امیر سعید ایروانی، نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد، با اشاره به نامه‌های قبلی خود در تاریخ ۳۰ دسامبر ۲۰۲۵ و نامه‌های ۲، ۹، ۱۳ و ۲۲ ژانویه ۲۰۲۶، در تاریخ ۲۹ ژانویه ۲۰۲۶، توجه دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت را به آخرین تهدید صریح رئیس جمهور ایالات متحده به زور و حمله نظامی جلب کرد.[1] رئیس‌جمهور آمریکا به طور معناداری، به تجاوز قبلی خود در ژوئن ۲۰۲۵ نیز اشاره کرده بود:

«یک ناوگان عظیم به سمت ایران در حرکت است. این ناوگان به سرعت، با قدرت، اشتیاق و هدف زیاد در حال حرکت است. این ناوگان بزرگتر از ناوگانی است که به ونزوئلا فرستاده شده و ناو هواپیمابر بزرگ آبراهام لینکلن در راس آن قرار دارد. مانند ونزوئلا، این ناوگان آماده، مایل و قادر است تا در صورت لزوم، با سرعت و خشونت، به سرعت ماموریت خود را انجام دهد... زمان در حال گذر است، واقعاً حیاتی است! همانطور که قبلاً به ایران گفتم، معامله کنید! آن‌ها این کار را نکردند و «عملیات چکش نیمه شب» رخ داد، تخریب بزرگی برای ایران. حمله بعدی بسیار بدتر خواهد بود!»

۲۸. هیچ‌کس نمی‌توانست با صراحت بیشتری به دو تجاوز وحشیانه علیه یک کشور مستقل عضو سازمان ملل متحد در کمتر از ۸ ماه اعتراف کند!

۲۹. با این حال، ایران هرگز به دنبال تشدید تنش نبوده و هرگز مایل به گسترش درگیری در منطقه نبوده است. در عین حال، بر عزم راسخ خود برای اتخاذ اقدامات دفاعی در برابر هرگونه تجاوز علیه حاکمیت، تمامیت سرزمینی و امنیت و جان مردم خود تأکید می‌کند.

۳۰. در چنین شرایطی بود که ایران، طبق حق ذاتی دفاع از خود، به طور مشروع تمام تأسیسات، پایگاه‌ها و پرسنل ایالات متحده و رژیم اسرائیل در منطقه را صرف نظر از موقعیت مکانی آن‌ها، همانطور که قبلاً به موقع و به شیوه مقتضی اعلام شده بود، هدف قرار داد.

۳۱. نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در ملل متحد، در یک نامه رسمی به دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت[2]، به صراحت اعلام کرد که ایران عملیات دفاعی متناسبی را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه هدایت کرده و می‌کند، که «به هیچ وجه به معنای تجاوز به حاکمیت و تمامیت سرزمینی کشورهای میزبان چنین پایگاه‌ها، تأسیسات و تجهیزات نظامی نیست».

---

1. UN UN Doc S/2026/51, dated 29 January 2026, “28 January 2026 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President the Security Council”.
2. Letter No. 2840502, dated 3 March 2026, by the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations on the exercise of the right of self-defense by Iran.

۳۲. علاوه بر این، همانطور که ایران قبلاً، از جمله از طریق نامه شماره S/۲۰۲۵/۴۶۶ مورخ ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۵، اعلام کرده بود، تحت یک اصل تثبیت شده حقوق بین‌الملل که در عبارت حقوقی منع اضرار به غیر[1] منعکس شده است، دولت‌ها موظفند «از قلمرو خود به گونه‌ای استفاده کنند که به قلمرو دیگری آسیبی وارد نشود». بنابراین، دولت‌ها موظفند از انجام یا تسهیل یا حمایت نیروهای کشورهای خارجی حاضر در قلمرو خود از اقدامات تجاوزکارانه علیه کشور دیگر یا هرگونه اقدام دیگر در جهت تجاوز، جلوگیری کنند.

۳۳. قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴، در ماده ۳ (و) خود، «اقدام یک دولت در اجازه دادن به استفاده از سرزمینش که در اختیار دولت دیگری قرار داده است توسط آن دولت دیگر برای ارتکاب عمل تجاوز علیه دولت ثالث» را به طور کامل به عنوان یک عمل تجاوزکارانه توصیف می‌کند.

۳۴. در این رابطه، برخی از بازیگران در منطقه تلاش کرده‌اند که با حملات پرچمن دروغین به کشورهای همسایه ایران، توجه جامعه جهانی را منحرف کنند و باعث تشدید تنش‌ها و ایجاد تنش‌های جدید شوند. در حالی که ایران همچنان به حفظ و تقویت روابط دوستانه با کشورهای منطقه بر اساس احترام متقابل، اصل حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت سرزمینی یکدیگر متعهد است، هیچ چیز نمی‌تواند حق ذاتی ایران برای دفاع از سرزمین و مردم خود در برابر متجاوزان را خدشه‌دار یا انکار کند.

1. sic utere tuo ut alienum non laedas

بخش سوم) نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه

۳۵. نیروهای مسلح رژیم‌های آمریکا و اسرائیل از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ روزانه در ایران مرتکب نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه شدند. اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، ممنوعیت‌هایی را علیه هدف‌گیری مستقیم غیرنظامیان (و ایجاد رعب و وحشت در میان آن‌ها)، هدف قرار دادن مستقیم اشیاء غیرنظامی (با قواعدی که حمله به برخی اشیاء تحت حمایت خاص را منع می‌کنند) و استفاده از ابزارها و روش‌های جنگی بدون تفکیک مقرر می‌دارد.

۳۶. حتی اگر یک هدف نظامی مشروع مورد حمله قرار گیرد، اصل تناسب ایجاب می‌کند که غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در برابر اثرات جانبی آن حملات که ممکن است در مقایسه با مزیت نظامی ملموس و مستقیم مورد انتظار بیش از حد باشند، محافظت شوند. همچنین باید برخی تدابیر احتیاطی اتخاذ شود تا از چنین اثرات جانبی جلوگیری شده یا به حداقل برسد و اطمینان حاصل شود که فقط اهداف مشروع مورد حمله قرار می‌گیرند.

۳۷. برای روشن شدن موضوع، طبق اصل اساسی تفکیک، برگرفته از مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹، پروتکل اول الحاقی و حقوق بین‌الملل عرفی، طرفین درگیری مسلحانه باید بین جمعیت غیرنظامی و رزمندگان و همچنین بین اشیاء غیرنظامی و اهداف نظامی تمایز قائل شوند. فقط رزمندگان و اهداف نظامی می‌توانند مورد حمله قرار گیرند.

۳۸. با این حال، رژیم‌های آمریکا و اسرائیل از روز اول تجاوز در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، با هدایت حملات علیه غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان و همچنین اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، اموال فرهنگی و زیرساخت‌های غیرنظامی، این اصل را نقض کرده‌اند.

۳۹. بنابراین، اقدامات تجاوزکارانه و از پیش برنامه‌ریزی‌شده‌ی رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی ایران، با هدف قرار دادن مستقیم جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های حیاتی جمهوری اسلامی ایران، از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، در تضاد با اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه، که برخی از آن‌ها کاملاً در تعریف «جنایت جنگی» طبق حقوق بین‌الملل قرار می‌گیرند، همراه بوده است.

۴۰. زیرساخت‌های غیرنظامی مانند فرودگاه‌ها، ذخایر نفتی و مواد پتروشیمی، مناطق مسکونی، بیمارستان‌ها و تأسیسات امدادی و مجتمع‌های ورزشی، از جمله موارد دیگر، مستقیماً توسط متجاوزان هدف قرار گرفته‌اند که منجر به تلفات قابل توجه غیرنظامیان و تخریب اشیاء غیرنظامی، از جمله اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی، شده است.

۴۱. حتی در مواردی که اهداف نظامی هدف قرار گرفته‌اند، اصل اساسی تناسب بارها و بارها توسط متجاوزان نادیده گرفته شده است. به عنوان مثال، در هدف قرار دادن تأسیسات نظامی در شهرهای ایران، حملات نامتناسب عمدی با خسارات قابل توجه به غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی همسایه بدون هیچ توجیهی تحت حقوق بین‌الملل بشردوستانه انجام شده است.

۴۲. به همین ترتیب، متجاوزان با انجام حملات در مناطق پرجمعیت، از جمله، به عنوان مثال، در جریان تظاهرات مسالمت‌آمیز جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶ در بزرگداشت روز قدس که در چندین شهر در مجاورت شهروندان عادی انجام شد، اصل اساسی اقدامات احتیاطی را نادیده گرفته‌اند. همچنین گزارش‌هایی از اتکای بیش از حد متجاوزان به سیستم‌های سلاح‌های خودکار کشنده وجود دارد که در تضاد آشکار با اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به ویژه الزام به انجام اقدامات احتیاطی در انجام حملات نظامی است.

۴۳. نتیجه چنین الگوی وحشیانه‌ای از جنایات، طبق گزارش‌های رسمی تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، شهادت دستِ‌کم ۲۲۰ کودک، که ۱۷ نفر از آن‌ها زیر ۵ سال سن داشتند، و همچنین از دست دادن جان ۲۴۹ زن و تخریب یا خسارت قابل توجه به ۱۲۵۶۳۰ واحد غیرنظامی (۱۰۰۰۰۰ واحد مسکونی و ۲۳۵۰۰ واحد تجاری) بوده است. علاوه بر این، تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، ۸۵۷ مدرسه، ۳۳۹ مرکز درمانی، ۳۲ دانشگاه، ۲۰ مرکز هلال احمر و حدود ۱۵ زیرساخت حیاتی مانند انبارهای سوخت، فرودگاه‌ها و هواپیماهای غیرنظامی مستقیماً هدف قرار گرفته و متحمل خسارات شده‌اند.

۴۴. بخش حاضر نگاهی اجمالی به برخی از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط رژیم‌های آمریکا و اسرائیل دارد و نمونه‌هایی از جرائم ارتکابی علیه ملت ایران از ۲۸ فوریه تا ۸ آوریل ۲۰۲۶ را ارایه می‌دهد.

الف) حملاتی که غیرنظامیان را هدف قرار می‌دهند

۴۵. اصول تثبیت شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه حکم می‌کند که فقط اهداف نظامی باید توسط یکی از طرفین درگیری مسلحانه هدف قرار گیرند. با توجه به مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹، پروتکل اول الحاقی به آن و حقوق بین‌الملل عرفی، حمله به غیرنظامیان و جمعیت غیرنظامی ممنوع است.

۴۶. با این حال، نیروهای مسلح رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل از روز اول تجاوز بی‌دلیل و غیرقابل توجیه خود علیه ملت ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، غیرنظامیان را هدف قرار داده‌اند. کودکان، زنان و شهروندان عادی از هر قشر و طبقه‌ای و نیز پرسنل درمانی از چنین حملاتی در امان نبوده‌اند.

۴۷. در زیر مروری بر برخی از این موارد در طول تجاوز رژیم‌های آمریکا و اسرائیل ارایه شده است

۱. حملات علیه کودکان

۴۸. کودکان به طور ویژه در برابر درگیری‌های مسلحانه آسیب‌پذیرند و متجاوزان رژیم‌های آمریکا و اسرائیل سابقه طولانی در هدف قرار دادن کودکان در درگیری‌ها دارند. در خلال تجاوز خود علیه ملت

ایران در سال ۲۰۲۶ نیز، نیروهای مسلح آن‌ها آگاهانه و بی‌وقفه به کودکان حمله کرده‌اند.

۴۹. طبق گزارش‌های رسمی تا آوریل ۲۰۲۶، ۲۲۰ کودک، از جمله ۱۷ کودک زیر ۵ سال، توسط رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در ایران کشته شده‌اند.

۵۰. در یک جنایت جنگی آشکار، رژیم‌های آمریکا و رژیم اسرائیل حمله نظامی مستقیمی را علیه یک دبستان دخترانه به نام «شجره طیبه» در میناب، استان هرمزگان، هدایت کردند. در نتیجه این حمله که در شلوغ‌ترین ساعت مدرسه انجام شد، بیش از ۱۶۸ دانش‌آموز دختر و پسر بی‌گناه، از ۷ تا ۱۲ سال، کشته و بیش از ۹۶ نفر زخمی شدند. در میان شهدا، برخی از کادر آموزشی و والدین دانش‌آموزان نیز حضور داشتند. اجساد بسیاری از قربانیان پس از ساعت‌ها عملیات امدادرسانی از میان آوار جمع‌آوری شد و برخی از آن‌ها هنوز قابل شناسایی نیستند.

تظاهرکننده‌ای که تصاویر چند دانش‌آموز شهید دبستان شجره طیبه در میناب، استان هرمزگان را در دست دارد؛ چند نفر از میان ۱۶۸ کودک بی‌گناهی که شلوغ‌ترین ساعت مدرسه، وحشیانه هدف موشک متجاوزان قرار گرفتند!

۵۱. سخنگوی وزارت آموزش و پرورش تصریح کرد: آمریکا و رژیم اسرائیل در اقدامی وحشیانه و غیرانسانی، دو بار به این مدرسه ابتدایی حمله و آن را بمباران کردند. این مدرسه به طور کامل ویران شد. شدت خسارات ناشی از این حمله به حدی بود که عملیات آواربرداری تا روز بعد ادامه یافت.

بقایای موشک آمریکایی که برای بمباران مدرسه ابتدایی استفاده شده بود

تصویری از پیکر یکی از دختران مدرسه‌ای که قربانی جنایت جنگی آمریکا شد.

۵۲. این مدرسه هیچ ارتباطی با هیچ مکان نظامی، اردوگاه یا هر چیز دیگری که بتواند گمانه‌زنی‌هایی را در مورد انجام حملات بدون سوء نیت ایجاد کند، نداشت. افراد بسیاری از جمله از سوی سازمان ملل و در میان فعالان و محققان، نگرانی خود را در مورد این جنایت جنگی ابراز کرده‌اند.

تظاهرکنندگان تصاویر دختران دانش‌آموزی را که توسط بمب‌های آمریکایی در دبستان شجر طیبه در میناب، هرمزگان، به شهادت رسیدند، در دست دارند.

۵۳. جمهوری اسلامی ایران خواستار تحقیقات فوری در مورد این جنایت جنگی با هدف محاکمه همه کسانی است که در ارتکاب آن فرماندهی، هدایت، کمک یا معاونت داشته‌اند و همچنین خواهان آن است تا تضمین غرامت برای این عمل غیرقانونی و نیز جبران خسارت برای خانواده‌های قربانیان صورت گیرد. با این حال، هیچ چیز نمی‌تواند زخم‌های ناشی از از دست رفتن جان بی‌گناهان در این حمله فجیع را التیام بخشد.

عکس هوایی غم‌انگیز از ده‌ها مقبره پیش از در آغوش کشیدن پیکرهای دختران دانش‌آموز بی‌گناهی که در اثر حملات مستقیم جنگنده‌های آمریکایی به شهادت رسیدند.

۵۴. در همان روز اول تجاوز، متجاوزان با ۴ موشک مستقیماً به یک سالن ورزشی در شهرستان لامرد در استان فارس حمله کردند. دو دانش‌آموز کلاس چهارم ابتدایی در میان ورزشکارانی بودند که در این جنایت جنگی جان خود را از دست دادند.

الهام زائری و حلما سادات احمدی‌زاده، دو دانش‌آموز کلاس چهارم که در روزهایی که قرار بود شادترین روزهای زندگی‌شان باشد، در سالن ورزشی لامرد به طرز وحشیانه‌ای هدف قرار گرفتند

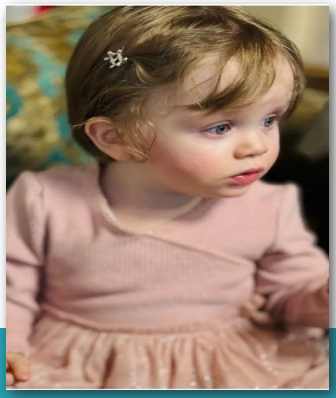

چپ: زهرا محمدی گلپایگانی، نوه ۱۴ ماهه رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، که در روز اول تجاوز جان خود را از دست داد؛ وسط: علی حق‌شناس، ۱۴ ساله، که بر اثر اصابت ترکش موشک متجاوزان در زادگاهش، شیراز، به شهادت رسید؛ راست: زینب صاحبی، دختر دو ساله که در مراسم سوگواری رهبر ایران زیر آوار موشک متجاوزان جان باخت.

۵۵. در ۱۶ مارس، در جنایت جنگی دیگری که به دستور رهبران رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه کودکان انجام شد، یک نوزاد سه روزه به نام مجتبی به شهادت رسید. در جریان حملات هوایی جنگنده‌های رژیم‌های آمریکایی-صهیونیستی به مناطق مسکونی در حومه روستایی اراک، استان مرکزی، این نوزاد سه روزه در آغوش مادرش جان خود را از دست داد. در این حمله غم‌انگیز که نمونه دیگری از جنایات جنگی متجاوزان است، خانه این خانواده به طور کامل ویران شد و منجر به شهادت کوچکترین شهید این جنگ تحمیلی به همراه مادر و خواهر دو ساله‌اش شد.

۵۶. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، استانداری یزد اعلام کرد که در پی حمله تجاوزکارانه آمریکا و رژیم کودک‌کش صهیونیستی به یک نقطه نظامی در منطقه‌ای خارج از شهر یزد، یک دانش‌آموز دختر ۱۰ ساله به نام «دینا صادقی» بر اثر شوک و ترس ناشی از صدای انفجار به شهادت رسید.

۵۷. در ۲۷ مارس ۲۰۲۶، دو کودک دیگر در کرمانشاه توسط موشک‌های رژیم‌های آمریکا و اسرائیل کشته شدند.

۵۸. مسئولیت کیفری بین‌المللی همه کسانی که در ارتکاب جنایات جنگی علیه کودکان در ایران، فرماندهی و معاونت داشته‌اند، آشکار است. ایران خواستار تشکیل یک کمیسیون تحقیق مستقل برای مشخص کردن جزئیات این جنایات و محاکمه عاملان آن از جمله رئیس جمهور ایالات متحده و به‌اصطلاح نخست وزیر رژیم صهیونیستی است.

۲. حملات علیه زنان

۵۹. زنان از نظر فعالیت‌های اجتماعی و همچنین امنیت در خانواده، همچنان در خط مقدم جامعه ایرانی قرار دارند. در طول درگیری‌های مسلحانه، هرگونه آسیبی به آن‌ها پیامدهای بزرگی در جامعه به همراه دارد.

۶۰. زنان ایرانی از روز اول در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، هدف تجاوزات متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی و نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه قرار گرفته‌اند؛ نقض‌هایی که روزانه در طول تجاوز مداوما تکرار شده‌اند.

۶۱. تا ۶ آوریل ۲۰۲۶، بیش از ۵۲۰۰ زن از زمان آغاز تجاوز آمریکایی صهیونیستی به شدت آسیب دیده‌اند. در میان این تعداد، ۲۳۷ زن، از جمله ۲ مادر باردار، شهید و نزدیک به ۵۰۰۰ زن مجروح شده‌اند.

زنی که در تجاوز آمریکایی-صهیونیستی در تهران مجروح شده و آوار در پشت سر او دیده می‌شود.

بانویی که در اثر حملات کورکورانه متجاوزان در تهران مجروح شده و هلال احمر به کمک‌رسانی به وی مشغول است.

۶۲. حمله مستقیم متجاوزان با ۴ موشک به یک سالن ورزشی در شهرستان لامرد در استان فارس در تاریخ ۹ اسفند ۱۴۰۴ منجر به شهادت ۱۸ دختر جوان شد.

۶۳. در اولین روز سال نوی ایرانی، در ۲۱ مارس ۲۰۲۶، طی حمله جنایتکاران آمریکایی-صهیونیستی به مجتمع گردشگری و تفریحی «ریتاج» در اهواز، کودک ۴ ساله به نام گرشا باقری به همراه پدرش داوود باقری به شهادت رسیدند.

۶۴. همچنین، طی حمله کورکورانه دیگری که توسط نیروهای متجاوز رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه مناطق مسکونی در شامگاه ۲۵ مارس و اوایل صبح ۲۶ مارس انجام شد، تعداد قابل توجهی از شهدا زن بودند.

۶۵. موارد فوق فقط آمار و ارقام و تصاویر نیستند، بلکه نقض فاحش اصول و قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط مأموران آمریکا و رژیم اسرائیل علیه زنان ایرانی را که بزدلانه تا ۶ آوریل ۲۰۲۶ ادامه داشته نشان می‌دهند.

۳. حملات علیه جمعیت غیرنظامی

۶۶. در طول تجاوز، بسیاری از حملات رژیم‌های آمریکا و اسرائیل به صورت عامدانه علیه جمعیت غیرنظامی صورت گرفته و منجر به مرگ غیرنظامیان شده است. این موارد، نمونه‌های بارز جنایت جنگی می‌باشند.

۶۷. به عنوان مثال، در پی حملات هوایی رژیم‌های آمریکایی-صهیونیستی به بهارستان در استان تهران علیه تجمعات غیرنظامیان در حمایت از دولت و در اعتراض به حملات ظالمانه متجاوزان در روز قدس، کودک یک ساله‌ای به نام فرحان روحانی به شهادت رسید.

۶۸. در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، معاون امنیتی استانداری خوزستان اعلام کرد که در جریان حملات متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی، ۲۵ غیرنظامی بی‌گناه در این استان شهید و ۴۰ شهروند دیگر زخمی شدند.

۶۹. در ۱۸ مارس ۲۰۲۶، وزیر امور خارجه مراتب تسلیت خود را به خاطر مرگ یک شهروند ترکیه در جریان حملات رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی به ایران ابراز کرد. جناب وزیر، جان باختن آقای حسین فیرات، راننده زحمتکش ترکیه‌ای که در خاک ایران مورد هدف قرار گرفته شد را گواه روشنی بر هدف قرار دادن غیرنظامیان بی‌گناه توسط متجاوزان توصیف کرد.

۷۰. در ۲۴ مارس ۲۰۲۶، طبق اعلام وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دکتر سعید شمقدری، دانشیار برجسته و مشهور دانشکده مهندسی برق دانشگاه علم و صنعت ایران، به همراه دو فرزندش، در حمله وحشیانه و جنایتکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند.

۷۱. نیروهای متجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی، در ادامه جنایات جنگی خود علیه غیرنظامیان، شامگاه چهارشنبه ۲۵ مارس ۲۰۲۶، با استفاده از بمب‌های خوشه‌ای و مین‌پاشی هوایی، به چندین نقطه از منطقه مسکونی روستای کفری شیراز حمله کردند. این حملات بار دیگر قربانیانی از میان غیرنظامیان بی‌گناه گرفت. بر اساس بررسی‌های میدانی، پرتابه‌های شلیک شده، مناطق مسکونی و معابر این روستا را با مین‌های ضد نفر و ضد تانک (۹۱B-BLU) و (۹۲B-BLU) هدف قرار دادند. در این حمله، برخی از پرتابه‌ها بلافاصله پس از برخورد منفجر شدند، در حالی که برخی دیگر با تأخیر، وحشت و ناامنی بیشتری را برای ساکنان منطقه‌ایجاد کردند. در جریان این حمله کورکورانه، تعدادی از شهروندان، از جمله نوجوانان، به شهادت رسیدند.

۷۲. علاوه بر این، ایالات متحده و رژیم صهیونیستی در موارد متعددی، ایل‌های عشایر را در حملات وحشیانه و دلخراش در استان‌های خاصی به ویژه خوزستان، یزد، اصفهان و بوشهر هدف قرار دادند که منجر به شهادت و زخمی شدن تعدادی از اعضای بی‌دفاع این جوامع شده است.

۷۳. موارد فوق، الگویی از هدف قرار دادن جمعیت غیرنظامی را در نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه نشان می‌دهد.

۴. حملات علیه پرسنل پزشکی و امدادی

۷۴. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، پرسنل پزشکی و امدادی نباید هدف قرار گیرند. با این حال، در تجاوز آمریکایی-صهیونیستی، تا ۶ آوریل ۲۰۲۶، ۲۴ نفر از کارکنان مراقبت‌های بهداشتی شهید و ۱۱۳ نفر از اعضای تیم ملی سلامت زخمی شدند؛ علاوه بر این، ۵۶ نفر از پرسنل اورژانس زخمی شده‌اند و یک نفر از کارکنان اورژانس در غرب تهران در حین ارایه کمک به قربانیان جنگ پس از حملات مجدد به محل حادثه به شهادت رسید.

در شیراز، حمله مستقیم نظامی به یک مرکز اورژانس واقع در پارک زیباشهر منجر به کشته شدن ۲۰ نفر از پرسنل امدادی، از جمله کادر پزشکی، شد. تصاویر ماهواره‌ای، استفاده هولناک متجاوزان از موشک هدایت‌شونده دقیق برای هدف قرار دادن واحد امدادی را تأیید می‌کند!

۷۵. تنها در روز چهارشنبه ۴ مارس ۲۰۲۶، سه نفر از کادر درمان بر اثر اصابت موشک‌های آمریکایی-صهیونیستی به شهادت رسیدند: رباب دهدشتی ، متخصص رادیولوژی در بیمارستان حاج محمود حاج حیدری در لامرد، علی عباسی، متخصص عملیات در اورژانس غرب استان تهران، و علی آریا، دستیار ارتوپدی سال سوم در بیمارستان سینا در تهران.

پرسنل پزشکی در چندین شهر توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه به شهادت رسیدند.

۷۶. صرف نظر از اینکه کدام استانداردها اعمال شوند، این نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه فقط یک عنوان دارند: «جنایت جنگی»!

ب) حملاتی که هدف از آن ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان است

۷۷. هم‌زمان با هدف قرار دادن مستقیم غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی حملات خاصی را با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی انجام دادند. این نقض دیگری از اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که در مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل الحاقی اول آن تدوین شده و به عنوان یک قاعده عرفی حقوق بین‌الملل بشردوستانه تثبیت شده است.

۷۸. طبق رویه قضایی تثبیت شده، اعمال خشونت‌آمیزی که هدف اصلی آن‌ها ایجاد رعب و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی است، تنها در صورتی با حقوق بین‌الملل بشردوستانه مغایرت دارد که علاوه بر خودِ ترور، حمله متوجه افراد غیرنظامی یا جمعیت غیرنظامی نیز باشد یا به هر نحو دیگری بدون تفکیک باشد.[1] این دقیقاً رویکرد رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل در دو هفته اول تجاوزشان علیه ملت ایران، به‌ویژه در انتخاب ابزارها و روش‌های جنگی‌شان بوده است.

۷۹. هدف قرار دادن عمدی مدارس، بیمارستان‌ها، ساختمان‌های مسکونی، در کنار حملاتی که فاقد هرگونه اهداف نظامی مشخص می‌باشند و برای مثال منجر به ایراد خسارت به چندین بزرگراه، پل و راه‌های آهن شده‌اند، صرفاً با هدف ایجاد ترس و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی انجام شده‌اند.

۸۰. جنایتکاران آمریکایی-صهیونیستی با استفاده از تبلیغات از طریق یک رسانه خاص ترورآفرین به نام «ایران اینترنشنال» که سابقه روشنی در ارتباط با اقدامات تروریستی در ایران دارد، برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم غیرنظامی ایران، گام‌های بلندتری برداشته‌اند. در روز جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶، در جریان تظاهرات مسالمت‌آمیزی که شهروندان برای بزرگداشت روز قدس در خیابان‌های اصلی برخی از شهرهای ایران برگزار کردند، جنگنده‌ها و پهپادهای آمریکایی و اسرائیلی تنها با هدف ایجاد رعب و وحشت در میان مردم غیرنظامی، حملات هوایی را در مجاورت آن‌ها انجام دادند.

۸۱. این جدای از پرواز معمول جت‌های آن‌ها در ارتفاعات پایین در مناطق شهری است، حتی زمانی که هیچ حمله هوایی فعالی انجام نمی‌شود و هدف آن صرفاً ایجاد رعب و وحشت در میان شهروندان است.

۸۲. این نمونه بارز دیگری از نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط نیروهای مسلح متجاوزان است.

---

1. See Online Casebook, ICTY, The Prosecutor v. Galić: A. Trial Chamber, Judgement and Opinion, para 135, as reaffirmed and extended to indiscriminate attacks by ibid., B. Appeals Chamber, Judgement, paras 99–102.

ج) حملات علیه اهداف غیرنظامی

۸۳. در حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اهداف غیرنظامی مورد حمایت بوده و حمله به آن‌ها نقضی محسوب می‌شود که مسئولیت کیفری مرتکبین را به دنبال دارد. مناطق مسکونی، مدارس و سایر اموال عمومی و خصوصی، در اصل، نباید هدف قرار گیرند.

۸۴. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در طول دو هفته تجاوز خود، هزاران هدف غیرنظامی را در سراسر ایران هدف قرار داده‌اند.

۸۵. طبق داده‌های جمع‌آوری‌شده تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، در مجموع ۱۲۵۶۳۰ واحد غیرنظامی (۱۰۰۰۰۰ واحد مسکونی و ۲۳۵۰۰ واحد تجاری) یا به شدت آسیب دیده‌اند یا به‌طور کامل تخریب شده‌اند. تا ۱ آوریل، تنها در تهران، ۳۹۵۰۸ واحد مسکونی و تجاری، از جمله مشاغل و مراکز خدماتی مانند کلینیک‌های پزشکی، آرایشگاه‌ها، آموزشگاه‌های موسیقی و سایر مراکز خدماتی، آسیب دیده‌اند.

۸۶. علاوه بر این، ۸۵۷ مدرسه در اثر حملات مستقیم یا غیرمستقیم آسیب دیده‌اند که منجر به شهادت ۳۳۷ دانش‌آموز و معلم (۲۷۸ دانش‌آموز و ۵۹ مربی) و زخمی شدن ۲۰۷ نفر دیگر شده است. ۱۵۶ نفر از دانش‌آموزان شهید پسر و ۱۱۵ نفر دختر بوده‌اند.

۸۷. در مجموع، الگویی از هدف قرار دادن مناطق مسکونی، مدارس، مجتمع‌های ورزشی و واحدهای صنعتی وجود دارد که به طور خلاصه در زیر به آن‌ها اشاره شده است.

۱. حملات علیه مناطق مسکونی

۸۸. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مناطق مسکونی عموماً نباید هدف حملات قرار گیرند. بنابراین، هدایت حملات به خانه‌ها و مجتمع‌های مسکونی، حملات غیرقانونی علیه اهداف غیرنظامی و نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه تلقی می‌شود.

۸۹. تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، بیش از ۱۰۰۰۰۰ واحد مسکونی آسیب دیده و برخی کاملاً تخریب شده‌اند. تنها در تهران، این شامل ۴۰۸۱۳ واحد مسکونی می‌شود که از این تعداد، ۴۳۴۸ واحد نیاز به تعمیرات جزئی و ۷۷۹ واحد نیاز به مقاوم‌سازی دارند و ۱۲۰۳ واحد به معنای واقعی کلمه تخریب شده‌اند باید با خانه‌های جدید جایگزین شوند. این خود گویای میزان احترام متجاوزان به حقوق بین‌الملل بشردوستانه است: بی‌اعتنایی کامل به اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌ویژه تمایز بین اشیاء غیرنظامی و اهداف نظامی، اصل تناسب و اقدامات احتیاطی.

۹۰. در ۱۳ مارس ۲۰۲۶، طی حملات تجاوزکارانه و کورکورانه رژیم‌های آمریکا و اسرائیل، مجتمع عقیق در کرج، استان البرز، مورد اصابت قرار گرفت و آسیب دید.

۹۱. صبح روز ۱۴ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی به یک منزل مسکونی در ایوان حمله کردند. این حمله باعث انفجار مهیبی در شهر شد که منجر به تخریب یک ساختمان مسکونی شد. متأسفانه، ۶ نفر از اعضای یک خانواده که در این ساختمان ساکن بودند، از جمله یک نوزاد شش ماهه، در این حمله کشته شدند.

۹۲. رژیم‌های صهیونیستی-آمریکایی به رهبری جنایتکاران جنگی، بامداد یکشنبه ۱۵ مارس ۲۰۲۶، حمله کورکورانه‌ای را آغاز کردند و عمداً یک منطقه مسکونی و محروم در شهر شیراز را هدف قرار دادند. این اقدام تجاوزکارانه که در جنوب شرقی این کلان‌شهر رخ داد، منجر به تخریب چندین واحد مسکونی متعلق به کارگران و افراد تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی و مجروح شدن ساکنان غیرنظامی بی‌گناه شد.

۹۳. در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، یک مجتمع مسکونی پرجمعیت در نارنجستان اراک، توسط موشک‌های نیروهای مسلح آمریکایی-صهیونیستی مورد حمله قرار گرفت و ویران شد.

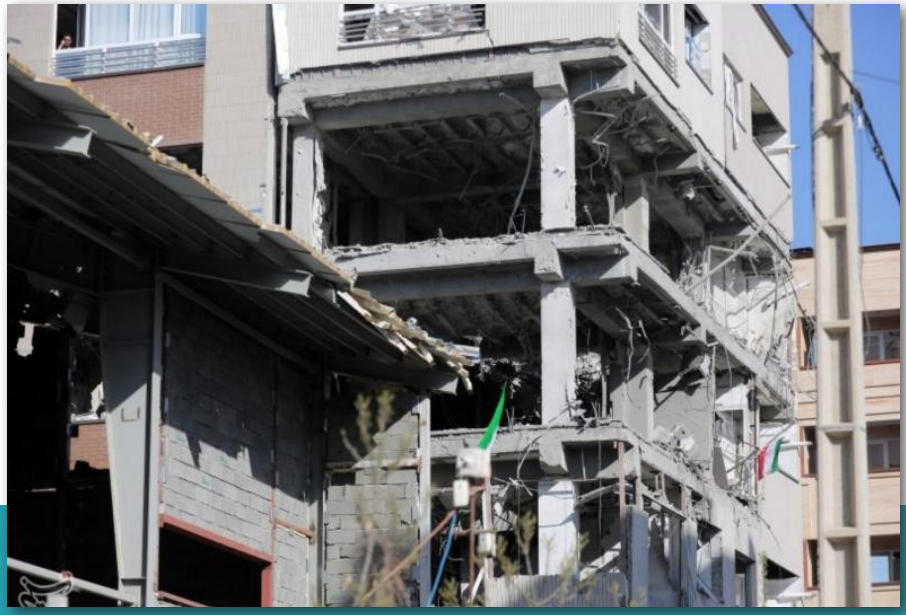

لحظاتی پس از حملات جنایتکارانهٔ رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه یک ساختمان مسکونی در همدان

۹۴. در ۱۶ مارس، در نتیجه حمله رژیم آمریکایی-صهیونیستی به یک واحد مسکونی در روستای امیرآباد اراک، استان مرکزی، چهار نفر به شهادت رسیدند که یکی از آن‌ها نوزادی چهار روزه بود.

۹۵. در همان روز، در پی حمله متجاوزان به خانه‌ای در شهر محلات، یک نفر شهید و هفت نفر دیگر زخمی شدند.

۹۶. مجدداً در همان روز حوالی ساعت ۵ صبح، در محله مولوی تهران، یک پهپاد متعلق به رژیم‌های متجاوز آمریکایی-صهیونیستی به چهارراه مولوی برخورد کرد و باعث ترکیدن لوله آب شد. لازم به ذکر است که چهارراه مولوی یکی از شلوغ‌ترین مناطق شهر در روزهای منتهی به سال نو (نوروز) است که مردم برای خرید آجیل و خواربار به آنجا می‌آیند.

۹۷. در همان روز، حوالی ظهر، جنایتکاران جنگی آمریکایی-اسرائیلی شروع به هدف قرار دادن مناطقی در شمال غربی، مرکزی و جنوب شرقی تهران کردند. در این حملات، علاوه بر چندین زیرساخت، مناطق مسکونی نیز هدف قرار گرفت و تعداد قابل توجهی از مردم شهید و زخمی شدند.

۹۸. در اوایل صبح ۱۷ مارس، در حملات رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی به منازل مسکونی در خیابان ملک‌الشعرای بهار، چهار شهروند غیرنظامی کشته شدند. چندین خانه مسکونی نیز تخریب یا آسیب دیدند.

۹۹. به همین ترتیب، در ۱۹ مارس ۲۰۲۶، نیروهای متجاوز رژیم آمریکایی-اسرائیلی در ادامه حملات کور و عمدی خود به مناطق مسکونی در تهران، یک ساختمان دو طبقه در محله مجیدیه که محل سکونت خانواده‌های عادی بود را هدف قرار دادند. طبق گزارش‌های دریافتی، یکی از واحدهای این ساختمان محل سکونت خانواده‌ای بود که با نوزاد سه ماهه خود زندگی می‌کردند که در این حمله به طرز غم‌انگیزی جان خود را از دست داد.

۱۰۰. به گزارش خبرگزاری دانشجو، صبح زود جمعه، ۲۰ مارس ۲۰۲۶، آخرین روز سال ایرانی، حمله هوایی متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی به ساختمان‌های مسکونی در محله مهرویلا کرج منجر به تخریب دو ساختمان، شهادت ۵ نفر و زخمی شدن ۸ نفر دیگر شد. نیروهای امداد و نجات، پس از تقریباً ۹ ساعت تلاش، پیکر شهید ۷ ساله، رادین، را از زیر آوار بیرون آوردند.

لحظاتی پس از حملات مستقیم متجاوزان علیه اشیاء غیرنظامی در منطقهٔ شهید فکوری، تهران.

۱۰۱. در ۲۱ مارس ۲۰۲۶، جنایت جنگی نیروهای آمریکایی-صهیونیستی در مناطق مسکونی روستای دیزج امیر-مدار، شهرستان اسکو، رخ داد و در اثر حملات کورکورانه نیروهای متجاوز، سه نفر از اهالی روستا جان باختند. در نتیجه این حملات کورکورانه و عمدی، ساختمان‌های مسکونی و یک کارگاه تولیدی تخریب و ۳ غیرنظامی نیز زخمی شدند.

۱۰۲. در ۲۱ مارس ۲۰۲۶، طبق اعلام استاندار مازندران، در پی حملات آمریکایی-صهیونیستی به مناطق مسکونی رامسر در ساعات اولیه بامداد، سه نفر از اعضای یک خانواده به شهادت رسیدند.

لحظاتی پس از حملات جنایتکارانهٔ متجاوزان به یک ساختمان مسکونی در تهران

۱۰۳. در همان روز، استانداری گیلان از حملات آمریکا و رژیم صهیونیستی به یک منطقه مسکونی در روستای دستک، شهرستان کیاشهر، که منجر به شهادت ۲ غیرنظامی شد، خبر داد. بر اثر اصابت یک پرتابه از این حمله، یک واحد مسکونی تخریب شده و چندین ساختمان دیگر در مجاورت آن آسیب دیدند.

۱۰۴. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، رئیس جمعیت هلال احمر اعلام کرد که یک ساختمان مسکونی در تهران در ساعات اولیه روز هدف قرار گرفته است. تیم‌های امداد و نجات بلافاصله به محل اعزام شدند و بیش از ۱۲ نفر را زنده نجات دادند.

۱۰۵. در حمله دیگری که در همان روز به یک منطقه مسکونی در مجتمع مسکونی نصر در تبریز انجام شد، تنها حلما، دختر یک و نیم ساله، زنده از زیر آوار بیرون کشیده شد، در حالی که چهار نفر از اعضای خانواده‌اش به شهادت رسیدند.

لحظاتی پس از حملات غیرقانونی متجاوزان به یک منطقه غیرنظامی با تراکم جمعیتی بالا در سنندج، کردستان

۱۰۶. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، در تهران، در محله قیطریه، ساختمان‌های مسکونی توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی مورد حمله قرار گرفتند.

۱۰۷. حملات غیرقانونی مشابهی نیز در محله ولنجک تهران انجام شد. کودکی ۸ ساله به نام مرسانا سادات مسعودیان که در جریان حملات رژیم صهیونیستی به مناطق مسکونی به شهادت رسیده بود، به خاک سپرده شد. والدین این شهید مجروح و در بیمارستان بستری شدند.

۱۰۸. نیروهای آمریکایی و رژیم صهیونیستی فرهنگسرای ولایت در ری را هدف قرار دادند. خانه بازی کودکان در این فرهنگسرا ویران شد و خانه‌های مسکونی اطراف این فرهنگسرا نیز آسیب دیدند. چندین رهگذر نیز زخمی شدند.

۱۰۹. در همان روز، متجاوزان همچنین حملات هوایی را در مناطق مسکونی خرم‌آباد، استان لرستان، و ارومیه، استان آذربایجان غربی انجام دادند و ساختمان‌های مسکونی را در نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه تخریب کردند.

۱۱۰. در ساعات اولیه ۲۴ مارس ۲۰۲۶، نیروهای آمریکایی و رژیم صهیونیستی به مناطق مسکونی تبریز، از جمله محله شهید قره‌باغی در منطقه شهید مفتح، حمله کردند و جنایت جنگی جدیدی را به نام خود ثبت کردند. در این جنایت، ۶ نفر از اعضای خانواده جان خود را از دست دادند و ۹ نفر دیگر زخمی شدند.

۱۱۱. بعدازظهر این روز، متجاوزان صهیونیستی-آمریکایی تالاری را در پارک ربع رشیدی تبریز هدف قرار دادند.

۱۱۲. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، سخنگوی وزارت امور خارجه، در پستی که در یکی از شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، با اشاره به حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی به خانه عباس کیارستمی، فیلمساز مشهور ایرانی و برنده نخل طلای جشنواره فیلم کن ۱۹۹۷، پرسید: «آیا خانه کیارستمی نیز بخشی از «تهدید قریب‌الوقوع» علیه آمریکا بود؟!» واقعیت این است که تجاوز نظامی آمریکایی-صهیونیستی به ایران صرفاً جنگی علیه یک کشور و سرزمین آن نیست؛ بلکه جنگی علیه یک فرهنگ، یک تمدن و یک هویت ریشه‌دار است.

۱۱۳. در همان روز، حملات هوایی آمریکا و رژیم صهیونیستی به مجتمع مسکونی راه‌آهن تبریز منجر به شهادت جمعی از مردم، از جمله ۹ نفر از نیروهای پلیس راه‌آهن شد.

۱۱۴. در کمالشهر کرج نیز در یک حمله موشکی کور، یک خانه مسکونی چهار طبقه هدف قرار گرفت که منجر به تخریب خانه‌های غیرنظامیان بی‌گناه شد. ۱۸ نفر نیز زخمی شدند.

۱۱۵. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، حمله کورکورانه نیروهای آمریکایی و رژیم صهیونیستی به منطقه مسکونی زیباشهر در شهر شیراز در دو مرحله با هدف قرار دادن خدمات اورژانس و منازل مسکونی انجام شد که منجر به کشته و زخمی شدن ده‌ها غیرنظامی شد.

۱۱۶. در روز جمعه، ۲۷ مارس ۲۰۲۶، مناطق مسکونی متعددی در سراسر کشور هدف قرار گرفت. ساعت ۲:۵۰ بامداد، در ادامه حملات خود به ایران، متجاوزان آمریکایی و رژیم صهیونیستی مناطق مسکونی شهرستان ارومیه را هدف قرار دادند. این جنایت جنگی در خیابان شهریاری رخ داد که طی آن ۴ واحد مسکونی به طور کامل تخریب و متأسفانه چندین نفر از شهروندان شهید و مجروح شدند.

تصویری از آوار ناشی از حمله جنایتکارانه متجاوزان به یک ساختمان مسکونی در کرج

۱۱۷. حمله دیگری از سوی متجاوزان صهیونیستی-آمریکایی به یک ساختمان مسکونی در منطقه پردیسان قم در اوایل صبح این روز منجر به خسارت به ۳ خانه مسکونی، شهادت حداقل ۱۸ غیرنظامی و زخمی شدن ۱۰ نفر دیگر شد.

۱۱۸. اطراف سفارت پاکستان و محل اقامت سفیر پاکستان در تهران نیز در حمله هوایی آمریکا و رژیم صهیونیستی بمباران شد.

۱۱۹. در پی حمله آمریکایی-صهیونیستی به منطقه سیزده آبان شهر ری، ۱۰ غیرنظامی دیگر به شهادت رسیدند. این ساختمان مسکونی در نیمه شب مورد اصابت موشک مستقیم قرار گرفت. خانه‌های واقع در شعاع ۱۵۰ متری آن از ۲۰ تا ۱۰۰ درصد خسارت دیدند. در و پنجره‌های برخی از خانه‌ها بر اثر موج انفجار از جا کنده شد.

۱۲۰. در کرمانشاه، ۱۳ شهروند، از جمله ۲ کودک و ۴ زن، در اثر حملات موشکی متجاوزان به مجتمع مسکونی حافظیه و محله چقاگلان کشته شدند. ۵۶ نفر دیگر از جمله یک کودک هشت ساله و ۲ زن که یکی از آن‌ها باردار بود، مجروح شدند.

۱۲۱. در حمله فجیع دیگری از سوی آمریکا و رژیم صهیونیستی در منطقه میرداماد تبریز، خساراتی به مغازه‌ها و تعدادی از منازل مسکونی شهروندان وارد شد. خوشبختانه این حادثه هیچ مجروح یا شهیدی نداشت. همچنین در حمله دیگری به یک منطقه مسکونی در یامچی، ۴ غیرنظامی شهید و چندین نفر دیگر زخمی شدند.

۱۲۲. در همان روز، بازار عمده فروشی میوه و تره بار شهرستان لارستان در ساعات اولیه روز هدف قرار گرفت. این مکان یکی از مراکز اصلی تهیه و توزیع مواد غذایی و مایحتاج عمومی مردم لارستان محسوب می‌شود و حمله به این مکان غیرنظامی نشان دهنده هدف قرار گرفتن معیشت شهروندان عادی است. در جریان این حمله، تعدادی از وسایل نقلیه مستقر در این مکان که عمدتاً برای حمل و نقل محصولات کشاورزی و مواد غذایی استفاده می‌شدند، به طور جدی آسیب دیدند و بخشی از زیرساخت‌های بازار، از جمله غرفه‌ها و انبارها نیز آسیب دید.

۱۲۳. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، یک واحد مسکونی در محله صابونچی مورد اصابت قرار گرفت. این حمله یک منطقه مسکونی را هدف قرار داد و تا شعاع ۲۰۰ متری خسارت وارد کرد. در میان مجروحان، یک کودک یک و نیم ساله نیز وجود داشت که نجات یافت و به سلامت به خانواده‌اش بازگردانده شد.

۱۲۴. در همان روز، بخشی از منطقه مسکونی شهرک محلاتی توسط متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی مورد حمله قرار گرفت که متأسفانه منجر به شهادت ۱۰ غیرنظامی شد. ۹ نفر زخمی با تلاش‌های جمعیت هلال احمر از زیر آوار نجات یافتند.

۱۲۵. در سحرگاه یکشنبه، ۲۹ مارس ۲۰۲۶، اسکله بندر پل، واقع در شهرستان بندر خمیر استان هرمزگان، مورد حمله تروریستی متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت. در جریان این حمله، دو شناور و یک وسیله نقلیه مورد اصابت قرار گرفته و خساراتی متحمل شدند. در نتیجه این حادثه، ۵ شهروند شهید و ۴ نفر دیگر زخمی شدند.

۱۲۶. روز یکشنبه، ۲۹ مارس ۲۰۲۶، در شهرستان شفت، یک ساختمان مسکونی دو طبقه هدف حمله قرار گرفت. در نتیجه، شش نفر از ساکنان شهید یا زخمی شدند. تعداد شهدای منطقه مسکونی روستای عثمانوندان در شهرستان شفت به شش نفر افزایش یافت. علاوه بر این، ۵ خانه مسکونی به طور کامل تخریب و ۲۲ خانه دیگر متحمل خسارات شدیدی شدند.

۱۲۷. در همان روز، در پی حمله هوایی نیروهای مسلح آمریکایی-صهیونیستی به یک منطقه مسکونی در منطقه فرمانیه در شمال تهران، تعدادی از شهروندان زخمی شدند.

۱۲۸. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، محله کوی ملت در شهر بندرعباس مورد حمله قرار گرفت و به منازل مسکونی خساراتی وارد شد. گزارش‌های تکمیلی حاکی از آن است که متأسفانه ۴ شهروند بی‌گناه شهید و ۱۲ نفر دیگر زخمی شدند.

۱۲۹. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، یک خانه مسکونی در زنجان هدف قرار گرفت. در نتیجه این حمله، ۳ شهروند جان خود را از دست دادند و ۷ نفر دیگر زخمی و به مراکز درمانی منتقل شدند.

۱۳۰. در پی حمله موشکی در بعد از ظهر ۳۱ مارس که یک منطقه مسکونی در محله شریعتی کرمانشاه را هدف قرار داد، ۹ واحد مسکونی تخریب شده و ۳۰ واحد دیگر آسیب دیدند.

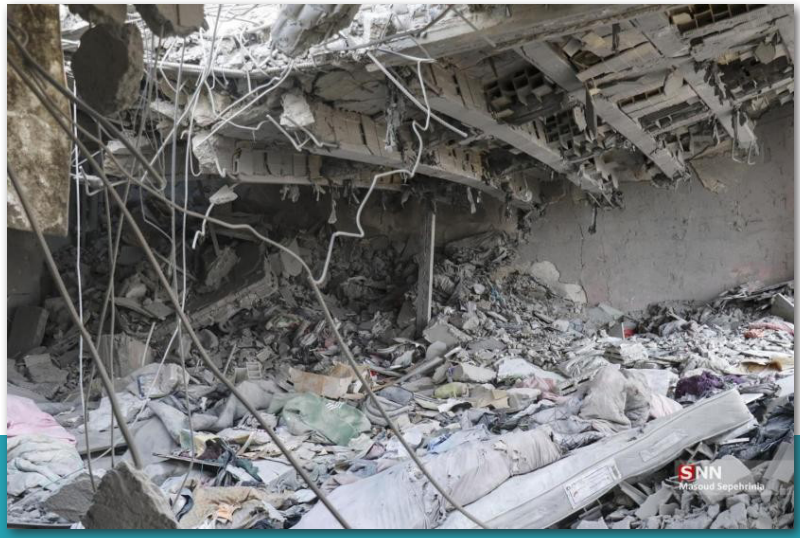

حمله جنایتکارانه آمریکا و رژِم صهیونیستی علیه یک ساختمان مسکونی در تبریز

تصویری از یک ساختمان مسکونی در کرج که هدف حمله جنایتکارانهٔ آمریکایی صهیونیستی قرار گرفت

۱۳۱. در همان روز در محلات، استان مرکزی، در پی حمله دیگری از سوی متجاوزان، ۳ واحد مسکونی مستقیماً مورد اصابت گلوله قرار گرفتند که منجر به خسارات قابل توجهی شد. علاوه بر این، ۱۱ نفر شهید و ۱۵ نفر دیگر زخمی شدند.

۱۳۲. در ساعات اولیه ۱ آوریل ۲۰۲۶، ساختمان‌های مسکونی و واحدهای تجاری واقع در نزدیکی محوطه سفارت سابق ایالات متحده در تهران در حملات نیروهای آمریکایی-صهیونیستی مورد اصابت قرار گرفتند. ساختمان‌های اطراف خساراتی متحمل شدند و شیشه‌های پنجره‌ها کاملاً خرد شدند. ساختمان‌های هدف قرار گرفته کاملاً اموال خصوصی بودند و هیچ وابستگی نهادی نداشتند.

۱۳۳. در ساعات اولیه دوشنبه، ۶ آوریل ۲۰۲۶، حمله موشکی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی منازل مسکونی در شهرستان نظرآباد را هدف قرار داد که منجر به شهادت یک زوج جوان، تخریب چندین ساختمان و مجروح شدن تعداد زیادی از شهروندان شد.

۱۳۴. در تاریخ ۶ آوریل ۲۰۲۶، پس از یک حمله موشکی حدود ساعت ۱ بامداد در منطقه هنرستان قم که به یک خانه مسکونی اصابت کرد، ۹ غیرنظامی جان خود را از دست دادند و ۱۹ نفر زخمی شدند

۱۳۵. در حمله وحشیانه نیروهای آمریکایی-صهیونیستی به یک منطقه مسکونی در کرج، ۱۸ نفر از جمله دو کودک خردسال شهید و ۲۴ نفر دیگر زخمی شدند.

تصویری از خسارات وارده به یک منطقه مسکونی در محمد شهر کرج در نتیجه حمله جنایتکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی

۱۳۶. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، حملات متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی به منطقه مسکونی وائین در شهریار جان ۹ غیرنظامی را گرفت که ۴ نفر از آن‌ها زن بودند.

۱۳۷. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۳ بامداد، یک منطقه مسکونی در شهرستان پردیس، استان تهران، هدف گلوله‌های پرتاب شده توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت و منجر به شهادت چندین شهروند، از جمله تعدادی کودک، شد.

۱۳۸. موارد فوق تنها بخشی از حملات وحشیانه نیروهای آمریکایی و رژیم اسرائیل علیه مناطق مسکونی را نشان می‌دهد که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.

۲. حملات علیه مدارس

۱۳۹. طبق گزارش‌های رسمی، تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، ۸۵۷ مدرسه و مرکز آموزشی یا مستقیماً مورد اصابت قرار گرفته و تخریب شده‌اند یا به شدت توسط امواج انفجار آسیب دیده‌اند، به حدی که دیگر قابل استفاده نیستند.

۱۴۰. علاوه بر این، تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، در مجموع ۳۳۷ معلم و دانش‌آموز - شامل ۲۷۸ دانش‌آموز و ۵۹ مربی - کشته شده‌اند. علاوه بر این، ۲۰۷ معلم و دانش‌آموز - شامل ۱۸۲ دانش‌آموز و ۲۵ مربی - زخمی شده‌اند. ۱۵۶ نفر از دانش‌آموزان شهید پسر و ۱۱۵ نفر دختر بودند. علاوه بر این، ۸۵۳ مرکز آموزشی در جریان این حملات آسیب دیده‌اند.

۱۴۱. همانطور که قبلا ذکر گردید، تنها در یک حمله‌ی بی‌شرمانه، یورش وحشیانه به دبستان دخترانهٔ «شجره طیبه» در میناب، استان هرمزگان ، منجر به شهادت بیش از ۱۶۸ دانش‌آموز شد. در حمله بزدلانه دیگری در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، یک مدرسه ابتدایی دخترانه دیگر در خمین، شهری در مرکز ایران، ۲ غیرنظامی جان خود را از دست دادند و ۵ نفر زخمی شدند. مدرسه خسارات قابل توجهی متحمل شد.

۱۴۲. در پرند، استان تهران، ۳ مدرسه هدف موشک قرار گرفتند و به آن‌ها خسارات جدی وارد شد

۱۴۳. در ارومیه، مدرسه دخترانه دیگری به نام «عصمت» خسارات قابل توجهی متحمل شد.

سیاح مقدم، پیامبر اعظم و ولایت سه مدرسه‌ای بودند که توسط موشک‌های نیروهای مسلح آمریکا و رژیم اسرائیل آسیب دیدند.

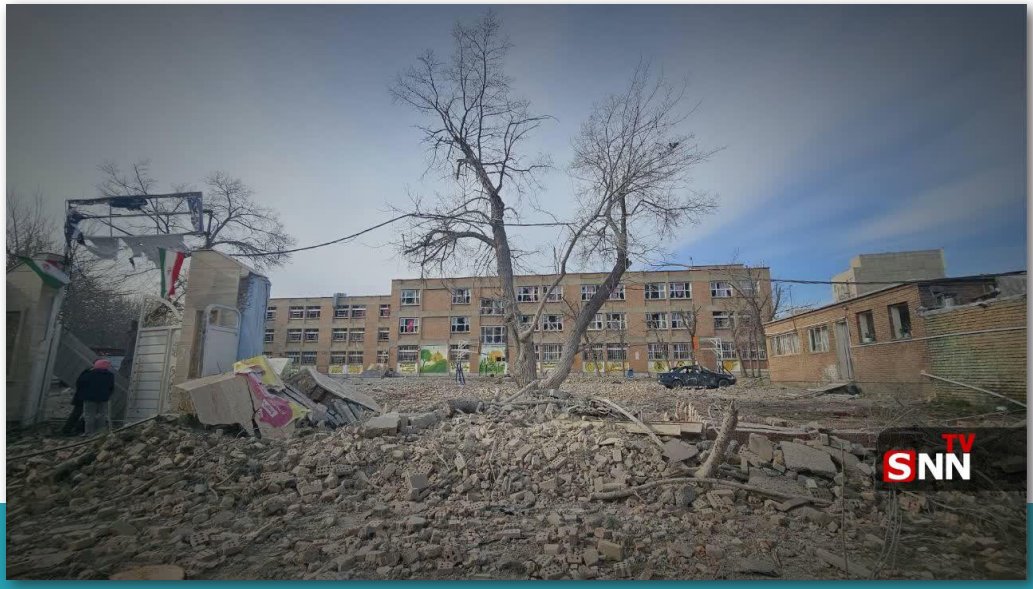

تصویری از ویرانه‌های مدرسه دخترانه عصمت در ارومیه، در شمال غربی ایران، که در حملات هوایی آمریکا و رژیم اسرائیل به شدت آسیب دیده است.

۱۴۴. در آبیک قزوین، مدرسه پسرانه «امام رضا» هدف حملات ناجوانمردانه متجاوزان قرار گرفت که منجر به شهادت یک دانش‌آموز و زخمی شدن تعدادی دیگر شد.

تصویری از ویرانه‌های مدرسه دخترانه عصمت در ارومیه، در شمال غربی ایران، که در حملات هوایی آمریکا و رژیم اسرائیل به شدت آسیب دیده است.

۱۴۵. مدارس در شهرهای دیگر نیز در حملات نظامی نامتناسب متجاوزان، آسیب‌های مشابهی دیده‌اند. در کردستان، دبیرستان دخترانه حجاب آسیب‌های شدیدی دید. در تهران، مدرسه هدایت در میدان ۷۲ نارمک ، مدرسه آل یاسین در منطقه ۴، مدرسه علامه حلی در منطقه ۶، مدرسه شهید همدانی در منطقه ۷ و مدرسه شهید محلاتی در منطقه ۱۲ تا حدی تخریب شدند.

یک کلاس درس که توسط موشک‌های آمریکا و رژیم اسرائیل آسیب دیده است. این حملات بزدلانه باعث ایجاد رعب و وحشت در میان دانش‌آموزان بی‌گناه می‌شود.

۱۴۶. در ۱۵ مارس ۲۰۲۶، در همدان، یک مرکز فرهنگی آموزشی مورد حملات موشکی آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت.

۱۴۷. در ساعات اولیه ۱۶ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی به مدرسه پسرانه شاهد در خمین، استان مرکزی، حمله کردند.

۱۴۸. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، در پی حملات رژیم‌های خونخوار و کودک‌کش آمریکا و اسرائیل به روستای شاپورآباد در حومه شهر شیراز، دو برادر دانش‌آموز، ایلیا و امیرحسین شرفی، به شهادت رسیدند

۱۴۹. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، مرکز آموزش فنی و حرفه‌ای اسدآباد در استان همدان مورد حملات

آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت که منجر به تخریب کامل این مرکز و شهادت ۲ نفر از کارکنان و زخمی شدن ۴ نفر دیگر شد.

۱۵۰. در همان روز، سازه‌ها و کارگاه‌های مرکز آموزش فنی و حرفه‌ای شهرستان چگنی در استان لرستان مستقیماً مورد اصابت گلوله‌ای از سوی نیروهای صهیونیستی آمریکایی قرار گرفت. گلخانه آموزشی، کانتینر کارگاه سیار، دیوارها، درها و پنجره‌های سوله‌های صنعتی و ساختمان اداری این مرکز تخریب شدند.

۱۵۱. در مجموع، تعداد دانش‌آموزان و معلمان شهید و مجروح شده توسط رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در این تجاوز، به تفکیک استان، به شرح زیر است:

- استان آذربایجان شرقی: ۱۳ دانش‌آموز شهید (۱۲ کودک دبستانی و ۱ کودک پیش‌دبستانی)، ۳ معلم شهید (۱ معلم فعال و ۲ بازنشسته)، ۱ دانش‌آموز مجروح و ۴۱ واحد اداری، آموزشی، فرهنگی و ورزشی آسیب دیده است.
- استان آذربایجان غربی: ۳ دانش‌آموز شهید، ۶۰ واحد اداری و آموزشی آسیب دیده است.
- استان اردبیل: ۱ معلم شهید.
- استان اصفهان: ۱ معلم شهید.
- استان البرز: ۱ معلم مجروح، ۱۷ فضای اداری و آموزشی آسیب دیده است. • استان ایلام: ۱ معلم و ۲ دانش‌آموز شهید و ۳۱ مدرسه آسیب دیده است.
- استان زنجان: ۱ دانش‌آموز شهید و ۲ مدرسه آسیب دیده است.
- استان سیستان و بلوچستان: ۱۳ مدرسه و واحد آموزشی آسیب دیده است.
- شهر تهران: ۵ معلم و ۱۶ دانش‌آموز شهید، ۵ معلم و ۸ دانش‌آموز مجروح، ۲۰۰ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- شهرستان‌های استان تهران: ۱۲ دانش‌آموز شهید (۱۱ دانش‌آموز دبستانی و ۱ کودک پیش‌دبستانی)، ۳ معلم شهید (۲ معلم فعال و ۱ بازنشسته)، ۱۸ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان فارس: ۲ معلم و ۶ دانش‌آموز شهید، ۳۲ دانش‌آموز (۲۴ دختر و ۸ پسر) مجروح، ۳ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان قزوین: ۲ دانش‌آموز شهید.
- استان کردستان: ۱ دانش‌آموز شهید، ۱ دانش‌آموز مجروح، ۱ معلم مجروح و ۷۴ فضای اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است. • استان کرمان: ۲ دانش‌آموز شهید، ۱ دانش‌آموز مجروح، ۳ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.

- استان کرمانشاه: ۲ دانش‌آموز شهید و ۳ دانش‌آموز و ۲ معلم مجروح، ۱۰۱ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان لرستان: ۷ دانش‌آموز شهید (در خرم‌آباد)، ۵ معلم شهید (۲ معلم فعال و ۳ بازنشسته)، ۴ دانش‌آموز و ۴ معلم مجروح و ۷۹ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان مرکزی: ۴ دانش‌آموز شهید و ۳ معلم، ۱ معلم مجروح و ۱۱ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان هرمزگان: ۱۲۰ دانش‌آموز شهید (۷۳ پسر و ۴۷ دختر)، ۲۷ معلم شهید، ۶ معلم مجروح، ۱۱۴ دانش‌آموز مجروح و ۸ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان همدان: ۱ دانش‌آموز شهید و ۱۰ واحد اداری، فرهنگی و آموزشی آسیب دیده است.
- استان قم: ۴ واحد آموزشی آسیب دیده است.

۱۵۲. موارد فوق، وجود الگویی از هدف قرار دادن عمدی مدارس توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در ایران و همچنین مجموعه‌ای از حملات بی‌ملاحظه با ماهیتی بی‌هدف و نامتناسب را نشان می‌دهد.

۳. حملات علیه دانشگاه‌ها

۱۵۳. دانشگاه‌های ایران به طور خاص توسط رژیم‌های متجاوز آمریکا و اسرائیل هدف قرار گرفته‌اند. طبق گزارش کمیسیون ملی یونسکو ایران، ۱۴۹ مورد خسارت به تأسیسات دانشگاهی ثبت شده است. تا ۸ آوریل ۲۰۲۶، این شامل خسارت به ۳۲ دانشگاه می‌شود. این حملات جنایتکارانه همچنین جان ۵ استاد و حداقل ۶۰ دانشجوی دانشگاه را گرفته است.

۱۵۴. دانشگاه صنعتی و دانشگاه هنر اصفهان، دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشگاه صنعتی شریف و دانشگاه شهید بهشتی در تهران و چندین آزمایشگاه از جمله مراکزی می‌باشند که توسط نیروهای آمریکایی-صهیونیستی هدف قرار گرفته و خسارات قابل توجهی متحمل شده‌اند.

۱۵۵. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، دانشگاه علم و صنعت ایران مستقیماً توسط متجاوزان هدف قرار گرفت. تقریباً ۴ ساختمان در دانشگاه علم و صنعت ایران در این حمله مورد اصابت قرار گرفت. ساختمان دانشکده فیزیک ویران شد. کتاب‌ها و یادداشت‌های دانشجویان بخش اصلی آوار جمع‌آوری‌شده است که عمق ترس متجاوزان از علم ایران را نشان می‌دهد.

۱۵۶. در ۲۹ مارس ۲۰۲۶، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری به خبرنگاران اظهار داشت که از آغاز تجاوز ۲۰۲۶، ۲۰ دانشگاه و خوابگاه دانشجویی مستقیماً توسط متجاوزان مورد حمله قرار گرفته‌اند، علیرغم اینکه طبق حقوق بین‌الملل، تأسیسات غیرنظامی باید از درگیری‌ها و عملیات نظامی جدا باشند.

۱۵۷. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، طبق آخرین گزارش‌ها و اطلاعات دریافتی، مؤسسات آموزش عالی، دانشگاه‌ها و خوابگاه‌های دانشجویی زیر مورد حمله متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفته‌اند:

• تهران: دانشگاه علم و صنعت ایران (دانشکده‌های معارف اسلامی، علوم پایه، فیزیک و ریاضی) و دانشگاه شهید بهشتی مستقیماً مورد حمله قرار گرفتند.

• اصفهان: دانشگاه صنعتی اصفهان دو بار مستقیماً توسط متجاوزان مورد حمله قرار گرفت.

۱۵۸. دانشگاه‌های زیر در اثر این حملات متحمل خسارات غیرمستقیم شدند:

• آذربایجان غربی: ۱۳ ساختمان دانشگاه ارومیه، شامل ساختمان‌های آموزشی، پژوهشکده میکروالکترونیک، پژوهشکده بیوتکنولوژی، موزه، آزمایشگاه مرکزی، ساختمان اداری، مرکز نوآوری و کلینیک دامپزشکی.

• آذربایجان شرقی: ساختمانی از دانشگاه ملی مهارت آسیب دید.

• ایلام: مجتمع خوابگاهی شهید چمران دانشگاه ایلام و مرکز فناوری دانشگاه.

• بوشهر: ساختمان خوابگاه پسران دانشگاه خلیج فارس با مساحت ۷۲۰۰ متر مربع، خساراتی از جمله شکستگی درها و شیشه‌های پنجره، آسیب به سقف‌های کاذب و تخریب سرویس‌های بهداشتی متحمل شد.

• تهران: خوابگاه دانشگاه علم و صنعت ایران؛ دو کانال قنات در خیابان مجاور دانشگاه تهران؛ ساختمان اصلی پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست‌فناوری؛ و ۴ ساختمان از دانشگاه ملی مهارت.

پیامدهای حملات جنایتکارانه آمریکایی-صهیونیستی علیه دانشگاه علم و صنعت ایران. تصویر بالا، تابلوی ورودی با عنوان «دانشکده فیزیک، ساختمان شماره ۲» را نشان می‌دهد. جنایت جنگی نمی‌توانست روشن‌تر از این نمایانگر خصومت آمریکایی-صهیونیستی علیه علم ایرانی را نشان دهد.

- خوزستان: دیوار جنوبی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر به طور کامل تخریب شد؛ و ۱۶ ساختمان دانشگاه صنعتی جندی شاپور به دلیل امواج انفجار آسیب جزئی دیدند.
- اصفهان: ساختمان‌های دانشگاه اصفهان، دانشگاه هنر اصفهان و شهرک علمی و فناوری اصفهان
- سیستان و بلوچستان: ۶ ساختمان دانشگاه دریانوردی چابهار، شامل مسجد، دانشکده مهندسی دریایی، ساختمان اداری، مهمانسرا و هتل ساحلی، آسیب دیدند.
- استان مرکزی: ۹ ساختمان دانشگاه ملی مهارت‌های مهارتی.
- همدان: ۹ ساختمان دانشگاه ملایر، آسیب جزئی دیدند که عمدتاً شامل شکستن شیشه‌های پنجره‌ها بود.

۱۵۹. در ۱۵ مارس ۲۰۲۶، خوابگاه دانشجویی ۶۰۰ نفره دانشگاه خلیج فارس در بوشهر نیز در حملات مشترک و کور آمریکایی-صهیونیستی تخریب شد.

۱۶۰. در ۲۹ مارس، دانشگاه صنعتی اصفهان برای دومین بار مورد حمله هوایی متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت. طبق گزارش‌های اولیه، این حمله یکی از موسسات تحقیقاتی دانشگاه را هدف قرار داده بود و چندین ساختمان دیگر نیز آسیب دیدند. مقامات دانشگاه گزارش دادند که ۴ نفر از کارکنان دانشگاه جراحات جزئی برداشته‌اند.

یکی از ساختمان‌های دانشگاه شهید بهشتی پس از حمله غیرقانونی نیروهای مسلح رژیم‌های آمریکا و اسرائیل

تصویری از دانشگاه صنعتی شریف پس از حملات غیرقانونی آمریکا و رژیم صهیونیستی. در تصویر بالا، دانشجویان پلاکاردی با عنوان «کمک ترامپ» قرار داده‌اند که به ادعای رئیس جمهور آمریکا در شبکه‌های اجتماعی مبنی بر اینکه «کمک در راه است» اشاره دارد.

۱۶۱. در ۳ آوریل ۲۰۲۶، دانشگاه شهید بهشتی هدف حمله مهاجمان قرار گرفت. ساختمانی متعلق به یکی از مراکز آموزشی و پژوهشی دانشگاه واقع در منطقه ولنجک مستقیماً توسط نیروهای آمریکایی-صهیونیستی مورد حمله قرار گرفت و منجر به تخریب بخش قابل توجهی از این مرکز شد.

۱۶۲. در ۶ آوریل ۲۰۲۶، ساختمان دانشکده فناوری اطلاعات و فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف، هدف یک حمله جنایتکارانه قرار گرفت و به طور کامل تخریب شد. یکی از دیوارهای مسجد دانشگاه که در نزدیکی ساختمان فناوری اطلاعات قرار داشت نیز تخریب شد و سایر ساختمان‌های دانشگاه نیز خسارات جزئی دیدند. تمام تجهیزات مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات دانشگاه آسیب دید و منجر به تعلیق کامل خدماتی شد که قبلاً توسط این مرکز ارایه می‌شد. این مرکز خدمات محاسباتی با کارایی بالا را به بیش از ۸۰۰۰ کاربر - از جمله دانشگاه‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان - ارایه می‌داد و یکی از مراکز محاسباتی با کارایی بالای پیشرو در کشور بود. با این حال، پس از این حمله، تمام خدمات متوقف شد و این مرکز در حال حاضر توانایی از سرگیری فعالیت‌ها را ندارد.

۱۶۳. حملات به دانشگاه‌های ایران توسط متجاوزان رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی، علاوه بر اینکه مصداق بارز جنایت جنگی است، نشان‌دهنده دشمنی این رژیم‌ها با علم، دانش و پیشرفت تحصیلی ملت ایران نیز می‌باشد.

۴. حملات علیه مجموعه‌های ورزشی

۱۶۴. حتی اماکن ورزشی نیز از حملات غیرقانونی متجاوزان علیه اهداف غیرنظامی در امان نمانده‌اند

۱۶۵. ورزشگاه آزادی تهران که گنجایش ۱۲۰۰۰ نفر را دارد، روز پنجشنبه، ۳۱ مارس ۲۰۲۶ هدف حمله قرار گرفت و تخریب شد. به گفته مقامات مربوطه، سالن ۱۲۰۰۰ نفری آزادی، واقع در مجموعه آزادی تهران، عمداً هدف حمله قرار گرفته و تقریبا تخریب شده است.

۱۶۶. بر اثر این حمله مستقیم، مجموعه خوابگاه و ساختمان جدید فدراسیون دوچرخه سواری تخریب شدند. دفتر مجموعه ورزشی آزادی نیز در طبقه همکف سالن ۱۲ هزار نفری قرار داشت. موج انفجار همچنین به استخر قهرمانی مجموعه ورزشی آزادی که روبروی سالن ۱۲ هزار نفری قرار دارد و قسمت هایی از فدراسیون قایقرانی آسیب جدی وارد کرد.

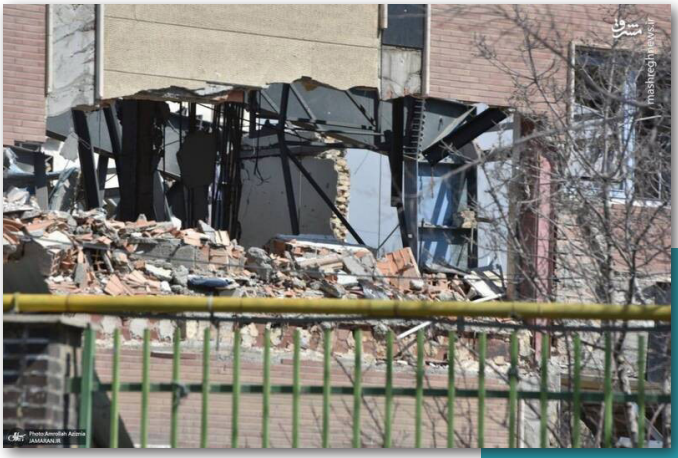

ورزشگاه ۱۲۰۰۰ نفری آزادی، نمادی از خاطره جمعی نسل‌های مختلف ورزشکاران، در حملات عمدی آمریکا و رژیم اسرائیل با ۷ موشک ویران شد.

۱۶۷. این انفجار عظیم در یکی از تاریخی‌ترین اماکن ورزشی کشور صحنه‌ای باورناپذیر برای علاقه‌مندان به ورزش در ایران پدید آورد؛ این ساختمان که دهه‌ها میزبان لحظات تاریخی ورزش ایران بود در دود فروریخت و به خاطرات جمعی هواداران پیوست.

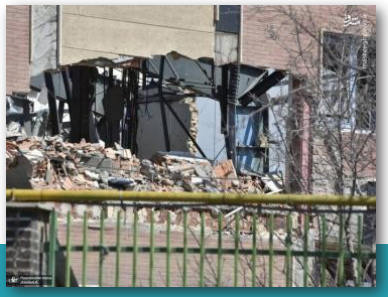

نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم صهیونیستی حملاتی را علیه اماکن ورزشی در ایران به انجام رساندند. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه چنین حملات بیرحمانه‌ای نقض فاحش کنوانسیون‌های ژنو بوده واز این رو جنایت جنگی تلقی می‌شود.

۱۶۸. جدا از مجموعه آزادی، مجموعه ورزشی بعثت، معروف به سالن ورزشی مادران، در جنوب شرقی تهران، هدف حمله ناجوانمردانه ۷ موشک از جنگنده‌های آمریکایی و رژیم صهیونیستی قرار گرفت. مجموعه ورزشی شهید اسماعیلی و سالن ورزشی اسکندرلو دو مکان غیرنظامی دیگر اختصاص داده شده به ورزش بودند که در روز روشن و برخلاف اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه هدف حمله جنایتکاران قرار گرفتند.

۱۶۹. در یکی از هولناک‌ترین این جنایات، متجاوزان به یک سالن ورزشی در لامرد، استان فارس حمله کردند که منجر به کشته شدن ۱۹ انسان بی‌گناه شد که برخی از آن‌ها دختران والیبالیست و برخی پسران فوتبالیست بودند که در سالن شهید نعیمی مجاور همان ساختمان بازی می‌کردند.

۱۷۰. در ۱۵ مارس ۲۰۲۶، در ادامه جنایات جنگی خود در حملات وحشیانه علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی یک سالن کشتی در محله تهرانسر تهران را هدف قرار دادند که منجر به تخریب کامل ساختمان و خسارات شدید به مناطق مسکونی اطراف شد.

۱۷۱. در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، حملات غیرقانونی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل به بخشی از ساختمان مجموعه ورزشی شهید شیرودی و سالن‌های ورزشی آن آسیب رساند و علاوه بر نقض هنجارهای حقوق بین‌الملل بشردوستانه، نقطه دردناک دیگری را در حافظه جمعی ایرانیان حک کرد.

۱۷۲. در ۱۷ مارس ۲۰۲۶، الگوی مکرر حملات نیروهای متجاوز رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی به مجموعه‌های ورزشی این بار در میدان خراسان، در شرق تهران، تکرار شد. مجموعه ورزشی شهید پناهی در حدود ظهر این روز مورد حمله قرار گرفت. خانه‌های مسکونی مجاور مجموعه ورزشی به طور کامل ویران شدند و چندین غیرنظامی در زیر آوار گرفتار شدند که بعداً توسط پرسنل اورژانس نجات یافتند

۱۷۳. در ۲۹ مارس ۲۰۲۶، وزارت تربیت بدنی و سلامت گزارش داد که از آغاز تجاوز وحشیانه آمریکایی-صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران تا به امروز، بیش از ۲۰۴ مرکز ورزشی دانش‌آموزی در ۱۷ استان در سراسر کشور آسیب‌های جدی دیده‌اند.

۱۷۴. موارد فوق شواهد قابل توجهی در مورد ارتکاب جنایات جنگی توسط نیروهای مسلح رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در طول تجاوز آن‌ها علیه ملت ایران ارایه می‌دهد.

۵. حملات علیه مراکز علمی و تحقیقاتی

۱۷۵. ساختمان‌های اختصاص داده شده به علم و تحقیقات و افراد درگیر در این علم و تحقیقات از حملات نظامی غیرقانونی متجاوزان در امان نمانده‌اند.

۱۷۶. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، انستیتو پاستور ایران اعلام کرد که در پی چندین مرحله حمله، خسارات قابل توجهی به بخش‌هایی از ساختمان مرکزی این موسسه وارد شده است. برخی از ساختمان‌های این مجموعه به طور کامل تخریب شده‌اند و فروپاشی تجهیزات و مواد در سایر ساختمان‌ها و آزمایشگاه‌ها، ادامه فعالیت‌های این مرکز علمی و بهداشتی را به طور جدی مختل کرده است.

آوار بخش‌هایی از انستیتو پاستور ایران پس از حملات غیرقانونی آمریکایی صهیونستی. این انستیتو، در کنار بسیاری ویژگی‌های منحصربفرد دیگر، نمادی از پیشرفت علمی در زمینهٔ تحقیقات پزشکی در ایران است.

۱۷۷. مجتمع آسیب‌دیده با مساحت تقریبی ۲۳۰۰۰ متر مربع، شامل ۱۳ آزمایشگاه مرجع ملی، از جمله آزمایشگاه‌های کووید-۱۹، آبله میمونی، هاری، اشریشیا کلی، آربوویروس‌ها و تب‌های خونریزی‌دهنده ویروسی، مالاریا، سیاه سرفه، طاعون، تولارمی، تب کیو، بیوشیمی، شیمی پروتئین و تشخیص پیش از تولد بود. علاوه بر این، ۳ آزمایشگاه مرجع همکار، از جمله آزمایشگاه‌های هپاتیت، ایدز و آنفولانزا، در این مجتمع فعال بودند.

۱۷۸. این مرکز همچنین دارای ۸ آزمایشگاه بهداشتی، از جمله آزمایشگاه‌های سل، لیشمانیوز، توکسوپلاسموز، بورلیوز، سیاه زخم، بوتولیسم، تب مالت و بیماری‌های قارچی، ۲۳ بخش تحقیقاتی، ۲ مرکز همکاری سازمان بهداشت جهانی، ۳ بانک زیستی، ۳ شبکه تحقیقاتی، ۳ مرکز تحقیقاتی، یک واحد واکسیناسیون و یک آزمایشگاه مورد تأیید سازمان غذا و دارو بود.

۱۷۹. علاوه بر این، این مجتمع از حضور ۱۱۰ عضو هیئت علمی، بیش از ۴۰۰ متخصص و کارمند غیر هیئت علمی و همچنین ۸۰ دانشجوی دکترا که مشغول کار و تحصیل بودند، برخوردار بود. خوشبختانه در زمان حملات، آن‌ها در محل حضور نداشتند.

۱۸۰. در ۲۴ مارس ۲۰۲۶، طبق اعلام وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، دکتر سعید شمقدری، دانشیار برجسته و مشهور دانشکده مهندسی برق دانشگاه علم و صنعت ایران، به همراه دو فرزندش، در حمله وحشیانه و جنایتکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند.

۱۸۱. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری از شهادت دکتر حسین زکی، دانشمند برجسته ملی، به همراه دختر و همسرش، در حمله‌ای فجیع توسط رژیم صهیونیستی خبر داد.

۱۸۲. موسسه تحقیقات لیزر و پلاسما متعلق به دانشگاه شهید بهشتی در شمال تهران، مستقیماً مورد حمله متجاوزان قرار گرفت.

۱۸۳. موارد فوق نشان‌دهنده خصومت متجاوزان رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی با جامعه علمی و تحقیقاتی ایران است. پاسخگویی کامل، جبران کامل و اقدام قاطع از سوی جامعه جهانی برای پایان دادن به مصونیت از مجازات برای این جنایات ضروری است.

۶. حملات علیه واحدهای تولیدی و صنعتی

۱۸۴. واحدهای تولیدی و صنعتی در سراسر ایران هدف حملات قرار گرفته‌اند. به عنوان مثال، برخی از واحدهای شهرک صنعتی عباس آباد در پاکدشت در استان تهران در حملات هوایی رژیم صهیونیستی و آمریکا آسیب دیده‌اند.

۱۸۵. خسارات وارده به واحدهای تولیدی سنگین بوده است. در حمله موشکی به یک واحد تولید مواد غذایی در شهرک صنعتی غزال در خرمدره در استان زنجان ، ۹ نفر از کارکنان این مجموعه مجروح شدند

۱۸۶. متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی شهرک صنعتی «جی» واقع در اصفهان را هدف قرار دادند. بر اساس بررسی‌های اولیه، در اثر حملات موشکی به این شهرک صنعتی، بیش از ۱۵ نفر شهید و چندین نفر دیگر مجروح شدند. این حمله به کارخانه‌ای که تجهیزات گرمایشی و سرمایشی تولید می‌کرد، اصابت کرد و در زمان حمله، تعدادی از کارگران آن کارخانه در محل حضور داشته و مشغول کار بودند.

۱۸۷. در پی چندین دور حمله به شهرک صنعتی تولا در جزیره قشم، ۲ نفر از اعضای آتش‌نشانی قشم و ۳ نفر از نگهبانان شرکت‌های تولیدی در جریان حمله دوم زخمی شدند.

۱۸۸. در ۱۳ مارس ۲۰۲۶، یک کارخانه بلبرینگ‌سازی و یک کارخانه فولاد در شهرک صنعتی آخولا در غرب تبریز مورد حملات هوایی غیرقانونی نیروهای دشمن قرار گرفتند.

۱۸۹. در ۲۷ مارس ۲۰۲۶، برخی دیگر از تأسیسات صنعتی در خوزستان و اصفهان به طور مستقیم و عمدی توسط جنگنده‌های رژیم‌های آمریکا و اسرائیل هدف قرار گرفتند. شرکت صنایع فولاد خوزستان، کارخانه فولاد مبارکه در شهرستان مبارکه اصفهان و انبارهای شرکت فولاد خوزستان در این حملات آسیب دیدند. در پی حمله متجاوزان به کارخانه فولاد مبارکه در اصفهان، یک نفر شهید و دو نفر زخمی شدند. این حمله زمانی انجام شد که کارگران در حال انجام وظیفه بودند.

۱۹۰. در ۲۱ مارس ۲۰۲۶، در یک حمله آشکارا غیرقانونی که مغایر با اصول مسلم حقوق بین‌الملل بشردوستانه و همچنین معاهده NPT و سایر مقررات مربوط به ایمنی و امنیت هسته‌ای بود، مجتمع غنی‌سازی شهید احمدی روشن در نطنز توسط ایالات متحده و رژیم صهیونیستی هدف قرار گرفت.

۱۹۱. در ۲۴ و ۲۷ مارس ۲۰۲۶، به ترتیب حدود ساعت ۲۱:۰۸ و ۲۳:۴۰، یک پرتابه به محوطه نیروگاه هسته‌ای بوشهر برخورد کرد. طبق گزارش‌های اولیه، این حملات هیچ خسارت مالی، فنی یا انسانی در پی نداشت و هیچ خسارتی به هیچ یک از بخش‌های نیروگاه وارد نشد. این حملات علیرغم یک حمله پرتابه قبلی به محوطه این نیروگاه در ۱۷ مارس ۲۰۲۶ رخ داد که آن هم بدون تلفات جانی یا خسارتی به پایان رسید. صبح ۴ آوریل ۲۰۲۶، حدود ساعت ۸:۳۰، یک پرتابه در نزدیکی محوطه نیروگاه هسته‌ای بوشهر (نزدیک حصار امنیتی نیروگاه) برخورد کرد. موج انفجار و ترکش‌های ناشی از انفجار به یکی از ساختمان‌های جانبی نیروگاه آسیب رساند و یکی از اعضای واحد حفاظت فیزیکی

نیروگاه کشته شد. ارزیابی‌های اولیه نشان می‌دهد که بخش‌های اصلی نیروگاه آسیب ندیده و عملکرد تأسیسات تحت تأثیر قرار نگرفته است. با این وجود، این چهارمین حمله به نیروگاه هسته‌ای بوشهر در طول جنگ تحمیلی اخیر است.

۱۹۲. نیروگاه هسته‌ای بوشهر که تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است، در حال فعالیت است و حاوی مقادیر قابل توجهی مواد رادیواکتیو است. حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران نقض آشکار مقررات بین‌المللی است؛ هرگونه اقدام نظامی علیه چنین تأسیساتی می‌تواند عواقب خطرناک و جبران‌ناپذیری برای امنیت و ایمنی منطقه، به‌ویژه برای کشورهای حاشیه خلیج فارس، داشته باشد.

۱۹۳. در ۲۷ مارس ۲۰۲۶، مجتمع آب سنگین خنداب در دو مرحله توسط جنگنده‌های آمریکا و رژیم اسرائیل هدف قرار گرفت. حمله به کارخانه تولید کیک زرد اردکان در یزد، جنایت جنگی دیگری بود که توسط نیروهای متجاوز آمریکا و رژیم اسرائیل انجام شد.

۱۹۴. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی دو نیروگاه و یک مجتمع صنعتی در استان اصفهان را هدف قرار دادند. در این حملات، دو نیروگاه با ظرفیت ۹۱۴ مگاوات و ۲۵۰ مگاوات در شهرستان مبارکه تخریب شدند و بخشی از تأسیسات تولید فولاد مبارکه متحمل خساراتی شد. علاوه بر این، ۲۵ کارگر در مناطق مختلف استان اصفهان در حملات اخیر متجاوزان به شهادت رسیده‌اند - که در میان آن‌ها یک عضو جامعه ارمنی و مسیحی استان نیز وجود دارد.

۱۹۵. در ساعات اولیه ۳۰ مارس ۲۰۲۶، در تبریز، کارخانه‌های پتروشیمی، هدف حمله وحشیانه هواپیماهای جنگنده آمریکایی و صهیونیستی قرار گرفتند.

۱۹۶. صبح سه‌شنبه ۳۱ مارس، موشک‌هایی به شرکت داروسازی توفیق دارو، یکی از بزرگترین تولیدکنندگان داروهای مربوط به درمان‌های ضد سرطان، بیهوشی و داروهای بیماری‌های خاص در کشور، اصابت کرد و منجر به تخریب خطوط تولید داروسازی آن شد.

۱۹۷. مجتمع توفیق دارو از جمله مهمترین تولیدکنندگان مواد اولیه دارویی و مواد اولیه مورد استفاده در داروهای بیمارستانی و اتاق‌های عمل بود. بنا به گزارش‌ها، حملات موشکی باعث تخریب کامل چندین واحد تولیدی و بخش‌های تحقیق و توسعه این کارخانه شد.

۱۹۸. در ۱ و ۲ آوریل ۲۰۲۶، به دلیل حملات غیرقانونی متجاوزان، چندین تأسیسات شرکت داروسازی سها، وابسته به جمعیت هلال احمر ایران، خسارات گسترده‌ای متحمل شدند. به ویژه، خط تولید داروهای هورمونی تخصصی و خط بسته‌بندی دچار ریزش سقف و غیرفعال شدن شد، انبار مواد بسته‌بندی به طور کامل تخریب شد، سیستم روشنایی تأسیسات به شدت آسیب دید و کابین‌های امنیتی، انبارها و دفاتر اداری تخریب شدند.

حملات مستقیم متجاوزان به یک شهرک صنعتی در کرج

۱۹۹. در صبح ۴ آوریل ۲۰۲۶، چندین شرکت واقع در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر توسط متجاوزان هدف قرار گرفتند که منجر به خسارت به بخش‌هایی از مجتمع پتروشیمی فجر (واحدهای ۱ و ۲)، شرکت پتروشیمی رجال، شرکت پتروشیمی امیر کبیر، پتروشیمی کارون، پتروشیمی رازی، و شرکت پتروشیمی بندر امام شد.

۲۰۰. در همان روز، شرکت کشتی‌سازی خرمشهر نیز برای چهارمین بار مورد حملات متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی قرار گرفت.

۲۰۱. کارخانه سیمان بندر خمیر، در جنوب ایران، نیز در حمله پهپادی نیروهای آمریکایی و اسرائیلی هدف قرار گرفت. این حمله شامل دو پهپاد بود و به چندین بخش از این تأسیسات، از جمله سالن مواد اولیه، محل نگهداری آجر و انبار بسته‌بندی، خسارت وارد کرد.

۲۰۲. در همان روز، گزارش شد که تقریباً ۲۵ واحد تولیدی، توزیعی و دارویی مورد حملات مستقیم و غیرمستقیم آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفته‌اند که به طور جدی بر تولید اقلام دارویی تأثیر گذاشته است

۲۰۳. تا ۵ آوریل ۲۰۲۶، طبق اسناد کارشناسی، بیش از ۱۵۰ واحد صنعتی به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. برخی از واحدها به طور مستقیم مورد اصابت قرار گرفتند، برخی دیگر به دلیل نزدیکی به محل‌های انفجار آسیب دیدند و برخی نیز در اثر امواج انفجار متحمل خساراتی شدند. در میان این واحدها، ۱۳ تا ۱۴ واحد صنعتی کاملاً تخریب شده‌اند.

۲۰۴. یک مرکز تولید لوازم خانگی شاهد خسارات گسترده‌ای به تجهیزات و محصولات خود بود و هزاران محصول و قطعه نهایی آن در اثر آتش‌سوزی از بین رفت و بخشی از ماشین‌آلات به طور کامل آسیب دید.

۲۰۵. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، پژوهشکده مهندسی مکانیک مرکز تحقیقات فضایی شیراز، بخشی از شرکت نفت فلات قاره ایران در شیراز، و مجتمع پتروشیمی مرودشت به طور همزمان هدف حملات هوایی قرار گرفتند.

۲۰۶. در ۸ آوریل ۲۰۲۶، یکی از واحدهای شرکت پتروشیمی امیرکبیر در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی مورد حمله متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی قرار گرفت.

۲۰۷. حملات متجاوزان آشکارا فاقد استانداردها و اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله تمایز بین اهداف غیرنظامی و اهداف نظامی، اصل ضرورت و همچنین اصل تناسب بوده است.

۲۰۸. شایان ذکر است که اصل تناسب، از اهداف غیرنظامی در برابر اثرات جانبی حملاتی محافظت می‌کند که ممکن است در مقایسه با مزیت نظامی ملموس و مستقیم مورد انتظار از انجام حمله، بیش از حد باشند. چنین رفتارهای شنیعی، خسارات قابل توجهی به اهداف غیرنظامی از جمله اموال عمومی و خصوصی وارد می‌کند. پاسخگویی و جبران خسارت در این زمینه همچنان اساسی است.

۷. حملات علیه دیگر اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی

۲۰۹. حملات جنایتکارانه متجاوزان به مناطق مسکونی، مدارس و دانشگاه‌ها، مجتمع‌های ورزشی، مراکز علمی و تحقیقاتی یا واحدهای تولیدی و صنعتی محدود نشده است. سایر اموال غیرنظامی، اعم از عمومی و خصوصی، نیز با بی‌توجهی آشکار به حقوق بین‌الملل بشردوستانه، برخی به عنوان خسارات تصادفی نامتناسب و برخی در نتیجه حملات عمدی مستقیم، هدف قرار گرفته‌اند.

۲۱۰. در سراسر کشور، متجاوزان به ۵۵ کتابخانه عمومی و بسیاری از مجموعه‌های کتاب آن‌ها آسیب رسانده‌اند. دو کتابخانه یعنی کتابخانه مرزبانی دهلران در استان ایلام و کتابخانه سیدالشهدا در زنجان به طور کامل ویران شده‌اند. هیچ چیز از ساختمان، قفسه‌ها یا کتاب‌های مجموعه کتابخانه زنجان باقی نمانده است. کتابخانه سیدالشهدا تقریباً ۱۰۰۰ متر مربع مساحت داشت و بیش از ۳۵۰۰۰ جلد کتاب در آن نگهداری می‌شد.

۲۱۱. دو نقطه در آزادراه زنجان-قزوین مورد اصابت موشک قرار گرفت که در آن ۳۰ نفر از شهروندان بی‌گناه حاضر در مجتمع رستوران پاسارگاد و پل تقاطع به شهادت رسیدند.

۲۱۲. در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، در پی اصابت موشک آمریکایی و رژیم صهیونیستی به یکی از خیابان‌های شهر شیراز، یک اتوبوس، چندین وسیله نقلیه شخصی و یک تاکسی آسیب دیدند و تعدادی از شهروندان شهید و تعدادی دیگر زخمی شدند.

۲۱۳. در ۱۷ مارس ۲۰۲۶، حملات رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی به خیابان مصطفی خمینی منجر به کشته شدن چندین غیرنظامی شد. خیابان مصطفی خمینی در نزدیکی چهارراه مولوی و بازار واقع شده است. خودروها و موتورسیکلت‌های شخصی مورد اصابت قرار گرفتند و متأسفانه چندین غیرنظامی که از این منطقه عبور می‌کردند یا به سمت بازار می‌رفتند، کشته شدند.

۲۱۴. حملات در ۱۸ مارس ۲۰۲۶ در شهر لار، استان فارس، با حمله به ساختمان دادگستری لارستان در حالی که به مردم خدمات قضایی ارایه می‌داد، ادامه یافت. این حمله غیرقانونی منجر به کشته و زخمی شدن چندین نفر از کارکنان و شهروندان عادی شد.

۲۱۵. در ۲۲ مارس ۲۰۲۶، فرماندار بندر لنگه، استان هرمزگان، از هدف قرار گرفتن یک خودروی آتش‌نشانی در شهر بندر کنگ پس از حمله پهپادی که منجر به زخمی شدن یک آتش‌نشان شد، خبر داد.

۲۱۶. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، در روز جهانی هواشناسی، حملات عمدی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل به ساختمان اداره کل هواشناسی استان بوشهر منجر به تخریب آن و همچنین شهادت رئیس اداره هواشناسی فرودگاه در استان بوشهر شد. ساختمان اداره کل هواشناسی، که در یک منطقه غیرنظامی واقع بود دو بار مورد اصابت قرار گرفت و تخریب شد.

۲۱۷. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، حملات عمدی و کور نیروهای آمریکا و رژیم صهیونیستی به شناورهای خدماتی غیرنظامی در بندر دیر، استان بوشهر، منجر به شهادت، زخمی و ناپدید شدن تعدادی از دریانوردان فداکار، از جمله اتباع کشورهای دوست، شد. این اقدام وحشیانه نقض آشکار حقوق بین‌الملل و کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی دریانوردی است.

۲۱۸. سحرگاه یکشنبه، ۲۹ مارس ۲۰۲۶، اسکله بندر پل، واقع در شهرستان بندر خمیر استان هرمزگان، مورد حمله جنایتکارانه متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفت. در جریان این حمله، دو شناور و یک وسیله نقلیه مورد اصابت قرار گرفته و خساراتی متحمل شدند. در نتیجه این حادثه، پنج شهروند شهید و چهار نفر دیگر زخمی شدند.

۲۱۹. سحرگاه ۳۰ مارس ۲۰۲۶، در پی حمله رژیم‌های صهیونیستی و آمریکایی به یک مجتمع خیریه تازه تأسیس برای مراقبت از کودکان بی‌سرپرست، دو شهروند شهید و پنج نفر دیگر زخمی شدند. این مرکز که در آستانه افتتاح بود، مورد اصابت موشک‌های متجاوزان قرار گرفت.

۲۲۰. در ۳۱ مارس ۲۰۲۶، معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استاندار هرمزگان با اشاره به حمله به یک کشتی باری در منطقه رمچاه جزیره قشم، اظهار داشت که این حمله منجر به شهادت ۸ نفر از سرنشینان این کشتی شد.

۲۲۱. در ۱ آوریل ۲۰۲۶، دو شرکت کشتی‌سازی تجاری - کشتی‌سازی اروندان و کشتی‌سازی پرشیا هرمز - واقع در بنادر جنوبی و متعلق به هلدینگ‌های سرمایه‌گذاری بازنشستگان کشور، هدف قرار گرفتند.

۲۲۲. در همان روز، نیروهای آمریکایی و اسرائیلی به کشتی‌ها و قایق‌های ماهیگیری محلی متعلق به ساکنان جزیره قشم حمله کردند.

۲۲۳. در ۲ آوریل نیز، پس از یک سری حملات آمریکایی-صهیونیستی، بخش‌هایی از بندر تجاری بهمن و اسکله ماهیگیری دوحه متحمل خساراتی شدند. در جریان این حملات غیرقانونی، انبارها و انبارهای ذخیره‌سازی در بندر بهمن و اسکله دوحه مورد اصابت قرار گرفتند. بندر بهمن یکی از قطب‌های کلیدی تجاری و اقتصادی جزیره قشم است، در حالی که اسکله دوحه یک زیرساخت ماهیگیری ضروری است که نقش عمده‌ای در حمایت از معیشت بسیاری از ساکنان محلی ایفا می‌کند.

۲۲۴. در همان روز، حمله‌ای به اسکله بندر چارک در استان هرمزگان منجر به انهدام کامل ۴ فروند لندینگ کرافت و آسیب جدی به ۲ فروند دیگر شد. این دومین حمله به این بندر در عرض ۲۴ ساعت بود. موج انفجار شیشه‌های پنجره‌های ترمینال مسافربری را شکست و خسارات شدیدی به اتاق مانیتورینگ ترمینال وارد کرد.

۲۲۵. در مجموع، در جنوب ایران، اسکله‌های بندر پل، بندر لنگه، بندرعباس، جزیره هنگام و جزیره قشم هدف حملات غیرقانونی قرار گرفتند. چندین نفر کشته شدند، تعدادی قایق ماهیگیری و کشتی‌های غیرنظامی آتش گرفتند و زیرساخت‌های بندری خسارات قابل توجهی متحمل شدند.

۲۲۶. در ۳ آوریل ۲۰۲۶، رئیس جمعیت هلال احمر ایران اظهار داشت که تعداد قابل توجهی از حملات انجام شده در نقاط مختلف کشور، اماکن و زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قرار داده‌اند:

- در استان هرمزگان، اسکله ماهیگیری در شهرستان قشم در ساعت ۹:۳۰ مورد حمله قرار گرفت، بلوار راه‌آهن در شهرستان بندرعباس در ساعت ۱۹:۴۵ مورد اصابت قرار گرفت؛
- فرودگاه بندر لنگه در شهرستان بندر لنگه در ساعت ۲۳:۱۰ مورد حمله قرار گرفت؛
- در استان خوزستان، جزیره مینو در شهرستان خرمشهر در ساعت ۹:۴۵ مورد حمله قرار گرفت
- در شهرستان جم، روستای زیبامکان در ساعت ۱۰:۵۰ مورد هدف قرار گرفت؛
- منطقه‌ای که دارای تأسیسات گازی است در ساعت ۲۰:۱۷ مورد حمله قرار گرفت؛
- روستای علی‌آباد در ساعت ۲۱:۰۸ بمباران شد؛
- روستای گلوکات در ساعت ۲۱:۵۵ مورد حمله قرار گرفت.
- در شهرستان دیر، حسینیه کالو در روستای امیرالمؤمنین در ساعت ۲۱:۰۰ مورد حمله قرار گرفت. • در شهرستان تنگستان، یک سوله پرورش میگو در ساعت ۰۰:۲۸ مورد حمله قرار گرفت.
- در شهرستان بوشهر، انبار امدادی هلال احمر در چغادک در ساعت ۰۶:۱۰ مورد حمله قرار گرفت؛
- در استان البرز، در شهرستان کرج، پل جاده چالوس (پل شهید رئیسی) در روستای بیلقان در ساعت ۱۴:۰۰ مورد هدف قرار گرفت و دوباره در ساعت ۱۷:۲۵ مورد حمله قرار گرفت؛
- در استان کرمانشاه، شهرک صنعتی سنقر در شهرستان سنقر در ساعت ۱۲:۳۰ مورد حمله قرار گرفت.

۲۲۷. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۳ بامداد، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی - که ادعا می‌کنند از جوامع یهودی حمایت می‌کنند - یک کنیسه یهودیان واقع در محله فلسطین در تهران را هدف قرار داده و تخریب کردند. این حمله منجر به تلفات و جراحات چندین شهروند و خساراتی به ساختمان‌های اطراف شد.

یک کنیسه توسط موشک‌های جنایتکاران آمریکایی-صهیونیستی ویران شد، با وجود ممنوعیت کاملاً تثبیت‌شده حملات علیه مراکز مذهبی در حقوق بین‌الملل بشردوستانه. در سمت چپ، صفحه‌ای از تورات دیده می‌شود که در این حملات سوخته است.

۲۲۸. موارد فوق بخشی از حملات غیرقانونی متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی به اموال غیرنظامی و زیرساخت‌های متعلق به ملت ایران است که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه محسوب می‌شود

د) حملاتی که اشیاء تحت حمایت ویژه را هدف قرار داده‌اند

۲۲۹. حقوق بین‌الملل بشردوستانه همانطور که در مقررات لاهه ۱۹۰۷، کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل اول الحاقی و به عنوان یک قاعده حقوق بین‌الملل عرفی آمده است، حملات علیه اهداف غیرنظامی را در کل ممنوع می‌کند، و در عین حال حمله به اهدافی که به صورت ویژه تحت حمایت قرار دارند را نیز ممنوع کرده است. این اهداف مشمول یک رژیم حمایتی خاص بوده و هدف قرار دادن آن‌ها، مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبین را به عنوان یک جنایت جنگی به دنبال دارد. این دسته از اهداف ویژه حفاظت‌شده شامل میراث فرهنگی، واحدها و وسایل نقلیه پزشکی، اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی و محیط طبیعی می‌شود.

۲۳۰. در این بخش، خلاصه‌ای از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط نیروهای مسلح رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل در رابطه با اشیاء تحت حفاظت ویژه مذکور ارایه شده است.

۱. حملات علیه میراث فرهنگی

۲۳۱. حفاظت از اموال فرهنگی در طول درگیری‌های مسلحانه تابع قواعد کلی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که از غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی که میراث فرهنگی را تشکیل می‌دهند، محافظت می‌کند. علاوه بر آن، حفاظت از میراث فرهنگی تابع قواعد خاصی است که به طور خاص در کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه و دو پروتکل آن که در لاهه تحت نظارت یونسکو تصویب شده‌اند، و همچنین در پروتکل‌های الحاقی به کنوانسیون‌های ژنو ذکر شده‌اند.

۲۳۲. بنابراین، اموال فرهنگی بر اساس اهمیت هر دسته برای یک قوم خاص یا تمام بشریت درجه‌بندی می‌شوند. به طور خاص‌تر، اقدامات خصمانه علیه «بناهای تاریخی، آثار هنری یا اماکن مذهبی که میراث فرهنگی یا معنوی مردم را تشکیل می‌دهند» طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه (به گونه‌ای که در هر دو پروتکل الحاقی ۱۹۷۷ تدوین شده) ممنوع است. کنوانسیون ۱۹۷۲ یونسکو در مورد حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان نیز صراحتاً آسیب رساندن به میراث فرهنگی ملموس تحت پوشش آن را در یک درگیری مسلحانه ممنوع می‌کند.

۲۳۳. اموال فرهنگی هم شامل جنبه‌های ملموس و هم ناملموس میراث فرهنگی است. جنبه های ناملموس مانند آیین‌ها، سنت‌ها، باورها، دانش، زبان، موسیقی و تئاتر منعکس‌کننده هویت فرهنگی و معنوی یک گروه خاص می‌باشند. بنابراین، هدف قرار دادن اموال فرهنگی نه تنها حمله مستقیم به یک ملت و ارزش‌های آن است، بلکه در برخی موارد حمله‌ای علیه بشریت است.

۲۳۴. در جریان تهاجم غیرقانونی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه ملت ایران، جهان شاهد حملات مستقیم به هر دو نوع اموال فرهنگی در این مهد تمدن هزاران ساله بود. طبق گزارش‌های رسمی وزارت میراث فرهنگی ایران، ۱۳۱ مکان تاریخی در سراسر کشور به دلیل این حملات آسیب دیده‌اند که شامل ۶۱ مکان در تهران، ۲۳ مکان در اصفهان، ۱۲ مکان در کردستان و ۴ مکان در لرستان و کرمانشاه، ۳ مکان در خوزستان، ۲ مکان در هر یک از استان‌های فارس، بوشهر، قم، البرز و آذربایجان شرقی و ۱ مکان در استان‌های آذربایجان غربی، مازندران، سیستان و بلوچستان، ایلام، گیلان و همدان می‌شود. ۱۱۱ مورد از این مکان‌ها شامل بناهای تاریخی و موزه‌ها می‌باشند، در حالی که ۱۱ مکان شامل اموال دارای اهمیت فرهنگی در استان تهران و ۹ مکان مربوط به میراث دفاع مقدس در استان خوزستان است. در مجموع، ۵۰ موزه در سراسر کشور آسیب دیده‌اند که از جمله می‌توان به ۱۴ موزه به تنهایی در مجموعه سعدآباد و ۷ موزه در مجموعه کاخ گلستان اشاره کرد.

۲۳۵. در استان کردستان، ۱۲ بنای برجسته، از جمله عمارت سالار سعید (موزه باستان‌شناسی سنندج)، موزه خسرو آباد و عمارت آصف وزیری آسیب دیده‌اند. در کرمانشاه، یک مکان مذهبی به نام تکیه بیگلربیگی، مسجد دولتشاهی و دبیرستان تاریخی کزازی، در سنندج، عمارت آصف و دیگر بناهای دوره صفوی با سازه‌های خاص با ۴۵۰ سال نگهداری بدون مرمت، در بوشهر، عمارت سبزآباد، خانه تاریخی کاخ سفید در بندر سیراف و در نهایت در ایلام، موزه باستان‌شناسی دره شهر در نتیجه حملات آسیب دیده‌اند.

۲۳۶. ایران عنوان یکی از قدیمی‌ترین مراکز تمدن در جهان، ایران دارای ظرفیت‌های فرهنگی و تاریخی است که قرن‌ها محققان، معماران و پژوهشگران فرهنگی برجسته جهانی را به خود جذب کرده است. آسیب به این میراث، حمله به حافظه تاریخی بشریت است.

۲۳۷. در این بخش، مروری مختصر بر برخی از حملات غیرقانونی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه میراث تاریخی ایران در تجاوزشان علیه ملت ایران در سال ۲۰۲۶ ارایه شده است.

حملات علیه میراث فرهنگی در تهران

۲۳۸. در استان تهران، ۶۵ مکان تاریخی به دلیل حملات غیرقانونی متجاوزان آسیب دیده‌اند. این شامل حملات علیه آثار منحصر به فردی مانند کاخ گلستان، ارگ تاریخی تهران، بازار تاریخی تهران، کاخ مرمر، عمارت تاریخی شهربانی، ساختمان سابق مجلس سنا، مسجد سپهسالار و کاخ-موزه فرح آباد می‌شود.

۲۳۹. در ۱ مارس ۲۰۲۶، کاخ گلستان، بنایی با قدمت چند صد ساله که رسماً در سال ۲۰۱۳ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد، علیرغم رعایت پروتکل‌های حفاظتی مانند نصب سپر آبی بر روی پشت بام، که نماد بین‌المللی مصونیت میراث فرهنگی در درگیری‌های مسلحانه طبق کنوانسیون لاهه است، مورد اصابت موشک‌های متجاوزان قرار گرفت.

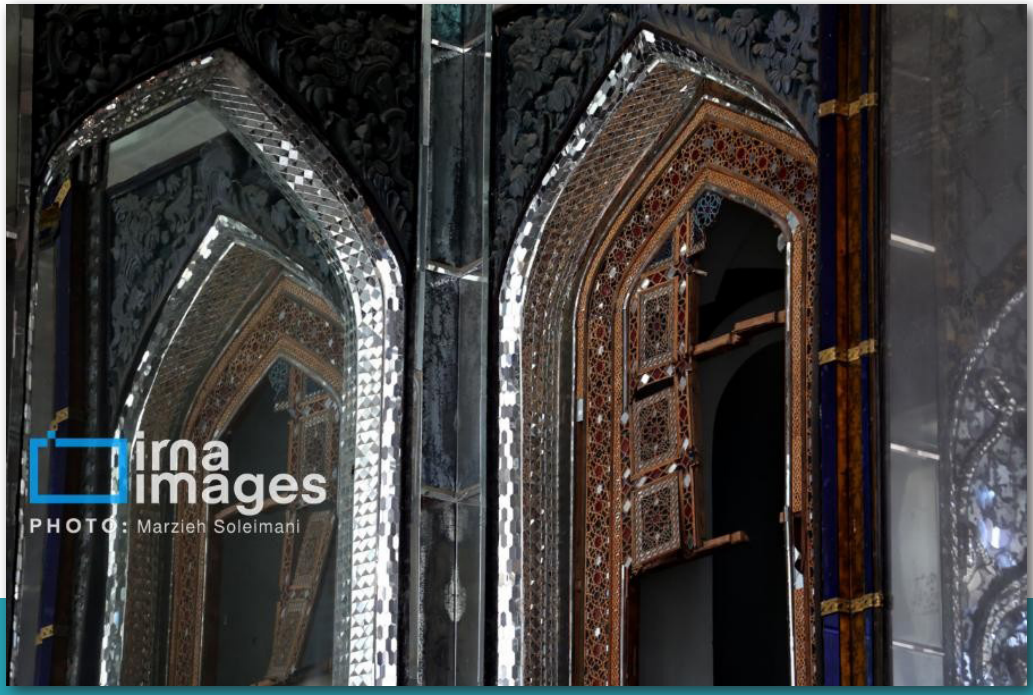

پیامدهای حمله به کاخ گلستان در تهران. خسارات قابل توجهی به این میراث فرهنگی ارزشمند که مورد توجه جهانی است، وارد شده است.

۲۴۰. طبق گزارش‌های رسمی، خسارات گسترده بوده و شامل تخریب پنجره‌ها، طاق‌ها، طرح‌های پیچیده و آسیب به تالار آینه می‌شود. تالار آینه بیش از ۱۲۰ سال قدمت دارد. مرمت این تالار اخیراً به پایان رسیده بود. نفیس‌ترین طاق‌ها پشت تخت ناصرالدین شاه بودند که ۸۰ درصد آن‌ها در جریان حملات اول مارس تخریب شدند.

۲۴۱. در ۱۳ مارس ۲۰۲۶، در پی انفجارهایی در مناطقی از محله‌های فلسطین و انقلاب تهران، روز جمعه ۱۳ مارس، سالن تئاتر «هامون» که در نزدیکی محل‌های انفجار قرار داشت، آسیب دید. این مجموعه به دلیل انفجار ساختمان مجاور کلانتری و برخورد ترکش‌ها و موج انفجار، آسیب دید و بخش‌هایی از سقف، شیشه و پنجره‌های آن شکسته شد. همچنین بخشی از تجهیزات فنی سالن آسیب دید و تعدادی از پروژکتورهای روشنایی سقوط کردند.

۲۴۲. در ساعات اولیه ۱۶ مارس ۲۰۲۶، جنگنده‌های رژیم آمریکایی-اسرائیلی به ساختمان مرکز پژوهش‌های هنری فرهنگستان هنر حمله کردند و خساراتی به این مکان ثبت ملی وارد کردند.

۲۴۳. طبق گزارش‌ها، در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، تأیید شد که «تالار محراب»، یکی از شناخته‌شده‌ترین و تاریخی‌ترین سالن‌های تئاتر تهران، در چهارمین روز تجاوز آمریکایی-صهیونیستی به شدت آسیب دیده است.

۲۴۴. علاوه بر این، «تالار هنر»، تنها سالن تخصصی تئاتر کودک و نوجوان، پس از حملات هوایی نیروهای رژیم آمریکایی-صهیونیستی به منطقه خیابان بهار جنوبی آسیب دید. ساختمان بنیاد شهید در منطقه خیابان بهار نیز به دلیل موج انفجار شدید و اصابت ترکش‌ها تخریب شد.

۲۴۵. در ۱۹ مارس ۲۰۲۶، ساختمان‌های تاریخی کاخ سعدآباد به دلیل بمباران‌های آمریکایی-اسرائیلی آسیب دیدند. مجموعه سعدآباد در قرن نوزدهم در دوران سلسله قاجار ساخته شده است و میزبان گالری‌های تاریخی، عمارت‌ها، موزه‌ها و قنات‌ها و موارد دیگر است.

۲۴۶. یک کافه-گالری تاریخی در کنار میدان آزادی، که یک میراث ملی نمادین است، نیز در اثر جنایات جنگی رژیم آمریکا و اسرائیل آسیب دیده است.

حمله علیه میراث فرهنگی در اصفهان

۲۴۷. در خلال تجاوز اصفهان به صورت ویژه آسیب‌های قابل توجهی به اماکن تاریخی خود دیده است. این شهر که در طول سه دوره پایتخت ایران بوده، مجموعه‌ای از میراث فرهنگی از آل بویه ، امپراطوری سلجوقیان و دوره صفوی را در خود جای داده و به عنوان موزه‌ای زنده از ادوار مختلف تاریخی ایران خودنمایی می‌کند.

۲۴۸. در نهمین روز تجاوز، پس از حملاتی در خیابان پاسداران نزدیک میدان نقش جهان در اصفهان، برخی از کاشی‌های ایوان‌های شمالی و غربی مسجد شاه آسیب دیدند؛ و روز بعد در ۸ مارس ۲۰۲۶، در همان شهر تاریخی، چهلستون و باغ موزه اصفهان که در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده‌اند، در تزئینات دوره صفوی خود آسیب‌های شدیدی دیده‌اند.

۲۴۹. بمباران سنگین شهر در ۹ مارس ۲۰۲۶، خساراتی به سایر اماکن تاریخی ارزشمند اصفهان از جمله مجموعه‌ای از آثار باستانی کاخ صفوی واقع در کنار ساختمان استانداری، از جمله تالار تیموری ، عمارت جبه‌خانه (موزه هنرهای معاصر)، عمارت رکیب‌خانه (موزه هنرهای تزئینی اصفهان)، تالار اشرف و کاخ موزه چهلستون وارد کرد.

در جریان حملات غیرقانونی نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم اسرائیل به مسجد شاه اصفهان، تزئینات ارزشمند دیوارها آسیب قابل توجهی دید.

۲۵۰. شیشه‌ها و قاب‌های پنجره عمارت عالی‌قاپو در میدان نقش جهان نیز به دلیل بمباران‌های خارج از تناسب آسیب دیدند.

حمله به میراث فرهنگی در خرم‌آباد

۲۵۱. در حمله قلعه تاریخی فلک الافلاک خرم آباد، تعدادی از بناها و فضاهای این مجموعه بسیار ارزشمند آسیب دیدند. در جریان این حملات، ساختمان اداره میراث فرهنگی لرستان تخریب و بخش‌هایی از موزه باستان‌شناسی و موزه مردم‌شناسی مستقر در قلعه به شدت آسیب دیدند. علاوه بر این، سازه‌هایی مانند سربازخانه، ساختمان هنگ و برخی از فضاهای تاریخی اطراف نیز متحمل خساراتی شدند. این حمله در حالی انجام شد که مهر بین‌المللی سپر آبی به عنوان نمادی برای حفاظت از میراث فرهنگی در درگیری‌های مسلحانه بر روی سقف این مجموعه نصب شده بود.

۲۵۲. پس از این حمله، ایران رسماً در مورد حمله به قلعه فلک الافلاک به یونسکو شکایت کرد. اگرچه نمی‌توان برای این مجموعه قیمتی تعیین کرد، طبق گزارش‌ها خسارات وارده به ۱۰۰ میلیارد تومان می‌رسد که عمده خسارت به دو موزه، موزه باستان‌شناسی و موزه مردم‌شناسی، واقع در این مجموعه تاریخی وارد شده است.

حملات علیه مقبره باباطاهر

۲۵۳. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، حمله ایالات متحده و رژیم صهیونیستی به شهر همدان منجر به آسیب به بخش‌هایی از آرامگاه بابا طاهر شد. در اثر موج انفجار، چندین سنگ و تزئینات آرامگاه بابا طاهر شکسته و خسارات جدی به سازه وارد شد.

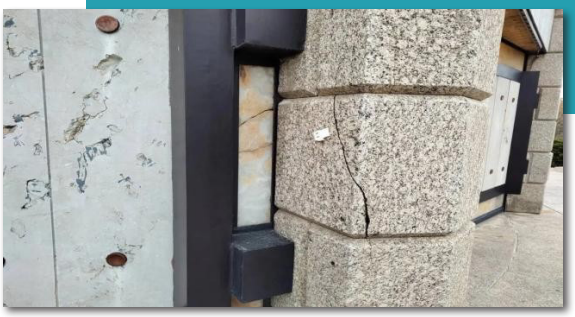

آرامگاه باباطاهر بر اثر حملات بی‌پروایانه نیروهای آمریکایی-صهیونیستی در همدان آسیب دید. باباطاهر شاعری عارف‌مسلک و بسیار مورد احترام در ایران است و شعرهایش نسل‌به‌نسل خوانده شده است.

۲۵۴. بابا طاهر عریان (حدود ۹۳۷-۱۰۲۰ میلادی) شاعر عارف ایرانی مورد احترام اهل همدان بود که به خاطر رباعیات (دوبیتی‌های) عمیقاً معنوی و تأثیرگذارش شهرت داشت. اشعار او که به سبکی ساده و صمیمانه - اغلب به گویش محلی لری - نوشته شده است، مضامین عشق الهی، اشتیاق و زهد را بررسی می‌کند. او همچنان نمادی محبوب از خرد عامیانه و خلوص معنوی در فرهنگ ایرانی است.

۲۵۵. بنابراین، جدا از نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه، آسیب به آرامگاه بابا طاهر، توهینی به فرهنگ و هویت ایرانی است و نشان‌دهنده بی‌احترامی عمیق متجاوزان به میراث فرهنگی است.

حملات علیه کاخ موزه سلیمانیه و دیگر ساختمان‌ها در کرج

۲۵۶. در ۲۷ مارس ۲۰۲۶، گزارش شد که در پی حملات هوایی اخیر آمریکایی-صهیونیستی در کرج، خساراتی به کاخ-موزه سلیمانیه وارد شده است. ارزیابی‌های میدانی اولیه نشان می‌دهد که امواج انفجار باعث ایجاد ترک در دیوارهای این بنای تاریخی و آسیب به شیشه‌های رنگی آن شده است.

کاخ-موزه سلیمانیه در کرج بر اثر حملات نامتناسب و بی‌پروایانه متجاوزان به طور قابل توجهی آسیب دید.

۲۵۷. علاوه بر این، پل پلدختر، قلعه صمصام و ساختمان اداره میراث فرهنگی استان در معرض امواج انفجار قرار گرفتند. در ساختمان اداری، شکستگی گسترده شیشه و آسیب به اجزای سازه‌ای گزارش شده است و با تکرار حملات، میزان خسارات افزایش یافته است.

آسیب به موزه تاریخ آموزش و پرورش در شیراز

۲۵۸. در ۲۱ مارس ۲۰۲۶، نیروهای رژیم آمریکا و اسرائیل به موزه تاریخ آموزش و پرورش استان فارس در شیراز حمله کردند. این موزه میراث نسل‌های معلمان و دانش‌آموزان این سرزمین را در خود جای داده است؛ گنجینه‌ای از خاطرات، اسناد، تصاویر و سوابق آموزش و پرورش در استان فارس است و نمادی از هویت علمی و فرهنگی این منطقه محسوب می‌شود. به دلیل تعطیلی موزه در آن زمان، این حمله تلفات جانی نداشت. با این حال، موج انفجار به بخش‌هایی از این بنای تاریخی، از جمله درها، پنجره‌ها و شیشه‌های آن، آسیب رساند.

۲۵۹. تا ۳۰ مارس ۲۰۲۶، بیش از ۹ اطلاعیه رسمی به نهادهای بین‌المللی - از جمله یونسکو، شورای بین‌المللی موزه‌ها (ICOM)، شورای بین‌المللی بناها و محوطه‌ها (ICOMOS)، اتحاد میراث فرهنگی آسیا (ACHA)، مجمع تمدن‌های باستانی (ACF) و حوزه فرهنگی نوروز - با هدف مستندسازی قانونی حملات و پیگیری پاسخگویی بین‌المللی ارسال شد.

۲۶۰. با توجه به تخریب بی‌رحمانه میراث فرهنگی ایران که در بالا ذکر شد، یونسکو نیز به نوبه خود نگرانی عمیق خود را در مورد امنیت اماکن فرهنگی، آموزشی و زیست‌محیطی ابراز کرده و نسبت به تهدیدات علیه میراث جهانی و زیرساخت‌های آموزشی هشدار داده است.

۲۶۱. با توجه به موارد فوق، متجاوزان رژیم‌های آمریکا و اسرائیل باید در قبال آسیب به میراث فرهنگی ایران که از اهمیت جهانی برخوردارند، پاسخگو باشند و عدالت را برای همه کسانی که در حملات علیه آن‌ها دست داشته‌اند، تضمین کنند.

۲. حملات علیه واحدها و وسایل نقلیه پزشکی

۲۶۲. واحدهای پزشکی (از جمله بیمارستان‌ها) و وسایل حمل و نقل نیز از حمایت ویژه تحت حقوق بین‌الملل بشردوستانه بهره‌مند می‌شوند. این تأسیسات، چه ثابت و چه سیار، شامل مراکز انتقال خون، انبارهای پزشکی و انبارهای دارویی و پزشکی و همچنین آمبولانس‌ها می‌شوند و باید بدون تمایز در مورد استفاده آن‌ها برای اهداف مشروع نظامی یا غیرنظامی، مورد احترام و حمایت قرار گیرند.

۲۶۳. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی حملاتی را به صورت مستقیم و غیرمستقیم علیه واحدهای پزشکی و حمل و نقل در شهرهای مختلف ایران انجام دادند که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. طبق آخرین گزارش‌ها، تا ۶ آوریل ۲۰۲۶، ۳۲۳ مرکز دارویی، پزشکی و اورژانس، از جمله ۳۸ بیمارستان، متحمل خساراتی شده‌اند. علاوه بر این، ۲۰ مرکز هلال احمر و ۳ بالگرد هلال احمر آسیب دیده‌اند. ۱۲ بیمارستان کاملاً غیرفعال شده‌اند. ارقام ذکر شده بدون در نظر گرفتن هدف قرار گرفتن ۱۷ پایگاه هلال احمر و ۹۴ آمبولانس توسط ایالات متحده و رژیم صهیونیستی تا ۲۴ مارس ۲۰۲۶ طبق گزارش‌های رسمی است.

۲۶۴. در دومین روز از تجاوز در ۱ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان بیمارستان گاندی در تهران را هدف قرار دادند. یک بیمارستان ۱۷ طبقه به همراه یک هتل ۲۱ طبقه که محل یک بانک جنینی نیز بود، به دست جنایتکاران جنگی به ویرانه‌ای تبدیل شد.

۲۶۵. در همان روز، ۷ مرکز درمانی دیگر در کشور نیز هدف قرار گرفتند، یعنی بیمارستان ابوذر اهواز، سه پایگاه اورژانس در شهرهای سراب، چابهار و همدان، بیمارستان‌های خاتم الانبیا و مطهری در تهران و همچنین مرکز جامع توانبخشی هلال احمر که خدمات تخصصی پزشکی و توانبخشی به بیماران و شهروندان دارای معلولیت ارایه می‌دهد. در حملات هماهنگ مشابه، بیمارستان ارتش نیز به شدت آسیب دید.

۲۶۶. در تاریخ ۳ مارس ۲۰۲۶ نیز، موشک‌های شلیک شده توسط متجاوزان صهیونیستی-آمریکایی به بیمارستان «شهدای سرپل ذهاب» خساراتی به این مرکز درمانی در استان کرمانشاه وارد کرد. علاوه بر این، یک بیمارستان صحرایی در شهرستان ثلاث باباجانی در این استان، حوالی ساعت ۱۰ صبح همان روز، پس از حمله موشکی هر دو رژیم، به طور کامل تخریب شد. از آنجا که تعداد زیادی از بیماران و شهروندان زخمی شدند، بیماران، به ویژه بیماران دیالیزی، مجبور به تخلیه بیمارستان شدند. این واحد درمانی دارای بخش‌های اورژانس، دیالیز و بستری (داخلی و اطفال) بود که متأسفانه همگی به طور کامل تخریب شدند.

۲۶۷. در ۶ مارس ۲۰۲۶، بیمارستان امام علی در اندیمشک ، استان خوزستان، در اثر موجی از حملات موشکی تخریب شد. این اتفاق در حالی رخ داد که کادر درمانی بیمارستان در حال ارایه خدمات به بیماران بودند. بیمارستان رازی در اهواز، استان خوزستان، نیز در اثر موج انفجار پرتابه‌ها آسیب دید

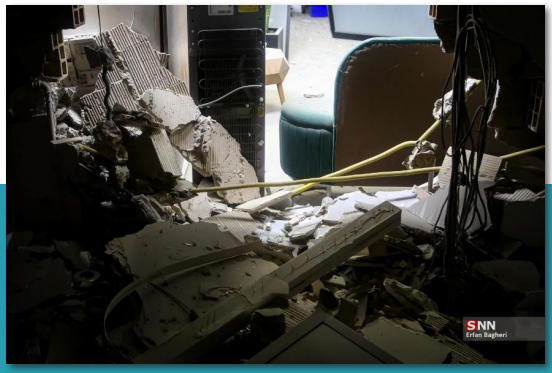

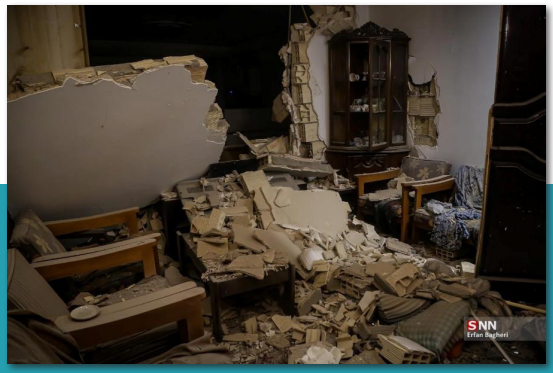

تصاویری از بیمارستان گاندی در تهران پس از حملات آمریکا و اسرائیل در ۱ مارس ۲۰۲۶ که منجر به خسارات قابل توجهی به بیمارستان شد.

۲۶۸. در تاریخ ۱۱ مارس ۲۰۲۶، تنها واحد اورژانس دریایی کشور در جزیره هرمز، جنوب ایران، که بیماران را از جزیره هرمز به بندرعباس منتقل می‌کرد، توسط متجاوزان هدف قرار گرفت و به طور کامل منهدم شد. در ادامه جنایات آمریکایی-صهیونیستی، ظهر این روز، آمبولانس دریایی مستقر در اسکله « شهیده فاطمه نیک» در جزیره هرمز مورد اصابت موشک قرار گرفت.

۲۶۹. در ۷ مارس ۲۰۲۶، در نتیجه حملات موشکی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل، انباری که داروهای بیماران با شرایط پزشکی خاص و همچنین شیر خشک را در همدان نگهداری می‌کرد، مورد اصابت قرار گرفت و به آتش کشیده شد.

۲۷۰. در ۱۵ مارس ۲۰۲۶، یک انبار نگهداری دارو و شیر خشک در همدان مورد حمله قرار گرفت که در نتیجه آن ۹ نفر کشته و چندین نفر دیگر زخمی شدند.

۲۷۱. در ۱۸ مارس ۲۰۲۶، در ادامه اقدامات تجاوزکارانه و جنایات جنگی خود، سیستم پزشکی ایران، رژیم اسرائیل و ایالات متحده، یک آمبولانس هلال احمر را در شهر لار، استان فارس، هدف قرار دادند.

۲۷۲. در ۲۱ مارس ۲۰۲۱، در شهرستان اندیمشک، بیمارستان امام علی (ع) و منطقه مسکونی مجاور آن آسیب دیدند. در نتیجه، بیماران به بیمارستان‌های مجاور در اندیمشک و دزفول منتقل شدند. خسارت به بیمارستان به حدی شدید بود که برخی از ساختمان‌ها و بخش‌های پزشکی آن غیرفعال شده‌اند.

۲۷۳. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، اعلام شد که متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی با استفاده از چندین پهپاد (پهپاد) به درمانگاه شهید آبسالان، واقع در نزدیکی مدرسه ابتدایی شجره طیبه در میناب، حمله کرده‌اند. این حمله خسارات زیادی به انبارهای درمانگاه وارد کرد.

۲۷۴. در ۳ آوریل ۲۰۲۶، دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس، مدیر کل سازمان بهداشت جهانی، از افزایش حملات به مراکز درمانی در ایران ابراز نگرانی کرد. وی اظهار داشت که بیش از ۲۰ بیمارستان در جنگ اخیر هدف قرار گرفته‌اند و بیش از ۱۰ مورد از این حملات، خدمات درمانی را مختل کرده و بیماران و کادر پزشکی را در معرض خطر جدی قرار داده است. وی در پستی در X (توییتر سابق)، خاطرنشان کرد که تشدید خصومت‌ها و افزایش تعداد حملات به زیرساخت‌های درمانی در ایران، به ویژه در تهران، ارایه خدمات حیاتی پزشکی را به شدت مختل کرده است. بنا به گزارش‌ها، چندین موسسه پزشکی کلیدی در روزهای اخیر آسیب دیده‌اند، از جمله یک پرستار و سه تکنسین اورژانس که شهید شده‌اند. او تأکید کرد که متأسفانه بیش از ۳۰ درصد از شهدای غیرنظامی در هفته گذشته کودک بوده‌اند. انستیتو پاستور ایران که خسارات قابل توجهی متحمل شده و فعالیت خود را متوقف کرده است. او همچنین از آسیب جدی به بیمارستان روانپزشکی دلارام سینا پس از حمله‌ای در ۲۹

مارس و همچنین تخریب تأسیسات متعلق به شرکت داروسازی توفیق دارو در حمله‌ای در ۳۱ مارس خبر داد. این شرکت در تولید داروهای ضروری برای بیماران مبتلا به سرطان و اماس مشارکت داشت. این بیمارستان از آن زمان از سرویس‌دهی خارج شده است.

۲۷۵. در ۴ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۲۳:۰۰، موشکی به مجاورت بیمارستان روانپزشکی سینا در خیابان فدائیان اسلام برخورد کرد و موج انفجار خسارات جدی به بیمارستان وارد کرد. بسیاری از درها و پنجره‌ها خرد شدند و چندین قطعه به ساختمان برخورد کرد. خوشبختانه، به دلیل تعطیلات نوروزی، تعداد بیماران و کارکنان حاضر کمتر از حد معمول بود و هیچ تلفاتی گزارش نشد.

۲۷۶. در ۵ آوریل ۲۰۲۶، یک خودروی امداد و نجات هلال احمر در شهرستان سپیدان، استان فارس، در نتیجه حمله هوایی آمریکا و اسرائیل به طور کامل منهدم شد. این حمله غیرقانونی حدود ساعت ۵ صبح روز یکشنبه ۵ آوریل، زمانی که تیم‌های هلال احمر سپیدان برای عملیات امداد و نجات به منطقه کومهر اعزام شده بودند، انجام شد. امدادگران، که پس از مشاهده یک جت جنگنده، خودرو را رها کرده بودند، در زمان برخورد آسیبی ندیدند. با این حال، خودرو به طور کامل منهدم شد. پیش از این، ۴۶ آمبولانس هلال احمر و خدمات فوریت‌های پزشکی در سراسر کشور در طول جنگ تحمیلی اخیر آسیب دیده بودند و چهار امدادگر هلال احمر کشته شدند.

۲۷۷. در مجموع، واحدها و وسایل نقلیه پزشکی طی دو هفته گذشته توسط نیروهای مسلح رژیم ایالات متحده و اسرائیل هدف قرار گرفته‌اند.

۲۷۸. موارد فوق الگوی روشنی از هدف قرار دادن عمدی واحدها و وسایل نقلیه پزشکی توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی و همچنین عدم احتیاط در انجام حملات را نشان می‌دهد که هر دو نقض فاحش اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه می‌باشند.

۳. حملات علیه اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی

۲۷۹. اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی، مانند زیرساخت‌های انرژی، آب آشامیدنی، سیستم‌های آبیاری و ذخایر نفتی، معمولاً اشیاء غیرنظامی می‌باشند که نباید در جریان خصومت‌ها مورد حمله قرار گیرند. رژیم حفاظت ویژه که از چنین اشیاء محافظت می‌کند، ملاحظات دیگری را مقرر می‌کند که باید از نظر تمایز، تناسب و اقدامات احتیاطی در نظر گرفته شوند.

۲۸۰. با این حال، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی مستقیماً به برخی از اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی ایران حمله کرده و خساراتی وارد کرده‌اند.

۲۸۱. چنین حملات غیرقانونی نه تنها در شهرها، بلکه در مناطق روستایی نیز علیه زیرساخت‌های حیاتی مرتبط با غذا و آب صورت گرفته است. به عنوان مثال، از آغاز تجاوز، تعداد زیادی از واحدهای

روستایی، از جمله واحدهای دامداری، مرغداری و کشاورزی نابود شده‌اند. بر اساس اطلاعات رسمی، ۲۰۶ واحد مربوط به دامداری، مرغداری و کشاورزی به طور کامل تخریب شده و ۱۰۱ واحد از این واحدها به طور جدی آسیب دیده و نیاز به تعمیر دارند. این واحدها شامل سیلوها، مخازن آب و سایر تأسیساتی‌اند که بقای جمعیت غیرنظامی به آن‌ها بستگی دارد.

۲۸۲. در ۶ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان مستقیماً به تأسیسات تصفیه و شیرین‌سازی آب و همچنین برخی از تأسیسات آب و برق شرکت مپنا در قشم، جنوب ایران، حمله کردند. این تأسیسات ۱۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ لیتر آب آشامیدنی جزیره قشم را تأمین می‌کردند. بنابراین، این حمله‌ی فاحش، ۳۰ روستا را از آب شیرین محروم کرد که بی‌توجهی آشکار به اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.

هدف قرار دادن اهداف غیرنظامی که برای بقای جمعیت غیرنظامی ضروری می‌باشند، طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه ممنوع است. تأسیسات آب شیرین‌کن در قشم نمونه بارزی از چنین اهدافی است که بزدلانه توسط متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی هدف قرار گرفت.

۲۸۳. در ۷ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان حملات عمدی را علیه چندین تأسیسات ذخیره‌سازی و انتقال نفت در شهران، اقدسیه و ری در استان تهران و همچنین فردیس در استان البرز انجام دادند. این حملات با آگاهی از اینکه مصرف روزانه نفت جمعیت غیرنظامی ایران به این تأسیسات وابسته است، انجام شد.

۲۸۴. علاوه بر این، در یک حمله فاحش دیگر علیه زیرساخت‌های غیرنظامی در تهران، در ۷ مارس ۲۰۲۶، حملات مستقیمی علیه تأسیسات برق صورت گرفت که باعث اختلال در زندگی روزمره جمعیت غیرنظامی در ۱۳۰ تا ۱۴۰ منطقه شد.

۲۸۵. در ۱۴ مارس ۲۰۲۶، شرکت توزیع برق خوزستان گزارش داد که ۳۵ نقطه از شبکه برق در پی حملات اخیر آمریکایی-صهیونیستی آسیب دیده است.

۲۸۶. در ۱۶ مارس ۲۰۲۶، حدود ساعت ۱۳:۳۰، طی حمله هوایی جنگنده‌های آمریکایی-صهیونیستی به حوالی میدان شهدا، ساختمانی متعلق به مجموعه ستاد شرکت برق هدف قرار گرفت و منجر به شهادت چندین کارمند و مهندس شد. موج انفجار ناشی از حمله، شیشه‌های فروشگاه زنجیره‌ای اتکا (هایپرمارکت) را شکست و تعدادی را مجروح کرد. ترکش‌های ناشی از حمله هوایی همچنین باعث کشته شدن چندین نفر از مردم عادی در خیابان‌های اطراف و مجروح شدن چندین نفر دیگر شد.

۲۸۷. در همدان، سردخانه شرکت پشتیبانی امور دام برخلاف حقوق بین‌الملل بشردوستانه هدف حمله قرار گرفت. در زمان حمله، این سردخانه حاوی تقریباً ۱۲۵۰ تن محصولات پروتئینی بود.

۲۸۸. در ۲۷ مارس ۲۰۲۶، در استان اصفهان، نیروهای متجاوز آمریکا و رژیم اسرائیل ۲ نیروگاه و یک مجتمع تولیدی را هدف قرار دادند. در این حملات، دو نیروگاه استانی با ظرفیت ۹۱۴ و ۲۵۰ مگاوات در شهرستان مبارکه تخریب شدند و بخشی از کارگاه تولید فولاد مبارکه نیز آسیب دید. علاوه بر این، ۲۵ کارگر در نقاط مختلف استان اصفهان به شهادت رسیدند که یکی از آن‌ها از جامعه ارامنه و مسیحیان استان بود.

۲۸۹. تا ۲۸ مارس ۲۰۲۶، گزارش شد که در سراسر کشور بیش از ۱۸۰۰ حادثه نسبتاً جدی در شبکه‌های انتقال و توزیع برق به دلیل حملات رخ داده است که به سرعت تعمیر شده‌اند. در برخی مناطق، کارگران برق مجبور شدند وارد مناطق آسیب دیده شوند و در حالی که حملات هنوز ادامه داشت، شبکه را تعمیر کنند. باید اضافه کرد که در جریان این تجاوز، شش نفر از پرسنل صنعت برق کشته شدند و بیش از شصت نفر دیگر دچار جراحات شدید، از جمله آسیب نخاعی یا از دست دادن بینایی شدند. یکی از کشته‌شدگان دکتر مژده زندی نسب، فارغ‌التحصیل نخبه دانشگاه صنعتی امیرکبیر بود. در طول جنگ دوازده روزه، دکتر ندا رفیعی پارسا، یکی دیگر از فارغ‌التحصیلان نخبه دانشگاه امیرکبیر نیز کشته شد.

۲۹۰. تا ۲۸ مارس ۲۰۲۶، ۳۶۸ نقطه از تأسیسات و تجهیزات شبکه توزیع برق در استان تهران در حملات رژیم‌های آمریکا و اسرائیل آسیب دیده بود. در مناطق مسکونی، حملات کورکورانه در شهرستان ری، ملارد و بخش بستان شهرستان بهارستان ثبت شد. در مناطق صنعتی، شهرستان قدس، رباط کریم و کهریزک تحت تأثیر قرار گرفتند که بیشترین حجم خسارت در شهرک صنعتی شمس‌آباد رخ داد.

۲۹۱. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، معاون وزیر نیرو اعلام کرد که در نتیجه حملات متجاوزان به تأسیسات بخش برق، یک نقطه در شرق تهران و نقطه دیگری در استان البرز دچار اختلال در تأمین برق شده‌اند

۲۹۲. در ۳۱ مارس ۲۰۲۶، متجاوزان یک تأسیسات زیرساختی غیرنظامی را در شهر بندرعباس، استان هرمزگان در جنوب ایران هدف قرار دادند: بندر مسافربری شهید حقانی، یک بندر تجاری و مسافربری شلوغ که برای حمل و نقل دریایی بین بندرعباس و جزایر قشم و هرمز استفاده می‌شود، هدف موشک قرار گرفت.

۲۹۳. در همان روز، تجهیزات و ساختمان یک شرکت آبرسانی در جاده نفت شهر، در قصر شیرین، استان کرمانشاه در غرب ایران، که به مدیریت خط انتقال آب اختصاص داشت، هدف حملات هوایی غیرقانونی قرار گرفت. در نتیجه، یک کارمند شهید و ۸ نفر دیگر زخمی شدند.

۲۹۴. در ۲ آوریل ۲۰۲۶، در پی حمله نیروهای اسرائیلی و آمریکایی به پل B۱، که به یک پروژه مهندسی بزرگ در ایران بود، ۱۳ نفر کشته و چندین نفر از ساکنان محلی و بازدیدکنندگان زخمی شدند. این پروژه بزرگ زیرساختی شهری که توسط مهندسان ایرانی ساخته شده و قرار است در آینده نزدیک به بهره‌برداری برسد، در نتیجه این حمله خساراتی متحمل شد. پل B۱ به عنوان بلندترین پل در منطقه غرب آسیا توصیف می‌شود. حمله دوم، پل را در حالی که تیم‌های امداد و نجات در حال کمک به قربانیان حمله اولیه بودند، هدف قرار داد که منجر به مجروحان بیشتری شد. قربانیان شامل ساکنان روستای بیلقان، مسافرانی که از نزدیکی پل عبور می‌کردند و خانواده‌هایی بودند که برای بزرگداشت روز طبیعت (سیزده بدر) در این منطقه جمع شده بودند.

۲۹۵. اقدام وحشتناک فوق - که رئیس جمهور ایالات متحده به صراحت در یک بیانیه عمومی در رسانه‌های اجتماعی به آن اذعان کرد - در ۴ آوریل ۲۰۲۶ ادامه یافت، زمانی که حملات عمدی به منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر در استان خوزستان، یکی از قطب‌های اصلی صنعتی و انرژی ایران که نیروی کار غیرنظامی زیادی را به کار می‌گیرد، صورت گرفت. گزارش‌های اولیه حاکی از تأثیراتی بر چندین تأسیسات پتروشیمی بود که منجر به انتشار مواد شیمیایی خطرناک، ایجاد جراحات و ایجاد نگرانی‌های جدی در مورد پیامدهای احتمالی انسانی و زیست‌محیطی شد.

پل بی‌وان (B۱)، بلندترین پل منطقه غرب آسیا، که پیش از افتتاح رسمی، دو بار هدف حملات عمدی و جنایتکارانه رژیم‌های آمریکا و اسرائیل قرار گرفت. مگر می‌شود یک پل نیمه‌تمام با جرثقیل‌های برجی در محل، توسط نیروهای نظامی مورد استفاده قرار بگیرد؟!

۲۹۶. در ۴ آوریل ۲۰۲۶، حملات هوایی توسط نیروهای آمریکایی-صهیونیستی در شهرستان‌های مهران و چوار، استان ایلام انجام شد. یکی از اهداف، انباری حاوی آب معدنی و کودهای شیمیایی متعلق به کشاورزان و مرغداران محلی بود. بخش قابل توجهی از کود اختصاص داده شده به کشاورزان مهران که در این انبار ذخیره شده بود، در این حمله آسیب دید. دقایقی پس از حملات مهران، یک مرغداری در روستای انارک، شهرستان چوار، نیز مورد اصابت موشک قرار گرفت.

۲۹۷. در همان روز، یک کارخانه سیمان در بندر خمیر، استان هرمزگان - یک تأسیسات صنعتی غیرنظامی ضروری که برای معیشت جوامع محلی ضروری است - نیز به طرز ناجوانمردانه‌ای هدف قرار گرفت. این حملات غیرقانونی تصادفی نبودند. آن‌ها پس از تهدیدهای مکرر، صریح و علنی رئیس جمهور ایالات متحده مبنی بر هدف قرار دادن عمدی زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی ایران، رخ دادند.

۲۹۸. در حمله دیگری به یک ملک عمومی که برای جمعیت غیرنظامی حیاتی است، نیروهای مسلح متجاوزان حمله موشکی به یک انبار ذخیره غلات در بندر لنگه انجام دادند.

۲۹۹. در ۶ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۲۳:۴۰، حمله‌ای علیه انبار دیگری متعلق به سازمان تعاون روستایی در منطقه رقیه هفتگل، استان خوزستان در جنوب ایران انجام شد که باعث خسارات ساختاری شدیدی شد.

۳۰۰. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، حملاتی به زیرساخت‌های حمل و نقل در استان آذربایجان شرقی، پل بیات در آزادراه پیامبر اعظم (حدود کیلومتر ۱۰۰) صورت گرفت.

یک پل راه‌آهن در قم، در حمله‌ای عمدی و جنایتکارانه توسط نیروهای مسلح آمریکایی-صهیونیستی هدف قرار گرفت.

۳۰۱. در حمله دوم در همان روز، آزادراه تهران-کرج، در نزدیکی بزرگراه همت و انتهای شمالی مسیر، به باند شمالی حمله شد و پل شهید مدرس آسیب دید.

۳۰۲. پایانه تجاری مرزی شلمچه در خرمشهر نیز هدف حمله هوایی قرار گرفت و خسارات جدی به این تأسیسات وارد شد.

۳۰۳. پل‌های حمل و نقل زمینی در بخش غربی استان قم هدف پرتابه‌های پرتاب شده توسط متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی قرار گرفتند.

۳۰۴. ظهر روز سه‌شنبه، ۷ آوریل ۲۰۲۶، پل راه‌آهن البرز-زنجان در شهر چهارباغ مورد حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار گرفت. این حمله خسارات مادی، یک کشته و ۱۱ زخمی برجای گذاشت.

۳۰۵. در همان روز، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی همچنین حمله هوایی به خطوط راه‌آهن در کرج و پل راه‌آهن یحیی آباد در شهرستان کاشان انجام دادند. در این حملات دو شهروند کشته و سه نفر دیگر زخمی شدند.

۳۰۶. در ۸ آوریل ۲۰۲۶، آزادراه‌های خرم‌آباد-بروجرد و خرم‌آباد-پل زال پس از حملات هوایی محور آمریکایی-صهیونیستی که باعث خساراتی در طول مسیرها و اختلال در ترافیک شد، بسته شدند.

۳۰۷. هدف قرار دادن زیرساخت‌ها و تأسیسات حیاتی که برای بقای غیرنظامیان ضروری است، نه تنها با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه مغایرت دارد، بلکه حقوق اساسی بشر جمعیت غیرنظامی را تضعیف کرده و مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبان را به دنبال دارد.

۴. حملات علیه محیط زیست طبیعی

۳۰۸. قواعد خاص حقوق بین‌الملل بشردوستانه، محیط زیست طبیعی را در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید محافظت می‌کنندکه این موضوع به ویژه در پروتکل اول الحاقی و به عنوان یک قاعده عرفی حقوق بین‌الملل بشردوستانه منعکس شده است. در این زمینه، نه تنها حملات عمدی علیه محیط زیست طبیعی ممنوع است، بلکه اثرات جانبی حملات نیز باید در برابر تناسب و اصول احتیاطی سنجیده شود.

۳۰۹. کنوانسیون ممنوعیت استفاده نظامی یا هرگونه استفاده خصمانه دیگر از تکنیک‌های تغییر محیط زیست (ENMOD) نیز حفاظت خاصی را برای محیط زیست فراهم می‌کند. کشورهای عضو این کنوانسیون متعهد می‌شوند که «در استفاده نظامی یا هرگونه استفاده خصمانه دیگر از تکنیک‌های تغییر محیط زیست که اثرات گسترده، طولانی مدت یا شدید دارند، به عنوان وسیله‌ای برای تخریب، آسیب یا

جراحت به هر کشور عضو، مشارکت نکنند». مفاد کنوانسیون به وضوح نشان می‌دهد که برخلاف ماده ۵۵ پروتکل اول، این موارد تجمعی نیستند، بلکه جایگزین یکدیگرند.[1]

۳۱۰. همچنین به طور گسترده پذیرفته شده است که اصل احتیاط ایجاب می‌کند که در صورت فقدان قطعیت علمی، مهاجم از تعهد به انجام تمام اقدامات احتیاطی ممکن در عملیات نظامی به نفع محیط زیست، مبرا نباشد.

۳۱۱. برآوردهای کارشناسان نشان می‌دهد که تنها در دو هفته اول تجاوز رژیم‌های آمریکا و اسرائیل، تأثیرات زیست‌محیطی معادل ردپای کربن سالانه ۶۰ کشور بوده است.

مجتمع پتروشیمی ماهشهر پس از حمله جنایتکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی که آلاینده‌های سنگینی را در هوا پراکنده ساخت، اقدامی مغایر با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه و قواعد حقوق بین‌الملل محیط زیست.

1. See ‘Report of the Conference of the Committee on Disarmament’ in UNGA, Official Records of the 31st Session (1976) UN Doc A/31/27, 91–2.

۳۱۲. متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در طول هفته دوم تجاوز خود، مستقیماً به چندین انبار نفت در برخی شهرها از جمله تهران، البرز و تبریز حمله کردند که منجر به انتشار حجم قابل توجهی از آلاینده‌ها در هوا شد. کاملاً قابل پیش‌بینی بود که چنین روشی از جنگ منجر به آسیب به محیط زیست طبیعی شود. این نه تنها خلاف اصل تفکیک در حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، بلکه یک جنایت مستقیم علیه محیط زیست طبیعی است. با توجه به اثرات طولانی مدت آلاینده‌ها بر هوا، آب و به طور کلی محیط زیست، چنین اقدام فاحشی یک عمل بوم‌کشی است که حقوق نسل‌های فعلی و آینده را تضعیف می‌کند.

۳۱۳. در ۹ مارس ۲۰۲۶، مدیر کل سازمان بهداشت جهانی در مورد عواقب حملات به ایران و لبنان هشدار داد و اظهار داشت که تشدید تنش‌ها در خاورمیانه می‌تواند خطرات جدی برای سلامت عمومی در سراسر منطقه‌ایجاد کند. او تأکید کرد که آسیب به تأسیسات نفتی در ایران ممکن است منجر به آلودگی مواد غذایی، اثرات زیست‌محیطی و تغییرات اقلیمی شود؛ این امر به ویژه برای کودکان، سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای خطرناک است.

هدف قرار دادن غیرقانونی مخازن نفتی در فردیس، استان البرز، منجر به آسیب قابل توجهی به محیط زیست طبیعی شد که سلامت انسان و یکپارچگی اکوسیستم را به خطر انداخت.

۳۱۴. در تاریخ‌های ۷ مارس و ۱۸ مارس ۲۰۲۶، رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی به تجهیزات و تأسیسات راهبردی صنایع نفت و گاز ایران حمله کردند که پیامدهای انسانی و زیست‌محیطی قابل توجهی به دنبال داشت. در این حملات، مخازن و تأسیسات ذخیره سوخت در تهران و همچنین پالایشگاه‌های گازی مرتبط با فازهای ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۵ و ۱۶ از مناطق پارس جنوبی در شمال خلیج فارس مورد هدف قرار گرفتند.

۳۱۵. آتش‌سوزی‌های گسترده ناشی از حملات موشکی به تأسیسات و پالایشگاه‌های نفت و گاز فوق منجر به انتشار حجم عظیمی از گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های سمی به منطقه شد. این آلودگی شدید هوا، خطری جدی برای سلامت ساکنان منطقه و اکوسیستم حساس خلیج فارس ایجاد کرده است.

۳۱۶. در ۱۲ مارس ۲۰۲۶، معاون محیط زیست ملی و تنوع زیستی سازمان حفاظت محیط زیست نگرانی خود را در مورد پیامدهای جدی تجاوز مداوم به محیط زیست طبیعی ایران، به ویژه منطقه زاگرس، ابراز کرد. زاگرس، به عنوان یکی از ۳۲ نقطه داغ تنوع زیستی و بومی جهان، از آذربایجان غربی و کردستان تا استان فارس، تحت بمباران گسترده قرار دارد و این تهدیدی جدی برای این اکوسیستم ارزشمند است که محل زندگی ۲۴۲ گونه گیاهی بومی است.

۳۱۷. شنبه شب، ۴ آوریل ۲۰۲۶، تأیید شد که موشکی به یک انبار ذخیره برنج با حدود ۲۰۰ تن برنج در بندر لنگه، جنوب ایران، اصابت کرده است. برنج یکی از اجزای مهم رژیم غذایی ایرانیان است و هدف قرار دادن انبار آن، دسترسی به غذای مردم غیرنظامی منطقه را به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد

۳۱۸. همچنین، سازمان محیط زیست در ۱۳ آوریل ۲۰۲۶ اعلام کرد که به دلیل حملات وحشیانه متجاوزان در هرمزگان، مرکزی، سیستان و بلوچستان، فارس، کردستان، البرز و تهران، ۱۳ منطقه حفاظت‌شده دچار آسیب‌های کم تا بسیار زیاد شده‌اند. حجم کل مواد نفتی که در سه گروه از مخازن نفت در تهران - در شهران، شهر ری و کوهک - آتش گرفت، از ۳۶۰ هزار متر مکعب فراتر رفت. حجم معادل کل دی اکسید کربن منتشر شده از این آتش سوزی نزدیک به ۱ میلیون تن تخمین زده می‌شود. بررسی‌های کارشناسی نشان می‌دهد که در این حمله فجیع، نزدیک به ۴۰۰۰ تن ترکیبات آروماتیک یا ترکیبات آلی فرار، که تهدیدی جدی برای سلامت محیط زیست می‌باشند، آزاد شده است. علاوه بر این، حملات رژیم صهیونیستی به مخازن سوخت در فردیس، البرز، بیش از ۵۳۰۰۰ تن دی اکسید کربن را در جو آزاد کرد و منجر به انتشار تقریباً ۲۲۰ تن ترکیبات آروماتیک شد.

۳۱۹. آسیب به چنین محیط طبیعی غنی محدود به ایران نیست و جامعه جهانی نیز متحمل آن خواهد شد، که قطعاً عامل تشدید کننده‌ای برای جنایتکاران جنگی آمریکایی-صهیونیستی است.

ه) حملات علیه مراکز نیروی انتظامی

۳۲۰. بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اصولا اشیاء غیرنظامی نباید در مخاصمات مورد حمله قرار گیرند. شیئی که دو معیار زیر را به طور کلی برآورده نکند، هدف نظامی نیست و بنابراین نمی‌توان به آن حمله کرد: اولاً، «ماهیت، مکان، هدف یا کاربرد» شیء مورد نظر باید به طور مؤثر در اقدام نظامی دشمن در زمان حمله نقش داشته باشد؛ ثانیاً، تخریب، تصرف یا خنثی‌سازی کامل یا حتی جزئی شیء نیز باید «مزیت نظامی مشخصی» را تحت «شرایط حاکم در آن زمان» برای طرف حمله‌کننده فراهم کند. بنابراین، مراکز، ساختمان‌ها، ستادها و تأسیسات پلیس و نیروهای انتظامی، اشیاء غیرنظامی بوده و نباید هدف حملات قرار گیرند.

۳۲۱. با این حال، در جریان جنایات تجاوزکارانه وقیحانه خود علیه ایران، ایالات متحده و رژیم اسرائیل عمداً مراکز نیروی انتظامی از جمله کلانتری‌ها و حوزه‌های پلیس شهری، پاسگاه‌های مرزی، مقرهای پلیس دیپلماتیک، دفتر ملی اینترپل و سایر ساختمان‌ها و تجهیزات اختصاص داده شده به حفظ نظم و قانون در بسیاری از شهرها را هدف قرار دادند. این امر نقض قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، زیرا این اشیاء در زمان حملات در عملیات نظامی نقشی نداشتند.

۳۲۲. چنین رفتاری همچنین با حقوق اساسی بشر مردم ایران در تضاد است و امنیت آن‌ها را تضعیف می‌کند. بنابراین، مسئولیت بین‌المللی متجاوزان و همچنین مسئولیت کیفری همه کسانی را که در ارتکاب این نقض‌های فاحش دخیل بوده‌اند، در پی دارد.

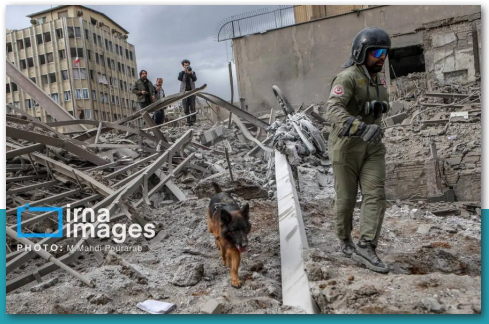

حملات گستاخانه متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی علیه یک مرکز پلیس دیپلماتیک در تهران در نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه: هدف قرار دادن یک شیء غیرنظامی با حضور غیرنظامیان در داخل آن!

حملات علیه سازمان‌های دفاع مدنی

۳۲۳. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، پرسنل و تجهیزاتی که منحصراً به وظایف دفاع مدنی اختصاص داده شده‌اند مورد حمایت قرار می‌گیرند و چنین پرسنلی باید اجازه داشته باشند وظایف خود را دنبال کنند. وظایف بشردوستانه‌ای که به سازمان‌های دفاع مدنی واگذار شده است شامل حفاظت از جمعیت غیرنظامی در برابر خطرات ناشی از خصومت‌ها یا سایر بلایا، کمک به آن‌ها برای بهبودی از اثرات فوری آن‌ها و فراهم کردن شرایط لازم برای بقای آن‌ها می‌شود.

۳۲۴. در ایران، وظایف بشردوستانه‌ای از جمله هشدار، تخلیه، مدیریت پناهگاه‌ها، مدیریت اقدامات خاموشی، امداد و نجات، خدمات پزشکی در بلایا از جمله کمک‌های اولیه، اطفاء حریق، شناسایی و علامت‌گذاری مناطق خطرناک به هلال احمر و نیروهای بسیج واگذار شده است. بسیاری از ساختمان‌های اختصاص داده شده به کار آن‌ها در جریان تجاوز، برخلاف اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، توسط نیروهای ایالات متحده و رژیم اسرائیل بمباران شده‌اند.

۳۲۵. در روز اول تجاوز، طبق گزارش‌های رسمی، ۱۳ پایگاه هلال احمر در شهرستان‌های مختلف از جمله مهاباد، خمین و غیره هدف قرار گرفته و آسیب دیدند که منجر به غیرفعال شدن کامل برخی از آن‌ها شد. ساختمان هلال احمر در مهاباد، استان کردستان، نیز در حملات هوایی آمریکایی-صهیونیستی مورد اصابت موشک‌ها قرار گرفت.

۳۲۶. در ۸ آوریل ۲۰۲۶ نیز، فرودگاه بین‌المللی سردار شهید سلیمانی در اهواز مورد حمله قرار گرفت.

۳۲۷. حملات فوق آشکارا ناقض اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که مسئولیت مرتکبین را بر عهده می‌گیرد.

ز) حملات علیه فرودگاه‌ها و تأسیسات هوانوردی غیرنظامی

۳۲۸. هنجارها و اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه، که در کنوانسیون‌های ژنو، پروتکل اول الحاقی و حقوق عرفی منعکس شده است، حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله فرودگاه‌ها و هواپیماهایی که در خدمت هوانوردی غیرنظامی می‌باشند را ممنوع می‌کند. با این حال، جنایتکاران ایالات متحده و رژیم اسرائیل، فرودگاه‌ها و هواپیماهای ایرانی را که در خدمت هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی می‌باشند، با بی‌اعتنایی محض به اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه هدف قرار دادند.

۳۲۹. بر اساس گزارش‌ها تا ۷ مارس ۲۰۲۶، مجموعه‌ای از حملات هوایی و موشکی علیه زیرساخت‌های فرودگاهی، سیستم‌های پشتیبانی پرواز، تأسیسات سوخت‌گیری، صنایع هوافضا و ناوگان هواپیماهای مسافربری غیرنظامی در حداقل ۱۷ فرودگاه و سایت هوانوردی انجام شده است که به

شدت هوانوردی ایمن و منظم را در سطوح داخلی و بین‌المللی تضعیف کرده است. جدا از تخریب ۲۳ هواپیمای مسافربری غیرنظامی، تجهیزات حیاتی برای هوانوردی غیرنظامی از جمله سیستم‌های رادار، برج‌های کنترل، باند فرودگاه‌ها، ترمینال‌های مسافربری، تأسیسات سوخت‌گیری و آشیانه‌های تعمیر و نگهداری عمداً هدف قرار گرفته‌اند.

۳۳۰. در این بخش، نگاهی اجمالی به چندین نمونه از حملات غیرقانونی متجاوزان به فرودگاه‌ها و تأسیسات هوانوردی غیرنظامی در ایران ارایه شده است.

فرودگاه بین‌المللی مهرآباد

۳۳۱. فرودگاه بین‌المللی مهرآباد در پایتخت نیز از حملات غیرقانونی متجاوزان در امان نمانده است

۳۳۲. در ۶ مارس ۲۰۲۶، ۱۵ هواپیما مستقیماً هدف قرار گرفتند. در میان آن‌ها یک بوئینگ ۷۴۷ متعلق به شرکت هواپیمایی فارس قشم و یک ایرباس متعلق به شرکت هواپیمایی زاگرس وجود داشت که از قبل فرسوده شده و به عنوان انبار قطعات مورد استفاده قرار می‌گرفت.

۳۳۳. در عملیات نظامی متجاوزان علیه فرودگاه در ۷ مارس ۲۰۲۶، حداقل ۷ هواپیمای مسافربری به طور کامل منهدم شدند. یک هواپیمای تشریفاتی دولتی نیز در این حمله به طور قابل توجهی آسیب دید.

۳۳۴. در ساعات اولیه ۱۵ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۰۲:۵۰، حمله‌ای به منطقه اطراف فرودگاه مهرآباد و تهرانسر منجر به آسیب دیدن چندین هواپیما شد: یک ایرباس پارک شده در مقابل آشیانه، یک ایرباس متعلق به ناوگان آشیانه و یک هواپیمای مک‌دانل داگلاس امدی از شرکت هواپیمایی آتا.

۳۳۵. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۲۰:۲۰، دو موشک به سایت رادار فرودگاه مهرآباد اصابت کرد.

۳۳۶. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۲۳:۰۰، سه موشک به صنایع هوانوردی ایران در مهرآباد اصابت کرد و به چندین هواپیمای زمین‌گیر شده آسیب رساند.

۳۳۷. در ۲۹ مارس ۲۰۲۶، حوالی ظهر، دو هواپیمای مسافربری - یک ایرباس A۳۴۰ و یک بوئینگ ۷۷۷ متعلق به ماهان ایر - در فرودگاه مشهد مورد اصابت قرار گرفتند.

۳۳۸. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۲۱:۴۵، ۶ موشک به مجتمع صنایع هوانوردی میناگلس در داخل فرودگاه مهرآباد اصابت کرد و به چندین هواپیمای پارک شده آسیب رساند.

۳۳۹. در ساعات اولیه ۶ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۴:۳۰، یک حمله موشکی مجتمع صنایع هلیکوپتر «پنها» را در داخل فرودگاه مهرآباد هدف قرار داد و بخشی از دیوار و انبار را ویران کرد.

۳۴۰. در ۷ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۱۳:۲۰، چهار موشک به تأسیسات صنایع هواپیمایی ایران در فرودگاه مهرآباد اصابت کرد.

فرودگاه بین‌المللی بوشهر

۳۴۱. در ۳ مارس ۲۰۲۶، در یک حمله شنیع دیگر در بوشهر، این فرودگاه هدف یک عملیات نظامی غیرقانونی قرار گرفت و به بخشی از باند فرودگاه آسیب جدی وارد شد. یک هواپیمای مسافربری ایرباس نیز به طور کامل منهدم شد.

۳۴۲. در ۱۱ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه بوشهر مورد اصابت پنج پرتابه قرار گرفت که به هر دو باند، ۳۱ راست و ۳۱ چپ، برخورد کردند.

۳۴۳. در ۱۸ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه بهرگان - فرودگاه میدان نفتی استان بوشهر - مورد اصابت قرار گرفت و به ترمینال مسافربری، برج مراقبت و باند فرودگاه آسیب رساند.

۳۴۴. در ۲۳ مارس ۲۰۲۶، ساختمان اداری سازمان هواشناسی بوشهر مورد حمله قرار گرفت که منجر به شهادت آقای یوسف سبحانی، مدیر هواشناسی بوشهر، شد.

۳۴۵. در همان روز، فرودگاه بوشهر مورد اصابت پنج پرتابه قرار گرفت که به هر دو باند، ۳۱ راست و ۳۱ چپ، برخورد کرد.

۳۴۶. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۱۹:۲۰، فرودگاه بوشهر دوباره مورد حمله قرار گرفت و بخشی از سالن مسافران آسیب دید.

۳۴۷. در ۳۱ مارس ۲۰۲۶، رادار هواشناسی در امتداد مسیر ام التمیر در نزدیکی اهواز و همچنین رادار هواشناسی بوشهر مورد اصابت قرار گرفت.

فرودگاه بین‌المللی کیش

۳۴۸. در ۷ مارس، متجاوزان حمله‌ای را علیه فرودگاه کیش، فرودگاهی با برنامه بسیار فشرده هوانوردی غیرنظامی بین‌المللی، آغاز کردند. پرتابه‌هایی که به فرودگاه برخورد کردند، به دو هواپیمای مسافربری هما آسیب رساندند، بخشی از باند فرودگاه را تخریب کردند و به تجهیزات رادار دریایی آن آسیب رساندند.

فرودگاه خارگ

۳۴۹. در ۱۴ مارس ۲۰۲۶، در یک حمله شنیع دیگر، پس از حمله به فرودگاه جزیره خارگ در بوشهر، برج مراقبت و دفتر فرودگاه هدف یک عملیات نظامی قرار گرفتند و خسارات جدی به بخشی از ساختمان مدیریت، آشیانه بالگرد، دو بالگرد و باند فرودگاه وارد شد. یک ایرباس، انبار تجهیزات و هواپیمای مسافربری نیز به طور کامل نابود شدند و سالن‌های ورود و خروج آسیب دیدند.

فرودگاه بین‌المللی قاسم سلیمانی

۳۵۰. در ۵ و ۸ آوریل ۲۰۲۶، فرودگاه بین‌المللی قاسم سلیمانی (که قبلاً با نام فرودگاه بین‌المللی اهواز شناخته می‌شد) چندین بار مورد حمله قرار گرفت.

۳۵۱. در یک حمله مسلحانه غیرقانونی دیگر، در ۱۴ ساعت اولیه ۱۲ مارس ۲۰۲۶، بخش بزرگی از رادار فرودگاه خارک در منطقه برومیه مورد اصابت قرار گرفت که هیچ تلفات جانی نداشت.

۳۵۲. در ۴ آوریل ۲۰۲۶، فرودگاه تخریب و آسیب دید. دوباره توسط سه پرتابه مورد اصابت قرار گرفت. از آنجایی که آن‌ها به بقایای از قبل تخریب شده برخورد کردند، هیچ خسارت عمده جدیدی گزارش نشد.

فرودگاه بین‌المللی هاشمی نژاد مشهد

۳۵۳. در ۳۰ مارس ۲۰۲۶، سازمان هواپیمایی کشوری گزارش داد که یک حمله صهیونیستی-آمریکایی یک هواپیمای غیرنظامی ایرانی را که حامل دارو و تجهیزات پزشکی از چندین کشور به ایران بود، پس از فرود در فرودگاه بین‌المللی هاشمی نژاد مشهد هدف قرار داد.

۳۵۴. در ۶ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۱۵:۰۳، فرودگاه مورد حمله موشکی قرار گرفت که به آشیانه و پناهگاه هواپیما آسیب رساند.

۳۵۵. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه مشهد دوباره مورد حمله قرار گرفت؛ سامانه ناوبری VOR نابود شد و مخازن سوخت فرودگاه مورد اصابت قرار گرفت و عملیات سوخت‌رسانی به هواپیماها مختل شد.

۳۵۶. در ۲ آوریل ۲۰۲۶، تأسیسات سوخت‌رسانی فرودگاه مورد حمله قرار گرفت.

فرودگاه سراوان

۳۵۷. در ساعات اولیه ۹ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۱:۰۰ بامداد، فرودگاه سراوان در دو مرحله مورد حمله قرار گرفت و انبارها و مخازن سوخت هدف قرار گرفتند. انباری که مورد حمله قرار گرفت حاوی هیچ پهپادی نبود و هیچ تلفات انسانی گزارش نشد.

۳۵۸. در ۳۱ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه سراوان دوباره بدون تلفات مورد حمله قرار گرفت.

فرودگاه بین‌المللی شهید دستغیب

۳۵۹. در ۶ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۱۳:۰۰، فرودگاه بین‌المللی شهید دستغیب شیراز مورد حمله قرار گرفت.

۳۶۰. در ۳۱ مارس ۲۰۲۶، در حمله غیرقانونی دیگری به فرودگاه، سه هواپیمای ATR-۷۲ متعلق به شرکت هواپیمایی آسمان، یک هواپیمای CRJ از شرکت هواپیمایی پارس و یک هواپیمای Dornier از شرکت هواپیمایی سپهران به طور غیرقانونی هدف قرار گرفته و منهدم شدند.

فرودگاه بین‌المللی جهرم

۳۶۱. در اواخر شب ۱۰ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۲۳:۳۵، فرودگاه بین‌المللی جهرم مورد حمله قرار گرفت؛ ساختمان قدیمی برج مراقبت که توسط پلیس فرودگاه استفاده می‌شد، آسیب دید.

سایت رادار تنگ ریز در میمند

۳۶۲. سایت رادار تنگ ریز در میمند، استان فارس، دو بار در ۱۱ مارس ۲۰۲۶ و ۲۳ مارس ۲۰۲۶ هدف قرار گرفت و به طور کامل تخریب شد. این سایت رادار به عنوان یک جزء مهم از تجهیزات غیرنظامی مورد استفاده برای هوانوردی غیرنظامی ایمن و منظم در ایران عمل می‌کرد.

فرودگاه بین‌المللی بندرعباس

۳۶۳. کمی پس از نیمه شب ۲۹ مارس ۲۰۲۶، سه پرتابه به سمت فرودگاه بندرعباس شلیک شد و به چندین سازه آسیب رساند.

فرودگاه بین‌المللی بندر لنگه

۳۶۴. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه بین‌المللی بندر لنگه نیز در دو ناحیه نزدیک مخازن ذخیره سوخت خود هدف قرار گرفت.

فرودگاه بین‌المللی شهید مدنی تبریز

۳۶۵. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، ساعت ۲۳:۲۰، برج مراقبت و باند فرودگاه بین‌المللی شهید مدنی تبریز مورد حمله قرار گرفت.

فرودگاه کاشان

۳۶۶. در ۱ و ۷ آوریل ۲۰۲۶، در دو نوبت، فرودگاه کاشان مورد حملات سنگین هواپیماهای جنگنده قرار گرفت و پنج مکان - از جمله سالن انتظار مسافران و سالن بازرسی فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران - آسیب دیدند.

فرودگاه کرمانشاه

۳۶۷. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، در فرودگاه کرمانشاه، بخش‌هایی از نوار باند نزدیک آستانه باند ۱۱ راست آسیب دید.

۳۶۸. در ۴ آوریل ۲۰۲۶، ساعت ۰۸:۵۵، برج مراقبت فرودگاه کرمانشاه مورد اصابت قرار گرفت و کابین آن به طور کامل تخریب شد.

فرودگاه شهدای طبس

۳۶۹. در ۲۶ مارس ۲۰۲۶، برج مراقبت فرودگاه شهدای طبس مورد اصابت قرار گرفت، هرچند تلفات جانی گزارش نشد.

فرودگاه بم

۳۷۰. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، فرودگاه بم در دو مرحله مورد حمله قرار گرفت که منجر به خسارت به برج مراقبت و سالن ترانزیت آن شد.

۳۷۱. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، چهار هواپیمای متخاصم فرودگاه بم را هدف قرار دادند و ترمینال مسافربری قدیمی آن را ویران کردند.

فرودگاه مهریز

۳۷۲. در ۲۸ مارس ۲۰۲۶، حدود ساعت ۲۱:۰۰، فرودگاه مهریز در استان یزد نیز مورد هدف چندین موشک قرار گرفت.

فرودگاه بین‌المللی امام خمینی

۳۷۳. در ۲۵ مارس ۲۰۲۶، رادار فرودگاه بین‌المللی امام خمینی نیز مورد اصابت قرار گرفت.

۳۷۴. حملات علیه هواپیماهای غیرنظامی که در حال انجام مأموریت‌های بشردوستانه می‌باشند، نقض آشکار مقررات هوانوردی بین‌المللی و مغایر با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. طبق کنوانسیون شیکاگو ۱۹۴۴ و کنوانسیون مونترال ۱۹۷۱، هر عملی که ایمنی هواپیماهای غیرنظامی را به خطر بیندازد، یک جرم کیفری بین‌المللی در حوزه هوانوردی غیرنظامی محسوب می‌شود. علاوه بر این، طبق ماده ۵۲ پروتکل الحاقی اول به کنوانسیون‌های ژنو، حملات علیه اهداف غیرنظامی، از جمله هواپیماهای حامل کمک‌های بشردوستانه، ممنوع است و نقض آن جنایات جنگی محسوب می‌شود.

بخش چهارم) جنایات جنگی

۳۷۵. همانطور که در فصل قبل به وضوح مشاهده شد، رهبران و نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم اسرائیل از زمان آغاز تجاوز خود در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، هر روز در موارد بی‌شماری مرتکب نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه شده‌اند. اگرچه این موارد در زمان نگارش این متن همچنان ادامه دارد، بسیاری از آن‌ها جنایات جنگی محسوب می‌شوند و مسئولیت کیفری بین‌المللی مرتکبان آن‌ها و مسئولیت بین‌المللی دولت‌هایی که به این جنایتکاران پناه می‌دهند را در پی دارند.

۳۷۶. جنایات جنگی در عنوانی است که به برخی رفتارهای ممنوعه در درگیری‌های مسلحانه به عنوان نقض مقررات حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله مواردی که در کنوانسیون‌های ژنو گنجانده شده یا به عنوان عرف تبلور یافته‌اند، داده می‌شود.

۳۷۷. بسیاری از موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه که در گزارش حاضر به آن‌ها اشاره شده است، منجر به جنایات جنگی می‌شوند. حتی حملاتی که در موارد خاص به اهداف نظامی مشروع صورت می‌گیرند، می‌تواند جنایت جنگی تلقی شود، زیرا انتظار می‌رود که آن‌ها آسیب‌های تصادفی بیش از حدی به غیرنظامیان وارد کنند و به این دلیل که بی‌پروا انجام می‌شوند.

۳۷۸. محدودیت‌ها در این زمینه، مسئولیت فرماندهی رئیس جمهور آمریکا و به اصطلاح نخست وزیر رژیم اسرائیل در قبال جنایات جنگی مرتکب شده در تجاوز جاری، آشکار است. تجاوز علیه مردم ایران آشکار است. این دو فرد، فرماندهی و دستور حملات غیرقانونی و نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه را بر عهده داشته‌اند که مستلزم مسئولیت کیفری بین‌المللی آن‌هاست.

۳۷۹. در بسیاری از موارد، چنین جنایاتی آشکارا و با افتخار توسط این دو نفر پذیرفته و تأیید شده است. به عنوان مثال، در ۲۲ مارس ۲۰۲۶، رئیس جمهور ایالات متحده در پیامی در پلتفرم رسانه اجتماعی Truth Social تهدید کرد که اگر ایران تنگه هرمز را ظرف ۴۸ ساعت «به طور کامل و بدون تهدید» باز نکند، ایالات متحده نیروگاه‌های ایران را هدف قرار خواهد داد. این تهدید به وضوح گواه عنصر روانی جنایات جنگی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه زیرساخت‌های حیاتی مردم ایران است. حملات مشابهی در طول تجاوز انجام شده است و مستقیماً بر خدمات عمومی، پزشکی، صنعتی و ارتباطی که برای جمعیت غیرنظامی حیاتی می‌باشند، تأثیر گذاشته است.

۳۸۰. در ۱ آوریل ۲۰۲۶، او همچنین آشکارا تهدید کرد که «ایران را به عصر حجر بازمی‌گرداند» و «به همه نیروگاه‌های تولید برق آن‌ها... به شدت و احتمالاً همزمان حمله خواهد کرد». این اظهارات پس از تهدیدهای قبلی به تاریخ ۳۰ مارس ۲۰۲۶ منتشر شد که در آن او قول داده بود زیرساخت‌های اساسی ایران، از جمله نیروگاه‌ها، تأسیسات نفتی، جزیره خارک و کارخانه‌های آب شیرین‌کن را «منفجر و کاملاً نابود کند» و همچنین تهدیدهایی در ۲۱ مارس ۲۰۲۶ مبنی بر «هدف قرار دادن و نابود

کردن» نیروگاه‌های برق ایران مطرح شد. چنین اظهارات هولناکی، تحریک مستقیم و عمومی برای ارتکاب جنایات جنگی محسوب می‌شود و به عنوان مدرکی روشن از نیت مجرمانه، عنصری کلیدی در ایجاد مسئولیت کیفری فردی طبق حقوق بین‌الملل، عمل می‌کند. هدف قرار دادن صریح، عمدی و سیستماتیک غیرنظامیان و اموال غیرنظامی، همراه با تخریب زیرساخت‌های ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی - از جمله سیستم‌های برق، آب و انرژی و سایر تأسیسات ضروری غیرنظامی - یک جنایت جنگی و یک اقدام تروریسم دولتی با هدف گسترش ترس و وارد کردن آسیب شدید به غیرنظامیان است. این اقدامات وحشتناک و وحشیانه، نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه است و نشان دهنده نیت مجرمانه عاملان برای تحمیل رنج گسترده به جمعیت غیرنظامی است.

۳۸۱. با اثبات قصد مجرمانه همانطور که در بالا بررسی شد، در اینجا به اختصار به چند نمونه از جنایات جنگی که توسط رژیم‌های آمریکایی-اسرائیلی علیه ملت ایران در طول تجاوز ۲۰۲۶ آن‌ها مرتکب شده است، اشاره می‌شود.

حمله به دبستان «شجره طیبه» میناب هرمزگان

۳۸۲. اگرچه متأسفانه نمونه‌های فراوانی از ارتکاب جنایات جنگی وجود دارد، حمله به مدرسه ابتدایی با نام شجره طیبه در میناب در استان هرمزگان در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ در روز روشن، نمونه‌ای آشکار از جنایت جنگی است.

۳۸۳. این حمله منجر به کشته شدن بیش از ۱۷۰ غیرنظامی بی‌گناه، عمدتاً کودکان، شد. بنابراین، این حمله عنصر فیزیکی «قتل عمد» را به عنوان نقض فاحش کنوانسیون‌های ژنو ۱۲ اوت ۱۹۴۹، همانطور که در ماده ۸ اساسنامه رم نیز تصریح شده است، محقق می‌کند[1].

۳۸۴. جدا از موارد فوق ، هدایت عمدی حملات علیه جمعیت غیرنظامی یا علیه افراد غیرنظامی که مستقیماً در درگیری‌ها شرکت نمی‌کنند، جنایت جنگی محسوب می‌شود (طبق ماده ۸ اساسنامه رم)[2].

1. Article 8(2)(a)(i)
2. Article 8(2)(b)(i)

رسانه‌های معتبر تأیید می‌کنند که شیوه ارتکاب جنایت جنگی علیه مدرسه «حملات دوگانه» بوده است که هیچ تردیدی در مورد ماهیت عمدی این حمله باقی نمی‌گذارد.

شمار بالای تلفات در این جنایت جنگی و قساوت آن، به خوبی گویای نیات جنایتکاران است.

۳۸۵. به همین ترتیب، هدایت عمدی حملات علیه اهداف غیرنظامی، یعنی اهدافی که اهداف نظامی نیستند نیز طبق ماده ۸ اساسنامه رم[1] جنایت جنگی محسوب می‌شود.

۳۸۶. هدف قرار دادن مدرسه شجره طیبه به عنوان یک هدف غیرنظامی که در زمان حمله جمعیت غیرنظامی را در خود جای داده است، تمام عناصر لازم برای جنایت جنگی طبق حقوق بین‌الملل، از جمله موارد جرم‌انگاری شده طبق اساسنامه رم را برآورده می‌کند.

هدایت حملات علیه انبارهای نفت

۳۸۷. گذشته از این واقعیت که هدایت حملات علیه اهداف غیرنظامی یک جنایت جنگی است (طبق ماده ۸ اساسنامه رم)[2] انجام عمدی حمله با علم به اینکه چنین حمله‌ای باعث تلفات جانی یا جراحت جانبی به غیرنظامیان یا خسارت به اهداف غیرنظامی یا خسارت گسترده، بلندمدت و شدید به محیط طبیعی خواهد شد که به وضوح در مقایسه با مزیت نظامی کلی و مستقیم پیش‌بینی‌شده، بیش از حد خواهد بود، نمونه دیگری از جنایت جنگی است (ماده ۸ اساسنامه رم)[3].

۳۸۸. حملات آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ذخایر نفتی ایران از پیش برنامه‌ریزی شده و عمدی بوده است.

۳۸۹. هدف قرار دادن سه انبار نفت در شهران ، کوهک ، اقدسیه / سوهانک ، که همگی در تهران واقعند، و حمله مستقیم به تأسیسات سوخت در فردیس، البرز و سایر زیرساخت‌های مرتبط با انتقال و توزیع فرآورده‌های نفتی در تهران و البرز، نمونه‌های بارز جنایات جنگی در زمینه‌های فوق‌الذکر است.

زیرساخت‌های حمل و نقل و توزیع سوخت شهری، ماهیتاً غیرنظامی بوده و ممنوعیت حمله به آن‌ها دو جنبه دارد: حمله به اهداف غیرنظامی و آسیب شدید به محیط زیست طبیعی.

1. 8 (2) (b) (ii)
2. Article 8 (2) (b) (ii)
3. 8 (2) (b) (iv)

۳۹۰. حملات علیه انبارها و تأسیسات نفتی، خطر انتشار مواد شیمیایی مضر برای سلامت انسان و همچنین محیط زیست طبیعی را افزایش می‌دهد. برخی از پیامدهای چنین انتشارهایی گسترده، شدید و بلندمدت می‌باشند و بنابراین مستعد ارتکاب جرایم علیه محیط زیست می‌باشند.

۳۹۱. به طور خاص در تهران، انتشار آلاینده‌ها در نتیجه حمله به انبارهای نفت، خسارات جبران‌ناپذیری را به بناهای تاریخی چند صد ساله وارد کرده است.

اعلامیه هگزت مبنی بر اینکه هیچ کس نباید زنده بماند (no quarter)

۳۹۲. پیت هگزت، وزیر جنگ ایالات متحده، در یک نشست خبری پنتاگون در روز جمعه، ۱۳ مارس ۲۰۲۶ اظهار داشت: «ما به فشار آوردن ادامه خواهیم داد. ما به فشار آوردن، به پیشروی ادامه خواهیم داد، بدون هیچ رحم و شفقتی برای دشمنانمان». این اظهارات مصداقی کلاسیک از جنایت جنگی است (طبق ماده ۸ اساسنامه رم).[1]

۳۹۳. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، صدور دستور اینکه هیچ کس نباید زنده بماند، تهدید دشمن با این دستور یا پیشبرد مخاصمات بر این اساس کاملاً ممنوع است. این ممنوعیت مدت‌هاست که در اسناد بین‌المللی متعددی، از جمله کنوانسیون چهارم لاهه که ایالات متحده عضو آن است، تدوین شده است. همچنین این امر جایگاه عرفی غیرقابل انکاری پیدا کرده و طبق اسناد بین‌المللی و قوانین بسیاری از کشورها در سراسر جهان جرم محسوب می‌شود.

۳۹۴. چگونگی پیشبرد مخاصمه توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل به وضوح صحت اظهارات وزیر جنگ ایالات متحده را تأیید می‌کند. تکرار جنایات جنگی به صورت روزانه به طرز شگفت‌آوری با اعلامیه لزوم زنده نماندن هیچ کس او مطابقت دارد.

هدایت حمله به ناوچه ایرانی «دنا»

۳۹۵. ناوچه ایرانی «دنا» به همراه تعدادی از دانشجویان دانشگاه امام خمینی نوشهر ، شهری کوچک در شمال ایران، عازم یک ماموریت دریایی کارآموزی دانشجویی شد. این ماموریت پیش از آغاز تجاوز جنایتکارانه آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، برنامه‌ریزی شده بود.

۳۹۶. پیش از آغاز این ماموریت، هند از ایران برای شرکت در رزمایش میلان دعوت کرده بود. در این ماموریت، ناوچه دنا برای شرکت در این رزمایش عازم هند شد و طبق برنامه در تاریخ ۲۹ فوریه به بندر «بیشاخاپاتنام» هند در خلیج بنگال رسید. . برنامه‌های رزمایش از ۲۷ فوریه آغاز شد و در دو مرحله

1. Article 8 (2) (b) (xii)

ساحلی و دریایی به ترتیب تا ۲۶ فوریه و از ۱ تا ۵ مارس ۲۰۲۶ دنبال شد. در ۶ مارس ۲۰۲۶، ناوچه دنا هند را به مقصد سریلانکا ترک کرد تا به ناوگان دانشجویی بپیوندد.

۳۹۷. در همین مسیر بود که متاسفانه ناوچه دنا مورد حمله ناجوانمردانه و تروریستی نیروهای آمریکایی قرار گرفت. در ۱۴ مارس ۲۰۲۶، یک زیردریایی نیروی دریایی ایالات متحده این ناوچه را در اقیانوس هند، حدود ۴۰ مایل دریایی (حدود ۷۴ کیلومتر) از سواحل جنوبی سریلانکا، نزدیک شهر گالی، هدف قرار داد و غرق کرد.

۳۹۸. در این حمله که با اژدر انجام شد، از مجموع ۱۴۰ خدمه کشتی، حداقل ۸۷ نفر شهید و ۳۲ نفر دیگر زخمی شدند. مجروحان توسط نیروی دریایی سریلانکا نجات یافتند. با این حال، ۲۰ نفر هنوز مفقودند.

۳۹۹. در حالی که ناوچه و دانشجویان سرنشین آن کیلومترها دور از میدان نبرد در یک مأموریت آموزشی بدون هیچ گونه مشارکتی در عملیات نظامی بودند، هدف قرار دادن عمدی آن توسط نیروهای آمریکایی یک جنایت جنگی بزدلانه و شرم‌آور است. تکان‌دهنده‌تر شاید بیانیه شرم‌آور رئیس جمهور آمریکا پس از این جنایت جنگی بود که این جنایت را «سرگرم‌کننده» توصیف کرد!

هدایت حملات عمدی نیروهای مسلح ایالات متحده علیه یک ناوچه ایرانی «دنا» که دور از میدان نبرد بود، جان حداقل ۸۷ نفر از خدمه را گرفت.

۴۰۰. جنایات جنگی نباید بدون مجازات بمانند. جامعه ملل و سازمان‌های بین‌المللی مربوطه باید برای پایان دادن به چرخه چنین جنایاتی اقدام کنند و با سپردن جنایتکاران به دست عدالت، با فرهنگ مصونیت از مجازات مقابله کنند. سکوت و بی‌عملی تنها به بی‌عدالتی دامن می‌زند و جنایات بیشتری را به بهای تهدیدهای مداوم علیه صلح و امنیت بین‌المللی به بار می‌آورد.

۴۰۱. اثر ننگین جنایات جنگی آمریکا و رژیم اسرائیل باید با اقدامی قاطع از سوی جامعه جهانی، به چرخه شوم جنایات علیه مردم بی‌گناه پایان دهد.

بخش پنجم) جنایات علیه بشریت

۴۰۲. جنایت علیه بشریت شامل ارتکاب برخی اعمال غیرانسانی علیه جمعیت غیرنظامی، مانند قتل، در چارچوب یک حمله گسترده یا سیستماتیک، با حمایت یک سیاست دولتی است (ماده ۷ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی و «عناصر جرایم»).

۴۰۳. غیرنظامیان بی‌شماری به طور سیستماتیک توسط عوامل ایالات متحده و رژیم اسرائیل در جمهوری اسلامی ایران و در رابطه با آن هدف قرار گرفته‌اند. این موارد «قتل» زمانی که در چارچوب یک حمله گسترده یا سیستماتیک رخ دهد، جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. قتل اعضای جمعیت غیرنظامی در جریان یک درگیری مسلحانه بین‌المللی گسترده و سیستماتیک، جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود، زیرا توسط یک سیاست دولتی پشتیبانی می‌شود .

۴۰۴. در سلسله‌ای از جنایات فجیع علیه نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی ایران که توسط رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در تجاوز با هم ارتکاب یافتخ تین، اعضای جمعیت غیرنظامی که در زمان حمله غیررزمی بودند و در درگیری مسلحانه شرکت نداشتند، مستقیماً و عامدانه هدف قرار گرفته‌اند. این جنایات به طور مشابه در چارچوب یک حمله گسترده و سیستماتیک، در چارچوب یک درگیری مسلحانه بین‌المللی، انجام می‌شوند و بیشتر علیه جمعیت غیرنظامی واقع می‌شوند. در نهایت، سیاست دولت در پشت آن‌ها با توجه به اظهارات رسمی رهبران آمریکایی-صهیونیستی مبنی بر اینکه برنامه‌هایی برای حمله مستقیم به مراکز انتظامی و امنیتی در ایران در حال اجرا است، بیش از پیش آشکار است.

۴۰۵. بسیاری از موارد حمله علیه غیرنظامیان در تجاوز اخیر، جنایت علیه بشریت به مفهوم بخش الف از بند ۱ ماده ۷ با تمام عناصر مورد نیاز است. در این زمینه، بار دیگر، مسئولیت کیفری بین‌المللی همه افرادی که دستور، کمک، تحریک، معاونت یا به هر نحو دیگری تشویق به ارتکاب این جنایات کرده‌اند، مطرح است.

۴۰۶. با توجه به آنچه گفته شد، چاره‌ای جز مشاهده اقدام قاطع از سوی جامعه ملل برای پایان دادن به چرخه معیوب چنین جنایاتی و سپردن جنایتکاران به دست عدالت وجود ندارد.

بخش ششم) هدف قرار دادن رئیس کشور و مقامات عالی رتبه دولتی

۴۰۷. در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، در جریان سلسله جدید اقدامات تجاوزکارانه غیرقابل توجیه و بدون تحریک قبلی علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران - در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد - ایالات متحده و رژیم اسرائیل به صورت عامدانه عالی‌ترین مقام یک عضو مستقل سازمان ملل متحد، یعنی رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، را به همراه چند مقام عالی‌رتبه دیگر دولتی هدف قرار دادند. این اقدام بزدلانه جنایتکارانه، تجاوز مستقیم به اصول اساسی حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت استفاده از زور، احترام به برابری حاکمیت‌ها و مصونیت و مصونیت روسای کشورها است. این اقدام نشان‌دهنده تشدید خطرناک و بی‌سابقه‌ای است که به بنیادی‌ترین هنجارهای دولت‌سالاری و رفتار متمدنانه بین ملت‌ها ضربه می‌زند.

۴۰۸. رؤسای کشورها مظهر حاکمیت ملت‌های خود بوده و طبق حقوق بین‌الملل، از تعرض ناپذیری، احترام و مصونیتی برخوردارند که برای انجام مستقل وظایف رسمی آن‌ها ضروری است. بنابراین، هدف قرار دادن عمدی عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران، نقض شدید و بی‌سابقه‌ای از اساسی‌ترین هنجارهای حاکم بر روابط بین کشورها محسوب می‌شود. چنین رفتاری نه تنها اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند، بلکه بی‌پروا جعبه پاندورای خطرناکی را باز می‌کند و پایه برابری حاکمیت و ثبات نظام بین‌المللی را از بین می‌برد. علاوه بر این، رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، نه تنها عالی‌ترین مقام، بلکه یک شخصیت مذهبی بسیار مورد احترام برای ده‌ها میلیون مسلمان در منطقه و سراسر جهان است. چنین حمله‌ای عواقب عمیق و گسترده‌ای دارد که مسئولیت کامل آن صرفاً بر عهده عاملان آن است. این امر بدون خدشه به حق ذاتی و بی‌چون و چرای جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از حاکمیت، تمامیت سرزمینی و ملت خود، مطابق با ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد، صورت می‌گیرد.

۴۰۹. اقدام مذکور با بی‌توجهی آشکار به اصول الزام‌آور حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل عرفی، از جمله اصول مندرج در کنوانسیون ۱۹۷۳ در مورد پیشگیری و مجازات جرایم علیه اشخاص تحت حمایت بین‌المللی، انجام شده است. این اقدام، مسئولیت بین‌المللی کشورهای متخلف مربوطه و همچنین مسئولیت کیفری فردی رئیس جمهور ایالات متحده، به اصطلاح نخست وزیر رژیم اسرائیل و تمام افرادی که در برنامه‌ریزی، دستور، مجوز، ارتکاب یا هرگونه کمک و معاونت در این عمل مجرمانه دخیل بوده‌اند را به دنبال دارد. موارد فوق، منافی مسئولیت در قبال جنایات جنگی، جرایم علیه بشریت و جرم تجاوز است که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل انجام شده است.

۴۱۰. همه کشورها باید جنایت را محکوم نمایند، چراکه بی‌عملی یا سکوت آن‌ها می‌تواند زمینه را برای عادی‌سازی بیشتر نقض حقوق بین‌الملل توسط تروریست‌ها فراهم کند.

بخش هفتم) دخالت خارجی

۴۱۱. اصل عدم مداخله، یک اصل تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل و نتیجه‌ی حاکمیت برابر دولت‌ها است. این اصل که از منشور سازمان ملل متحد سرچشمه می‌گیرد، در چندین سند بین‌المللی از جمله قطعنامه ۲۶۲۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل مربوط به روابط دوستانه و همکاری بین دولت‌ها مطابق با منشور سازمان ملل متحد مورخ ۲۴ اکتبر ۱۹۷۰ و قطعنامه ۲۱۳۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اعلامیه عدم پذیرش مداخله در امور داخلی دولت‌ها و حفاظت از استقلال و حاکمیت آن‌ها مورخ ۲۱ دسامبر ۱۹۶۵ و همچنین اعلامیه عدم پذیرش مداخله و دخالت در امور داخلی دولت‌ها مورخ ۹ دسامبر ۱۹۸۱ و موارد دیگر، مجدداً مورد تأیید قرار گرفته است.

۴۱۲. در هفته‌های اخیر، این اصل در رابطه با جمهوری اسلامی ایران، با اظهارات مداخله‌جویانه برخی چهره‌ها در مورد اعتراضات اخیر در ایران که کاملاً در حوزه امور داخلی کشور قرار می‌گیرد، به طور جدی مورد تهدید قرار گرفته است.

۴۱۳. شواهد فراوانی در مورد نقش فعال برخی از مأموران اطلاعاتی خارجی در شعله‌ور کردن ناآرامی‌ها و بسیج شورشیان در میدان وجود دارد. این امر بر اساس یک دستور کار از پیش برنامه‌ریزی شده در ابتدا تحت پوشش اعتراضات مسالمت‌آمیز و سپس با سلاح‌های برهنه در روز روشن صورت گرفته است. این موضوع همچنین توسط برخی از چهره‌های عمومی مانند مقامات ترکیه و صرب تأیید شده و توسط رسانه‌های خبری متعددی از جمله رویترز و وال استریت ژورنال گزارش شده است. با این وجود، پیام‌های مستقیم و واضح برخی از مقامات دولتی فعلی و سابق نیازی به شواهد بیشتر ندارد

۴۱۴. طبق حقوق بین‌الملل، ایالات متحده و رژیم اسرائیل به دلیل استفاده از زور و همچنین مداخله، مسئولیت بین‌المللی دارند. نقض بند ۴ ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد و بند ۷ ماده ۲ این مسئولیت را به همراه وظیفه جبران تمام خسارات وارده ایجاد می‌کند. علاوه بر این، طبق ماده ۸ پیش‌نویس مواد کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد مسئولیت دولت‌ها در قبال اعمال غیرقانونی بین‌المللی، رفتار یک شخص یا گروهی از اشخاص در صورتی که به دستور یا تحت هدایت یا کنترل آن دولت عمل کنند، عمل یک دولت محسوب می‌شود. ایالات متحده، به ویژه، موظف است اعمال غیرقانونی خود را متوقف کند و از طریق عذرخواهی و جبران تمام خسارات معنوی و مادی وارده به ملت ایران، جبران مذکور را انجام دهد . این امر به ویژه با توجه به نقش اعلام شده ایالات متحده در تحریک، تشویق و ارایه کمک یا مساعدت، هدایت و کنترل در رابطه با اقدامات خرابکارانه و تروریسم در ایران، اهمیت دارد.

۴۱۵. مداخله آشکار در امور داخلی و نقض فاحش، از جمله، حق حاکمیتی و سلب‌ناپذیر ایران برای انتخاب نظام اقتصادی و همچنین نظام‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود بدون دخالت، اجبار یا تهدید خارجی، از جمله سیاست‌های نامشروع معمول ایالات متحده بوده است.

۴۱۶. در راستای این سیاست مداخله‌جویانه غیرقانونی علیه مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران، ایالات متحده از ابزارها و ابزارهای مختلفی استفاده کرده است که طیف گسترده‌ای از اقدامات غیرقانونی از جمله اقدامات تجاوزکارانه را در بر می‌گیرد.

۴۱۷. در ژانویه ۲۰۲۶، گروه‌های تروریستی تحت حمایت ایالات متحده و رژیم اسرائیل، اعتراضات مسالمت‌آمیز مردم به شرایط اقتصادی ناشی از تأثیر منفی اقدامات قهری یکجانبه اعمال شده توسط ایالات متحده را به فعالیت‌های تروریستی خشونت‌آمیز و وحشیانه‌ای تبدیل کردند که بی‌رحمانه غیرنظامیان بی‌گناه و نیروهای انتظامی را به قتل رساندند. ایالات متحده و همدست کودک‌کش آن، آشکارا از نیت شوم خود برای آغاز تجاوز بر اساس بهانه‌های واهی سخن گفته‌اند.

۴۱۸. دونالد ترامپ در ۲ ژانویه ۲۰۲۶، پس از حمایت از فعالیت‌های تروریستی، این فعالیت‌های خشونت‌آمیز و سازمان‌یافته جنایی را «اعتراضات مسالمت‌آمیز» نامید و به وضوح بر قصد دولت خود برای مداخله، از جمله با استفاده از زور، تأکید کرد و گفت: «ما آماده و مسلح هستیم».[1]

۴۱۹. در ۹ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ با طرح ادعاهای دروغین علیه جمهوری اسلامی ایران و حمایت از خشونت و تخریب در ایران توسط گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته، بار دیگر جمهوری اسلامی ایران را به بهانه اعتراضات تهدید به استفاده از زور کرد و تأکید کرد که «بهتر است تیراندازی نکنید، زیرا ما هم شروع به تیراندازی خواهیم کرد».[2]

۴۲۰. در ۱۰ ژانویه ۲۰۲۶، مارکو روبیو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، با «مردم شجاع ایران» خواندن عناصر تروریستی تحت حمایت خارجی، از آن‌ها حمایت کرد، در حالی که این افراد آشکارا به دستور ایالات متحده، صدها معترض و رهگذر بی‌گناه و مسالمت‌آمیز و همچنین پرسنل نیروی انتظامی را که طبق قوانین داخلی موظف به تأمین امنیت و ایمنی مردم در مواجهه با خشونت فزاینده عناصر تحت حمایت خارجی بودند، کشته بودند.[3]

۴۲۱. در ۱۳ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ بار دیگر آشکارا به تروریسم دامن زد و صریحاً عناصر تروریستی را به خرابکاری در مؤسسات عمومی تحریک کرد و با بیان اینکه «مؤسسات خود را تصرف کنید» از آن به عنوان ابزاری ناامیدانه برای فراهم کردن زمینه مساعد برای مداخله بیشتر و استفاده از زور توسط ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران استفاده کرد. ترامپ بعدا این نیت را با بیان اینکه «کمک در راه است» تأیید کرد.[4]

1. https://www.reuters.com/world/middle-east/trump-says-us-will-intervene-if-iran-violently-suppresses-peaceful-protests-2026-01-02/
2 https://www.reuters.com/world/middle-east/iran-cut-off-world-supreme-leader-warns-protesters-2026-01-09/
3. https://www.reuters.com/world/middle-east/rubio-expresses-us-support-iranian-people-amidst-anti-government-protests/2026-01-10
4. https://www.reuters.com/world/middle-east/trump-tells-iranians-keep-protesting-says-help-is-its-way-/2026-10-13

۴۲۲. در هفته‌های پس از این اظهارات، ایالات متحده به تهدیدهای خود مبنی بر استفاده از زور علیه جمهوری اسلامی ایران به بهانه‌های مختلف ادامه داد و آنها را افزایش داد. لفاظی‌های مداخله‌جویانه و جنگ‌طلبانه ایالات متحده به طور تصاعدی با حضور غیرقانونی نیروهای نظامی ایالات متحده در منطقه در آماده‌سازی تجاوزاتش همراه بود. به عنوان مثال، در ۲۳ ژانویه ۲۰۲۶، دونالد ترامپ در رزمایشی برای تشدید تهدیدهای خود برای استفاده از زور علیه جمهوری اسلامی ایران به تقویت نظامی ایالات متحده در منطقه اشاره کرد و اظهار داشت: «ما کشتی‌های زیادی داریم که برای احتیاط به آن سمت می‌روند. ترجیح می‌دهم اتفاقی نیفتد، اما ما آن‌ها را از نزدیک زیر نظر داریم... ما یک ناوگان داریم... که به آن سمت می‌رود، و شاید مجبور به استفاده از آن نشویم.»[1]

۴۲۳. در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده به همراه متحد نسل‌کش خود، تجاوزی از پیش برنامه‌ریزی‌شده و بی‌دلیل علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد. در همان روز، دونالد ترامپ با بیان اینکه «وقتی کار ما تمام شد، دولت خود را به دست بگیرید»، سیاست و رویه دیرپای مداخله‌جویانه و آمیخته با تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران را بیشتر افشا کرد. این بیانیه به وضوح تجاوز ایالات متحده را به عنوان بخشی از سیاست گسترده‌تر اجبار، ارعاب و استفاده از زور با هدف وادار کردن مردم و دولت آن‌ها، برخلاف میلشان، به تسلیم در برابر خواسته‌های نامشروع ایالات متحده آشکار می‌کند.

۴۲۴. اظهارات خصمانه و مداخله‌جویانه حتی پس از شروع تجاوز نیز ادامه یافت و زمینه خطرناکی برای تشدید بیشتر اوضاع ایجاد کرد. رئیس جمهور آمریکا پس از آغاز تجاوز با هدف قرار دادن بزدلانه رهبر ایران، به طرز وقیحانه‌ای به این جنایت فجیع اعتراف کرد و از سپاه پاسداران و پلیس خواست که مصونیت قضایی بگیرند و به «میهن‌پرستان ایرانی» بپیوندند یا با «مرگ» روبرو شوند. او سپس به «محو» کشور اعتراف کرد و برنامه خود را برای ادامه «بمباران سنگین» ایران در هفته آینده بیان کرد.[2]

۴۲۵. اگرچه این اولین باری نیست که ایالات متحده چنین سیاست و اهداف خودخواهانه‌ای را از طریق مداخله و استفاده از زور دنبال کرده است، اما ترور ناجوانمردانه رهبر معظم انقلاب اسلامی در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ که به عنوان رهبر کشور انتخاب شده بود، همچنان نمونه بارزی از چنین سیاست غیرقانونی و اسفناک ایالات متحده است.

۴۲۶. ایالات متحده و متحد نسل‌کش آن، هزاران غیرنظامی ایرانی، از جمله زنان و کودکان را کشته و زخمی کرده‌اند و فقط در یک حمله به یک مدرسه ابتدایی در میناب در استان هرمزگان، بیش از یکصد و هفتاد کودک را کشته‌اند؛ در بحبوحه جنایات خود، ایالات متحده همچنان قصد خود را برای دخالت بیشتر در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران آشکار کرد و در ۷ مارس ۲۰۲۶ با اشاره به رهبر بعدی ایران اعلام کرد که «ما باید آن شخص را به همراه ایران انتخاب کنیم».

1. https://www.theguardian.com/world/2026//jan/23/trump-says-us-armada-heading-middle-east-iran-death-toll
2. Truth Social, @realDonaldTrump post, 29 February 2026.

۴۲۷. تجاوز علیه ملت ایران، تلاش مذبوحانه دیگری برای مداخله در امور داخلی جمهوری اسلامی ایران است. بنابراین، باید به همه ملت‌های مستقل و صلح‌دوست هشدار دهد تا با چنین رویکردهای مداخله‌جویانه‌ای مقابله کرده و مطابق با منشور سازمان ملل متحد، به حاکمیت سایر کشورها احترام بگذارند.

بخش هشتم) نقض حقوق بین‌الملل بشر

۴۲۸. حقوق بین‌الملل بشر از انسان‌ها در همه شرایط محافظت می‌کند. قابلیت اجرای آن در طول درگیری‌های مسلحانه بارها و بارها توسط شورای امنیت سازمان ملل، دیوان بین‌المللی دادگستری، دادگاه‌های منطقه‌ای حقوق بشر، مجمع عمومی سازمان ملل و شورای حقوق بشر سازمان ملل، از جمله رویه‌های ویژه آن، تأیید شده است.

۴۲۹. موارد نقض توسط متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی علیه ایران، طیف گسترده‌ای از حقوق بشر مردم ایران، از جمله حق حیات، حق امنیت شخصی، حق سلامت، حق حفاظت از خانواده و زندگی خصوصی و حق داشتن محیط زیست امن، تمیز، سالم و پایدار را به طور جدی نقض می‌کند. این حقوق تحت اسناد اصلی بین‌المللی حقوق بشر محافظت می‌شوند و به طور گسترده به عنوان حقوق اساسی بشر پذیرفته شده‌اند.

۴۳۰. طبق حقوق بین‌الملل کاملاً ثابت شده است که تعهدات مندرج در معاهدات حقوق بشر در زمان درگیری‌های مسلحانه متوقف نمی‌شوند. همانطور که دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴، بند ۱۰۶) مجدداً تأیید کرده و در نظر مشورتی سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶، بند ۲۵) نیز تکرار شده است، حقوق بشر همچنان به موازات حقوق بین‌الملل بشردوستانه اعمال می‌شود. این شامل، از جمله، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نیز می‌شود که در اعمال فراسرزمینی خود همراه با اعمال صلاحیت یا کنترل مؤثر بر افراد یا سرزمین، الزام‌آور باقی می‌ماند (کمیته حقوق بشر، تفسیر عمومی شماره ۳۱، بند ۱۰).

۴۳۱. حق حیات طبق ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، به طرز فاحشی از طریق حملات موشکی بی‌هدف و نامتناسب که غیرنظامیان را هدف قرار می‌دهد، و همچنین از طریق ترورهای از پیش برنامه‌ریزی‌شده دانشمندان و اعضای خانواده که از هرگونه میدان نبرد دورند، نقض شده است. این اقدامات، به ویژه در مواردی که از نیروی کشنده در خارج از موقعیت‌های تهدید یا ضرورت مستقیم استفاده شده باشد، سلب خودسرانه حیات محسوب می‌شود. کمیته حقوق بشر بارها تأکید کرده است که استفاده از زور باید با اصول ضرورت و تناسب مطابقت داشته باشد (تفسیر عمومی شماره ۳۶، بند ۱۲). ماهیت سیستماتیک و گسترده این قتل‌ها همچنین ممکن است در آستانه جنایت علیه بشریت طبق حقوق بین‌الملل عرفی قرار گیرد.

۴۳۲. به همین ترتیب، حمله به بیمارستان‌ها و کادر پزشکی، از جمله بیمارستان‌های کودکان و آمبولانس‌ها، نه تنها نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، بلکه نقض حق سلامت طبق ماده ۱۲ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR) نیز محسوب می‌شود. کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل متحد تأیید کرده است که تخریب یا اختلال در تأسیسات و

زیرساخت‌های پزشکی در طول درگیری‌های مسلحانه نقض ماده ۱۲ محسوب می‌شود (تفسیر عمومی شماره ۱۴، بندهای ۳۴ و ۵۰).

۴۳۳. هدف قرار دادن روزنامه‌نگاران و تأسیسات رسانه‌ای، مانند ایستگاه تلویزیونی دولتی ایران در حین پخش زنده، آزادی بیان و آزادی مطبوعات را طبق ماده ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی نقض می‌کند. کمیته حقوق بشر تصریح کرده است که کشورها تحت هیچ شرایطی نباید روزنامه‌نگاران را هدف قرار دهند و حمله به زیرساخت‌های رسانه‌ای نه تنها مانع انتشار اطلاعات می‌شود، بلکه حق دسترسی عموم به اطلاعات را نیز، به ویژه در زمان درگیری، نقض می‌کند (تفسیر عمومی شماره ۳۴، بند ۲۳).

۴۳۴. علاوه بر این، حملات عمدی به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - از جمله سیستم‌های آب، تأسیسات انرژی، پالایشگاه‌های نفت و فرودگاه‌ها - حق برخورداری از سطح زندگی مناسب (ماده ۱۱، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) و حق برخورداری از محیط زیست سالم را که به طور فزاینده‌ای به عنوان جزئی از مواد ۱۲ و ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به رسمیت شناخته می‌شود و توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه ۷۶/۳۰۰ (۲۰۲۲) به عنوان یک حق جهانی بشر به رسمیت شناخته شده است، تحت تأثیر قرار می‌دهد. این حملات همچنین مجازات جمعی و ایجاد وحشت علیه جمعیت غیرنظامی است که طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشر ممنوع است.

۴۳۵. حملات مکرر به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات نفت و گاز، تأسیسات صنعتی و مناطق شهری نیز نقض فاحش حقوق بین‌الملل عرفی محیط زیست است که هم در زمان صلح و هم در زمان درگیری مسلحانه قابل اجرا است. طبق هنجارهای عرفی و تعهدات مبتنی بر معاهدات، کشورها موظفند از محیط زیست در برابر آسیب‌های قابل توجه محافظت کنند و اصول احتیاط و ارزیابی اثرات زیست‌محیطی را هنگام انجام عملیات نظامی اعمال کنند. این قواعد در اصول ۱۵ و ۱۷ اعلامیه ریو در مورد محیط زیست و توسعه (۱۹۹۲) تدوین شده‌اند و همانطور که توسط دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده کارخانه‌های خمیر کاغذ (۲۰۱۰، بند ۲۰۴) به رسمیت شناخته شده است، به وضعیت عرفی دست یافته‌اند.

۴۳۶. علاوه بر این، دیوان بین‌المللی دادگستری در نظر مشورتی خود در مورد مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶، بندهای ۳۰ تا ۳۳) تأیید کرد که تعهدات کلی حفاظت از محیط زیست در طول درگیری‌های مسلحانه قابل اجرا می‌باشند و بخشی از حقوق بین‌الملل را تشکیل می‌دهند.

بخش نهم) مسئولیت بین‌المللی و جبران خسارت

۴۳۷. طبق حقوق بین‌الملل، ارتکاب یک عمل متخلفانه بین‌المللی، مسئولیت بین‌المللی را در پی دارد و متخلف موظف به جبران کامل خسارت است. تجاوز رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل نیز از این قاعده مستثنی نیست و به همین دلیل، مسئولیت بین‌المللی این دو رژیم را برای اقدام مسئولانه و انجام تعهد خود برای جبران کامل خسارت به دنبال دارد.

۴۳۸. نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل که توسط رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل و به‌ویژه تجاوز در مغایرت با بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، حملات هماهنگ آنها علیه غیرنظامیان و اشیاء غیرنظامی در مغایرت با حقوق بین‌الملل بشردوستانه، همراه با نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشر، موجب مسئولیت بین‌المللی تحت حقوق بین‌الملل می‌شود. این اعمال، همانطور که در مواد مربوط به مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها به خاطر اعمال متخلفانه بین‌المللی، مصوب کمیسیون حقوق بین‌الملل بیان شده به‌طور گسترده به‌عنوان منعکس‌کننده حقوق بین‌الملل عرفی شناخته شده است، آستانه اعمال غیرقانونی بین‌المللی قابل انتساب به هر دو متجاوز را محقق می‌کنند.

۴۳۹. طبق ماده ۱ طرح مواد راجع به مسئولیت دولت‌ها، هر عمل متخلفانه بین‌المللی مستلزم مسئولیت بین‌المللی است. رفتار نیروهای مسلح و مأموران رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل به وضوح طبق ماده ۴ آن قابل انتساب به آن‌ها است. این اقدامات نه تنها شامل مداخله مسلحانه، بلکه شامل توانمندسازی، هدایت یا تسهیل ارتکاب تخلفات توسط رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل نیز می‌شود. ترور هدفمند مقامات و دانشمندان ایرانی، حملات عمدی به غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و خسارات مادی و معنوی ناشی از این حملات هماهنگ، اعمال تجاوزکارانه و همچنین جنایات جنگی محسوب می‌شوند.

۴۴۰. این تخلفات، عواقب حقوقی مندرج در بخش دوم طرح مواد راجع به مسئولیت دولت‌ها را به دنبال دارد که شامل تعهد به توقف اقدامات غیرقانونی بین‌المللی (ماده ۳۰(الف))، ارایه تضمین‌ها و ضمانت‌های مناسب برای عدم تکرار (ماده ۳۰(ب)) و جبران کامل آسیب‌های وارده، چه مادی و چه معنوی (ماده ۳۱) می‌شود. شدت و مقیاس تخلفات توسط نیروهای مسلح رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل، توسل به سازوکارهای پاسخگویی بین‌المللی، از جمله رویه‌های کیفری بین‌المللی و شورای امنیت سازمان ملل متحد را با هدف محاکمه جنایتکاران و تعیین رسمی متجاوز توسط شورای امنیت، توجیه می‌کند. در این زمینه، باید به یاد داشت که عدم انجام وظایف شورای امنیت سازمان ملل متحد، ایران را بر آن داشت تا به حق خود برای دفاع از خود طبق منشور سازمان ملل متحد استناد و آن را اعمال کند.

۴۴۱. علاوه بر این، چندین مورد از اقدامات منتسب به رژیم‌های آمریکا و اسرائیل، به ویژه ترور عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران و دیگر مقامات عالی‌رتبه ایرانی در جریان خصومت‌های فعال خارجی، مصداق اقدامات تروریسم دولتی و جنایات جنگی است.

۴۴۲. هدف قرار دادن عمدی غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و حملات نامتناسب همراه با آسیب به اهداف غیرنظامی و جمعیت غیرنظامی ایران، که ناقض اصول مسلم حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، نقض فاحش این حقوق محسوب شده و مسئولیت کیفری را در پی دارد.

۴۴۳. تعهد به تضمین پاسخگویی در قبال اعمال متخلفانه بین‌المللی - به ویژه آن دسته از اعمالی که ناقض هنجارهای آمره حقوق بین‌الملل عمومی است، مستقل از تعهدات معاهداتی مطرح می‌شود و همه کشورها را تحت حقوق بین‌الملل عرفی ملزم می‌کند. بر این اساس، تجاوز رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل مستلزم مسئولیت بین‌المللی تشدید شده، از جمله پیامدهای حقوقی در چارچوب مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها است که همه اعضا جامعه بین‌المللی را ملزم می‌کند که برای جلوگیری از این نقض اقدام نمایند.

۴۴۴. طبق ماده ۴۰ مواد مربوط به مسئولیت دولت‌ها، نقض‌های جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره، مانند تجاوز، آثار حقوقی خاصی را به دنبال دارند. همانطور که در بالا توضیح داده شد، این آثار شامل تعهد همه کشورها به همکاری برای پایان دادن به وضعیت غیرقانونی (بند ۱ ماده ۴۱)، تعهد به قانونی ندانستن هرگونه وضعیت ایجاد شده توسط این گونه نقض‌ها (بند ۲ ماده ۴۱) و وظیفه عدم ارایه کمک یا مساعدت در حفظ وضعیت می‌شود.

۴۴۵. باید تأکید کرد که موضع ثابت جمهوری اسلامی ایران - به ویژه در جریان مذاکرات کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد کار کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد قواعد آمره حقوق بین‌الملل عمومی - این است که هیچ ارگانی از سازمان ملل متحد، از جمله شورای امنیت، فراتر از قانون یا معاف از محدودیت‌های اعمال شده توسط قواعد آمره نیست. همانطور که در جریان اظهارات رسمی ایران در کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد بیان شد، ماهیت الزام‌آور قواعد آمره به طور یکسان در مورد کشورها و سازمان‌های بین‌المللی، از جمله شورای امنیت، اعمال می‌شود و بنابراین، هرگونه اقدام یا عدم اقدام شورا که منجر به نقض یا تداوم نقض قواعد آمره شود، طبق حقوق بین‌الملل غیرقانونی است.

۴۴۶. عدم موفقیت مداوم شورای امنیت در شناسایی و محکوم کردن استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل به عنوان اقدامات تجاوزکارانه، هدف قرار دادن غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران توسط متجاوزان، نه تنها یک شکست سیاسی، بلکه نقض حقوقی وظایف آن طبق منشور ملل متحد است. انفعال در مواجهه با نقض قواعد

آمره، یعنی ممنوعیت تجاوز، شورا را در حفظ یک وضعیت غیرقانونی همدست می‌کند و اقتدار خود حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کند.

۴۴۷. همانطور که در پیش‌نویس نتیجه‌گیری‌های کمیسیون حقوق بین‌الملل در مورد قواعد آمره (۲۰۲۲)، به‌ویژه نتیجه‌گیری ۱۱، تأیید شده است، «هیچ گونه تخلفی توسط ارگان‌های سازمان‌های بین‌المللی» از قواعد آمره مجاز نیست. سکوت شورا، تحت فصل هفتم یا غیر آن، نقض قواعد آمره را مشروعیت نمی‌بخشد و تعهدات کشورها برای احترام و تضمین احترام به چنین قواعدی را تعلیق نمی‌کند.

۴۴۸. بنابراین، جمهوری اسلامی ایران یادآوری می‌کند که نقض هنجارهای آمره نه تنها مستلزم پاسخگویی فرد خاطی است، بلکه مسئولیت‌های کشورهای ثالث را نیز زیر سوال می‌برد. هرگونه نقض یا عدم اقدام بر اساس چنین تعهداتی - چه توسط کشورها و چه توسط نهادهای بین‌المللی - مستلزم بررسی حقوقی و اخلاقی است. عدم اقدام شورای امنیت در این مورد نباید از نظر حقوقی بی‌طرفانه تلقی شود: این امر نشان دهنده نقض مسئولیت آن مبتنی بر منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی مطابق با حقوق بین‌الملل است.

۴۴۹. همانطور که در قطعنامه ۶۰/۱۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد اصول اساسی و اصول راهنما در مورد حق جبران خسارت و غرامت نیز به رسمیت شناخته شده است، قربانیان نقض فاحش حقوق بین‌الملل - از جمله مواردی که ناشی از اقدامات تجاوزکارانه است - حق دسترسی به عدالت، راه‌حل‌های مؤثر و غرامت را دارند. جمهوری اسلامی ایران و مردم آن، به عنوان قربانیان این نقض‌ها، حق قانونی دارند که در برابر نهادها و سازوکارهای بین‌المللی ذیصلاح، به منظور احیای حقوق بین‌الملل، حمایت از عدالت و جلوگیری از مصونیت از مجازات، درخواست پاسخگویی و جبران خسارت کنند.

نتیجه‌گیری

۴۵۰. پنج دور مذاکره با هدف به اصطلاح حل و فصل مسائل هسته‌ای باقیمانده ایران و لغو تحریم‌های ناعادلانه و غیرقانونی در سال ۲۰۲۵ با ایالات متحده برگزار شد. قرار بود دور ششم در روز یکشنبه ۱۵ ژوئن ۲۰۲۵ برگزار شود. با این حال، رژیم صهیونیستی در ریاکاری آشکار، در تجاوزی همه‌جانبه علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی، حملات تجاوزکارانه علیه تأسیسات هسته‌ای تحت حفاظت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ایران انجام داد که در ادامه رژیم آمریکا نیز به آن پیوست.

۴۵۱. استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم اسرائیل از ۱۳ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران، همراه با اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده در ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ در همان تاریخ، نقض آشکار بند ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد است و هر دو جنایت تجاوز محسوب می‌شوند. عدم اقدام شورای امنیت سازمان ملل متحد باعث شد تا ایران بر اساس منشور ملل متحد، حق مشروع خود برای دفاع مشروع را استناد و اعمال نماید. پس از توقف تجاوز و در حالی که جنایات جنگی متعددی توسط نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم اسرائیل مرتکب شد، شورای امنیت سازمان ملل متحد مجدداً اقدامی انجام نداد و زمینه را برای تجاوز دوم فراهم کرد.

۴۵۲. پس از یک دوره رکود، مذاکرات دوباره در سال ۲۰۲۶ در مسقط و ژنو برگزار شد. این بار نیز، در بحبوحه مذاکرات جاری، همانطور که از جنایتکاران منفور انتظار می‌رود، رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل در نقض منشور سازمان ملل و در نقض اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، سلسله حملات تهاجمی دیگری را علیه ایران آغاز کردند. این بار نیز شورای امنیت سازمان ملل متحد سکوت اختیار کرد و ایران ناگزیر شد تا حق مشروع خود برای دفاع از خود را مطابق با منشور ملل متحد مورد استناد قرار داده و آن را اِعمال نماید.

۴۵۳. اقدامات تجاوزکارانه رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران، هم در سال ۲۰۲۵ و هم در سال ۲۰۲۶، با هدف قرار دادن مقامات دولتی در خارج از مخاصمات و بالاترین مقام رسمی جمهوری اسلامی ایران آغاز شد.

۴۵۴. هر دو اقدام تجاوزکارانه با نقض فاحش اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله تفکیک بین اهداف غیرنظامی و نظامی، تناسب و ضرورت، و دیگر اصول همراه بود. این امر منجر به کشته و زخمی شدن هزاران غیرنظامی از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، اساتید دانشگاه و کادر درمانی و همچنین تخریب زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله بیمارستان‌ها، فرودگاه‌ها، مخازن نفت و گاز و غیره، در نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه شد که مصداق جنایات جنگی است.

۴۵۵. جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع، حملات نظامی قانونی و متناسبی را علیه تأسیسات و پایگاه‌های نظامی متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی در منطقه انجام داده

است. حقوق بین‌الملل کشوری که تأسیسات متجاوز را در خود جای می‌دهد، در حکم خود متجاوز می‌داند (بند (و) ماده ۳ قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد). اراده راسخ ایران برای دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود در برابر متجاوزان، به حملات دفاعی قانونی علیه تأسیسات و توانمندی‌های متجاوزان محدود شده است.

۴۵۶. در بحبوحه افزایش تنش‌ها، برخی بازیگران تلاش کرده‌اند تا با انجام عملیات‌های پرچم دروغین با هدف تضعیف روابط دوستانه ایران با همسایگان خود، تقصیرها را به گردن ایران بیندازند و تنش بیشتری ایجاد کنند. ایران بارها تأکید کرده و همچنان تأکید می‌کند که متعهد به حفظ و تقویت روابط دوستانه با کشورهای منطقه بر اساس احترام متقابل، اصل حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت سرزمینی یکدیگر است، و در عین حال هیچ چیز نمی‌تواند حق ذاتی ایران برای دفاع از سرزمین و مردم خود در برابر متجاوزان را خدشه‌دار کند یا آن را انکار نماید.

۴۵۷. با توجه به حقایق و ارزیابی‌های حقوقی مندرج در این گزارش، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از کشورهای عضو سازمان ملل متحد می‌خواهد که از حفظ ارزش‌ها، هنجارها و اصول مندرج در منشور ملل متحد حمایت کرده و با پاسخگو کردن متجاوزان، از عادی‌سازی بیشتر نقض حقوق بین‌الملل جلوگیری کنند.

موضع جمهوری اسلامی ایران در جلسه اضطراری شورای حقوق بشر

۲۵ مارس ۲۰۲۶ (۵ فروردین ۱۴۰۵)
ژنو - نشست ۶۱ شورای حقوق بشر

روز چهارشنبه ۲۵ مارس ۲۰۲۶ (۵ فروردین ۱۴۰۵) به درخواست کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس و اردن جلسه‌ای فوری با موضوع ادعایی تهاجم نظامی ایران به برخی کشورهای عربی برگزار شد.

این متن، برخی از ادعاهایی که در سخنرانی‌ها علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح شده را بررسی می‌کند. همزمان، مراتب تقدیر خود را از تعدادی از کشورها که مواضع متوازنی را طرح و تمام آنچه در خاورمیانه می گذرد را در یک بستر واحد دیدند و به درستی، از اتخاذ موضع جانبدارانه غیرمنصفانه صرف علیه ایران خودداری کردند، ابراز می داریم. ما این مواضع را ارج می نهیم و معتقدیم جهان ما از فقدان گستردگی چنین مواضع متوازنی، رنج فراوان می برد.

الف) مقدمه: شورای حقوق بشر در کدام مسیر؟

شورای حقوق بشر به عنوان عالی‌ترین نهاد بین‌الدولی در نظام حقوق بشر سازمان ملل، با هدف ارتقا و حمایت از حقوق بشر در سراسر جهان تأسیس شده است. مأموریت این شورا، پرداختن به نقض‌های سیستماتیک و گسترده حقوق بشر، بدون تبعیض و گزینش‌گری سیاسی، و با رعایت اصول بی‌طرفی، عینیت، و عدم ابزاری شدن حقوق بشر برای اهداف سیاسی است. با این حال، برگزاری جلسه فوری در تاریخ ۲۵ مارس ۲۰۲۶ با عنوان «بحث فوری درباره تجاوز نظامی اخیر جمهوری اسلامی ایران علیه بحرین، اردن، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶» و متعاقباً تصویب قطعنامه‌ای یک‌جانبه و اتهامی، پرسش‌های جدی درباره پایبندی شورا به اصول بنیادین خود ایجاد کرده است.

این گزارش با رویکردی تحلیلی و انتقادی به بررسی انحراف شورا از مأموریت اصلی خود، گزینش‌گری در پرداختن به بحران‌های منطقه، نادیده گرفتن اصول حقوق بین‌الملل و نیز مغایرت قطعنامه مصوب با واقعیات حقوقی و میدانی می‌پردازد.

جلسه فوری ۲۵ مارس ۲۰۲۶ شورای حقوق بشر و قطعنامه همراه آن، نمونه‌ای آشکار از سیاسی‌زدگی، گزینش‌گری و انحراف از مأموریت اصلی شورا است. این قطعنامه:

- با نادیده گرفتن اصول بی‌طرفی و عینیت، به ابزاری برای صدور بیانیه‌ای یک‌جانبه سیاسی علیه ایران تبدیل شده است.
- از بیان واقعیت‌های میدانی از جمله تلفات انسانی سنگین در ایران و حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی آن خودداری کرده است.
- تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی که منشاء تمام مشکلات موجود در منطقه است را کاملا نادیده گرفته است.
- کمک و حمایت کشورهای عربی منطقه خلیج فارس به متجاوزان، از جمله از طریق در اختیار قرار دادن قلمرو خود برای ارتکاب حملات مسلحانه علیه ایران را کاملا نادیده گرفته است.
- با ورود به حیطه‌ای خارج از اختیارات خود (تعیین مسئولیت و غرامت) و تفسیر یک‌سویه از حق دفاع مشروع، به اصول حقوق بین‌الملل لطمه زده است.
- با گزینش‌گری در پرداختن به بحران‌های منطقه، استانداردهای دوگانه را نهادینه کرده و اعتبار شورای حقوق بشر را به شدت تضعیف کرده است.

شورای حقوق بشر درواقع به اعتبار و کارآمدی خود لطمه شدیدی زده و باید از چنین رویه‌های سیاسی و گزینش‌گرانه فاصله گرفته و به جای پرداختن به منازعات نظامی از طریق قطعنامه‌های

اتهامی، بر مأموریت اصلی خود یعنی حمایت از همه قربانیان نقض حقوق بشر در همه جا، بدون تبعیض و با رعایت بی‌طرفی تمرکز کند. برگزاری جلسات فوری با انگیزه‌های سیاسی و تصویب قطعنامه‌هایی با محتوای یک‌سویه و غیرحقوقی، نه تنها کمکی به حل بحران‌های منطقه نمی‌کند، بلکه آینده نهاد چندجانبه‌گرایی حقوق بشری را با خطر جدی مواجه می‌سازد.

ب) چرا جلسه فوری ۲۵ مارس نادرست و هشدارآمیز است؟

یکم: انحراف از مأموریت اصلی شورای حقوق بشر

مطابق با قطعنامه ۶۰/۲۵۱ مجمع عمومی سازمان ملل که شورای حقوق بشر را تأسیس کرد، وظیفه اصلی این نهاد «پرداختن به موارد نقض حقوق بشر، از جمله نقض‌های فاحش و سیستماتیک» است. با این حال، جلسه فوری مذکور و قطعنامه همراه آن، به ابزاری برای یک اقدام سیاسی تبدیل شد که اساساً در صلاحیت شورای حقوق بشر قرار ندارد. شورای حقوق بشر در طول تاریخ خود همواره به دلیل معیارهای دوگانه و گزینش‌گری سیاسی مورد انتقاد بوده است. جلسه فوری علیه ایران در حالی برگزار شد که در همین منطقه، اشغال فلسطین، حملات مستمر به غزه، نقض فاحش حقوق بشر در بحرین (از جمله سرکوب اعتراضات و تابعیت‌زدایی)، و محاصره انسانی یمن، هیچ‌گاه موضوع جلسات فوری با این سطح از شتاب و تعصب سیاسی نبوده است. همچنین، هیچ جلسه ای برای تجاوز علیه ایران از سوی رژیم صهیونیستی و آمریکا برگزار نکرد؛ این گزینش‌گری، اعتبار شورا را به عنوان نهادی بی‌طرف و مبتنی بر اصول حقوق بشر به شدت تضعیف می‌کند.

دوم: مغایرت قطعنامه با اصول حقوق بین‌الملل

قطعنامه مصوب در این جلسه، ضمن نادیده گرفتن اصول مسلم حقوق بین‌الملل، تلاش دارد تا روایتی یک‌جانبه از منازعه منطقه را به عنوان واقعیت مسلم به شورا تحمیل کند.

۱. نادیده گرفتن حق ذاتی دفاع مشروع (ماده ۵۱ منشور)

در حالی که قطعنامه در بند هشتم مقدماتی به حق دفاع مشروع اشاره می‌کند، اما این حق را تنها برای کسانی به رسمیت می شناسد که از متجاوزان حمایت می کنند و از اشاره به حملات مستمر علیه ایران که دلیل اصلی اقدامات دفاعی ایران بوده‌اند، خودداری می‌کند. هرگونه تحلیل حقوقی عادلانه از منازعه نظامی در منطقه، ناقص خواهد بود اگر بدون اشاره به ریشه‌های تجاوز و اشغال صورت گیرد. اساسا شورای حقوق بشر صلاحیت ورود به موضوعات مرتبط با صلح و امنیت بین‌المللی را ندارد ولی

حال که در اقدامی بسیار خطرناک به این حوزه ورود کرده است که البته تکرار می کنیم اقدامی نادرست و خطرناک بوده است، نمی‌تواند با نادیده گرفتن حق مشروع دفاع از خود برای یک کشور، به ناقض بی‌طرفی حقوقی تبدیل شود.

۲. فرار از شناسایی ریشه‌های منازعه

قطعنامه در هیچ بندی به اشغال فلسطین، تجاوزات پیشین رژیم صهیونیستی به ایران و سوریه، یا حمایت تسلیحاتی و اطلاعاتی برخی کشورهای منطقه از این تجاوزات اشاره نمی‌کند. این فرار از واقعیت، نه تنها روایتی ناقص و مغرضانه ارائه می‌دهد، بلکه نشان می‌دهد قطعنامه در پی حقیقت‌یابی حقوق بشری نیست، بلکه در پی صدور بیانیه‌ای سیاسی علیه ایران است.

سوم: نادیده گرفتن پیامدهای انسانی واقعی

یکی از مهم‌ترین انتقادات به این جلسه و قطعنامه، نادیده گرفتن جان باختگان و آسیب‌دیدگان واقعی در منطقه است.

۱. سکوت در قبال تلفات انسانی در ایران

در حالی که قطعنامه با جزییات به آسیب‌های واردشده به زیرساخت‌های چند کشور همسایه می‌پردازد، کوچکترین اشاره‌ای به هزاران شهید و مجروح ایرانی در حملات چهار هفته‌ای اخیر، از جمله صدها کودک و زن، ندارد.

۲. نادیده گرفتن حملات به زیرساخت‌های حیاتی ایران

قطعنامه به شدت بر آثار حملات دفاعی به زیرساخت‌های کشورهای همسایه تأکید دارد، اما از حملات گسترده به بیمارستان‌ها (بیش از ۱۹۰ بیمارستان و مرکز درمانی)، مدارس، مراکز آموزشی و فرهنگی (حداقل ۶۰۰ مورد)، اماکن میراث فرهنگی و تاریخی، تأسیسات آب‌شیرین‌کن و پالایشگاه‌ها در ایران که از پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در منطقه هدایت می‌شوند، سخنی به میان نمی‌آورد. این یک سویه‌نگری، نقض آشکار اصل بی‌طرفی و تعهد به حمایت از غیرنظامیان در همه طرف‌های درگیری است.

چهارم: سوءاستفاده از مفهوم «دفاع مشروع» برای توجیه تجاوز

قطعنامه در بند هشتم مقدمانی و نیز در برخی بندهای اجرایی، از حق دفاع مشروع به عنوان پوششی برای حملات علیه ایران استفاده کرده است. این در حالی است که:

۱. استفاده از خاک و پایگاه‌های نظامی چند کشور منطقه توسط ایالات متحده برای حمله به ایران، این کشورها را به طرف فعال در درگیری تبدیل کرده و استناد به دفاع مشروع برای حملات پیشگیرانه و گسترده علیه ایران فاقد مبناست.

۲. هیچ مرجع بی‌طرف بین‌المللی، از جمله شورای امنیت، تاکنون مشروعیت حملات گسترده علیه ایران را تأیید نکرده است. شورای حقوق بشر نمی‌تواند با استناد به ادعای دفاع مشروع، جای شورای امنیت را گرفته و در مورد مشروعیت یا عدم مشروعیت اقدامات نظامی اظهارنظر کند.

پنجم: درخواست غرامت؛ فراتر از اختیارات شورا

بند ۸ قطعنامه از ایران می‌خواهد به کشورهای مدعی «غرامت کامل، کافی، مؤثر و فوری» پرداخت کند. این در حالی است که:

۱. غرامت اصلی باید به جمهوری اسلامی ایران از سوی متجاوزان و حامیان آنها در منطقه پرداخت شود.

۲. گنجاندن چنین بندی در قطعنامه‌ای در شورای حقوق بشر، مصداق بارز فراتر رفتن از مأموریت و توسعه دامنه حقوقی این نهاد محسوب می‌شود و سابقه‌ای خطرناک برای نهادینه‌سازی تصمیم‌گیری‌های شبه‌قضایی در مجامع سیاسی ایجاد می‌کند.

ششم: تأثیر بر صلح و امنیت منطقه

جلسه فوری و قطعنامه یک‌جانبه علیه ایران نه تنها کمکی به کاهش تنش در منطقه نمی‌کند، بلکه می‌تواند اثرات معکوس داشته باشد:

- تشدید شکاف میان کشورهای منطقه و تضعیف ابتکارات دیپلماتیک برای پایان دادن به درگیری.
- گستاخ کردن بیشتر متجاوزین شامل آمریکا و رژیم صهیونیستی برای تکرار تجاوزات در آینده و حتی تجاوز به دیگر کشورهای منطقه،
- تقویت روایت جنگ‌افروزانه و ایجاد مانع بر سر راه راهکارهای سیاسی و گفت‌وگو.
- تثبیت این رویه که شورای حقوق بشر می‌تواند به جای پرداختن به نقض‌های واقعی حقوق بشر، به سکویی برای منازعات ژئوپلیتیکی تبدیل شود.

هفتم: خسارات و هزینه‌های تجاوز به ایران؛ نقش پایگاه‌های آمریکا در منطقه

یکی از حذف‌های آشکار در جلسه فوری شورای حقوق بشر و قطعنامه مربوطه، سکوت مطلق در قبال خسارات عظیم انسانی و مادی واردشده به ایران در نتیجه حملات گسترده و هماهنگ از خاک چند کشور همسایه است. این حملات که از پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در منطقه هدایت و تجهیز می‌شوند، نه تنها نقض آشکار حقوق بین‌الملل هستند، بلکه پیامدهای حقوق بشری عمیقی بر جای گذاشته‌اند که شورای حقوق بشر به جای پرداختن به آنها، خود به پوششی برای توجیه این حملات تبدیل شده است.

از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، حملات هوایی و موشکی گسترده از پایگاه‌های آمریکایی در بحرین، کویت، قطر، امارات متحده عربی، عربستان سعودی و اردن علیه زیرساخت‌های غیرنظامی ایران انجام شده است. این حملات منجر به:

- تخریب بیش از ۵۰ هزار واحد مسکونی،
- هدف قرار گرفتن بیش از ۱۹۰ بیمارستان و مرکز درمانی که از این تعداد ۱۲ بیمارستان تاکنون به صورت کامل از خدمت رسانی خارج شده اند،
- بمباران و آسیب جدی به بیش از ۶۰۰ مدرسه، مرکز آموزشی و فرهنگی،
- خسارت به تأسیسات حیاتی آب‌شیرین‌کن، پالایشگاه‌های نفت، مجتمع‌های پتروشیمی در عسلویه و جزیره خارک،
- و شهادت و مجروحیت هزاران نفر از جمله ۳۰۰ کودک و زن گردیده است. با این حال، در قطعنامه مصوب، کوچکترین اشاره‌ای به این خسارات وارده نشده و از مسئولیت کشورهایی که خاک و پایگاه‌های خود را در اختیار تجاوزگر قرار داده‌اند، اغماض شده است.

این رویکرد، شورای حقوق بشر را در موقعیتی متناقض قرار می‌دهد: از یک سو، حملات دفاعی (دفاع مشروع) ایران را محکوم می‌کند و از سوی دیگر، از حملات بسیار گسترده‌تر و مرگبارتر به ایران که از خاک کشورهای مدعی به عنوان قربانی انجام شده، عبور می‌کند. این رفتار نه تنها با اصل بی‌طرفی مغایر است، بلکه به معنای اعطای مجوز ضمنی به استفاده از خاک کشورهای منطقه برای تجاوز علیه یک کشور مستقل است.

هشتم: اقدام کشورهای شورای همکاری خلیج فارس؛ خنجر به پیکر عدالت در شورای حقوق بشر

کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس (بحرین، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی) و اردن با طرح و پیگیری برگزاری جلسه فوری در شورای حقوق بشر، نه تنها از مسیر

گفت‌وگو و کاهش تنش فاصله گرفتند، بلکه ضربه‌ای اساسی به اصل عدالت در نهادهای بین‌المللی حقوق بشر وارد کردند.

این کشورها در حالی خود را به عنوان قربانی مطرح می‌کنند که:

- خاک و پایگاه‌های نظامی آنها از یک ماه گذشته پیاپی بستر اصلی حملات مرگبار علیه ایران بوده است.
- زیرساخت‌های غیرنظامی ایران با استفاده از تسهیلات نظامی مستقر در این کشورها بمباران شده است.
- مرزهای هوایی و زمینی آنها بدون هیچ مانعی در اختیار جنگنده‌های مهاجم قرار گرفته است.

با توجه به آنچه در سطور بالا گفته شد، اقدام این کشورها در شورای حقوق بشر را می‌توان در سه سطح تحلیل کرد:

۱. گزینش‌گری به جای حقیقت‌یابی:

شورای حقوق بشر قرار است نهادی برای کشف حقیقت و حمایت از قربانیان باشد. اما این کشورها با طرح یک‌جانبه و خارج از زمینه واقعی منازعه، شورا را به ابزاری برای محکومیت سیاسی تبدیل کردند. آنها از بیان این واقعیت که حملات به ایران از خاک آنها آغاز شده و آنها خود بخشی از معادله نظامی علیه ایران هستند، اجتناب کردند.

۲. نقض اصل حسن نیت در همسایگی:

همزمان با آنکه ایران همواره بر حل اختلافات از طریق گفت‌وگو تأکید داشته است و در این مدت خویشتنداری راهبردی جامعی نشان داده و صرفا اهداف نظامی متعلق به آمریکا، بعنوان یکی از متجاوزین به ایران، را به عنوان اهداف مشروع اعلام و دفاع مشروع خود را با تمرکز بر این اهداف، انجام داده است، این کشورها با عجله به شورای حقوق بشر متوسل شدند تا در حالی که هنوز آوار حملات بر سر مردم ایران فرود می‌آید، بر جای قربانی نشسته و علیه کشوری که مورد تجاوز قرار گرفته قطعنامه صادر کنند. این رفتار، مصداق بارز سوءاستفاده از نهادهای بین‌المللی برای اهداف سیاسی و فرار از مسئولیت همسایگی است.

۳. خنجر زدن به عدالت:

عدالت در نهادهای بین‌المللی مبتنی بر بی‌طرفی، شمولیت و پرهیز از معیارهای دوگانه است. آنچه این کشورها انجام دادند، تلاش برای محدود کردن مفهوم عدالت به نفع خود و حذف طرف دیگر معادله

(ایران) از دایره حمایت‌های حقوق بشری بود. این اقدام را می‌توان به درستی «خنجر زدن به پیکر عدالت در شورای حقوق بشر» توصیف کرد؛ چرا که:

- عدالت ایجاب می‌کرد نخست به تجاوز و خسارات وارده به ایران و نقش تسهیل‌کننده این کشورها در تجاوز پرداخته شود.
- عدالت ایجاب می‌کرد شورا پیش از صدور حکم، به تمامی ابعاد منازعه بنگرد، نه صرفاً روایت یک طرف.
- عدالت ایجاب می‌کرد حق دفاع مشروع ایران در برابر حملات گسترده از پایگاه‌های این کشورها نادیده گرفته نشود.

با این اقدام، کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و اردن نشان دادند که برای آنها، شورای حقوق بشر نه نهادی برای حقیقت‌یابی و حمایت از قربانیان، بلکه سکویی برای پیشبرد اهداف سیاسی و پوشش دادن به نقش خود در تجاوز علیه همسایه است.

ج) نقد و تحلیل ادعاهای مطرح‌شده درباره تنگه هرمز در جلسه فوری شورای حقوق بشر (۲۵ مارس ۲۰۲۶)

۱. تنگه هرمز در کانون اتهام‌زنی‌های سیاسی

یکی از محورهای اصلی جلسه فوری شورای حقوق بشر و قطعنامه همراه آن، ادعای اختلال در کشتیرانی در تنگه هرمز و نسبت دادن آن به اقدامات جمهوری اسلامی ایران بود. در بیانیه‌های متعدد کشورهای غربی و برخی کشورهای منطقه، و همچنین در بندهای ۳، ۵، ۶ و ۱۲ قطعنامه مصوب، این ادعا مطرح شده که ایران با اقدامات خود، آزادی کشتیرانی را نقض کرده، امنیت دریانوردی را به مخاطره انداخته و با ایجاد اختلال در زنجیره تأمین جهانی، به حقوق بشر در سراسر جهان آسیب زده است.

این ادعاها در حالی مطرح می‌شوند که واقعیت‌های میدانی و اصول حقوق بین‌الملل دریانوردی، روایتی کاملاً متفاوت را نشان می‌دهند.

۲. ادعای بسته‌شدن تنگه هرمز؛ واقعیت یا جنگ روانی؟

قطعنامه شورای حقوق بشر در بندهای متعدد، از جمله بند دوازدهم مقدماتی، با استناد به گزارشی از آنکتاد، مدعی شده که «تشدید نظامی در منطقه جریان کشتیرانی از طریق تنگه هرمز را مختل کرده

است». این ادعا در حالی تکرار می‌شود که جمهوری اسلامی ایران در یک اقدام کاملاً حقوقی و مشروع در چارچوب حاکمیت ملی و حق دفاع مشروع، عبور شناورهای متعلق به کشورهای متجاوز و متحدان آنها را ممنوع کرده است. در خصوص سایر شناورها نیز با توجه به شرایط جنگی در منطقه، آن را منوط به مذاکره و تفاهم با ایران کرده است.

۳. انحراف از واقعیت؛ نادیده گرفتن علت‌العلل اختلالات

یکی از مهم‌ترین نقص‌های اساسی در بحث‌های مطرح‌شده در این جلسه، نادیده گرفتن علت اصلی اختلالات اخیر در تنگه هرمز است.

جمهوری اسلامی ایران بارها تأکید کرده است که ریشه بحران در منطقه و تهدید علیه امنیت دریانوردی، تجاوز نظامی به ایران و استفاده از پایگاه‌های نظامی برخی کشورهای همسایه برای این تجاوز است. وقتی جنگنده‌های خارجی از خاک یک کشور برای بمباران ایران استفاده می‌کنند و آن کشور به جای ایفای نقش بی‌طرف، زیرساخت‌های خود را در اختیار متجاوز قرار می‌دهد، طبیعی است که حق حاکمیت ایران اقتضا کند با چنین کشوری به عنوان طرف درگیری رفتار شود.

قطعنامه شورای حقوق بشر در حالی از «اختلال در کشتیرانی» سخن می‌گوید که از علت اصلی این اختلال یعنی تجاوز نظامی به ایران و همدستی برخی کشورهای منطقه با متجاوز عبور می‌کند. این رویکرد، نه تنها غیرواقعی، بلکه نمونه‌ای از معیارهای دوگانه در تحلیل بحران‌های منطقه‌ای است.

۴. تناقض شورای حقوق بشر: سکوت در برابر تجاوز، فریاد بر سر اقدام متقابل

یکی از بارزترین تناقض‌های جلسه فوری و قطعنامه مصوب، سکوت مطلق در برابر حملات به زیرساخت‌های دریایی و انرژی ایران است.

در حالی که قطعنامه با جزییات به «اهمیت تردد امن کشتیرانی» و «حفاظت از دریانوردان» می‌پردازد، کوچکترین اشاره‌ای به حملات به تأسیسات نفتی و بنادر ایران که از طریق پایگاه‌های نظامی در کشورهای همسایه انجام شده، ندارد. این حملات نه تنها امنیت دریانوردی را به مخاطره انداخته، بلکه مستقیماً جان دریانوردان و کارگران صنعت انرژی ایران را تهدید کرده است.

چگونه شورای حقوق بشر می‌تواند ادعای دفاع از حقوق دریانوردان را داشته باشد، اما از حملاتی که مستقیماً بنادر و تأسیسات نفتی ایران را هدف قرار داده و جان ده‌ها کارگر و دریانورد ایرانی را به خطر انداخته، سکوت کند؟ این سکوت گزینشی، بار دیگر نشان می‌دهد که این جلسه و قطعنامه نه بر اساس تعهد به حقوق بشر، که بر اساس اهداف سیاسی و فشار علیه ایران شکل گرفته است.

۵. برداشت تحریف‌شده از گزارش آنکتاد و نادیده گرفتن واقعیت‌های اقتصادی

قطعنامه در بند دوازدهم مقدماتی با استناد به گزارش آنکتاد، مدعی پیامدهای منفی اختلالات تنگه هرمز بر اقتصاد جهانی و حقوق بشر شده است. اما این استناد، تحریف‌شده و خارج از بافت کامل گزارش است.

نکات کلیدی که قطعنامه نادیده گرفته:

۱. گزارش آنکتاد به وضوح اشاره دارد که ریشه اختلالات، تشدید نظامی در منطقه است. تشدید نظامی که از حملات به ایران آغاز شد.

۲. آنکتاد تأکید کرده که کاهش تنش و حفاظت از زیرساخت‌های غیرنظامی، راه‌حل اصلی است؛ همان راه‌حلی که ایران بارها بر آن تأکید کرده، اما طرف‌های غربی و برخی کشورهای منطقه به جای پذیرش آن، به دنبال توسعه نظامی‌گری هستند.

۳. تأکید گزارش بر تأثیرات منفی بر کشورهای در حال توسعه، دقیقاً نقطه‌ای است که ایران نیز بارها هشدار داده: ادامه تجاوز و تشدید تنش، بیشتر از همه به کشورهای آسیب‌پذیر و مردم عادی در سراسر جهان ضربه می‌زند. اما متأسفانه قطعنامه به جای پرداختن به این هشدار، از آن برای اتهام‌زنی علیه ایران استفاده کرده است.

جلسه فوری شورای حقوق بشر و قطعنامه مصوب، با بزرگ‌نمایی ادعاهای بی‌اساس درباره تنگه هرمز، تلاش کرده تا:

- اقدام مشروع و محدود ایران در برابر متجاوزان را به عنوان «تهدید علیه کشتیرانی بین‌المللی» جلوه دهند.
- از نادیده گرفتن علت اصلی اختلالات (تجاوز به ایران و استفاده از پایگاه‌های نظامی در کشورهای منطقه) عبور کنند.
- با تحریف گزارش‌های بین‌المللی مانند گزارش آنکتاد، روایت مورد نظر خود را بر شورا تحمیل کنند.

واقعیت این است که آنچه امنیت دریانوردی را تهدید می‌کند، نه اقدام متناسب و مشروع ایران، بلکه ادامه تجاوز نظامی به ایران و حمایت برخی کشورهای منطقه از این تجاوز است.

شورای حقوق بشر اگر واقعاً خواهان تأمین امنیت کشتیرانی و حمایت از حقوق بشر است، باید:
- به جای صدور قطعنامه‌های یک‌سویه، بر توقف تجاوز به ایران تمرکز کند.
- از کشورهای متجاوز و حامیان آنها بخواهد به استفاده از پایگاه‌های نظامی در منطقه پایان دهند.
- میان کشورهای بی‌طرف و کشورهایی که در تجاوز مشارکت دارند، تمایز قائل شود.

جمع‌بندی

شورای حقوق بشر متاسفانه موضوعی را در دستورکار خود قرار داد که در تضاد کامل با ماموریت‌ها و شرح وظایف این شوراست. مباحث مطرح شده در جریان گفتگوی تعاملی این نشست، متن قطعنامه و اقدامی که بر روی آن صورت گرفت، همگی اقداماتی بسیار سئوال برانگیز، خطرناک و با باقی گذاشتن سابقه‌ای بسیار مشکل ساز در شورای حقوق بشر، بویژه در ارتباط با کشورهای همسو و در حال توسعه، بودند که انتظار می رفت مجموعه کشورهای در حال توسعه عضو شورا نسبت به این روند و اقدام خطرناک که متاسفانه توسط بخشی از گروه کشورهای در حال توسعه انجام شد، موضعی شفاف‌تر و قاطعانه‌تر بگیرند.

مردم ایران از صبح روز ۹ اسفند ۱۴۰۴ و در حالیکه در نخستین ساعات روز کاری هفته و در ماه رمضان و در روزهای منتهی به آغاز سال نو تقویمی خود، نوروز، بودند، مورد حمله تمام عیار و بی وقفه نیروهای متجاوز رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی قرار گرفتند و هم اکنون یک ماه است که همچنان زیر این حملات شبانه‌روزی قرار دارند. ما در شرایطی دوباره و بعد از جنگ ژوئن مورد تجاوز نظامی بی‌دلیلی از سوی رژیم صهیونیستی و آمریکا قرار گرفتیم که باز هم در حال مذاکره و استفاده از پنجره‌های دیپلماسی برای حل و فصل بحران‌های ساختگی با آمریکا بودیم و با کمک‌ها و مساعدت‌های خیرخواهانه برادرانمان در سلطنت عمان، و با نشان دادن اراده و حسن نیت بالا از سوی جمهوری اسلامی ایران، در آستانه دستیابی به توافقی بودیم که در صورت تحقق می‌توانست برای سال‌های متمادی صلح و ثبات و امنیت را برای منطقه ما به ارمغان بیاورد؛ اما، مجددا شاهد خیانت طرف مقابل بودیم. متاسفانه در تجاوز جاری نظامی علیه ایران، تمامی پایگاه‌های آمریکا در منطقه خاورمیانه و خلیج فارس مورد استفاده مشترک آمریکا و رژیم صهیونیستی برای حمله به ایران قرار گرفتند که همچنان نیز ادامه دارد و این موضوع بر اساس داده‌های کاملا راستی‌آزمایی شده و تایید شده نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، برای ما اثبات شده است.

بر اساس همین اطلاعات تایید شده، ما براساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد، در دفاع مشروع و قانونی خود، اعلام کردیم که تمام اهدافی که متعلق به آمریکا باشد را بعنوان هدف مشروع برای مقابله با این تجاوز ناجوانمردانه تلقی می کنیم و در دفاع از تمامیت ارضی، حاکمیت ملی و امنیت ملی ایران، بر این

اهداف متمرکز شده و ضمن رعایت تمام اصول بشردوستانه و حسن همجواری و همسایگی، به هیچ وجه قصد تعرض به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی کشورهای همسایه‌مان در منطقه خلیج فارس و اردن را نداشته ایم و همچنان نیز بر این مهم تاکید می‌کنیم و بر آن پایبند هستیم. بدیهی است مادامی که زیرساخت‌های متعلق به آمریکا موجود در کشورهای منطقه برای تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران مورد استفاده قرار گیرند، این حق ذاتی دفاع مشروع برای جمهوری اسلامی ایران معتبر است که در دفاع از خود، این زیرساخت‌ها که به صورت مستقیم در اختیار تجاوز نظامی غیرقانونی به ایران مورد استفاده قرار می گیرند، جز اهداف جمهوری اسلامی ایران برای مقابله با این تجاوز باشند.

با وجود واقعیات اشاره شده در سطور فوق، متاسفانه جلسه فوری ۵ فروردین ماه، به صورتی کاملا غیرمنصفانه، ناعادلانه و غیرمتوازن و یک سویه، تنها مبتنی بر تفسیر بسیار نادرست و محدود بخش بسیار محدودی از آنچه امروز در خاورمیانه و در منطقه خلیج فارس و علیه ایران در حال وقوع است، تبدیل به یکی از تاسف‌بارترین جلسات شورای حقوق بشر شد. متنی هم که توسط شورا به تصویب رسید، هیچ سنخیتی با ماموریت‌ها و شرح وظایف شورای حقوق بشر ندارد و روایتی بسیار مخدوش و نادرست را تبدیل به قطعنامه‌ای علیه کشوری کرد که مورد تجاوز نظامی قرار گرفته است و در حال دفاع از تمامیت ارضی، حاکمیت ملی و امنیت ملی خود است.

جلسه فوری شورای حقوق بشر و قطعنامه همراه آن، نه تنها به جای پرداختن به خسارات فاحش وارده به ایران و نقش تسهیل‌کننده کشورهای همسایه در این تجاوز، سکوت کرده، بلکه با طرح‌افکنی سیاسی کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس، به نهادی تبدیل شد که عدالت را قربانی مصلحت‌اندیشی‌های سیاسی می‌کند. این کشورها با استفاده از شورا برای صدور بیانیه‌ای یک‌سویه علیه ایران، عملاً خنجری بر پیکر عدالت در نظام حقوق بشر سازمان ملل وارد کردند و نشان دادند که حفاظت از منافع سیاسی کوتاه‌مدت را بر اصول پایدار حقوق بشر ترجیح می‌دهند.

موضع حقوقی جمهوری اسلامی ایران
در خصوص ترتیبات عبور از تنگه هرمز

مقدمه

در نتیجه تجاوز غیرقانونی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در اسفند ۱۴۰۴ که نقض جدی قوانین آمره حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود، عبور از دریای سرزمینی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و از جمله در تنگه هرمز ناامن گردید و وضعیت اضطراری و فوق‌العاده‌ای در تنگه هرمز ایجاد شد. این وضعیت بر امنیت ملی و منافع عالیه اساسی جمهوری اسلامی ایران و همچنین ایمنی و امنیت دریانوردی و کشتیرانی بین‌المللی در تنگه هرمز آثار گسترده ای داشته است

با توجه به شرایط اضطراری و فوق العاده ایجاد شده، عملا امکان عبور بی ضرر همانند شرایط عادی از میان رفته است. وضعیت خاص و بی سابقه ناشی از این جنگ تجاوزکارانه، جمهوری اسلامی ایران را وادار نمود که به منظور صیانت از منافع اساسی عالیه و همزمان تضمین صلح، ثبات و امنیت دریایی، مجموعه ای از اقدامات احتیاطی را در ارتباط با عبور بی ضرر از تنگه هرمز اعمال نماید.

در راستای منشور ملل متحد، هدف اولیه این اقدامات، پیشگیری از هرگونه حمایت و پشتیبانی از تجاوز جاری و آینده علیه ایران و همچنین، تضمین آزادی دریانوردی در خلیج فارس و دریای عمان می باشد.

اوضاع و احوال ناشی از جنگ تجاوزکارانه، وضعیت خاص و بی‌سابقه‌ای را ایجاد نموده که مقتضی برقراری ترتیبات مدیریتی جدید در این تنگه راهبردی می‌باشد. مقصود از اعمال ترتیبات یاد شده، تضمین عبور بی ضرر از تنگه هرمز ضمن دفع تهدیدات، صیانت از امنیت ملی و اعمال حاکمیت ایران و عمان به عنوان تنها دولت های ساحلی تنگه در چارچوب حقوق بین‌الملل و قوانین و مقررات داخلی است. در این سازوکار مدیریتی، ترتیبات عبور بی ضرر در وضعیت صلح، و نیز در وضعیت مخاصمه مسلحانه با لحاظ حقوق مخاصمات مسلحانه پیش‌بینی می شود.

تغییر بنیادین اوضاع و احوال

محیط امنیتی خلیج فارس و تنگه هرمز از زمان آغاز تجاوزات علیه جمهوری اسلامی ایران، دستخوش تحولاتی شده که در آستانه تغییر بنیادین اوضاع و احوال قرار دارد. در وضعیت کنونی، اوضاع و احوال زیربنایی حاکم بر رژیم حقوقی تنگه، که وجود حداقلی از ثبات و امنیت منطقه‌ای برای تضمین عبور ایمن است، در نتیجه تهدیدهای مکرر توسل به زور و اقدامات تجاوزکارانه ناقض بند ۴ از ماده ۲ منشور ملل متحد، به شدت مخدوش شده است.

یکی از دلایل تغییر بنیادین اوضاع و احوال، بی‌اعتنایی مستمر به قاعده آمره منع تجاوز، همراه با نقض‌های مکرر حقوق بین‌الملل و ناتوانی شورای امنیت سازمان ملل در واکنش به تجاوز می‌باشد. این تغییر بطور اساسی معادلات را، بویژه در محدوده تنگه هرمز، برهم زده و واقعیت‌های جدید و غیرقابل برگشتی ایجاد کرده است.

بر این اساس، در چهارچوب حقوق دریاها، نمی‌توان رژیم عبور از تنگه‌های مورد استفاده برای کشتیرانی بین‌المللی را در خلأ امنیتی به کار بست. تعهد دولت ساحلی به تسهیل عبور، منوط به وجود شرایطی است که ایمنی کشتیرانی و نظم عمومی دریایی دچار اختلال جدی نشده باشد. در شرایطی که تهدیدهای نظامی مستمر، خطرات واقعی ایجاد کرده و محیط عملیاتی را دگرگون می‌سازد، اتخاذ تدابیر لازم امری اجتناب‌ناپذیر است.

افزون بر این، رویه دولت‌ها از جمله در دیگر تنگه‌های راهبردی، مؤید آن است که در برابر تحولات عمیق امنیتی، دولت‌های ساحلی محدودیت‌های عملیاتی بر عبور دریایی اعمال کرده‌اند. این رویه همراه با اصول عمومی حقوق بین‌الملل، حاکی از آن است که تعهدات ناظر بر عبور برای وضعیت‌های عادی طراحی شده و در برابر تغییر بنیادین، امکان تعدیل تفسیری و عملیاتی را می‌پذیرند.

بر همین مبنا، مجموعه اقدامات اخیر باید به عنوان تعدیل حقوق و تعهدات به منظور تطبیق با شرایط، در پرتو تغییر بنیادین اوضاع و احوال، تلقی شود؛ اقداماتی که با هدف ایجاد تعادل میان الزامات امنیتی دولت ساحلی و استمرار عبور ایمن کشتیرانی بین‌المللی صورت گرفته است.

مبانی حقوقی ترتیبات عبور از تنگه هرمز

اصل بنیادین در حقوق بین‌الملل دریاها، حاکمیت کامل و انحصاری دولت‌های ساحلی بر دریای سرزمینی خود است؛ اعم از آن دسته از آب‌هایی که بخشی از یک تنگه بین‌المللی را تشکیل می‌دهند. همان‌گونه که دیوان بین‌المللی دادگستری به‌طور مکرر و قاطعانه تصریح کرده است: «حاکمیت دولت ساحلی، فراتر از قلمرو خشکی و آب‌های داخلی آن، تا نواری از دریا که در مجاورت ساحل آن قرار دارد و به‌عنوان دریای سرزمینی توصیف می‌شود، تسری می‌یابد.»[1] این حاکمیت، تام و مطلق بوده و به‌واسطه وجود هیچ‌گونه حق عبوری محدود یا مخدوش نمی‌گردد؛[2] بلکه برعکس، این حاکمیت منشأ و مبنای هرگونه حق عبور محسوب می‌شود.[3]

دیوان در قضیه «کانال کورفو» صراحتاً شناسایی نمود که حتی در تنگه‌هایی که برای کشتیرانی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، دولت ساحلی همچنان حق حاکمیتی تنظیم و نظارت بر عبور را، به‌ویژه در شرایط استثنایی، حفظ می‌کند و کشتی‌های جنگی خارجی نمی‌توانند بدون رعایت مقتضیات امنیتی دولت ساحلی از آب‌های سرزمینی عبور نمایند. دیوان تأکید کرد که «حاکمیت دولت ساحلی

1. Corfu Channel (United Kingdom v. Albania), Merits, I.C.J. Reports 1949, p. 4, 28; Continental Shelf (Libyan Arab Jamahiriya/Malta), Judgment, I.C.J. Reports 1985, p. 13, 34; Territorial and Maritime Dispute (Nicaragua v. Colombia), Judgment, I.C.J. Reports 2012, 177.
2. Corfu Channel, I.C.J. Reports 1949, 28–30; Anglo-Norwegian Fisheries (United Kingdom v. Norway), Judgment, I.C.J. Reports 1951, p. 116, 131; Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America), Merits, I.C.J. Reports 1986, 195; Oil Platforms (Islamic Republic of Iran v. United States of America), Judgment, I.C.J. Reports 2003, 51, 73–76; Territorial and Maritime Dispute (Nicaragua v. Colombia), I.C.J. Reports 2012, 177).
3. Corfu Channel, I.C.J. Reports 1949, 28–30.

در اعمال خود به‌واسطه وجود حق عبور بی‌ضرر محدود نمی‌شود» و دولت ساحلی محق است تدابیر لازم برای صیانت از امنیت خود اتخاذ نماید.[۱] این امر به تنگه هرمز به دلیل آنکه در محدوده دریای سرزمینی دولت‌های ساحلی آن واقع شده است، تسری می یابد.

این اصل در ماده ۱ کنوانسیون ۱۹۵۸ ژنو درباره دریای سرزمینی و منطقه مجاور تصریح شده و عیناً در ماده ۲(۱) کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها سازمان ملل متحد بازتولید گردیده است.

ترتیبات مدیریتی عبور در تنگه هرمز، در چارچوب قوانین و مقررات داخلی و قواعد عرفی و معاهداتی حقوق بین‌الملل ازجمله کنوانسیون‌های ۱۹۵۸ ژنو، مفاد مربوطه کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها، اصول مندرج در منشور ملل متحد، و رویه‌های قضایی از جمله آرای دیوان بین‌المللی دادگستری تنظیم شده است. در این چارچوب، اصل بنیادین و تثبیت شده حقوقی آن است که هیچ حقی در حقوق بین‌الملل، از جمله حق عبور، نمی‌تواند به‌گونه‌ای اعمال شود که منجر به تهدید، تجاوز نظامی یا نقض امنیت دولت ساحلی گردد.

حق دولت ها برای اتخاذ اقدامات احتیاطی و محدودیت ساز در وضعیت مخاصمات مسلحانه در کنوانسیون ها و اسناد بین‌المللی شناسایی شده است. اقدامات تجاوزکارانه آمریکا و رژیم صهیونیستی به طور آشکار نقض مفاد حقوق دریاها به ویژه در زمینه تهدید یا استفاده از زور علیه حاکمیت، تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی دولت ساحلی است که در ماده ۱۴ بند ۴ کنوانسیون ۱۹۵۸ و مواد ۱۹ بند ۲ جزء (الف) و ۳۹ بند ۱ جزء (ب) کنوانسیون ۱۹۸۲ به‌عنوان فعالیت‌هایی مغایر با اصول عبور بی‌ضرر و ترانزیت اعلام شده است.

در روند تدوین ترتیبات مدیریت عبور در تنگه هرمز، باید بر «حاکمیت تاریخی ایران و عمان بر تنگه هرمز» تاکید شود. دیوان دائمی داوری(PCA) در رأی خود تأکید کرد که حقوق تاریخی دولت‌های ساحلی بر آب‌های سرزمینی و آبراه‌های نیمه‌بسته، حتی پس از لازم‌الاجرا شدن کنوانسیون، معتبر باقی می‌مانند.[۲] بر این اساس، حاکمیت تاریخی دیرینه ایران و عمان بر تنگه هرمز، که قرن‌ها پیش از کنوانسیون وجود داشته و به‌طور مستمر اعمال شده، همچنان معتبر و از لحاظ حقوقی الزام‌آور است. دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده قطر علیه بحرین با بررسی حقوق تاریخی در خلیج فارس، بر آن بود که تداوم اعمال حاکمیت و فعالیت‌های تاریخی دولت‌های ساحلی، مبنای معتبر برای شناخت عنوان تاریخی بر مناطق دریایی محسوب می‌شود.[۳]

---

1. Ibid, 42–44.
2. The South China Sea Arbitration (Philippines v. China), PCA Case No. 2013-19, Award of 12 July 2016, 700,701, 804–805
3. Maritime Delimitation and Territorial Questions between Qatar and Bahrain (Qatar v. Bahrain), I.C.J. Reports 2001, 95,97

با توجه به موقعیت جغرافیایی و تاریخی مشابه تنگه هرمز در خلیج فارس، این رویه قضایی به‌طور مستقیم حاکمیت تاریخی ایران و عمان بر این تنگه را تأیید می‌کند.

کنوانسیون ۱۹۵۸ ژنو و کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها هر دو حاکمیت کامل دولت ساحلی بر دریای سرزمینی را به رسمیت شناخته و حقوق تاریخی دولت‌های ساحلی در خلیج‌ها و آبراه‌های نیمه‌بسته را حفظ کرده‌اند. برای نمونه ماده (۶)۱۰ کنوانسیون ۱۹۸۲ تصریح کرده که «مقررات فوق در مورد خلیج‌های به اصطلاح "تاریخی" اعمال نمی‌شود». ماده (۱) ۱۲ کنوانسیون ۱۹۵۸ نیز مقرر می دارد که « با این حال، مفاد این بند، در موارد مقتضی به دلیل حق تاریخی یا شرایط ویژه که حدود دریای سرزمینی دو دولت به نحوی تعیین شود که با این ماده مغایرت دارد، اعمال نمی شود.»

بنابراین، با عنایت به اعمال مستمر و تاریخی حاکمیت ایران و عمان بر تنگه هرمز طی قرن‌های متمادی، این تنگه دارای عنوان تاریخی بوده و رژیم عبور ایمن مشترک، دقیقاً بر پایه همین حاکمیت تاریخی و معاصر تدوین شده است.

عدم عضویت در کنوانسیون‌های حقوق دریاها و دکترین معترض مستمر

جمهوری اسلامی ایران نه به کنوانسیون ۱۹۵۸ دریای سرزمینی و منطقهٔ مجاور و نه به کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق دریاها (UNCLOS) نپیوسته است، بنابراین جز در مواردی که به حقوق بین‌الملل عرفی تبدیل شده باشد، ملزم به مقررات آنها نیست.

رژیم «عبور ترانزیت» مندرج در کنوانسیون ۱۹۸۲ (مواد ۳۷-۴۴) ، واجد معیارهای تثبیت‌شدهٔ حقوق بین‌الملل عرفی نمی‌باشد. نتایج بحث «کمیسیون حقوق بین‌الملل در سال ۲۰۱۸ در مورد شناسایی حقوق بین‌الملل عرفی» حاوی عناصر کلیدی است که عموماً برای احراز عرفی بودن یک قاعده در نظر گرفته می‌شود. در این میان نتیجهٔ ۵ از اهمیت برخوردار است که اقدامات یک دولت را از طریق قوای اجرایی، تقنینی یا قضایی، رویهٔ دولتی محسوب کرده و همچنین نتیجهٔ ۱۵ که تصریح می‌کند، دولتی که در جریان شکل‌گیری یک قاعده، به طور مستمر و آشکار به آن اعتراض کند، ملزم به رعایت آن نیست.

ایران با اعتراض پیوسته و مستمر خود به رژیم «عبور ترانزیت» مقرر در مواد ۳۷ تا ۴۴ کنوانسیون ۱۹۸۲، هرگز این قواعد را به عنوان بخشی از حقوق بین‌الملل عرفی به رسمیت نشناخته است. در این خصوص، رویه مستمر قانونگذاری و دیپلماتیک ایران از سال ۱۹۸۲، جایگاه آن را به عنوان معترض مستمر نسبت به الزام‌آوری این قواعد تثبیت کرده و عنصر معنوی (*opinio juris*) لازم برای شکل‌گیری هنجار عرفی را به چالش کشیده است.

نخستین سند قابل استناد که در مجموعه معاهدات ملل متحد ثبت شده، اعلامیه تفسیری ایران به هنگام امضای کنوانسیون است که طی آن تصریح شده از میان موارد مطروحه، مقرراتی از جمله رژیم «عبور ترانزیت» در بخش سوم (مواد ۳۷ تا ۴۴) تثبیت حقوق بین‌الملل عرفی موجود نیست. قانون دریایی ایران در سال ۱۳۴۲ و اصلاحیه آن در سال ۱۳۹۱ و نیز قانون مناطق دریایی ایران در خلیج فارس و دریای عمان در سال ۱۳۷۲، همگی در زمره شواهد دیگر این رویه هستند.

قانون اخیر هیچ اشاره‌ای به عبور ترانزیت ندارد و لذا، این رژیم را به رسمیت نمی‌شناسد؛ بلکه مقررات نظارتی خاصی را در این تنگه وضع کرده که از آن جمله می‌توان به لزوم اخذ مجوز پیشین برای عبور کشتی‌های جنگی، زیردریایی‌ها و شناورهای حامل مواد خطرناک یا آسیب‌رسان به محیط زیست اشاره کرد.

عبور شناورها از تنگه به عنوان یک اختیار حاکمیتی و در جهت ثبات منطقه‌ای، نمی‌تواند به معنای پذیرش تعهد حقوقی در این خصوص باشد. رویه‌ای که مبتنی بر «مراوده» (comity) یا سیاست‌های جاری انجام می‌شود، نه مبتنی بر مفهوم الزام حقوقی، موجب ایجاد قاعده عرفی یا به منزله سکوت در برابر آن نمی‌گردد. علاوه بر این، رژیم عبور نرانزیت هنوز نتوانسته جایگا حقوق عرفی الزام‌آور را به دست آورد و صرفا قاعده‌ای معاهداتی محسوب می‌شود. تنگه‌های حساس راهبردی مشابهی وجود دارند که سازوکارهای حقوقی متفاوتی بر آنها حاکم است . این موارد نیز مؤید آن است که «رژیم عبور ترانزیت» به مرتبه عرفی الزام‌آور دست نیافته است.

نتیجه آن که چارچوب حقوقی قابل اعمال بر عبور از تنگه هرمز در نبود الزام معاهده‌ای لازم‌الاجرا و در غیاب قاعدهٔ عرفی «عبور ترانزیت»، همان حق عرفی «عبور بی‌ضرر» از تنگه‌هایی است که برای کشتیرانی بین‌المللی استفاده می‌شوند، چنان‌که دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیهٔ «کورفو» (۱۹۴۹) آن را به رسمیت شناخته است. در این چارچوب، دولت ساحلی حق تنظیم عبور، اخذ اطلاع یا مجوز پیشین برای عبور کشتی‌های جنگی و اتخاذ تدابیر لازم برای حفظ امنیت خود را دارد. اقدامات به عمل آمده توسط جمهوری اسلامی ایران به طور کامل با این چارچوب عرفی انطباق دارد.

ناسازگاری موضع طرف مقابل با اصول حقوقی تثبیت‌یافته

شایان ذکر است که ایالات متحده با وجود آن که خود عضو کنوانسیون ۱۹۸۲ نیست، به این استدلال ایران اعتراض کرده است. بر اساس ماده ۳۴ کنوانسیون وین راجع به حقوق معاهدات، یک معاهده برای دولت ثالث نه حق ایجاد می‌کند و نه تکلیف. بنابراین، این ادعا که یک دولت غیرعضو از دولت غیرعضو دیگری بخواهد به رژیم معاهده‌ای خاص پایبند باشد –در حالی که خود آن دولت از پذیرش آن سر باز می‌زند– از نظر حقوقی غیرقابل دفاع است. این مطلب با اصل

عمومی مسلم حقوق بین‌الملل مطابقت دارد: «هیچ کس نمی‌تواند از دیگری چیزی را مطالبه کند که خود از آن برخوردار نیست» (nemo potest alteri exigere quod ipse non habet).

ایالات متحده چارچوب‌های حقوقی مشابه حاکم بر دیگر تنگه‌های مهم راهبردی را نیز به چالش نکشیده است. این رویکرد گزینشی، نمایانگر ناسازگاری آشکار در موضع ایالات متحده است. طبق دکترین استاپل، چنان‌که در قضیهٔ «معبد پریاه ویهار» (۱۹۶۲) شناسایی شده، دولتی که در قبال رفتاری خاص سکوت اختیار کرده، نمی‌تواند بعدها رفتاری مشابه را به چالش بکشد. اما ایران همواره و به طور مستمر به موضع ایالات متحده در مورد تنگه هرمز اعتراض کرده است؛ بنابراین هیچ سکوت یا تمکینی را نمی‌توان به ایران نسبت داد. به علاوه، مطابق با قضیهٔ «آزمایش‌های هسته‌ای» (۱۹۷۴)، اعلامیه‌های یکجانبه ممکن است برای دولت اعلام‌کننده تعهد ایجاد کند، اما نمی‌تواند بر دولت‌های سومی که به طور مستمر اعتراض کرده‌اند تعهد تحمیل نماید.

چارچوب عبور از تنگه هرمز

حق عبور بی‌ضرر فی‌نفسه مطلق نیست.[1] ماده ۱۹(۱) کنوانسیون حقوق دریاها (و حکم متناظر در ماده ۱۴ کنوانسیون ۱۹۵۸ ژنو) مقرر می‌دارد که عبور تنها در صورتی بی‌ضرر تلقی می‌شود که «مخل صلح، نظم عمومی یا امنیت دولت ساحلی نباشد». دولت ساحلی مجاز است قوانین و مقرراتی را در خصوص عبور بی‌ضرر وضع نماید ماده ۲۱ کنوانسیون حقوق دریاها و در شرایط استثنایی، برای حمایت از منافع اساسی امنیتی خود، شروطی وضع کرده یا حتی محدودیت‌های موقتی اعمال کند.

دیوان بین‌المللی حقوق دریاها نیز به‌طور مستمر این صلاحیت تنظیمی حاکمیتی را تأیید نموده است. در قضیه «ام/وی سایگا (شماره ۲)» (سنت وینسنت و گرنادین علیه گینه)، دیوان تصریح کرد که

1. The right of innocent passage itself is not absolute. It exists only so long as the passage is “not prejudicial to the peace, good order or security of the coastal State” (United Nations Convention on the Law of the Sea, 10 December 1982, Art. 19(1); Geneva Convention on the Territorial Sea and the Contiguous Zone, 29 April 1958, Art. 14(1); United Nations Convention on the Law of the Sea, Official Records of the Third United Nations Conference on the Law of the Sea, Vol. III, A/CONF.62/WS/37 (Declaration of the Islamic Republic of Iran upon signature)).
The International Law Commission, in its commentary on the draft articles that became the 1958 Geneva Convention, explicitly stated that the right of innocent passage is “subject to the security requirements of the coastal State” (International Law Commission, Yearbook 1956, Vol. II, p. 272, Commentary on Article 17). This interpretation was endorsed by the United Nations General Assembly in its resolutions on the law of the sea and remains the authoritative position of the Organization (see, inter alia, UNGA Res. 2750 (XXV) of 17 December 1970; UNGA Res. 3067 (XXVIII) of 16 November 1973; and the Report of the Secretary-General on the Law of the Sea, UN Doc. A/78/66, 10 April 2023, paras. 28–32).

«دولت ساحلی از حاشیه وسیعی از صلاحدید در تعیین تدابیر لازم برای حفاظت از منافع امنیتی خود در دریای سرزمینی برخوردار است».[۱] همچنین در قضیه «ویرجینیا جی» (پاناما علیه گینه-بیسائو)، این دیوان تأکید نمود که حقوق حاکمیتی دولت ساحلی شامل اختیار تنظیم و مشروط‌سازی ناوبری در مناطق دریایی حساس در صورت اقتضای ملاحظات امنیتی می‌باشد.[۲]

دیوان داوری موضوع ضمیمه هفتم کنوانسیون حقوق دریاها نیز این اصول را تقویت کرده است. در داوری «دریای جنوبی چین» (فیلیپین علیه چین)، دیوان اعلام داشت که حاکمیت دولت ساحلی بر دریای سرزمینی مطلق است و حق عبور بی‌ضرر تابع اختیارات تنظیمی دولت ساحلی وفق مواد ۱۹ و ۲۱ کنوانسیون می‌باشد. این مرجع تأکید کرد که هرگونه رژیم عبور باید به اقتدار حاکمیتی دولت ساحلی در حفاظت از امنیت خود و جلوگیری از فعالیت‌های مخل احترام گذارد.[۳]

در قضیه «سکوهای نفتی» (جمهوری اسلامی ایران علیه آمریکا)، دیوان به صورت ضمنی با تأکید دوباره بر الزامات سخت‌گیرانه ضرورت و تناسب در اعمال دفاع مشروع، خاطرنشان ساخت که دولت ساحلی در مواجهه با الگوی حملات مسلحانه یا تهدیدات، مجاز به اتخاذ تدابیر متناسب جهت صیانت از منافع امنیتی دریایی خود، از جمله در مناطق حساس نظیر تنگه‌ها، می‌باشد.[۴]

بنابراین ممنوعیت توسل به زور (ماده ۲(۴) منشور) و حق دفاع مشروع، مانع از آن نیست که دولت ساحلی تدابیر تنظیمی لازم را برای جلوگیری از استفاده از دریای سرزمینی خود به‌عنوان بستر تجاوز علیه خویش اتخاذ نماید.

در خصوص قضیهٔ «کورفو» و وضعیت عرفی «رژیم عبور بی‌ضرر»، سه نکته شایستهٔ تأکید است:

نخست، تردد دریایی از تنگه هرمز متوقف نشده و همچنان با رعایت اقدامات نظارتی لازم ادامه دارد.

دوم، چارچوب کنونی که مستلزم هماهنگی با مقامات ایران است، کاملاً با رأی دیوان انطباق دارد، زیرا آن رأی صریحاً اقدامات نظارتی را از جمله الزام به ارائه مدارک، تعیین مسیر و دسترسی مشروط، به ویژه در مواردی که مصادیق عبور «غیر بی‌ضرر» تلقی می‌شوند، مجاز شمرده است.

سوم، قضیهٔ «کورفو» به وضعیت زمان صلح مربوط می‌شود، در حالی که پروندهٔ حاضر ناظر بر تغییر بنیادین در محیط امنیتی تنگه هرمز در نتیجه تجاوزات مکرر علیه ایران است. تنگه دیگر در شرایط عادی صلح عمل نمی‌کند؛ اینک فضای حاکم بر منطقه به شدت بی‌ثبات و ناامن است. موضع مستمر و دیرپای جمهوری اسلامی ایران ــ که در هنگام امضای کنوانسیون حقوق دریاها به‌طور رسمی اعلام شده و در مکاتبات دیپلماتیک متعدد تکرار گردیده است ــ مبنی بر اینکه رژیم عبور ترانزیتی (مواد ۳۷ تا

1. (M/V “Saiga” (No. 2), Judgment, ITLOS Reports 1999, 138–139.
2. Virginia G, Judgment, ITLOS Reports 2014, 256.
3. The South China Sea Arbitration, PCA Case No. 2013-19, Award of 12 July 2016, 700–701, 804–805.
4. Oil Platforms (Islamic Republic of Iran v. United States of America), Judgment, I.C.J. Reports 2003, pp. 161, 51, 73–76, 78–79.

۴۴) واجد وصف عرفی نمی‌باشد، همچنان از منظر حقوقی معتبر بوده و هیچ‌گاه به‌واسطه رویه دولت‌ها یا آرای قضایی لاحق نقض نگردیده است.

ایران به‌طور مستمر نظام «عبور ترانزیتی»[1] در تنگه هرمز را مردود دانسته است. در این راستا، ایران به‌عنوان دولت ساحلی، در عمل تصریح می‌کند که رژیم حقوقی حاکم بر این تنگه، مبتنی بر اصل «عبور بی‌ضرر» است. این در حالی است که برخلاف بسیاری از تنگه‌های بین‌المللی، آب‌های واقع در تنگه هرمز در محدوده دریای سرزمینی دو کشور ایران و عمان قرار دارد و از این حیث، تابع صلاحیت حاکمیتی آن‌ها محسوب می‌شود.

براساس «تفسیریه» عمان در زمان امضای کنوانسیون حقوق دریاها، اجرای مقررات مربوطه کنوانسیون، از جمله مواد ۱۹، ۲۵، ۳۴، ۳۸ و ۴۵، نباید مانع از اعمال صلاحیت دولت ساحلی در اتخاذ تدابیر لازم برای حفظ صلح و امنیت ملی تلقی شود. بر این اساس، با در نظر گرفتن واقعیت های ناشی از جنگ تجاوزکارانه و تغییر در محیط امنیتی تنگه برای ارتکاب حملات علیه دولت ساحلی تنگه، دولت‌های ساحلی کاملاً محق‌اند تا الزام به اعلام قبلی، شناسایی، احراز ماهیت غیرتهدیدآمیز، و صدور «کد عبور ایمن» نمایند. چنین تدابیری به‌منزله تعلیق ناوبری نبوده، بلکه تجلی رعایت موثر الزامات مندرج در ماده ۱۹(۱) کنوانسیون حقوق دریاها به منظور تضمین عبور بی ضرر و غیر مخل امنیت دولت های ساحلی است.

به اعتقاد ایران برخی از مفاد کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها (که ایران آن را امضا کرده، ولی تصویب نکرده است)، از جمله حق عبور ترانزیتی تنگه های بین‌المللی (ماده ۳۸ کنوانسیون) تنها نتیجه بده بستان های سیاسی بود، تبلور عرفی نیافته و صرفا جنبه قراردادی دارد. در واقع از آنجایی که ایران عضو کنوانسیون نیست، عبور ترانزیت قابلیت اعمال بر ایران را ندارد.

از این رو، تنها دولت های عضو کنوانسیون می توانند از حقوق و تکالیف قراردادی ایجاد شده در آن منتفع گردند و فقط کشورهای عضو ملتزم به آن هستند. با توجه به موضع حقوقی جمهوری اسلامی

---

۱. توضیح مختصر مفاهیم:

عبور بی‌ضرر (ماده ۱۷ تا ۳۲ کنوانسیون و عرف بین‌المللی از ۱۹۵۸) به کشتی‌های خارجی اجازه می‌دهد بدون نیاز به مجوز، به طور مداوم و سریع از دریای سرزمینی ساحلی عبور کنند، مشروط بر اینکه عبور «مضر به صلح، نظم خوب یا امنیت دولت ساحلی» نباشد (ماده ۱۹). دولت ساحلی می‌تواند مقررات وضع کند، عبور را موقتاً تعلیق نماید و حتی کشتی متخلف را متوقف سازد.

در مقابل، **عبور ترانزیت** (بخش سوم کنوانسیون، مواد ۳۷ تا ۴۴) رژیم آزادتری است که تنها در تنگه‌های بین‌المللی مورد استفاده برای ناوبری بین‌المللی اعمال می‌شود؛ شامل آزادی ناوبری و پرواز، بدون امکان تعلیق یا اختلال توسط دولت ساحلی، و محدود به عبور سریع و پیوسته بین دو بخش دریاهای آزاد یا منطقه اقتصادی انحصاری. عبور ترانزیت در سازمان ملل متحد و توسط بیش از ۱۶۸ دولت عضو به رسمیت شناخته شده و بسیاری آن را عرف بین‌المللی می‌دانند، اما ایران و برخی غیرعضوها آن را صرفاً قراردادی می‌شمارند و برای تنگه هرمز رد می‌کنند. اکثر کشورهای غربی و اعضای شورای همکاری خلیج فارس (به عنوان عضو کنوانسیون حقوق دریاها) عبور ترانزیت را قبول دارند، ایالات متحده آن را عرفی می‌دانند، اما ایران، عمان (با احتیاط) و برخی کشورهای غیرعضو بر عبور بی‌ضرر یا شرطی اصرار دارند

ایران مبنی بر عدم شناسایی عام رژیم عبور ترانزیتی و ملاحظه جدی عمان در خصوص عبور ترانزیت، لازم است ترتیبات جدید با امعان نظر به آن اتخاذ گردد.

در این چارچوب، عبور کشتی‌ها زمانی مجاز است که مداوم، سریع و عاری از هرگونه فعالیت مضر به صلح، نظم و امنیت دولت ساحلی باشد. این تعریف، ضمن حفظ آزادی ناوبری تجاری، امکان اعمال کنترل مؤثر حقوقی و عملی از سوی دولت های ساحلی را فراهم می‌سازد و با تفسیر قواعد عرفی از جمله به نحو مندرج در ماده ۱۹ کنوانسیون حقوق دریاها، قابلیت استناد حقوقی دارد.

بدین منظور، ترتیبات مدیریت عبور از تنگه هرمز با در نظر گرفتن تحولات بنیادین محیط امنیتی تنگه و در چارچوب حقوق و اختیارات دولت های ساحلی تنگه برای اتخاذ تدابیر ضروری و مناسب به منظور مقابله با تهدیدات و تضمین عبور بی ضرر طرح شده است.

ایجاد توازن میان آزادی ناوبری و حقوق دولت ساحلی در رژیم امنیتی و حقوقی تنگه هرمز به‌منظور ایجاد توازن میان اصل آزادی ناوبری و حقوق و ملاحظات امنیتی دولت‌های ساحلی، ترتیبات جدید حاکم بر مدیریت تنگه هرمز بر مبنای اصول ذیل استوار خواهد بود:

- رفع منابع تجاوز و تهدید؛
- تضمین عدم تهدید امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان در خلیج فارس؛
- تضمین عبور ایمن شناورهای بین‌المللی؛
- در قضیه کانال کورفو، دیوان بین‌المللی دادگستری تصریح کرد که احترام به حاکمیت دولت ساحلی، یک قاعده بنیادین است و هرگونه اقدام نظامی در قلمرو آن، نقض این اصل محسوب می شود، حتی اگر با ادعای تأمین ایمنی دریانوردی صورت گیرد. بر این اساس، حضور نظامی کشورهای فرامنطقه‌ای در مجاورت تنگه هرمز، حتی در شرایط پساجنگ، نه تنها با ماهیت عبور دریایی سازگار نیست، بلکه می تواند به عنوان تهدید مستمر علیه امنیت دولت های ساحلی تلقی گردد.

این ممنوعیت همچنین بر قاعده آمره عدم تجاوز و ممنوعیت تهدید یا توسل به زور استوار است که در ماده ۲(۴) منشور ملل متحد تجلی یافته و در رویه قضایی و احکام دیوان بین‌المللی دادگستری به‌عنوان قاعده‌ای غیرقابل عدول شناخته می‌شود. در پرونده نیکاراگوئه علیه ایالات متحده، دیوان تأکید کرد که هرگونه حضور یا اقدام نظامی خارجی که امنیت یا حاکمیت دولت دیگر را به مخاطره اندازد، مغایر با این اصل است. چنان که در پیش‌نویس مواد کمیسیون حقوق بین‌الملل ۲۰۰۱ نیز منعکس شده است، هیچ دولتی نباید وضعیتی را که بر اثر نقض فاحش یک قاعده آمره حقوق بین‌الملل ایجاد شده، مشروع دانسته و یا در حفظ وضعیت مزبور مساعدت نماید.

افزون بر این، ماده ۲ کنوانسیون ۱۹۸۲ حقوق دریاها حاکمیت کامل دولت ساحلی بر آب‌های سرزمینی، بستر و زیر بستر را به رسمیت می‌شناسد و هیچ مجوزی برای استقرار نیروهای خارجی قائل نیست، و ماده ۳۰ همان کنوانسیون نیز حق الزام کشتی‌های نظامی متخلف به ترک فوری را تأیید می‌کند. همچنین، دستورالعمل سن رمو بر حق دولت‌های ساحلی در محدودسازی حضور نظامی خارجی برای حفظ وضعیت بی‌طرفی کشورهای منطقه و امنیت آبراه تأکید دارد.

این رویکرد، ضمن جلوگیری از بازتولید الگوهای تجاوزکارانه و مداخله‌گرایانه خارجی که در گذشته به بی‌ثباتی و تسهیل اقدامات تجاوزکارانه انجامیده و میان آزادی ناوبری و حقوق امنیتی دولت ساحلی که در رویه قضایی بین‌المللی تثبیت شده، توازن ایجاد می نماید.

هزینه های خدمات دریایی در حقوق بین‌الملل دریاها

در بیشتر تنگه‌های طبیعی جهان، مانند مالاکا، هرمز، جبل‌الطارق و باب‌المندب، بر پایه کنوانسیون حقوق دریاها و رژیم‌هایی چون «عبور ترانزیت» یا «عبور بی‌ضرر»، از کشتی‌های تجاری عوارض مستقیم عبور دریافت نمی‌شود و ممکن است هزینه‌هایی مرتبط با خدمات ناوبری یا بندری اعمال شود.

در مقابل، کانال‌های مصنوعی مانند پاناما، سوئز، کیل و سنت لارنس به‌دلیل هزینه‌های بالای نگهداری، بهره‌برداری و توسعه زیرساخت‌ها، عوارض اجباری بر اساس عواملی چون تناژ، نوع کشتی و محموله دریافت می‌کنند. با این حال، وضعیت تنگه‌های ترکیه، یعنی بسفر و داردانل، متفاوت است؛ چرا که بر اساس کنوانسیون ۱۹۳۶مونترو،[1] ترکیه از نظر حقوقی مجاز است در قبال ارائه خدماتی مانند فانوس دریایی، امداد و خدمات پزشکی، تعرفه‌هایی دریافت کند. این کنوانسیون ضمن به رسمیت شناختن حاکمیت ترکیه بر این آبراه‌ها، اجازه وضع چنین عوارضی را در چارچوب حقوقی فراهم می‌کند که حفظ آزادی عبور کشتی‌های تجاری را تضمین نماید، زیرا این تنگه‌ها در محدوده آب‌های سرزمینی ترکیه قرار دارند و تابع رژیم حقوقی ویژه‌ای هستند که با قواعد کلی کنوانسیون حقوق دریاها تفاوت دارد.

طبق مواد ۱۸ و ۲۶ کنوانسیون حقوق دریاها، دولت‌های ساحلی مشترکاً مجازند در قبال ارائه خدمات مشخص و معین دریایی، از جمله خدمات ایمنی ناوبری، خدمات هدایت اجباری یا اختیاری، خدمات یدک‌کش و اسکورت، خدمات حفاظت محیط زیست، خدمات جستجو و نجات، خدمات ارتباطی

---

۱. «کنوانسیون مربوط به رژیم تنگه‌ها» (Convention Regarding the Regime of the Straits)، معروف به «کنوانسیون مونترو ۱۹۳۶»، در ۲۰ ژوئیه ۱۹۳۶ به امضا رسید و از ۹ نوامبر همان سال لازم‌الاجرا گردید. این کنوانسیون به تصویب کشورهایی از جمله استرالیا، بلغارستان، فرانسه، یونان، ژاپن (با حق‌شرط‌هایی)، رومانی، ترکیه، اتحاد جماهیر شوروی، انگلیس و یوگسلاوی رسیده و چارچوبی حقوقی خاص برای عبور از تنگه‌های بسفر و داردانل برقرار ساخته است؛ به‌موجب آن، آزادی عبور کشتی‌های تجاری تضمین و در عین حال، محدودیت‌هایی برای عبور کشتی‌های نظامی (به‌ویژه برای دولت‌های غیرساحلی دریای سیاه) اعمال می‌شود. این کنوانسیون کماکان معتبر بوده و اجرای آن عملاً بر عهده ترکیه به‌عنوان دولت دارای حاکمیت بر تنگه‌هاست. آمریکا هرگز به این کنوانسیون نپیوسته و آلمان نیز علی‌رغم مشارکت در کنفرانس، آن را امضا نکرد؛ همچنین، در پی تحولات سیاسی بعدی، تعهدات اتحاد جماهیر شوروی به فدراسیون روسیه منتقل شده و وضعیت یوگسلاوی میان دولت‌های جانشین آن تقسیم گردیده است

و اطلاع‌رسانی، خدمات نظارت ترافیک دریایی و سایر خدمات فهرست‌شده در پیوست پروتکل (که میان دو دولت ساحلی ترتیبات آن مورد توافق قرار خواهد گرفت)، عوارض دریایی تعیین و دریافت نمایند. عوارض یادشده منحصراً برای خدمات واقعی ارائه‌شده و به‌منظور جبران هزینه‌های مستقیم و معقول آن خدمات دریافت می‌شوند. نرخ و نحوه پرداخت این عوارض توسط مرجع مشترک به‌صورت شفاف، غیرتبعیض‌آمیز و متناسب تعیین و از طریق کانال‌های رسمی ابلاغ خواهد شد.

نکته کلیدی در تفسیر ماده ۲۶، تفاوت قائل شدن بین «حق عبور» که باید رایگان باشد و «هزینه/ تعرفه خدمات» که قابل دریافت است، می باشد. دیوان بین‌المللی دادگستری نیز در آرای خود بر این تفکیک تاکید کرده است. به عنوان مثال، در قضیه کانال کورفو (۱۹۴۹)، اگرچه حق عبور بی ضرر به رسمیت شناخته شد، اما کشور ساحلی مجاز به دریافت هزینه برای خدماتی مانند یدک کشی یا راهنمایی کشتی ها تشخیص داده شد.

علاوه بر این، رویه دولت ها در سطح بین‌المللی نشان می دهد که دریافت عوارض در ازای خدمات مشخص، امری رایج و پذیرفته شده است، از جمله:

- تنگه های دانمارک (سوند): دانمارک تا سال ۱۸۵۷ از کشتیهای عبوری از تنگه سوند عوارض دریافت می کرد. این عوارض در ازای تأمین فانوس های دریایی و ایمنی ناوبری بود.

- نمونه های معاصر: کشورهایی مانند کانادا در گذرگاه شمال غربی (Northwest Passage) و استرالیا در تنگه تورس مقررات ویژه ای برای کنترل ترافیک و حفاظت از محیط زیست وضع کرده اند که مستلزم هماهنگی قبلی و پرداخت هزینه هایی برای خدمات اجباری راهنمایی کشتی ها (compulsory pilotage) است.

- تنگه های ترکیه (بسفر و داردانل): طبق کنوانسیون مونترو، سازوکاری برای دریافت هزینه خدمات پیش بینی شده است.

ماده ۴۳ کنوانسیون حقوق دریاها - همکاری کشورهای حاشیه تنگه و کشورهای استفاده کننده از تنگه از طریق توافق برای ایجاد و نگهداری کمکهای ناوبری و ایمنی لازم و برای پیگیری، کاهش و کنترل آلودگی ناشی از کشتی ها- یک ظرفیت حقوقی بسیار مهم برای دریافت تعرفه خدمات ذیل این پروتکل ایجاد می کند.

این ماده یک الزام به همکاری ایجاد می کند و می توان اینطور استدلال کرد که پروتکل پیشنهادی ایران و عمان دقیقاً در چارچوب این ماده طراحی شده است. ایجاد یک صندوق مشترک هزینه های خدمات ناوبری و ایمنی را تأمین می نماید. در واقع این پروتکل، ماده ۴۳ را از یک تعریف کلی به یک سازو کار عملیاتی تبدیل می کند.

بنابراین تولیدکنندگان، مصرف کنندگان و سایر دولت ها نیز از اجرای این پروتکل منتفع خواهند گردید.

فهرست خدمات مشخص قابل ارائه می تواند به شرح زیر باشد:

۱- کمکهای ناوبری: نگهداری فانوس های دریایی، شناورهای راهنما و سیستم جداسازی ترافیک در تنگه

۲- ایمنی ناوبری: گشتهای ساحلی مشترک، امداد و نجات دریایی، اطفای حریق

۳- کنترل آلودگی: آمادگی برای مقابله با نشت نفت، انتشار کربن و پایش زیست محیطی

۴- هشدار و اطلاعات: ارائه اطلاعات هواشناسی و هشدارهای دریایی

۵- هماهنگی عبور: ایجاد سامانه ثبت و صدور مجوز برای کشتی ها

۶- لایروبی: حفظ عمق مناسب کانالهای ناوبری در صورت نیاز.

منافع برای هر یک از طرف ها

کشورهای مصرف کننده	• امنیت پایدار و قابل پیش بینی برای زنجیره تامین انرژی • عدم نیاز به حضور نظامی پرهزینه • کاهش هزینه نهایی در برابر افزایش هزینه های بیمه در شرایط کنونی
کشتی رانان	• کاهش قابل توجه هزینه ها با توجه به وضعیت ناامنی کنونی • عبور قابل پیش بینی و ایمن • کاهش ریسک توقیف یا حمله
جامعه بین‌المللی	• ثبات قیمت انرژی • کاهش تنش نظامی • الگویی موفق برای مدیریت تنگه های راهبردی

فصل دوم:
مکاتبات

بخش ۱: مکاتبات با دبیرکل سازمان ملل و شورای امنیت

نامه وزیر امور خارجه در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

با کمال تأسف عمیق، بدین وسیله به طور فوری توجه جنابعالی و اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد را به اقدام آشکار تجاوزکارانه و حملات مسلحانه گسترده و هماهنگ ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل امروز، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ضمن نقض فاحش حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، با انجام حملاتی علیه تعدادی از تأسیسات دفاعی و اماکن غیرنظامی در شهرهای مختلف کشورمان، مرتکب تخلفی آشکار گردیدند. حملات هوایی انجام شده از سوی ایالات متحده و رژیم اسرائیل، نقض صریح بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد محسوب گردیده و مصداق بارز تجاوز مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران است. جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به این اقدام تجاوزکارانه، در حال اعمال حق ذاتی و مشروع خود در دفاع مشروع وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد می‌باشد. نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران کلیه ظرفیت‌ها و امکانات دفاعی لازم را برای مقابله با این تجاوز مجرمانه و بازدارندگی در برابر اقدامات خصمانه به کار خواهند گرفت. بر این اساس، تمامی پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های نیروهای متخاصم در منطقه، در چارچوب اعمال حق دفاع مشروع ایران، اهداف نظامی مشروع تلقی خواهند شد. ایران تا زمان توقف کامل و بی‌قید و شرط تجاوز، به اعمال قاطعانه و بی‌درنگ حق دفاع مشروع خود ادامه خواهد داد.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل و مستقیم تمامی تبعات مترتب بر این اقدامات غیرقانونی، از جمله هرگونه تشدید تنش ناشی از آن را بر عهده خواهند داشت.

با عنایت به پیامدهای خطیر و گسترده این تجاوز مسلحانه بر صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران مسئولیت اساسی سازمان ملل متحد و به‌ویژه شورای امنیت را برای اقدام فوری در قبال این نقض صلح و امنیت بین‌المللی ناشی از تجاوز نظامی فاحش ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه ایران یادآور می‌شود. ایران از دبیرکل، رئیس شورای امنیت و اعضای شورای امنیت می‌خواهد که بدون تأخیر به وظایف خود عمل نمایند. در این چارچوب، جمهوری اسلامی ایران فوراً از اعضای شورای امنیت می‌خواهد که بدون درنگ نشست اضطراری شورا برای رسیدگی به اقدامات تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل و نقض صلح که تهدیدی واقعی و جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود، تشکیل داده و تدابیر لازم و فوری را جهت توقف این توسل غیرقانونی به زور و تضمین پاسخگویی اتخاذ نمایند.

جمهوری اسلامی ایران از تمامی دولت‌های عضو سازمان ملل متحد که در قبال صلح و امنیت بین‌المللی مسئولیت دارند، می‌خواهد این اقدام تجاوزکارانه را به‌طور قاطع محکوم نموده و تدابیر فوری و جمعی لازم را برای مقابله با آن اتخاذ نمایند؛ چرا که بی‌تردید این اقدام تهدیدی بی‌سابقه علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و جهانی به‌شمار می‌رود.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه در مورد شهادت رهبر معظم انقلاب، ۱ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بدین وسیله مراتب توجه فوری جنابعالی را به آخرین اقدام هولناک و جنایتکارانه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ملت بزرگ ایران جلب می‌نمایم. عدم واکنش قاطع به چنین رفتاری نه تنها مرتکبان آن را جسورتر خواهد ساخت، بلکه برای دهه‌های آینده خسارتی ماندگار و جبران‌ناپذیر بر بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی وارد خواهد آورد.

در جریان سلسله‌ای جدید از اقدامات تجاوزکارانه، از پیش تحریک‌نشده و فاقد هرگونه توجیه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، آمریکا و رژیم اسرائیل به طور عامدانه عالی‌ترین مقام رسمی یک دولت عضو مستقل سازمان ملل متحد یعنی رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، را در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ هدف قرار دادند. این اقدام تروریستی بزدلانه که در نقض فاحش بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد صورت پذیرفت، تعرض مستقیم علیه بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل از جمله ممنوعیت توسل به زور، اصل تساوی حاکمیتی دولت‌ها، تعرض‌ناپذیری و مصونیت رؤسای کشورها محسوب می‌شود. چنین اقدامی موجب ایجاد رویه‌ای خطرناک و بی‌سابقه می‌شود که هنجارهای اساسی حاکمیت دولت‌ها و رفتار متمدنانه میان ملت‌ها را هدف قرار می‌دهد. رؤسای کشورها تجلی حاکمیت ملت‌های خود بوده و وفق حقوق بین‌الملل، تعرض‌ناپذیر، محترم و مصون هستند؛ اصلی که برای انجام مستقلانه وظایف رسمی‌شان ضرورت دارد.

بنابراین، هدف قرار دادن عامدانه عالی‌ترین مقام رسمی جمهوری اسلامی ایران، نقض فاحش و بی‌سابقه بنیادین‌ترین هنجارهای حاکم بر روابط میان دولت‌ها محسوب می‌گردد. چنین رفتاری صرفاً نقض اصول مستقر حقوق بین‌الملل نیست؛ بلکه به‌گونه‌ای بی‌پروا، باعث وقوع مشکلات پیش‌بینی‌نشده خطرناکی خواهد شد و شالوده تساوی حاکمیتی دولت‌ها و ثبات نظام بین‌المللی را تضعیف می‌نماید.

علاوه بر این، آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، نه‌تنها عالی‌ترین مقام رسمی کشور بلکه شخصیتی دینی و مورد احترام برای ده‌ها میلیون مسلمان در منطقه و سراسر جهان هستند. چنین حمله‌ای پیامدهایی عمیق و گسترده در پی دارد که مسئولیت کامل آن منحصراً بر عهده مرتکبان است.

این امر به هیچ وجه نافی حق ذاتی و مسلم جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم خود در انطباق کامل با ماده ۵۱ منشور ملل متحد نخواهد بود.

اقدام مزبور در بی‌اعتنایی آشکار به اصول الزام‌آور حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل عرفی از جمله اصول مندرج در کنوانسیون ۱۹۷۳ راجع به جلوگیری از ارتکاب جرایم علیه اشخاص مورد حمایت بین‌المللی، ارتکاب یافته است. این اقدام، مسئولیت بین‌المللی دولت‌های متخلف ذی‌ربط را محقق می‌سازد و همچنین مسئولیت کیفری فردی رئیس‌جمهور آمریکا، نخست‌وزیر رژیم اسرائیل و کلیه اشخاصی را که در طراحی، صدور دستور، تجویز، ارتکاب یا به هر نحو دیگر معاونت و مساعدت در این اقدام مجرمانه دخیل بوده‌اند در پی دارد.

مراتب فوق نافی تعقیب و پاسخگویی بابت جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت و جنایت تجاوز که به طور مستمر از سوی عوامل آمریکا و رژیم اسرائیل ارتکاب می‌یابد، نخواهد بود.

با عنایت به مراتب فوق و در شرایطی که متأسفانه عادی‌سازی نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل یکپارچگی نظام بین‌المللی را تهدید می‌کند، جمهوری اسلامی ایران به طور رسمی و قاطع از دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت می‌خواهد که به مسئولیت‌های محوله وفق منشور در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی عمل نموده و تدابیر فوری، مشخص و مؤثر را جهت تضمین پاسخگویی کامل ایالات متحده و رژیم اسرائیل نسبت به اقدام تروریستی فجیع مزبور اتخاذ نمایند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه در مورد حملات به اهداف غیرنظامی، ۲ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بدین وسیله مراتب توجه جنابعالی را به جدیدترین جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت ارتکابی توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه غیرنظامیان بی‌گناه در ایران که جملگی در تعارض آشکار با اصول و قواعد تثبیت شده حقوق بین‌الملل، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و نیز حقوق بین‌الملل حقوق بشر هستند، جلب می‌نمایم.

از زمان آغاز دور جدید اقدامات تجاوزکارانه از پیش تحریک‌نشده و فاقد هرگونه توجیه آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، حملات نظامی متوجه اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها و تجهیزات و کارکنان امدادی گردیده که منجر به شهادت ده‌ها غیرنظامی بی‌گناه از جمله زنان و کودکان و مجروحیت شمار بیشتری شده است. موارد مزبور مصادیق روشن جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است؛ اقدام فوری سازمان ملل متحد برای توقف آن‌ها و محاکمه مرتکبان امری ضروری تلقی می‌گردد.

در نخستین روز تجاوز، تخریب عامدانه و بی‌محابای یک مدرسه ابتدایی در شهر کوچک میناب واقع در استان هرمزگان آن هم در روشنای روز، منجر به شهادت ۱۶۵ دانش‌آموز دختر بی‌گناه گردید. پیکرهای آنان پس از ساعت‌ها عملیات امداد از زیر آوار خارج شد. در تکمیل این حملات گسترده و نظام‌مند علیه غیرنظامیان، حملات مشابهی در همان روز در دیگر شهرها از جمله شرق تهران و آبیک در استان قزوین انجام شد که به شهادت چند تن دیگر از دانش‌آموزان انجامید؛ این جنایات به وضوح در چارچوب تعریف جنایت علیه بشریت قرار می‌گیرند.

در تاریخ ۱ مارس ۲۰۲۶، حملاتی علیه ساختمان‌های جمعیت هلال احمر، بیمارستان‌های گاندی، مطهری و خاتم در تهران، بیمارستان ابودر در شهر اهواز و سه ایستگاه اورژانس در شهرهای چابهار و همدان به همراه چندین ساختمان مسکونی در شمال تهران صورت گرفت. صبح روز بعد، موشک‌هایی به منطقه‌ای مسکونی و پرتراکم در شهر سنندج واقع در استان کردستان در غرب ایران شلیک شد؛ شمار دقیق شهدا و مجروحان ناشی از این حملات در حال بررسی است.

افزون بر فهرست طولانی جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ملت ایران، هدف قرار دادن عامدانه اهداف غیرنظامی یادشده به‌ویژه مدارس، اماکن اختصاص یافته به عملیات امدادی و مناطق مسکونی، نقض فاحش اصول تثبیت شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه بوده و مغایر با ابتدایی‌ترین ملاحظات انسانی در احترام به حق حیات غیرنظامیان است.

با توجه به جنایات مستمر که در جریان اقدام تجاوزکارانه و وحشیانه آمریکا و رژیم اسرائیل ارتکاب یافته است، جمهوری اسلامی ایران به طور رسمی و قاطع از دبیرکل سازمان ملل متحد، شورای امنیت و سایر مراجع ذی‌ربط بین‌المللی می‌خواهد تا تدابیر فوری، مشخص و مؤثر برای محکومیت این حملات فجیع، جلوگیری از تداوم جنایات و مساعدت در احقاق عدالت نسبت به مرتکبان اتخاذ نمایند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه در مورد تهدیدهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه ملت ایران، ۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بدین وسیله مایلم توجه جنابعالی را به تازه‌ترین تهدید گستاخانه از سوی رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و نیز اعتراف آشکار وی به ارتکاب جنایات جنگی علیه ملت ایران جلب نمایم. در میانه جنگی تجاوزکارانه که در نقض منشور ملل متحد و اصول بنیادین تثبیت شده حقوق بین‌الملل علیه کشورم تحمیل شده است، رئیس‌جمهور آمریکا طی اظهاراتی در شبکه اجتماعی به طرزی گستاخانه تهدید کرده است که «... مناطق و گروه‌هایی از مردم که تا این لحظه برای هدف قرار دادن مورد نظر نبوده‌اند، اکنون به طور جدی برای نابودی کامل و مرگ حتمی تحت بررسی قرار دارند.»

تعهد مجرمانه به «نابودی کامل و مرگ حتمی برای مناطق و گروه‌هایی از مردم» که نشانه‌ای کاملاً آشکار از استیصال ایالات متحده در برابر ناکامی‌های خود است، در زمانی مطرح می‌شود که جهان شاهد حملات نظامی آمریکا و رژیم اسرائیل علیه مدارس، بیمارستان‌ها، ساختمان‌های مسکونی، زیرساخت‌ها، سالن‌های ورزشی و مراکز امدادی ایران است؛ حملاتی که تاکنون جان صدها غیرنظامی بی‌گناه از جمله زنان و کودکان را گرفته است.

در حالی که ایران همچنان به اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود در برابر این تجاوز از پیش طراحی شده و غیرموجه بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد ادامه می‌دهد، جنایات هولناک جنگی و جنایات علیه بشریت که توسط عوامل متجاوزان ارتکاب یافته، به شهادت بیش از ۱۳۰۰ غیرنظامی و تخریب ۹۶۶۹ هدف غیرنظامی از جمله ۷۹۴۳ واحد مسکونی، ۱۶۱۷ مرکز تجاری و خدماتی، ۶۵ مدرسه و اماکن آموزشی، ۳۲ مرکز پزشکی و دارویی، ۱۳ ساختمان جمعیت هلال احمر و شماری از زیرساخت‌های تأمین انرژی انجامیده است.

از این رو، اظهارنظر فوق‌الذکر از جانب رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا اعترافی آشکار به مسئولیت در قبال جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت ارتکاب یافته از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ در جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

در واقع، آمریکا و رژیم اسرائیل از همان آغاز تجاوز، نه تنها «ممنوعیت تجاوز» مصرح در ماده ۲ (۴) منشور ملل متحد را نقض کرده‌اند؛ بلکه تهدید وی مبنی بر نابودی گروه‌هایی از مردم بر اساس هویت آن‌ها، مصداق آشکار نقض حق حیات بوده و راه را برای تشدید حملات غیرانسانی علیه غیرنظامیان و قتل عام آن‌ها هموار می‌سازد.

در حالی که اعمال حق دفاع مشروع از سوی جمهوری اسلامی ایران تا زمانی که شورای امنیت مسئولیت‌های خود بر اساس منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را ایفا نماید ادامه خواهد داشت، اظهارات مزبور موجب تحقق مسئولیت بین‌المللی آمریکا و نیز مسئولیت کیفری بین‌المللی رئیس‌جمهور ایالات متحده می‌شود. بدین‌ترتیب، آمریکا مکلف است نسبت به جبران کامل خسارات ناشی از نقض‌های جاری علیه ایران و شهروندان آن از جمله هرگونه زیان وارده، اقدام نماید. افزون بر این، مسئولیت کیفری فردی رئیس‌جمهور ایالات متحده و هر یک از دیگر مقامات و اشخاص آمریکایی دخیل در نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله صدور دستور حملات عمدی علیه غیرنظامیان و آغاز حملات عامدانه علیه اهداف غیرنظامی، امری مبرهن بوده و محل تردید نیست.

جمهوری اسلامی ایران با قاطعیت از دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت می‌خواهد که در چارچوب مسئولیت‌های خود در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، تدابیر مقتضی را اتخاذ نمایند تا از یک‌سو به جنایات جنگی جاری پایان داده شود و از سوی دیگر پاسخگویی آمریکا و رئیس‌جمهور آن بیش از پیش تضمین گردد؛ چنین امری موجب پایان فرهنگ بی‌کیفری و جلوگیری از عادی‌سازی بیشتر نقض‌های حقوق بین‌الملل خواهد شد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه در مورد حمله به تأسیسات هسته‌ای، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

مکاتبه حاضر متعاقب حملات نظامی اخیر نیروهای مسلح ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌گردد؛ حملاتی که مصداق نقض فاحش حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بوده و مستلزم اتخاذ اقدامات فوری و قاطع از سوی سازمان ملل متحد و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی می‌باشد. در این خصوص، موارد ذیل را مطرح می‌نمایم:

۱. از زمان آغاز دور دوم اقدامات تجاوزکارانه آنان در کمتر از نه ماه، در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده و رژیم اسرائیل، در ادامه ارتکاب جنایات جنگی خود، سلسله‌ای از حملات نظامی علیه دو سایت هسته‌ای در ایران انجام داده‌اند: در بعدازظهر ۱ مارس ۲۰۲۶، دو بار تأسیسات هسته‌ای نطنز را هدف حمله نظامی قرار دادند؛ در شامگاه ۱۷ مارس ۲۰۲۶، حمله نظامی دیگری علیه ساختمانی در فاصله تنها ۳۵۰ متری نیروگاه هسته‌ای فعال بوشهر صورت گرفت؛ و در صبح ۲۱ مارس ۲۰۲۶، چندین نقطه از تأسیسات هسته‌ای نطنز بمباران شد.

۲. مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در موارد متعدد، از جمله در بیانیه خود در برابر شورای امنیت سازمان ملل متحد در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، تصریح نموده است که: «تأسیسات هسته‌ای هرگز نباید مورد حمله قرار گیرند، صرف‌نظر از زمینه یا شرایط، زیرا چنین اقداماتی می‌تواند به مردم و محیط زیست آسیب وارد کند. این حملات پیامدهای جدی برای امنیت هسته‌ای، ایمنی هسته‌ای و نظام پادمان‌ها، و نیز برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی دارد.» وی همچنین در بیانیه دیگری در برابر شورای امنیت در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، ضمن توضیح اینکه نیروگاه هسته‌ای بوشهر یک نیروگاه فعال است و میزبان هزاران کیلوگرم مواد هسته‌ای می‌باشد، اظهار داشت که پیامدهای حمله به آن می‌تواند «بسیار وخیم» باشد و افزود: «می‌خواهم به‌طور کاملاً روشن و صریح اعلام کنم: در صورت وقوع حمله به نیروگاه هسته‌ای بوشهر، اصابت مستقیم می‌تواند به انتشار بسیار بالای مواد رادیواکتیو در محیط زیست منجر شود. همچنین، اصابتی که دو خط تأمین برق نیروگاه را از کار بیندازد، می‌تواند موجب ذوب هسته راکتور شده و در نتیجه به انتشار گسترده مواد رادیواکتیو در محیط زیست بینجامد.»

۳. این حملات، به‌عنوان نمود آشکار توسل غیرقانونی به زور و در نقض بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، مصداق نقض فاحش اصل تثبیت‌شده منع تجاوز محسوب می‌شود؛ اصلی که بنا بر نظر دیوان بین‌المللی دادگستری و نیز کمیسیون حقوق بین‌الملل، یک «قاعده آمره» حقوق بین‌الملل عام تلقی

می‌گردد—یعنی هنجاری که از سوی جامعه بین‌المللی دولت‌ها به‌طور کلی پذیرفته و شناسایی شده و هیچ‌گونه عدولی از آن مجاز نیست.

۴. چنان‌که مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه ۳۳۱۴ مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ در خصوص «تعریف تجاوز» مقرر داشته است، «جنگ تجاوزکارانه جنایتی علیه صلح بین‌المللی است» و «موجب مسئولیت بین‌المللی می‌گردد». به‌طور مشابه، در حقوق بین‌الملل، جنایات جنگی و جنایت تجاوز، به‌عنوان «جدی‌ترین جنایات مورد اهتمام جامعه بین‌المللی به‌عنوان یک کل»، مستلزم «مسئولیت بین‌المللی» متجاوزان و نیز «مسئولیت کیفری بین‌المللی فردی» اشخاصی است که به‌طور مؤثر کنترل یا هدایت اقدامات سیاسی یا نظامی یک دولت متجاوز را در اختیار دارند، و همچنین اشخاصی که به‌صورت فردی یا مشترک با دیگران، مرتکب، آمر، محرک یا تسهیل‌کننده ارتکاب عمل تجاوز یا جنایات جنگی می‌باشند.

۵. افزون بر این، چنان‌که کمیسیون حقوق بین‌الملل در ماده ۱ طرح مواد مربوط به مسئولیت دولت‌ها برای اعمال متخلفانه بین‌المللی بیان داشته است، «هر عمل متخلفانه بین‌المللی یک دولت، موجب مسئولیت بین‌المللی آن دولت می‌گردد»؛ و مطابق مواد ۳۰، ۳۱ و ۳۶ همان طرح، دولت مسئول چنین عمل متخلفانه‌ای مکلف است «آن عمل را متوقف نماید»، «تضمین‌ها و تعهدات مناسب برای عدم تکرار ارائه دهد»، و «جبران کامل خسارات ناشی از عمل متخلفانه بین‌المللی را به عمل آورد» و «خسارات وارده را جبران نماید». با توجه به اینکه مسئولیت بین‌المللی ایالات متحده و رژیم اسرائیل ناشی از نقض‌های جدی تعهدات آن‌ها وفق قواعد آمره حقوق بین‌الملل عام، به‌ویژه «منع تجاوز» است، مطابق ماده ۴۱ طرح مزبور، کلیه دولت‌ها از جمله مکلف‌اند «از طریق وسایل مشروع برای خاتمه دادن به چنین نقض‌های جدی همکاری نمایند.»

۶. مضافاً، بر اساس قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه—که بسیاری از آن‌ها بنا بر نظر دیوان بین‌المللی دادگستری از جمله اصول غیرقابل تخطی حقوق بین‌الملل عرفی محسوب می‌شوند—آثار و تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک، از جمله نیروگاه‌های تولید برق هسته‌ای، از «حمایت ویژه» برخوردارند؛ و بر این اساس، هرگونه حمله مسلحانه به آن‌ها ممنوع بوده و نقض آشکار مجموعه‌ای از اصول و قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله ماده ۵۶ پروتکل الحاقی ۱۹۷۷ به کنوانسیون‌های ژنو مورخ ۱۲ اوت ۱۹۴۹ در خصوص حمایت از قربانیان مخاصمات مسلحانه بین‌المللی، محسوب می‌گردد.

۷. با لحاظ پیامدهای شدید ناشی از انتشار مواد رادیواکتیو در محیط زیست، چنین حملاتی علیه تأسیسات هسته‌ای نه‌تنها حقوق بین‌الملل بشردوستانه، بلکه حقوق بین‌الملل محیط زیست را نیز نقض می‌کند. ماده ۳۵ پروتکل یادشده، به‌عنوان یک قاعده اساسی، به‌کارگیری هرگونه روش یا وسیله جنگی

را که ممکن است «خسارات گسترده، بلندمدت و شدید به محیط زیست طبیعی وارد آورد» ممنوع می‌سازد و ماده ۵۵ نیز حمایت از «محیط زیست طبیعی در برابر خسارات گسترده، بلندمدت و شدید» را از جمله تعهدات طرف‌های مخاصمه مسلحانه تعریف می‌نماید.

۸. با توجه به «حق غیرقابل سلب» دولت‌ها برای «توسعه تحقیق، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز بدون تبعیض»، که در ماده ۴ معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (اِن.پی.تی) نیز مورد تأکید قرار گرفته است، و با یادآوری هدف اساسی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در تسریع و گسترش سهم انرژی اتمی در صلح، سلامت و رفاه در سراسر جهان که در ماده ۲ اساسنامه آن تصریح شده است، و نیز با توجه به نقش بنیادین، فزاینده و گسترده انرژی هسته‌ای در توسعه دولت‌ها در حوزه‌های اقتصادی، علمی، فناوری، پزشکی، کشاورزی و سایر عرصه‌ها، هرگونه حمله نظامی یا تهدید به حمله علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای اختصاص‌یافته به مقاصد صلح‌آمیز، به‌طور جدی اهداف و مقاصد معاهده عدم اشاعه و اساسنامه آژانس را نقض نموده، اعتبار، انسجام و کارآمدی آن‌ها را به‌شدت مخدوش می‌سازد، هنجارهای جهانی عدم اشاعه را تضعیف می‌کند و موجب ایجاد عدم اطمینان و موانع بیشتر در تحقق حق ذاتی توسعه می‌گردد.

۹. افزون بر این، با یادآوری نقش مهم نظام پادمان‌ها که به‌موجب ماده ۳ معاهده عدم اشاعه و توافق‌نامه‌های پادمان منعقده میان دولت‌های عضو آن معاهده و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای راستی‌آزمایی اجرای تعهدات آن‌ها ایجاد شده است، هرگونه حمله نظامی یا تهدید به حمله علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان، به‌طور بنیادین اعتبار، اثربخشی و کارآمدی کلی معماری جهانی عدم اشاعه، به‌ویژه نظام پادمان‌های آژانس، را تضعیف نموده، موجب ایجاد فضایی از بی‌ثباتی و آشفتگی در خصوص هنجارهای جهانی عدم اشاعه می‌گردد، اعتماد و اطمینان نسبت به این هنجارها را بیش از پیش فرسایش می‌دهد و در نهایت بنیان‌های صلح و امنیت بین‌المللی را متزلزل می‌سازد.

۱۰. همچنین با یادآوری اینکه شورای امنیت سازمان ملل متحد در قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) که به‌طور اجماعی به تصویب رسید، حمله هوایی رژیم اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای عراق در تاریخ ۷ ژوئن ۱۹۸۱ را «نقض آشکار منشور ملل متحد و هنجارهای رفتار بین‌المللی» دانسته و آن را «تهدیدی جدی علیه کل نظام پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» تلقی نموده، این‌گونه حملات نظامی را به‌شدت محکوم کرده و از رژیم اسرائیل خواسته است «در آینده از ارتکاب چنین اقداماتی یا تهدید به آن خودداری نماید»، حملات نظامی اخیر و غیرقانونی رژیم اسرائیل به همراه ایالات متحده علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران نیز نقض فاحش تعهدات آن رژیم وفق قطعنامه مزبور شورای امنیت محسوب می‌گردد. مجمع عمومی سازمان ملل متحد نیز در موارد متعدد،

از جمله در قطعنامه‌های A/RES/36/27 مورخ ۱۳ نوامبر ۱۹۸۱ و A/RES/38/9 مورخ ۱۰ نوامبر ۱۹۸۳، از جمله به این پیامدها اشاره نموده و اعلام کرده است که چنین اقداماتی موجب به خطر افتادن «نقش و فعالیت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و سایر اسناد بین‌المللی در توسعه انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز و جلوگیری از گسترش بیشتر سلاح‌های هسته‌ای» می‌گردد و نتیجه گرفته است که هرگونه تهدید یا حمله علیه تأسیسات هسته‌ای «نقض منشور ملل متحد» محسوب می‌شود.

۱۱. به‌طور مشابه، ارکان سیاست‌گذاری آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز در موارد متعدد، پیامدهای خطیر حملات علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای اختصاص‌یافته به مقاصد صلح‌آمیز را مورد توجه قرار داده‌اند. کنفرانس عمومی آژانس در شماری از قطعنامه‌های خود، از جمله قطعنامه GC(XXXI)/RES/475 مورخ ۲۵ سپتامبر ۱۹۸۷، به «این واقعیت که یک حمله مسلحانه به یک تأسیسات هسته‌ای می‌تواند منجر به انتشار مواد رادیواکتیو با پیامدهای وخیم در داخل و فراتر از مرزهای دولت مورد حمله گردد» اشاره نموده است؛ و در قطعنامه GC(XXV)/RES/381 مورخ ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۱ تصریح کرده است که هرگونه حمله به تأسیسات هسته‌ای «مصداق حمله علیه آژانس و نظام پادمان‌های آن» بوده و موجب «وارد آمدن خسارات قابل توجه به نظام پادمان‌ها» و به‌طور جدی به خطر انداختن «توسعه انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز» می‌گردد. همچنین، کنفرانس عمومی در قطعنامه GC(XXIX)/RES/444 مورخ ۲۷ سپتامبر ۱۹۸۵ تأکید نموده است که «کلیه دولت‌هایی که انرژی هسته‌ای را برای مقاصد صلح‌آمیز توسعه می‌دهند، نیازمند تضمین در برابر حملات مسلحانه به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز هستند» و اعلام داشته است که «هرگونه حمله مسلحانه یا تهدید علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص‌یافته به مقاصد صلح‌آمیز، نقض اصول منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس محسوب می‌شود». به همین نحو، شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز در شماری از قطعنامه‌ها و تصمیمات خود، از جمله در قطعنامه مورخ ۱۲ ژوئن ۱۹۸۱، نسبت به پیامدهای گسترده حملات نظامی علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ابراز نگرانی شدید نموده و این حملات را واجد آثاری از جمله «تأثیرگذاری بر امنیت و صلح» دانسته، و آن‌ها را بی‌اعتنایی آشکار به «نظام پادمان‌های آژانس و معاهده عدم اشاعه» و موجب «وارد آمدن خسارات جدی به توسعه انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز» تلقی کرده است. همچنین، در واکنش به حملات مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، ۱۲۰ دولت عضو جنبش عدم تعهد در بیانیه‌ای مورخ همان تاریخ، به‌طور قاطع و شدید «هدف‌گیری عامدانه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز» را محکوم نموده، «نگرانی عمیق» خود را از اینکه چنین حملاتی و خسارات ناشی از آن‌ها خطرات جدی انتشار مواد رادیواکتیو و تهدیدات شدید علیه جمعیت غیرنظامی و محیط زیست ایجاد می‌کند، ابراز داشته و تأکید کرده‌اند که این اقدام مذموم «نقض فاحش منشور ملل متحد، اصول بنیادین حقوق

بین‌الملل، از جمله حاکمیت، تمامیت ارضی و منع تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی دولت‌ها، و نیز نقض شدید حقوق بنیادین، به‌ویژه حق حیات و حق سلامت» محسوب می‌شود.

۱۲. پیش و پس از هر دو دور اقدامات تجاوزکارانه در ژوئن ۲۰۲۵ و فوریه ۲۰۲۶، جمهوری اسلامی ایران به‌طور رسمی هشدارهای خود را از طریق مکاتباتی در سطوح وزیر امور خارجه، معاون رئیس‌جمهور، و سفیر و نماینده دائم، به مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ابلاغ نموده و صراحتاً به حملات غیرقانونی علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران پرداخته است. متأسفانه، تداوم بی‌عملی مدیرکل و شورای حکام آژانس نه‌تنها موجب جسورتر شدن متجاوزان گردیده، بلکه به‌طور جبران‌ناپذیری اعتبار، کارآمدی و اقتدار آژانس و نظام پادمان‌های آن را تضعیف نموده است؛ امری که می‌تواند مسئولیت بین‌المللی آژانس را نیز مطرح سازد.

۱۳. با لحاظ شدت و خطورت هدف‌گیری عامدانه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل—که پیامدهای آن از سوی مدیرکل آژانس به‌عنوان «بسیار وخیم» توصیف شده است—و نیز با توجه به آثار زیان‌بار گسترده آن بر استفاده‌های صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای، حاکمیت قانون در سطح بین‌المللی، از جمله هنجارهای جهانی عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، و بیش از همه، بر صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، شورای امنیت سازمان ملل متحد واجد یک تعهد حقوقی صریح است که بدون تأخیر و به‌طور قاطع اقدام نموده، این تجاوز را محکوم نماید، متجاوزان را به توقف فوری کلیه حملات غیرقانونی خود وادار سازد، و آن‌ها را ملزم به جبران کامل خسارات و پرداخت غرامت بابت تمامی زیان‌ها و آسیب‌های وارده، از جمله به تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، نماید.

۱۴. همچنین، با توجه به وضعیت هسته‌ای رژیم اسرائیل و نیز سابقه آن در به راه انداختن جنگ‌های تجاوزکارانه، حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز در منطقه، و نقض مستمر و نظام‌مند حقوق بین‌الملل و اصول مندرج در منشور ملل متحد، شورای امنیت باید قطعنامه‌های پیشین خود در قبال آن رژیم را به اجرا درآورد و بر این اساس، از رژیم اسرائیل بخواهد که از تملک سلاح‌های هسته‌ای صرف‌نظر نماید، بدون تأخیر به تمامی اسناد حقوقی الزام‌آور بین‌المللی مربوط به ممنوعیت سلاح‌های کشتار جمعی، به‌ویژه معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (اِن.پی.تی) ملحق گردد، پادمان‌های جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را بپذیرد، تمامی تأسیسات و فعالیت‌های هسته‌ای خود را تحت راستی‌آزمایی و نظارت آژانس قرار دهد، و تضمین‌های رسمی، مطلق، بدون قید و شرط و غیرقابل بازگشت ارائه نماید مبنی بر اینکه هرگز و تحت هیچ شرایطی هیچ تأسیسات یا اماکن هسته‌ای در منطقه و فراتر از آن را مورد حمله قرار نخواهد داد.

۱۵. در پرتو مراتب پیش‌گفته، و به‌عنوان بخشی از عمل تجاوزکارانه، حملات نظامی مشترک نیروهای مسلح ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران در ژوئن ۲۰۲۵ و فوریه—مارس ۲۰۲۶، نقض‌های مادی جدی قاعده منع تجاوز به‌عنوان یک قاعده آمره حقوق بین‌الملل عام محسوب می‌گردد. این وضعیت خطیر مستلزم واکنشی فوری و قاطع از سوی جامعه بین‌المللی و نیز شورای امنیت سازمان ملل متحد، در چارچوب مسئولیت آن در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، می‌باشد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کارهای ۸۴، ۹۵، x.۹۹، cc.۹۹ و ۱۰۲ توزیع گردد.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه به همتایان در خصوص پیش نویس قطعنامه شورای امنیت در مورد وضعیت تنگه هرمز، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

اینجانب بدین‌وسیله مراتب توجه فوری جناب‌عالی را به آخرین پیش‌نویس قطعنامه پیشنهادی که از سوی پادشاهی بحرین تهیه و در حال حاضر در میان اعضای شورای امنیت در خصوص وضعیت جاری در تنگه هرمز در حال توزیع می‌باشد، جلب می‌نمایم. مایلم نگرانی عمیق خود را نسبت به این اقدام به‌شدت معیوب و خطرناک ابراز دارم؛ اقدامی که مبتنی بر ادعاهای اثبات‌نشده، روایت‌های گزینشی، و کاربرد آشکاراً نادرست حقوق بین‌الملل است.

اگرچه این پیش‌نویس به‌عنوان اقدامی در جهت ارتقای امنیت دریانوردی ارائه شده است، در واقع تلاشی دیگر برای کتمان و نادیده‌انگاشتن واقعیت‌های میدانی، علل ریشه‌ای وضعیت کنونی و نیز شدت نقض‌های حقوق بین‌الملل ارتکابی از سوی متجاوزان محسوب می‌شود. افزون بر این، چنین متنی رویه‌ای به‌غایت خطرناک ایجاد می‌نماید که خطر تشدید تنش‌ها و تضعیف هرچه بیشتر بنیان‌های حقوق بین‌الملل را در پی دارد.

عالیجناب،

در نتیجه تجاوز مستمر ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل که با کمک و مساعدت دولت‌های ثالث، از جمله برخی دولت‌های ساحلی خلیج فارس و اردن، و در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد صورت گرفته است، وضعیتی به‌شدت ناامن، متلاطم و غیرقابل پیش‌بینی در حوزه دریایی منطقه‌ایجاد گردیده است. پیامدهای این رفتار غیرقانونی هم‌اکنون آشکار شده و به‌طور مستقیم ایمنی، امنیت دریانوردی و کشتیرانی بین‌المللی را تضعیف می‌نماید.

جمهوری اسلامی ایران در چارچوب کامل حاکمیت، استقلال سیاسی و تمامیت ارضی خویش و نیز به‌عنوان دولتی مسئول و پایبند به تعهدات بین‌المللی خود، همواره به اصل آزادی کشتیرانی و ایمنی و امنیت دریانوردی احترام گذاشته است. ایران طی سالیان متمادی، به‌طور فعال در صیانت از این اصول در آبراه‌های کلیدی منطقه از جمله خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان، نقش‌آفرینی نموده است.

با این حال، پیش‌نویس قطعنامه مورد بحث، اصل آزادی کشتیرانی را تحریف و به ابزاری سیاسی بدل می‌سازد و عملاً سابقه‌ای خطرناک برای سیاسی‌سازی و تسلیح حقوق دریاها ایجاد می‌نماید. این پیش‌نویس، روایتی گزینشی و تبعیض‌آمیز را ترویج می‌کند و در عین حال، تحریکات خارجی و نقض‌های آشکار ارتکابی از سوی متجاوزان و متحدان آنان را عامدانه نادیده می‌گیرد.

در حالی‌که جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ هدف و قربانی یک اقدام آشکار تجاوزکارانه از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل قرار گرفته است، پیش‌نویس قطعنامه مزبور در تلاشی مذبوحانه برای تبرئه جنایتکاران جنگی مسئول این تجاوز و انتقال مسئولیت به قربانی تجاوز به‌دلیل اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خویش، به‌طور خودسرانه جمهوری اسلامی ایران را «تهدیدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی» قلمداد می‌نماید!

علاوه بر اعمال حق ذاتی دفاع مشروع وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد به‌ویژه در شرایطی که شورای امنیت سازمان ملل متحد به‌نحو جدی و مکرر در ایفای مسئولیت خود برای رسیدگی به متجاوزان و تضمین توقف تجاوز آشکار ناکام مانده است، دولت جمهوری اسلامی ایران ضروری می‌داند تا در مقام کشوری که دارای پهنهٔ ساحلی است، تدابیر لازم و مقتضی را برای مدیریت وضعیت جنگی که به حوزه‌های دریایی نیز تسری یافته و نیز برای جلوگیری از تحمیل مخاطرات بیشتر بر کشتی‌ها و دریانوردان در خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان اتخاذ نماید.

مایه نگرانی ویژه آن است که در بند اجرایی این پیش‌نویس، به دولت‌های عضو اجازه داده می‌شود تا در داخل و پیرامون تنگه هرمز از جمله در آب‌های سرزمینی دولت‌های ساحلی، از «تمامی وسایل لازم» استفاده نمایند. این امر بیانگر تشدیدی خطیر و بی‌سابقه است که خطر مشروعیت‌بخشی به اقدامات نظامی ایالات متحده علیه یک دولت دارای حاکمیت را تحت پوشش صیانت از آزادی کشتیرانی در پی دارد. چنین حکمی در تعارض مستقیم با اصول بنیادین منشور علی‌الخصوص منع تهدید یا توسل به زور مندرج در بند ۴ ماده ۲ و نیز اصول ضرورت و تناسب قرار داشته و بدین‌ترتیب حاکمیت دولت‌ها را تضعیف نموده و خطر تقابل را در منطقه‌ای که از پیش حساس و دارای اهمیت راهبردی حیاتی است، به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش می‌دهد.

علاوه بر این، پیش‌نویس قطعنامه با تمرکز انحرافی و گزینشی بر جمهوری اسلامی ایران، رویکردی نامتوازن و تبعیض‌آمیز را پیش می‌برد و در عین حال، بستر گسترده‌تر تنش‌های منطقه‌ای از جمله آثار بی‌ثبات‌کننده استقرارها و اقدامات نظامی خارجی در منطقه را نادیده می‌گیرد. این پیش‌نویس همچنین سازوکار نظارتی گزینشی‌ای را پیشنهاد می‌نماید که از بی‌طرفی برخوردار نبوده و خطر سیاسی‌سازی هرچه بیشتر کار شورای امنیت را در پی دارد.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر تعهد راسخ خود را نسبت به امنیت و ایمنی کشتیرانی در تنگه هرمز به‌عنوان آبراهی حیاتی که بخش قابل‌توجهی از عرضه جهانی انرژی از طریق آن عبور می‌نماید، مورد تأکید قرار می‌دهد. ایران به‌عنوان کشوری مسئول و دارای پهنه ساحلی، همواره در جهت حفظ ثبات در این گذرگاه دریایی حیاتی اقدام نموده است.

بر اساس اصل تثبیت‌شده «منعِ معامله فضولی[۱]» شورای امنیت سازمان ملل متحد فاقد صلاحیت برای تأیید یا تأیید ضمنی هرگونه حق ادعایی دولت‌های ساحلی خلیج فارس یا اردن جهت اعمال دفاع مشروع فردی یا جمعی در واکنش به اقدامات قانونی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. تدابیر اتخاذی ایران مبتنی بر حق ذاتی دفاع مشروع آن که ذیل منشور به رسمیت شناخته شده است، در برابر اعمال تجاوزکارانه ارتکابی از سوی ایالات متحده آمریکا، رژیم اسرائیل و آن دسته از دولت‌هایی است که سرزمین‌های خود را در اختیار متجاوزان قرار داده‌اند.

لازم به تأکید است که جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خویش، حملات نظامی متناسب و قانونی را علیه پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های متجاوزان در منطقه، صرف‌نظر از محل استقرار آن‌ها، انجام داده است. این دولت‌ها با در اختیار قرار دادن سرزمین خود برای متجاوزان، حداقل در تسهیل اعمالی مشارکت نموده‌اند که وفق قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در زمره اعمال تجاوز قرار می‌گیرند. از این‌رو، آنان به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مخاصمه دخیل شده و نمی‌توانند به‌طور معقول مدعی مصونیت از پیامدهای حقوقی و واقعی ناشی از اعمال قانونی حق دفاع مشروع جمهوری اسلامی ایران باشند.

چنانچه این دولت‌ها اجازه استفاده از سرزمین خود توسط نیروهای نظامی ایالات متحده برای ارتکاب اعمال تجاوزکارانه را نداده بودند، پایگاه‌ها و تأسیسات نظامی آمریکا در منطقه وفق قواعد قابل اعمال حقوق بین‌الملل به اهداف مشروع تبدیل نمی‌گردیدند. با این وجود، حقایق و ادله مربوط به حملات صورت‌گرفته علیه سرزمین، حاکمیت، غیرنظامیان و اموال غیرنظامی ایران از سوی پایگاه‌ها و تأسیسات واقع در قلمرو برخی دولت‌های ساحلی خلیج فارس و اردن که در اختیار متجاوزان قرار گرفته‌اند، طی یادداشت‌های رسمی متعدد که قبلاً به سازمان ملل متحد و نیز دولت‌های ذی‌ربط ارسال شده است، مستند و ثبت گردیده است.

جمهوری اسلامی ایران قاطعانه ادعاهای بی‌اساس مربوط به حملات ادعایی علیه کشتی‌های تجاری و بازرگانی را رد می‌نماید. تدابیر دفاعی ما به‌طور دقیق و انحصاری متوجه دارایی‌ها، تأسیسات و سکوهای نظامی دخیل در تجاوز مستمر علیه سرزمین ما می‌باشد. ایران تمایز روشنی میان کشتیرانی تجاری مشروع و کشتی‌ها یا دارایی‌هایی که عملاً در عملیات نظامی خصمانه متجاوزان ادغام شده‌اند، قائل است. افزون بر این، جمهوری اسلامی ایران پیش‌تر هشدار لازم را به جامعه بین‌المللی نسبت به عملیات «پرچم دروغین» طراحی‌شده از سوی متجاوزان یا نیروهای نیابتی آنان که با هدف انتساب نادرست مسئولیت حوادث دریایی و ایجاد بهانه‌ای برای تشدید بیشتر تنش‌ها صورت می‌گیرد، داده است.

---

۱. **توضیح مترجم:** اصل مربوطه برگرفته از قاعده حقوقی موسوم به *nemo plus iuris ad alium transferre potest* است؛ بدین معنا که هیچ‌کس نمی‌تواند بیش از آنچه خود داراست به دیگری منتقل نماید. در پرتو این قاعده، انتقال حق یا مال منوط به آن است که منتقل‌کننده خود واجد آن حق یا اختیار قانونی برای انتقال باشد. بدین‌سان، هرگاه شخصی بدون آنکه مالک یا مأذون از سوی مالک باشد نسبت به مال غیر اقدام به انجام معامله نماید، چنین معامله‌ای به لحاظ فقدان اختیار در زمره معاملات فضولی قرار می‌گیرد؛ فلذا این‌گونه معاملات نه‌تنها غیرنافذ، بلکه باطلِ مطلق محسوب می‌شوند

چنان‌که پیش‌تر نیز تصریح گردید، تردد دریایی از طریق تنگه هرمز متوقف نشده و با رعایت تدابیر اتخاذشده و ملاحظات ناشی از وضعیت جنگی همچنان ادامه دارد. با این حال، باید یادآور شد که کشتی‌ها، شناورها و هرگونه ظرفیت‌های متعلق به متجاوزان به‌ویژه ایالات متحده آمریکا، رژیم اسرائیل یا آن‌هایی که در حمایت از تجاوز و تداوم آن به‌کار گرفته می‌شوند، واجد وصف عبور عادی و غیرمخاصمه‌آمیز نبوده و در چارچوب حقوقی ناشی از مخاصمه مسلحانه، مطابق با تصمیمات و تدابیر مقامات صلاحیت‌دار جمهوری اسلامی ایران با آنان برخورد خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر تأکید می‌نماید که دولت‌ها و کشتی‌های غیرمخاصم تنها در صورتی می‌توانند از عبور از تنگه هرمز بهره‌مند شوند که در تداوم تجاوز غیرقانونی همکاری ننموده، تدابیر اعلامی ایمنی و امنیتی را رعایت کرده و از پیش با مقامات صلاحیت‌دار جمهوری اسلامی ایران هماهنگی به‌عمل آورند. بدیهی است مسئولیت هرگونه اختلال، ناامنی و افزایش مخاطرات در این آبراه راهبردی و مناطق پیرامونی آن، مستقیماً متوجه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل است که با تجاوز غیرقانونی خود، امنیت منطقه‌ای و کشتیرانی بین‌المللی را در معرض مخاطره قرار داده‌اند.

از این‌رو، کاملاً غیرقابل‌قبول است که متن پیشنهادی با توسعه دامنه مجوزها به آب‌های سرزمینی ایران بدون رضایت آن، بیش از پیش حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران را نقض نموده و در تعارض با منشور ملل متحد قرار گیرد. این متن، ارتکاب مستمر جنایات جنگی و نیز حملات عامدانه و بی‌تمایز علیه سرزمین، حاکمیت، غیرنظامیان و اموال غیرنظامی ایران را نادیده انگاشته و از آن اعراض می‌نماید. تردیدی نیست که در صورت تثبیت چنین سابقه بی‌اساسی، در نهایت به عادی‌سازی عملیات نظامی در تنگه‌های راهبردی انجامیده و به نظامی‌سازی آبراه‌های بین‌المللی خواهد انجامید.

جمهوری اسلامی ایران مجدداً تأکید می‌نماید که هرگونه ترتیبات، ابتکار یا سازوکار مرتبط با ایمنی و امنیت عبور و کشتیرانی در خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان می‌بایست با هماهنگی مقامات صلاحیت‌دار جمهوری اسلامی ایران و با لحاظ واقعیت‌های ناشی از تجاوز و وضعیت مستمر مخاصمه مسلحانه صورت پذیرد. غیرقابل انکار است که اعاده کامل امنیت و ثبات پایدار در این تنگه راهبردی مستلزم خاتمه تجاوز، توقف اقدامات بی‌ثبات‌کننده ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل، جبران خسارات وارده و احترام کامل به حقوق و منافع مشروع جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

عالیجناب،

تصویب این پیش‌نویس قطعنامه و هر متن پیشنهادی مشابه دیگر (از جمله پیش‌نویس ارائه‌شده از سوی فرانسه) در حالی‌که تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل نادیده انگاشته می‌شود، به هیچ‌وجه قابل پذیرش نیست؛ چنین اقدامی صرفاً در خدمت منافع

متجاوزان بوده، سابقه‌ای خطرناک ایجاد می‌نماید، تمامیت منشور را تضعیف می‌کند و منطقه و فراتر از آن را در معرض مخاطرات فزاینده تشدید تنش و بی‌ثباتی قرار می‌دهد.

با عنایت به مراتب پیش‌گفته، جمهوری اسلامی ایران به‌صورت محترمانه، لیکن قاطعانه، از دولت متبوع جنابعالی به‌عنوان عضوی مسئول در شورای امنیت، درخواست می‌نماید از حمایت از این پیش‌نویس‌های قطعنامه خودداری نماید. بر این باوریم که شورای امنیت نباید به ابزاری برای پیشبرد دستورکارهای دارای انگیزه‌های سیاسی، آن‌هم به بهای تضعیف حقوق بین‌الملل و امنیت جمعی، بدل گردد.

موقع را معتنم شمرده، احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

گیرندگان:

سرکار خانم ایوت کوپر، وزیر امور خارجه بریتانیا
جناب آقای لارس لوکه راسموسن، وزیر امور خارجه دانمارک
جناب آقای وانگ یی، وزیر امور خارجه جمهوری خلق چین
جناب آقای سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه فدراسیون روسیه
جناب آقای عبدالسلام عبدی علی، وزیر امور خارجه جمهوری فدرال سومالی
جناب آقای ژان نوئل بارو، وزیر امور خارجه فرانسه
سرکار خانم روزا یولاندا ویاویسِنسیو، وزیر امور خارجه کلمبیا
سرکار خانم ترز کایکاوامبا واگنر، وزیر امور خارجه جمهوری دموکراتیک کنگو
جناب آقای محمد اسحاق‌در، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی پاکستان
جناب آقای خاویر مارتینز آچا واسکز، وزیر امور خارجه پاناما
سرکار خانم سارا بسولو نیانتی، وزیر امور خارجه لایبریا
سرکار خانم بایبا براژه، وزیر امور خارجه لتونی
جناب آقای یورگوس یراپتریتیس، وزیر امور خارجه یونان

نامه وزیر امور خارجه به اعضای شورای حقوق بشر در واکنش به برگزاری جلسه فوری ۲۵ مارس توسط کشورهای شورای همکاری خلیج فارس، ۲۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب؛

همانگونه که اطلاع دارید روز چهارشنبه مورخ ۲۵ مارس ۲۰۲۶، شورای حقوق بشر به درخواست کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس و اردن، اقدام به برگزاری نشست ویژه‌ای درخصوص جمهوری اسلامی ایران کرد که مایه تأسف و نگرانی شدید بوده و بسیار هشدارآمیز است.

مردم ایران در صبح روز ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ و در حالیکه در دهمین روز از ماه رمضان در حال روزه‌داری بودند، مورد حمله تمام عیار و بی‌وقفه رژیم‌های آمریکا و صهیونیستی قرار گرفتند و هم اکنون یک ماه است که همچنان زیر این حملات شبانه‌روزی قرار دارند. ما در شرایطی دوباره و بعد از جنگ ژوئن مورد تجاوز نظامی بی‌دلیل از سوی رژیم صهیونیستی و آمریکا قرار گرفتیم که در میانه مذاکرات با آمریکا بودیم، اما متاسفانه مجدداً شاهد خیانت این کشور به دیپلماسی بودیم. تأسف‌بارتر این است که آمریکا در حملات مسلحانه خود علیه مردم بی‌گناه ایران، از پایگاه‌های خود در کشورهای منطقه خلیج فارس استفاده می‌کند و کشورهایی که بانی نشست فوری شورای حقوق بشر شدند، تمامی قلمرو خود را در اختیار متجاوزان قرار دادند. ما تمامی این حمایت‌ها از تجاوزات را مستند کرده و رسماً به اطلاع این کشورها و سازمان ملل رسانده‌ایم. حتما مطلع هستید که حقوق بین‌الملل و همچنین قطعنامه شماره ۳۳۳۴ مصوب ۱۹۷۴ مجمع عمومی سازمان ملل در خصوص تجاوز و قطعنامه ۲۶۲۵ مصوب ۱۹۷۰ درخصوص در اختیار گذاردن قلمرو دولت‌ها برای تجاوز و انجام حملات مسلحانه به سرزمین کشور دیگر را اقدامی غیرقانونی و مترادف با عمل تجاوزکارانه می‌دانند.

جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی دفاع مشروع برابر ماده ۵۱ منشور ملل متحد، تمامی پایگاه‌ها و امکانات متعلق به متجاوزان واقع در کشورهای منطقه را به عنوان اهداف مشروع برای مقابله با تجاوز تلقی می‌کند. طبیعتاً، اقدامات دفاعی ایران به هیچ وجه تعرض به تمامیت ارضی و حاکمیت ملّی کشورهای همسایه نیست. حتماً مطلع هستید که در جریان تجاوزات مسلحانه رژیم صهیونیستی و آمریکا تاکنون هزاران نفر از مردم بی‌گناه در کشور من شهید و مجروح شده‌اند. فقط در یک حمله موشکی توسط آمریکا به مدرسه ابتدائی شجره طیبه در شهر میناب (در استان هرمزگان در سواحل خلیج فارس)، ۱۶۸دانش آموز و تعدادی از معلمان و والدین دانش‌آموزان به شهادت رسیدند. متجاوزان

در این مدت، حدود ۹۰ هزار هدف غیرنظامی شامل منازل مسکونی، بیمارستان‌ها، مدارس، ورزشگاه‌ها، زیرساخت‌ها و ... را مورد هدف قرار داده‌اند.

مایه شرمساری است که شورای حقوق بشر به جای آنکه در مورد تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران و حمایت کشورهای منطقه خلیج فارس از آن‌ها تشکیل جلسه اضطراری دهد، در مورد دفاع مشروع ایران جلسه تشکیل می‌دهد! تأسف‌بارتر آن که این شورا، قطعنامه‌ای سیاسی و ناعادلانه را با اجماع علیه جمهوری اسلامی ایران تصویب می‌کند، بدون اینکه کلمه‌ای به منشاء اصلی تمامی مشکلات در منطقه غرب آسیا و خلیج فارس یعنی اقدامات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا اشاره کند.

به باور اینجانب، جلسه روز چهارشنبه ۲۵ مارس ۲۰۲۶ شورای حقوق بشر فرآیند بسیار خطرناکی را آغاز کرد و سنگ‌بنایی را گذاشت که این شورا را بیش از پیش، به ابزاری برای ترویج بی‌عدالتی، نابرابری و ظلم تبدیل می‌کند. انتظار ما این بود که کشورهای عضو شورای حقوق بشر مانع شکل‌گیری چنین بدعت خطرناکی که حمایت از تجاوز محسوب می‌شود، می‌شدند و خود را از این قطعنامه جدا می‌کردند.

از اینرو، ضمن ابراز ناخرسندی از موضع دولت جنابعالی در حمایت از این قطعنامه، به اطلاع می‌رسانم که جمهوری اسلامی ایران مصمم است با تمام قدرت و ظرفیت، از تمامیت ارضی، حاکمیت و امنیت ملّی خود در برابر تجاوزات نظامی متجاوزین و حامیان آن‌ها، دفاع کند.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

به:

وزرای امور خارجه کشورهای عضو شورای حقوق بشر

نامه وزیر امور خارجه در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای، ۳ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

من به دنبال نامه خود به شماره ۲۱۶/۲۰۲۶/S مورخ ۲۳ مارس ۲۰۲۶، این نامه را می نویسم تا توجه جنابعالی را به حملات مسلحانه مستمر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه چندین تأسیسات و مرکز هسته ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، به ویژه نیروگاه هسته ای فعال بوشهر که تأسیساتی منحصراً وقف اهداف صلح آمیز است و تحت رژیم جامع پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فعالیت می کند، جلب کنم. این حملات غیرقانونی، تمام منطقه را در معرض خطر آلودگی رادیواکتیو با پیامدهای شدید انسانی و زیست محیطی قرار می دهد و به همین دلیل نباید نادیده گرفته شوند.

در طی یک دوره نه ماهه، دو جنگ تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران تحمیل شده است؛ یکی توسط ایالات متحده، یکی از اعضای معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای، و دیگری توسط اسرائیل، یک رژیم قانون گریز که خارج از چارچوب NPT قرار دارد. در هر دو مورد، تأسیسات هسته ای صلح آمیز ایران مورد حمله و بمباران قرار گرفته اند و با کمال تأسف عمیق، شورای امنیت سازمان ملل متحد، شورای حکام آژانس و مدیرکل آن، حتی در محکوم کردن حملات غیرقانونی کوتاهی کامل کرده اند، چه رسد به اقدام مؤثر در چارچوب اختیارات خود برای جلوگیری از تکرار آنها.

اکنون مقامات ارشد ایالات متحده، که حقوق بشردوستانه بین‌المللی را «احمقانه» می نامند، جسارت یافته اند که بگویند تأسیسات هسته ای از اهداف آنها هستند. نماینده دائم ایالات متحده در سازمان ملل متحد آشکارا اعلام کرده است که حمله به نیروگاه هسته ای بوشهر منتفی نیست! چنین بی پروایی نتیجه مستقیم عدم اقدام سازمان ملل و آژانس در قبال اقدامات آشکار تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل است که تنها موجب جسارت بیشتر متجاوزان شده است. این سلسله حملات غیرقانونی، ضربه جبران ناپذیری به اعتبار سازمان ملل، شورای امنیت، آژانس و سیستم پادمان آن وارد کرده است.

نگران کننده است که از زمان شروع این جنگ جنایتکارانه در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، حملات زیر توسط متجاوزان علیه تأسیسات و مراکز هسته ای صلح آمیز ایران انجام شده است، بدون اینکه هیچ محکومیت صریحی از سوی نهادهای بین‌المللی مربوطه شنیده شود:

در اول مارس، تأسیسات هسته ای نطنز دو بار مورد حمله قرار گرفت؛

در ۱۷ مارس، سازه ای در فاصله تنها ۳۵۰ متری نیروگاه هسته ای فعال بوشهر مورد حمله قرار گرفت؛

در ۲۱ مارس، چندین نقطه در تأسیسات هسته ای نطنز بمباران شد؛
در ۲۴ مارس، یک پرتابه در محدوده وسیع تر محوطه نیروگاه هسته ای بوشهر اصابت کرد؛
در ۲۷ مارس، محوطه نیروگاه هسته ای بوشهر برای سومین بار مورد حمله قرار گرفت؛
در ۲۷ مارس، کارخانه تولید آب سنگین خنداب - اراک مورد حمله قرار گرفت؛
در ۲۷ مارس، مجتمع فرآوری اورانیوم اردکان - یزد بمباران شد.

ضربات مکرر متجاوزان در مجاورت نیروگاه هسته ای فعال در بوشهر بسیار هشداردهنده است؛ نزدیکی آنها به یک تأسیسات هسته ای فعال، تشدید غیرقابل تحملی را تشکیل می دهد که خطر جدی انتشار رادیواکتیو را به همراه دارد.

همانطور که قبلاً در نامه مورخ ۲۳ مارس ۲۰۲۶ تأکید شد، چنین حملاتی نقض آشکار قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت سازمان ملل متحد و همچنین تصمیمات و قطعنامه های آژانس، از جمله GC(۵۳)/DEC/۱۳ و GC(XXIX)/RES/۴۴۳، GC(XXIX)/RES/۴۴۴، و GC(XXXIV)/RES/۵۳۳ است. این حملات همچنین نقض جدی اصول اساسی و قواعد حقوق بشردوستانه بین‌المللی محسوب می شود. ماده ۵۶ پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷ کنوانسیون های ژنو، حمایت مطلق و تشدید شده ای را برای تأسیسات و تجهیزات حاوی نیروهای خطرناک، از جمله نیروگاه های تولید برق هسته ای، فراهم می کند و به صراحت آنها را از هدف قرار دادن منع می کند، در جایی که چنین اقدامی ممکن است منجر به آزاد شدن نیروهای خطرناک و پیامدهای شدید برای جمعیت غیرنظامی شود. هدف قرار دادن عمدی مناطق مجاور چنین تأسیساتی، که با آگاهی کامل از خطر ذاتی انتشار رادیواکتیو انجام می شود، نقض آشکار این تضمین های الزام آور است و بدین وسیله جمعیت غیرنظامی - چه در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و چه در سراسر منطقه وسیع تر - را در معرض خطر جدی و بی سابقه ای قرار می دهد.

به علاوه، ماده ۵۵ پروتکل الحاقی اول، طرفین هر درگیری مسلحانه را ملزم به حفاظت از محیط زیست طبیعی در برابر خساراتی می کند که گسترده، درازمدت و شدید باشد. روش ها و ابزارهای جنگی به کار گرفته شده در تجاوز رژیم آمریکا/اسرائیل، خطر قابل توجهی از ویرانی زیست محیطی، از جمله احتمال آلودگی رادیواکتیو خلیج فارس، جو منطقه‌ای، اکوسیستم های زمینی و منابع طبیعی حیاتی را ایجاد می کند. چنین آسیبی محدود به مرزهای ملی نخواهد بود، بلکه به ناچار

به کشورهای همسایه گسترش می یابد و بدین ترتیب سلامت عمومی، تعادل اکولوژیکی و معیشت اقتصادی کل جمعیت را به خطر می اندازد.

عالیجناب،

تحولات اخیر نشان داده است که شفافیت و همکاری با آژانس، به خودی خود، نمی تواند به عنوان تضمینی برای امنیت ملی، حمایت از منافع ملی یا حقوق مسلم دولت‌ها در استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای مورد اعتماد قرار گیرد.

من هشدار خود را تکرار می کنم که اگر شورای امنیت سازمان ملل متحد و شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در برابر حملات آشکار غیرقانونی علیه تأسیسات هسته ای تحت پادمان ایران بی تفاوت بمانند، کشورهای عضو ممکن است اعتماد خود را به سازمان ملل از دست بدهند و رژیم منع گسترش سلاح های هسته ای بیش از پیش تضعیف خواهد شد. پیامدهای چنین بی عملی به ایران محدود نخواهد شد.

عالیجناب،

من از این فرصت استفاده می کنم تا اعتراض رسمی و نگرانی عمیق جمهوری اسلامی ایران را نسبت به اظهارات اخیر مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ثبت کنم که انحراف جدی از وظیفه رسمی دفتر او و ناقض اساسنامه آژانس و موافقتنامه جامع پادمان CSA است.

در خلال مصاحبه های مختلف رسانه ای انجام شده در مارس ۲۰۲۶، مدیرکل اطلاعات حساس مربوط به پادمان برنامه هسته ای صلح آمیز ایران را افشا کرده است. با توجه به تجارب نامطلوب گذشته و سوء استفاده اثبات شده از اطلاعات محرمانه و حساس ارائه شده به آژانس، چنین رفتارهایی - اگر به حملات بیشتر علیه تأسیسات هسته ای تحت پادمان ایران کمک کرده یا آنها را تسهیل کند - ممکن است مسئولیت بین‌المللی آژانس را در پی داشته باشد.

علاوه بر این، اظهارات اخیر مدیرکل که احتمال استفاده از سلاح های هسته ای علیه ایران را پیشنهاد می کند، که عادی سازی استفاده یا تهدید به استفاده از سلاح های هسته ای علیه یک کشور عضو NPT و تأسیسات صلح آمیز هسته ای آن را به خطر می اندازد، عمیقاً نکوهیده و هشداردهنده است. چنین مواضعی منجر به فرسایش جدی اعتماد به یکپارچگی رژیم منع گسترش، سیستم پادمان آژانس و بی طرفی آژانس و مدیرکل آن شده است.

جمهوری اسلامی ایران بارها اعتراضات رسمی و هشدارهای صریح خود را در مورد این رویکرد، چه قبل و چه بعد از اقدامات تجاوزکارانه ژوئن ۲۰۲۵ و فوریه ۲۰۲۶، ثبت کرده است. متأسفانه، به نظر نمی رسد هیچ نشانه ای وجود داشته باشد که آژانس قصد دارد

اشتباهات گذشته را جبران کند یا رویکردی حرفه ای، بی طرفانه و فنی و منطبق با اساسنامه آژانس و CSA را در پیش گیرد.

اگر این نامه به طور رسمی به عنوان سندی از شورای امنیت سازمان ملل متحد ثبت شود و همچنین به عنوان سند INFCIRC در آژانس منتشر گردد، سپاسگزار خواهم بود.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه در مورد خسارت به زیرساخت‌های دارویی و پزشکی، ۸ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

این نامه را می‌نویسم تا توجه فوری جنابعالی را به یکی دیگر از پیامدهای تجاوز مستمر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه کشورم جلب کنم. از ۲۸ فوریه، متجاوزان به ۲۵ تأسیسات پزشکی، دارویی و زیستی در ایران حمله کرده‌اند. این تأسیسات منحصراً به تولید داروهای ضروری، تحقیقات و توسعه واکسن، مراقبت از بیماران و فعالیت‌های صلح‌آمیز بیوتکنولوژی با هدف حفظ سلامت عمومی اختصاص دارند.

این حملات عمدی علیه زیرساخت‌های غیرنظامی مصداق تروریسم دولتی است و جنایت جنگی محسوب می‌شود، نقض آشکار بند ۲ ماده ۴ منشور ملل متحد، و همچنین نقض قواعد قابل اعمال حقوق بشردوستانه بین‌المللی، از جمله اصول تفکیک، تناسب و تعهد به حمایت از اهداف غیرنظامی که برای بقا و رفاه جمعیت ضروری هستند.

هدف قرار دادن تأسیسات مذکور پیامدهای به ویژه سنگین و گسترده‌ای به دنبال دارد. آسیب به چنین تأسیساتی خطر انتشار عوامل خطرناک، اختلال در خدمات حیاتی بهداشتی و درمانی، و شیوع بالقوه بیماری‌های واگیر را به همراه دارد. در یک محیط جهانی به هم پیوسته، این پیامدها به مرزهای ملی محدود نمی‌شوند و ممکن است پیامدهای منطقه‌ای و بین‌المللی جدی داشته باشند.

این اقدامات وحشیانه همچنین با هدف و مقصود کنوانسیون تسلیحات بیولوژیک که به دنبال ترویج استفاده انحصاری از عوامل بیولوژیک برای اهداف صلح‌آمیز است، اساساً ناسازگار است. علاوه بر این، حملات علیه زیرساخت‌های اختصاص یافته به فعالیت‌های صلح‌آمیز زیستی، همکاری‌های بین‌المللی تحت ماده X کنوانسیون را تضعیف کرده و اعتماد را میان کشورهای عضو فرسایش می‌دهد.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که حفاظت از تأسیسات زیستی، پزشکی و دارویی باید به عنوان مؤلفه‌ای اساسی از چارچوب حقوقی بین‌المللی حاکم بر ایمنی زیستی تلقی شود. هر اقدامی که امنیت چنین تأسیساتی را به خطر اندازد، یک عمل خطرناک جنایت جنگی و تروریسم دولتی محسوب می‌شود. با توجه به موارد فوق، جمهوری اسلامی ایران از سازمان ملل متحد، از جمله شورای امنیت، می‌خواهد که مسئولیت‌های خود را بر اساس منشور بر عهده گرفته و به این اقدامات غیرقانونی با جدیتی که شایسته آن است، رسیدگی کند. شورا باید اقدامات مناسب برای محکوم کردن این گونه اقدامات، جلوگیری از تکرار آنها و حفظ اصول حقوق بین‌الملل را به کار گیرد.

جمهوری اسلامی ایران همچنین بر ضرورت تضمین پاسخگویی در قبال نقض‌های حقوق بین‌الملل در این زمینه تأکید می‌کند. عدم پاسخگویی کافی به چنین اقداماتی نه تنها اعتبار نظم حقوقی بین‌المللی را تضعیف می‌کند، بلکه مرتکبان را برای نقض‌های بیشتر با پیامدهای بالقوه فاجعه‌بار دلیرتر می‌سازد.

ایران همچنین از کشورهای عضو کنوانسیون تسلیحات بیولوژیک، و همچنین واحد پشتیبانی اجرای آن، می‌خواهد که این موضوع را در چارچوب کنوانسیون مورد بررسی قرار داده و گام‌های لازم برای تقویت حفاظت از تأسیسات اختصاص یافته به فعالیت‌های صلح‌آمیز زیستی بردارند. این امر ممکن است شامل توسعه تعهدات مناسب با هدف جلوگیری از حملات علیه چنین زیرساخت‌هایی باشد.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی از مجمع عمومی و شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه به وزرای امور خارجه چین و روسیه در مورد مخالفت با پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت در مورد تنگه هرمز، ۸ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

من به نمایندگی از مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران، مراتب صمیمانه تشکر و قدردانی خود را از موضع اصولی و سازنده جنابعالی در شورای امنیت سازمان ملل متحد که در جریان اقدام روی پیش‌نویس قطعنامه در مورد وضعیت تنگه هرمز در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۲۶ نمایان شد، ابراز می‌دارم.

مخالفت قاطع جمهوری خلق چین با این تلاش ناعادلانه و غیرقانونی، از ایجاد یک رویه خطرناک که می‌توانست صلح و امنیت بین‌المللی را به مخاطره اندازد، جلوگیری کرد. این ابتکار برای سوءاستفاده از سکوی شورای امنیت با اهداف غیرموجه و با انگیزه سیاسی طراحی شده بود. تصویب آن می‌توانست اصولی را که دولت محترم جنابعالی همواره و به وضوح از آنها دفاع کرده است، تضعیف نماید.

موضع سازنده جنابعالی در شورای امنیت، نقشی اساسی در جلوگیری از فرسایش چندجانبه‌گرایی و اصول و اهداف منشور ملل متحد ایفا می‌کند. جمهوری اسلامی ایران این موضع مسئولانه و اصولی را به رسمیت شناخته و عمیقاً از آن قدردانی می‌کند.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترامات مرا پذیرا باشید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای سرگی لاوروف
وزیر امور خارجه فدراسیون روسیه

جناب آقای وانگ یی
وزیر امور خارجه جمهوری خلق چین

نامه وزیر امورخارجه به وزرای خارجه چین و کوبا در مورد حمایت از برگزاری جلسه فوری شورای حقوق بشر در موضوع مدرسه میناب، ۲۰ آوریل ۲۰۲۶

جمهوری اسلامی ایران
وزیر امور خارجه
فروردین ماه ۱۴۰۵
بسم الله الرحمن الرحیم

جناب آقای وانگ ایی
عضو محترم شورای سیاسی کمیته مرکزی
و وزیر امور خارجه جمهوری خلق چین

جناب آقای برونو رودریگز پاریال
وزیر محترم امور خارجه جمهوری کوبا

عالیجناب؛

مراتب تشکر خود را از حمایت ارزشمند دولت شما و همکاری سازنده نمایندگی دائم جمهوری کوبا در ژنو در همراهی با جمهوری اسلامی ایران به منظور برگزاری جلسه فوری روز جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶ در جریان نشست ۶۱ شورای حقوق بشر با موضوع «بحث فوری برای بررسی حمایت از کودکان و نهادهای آموزشی در مخاصمات مسلحانه بین‌المللی: حملات هوایی به مدرسه دخترانه شجره طیبه در میناب، ایران، به عنوان نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشر»، ابراز نمایم.

شورای حقوق بشر در این جلسه یکی از فجیع‌ترین جنایات جنگی رخ داده از سوی نیروهای متجاوز آمریکایی و صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، را مورد بررسی قرار داد. هدف از پیگیری جمهوری اسلامی ایران در برگزاری این جلسه، جلب توجه جامعه بین‌المللی به این جنایت بود؛ جنایتی که دارای تمامی عناصری است که می‌تواند مصداق «جنایت جنگی» باشد و موجب مسئولیت، پاسخگویی و مجازات مرتکبین این جنایت، یعنی مقامات آمر و نیروهای متجاوز آمریکایی گردد.

عالیجناب، لطفا احترامات اینجانب را پذیرا باشید.

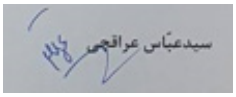
سیدعباس عراقچی

نامه وزیر امور خارجه به وزرای خارجه اعضای شورای امنیت در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در مورد تنگه هرمز، ۶ می ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

۶ می ۲۰۲۶

عالیجناب،

اینجانب به استحضار می‌رسانم که این نامه در خصوص پیش‌نویس قطعنامه‌ای است که توسط ایالات متحده آمریکا و با مشارکت پادشاهی بحرین ارائه شده و هم‌اکنون برای بررسی در میان اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد وضعیت تنگه هرمز و پیرامون آن در جریان است.

پیش‌نویس قطعنامه، به‌طور قابل انتظاری، به ریشه وضعیت کنونی در تنگه هرمز نمی‌پردازد - یعنی تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران. همچنین اقدامات غیرقانونی مستمر آمریکا را نادیده می‌گیرد که آزادی دریانوردی را نقض کرده و امنیت دریایی را در منطقه‌ای که هزاران مایل از سواحل آمریکا فاصله دارد، تضعیف می‌کند. این اقدامات شامل ادامه محاصره دریایی و نیز اعمال تجاوزکارانه، حملات و توقیف کشتی‌های تجاری و باری ایران است که همگی ناقض اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و نیز ناقض آتش‌بس جاری می‌باشند.

طرف‌های ارائه‌دهنده با طرح این پیش‌نویس قطعنامه، تصمیم گرفته‌اند که به طور گزینشی به مقررات حقوق بین‌الملل از جمله مقررات مربوط به آزادی دریانوردی استناد کنند. اداره تنگه هرمز و تعریف چارچوب نظارتی آن، از جمله اختیارات مسلم دولت‌های ساحلی است. هرگونه دخالت شورای امنیت، خطر تشدید و پیچیده‌تر شدن اوضاع را به دنبال دارد. در صورت تصویب این پیش‌نویس قطعنامه، اصولی که سازمان ملل همواره از آن‌ها دفاع کرده است - از جمله چارچوب حقوقی تثبیت‌شده حاکم بر دریانوردی، ایمنی دریایی و حقوق حاکمیت دولت‌های ساحلی - تضعیف خواهد شد.

جنگ تجاوزکارانه و غیرقانونی تحمیل‌شده توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه ایران، یگانه علت شرایط کنونی در همسایگی خلیج فارس است. جامعه بین‌المللی، به ویژه اعضای شورای امنیت، نباید اجازه دهند شورای امنیت مورد بهره‌برداری تجاوزگران قرار گیرد. ضروری است نهایت هوشیاری به کار گرفته شود تا از شورا در برابر تغییر ناخواسته دامنه یا تفسیر قواعد و هنجارهای بین‌المللی که بتواند استفاده از زور و تجاوز را توجیه کند، محافظت شود.

ادامه اظهارات و اقدامات خصمانه ایالات متحده، از جمله ابتکار فعلاً به حالت تعلیق درآمده رئیس‌جمهور آمریکا که خواستار مداخله نظامی تحت عنوان تأمین آزادی دریانوردی در تنگه هرمز است، گام‌هایی تنش‌زا در منطقه‌ای از قبل ملتهب به شمار می‌روند. این اقدامات به وضوح نشان‌دهنده نیات غیرصادقانه دولت آمریکاست که پیشتر جنگی ویرانگر و تجاوزکارانه را در منطقه خلیج فارس آغاز کرده است. ایالات متحده از طریق اقدامات و لفاظی‌های خود، همواره اولویت دادن به گزینه‌های نظامی را بر راه‌حل مسالمت‌آمیز بحران نشان داده است.

اجازه دادن به آمریکا برای سوءاستفاده از شورا به خاطر به‌هم‌ریختگی‌ای که خود بدون مجوز قبلی یا حتی اطلاع شورای امنیت ایجاد کرده، عواقب ویرانگری به دنبال خواهد داشت. نباید به ایالات متحده اجازه داد از شورای امنیت برای مشروعیت بخشیدن به رفتار نسنجیده خود سوءاستفاده کند. با توجه به این ملاحظات، با احترام از اعضای شورا درخواست می‌شود با مخالفت با این پیش‌نویس قطعنامه و جلوگیری از ایجاد رویه‌ای که می‌تواند تمامیت و اعتبار شورای امنیت را به مخاطره اندازد، موضعی مسئولانه اتخاذ کنند.

دولت من همچنان متعهد به تعامل سازنده با تمامی کشورهای عضو برای تضمین ایمنی دریانوردی، حفاظت از دریانوردان غیرنظامی و ترویج ثبات در منطقه ماست - منطقه‌ای که به حق متعلق به مردمان آن است و از هرگونه مداخله خارجی به دور می‌باشد. افزون بر این، در خلال گفت‌وگوهای اسلام‌آباد، ایران بازگشت به تردد عادی دریایی در تنگه هرمز را مشروط به توقف دائمی جنگ و پایان یافتن محاصره و تحریم‌های غیرقانونی علیه ایران پیشنهاد کرد. این پیشنهاد همچنان روی میز است. بنابراین راه حل، در پایبندی دولت آمریکا به حقوق بین‌الملل نهفته است، نه کشاندن شورای امنیت به رفتار غیرقانونی خود

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای وانگ یی، وزیر امور خارجه جمهوری خلق چین
جناب خانم روزا یولاندا ویاویسنسیو، وزیر امور خارجه جمهوری کلمبیا
جناب خانم ترز کاییکوامبا واگنر، وزیر امور خارجه جمهوری دموکراتیک کنگو

جناب آقای لارس لوکه راسموسن، وزیر امور خارجه پادشاهی دانمارک
جناب آقای ژان نوئل بارو، وزیر اروپا و امور خارجه فرانسه
جناب آقای گیورگوس گراپتریتیس، وزیر امور خارجه یونان
جناب خانم بایبا براژه، وزیر امور خارجه جمهوری لتونی
جناب خانم سارا بیسولو نیانتی، وزیر امور خارجه جمهوری لیبریا
جناب آقای سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه فدراسیون روسیه
جناب خانم ایوت کوپر، وزیر امور خارجه، مشترک‌المنافع و توسعه بریتانیا
جناب آقای محمد اسحاق دار، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی پاکستان
جناب آقای خاویر مارتینس آچا، وزیر امور خارجه جمهوری پاناما
جناب آقای عبدالسلام عبدی علی، وزیر امور خارجه جمهوری فدرال سومالی

رونوشت:
جناب آقای آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد

نامه وزیر امور خارجه به وزرای خارجه اعضای شورای امنیت در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در مورد تنگه هرمز، ۷ می ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

۷ می ۲۰۲۶

عالیجناب،

اینجانب به استحضار می‌رسانم که این نامه در خصوص پیش‌نویس قطعنامه عمیقاً ناقص و یک‌جانبه درباره وضعیت در تنگه هرمز و پیرامون آن است که به طور مشترک از سوی پادشاهی بحرین و ایالات متحده برای تصویب در شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه شده است.

پیش‌نویس قطعنامه، به‌طور قابل انتظاری، به ریشه وضعیت کنونی در تنگه هرمز نمی‌پردازد؛ یعنی تجاوز نظامی و استفاده غیرقانونی از زور توسط ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران. وضعیت فعلی مستقیماً و منحصراً ناشی از جنگ تجاوزکارانه نابجا و غیرقانونی آن‌هاست. هدف واقعی این پیش‌نویس قطعنامه، تحریف حقایق میدانی و مشروعیت بخشیدن به اقدامات تجاوزکارانه پیشین و جاری ایالات متحده علیه ایران در خلیج فارس و تنگه هرمز است که اتفاقاً هزاران مایل دورتر از سواحل آمریکا قرار دارد.

جامعه بین‌المللی نباید اجازه دهد شورای امنیت مورد بهره‌برداری تجاوزگران قرار گیرد یا برای مشروعیت بخشیدن به رفتار غیرقانونی، ابزاری شود. ضروری است حداکثر هوشیاری به کار گرفته شود تا هرگونه تلاش برای تحریف یا توسعهٔ تفسیر قواعد و اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل به نحوی که بتواند تجاوز یا استفاده غیرقانونی از زور را توجیه کند، جلوگیری به عمل آید.

طرف‌های ارائه‌دهنده پیش‌نویس با پیشبرد عامدانه روایتی گزینشی و مغرضانه، به طور انتخابی به حقوق بین‌الملل استناد می‌کنند و در عین حال نقض‌های فاحشی را که خود ایالات متحده مرتکب شده، نادیده می‌گیرند. پیش‌نویس قطعنامه همچنین نقض‌های آتش‌بس جاری از سوی آمریکا از جمله محاصره غیرقانونی دریایی و نیز حملات به کشتی‌های ایرانی و توقیف آن‌ها را عمداً نادیده می‌گیرد. به علاوه، استناد به فصل هفتم منشور ملل متحد کاملاً بی‌اساس است و باید رد شود.

در صورت تصویب این قطعنامه، اعتبار و تمامیت شورای امنیت به شدت تضعیف خواهد شد، اختیارات اجرایی آن سیاسی می‌گردد و یک رویه خطرناک برای مشروعیت بخشیدن به اقدامات قهرآمیز یک‌جانبه و اقدامات غیرقانونی ایالات متحده بر خلاف حاکمیت و حقوق حاکمیت دولت‌های ساحلی ایجاد خواهد شد.

باید تأکید کنم که به شرط توقف دائمی جنگ و لغو محاصره و تحریم‌های غیرقانونی علیه ایران، تردد عادی دریایی در تنگه هرمز برقرار خواهد شد. بنابراین، راه رسیدن به ثبات، پایبندی ایالات متحده به حقوق بین‌الملل است، نه سوءاستفاده از شورای امنیت که وضعیت را پیچیده‌تر خواهد کرد. اجازه دادن به آمریکا برای سوءاستفاده از شورا به خاطر به‌هم‌ریختگی‌ای که خود بدون مجوز قبلی یا حتی اطلاع شورای امنیت ایجاد کرده، عواقب ویرانگری به دنبال خواهد داشت.

با توجه به مراتب فوق و با عنایت به فشارهای مستمر ایالات متحده بر کشورهای عضو برای همراهی (هم‌پیشنهادی) با این پیش‌نویس قطعنامه به اهداف سیاسی و تبلیغاتی-تاکتیکی که ایالات متحده بارها از جمله در ارتباط با قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت برای پیشبرد دستور کار سیاسی خود به کار برده است، از جناب عالی و دولت محترمتان صمیمانه درخواست می‌کنم با خودداری از حمایت یا هم‌پیشنهادی این پیش‌نویس قطعنامه، موضعی اصولی و مسئولانه اتخاذ فرمایید.

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر نفت در مورد تجاوز نظامی علیه ایران، ۲۴ مارس ۲۰۲۶

Date:
No.:

Islamic Republic of Iran
Ministry of Petroleum

Minister of Petroleum

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل محترم سازمان ملل متحد

با سلام،

رژیم صهیونیستی و آمریکا در ادامه سیاست‌های خصمانه و تجاوزات نظامی خود علیه جمهوری اسلامی ایران و زیرساخت‌های حیاتی و غیرنظامی آن، در دو نوبت یکی در تاریخ ۱۶ اسفند ۱۴۰۴ و دیگری در ۲۷ اسفند ۱۴۰۴، جنایات دیگری را مرتکب شدند. در این حملات که فراتر از یک عملیات نظامی محدود و به منزله آغاز یک جنگ تمام‌عیار علیه امنیت انرژی و اقتصاد ایران است، مخازن و تأسیسات ذخیره‌سازی سوخت در تهران و نیز پالایشگاه‌های گازی مربوط به فازهای ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۵ و ۱۶ منطقه پارس جنوبی در شمال خلیج فارس هدف قرار گرفت.

متأسفانه، این حملات با استفاده از حریم هوایی و فضای برخی کشورهای همسایه انجام شده است که نشان‌دهنده پیچیدگی ابعاد امنیتی این تجاوز و لزوم مسئولیت‌پذیری دولت‌های منطقه در قبال اقدامات تجاوزکارانه صورت‌گرفته از خاک یا حریم آن‌هاست. در جریان این حملات، خسارات گسترده‌ای به زیرساخت‌های مزبور وارد آمده است که نقش کلیدی در پایداری شبکه انرژی کشور دارند.

این حملات نه تنها منجر به نابودی بخش قابل توجهی از تجهیزات و تأسیسات راهبردی صنایع نفت و گاز ایران و وارد آوردن میلیاردها دلار خسارت و تبعات شد، بلکه پیامدهای فاجعه‌بار انسانی و زیست‌محیطی زیر را نیز به دنبال داشته است:

ـ **فاجعه زیست‌محیطی:** آتش‌سوزی‌های مهیب ناشی از اصابت موشک‌ها به تأسیسات نفت و گاز و پالایشگاه‌ها، به انتشار حجم عظیمی از گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های سمی در منطقه منجر شده

است. این آلودگی شدید هوا، سلامت ساکنان منطقه و همچنین اکوسیستم حساس خلیج فارس را با خطر جدی مواجه ساخته است.

ـ **بحران انرژی و اختلال در زندگی روزمره:** اختلال گسترده در زنجیره تأمین گاز، ناترازی عمیقی در شبکه برق خانگی، صنعتی و کشاورزی ایجاد کرده است. قطع و محدودیت در تأمین انرژی، زندگی میلیون‌ها نفر از مردم غیرنظامی ایران را مستقیماً تحت تأثیر قرار داده و فعالیت هزاران واحد تولیدی و صنعتی را با اختلال مواجه ساخته است.

عالیجناب،

جمهوری اسلامی ایران هرگز آغازگر هیچ تجاوزی نبوده و خواستار تشدید تنش در منطقه نیست. اما، هم‌دستی و بی‌عملی برخی از کشورهای منطقه در قبال استفاده متجاوزان از حریم خود، و همچنین سکوت تأسف‌بار مجامع بین‌المللی در محکومیت این جنایات، به رژیم صهیونیستی و آمریکا جرأت داده است تا با تصور مصونیت از پیامدهای قانونی و بین‌المللی، به جنایت‌های خود در دامنه‌ای وسیع‌تر ادامه دهند.

بی‌تردید، نقش جنابعالی به‌عنوان دبیرکل سازمان ملل متحد، می‌تواند تعیین‌کننده و اثربخش در توقف این جنایات باشد. انتظار می‌رود سازمان ملل متحد به‌عنوان عالی‌ترین نهاد حافظ صلح و امنیت بین‌المللی، موضعی قاطع و صریح در محکومیت این تجاوز اتخاذ کرده و اقدامات مؤثری برای توقف فوری حملات، جبران خسارات وارده، و بازدارندگی از تکرار این فجایع به عمل آورد.

عملکرد شایسته و بی‌طرفانه شما در این موقعیت خطیر، نه تنها به اعاده صلح و امنیت در منطقه و جهان یاری خواهد رساند، بلکه گامی مؤثر در بازسازی اعتماد جامعه بین‌المللی به این سازمان و جایگاه والای آن در صیانت از عالی‌ترین ارزش‌های انسانی مشترک خواهد بود.

عالیجناب لطفا پذیرای احترامات فائقه اینجانب باشید.

محسن پاک‌نژاد

نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مورد حملات عمدی به زیرساخت‌های پزشکی و بهداشتی، ۳۰ مارس ۲۰۲۶

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل محترم سازمان ملل متحد

سلام و احترام؛

بدین‌وسیله، در چارچوب مأموریت انسانی و اخلاقی سازمان ملل متحد در خصوص حفظ جان انسان‌ها و حفظ محیط زیست، مراتب هشدار جدی این وزارت را در خصوص اثرات بهداشتی ناشی از مخازن سوخت در ایران، به دنبال اقدام جنایتکارانه ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی، به شرح زیر به استحضار جنابعالی می‌رسانم.

در شب ۱۶ اسفند ماه ۱۴۰۴ (۷ مارس ۲۰۲۶)، در جریان تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، سه مجموعه از مخازن ذخیره نفت در تهران مورد حمله قرار گرفت. احتراق کنترل‌نشده مخازن سوخت، حجم عظیمی از آلاینده‌ها را وارد هوا کرده است. انتشار ترکیبات آلی، به ویژه بنزین به عنوان یک ماده سرطان‌زای قطعی، خطر ابتلا به سرطان‌های خون و بیماری‌های سیستمی را به شدت افزایش خواهد داد. علاوه بر این، ذرات معلق PM۲,۵ ناشی از سوختن سازه‌ها که به عنوان حامل سموم شیمیایی عمل می‌کنند، به اعماق ریه نفوذ کرده و باعث همه‌گیری بیماری‌های قلبی-عروقی و تنفسی حاد در گروه‌های حساس، به ویژه کودکان و سالمندان خواهد شد.

ذرات بسیار ریز دوده (کربن سیاه) که جو را تیره کرده و دید افقی را کاهش داده است، می‌تواند باعث بیماری‌های ریوی (مانند برونشیت، سرطان ریه و آسم) نیز شود. دی‌اکسید گوگرد، اکسیدهای نیتروژن و مونوکسید کربن پس از ترکیب با بخار آب، باعث باران اسیدی می‌شوند. این باران اسیدی و ترکیبات نفتی می‌توانند از طریق رواناب سطحی وارد منابع آبی شده یا به آب‌های زیرزمینی نفوذ کنند و باعث ایجاد خطرات مزمن بهداشتی مانند سرطان، آسیب کلیه، اختلالات عصبی و بیماری‌های استخوانی شوند و در نتیجه نیاز به توسعه سیستم‌های پایش شیمیایی و میکروبی آب را افزایش دهند. علاوه بر این، نفوذ این ترکیبات نفتی و فلزات سنگین به لایه‌های خاک، یا رسوب آن‌ها بر روی محصولات کشاورزی و ورود آلاینده‌ها به زنجیره غذایی باعث اختلالات هورمونی، ناهنجاری‌های جنینی شده و امنیت غذایی کشور را تهدید می‌کند.

آنچه مسلم است، انتشار حجم عظیم آلاینده‌های ناشی از احتراق ترکیبات نفتی حاوی هیدروکربن‌های حلقوی، اثرات کوتاه‌مدت و میان‌مدت بهداشتی و زیست‌محیطی و همچنین اثرات بلندمدت را به همراه

خواهد داشت. جنایت حمله به مخازن سوخت، بر اساس معیارهای حقوق کیفری بین‌المللی، در زمره جنایات علیه بشریت و جنایات جنگی قرار گرفته و نقض جدی حق حیات، حق بر سلامت و حق بر محیط زیست پاک و سالم محسوب می‌شود. بنابراین از نهادهای بین‌المللی انتظار می‌رود که ضمن محکومیت این جنایات، اقدامات لازم را برای پاسخگویی مرتکبان و جلوگیری از تکرار چنین اقدامات غیرانسانی در آینده به عمل آورند.

دکتر محمد رضا ظفرقندی
وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

نامه معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در مورد پیامدهای زیست‌محیطی حملات، ۸ مارس ۲۰۲۶

معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری
سازمان حفاظت محیط زیست

تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۱۷
شماره: ۱۴۰۴/۱۰۰/۵۵۶۲۱
پیوست:

جناب آقای آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل متحد

عالیجناب،

همانگونه که آگاهی دارند، رژیم صهیونیستی اسرائیل و ایالات متحده آمریکا از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، تجاوز نظامی گستردهای را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کردند. در ادامه این جنایات از جمله حمله به مدرسهای در شهر میناب که به کشته شدن ۱۷۰ کودک بیگناه انجامید، جنگندههای متجاوزان شب ۷ مارس ۲۰۲۶ تعدادی از انبارهای سوخت در تهران را به شدت مورد حمله قرار دادند. به گزارش جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، انفجار انبارهای نفت باعث ورود حجم انبوهی از ترکیبات سمی هیدروکربنها و اکسیدهای گوگرد و نیتروژن در جو شده است. این مساله از یک سو موجب ایجاد شرایط بحرانی ناشی از آلودگی شدید هوا و مخاطرات گسترده برای شهروندان، بویژه سالمندان و بیماران دارای مشکلات قلبی و تنفسی، گردیده و از سوی دیگر در نتیجه بارشهای صبح ۸ مارس ۲۰۲۶ در استان تهران به انتشار مواد خطرناک و دارای خاصیت اسیدی شدید منجر شده است. این پدیده همچنین میتواند باعث آسیب جدی به ریهها و همچنین خسارات گسترده بر محیط زیست، بویژه منابع آبی و حیات موجودات زنده، شود.

با توجه به گستردگی این حملات و نگرانی شدید از پیامدهای ناشی از آلودگی شدید هوا و بارشهای اسیدی، کلیه مراکز درمانی استان تهران به حالت آماده باش درآمدهاند و سازمان حفاظت محیط زیست به تمامی شهروندان توصیه نموده با توجه به شرایط ایجاد شده و ورود آلودگی به محدوده شهرهای تهران و کرج در پی این حملات، تا حد امکان از حضور غیرضروری در فضای باز خودداری کرده و در منازل خود بمانند.

بر این اساس و از آنجا که این حملات نقض صریح تعهدات بین المللی ذیل کنوانسیونها و موافقتنامههای چندجانبه در زمینه حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی همچون کنوانسیون چارچوبی تغییر آب و هوای ملل متحد و کنوانسیون تنوع زیستی ملل متحد است، از جنابعالی و سایر سازوکارهای تخصصی ملل متحد انتظار میرود در مقابل این جنایات آمریکا و رژیم صهیونیستی اسرائیل علیه مردم ایران و محیط زیست مشترک مان ساکت ننشسته و چنین اقدامات غیر انسانی و مخرب محیط زیست را صریح اً محکوم کرده و عاملان این جنایت محرز محیط زیستی را پاسخگو نمایید. باشد که با اقدامات به موقع، در طرف صحیح تاریخ و قضاوت بشریت قرار بگیرید.

شینا انصاري

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به مقر پلیس دیپلماتیک در تهران، ۳ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه نامه پیشین مورخ ۳ مارس ۲۰۲۶ پیرامون اقدامات مداوم تجاوزکارانه و جنگ بی دلیلی که توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، مایلم توجه جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به اِعمال حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران برای دفاع مشروع بر اساس منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل جلب نموده، و همچنین موارد ذیل را به آگاهی برسانم:

تجاوز نظامی مشترک رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران که روز شنبه مورخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ با ترور رهبر معظم انقلاب اسلامی، شماری از مقامات عالی‌رتبه کشورم، حملات همزمان علیه زیرساختهای نظامی و غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستانها، تأسیسات ورزشی، منازل مسکونی و مراکز خدمات عمومی آغاز شد و تا به امروز ادامه دارد، نقض آشکار حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران محسوب میشود.

پاسخ به این تجاوز نظامی وحشیانه، اِعمال حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران برای دفاع مشروع است که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح گردیده است. نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران با بهره گیری از تمامی ظرفیتها و امکانات موجود در حال دفع این تجاوز جنایتکارانه هستند. اِعمال حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران برای دفاع مشروع تا زمانی که این تجاوز متوقف شود یا شورای امنیت سازمان ملل متحد مطابق با مسئولیت خود ذیل ماده ۳۹ منشور، در مورد متجاوزان تصمیم گرفته و مسئولیت و پاسخگویی آنان را در قبال اعمال تجاوزکارانه شان تضمین نماید، ادامه خواهد یافت.

همانگونه که طی مکاتبات متعدد جمهوری اسلامی ایران با شورای امنیت تصریح شده است، دولت‌ها بر اساس اصل بنیادین لاضرر نباید اجازه دهند قلمرو آنان به طور مستقیم یا غیرمستقیم، برای وارد آوردن خسارت به سایر دولت‌ها مورد استفاده قرار گیرد. در این چارچوب، قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ که با اجماع به تصویب رسیده و بازتاب دهنده حقوق بین‌الملل عرفی است، در ماده ۳ (ج) مقرر میدارد که «اقدام یک دولت در اجازه دادن به استفاده از قلمرو خود که آن را در اختیار دولت دیگری قرار داده است توسط آن دولت دیگر برای ارتکاب عمل تجاوزکارانه علیه دولت ثالث»، مصداق عمل تجاوزکارانه محسوب میشود.

علاوه بر این، دولت‌ها طبق این اصل بنیادین حقوق بین‌الملل مکلف‌اند تمامی تدابیر لازم را برای جلوگیری از اینکه نیروهای مسلح مستقر در قلمرو آنان مرتکب اعمال تجاوزکارانه علیه سایر دولت‌ها شوند اتخاذ کنند و نیز نباید چنین اعمالی را تسهیل یا حمایت نمایند. بدیهی است در صورت نقض این تعهدات اساسی، دولتی که قلمرو آن برای انجام اعمال تجاوزکارانه علیه دولت ثالث مورد استفادهقرار گرفته است، مسئولیت حقوقی بین‌المللی از جمله مسئولیت جبران خسارات مستقیم و غیرمستقیم ناشی از چنین اعمالی خواهد داشت.

در چارچوب اعمال حق ذاتی خود برای دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خویش و در پرتو ناتوانی آشکار شورای امنیت سازمان ملل متحد در ایفای وظایف و مسئولیت‌های خود بر اساس منشور ملل متحد، جمهوری اسلامی ایران اقدامات دفاعی لازم و متناسبی را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه به اجرا گذاشته است. چنین اقداماتی بر اساس حقوق بین‌الملل مشروع بوده و پیشتر نیز از طریق مجاری مختلف و در سطوح گوناگون، به طور روشن و مکرر نسبت به آنها هشدار داده شده بود.

هیچ امری نمی‌تواند حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از خود در برابر تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل را نفی یا تضعیف کند. عملیات دفاعی جمهوری اسلامی ایران صرفاً متوجه اهداف و ظرفیت هایی است که منشأ یا مبدأ اعمال تجاوزکارانه علیه مردم ایران محسوب میشوند یا در حمایت از چنی ن اعمالی مورد استفاده قرار میگیرند. کشورهای منطقه بهخوبی آگاهاند که حضور پایگاههای نظام ی آمریکا در قلمرو آنان نه تنها هیچ کمکی به امنیت منطقه نکرده، بلکه صرفاً در خدمت پشتیبانی از ارتکاب جنایات علیه غیرنظامیان ایرانی از جمله زنان و کودکان توسط عوامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی قرار گرفته است .

جمهوری اسلامی ایران همچنان متعهد به حفظ و تقویت روابط دوستانه با کشورهای منطقه براساس احترام متقابل، اصل حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی یکدیگر است. ایران تأکید می کند که عملیات دفاعی خود علیه پایگاهها و تأسیسات نظامی ایالات متحده در منطقه به هیچ وجه نباید به عنوان خصومت یا دشمنی با کشورهای منطقه تفسیر شود.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید می نماید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حق ایران برای دفاع مشروع،۴ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام و به دنبال نامه‌های قبلی ما به تاریخ ۲۸ فوریه، ۱، ۲ و ۳ مارس ۲۰۲۶ در مورد تجاوز از پیش طراحی شده، بی‌دلیل و غیرموجه ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران که در نتیجه آن صلح و امنیت منطقه‌ای به خطر افتاده است، این نامه را می‌نویسم تا توجه جنابعالی را به موارد زیر جلب کنم:

جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق مشروع دفاع از خود بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد، با توجه به ناکامی شورای امنیت در انجام مسئولیت‌های خود طبق منشور، و همان‌طور که به موقع و به طور رسمی اعلام شد، عملیات دفاعی متناسبی را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه انجام داده و انجام می‌دهد؛ چنین اعمال حق ذاتی دفاع از خود توسط جمهوری اسلامی ایران به هیچ وجه به معنای تعرض به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورهایی که میزبان این پایگاه‌ها، تأسیسات و تجهیزات نظامی هستند، نمی‌باشد؛ در عین حال، و همان‌طور که در نامه S/۲۰۲۵/۴۶۶ مورخ ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۵ ما آمده است، طبق اصل تثبیت شده حقوق بین‌الملل، یعنی قاعده حقوقی «چنین از ملک خود استفاده کن که به دیگری زیان نرسانی»، کشورها از اجازه دادن به استفاده از قلمرو خود به نحوی که موجب آسیب به قلمرو کشور دیگر شود، منع شده‌اند. این اصل به وضوح توسط مجمع عمومی در قطعنامه ۳۳۱۴XXIX مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ تأیید شده است؛ علاوه بر این، به عنوان یک اصل اساسی حقوق بین‌الملل، کشورها موظف به جلوگیری از انجام، تسهیل یا حمایت نیروهای خارجی مستقر در قلمرو خود از اقدامات تجاوزکارانه علیه کشور دیگر هستند؛ در این زمینه، برخی بازیگران در تلاشی حساب‌شده برای منحرف کردن توجه جامعه بین‌المللی از تجاوز غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل و از پیامدهای فاجعه‌بار اقدامات آنها، به عملیات‌های صحنه‌سازی شده (پرچم دروغین)

علیه کشورهای همسایه ما دست زده‌اند تا بحران‌های جدیدی ایجاد کرده و تنش‌های منطقه‌ای را شعله‌ور سازند. جمهوری اسلامی ایران قاطعانه و بدون ابهام هرگونه ادعایی که آن را به این طرح‌های بی‌پروا و ناامیدکننده مرتبط بداند، رد می‌کند. این جعل‌ها برای مبهم جلوه دادن مسئولیت، تحریف واقعیات میدانی و بی‌ثبات‌تر کردن منطقه طراحی شده‌اند؛ جمهوری اسلامی ایران همچنان قاطعانه و پیوسته به اصل همسایگی خوب، احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی، و حفظ روابط دیرینه، دوستانه و مبتنی بر احترام متقابل با همه کشورهای همسایه متعهد است.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام ما را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید رژیم صهیونیستی به هدف قرار دادن اماکن دیپلماتیک ایران در لبنان، ۴ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه مکاتبات پیشین مورخ ۲۸ فوریه و ۱، ۲ و ۳ مارس ۲۰۲۶ پیرامون اقدامات مستمر تجاوزکارانه و جنگ از پیش تحریک نشده ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاک میت و تمامی ت ارضی جمهوری اسلامی ایران که جملگی در نقض آشکار منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل قرار دارند، بدینوسیله مایلم فوراً تهدید خطرناک و غیرقانونی توسل به زور از سوی رژیم صهیونیستی علیه اماکن و کارکنان دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران در لبنان را به اطلاع جنابعالی و اعضای شورای امنیت برسانم.

سخنگوی رسمی نیروهای مسلح رژیم اسرائیل روز سه شنبه، ۳ مارس۲۰۲۶، علناً و مستقیماً نمایندگان رسمی جمهوری اسلامی ایران در لبنان را تهدید به هدف قرار دادن نمود. بنابر گزارشها، اولتیماتوم صریح ۲۴ ساعته صادر و از نمایندگان ایران خواسته شده تا خاک لبنان را ترک نمایند؛ همزمان اعلام شده است که در صورت عدم تبعیت، مورد حمله قرار خواهند گرفت.

چنین تهدیدی به توسل به زور علیه نمایندگان رسمی یک دولت حاکم در قلمرو دولت حاکم دیگر، نقض آشکار حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد محسوب میشود. مصونیت اماکن و کارکنان دیپلماتیک بر اساس حقوق بین‌الملل، امری مطلق است. کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک مصوب ۱۹۶۱ که اصول بنیادین حقوق بین‌الملل عرفی را تدوین و تقنی ننموده است، به صراحت تأیید می کند که اماکن دیپلماتیک و مأموران آن مصون از تعرض هستند.

جمهوری اسلامی ایران این تهدیدات غیرقانونی، بی پروا و خطرناک را به طور قاطع و با شدیدترین عبارات ممکن محکوم می کند. چنین رفتاری بیانگر الگوی مستمر و نظام مند بی اعتنایی رژیم اسرائیل نسبت به منشور ملل متحد، هنجارهای تثبیت شده حقوق بین‌الملل و اساسی ترین قواعد حاکم بر حمایت از اماکن و مأموران دیپلماتیک است.

با توجه به وخامت این وضعیت، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل و اعضای شورای امنیت میخواهد تا: الف) تهدید به توسل به زور علیه اماکن و کارکنان دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران در لبنان را صریحاً و بدون هیچ گونه ابهامی محکوم نمایند؛ ب) از رژیم اسرائیل بخواهند و آن را ملزم سازند که با قید فوریت هرگونه اقدام یا تهدید علیه اماکن و کارکنان دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران را متوقف و از تکرار آن خودداری نماید.

بدیهی ست رژیم اسرائیل مسئولیت کامل عواقب هرگونه حمله، خسارت، تعرض یا آسیب علیه اماکن یا کارکنان دیپلمات یک جمهوری اسلامی ایران را بر عهده خواهد داشت.

جمهوری اسلامی ایران به طور رسمی دولت لبنان را به عنوان دولت پذیرنده، از تعهدات خویش ذیل کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک مصوب ۱۹۶۱ مطلع ساخته و درخواست نموده تمامی تدابیر لازم و فوری برای تضمین ایمنی و امنیت کامل دیپلماتهای ایرانی، کارکنان سفارت و اماکن دیپلماتیک و کنسولی در انطباق کامل با تعهدات حقوقی بین‌المللی لبنان، اتخاذ نماید.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.
احترامات فائقه را تجدید می نماید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به ورزشگاه آزادی، ۵ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه نامه‌های پیشین مورخ ۲۸ فوریه، ۱، ۲، ۳ و ۴ مارس ۲۰۲۶ در خصوص تجاوز از پیش طراحی شده، از پیش تحریک نشده و غیرموجه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، بدینوسیله مایلم تداوم و شدت یافتن تجاوزات نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه کشورم که غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی را مورد هدف قرار میدهند را به اطلاع جنابعالی و اعضای شورای امنیت برسانم.

اوایل امروز، متجاوزان حملات عامدانه خود را علیه تأسیسات ورزشی ادامه دادند. در این حملات، ورزشگاه ۱۲ هزار نفری آزادی در تهران به طور عمدی مورد هدف قرار گرفت. در نتیجه این حمله، بخشهای وسیعی از مجموعه ورزشی آزادی و چندین تأسیسات پیرامونی آن به طور کامل تخریب شد.

در حمله ای جداگانه، مجموعه ورزشی بعثت تهران که یک مرکز تفریحی کاملاً غیرنظامی است نیز به طور عمدی مورد هدف قرار گرفت. این مجموعه شامل استخر شنا، سالن چندمنظوره ورزشی مورد استفاده برای تمرین تیراندازی و بدنسازی، خوابگاه ورزشکاران، سالن ویژه جانبازان و پیست مسابقات موتورسواری است. این حمله موجب تخریب گسترده در سراسر این مجموعه شد.

علاوه بر این، اردوی تمرینی تیم ملی جودو نیز در نتیجه این حملات دچار خسارات جدی شد.

همچنین در حملات موشکی دیگری، سه مجموعه ورزشی و تفریحی متعلق به شهرداری تهران در بخش جنوبی شهر مورد هدف قرار گرفت. از جمله تأسیسات مورد اصابت می توان به پارک آبی آزادگان واقع در جنوب بزرگراه آزادگان، ورزشگاه شهیدان اسماعیلی در منطقه ۱۸ و سالن ورزشی شهید اسکندرلو در منطقه ۱۵ تهران اشاره کرد. در همین موج حملات، ساختمان اصلی شهرداری منطقه ۱۸ نیز مورد اصابت قرار گرفت. این حملات موجب وارد آمدن خسارات قابل توجه به این تأسیسات تفریحی و آموزشی غیرنظامی شد.

درست همان روز، یک موشک به سالن ورزشی در شهر لامرد در استان فارس اصابت کرد. گروهی از بازیکنان زن والیبال در زمان وقوع این حمله در داخل سالن مشغول تمرین بودند. در نتیجه این حمله، بیش از ۱۸ ورزشکار زن به شهادت رسیدند و حدود ۱۰۰ نفر دیگر نیز مجروح شدند.

این حملات وحشیانه و کور علیه تأسیسات ورزشی در چندین شهر ایران نیز صورت گرفته و به شهادت شمار زیادی از ورزشکاران ایرانی از جمله رقابت کنندگان شناخته شده بین‌المللی و مدال آوران جهانی در رشته هایی همچون کشتی، جودو و تکواندو، منجر شده است.

تأسیسات ورزشی و مراکز عمومی تفریحی از جمله اموال غیرنظامی هستند که بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه مورد حمایت قرار دارند و هدف قرار دادن و تخریب عمدی آنها بیش از پیش ماهیت نظام مند این حملات غیرقانونی و مجرمانه را نشان داده و مصداق جنایت جنگی محسوب میشود.

مایلم تأکید نمایم که امروز ششمین روز متوالی از حملات گسترده و کورکورانه در چارچوب جنگ تجاوزکارانه ای است که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه شهرهای سراسر جمهوری اسلامی ایران به جریان افتاده است. در طول این جنگ مجرمانه علیه کشورم، متجاوزان به طور عمدی مناطق غیرنظامی پرجمعیت و زیرساخت های حیاتی غیرنظامی را مورد هدف قرار داده اند. این اقدامات نقض آشکار منشور ملل متحد، به ویژه ماده ۲ بند ۴ آن که تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر دولت را ممنوع می سازد، محسوب میشود. بر اساس آخرین گزارش جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، در نتیجه این حملات وحشیانه و سبعانه تاکنون ۱۳۳۲ غیرنظامی بیگناه از جمله زنان و کودکان جان خود را از دست داده اند و با تداوم بی وقفه این حملات، شمار کشته ها و مجروحان همچنان در حال افزایش است. زیرساختهای حیاتی غیرنظامی از جمله فرودگاهها، مدارس، مراکز آموزشی، مناطق مسکونی، تأسیسات ورزشی و دیگر زیرساخت های عمومی، به طور عمدی مورد هدف قرار گرفته، تخریب شده یا به شدت آسیب دیده اند.

همانگونه که در مکاتبات پیشین ما اشاره شده، در نخستین روز تجاوز، یک مدرسه ابتدایی دخترانه در شهر کوچک میناب واقع در استان هرمزگان در جنوب ایران، به طور عمدی مورد اصابت قرار گرفت و تخریب شد. در نتیجه این حمله مجرمانه، بیش از ۱۷۰ دانش آموز دختر بیگناه جان خود را از دست دادند و پیکرهای آنان پس از ساعتها عملیات امداد و نجات از زیر آوار خارج شد. در همان روز، حملات مشابه ی در شهرهای دیگر از جمله شرق تهران و آبیک در استان قزوین نیز به کشته شدن چندین دانش آموز انجامید. در سومین روز تجاوز، حملات بیشتری به طور عمدی تأسیسات بهداشتی و بشردوستانه را هدف قرار داد از جمله: بیمارستان های مطهری، گاندی و خاتم در تهران؛ بیمارستان ابوذر در اهواز؛ ساختمانهای متعلق به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران؛ و همچنین سه پایگاه اورژانس در سراب، چابهار و همدان، علاوه بر ساختمان های مسکونی در شمال تهران.

هدف قرار دادن عامدانه جمعیت های غیر نظامی و اموال غیرنظامی نقضی فاحش از حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله کنوانسیو نهای ژنو ۱۹۴۹ محسوب میشود و نقض جدی اصول بنیادین تفکیک،

تناسب و احتیاط در حقوق بین‌الملل عرفی به شمار می آید. حملات نظام مند و عامدانه علیه زیرساختهای غیرنظامی و سایر تأسیسات غیرنظامی مصداق جنایات جنگی است و مرتکبان آن باید به طور فردی و در سطح بین‌المللی مورد پاسخگویی قرار گیرند.

روز گذشته، آمریکا به طرز شرم آوری مرتکب یک اقدام تجاوزکارانه دیگر، غیرقانونی و خطرناک در دریا شد؛ اقدامی که تقریباً در فاصله ۲ هزار مایلی از سواحل ایران رخ داد. ناوچه ایرانی دنا که به دعوت و به عنوان مهمان نیروی دریایی هند اعزام شده بود و قریب به ۱۳۰ ملوان داشت، بدون هیچگونه هشدار قبلی در آبهای بین‌المللی مورد اصابت قرار گرفت که در نتیجه آن ۱۰۰ ملوان ایرانی به شهادت رسیدند. این حمله بی پروا علیه یک شناور نظامی در خارج از هرگونه منطقه مخاصمه، نقض قواعد بنیادین حاکم بر توسل به زور، حقوق دریاها و اصل آزادی کشتیرانی در حقوق بین‌الملل محسوب میشود.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر این اقدامات تجاوزکارانه وحشیانه و غیرقانونی را با شدیدترین عبارات ممکن محکوم می کند. در این راستا، جمهوری اسلامی ایران مجدداً از دبیرکل و اعضای مسئول شورای امنیت می خواهد ضمن عمل به مسئولیت های خود بر اساس منشور ملل متحد، اقدامات ذیل را انجام دهند:

محکوم نمودن اقدامات مستمر تجاوزکارانه و حملات وحشیانه ای که توسط آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و در نقض آشکار منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل ارتکاب می یابد؛

درخواست از آمریکا و رژیم اسرائیل تا فوراً تمامی اقدامات تجاوزکارانه نظامی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران را متوقف نموده، به حملات عامدانه و بی تمایز علیه غیرنظامیان و اموال غیرنظامی که در نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه صورت می گیرد پایان دهند و به طور کامل به تعهدات خود بر اساس حقوق بین‌الملل پایبند باشند؛

تضمین نمایند که نسبت به نقض های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه و جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت که توسط آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمعیت غیرنظامی و زیرساخت های ایران ارتکاب یافته و همچنان در حال ارتکاب است، پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری برقرار گردد.

جمهوری اسلامی ایران در واکنش به این اقدامات تجاوزکارانه، تا زمان توقف این تجاوز همچنان حق ذاتی و مشروع دفاع از خود را بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد اعمال می کند و در این راستا تمامی اقدامات لازم را برای صیانت از حاکمیت، تمامیت ارضی، مردم و منافع حیاتی ملی خود به عمل خواهد آورد.

جمهوری اسلامی ایران همچنین از تمامی دولت‌های عضو سازمان ملل متحد که مسئولیت حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را بر عهده دارند میخواهد این اقدام تجاوزکارانه را به طور صریح و بدون ابهام محکوم نموده و اقدامات فوری و جمعی لازم را برای پایان دادن به خونریزی و جنگ علیه مردم ایران اتخاذ کنند، چرا که این وضعیت بی تردید تهدیدی بی سابقه علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی به شمار می‌آید.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد.

احترامات فائقه را تجدید مینماید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حق ایران برای دفاع مشروع، ۷ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام و به استحضار نامه پیشین مورخ ۳ مارس ۲۰۲۶ (S/۱۲۱/۲۰۲۶) در مورد اقدامات تجاوزکارانه و جنگ تحمیلی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و نیز اعمال حق ذاتی دفاع مشروع ایران طبق منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل، توجه جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به موارد زیر جلب می‌نمایم:

تجاوز نظامی مشترک رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران که از روز شنبه، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، با ترور رهبر معظم انقلاب اسلامی و شماری از مقامات عالیرتبه کشورم و همچنین با حملات همزمان به زیرساخت‌های نظامی و غیرنظامی - از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، تأسیسات ورزشی، منازل مسکونی و مراکز خدمات عمومی - آغاز شد و تا امروز ادامه دارد، نقض آشکار حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود؛ پاسخ به این تجاوز نظامی وحشیانه، اعمال حق ذاتی دفاع مشروع جمهوری اسلامی ایران است که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح شده است. نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران از تمامی توانمندی‌ها و امکانات موجود برای دفع این تجاوز جنایتکارانه استفاده می‌کنند. اعمال حق ذاتی دفاع مشروع ایران تا زمانی که تجاوز متوقف شود، یا تا زمانی که شورای امنیت سازمان ملل با انجام مسئولیت خود تحت ماده ۳۹ منشور، متجاوزان را تعیین و مسئولیت و پاسخگویی آن‌ها را در قبال اقدامات تجاوزکارانه‌شان تضمین نماید، ادامه خواهد یافت؛ همان‌طور که در چندین مکاتبه از سوی جمهوری اسلامی ایران به شورای امنیت سازمان ملل توضیح داده شده است، بر اساس اصل بنیادین «sic utere tuo ut alienum non laedas» (از ملک خود چنان استفاده کن که به دیگری آسیب نزنی)، دولت‌ها از اجازه دادن به استفاده از قلمرو خود، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، برای وارد کردن خسارت به سایر دولت‌ها منع شده‌اند. در این راستا، قطعنامه شماره ۳۳۱۴ (XXIX) مجمع عمومی مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ (تعریف تجاوز) که با اجماع تصویب شده و منعکس‌کننده حقوق بین‌الملل عرفی است، در بند ۳ (ف) ماده ۳، «اقدام دولتی که اجازه می‌دهد قلمرو خود را که در اختیار دولت دیگر قرار داده است، توسط آن دولت دیگر برای ارتکاب تجاوز علیه دولت ثالث استفاده شود» را به عنوان اقدام تجاوزکارانه تلقی می‌کند.

علاوه بر این، به عنوان یک اصل بنیادین در حقوق بین‌الملل، دولت‌ها باید تمامی اقدامات لازم را برای جلوگیری از ارتکاب اقدامات تجاوزکارانه علیه سایر دولت‌ها توسط نیروهای مسلح مستقر در قلمرو خود به عمل آورند و نباید چنین اقداماتی را تسهیل یا حمایت کنند. واضح است که در صورت نقض این تعهدات بنیادین، دولتی که قلمرو آن برای انجام اقدامات تجاوزکارانه علیه دولت ثالث استفاده شده است، مسئولیت حقوقی بین‌المللی از جمله مسئولیت جبران خسارات مستقیم و غیرمستقیم ناشی از چنین اقداماتی را بر عهده دارد.

جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی خود برای دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود، و با توجه به عدم ایفای آشکار وظایف و مسئولیت‌های شورای امنیت سازمان ملل تحت منشور ملل متحد، عملیات دفاعی لازم و متناسب را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه انجام داده است. چنین اقداماتی طبق حقوق بین‌الملل قانونی بوده و از قبل به طور واضح و مکرر از طریق کانال‌ها و سطوح مختلف در مورد آن هشدار داده شده بود.

هیچ چیز نمی‌تواند حق ذاتی ایران برای دفاع از خود در برابر تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل را انکار یا تضعیف کند. عملیات دفاعی ایران صرفاً متوجه اهداف و توانمندی‌هایی است که منبع یا مبدأ اقدامات تجاوزکارانه علیه مردم ایران بوده و یا در حمایت از چنین اقداماتی مورد استفاده قرار می‌گیرند. کشورهای منطقه به خوبی آگاهند که حضور پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در قلمرو آن‌ها هیچ نقشی در امنیت منطقه نداشته و در عوض تنها در خدمت حمایت از ارتکاب جنایات علیه غیرنظامیان ایرانی از جمله زنان و کودکان توسط عوامل ایالات متحده و رژیم صهیونیستی بوده است.

جمهوری اسلامی ایران متعهد به حفظ و تحکیم روابط دوستانه با کشورهای منطقه بر اساس احترام متقابل، اصل همسایگی خوب و منافع مشترک می‌باشد.

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد موضوع پیامدهای زیست‌محیطی تجاوز، ۹ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

این افتخار را دارم که نامه پیوست مورخ ۹ مارس ۲۰۲۶ از سرکار خانم شینا انصاری، معاون رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ایران، خطاب به دبیرکل را در خصوص پیامدهای وحشتناک انسانی و زیست‌محیطی ناشی از حملات نظامی اخیر رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، به پیوست تقدیم نمایم.

همانطور که در مکاتبه پیوست اشاره شده است، در شب ۷ مارس ۲۰۲۶، هواپیماهای جنگنده متجاوزین حملات سنگینی را به چندین مرکز ذخیره سوخت در تهران و سایر شهرها انجام دادند. به گزارش جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، انفجار در این تأسیسات مقادیر زیادی از ترکیبات خطرناک - از جمله هیدروکربن‌ها، اکسیدهای گوگرد و نیتروژن - را در جو منتشر کرده است. این امر وضعیت بحرانی‌ای را ایجاد کرده است که با آلودگی شدید هوا و خطرات جدی بهداشتی برای جمعیت غیرنظامی، به ویژه سالمندان و افراد مبتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی و تنفسی همراه است.

به علاوه، بارش باران در استان تهران در صبح روز ۸ مارس ۲۰۲۶ به پراکنده شدن و رسوب این آلاینده‌ها از طریق بارش‌های بسیار اسیدی کمک کرده است. چنین تحولاتی ممکن است منجر به آسیب شدید تنفسی به جمعیت و تخریب گسترده محیط زیست از جمله آلودگی منابع آب و آسیب به اکوسیستم‌ها و موجودات زنده شود.

در پاسخ به این شرایط هشداردهنده، تمام مراکز درمانی در استان تهران در حالت آماده‌باش کامل قرار گرفته‌اند. سازمان حفاظت محیط زیست همچنین به ساکنان تهران و کرج توصیه کرده است که از قرار گرفتن غیرضروری در فضای باز خودداری کرده و تا حد امکان در خانه بمانند.

این حملات نقض آشکار تعهدات بین‌المللی ناشی از موافقت‌نامه‌های چندجانبه زیست‌محیطی از جمله کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد درباره تغییر اقلیم و کنوانسیون تنوع زیستی است که بر مسئولیت دولت‌ها در قبال حفاظت از محیط زیست جهانی و خودداری از اقداماتی که ممکن است باعث آسیب گسترده زیست‌محیطی شود، تأکید دارد.

دولت جمهوری اسلامی ایران از سازمان ملل متحد و نهادهای ذی‌ربط آن می‌خواهد که به طور فوری به این تحولات رسیدگی کرده و اقدامات مقتضی از جمله محکوم کردن اقدامات مخرب زیست‌محیطی و پیگرد مسئولان این جنایت آشکار زیست‌محیطی را به عمل آورند.

سپاسگزار خواهم بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را تجدید می‌نمایم.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد دیپلمات‌های شهید در لبنان، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام، و به استحضار نامه مورخ ۴ مارس ۲۰۲۶ در مورد تهدید غیرقانونی رژیم اسرائیل مبنی بر استفاده از زور علیه اماکن و پرسنل دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران در لبنان، با کمال تأسف و نگرانی عمیق، مراتب را به استحضار جنابعالی و اعضای شورای امنیت می‌رسانم که چهار دیپلمات ایرانی در بیروت به طرز بزدلانه‌ای ترور و به شهادت رسیدند.

در ساعات اولیه بامداد یکشنبه، ۸ مارس ۲۰۲۶، رژیم اسرائیل یک حمله تروریستی عمدی به هتل رامادا در بیروت انجام داد که منجر به ترور و شهادت چهار دیپلمات جمهوری اسلامی ایران به اسامی زیر گردید:

۱) آقای مجید حسنی کندسری (دبیر دوم)؛

۲) آقای علیرضا بی‌آذر (دبیر سوم)؛

۳) آقای حسین احمدلو (وابسته)؛ و

۴) آقای احمد رسولی (عهده دار ماموریت)

این جنایت هولناک به دنبال تهدیدات صریح و علنی رژیم اسرائیل صورت گرفت. در ۳ مارس ۲۰۲۶، سخنگوی رسمی نیروهای مسلح رژیم اسرائیل به طور علنی تهدید به هدف قرار دادن نمایندگان رسمی جمهوری اسلامی ایران در لبنان کرد. در پاسخ به این تهدید آشکار، و به منظور تأمین ایمنی و امنیت آن‌ها، دیپلمات‌های ایرانی به طور موقت از اماکن مسکونی رسمی خود به هتل رامادا نقل مکان کردند. سفارت جمهوری اسلامی ایران این جابه‌جایی را طبق کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک ۱۹۶۱، به وزارت امور خارجه لبنان به عنوان دولت میزبان، اطلاع داده و هماهنگی‌های لازم را به عمل آورد.

قتل هدفمند چهار دیپلمات ایرانی در حالی که به عنوان نمایندگان رسمی یک کشور عضو مستقل در قلمرو یک کشور مستقل دیگر خدمت می‌کردند، یک اقدام تروریستی وحشتناک و نقض جدی حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود. چنین جنایت هولناکی نشان‌دهنده نقض آشکار منشور ملل متحد از جمله ممنوعیت بنیادین استفاده از زور است؛ این اقدام نقض آشکار کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک ۱۹۶۱ و کنوانسیون ۱۹۷۳ درباره پیشگیری و مجازات جرایم علیه اشخاص مورد حمایت بین‌المللی از جمله مأموران دیپلماتیک محسوب می‌شود، که هر دو به صراحت بر تعرض‌ناپذیری و حمایت از مأموران

و اماکن دیپلماتیک تأکید دارند. حمایت از اشخاص مورد حمایت بین‌المللی از جمله دیپلمات‌ها، یک تعهد مستقر و مطلق تحت حقوق بین‌الملل است.

جمهوری اسلامی ایران این جنایت هولناک تروریستی و به شهادت رساندن دیپلمات‌های خود را به صراحت و با قوی‌ترین عبارت‌ها محکوم می‌کند. جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که چنین نقض آشکار حقوق بین‌المللی بی‌کیفر نخواهد ماند. تمامی عاملان این اقدام جنایتکارانه باید کاملاً پاسخگو بوده و به عدالت سپرده شوند. به مرتکبان این جنایت نباید اجازه داده شود از مسئولیت فرار کرده یا از مصونیت در برابر مسئولیت کیفری بین‌المللی خود برخوردار شوند. در این راستا، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل و اعضای شورای امنیت می‌خواهد که:

۱) این حمله تروریستی هولناک علیه دیپلمات‌های جمهوری اسلامی ایران در لبنان را به طور صریح و بدون ابهام محکوم کنند؛ و

۲) پاسخگویی کامل را تضمین کرده و اقدامات لازم را برای به دادگاه کشاندن مسئولان این اقدام جنایتکارانه که در نقض آشکار حقوق بین‌الملل انجام شده است، به عمل آورند.

رژیم اسرائیل مسئولیت کامل ارتکاب این جنایت جنگی را بر عهده داشته و باید کاملاً در قبال پیامدهای آن پاسخگو باشد.

توقع دارد دستور فرمایید این نامه به عنوان سند رسمی شورای امنیت و مجمع عمومی تحت دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» توزیع شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را تجدید می‌نمایم.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدیدهای وزیر جنگ آمریکا، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بنا به دستور دولت متبوعم، مایلم توجه جناب‌عالی و نیز اعضای شورای امنیت را به بیانیه اخیر وزیر جنگ ایالات متحده جلب نمایم؛ بیانیه‌ای که در تعارض آشکار با تمامی اصول و هنجارهای حقوق بین‌الملل ایراد گردیده است:

پیت هگست، وزیر جنگ ایالات متحده آمریکا، در نشست خبری پنتاگون در روز جمعه ۱۳ مارس ۲۰۲۶ اظهار داشت: «ما به فشار آوردن ادامه خواهیم داد. ما به پیش راندن و پیشروی ادامه خواهیم داد، هیچ امانی، هیچ رحم و شفقتی برای دشمنان ما وجود نخواهد داشت.» این اظهارات در حالی بیان شد که بر اساس قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه، صدور دستور مبنی بر عدم اعطای امان، تهدید دشمن به چنین رفتاری، یا اداره مخاصمات بر این مبنا، به‌طور مطلق ممنوع است. این ممنوعیت از دیرباز در اسناد متعدد بین‌المللی، از جمله کنوانسیون چهارم لاهه که ایالات متحده نیز از دولت‌های عضو آن است، تصریح شده است. افزون بر این، این قاعده به‌عنوان یک قاعده مسلم عرفی در حقوق بین‌الملل تثبیت شده و نقض آن بر اساس اسناد حقوقی بین‌المللی، جنایت جنگی محسوب می‌شود.

اظهار فوق در ادامه نشست خبری پیشین وی در تاریخ ۵ سپتامبر ۲۰۲۵ بیان گردیده است؛ نشستی که در آن اعلام کرد وزارت جنگ عملیات خود را با «حداکثر کشندگی، نه با قانون‌مداری ملایم» انجام خواهد داد. همچنین در اظهارات مورخ ۲ مارس ۲۰۲۶، که چند روز پس از آغاز تجاوز جاری علیه حاکمیت و تمامیت ارضی کشورم ایراد شد، بار دیگر تصریح کرد که نیروهای نظامی ایالات متحده مقید به «هیچ قواعد درگیری احمقانه‌ای» نخواهند بود.

در شرایط کنونی که ایالات متحده و رژیم اسرائیل به‌صورت روزانه حملاتی را علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران هدایت می‌کنند، هیچ چیز بیش از اعلام صریح وزیر جنگ مبنی بر عدم اعطای امان، ذهنیت جنایتکارانه حاکم بر نحوه اداره مخاصمات توسط رهبران ایالات متحده را آشکار نمی‌سازد. این بیانیه همچنین موجب تحقق مسئولیت بین‌المللی ایالات متحده و نیز مسئولیت کیفری بین‌المللی فردی وزیر جنگ آن کشور می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل و شورای امنیت می‌خواهد که در چارچوب مسئولیت‌های خود در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، اقدامات مقتضی را برای پاسخگو ساختن مقامات ایالات متحده که

در ارتکاب این جنایت جنگی و سایر جنایات جنگی دخیل هستند اتخاذ نموده و از عادی‌سازی بیشتر نقض‌های حقوق بین‌الملل جلوگیری به عمل آورند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات و خسارات وارده به اماکن تاریخی، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین ما در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، مایلم توجه جناب‌عالی را به مخاطرات جدی‌ای که در نتیجه تهاجم نظامی مستمر ایالات متحده و رژیم اسرائیل از تاریخ ۲۸ فوریه متوجه میراث فرهنگی و تاریخی جمهوری اسلامی ایران شده است جلب نمایم. در پی این حملات غیرقانونی، چندین اثر و محوطه فرهنگی و تاریخی پیشاپیش آسیب دیده‌اند و این امر نگرانی‌های جدی در خصوص امنیت میراث فرهنگی گران‌بهای ایران برانگیخته است.

در این راستا، ضمن محکوم نمودن قاطع تهاجم نظامی ارتکابی توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران، لازم است توجه جامعه بین‌المللی به مخاطرات جبران‌ناپذیری که چنین اقداماتی متوجه میراث فرهنگی کهن ایران می‌سازد جلب گردد. چندین محوطه ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو، از جمله کاخ گلستان، میدان نقش جهان، کاخ چهل‌ستون در اصفهان، و همچنین دره تاریخی خرم‌آباد و غارهای پیشاتاریخی آن، تاکنون به‌عنوان بخشی از میراث فرهنگی مشترک بشریت در معرض خطر مستقیم قرار گرفته‌اند. هرگونه آسیب به این آثار نه‌تنها خسارتی جبران‌ناپذیر برای ملت ایران، بلکه برای کل جامعه بین‌المللی خواهد بود.

چنین اقداماتی نقض آشکار حقوق بین‌الملل و اصول منشور ملل متحد محسوب می‌شود. این اقدامات همچنین با اسناد حقوقی الزام‌آور بین‌المللی که به حفاظت از اموال فرهنگی اختصاص دارند در تعارض است؛ از جمله کنوانسیون ۱۹۷۲ یونسکو درباره حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان، کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت بروز مخاصمه مسلحانه و پروتکل دوم آن (۱۹۹۹)، و نیز قطعنامه‌های مرتبط شورای امنیت از جمله قطعنامه ۲۳۴۷ (۲۰۱۷) که به‌طور قاطع تخریب میراث فرهنگی، از جمله تخریب اماکن مذهبی و آثار تاریخی را محکوم می‌کند.

افزون بر این، بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حملات عمدی علیه اموال فرهنگی و بناهای تاریخی به‌طور مطلق ممنوع بوده و ممکن است مصداق جنایت جنگی تلقی گردد. چنین اقداماتی صراحتاً بر اساس کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه، حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی و اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی ممنوع شده است؛ اساسنامه‌ای که هدایت عامدانه حملات علیه ساختمان‌های

اختصاص‌یافته به امور مذهبی، هنری، علمی یا بناهای تاریخی، مشروط بر آنکه اهداف نظامی محسوب نشوند، را جرم‌انگاری کرده است.

میراث فرهنگی و تاریخی، که تجلی ممتاز خلاقیت انسانی و گواه زنده گذر زمان است، نه‌تنها دارایی‌ای بی‌بدیل و میراث مشترک بشریت به شمار می‌آید، بلکه بنیان اساسی هویت تاریخی و حافظه جمعی جوامع انسانی را نیز تشکیل می‌دهد. از این‌رو، پاسداری از این گنجینه‌های یگانه، تکلیفی هم اخلاقی و هم حقوقی است که فراتر از مرزها قرار دارد و بر همبستگی و مسئولیت مشترک جامعه بین‌المللی استوار است.

با توجه به مراتب فوق، جمهوری اسلامی ایران از جناب‌عالی درخواست می‌نماید که این موضوع را به اطلاع اعضای سازمان ملل متحد و شورای امنیت رسانده، این اقدامات غیرقانونی را محکوم نموده و از متجاوزان، یعنی ایالات متحده و رژیم اسرائیل، بخواهید که به تعهدات خود پایبند بوده و از هدف قرار دادن اماکن فرهنگی و تاریخی که به‌عنوان میراث مشترک بشریت شناخته می‌شوند خودداری نمایند.

جمهوری اسلامی ایران همچنین از جامعه بین‌المللی می‌خواهد که مسئولیت مشترک خود در قبال حفاظت از میراث فرهنگی بشریت را پاس داشته و تضمین نماید که هرگونه اقدامی که این یادمان‌های غیرقابل جایگزین تمدن انسانی را به خطر اندازد یا نابود سازد، با پاسخگویی کامل همراه گردد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» توزیع گردد

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به مراکز آموزشی از جمله مدرسه میناب، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین ما در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، بدین‌وسیله توجه جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت را به پیامدهای خطیر تهاجم نظامی مستمر ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، به‌ویژه آثار ویرانگر این حملات بر کودکان و مؤسسات آموزشی، جلب می‌نمایم. این حملات وحشیانه و بی‌رحمانه که از طریق بمباران غیرقانونی مناطق مسکونی، مراکز بهداشتی و زیرساخت‌های حیاتی آموزشی در سراسر کشور ما، به‌ویژه مدارس، انجام شده است، به از دست رفتن اندوهبار جان انسان‌های بی‌گناه، از جمله دانش‌آموزان و معلمان، انجامیده و موجب تخریب گسترده تأسیسات و زیرساخت‌های آموزشی شده است.

در این راستا، بدین‌وسیله گزارش تهیه‌شده توسط وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران درباره ابعاد حقوقی و حقوق بشری حمله جنایتکارانه ایالات متحده به یک مدرسه ابتدایی در میناب در روز شنبه ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، به همراه اطلاعات تکمیلی درباره دانش‌آموزان دختر آن مدرسه که در این جنایات هولناک جان خود را از دست داده‌اند، در پیوست جهت استحضار تقدیم می‌گردد.

چنان‌که در نامه‌های پیشین ما اطلاع‌رسانی شده است، مدرسه ابتدایی دخترانه در شهر میناب، استان هرمزگان، در نتیجه یک حمله موشکی به‌طور کامل تخریب گردید. در این حمله، بیش از ۱۶۸ دانش‌آموز، عمدتاً در سن ۷ تا ۱۲ سالگی، به همراه چندین نفر از معلمان و کارکنان مدرسه به شهادت رسیدند و ۱۱۰ نفر نیز مجروح شدند. افزون بر این فاجعه در میناب، آمار مستند مربوط به حملات غیرانسانی علیه مدارس تا تاریخ ۳ مارس ۲۰۲۶ ابعاد و شدت این فاجعه را به شرح زیر نشان می‌دهد:

- استان فارس: ۱ معلم و ۵ دانش‌آموز کشته شدند؛
- استان ایلام: ۱ معلم و ۲ دانش‌آموز کشته شدند؛
- استان آذربایجان شرقی: ۲ دانش‌آموز کشته و ۱ معلم مجروح شد؛
- تهران: ۳ دانش‌آموز کشته و ۲ دانش‌آموز مجروح شدند؛
- قزوین: ۱ دانش‌آموز کشته شد؛
- حومه استان تهران: ۱ معلم و ۱ دانش‌آموز کشته شدند.

افزون بر این، دست‌کم ۶۵ مؤسسه آموزشی آسیب‌های شدید دیده‌اند و چندین مدرسه نیز به‌طور کامل تخریب شده‌اند. این حملات موجب اخلال جدی در روند آموزش هزاران دانش‌آموز شده و فضایی از هراس و ناامنی برای کودکان و خانواده‌های آنان ایجاد کرده است.

هدف قرار دادن عامدانه اهداف غیرنظامی، به‌ویژه مدارس و تأسیسات آموزشی، نقض آشکار حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله اصول بنیادین تفکیک، تناسب و احتیاط محسوب می‌شود. افزون بر این، هدف قرار دادن عمدی مدارس و دانش‌آموزان اقدامی غیرانسانی و نکوهیده است که آینده یک ملت و نسل‌های آن را هدف قرار می‌دهد. مؤسسات آموزشی باید همواره فضاهایی مصون برای یادگیری و رشد باقی بمانند و هرگز نباید به اهداف عملیات نظامی تبدیل شوند. از این‌رو، بسیار نگران‌کننده و تأسف‌بار است که ایالات متحده، به‌عنوان یکی از اعضای دائم شورای امنیت، به‌طور آشکار قطعنامه‌هایی را که خود به تصویب آن‌ها رأی داده است نقض کرده است.

با توجه به مراتب فوق و با یادآوری اینکه شورای امنیت بارها و به‌طور قاطع حملات علیه مدارس و تأسیسات آموزشی را محکوم کرده است، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل و شورای امنیت می‌خواهد که بدون تأخیر برای رسیدگی به این نقض‌های فاحش اقدام نمایند.

شورای امنیت باید به‌طور قاطع هدف قرار دادن عمدی مدارس و دانش‌آموزان در جمهوری اسلامی ایران توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل را محکوم نموده و اقدامات مشخصی برای تضمین پاسخگویی کامل مرتکبان این جنایات هولناک و نقض‌های جدی علیه غیرنظامیان و مؤسسات آموزشی اتخاذ نماید

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر و گزارش پیوست به‌عنوان اسناد رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد بمباران جزایر خارگ و ابوموسی، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین، از جمله نامه‌های مورخ ۵ و ۸ مارس ۲۰۲۶ (S/2026/130) در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، مایلم مراتب ذیل را به استحضار جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت برسانم که ایالات متحده و رژیم اسرائیل همچنان به حملات نظامی گسترده و بی‌رحمانه خود علیه جمهوری اسلامی ایران و مردم ایران ادامه می‌دهند. متجاوزان اکنون اقدامات غیرقانونی خود را به هدف‌گیری گسترده و عامدانه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در سراسر کشور تشدید کرده‌اند.

علاوه بر استمرار جنایات فجیع خود در سراسر کشور، ایالات متحده در نیمه‌شب جمعه، ۱۳ مارس ۲۰۲۶، حملات هوایی گسترده و بمباران‌های سنگینی را علیه دو جزیره ایرانی در خلیج فارس، ابوموسی و خارگ، آغاز نمود. این حملات بی‌ملاحظه و غیرقانونی به‌طور خاص جزیره خارگ را هدف قرار داد؛ جزیره‌ای که یکی از مراکز حیاتی زیرساخت انرژی و صادرات نفت ایران محسوب می‌شود و بدین ترتیب زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی را در معرض خطری جدی قرار داد. بلافاصله پس از این حمله غیرمسئولانه، رئیس‌جمهور ایالات متحده در بیانیه‌ای عمومی در شبکه‌های اجتماعی، آشکارا مسئولیت این اقدام تجاوزکارانه را پذیرفت و تهدید کرد که تمامی تأسیسات و زیرساخت‌های نفتی در این جزیره را هدف قرار خواهد داد.

از همان آغاز این جنگ بی‌دلیل و افسارگسیخته، مناطق مسکونی پرجمعیت و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی در سراسر ایران به‌طور عامدانه و بی‌تمایز توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل هدف قرار گرفته‌اند. فرودگاه‌ها، از جمله تأسیسات و هواپیماهای غیرنظامی، مدارس، بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، آمبولانس‌ها، ساختمان‌های مسکونی، تأسیسات ورزشی و سایر زیرساخت‌های غیرنظامی به‌طور عامدانه مورد حمله قرار گرفته و تخریب شده‌اند؛ امری که نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه محسوب می‌شود. ایالات متحده و اسرائیل آشکارا بی‌اعتنایی خود را نسبت به حقوق بین‌الملل نشان داده و در ارتکاب این جنایات هولناک هیچ‌گونه خویشتنداری به خرج نمی‌دهند. حتی اماکن میراث فرهنگی نیز از این بمباران‌های بی‌تمایز در امان نمانده‌اند. اهداف زیست‌محیطی نیز مورد اصابت قرار گرفته‌اند و این امر خسارات جدی و بالقوه پایدار به محیط زیست طبیعی وارد کرده است. در تاریخ ۷ مارس ۲۰۲۶، حملات

اسرائیل به مخازن سوخت و تأسیسات مربوطه در تهران موجب انتشار مقادیر زیادی از آلاینده‌های خطرناک و سمی در جو شد. این حملات باعث آلودگی شدید هوا و ایجاد خطرات جدی برای سلامت غیرنظامیان، به‌ویژه کودکان، زنان، سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای، شده است. آلودگی خاک و منابع آب زیرزمینی می‌تواند آسیب‌هایی بلندمدت، حتی در مقیاس نسلی، به همراه داشته باشد. این اقدامات مصداق روشن جنایت جنگی است.

از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ تاکنون، حملات نظامی مستمر ایالات متحده و رژیم اسرائیل منجر به شهادت بیش از ۱,۳۴۸ غیرنظامی شده است که در میان آنان ۲۳۳ زن و ۲۰۲ کودک، از جمله ۱۲ کودک زیر پنج سال، قرار دارند. بیش از ۱۷,۰۰۰ غیرنظامی نیز مجروح شده‌اند و ۱۹,۷۳۴ مکان غیرنظامی تخریب شده یا به‌شدت آسیب دیده‌اند. این حملات ۱۶,۱۹۱ واحد مسکونی، ۱,۶۱۷ مرکز تجاری و خدماتی، ۷۷ مرکز پزشکی و دارویی، ۶۵ مدرسه و مؤسسه آموزشی و ۱۶ ساختمان جمعیت هلال احمر را هدف قرار داده‌اند، افزون بر چندین تأسیسات زیرساختی انرژی. گستره، شدت و ماهیت نظام‌مند این حملات علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی به‌روشنی نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه محسوب می‌شود و مصداق جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است که مرتکبان آن باید به‌طور کامل مورد پاسخگویی قرار گیرند.

با وجود مکاتبات مکرر ایران که از شورای امنیت خواسته است مسئولیت خود را ایفا نموده و برای پایان دادن به این جنگ جنایتکارانه اقدام فوری به عمل آورد، شورا همچنان در سکوت و بی‌عملی کامل باقی مانده است. این بی‌عملی در حالی استمرار یافته است که شورای امنیت طبق منشور ملل متحد مسئولیت اصلی حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را بر عهده دارد. چنین بی عملی، نتیجه مستقیم کارشکنی یکی از اعضای دائم، یعنی ایالات متحده، است که خود متجاوز اصلی در این جنگ بی‌دلیل و بی‌مبنا علیه ایران محسوب می‌شود.

با توجه به پیامدهای خطیر این جنگ غیرقانونی و ناعادلانه علیه ایران، که تاکنون موجب تخریب گسترده و تلفات قابل توجه غیرنظامیان شده است، برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران بدین‌وسیله بار دیگر و با شدیدترین عبارات ممکن، این اقدامات تجاوزکارانه وحشیانه و غیرقانونی را محکوم نموده و مجدداً از دبیرکل و اعضای مسئول شورای امنیت می‌خواهد که به وظایف خود وفق منشور ملل متحد عمل کرده و:

• به‌طور قاطع و بدون ابهام، اعمال تجاوزکارانه و حملات وحشیانه مستمر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران را که در نقض آشکار منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل صورت می‌گیرد و تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود، محکوم نمایند؛

• ایالات متحده و اسرائیل را ملزم سازند فوراً تمامی اقدامات تجاوزکارانه نظامی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی ایران را متوقف نموده و بی‌درنگ حملات عامدانه و بی‌تمایز علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی را که نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل حقوق بشر، محسوب می‌شود متوقف کنند؛

• پاسخگویی کامل در قبال نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت، که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های غیرنظامی ایران ارتکاب یافته و همچنان در حال ارتکاب است، تضمین نمایند.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل بین‌المللی اعمال تجاوزکارانه خود و نیز تمامی نقض‌های حاکمیت و تمامیت ارضی ایران را بر عهده دارند، همچنان که مسئول مرگ غیرنظامیان و خسارات گسترده واردشده به زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران نیز هستند.

همان‌گونه که در نامه‌های پیشین ما به‌طور رسمی اعلام شده است، جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به این تجاوز عامدانه و بی‌دلیل، حق ذاتی دفاع مشروع خود را مطابق با ماده ۵۱ منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل اعمال کرده و همچنان به اعمال آن ادامه می‌دهد تا از حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع حیاتی خود دفاع کند، مادامی که این جنگ تجاوزکارانه بی‌دلیل ادامه داشته باشد و شورای امنیت در انجام وظایف و مسئولیت‌های خود وفق منشور ملل متحد قصور ورزد. ایران عملیات دفاعی لازم و متناسب را علیه پایگاه‌ها و تأسیسات متجاوزان در منطقه انجام داده و همچنان انجام می‌دهد. ایران صرفاً اهداف، دارایی‌ها و تأسیسات نظامی متجاوزان را هدف قرار می‌دهد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در واکنش به ادعاهای وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام، این نامه را در پاسخ به نامه مورخ ۱۰ مارس ۲۰۲۶ نماینده رژیم اسرائیل (۱۶۲/۲۰۲۶/S) می‌نویسم. پیوست آن نامه‌ای از وزیر امور خارجه رژیم اسرائیل است که حاوی مجموعه‌ای از اتهامات بی‌اساس علیه جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، که تلاشی دیگر از سوی رژیم اسرائیل برای تحریف واقعیت، گمراه ساختن شورای امنیت و توجیه اقدامات تجاوزکارانه غیرقانونی خود علیه جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران قاطعانه تمام اتهامات مندرج در آن نامه را رد می‌کند. ادعاهای مطرح شده توسط رژیم اسرائیل کاملاً بی‌اساس است و تلاشی عمدی برای وارونه جلوه دادن حقایق با نشان دادن متجاوز به عنوان قربانی، در حالی که نقض‌های جدی خود را از حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد پنهان می‌کند، می‌باشد. در این راستا، توجه جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به موارد زیر جلب می‌کنم:

۱. تجاوز نظامی مستمر اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران که به طور مشترک و هماهنگ با ایالات متحده انجام می‌شود، مصداق بارز تجاوز و نقض آشکار بند ۲ ماده ۴ منشور ملل متحد است که تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را ممنوع می‌کند. تلاش اسرائیل برای توجیه این اقدامات غیرقانونی تحت عنوان دفاع مشروع به اصطلاح «پیشگیرانه» یا «پیش‌دستانه»، یا «رفع تهدید وجودی»، هیچ مبنایی در حقوق بین‌الملل ندارد. حق ذاتی دفاع از خود طبق ماده ۵۱ منشور تنها در پاسخ به یک حمله مسلحانه ایجاد می‌شود. حدس و گمان‌های سیاسی، برچسب‌ها یا تهدیدهای ساخته شده نمی‌توانند توجیه قانونی برای تجاوز نظامی یکجانبه باشند.

۲. جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک کشور عضو مستقل سازمان ملل متحد، حق ذاتی دفاع از خود را طبق ماده ۵۱ منشور در پاسخ به حملات مسلحانه و اقدامات تجاوزکارانه مستمر انجام شده توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه قلمرو، حاکمیت و مردم خود از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، اعمال کرده و همچنان اعمال می‌کند.

هرگونه اقدام تدافعی انجام شده توسط جمهوری اسلامی ایران صرفاً متوجه اهداف نظامی مشروع است و مطابق با اصول ضرورت، تناسب و تفکیک در حقوق بین‌الملل انجام می‌شود. تلاش اسرائیل برای به تصویر کشیدن اقدامات دفاعی مشروع ایران به عنوان حملات غیرقانونی، تلاشی آشکار برای پنهان کردن مسئولیت خود در قبال شروع یک جنگ تجاوزکارانه و تشدید تنش‌ها در منطقه است.

۳. وزیر امور خارجه رژیم اسرائیل به عمد جنایات جدی و مداوم و نقض‌های فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی را که توسط اسرائیل و ایالات متحده علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران مرتکب شده‌اند، حذف می‌کند. از آغاز این جنگ ناروا و بی‌دلیل، مناطق مسکونی پرجمعیت و زیرساخت‌های ضروری غیرنظامی در سراسر ایران به طور عمدی و بی‌رویه توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل هدف قرار گرفته‌اند. فرودگاه‌ها، از جمله تأسیسات و هواپیماهای غیرنظامی، مدارس، بیمارستان‌ها، مراکز بهداشتی درمانی، آمبولانس‌ها، ساختمان‌های مسکونی، تأسیسات ورزشی و سایر زیرساخت‌های غیرنظامی، در نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی، عمداً مورد حمله و تخریب قرار گرفته‌اند.

۴. حتی مکان‌های میراث فرهنگی نیز از این بمباران‌های بی‌رویه در امان نمانده‌اند. اهداف زیست‌محیطی نیز مورد اصابت قرار گرفته‌اند که باعث آسیب جدی و بالقوه پایدار به محیط زیست طبیعی شده است. در ۷ مارس ۲۰۲۶، حملات اسرائیل به انبارها و تأسیسات سوخت در تهران، مقادیر زیادی آلاینده‌های خطرناک و سمی را در جو منتشر کرد. این حملات باعث آلودگی شدید هوا شده و خطرات جدی بهداشتی را برای غیرنظامیان - به ویژه کودکان، زنان، سالمندان و افراد دارای شرایط پزشکی از پیش موجود - ایجاد می‌کند. آلودگی خاک و آب‌های زیرزمینی می‌تواند آسیب بلندمدت و حتی نسلی را به همراه داشته باشد.

۵. از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، حملات نظامی مستمر انجام شده توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل منجر به شهادت بیش از ۱,۳۴۸ غیرنظامی، از جمله ۲۳۳ زن و ۲۰۲ کودک، که در میان آنها ۱۲ کودک زیر پنج سال هستند، شده است. بیش از ۱۷,۰۰۰ غیرنظامی زخمی شده‌اند و ۱۹,۷۳۴ مکان غیرنظامی تخریب یا به شدت آسیب دیده‌اند. این حملات ۱۶,۱۹۱ خانه مسکونی، ۱,۶۱۷ مرکز تجاری و خدماتی، ۷۷ مرکز پزشکی و دارویی، ۶۵ مدرسه و مؤسسه آموزشی و ۱۶ ساختمان هلال‌احمر، به علاوه چندین تأسیسات زیرساخت انرژی را هدف قرار داده‌اند. ماهیت، شدت، و سیستماتیک این حملات علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی به وضوح نقض‌های جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی را تشکیل می‌دهد و مصداق جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است که مرتکبان باید مسئولیت کامل آن را متحمل شوند.

۶. نامه اسرائیل همچنین اتهامات با انگیزه سیاسی را در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران تکرار می‌کند. این ادعاها فاقد اعتبار هستند. فعالیت‌های هسته‌ای ایران در چارچوب حقوق و تعهدات خود تحت معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای انجام شده است. بسیار طعنه‌آمیز است که رژیم اسرائیل - تنها موجودیت در خاورمیانه که دارای سلاح هسته‌ای است - به دنبال متهم کردن دیگران به جاه‌طلبی‌های هسته‌ای است. اسرائیل تنها رژیم در منطقه است که دارای سلاح هسته‌ای بوده و در عین حال از پیوستن به NPT خودداری کرده و نظارت بین‌المللی بر تأسیسات هسته‌ای خود را رد می‌کند. زرادخانه هسته‌ای اعلام نشده و امتناع مداوم آن از قرار دادن تأسیسات خود تحت نظارت آژانس، تهدیدی جدی و مستمر برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای است. دهه‌هاست که جامعه بین‌المللی خواستار ایجاد منطقه عاری از سلاح هسته‌ای و سایر سلاح‌های کشتار جمعی در خاورمیانه شده است. ادامه مخالفت اسرائیل با این هدف، یکی از موانع اصلی دستیابی به امنیت پایدار منطقه‌ای باقی مانده است.

۷. جمهوری اسلامی ایران به اصل آزادی دریانوردی طبق حقوق بین‌الملل احترام گذاشته و به آن متعهد است. وضعیت کنونی در منطقه، از جمله در تنگه هرمز، نتیجه اعمال قانونی حق ذاتی دفاع از خود توسط ایران نیست. بلکه پیامد مستقیم یک جنگ تجاوزکارانه ناروا و گسترده است که توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه ایران آغاز شده و بدین وسیله صلح و امنیت منطقه را به شدت تضعیف کرده است. علاوه بر این، ادعای مندرج در نامه مبنی بر اینکه ایران حملات مسلحانه را در اروپا و قفقاز هدایت کرده است، کاملاً بی‌اساس است و قاطعانه رد می‌شود. چنین اتهامات بی‌اساسی به وضوح برای منحرف کردن توجه جامعه بین‌المللی از ریشه‌های اصلی تنش‌های فعلی در منطقه - یعنی جنگ تجاوزکارانه ناروا و غیرقانونی آغاز شده توسط اسرائیل و ایالات متحده علیه ایران - طراحی شده است.

۸. نامه رژیم اسرائیل حاوی اظهارات تحریک‌آمیزی در مورد امور داخلی جمهوری اسلامی ایران است. چنین اظهاراتی نقض آشکار اصل عدم مداخله در امور داخلی کشورهای مستقل، که سنگ بنای منشور ملل متحد است، محسوب می‌شود.

رژیم اسرائیل مسئولیت کامل بین‌المللی را در قبال اقدامات تجاوزکارانه خود و تمام نقض‌های حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، و همچنین در قبال تلفات غیرنظامیان و آسیب گسترده وارد شده به زیرساخت‌های غیرنظامی در آن کشور، بر عهده دارد.

شورای امنیت باید مسئولیت اصلی خود را برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی ایفا کرده و به این نقض‌های فاحش منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل رسیدگی کند. شورا نباید اجازه دهد اصول بنیادین منشور توسط تلاش‌های رژیم اسرائیل برای توجیه و عادی‌سازی استفاده غیرقانونی از زور و جنگ تجاوزکارانه علیه کشورهای منطقه فرسایش یابد.

جمهوری اسلامی ایران همچنان به اهداف و اصول منشور ملل متحد و به حفظ صلح و ثبات در منطقه متعهد است. با این حال، ایران به اعمال حق ذاتی و قانونی دفاع از خود در برابر هرگونه اقدام تجاوزکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی یا مردم خود ادامه خواهد داد.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام ما را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ترور دیپلمات‌های ایرانی در لبنان، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام، و به دنبال نامه‌های قبلی خود به تاریخ ۵ مارس ۲۰۲۶ S/۱۲۵/۲۰۲۶ و ۱۰ مارس ۲۰۲۶ A/۶۶۹/۸۰—S/۱۵۳/۲۰۲۶ در مورد تهدید به استفاده از زور و ترور دیپلمات‌های ایرانی در لبنان توسط رژیم اسرائیل، با تأسف عمیق، جنابعالی و اعضای شورای امنیت را از ترور دو دیپلمات ایرانی دیگر، یعنی آقای سیدرضا موسوی (رایزن سوم) و آقای امیر مرادی (مامور اعزامی/عهده دار ماموریت)، که در نتیجه حملات تروریستی رژیم اسرائیل در بیروت در تاریخ‌های ۸ و ۱۳ مارس ۲۰۲۶ به شهادت رسیدند، مطلع می‌سازم.

از تاریخ ۸ مارس ۲۰۲۶، در نتیجه اقدامات تروریستی و استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم اسرائیل، شش دیپلمات ایرانی در لبنان ترور شده‌اند، به شرح زیر:

۱) آقای سید رضا موسوی (رایزن سوم)؛
۲) آقای مجید حسنی کندسر (دبیر دوم)؛
۳) آقای علیرضا بی‌آزار (دبیر سوم)؛
۴) آقای حسین احمدلو (وابسته)؛
۵) آقای احمد رسولی (مامور اعزامی)؛ و
۶) آقای امیر مرادی (مامور اعزامی/عهده دار ماموریت)

جمهوری اسلامی ایران این جنایات تروریستی شنیع و بزدلانه را قاطعانه و به شدیدترین وجه ممکن محکوم می‌کند. همانطور که در نامه‌های پیشین ذکر شد، هدف قرار دادن هدفمند دیپلمات‌های ایرانی، در حالی که به عنوان نمایندگان رسمی یک کشور عضو مستقل در قلمرو یک کشور مستقل دیگر خدمت می‌کنند، مصداق بارز تروریسم و نقض فاحش حقوق بین‌الملل است.

چنین جنایت هولناکی نشان‌دهنده نقض آشکار منشور ملل متحد، از جمله ممنوعیت اساسی استفاده از زور است. همچنین نقض آشکار کنوانسیون وین درباره روابط دیپلماتیک (۱۹۶۱) و کنوانسیون منع و مجازات جرایم علیه اشخاص تحت حمایت بین‌المللی، از جمله مأموران دیپلماتیک (۱۹۷۳) محسوب

می‌شود که هر دو به صراحت بر مصونیت و حمایت از مأموران و مأموریت‌های دیپلماتیک تأکید دارند.

حمایت از اشخاص تحت حمایت بین‌المللی، از جمله دیپلمات‌ها، تعهدی تثبیت شده و مطلق در حقوق بین‌الملل است. هرگونه نقض این تعهد مستلزم مسئولیت بین‌المللی است و نباید بدون مجازات بماند.

۱. این حمله تروریستی شنیع علیه دیپلمات‌های جمهوری اسلامی ایران در لبنان را صریحاً و بدون ابهام محکوم کند؛ و

۲. پاسخگویی کامل را تضمین کرده و اقدامات لازم را برای معرفی عاملان این اقدام جنایتکارانه که در نقض آشکار حقوق بین‌الملل انجام شده، به عدالت به عمل آورد.

رژیم اسرائیل مسئولیت کامل ارتکاب این جنایت جنگی را بر عهده دارد و باید در قبال پیامدهای آن کاملاً پاسخگو باشد.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت و مجمع عمومی تحت دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل به همراه گزارش تجاوزات نظامی مستمر علیه ملت ایران، ۱۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین، بدین‌وسیله گزارش تحت عنوان «مروری بر اقدام مستمر تجاوزکارانه علیه ملت ایران» را که به تبیین ابعاد مختلف تجاوز جنایتکارانه، بی‌دلیل و از پیش طراحی‌شده‌ای می‌پردازد که از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل ارتکاب یافته است، به پیوست تقدیم می‌نمایم.

چنان‌که در گزارش مزبور اشاره شده است، ایالات متحده و رژیم اسرائیل، تحت رهبری یک عنصر جنایتکار جنگ‌طلب و فردی که مشمول حکم بازداشت به‌دلیل ارتکاب جنایات جنگی می‌باشد، سلسله‌ای هماهنگ از حملات را علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران آغاز نموده‌اند. این اقدام تجاوزکارانه فجیع در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل صورت گرفته و به‌عنوان نقض مستمر یک قاعده آمره حقوق بین‌الملل ادامه دارد.

این تجاوز مستمر در ادامه اقدامات تجاوزکارانه بی‌دلیلی است که توسط همین بازیگران در ژوئیه ۲۰۲۵ ارتکاب یافت و منجر به شهادت صدها غیرنظامی و تخریب گسترده اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی، از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، گردید. این روند با ترور فجیع عالی‌ترین مقام جمهوری اسلامی ایران، به‌عنوان یک دولت عضو دارای حاکمیت در سازمان ملل متحد، آغاز شد. در اقدامی بزدلانه و جنایتکارانه، ایالات متحده و رژیم اسرائیل به‌طور عامدانه رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، حضرت آیت‌الله سید علی خامنه‌ای، را هدف قرار دادند. این اقدام بزدلانه و جنایتکارانه، تعرضی مستقیم به اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله منع توسل به زور، اصل تساوی حاکمیتی دولت‌ها، و اصل مصونیت و مصونیت تعرض‌ناپذیر رؤسای دولت‌ها محسوب می‌شود و همچنین بیانگر تشدیدی خطرناک و بی‌سابقه است که اساسی‌ترین هنجارهای دولت‌بودگی در میان ملل را هدف قرار می‌دهد.

با این حال، موارد فوق صرفاً آغاز سلسله‌ای از جنایات فاحشی است که به‌ندرت در تاریخ معاصر مشاهده شده است. حملات نظامی متجاوزان، اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران، از جمله مناطق مسکونی، مدارس، بیمارستان‌ها و کارکنان و تجهیزات امدادی را هدف قرار داده و منجر به شهادت ده‌ها غیرنظامی بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، و مجروح شدن شمار بیشتری گردیده است.

تخریب عامدانه و افسارگسیخته یک مدرسه ابتدایی در میناب، شهری کوچک در استان هرمزگان،

که منجر به شهادت بیش از ۱۷۰ دانش‌آموز دختر و پسر بی‌گناه گردید؛ هدف قرار دادن مدارس در شرق تهران و شهر آبیک در استان قزوین؛ حمله به یک سالن ورزشی در لامرد استان فارس و یک ورزشگاه در تهران؛ شلیک موشک به یک منطقه پرجمعیت در سنندج، استان کردستان در غرب ایران؛ و نیز هدف قرار دادن بیمارستان‌ها، منازل مسکونی، ساختمان‌های جمعیت هلال احمر و سایر زیرساخت‌های غیرنظامی، تنها بخشی از جنایات جنگی و جنایات علیه بشریتی است که به‌صورت روزانه توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل ارتکاب می‌یابد.

گزارش پیوست که از طریق پیوند ذیل نیز قابل دسترسی است:

https://newyork.mfa.ir/files/Survey/20260319021138589463278 51.pdf

در مراحل بعدی با به‌روزرسانی‌های تکمیلی همراه خواهد شد. همان‌گونه که گزارش نشان می‌دهد، علاوه بر هدف قرار دادن غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی و ارتکاب سایر جنایات و نقض‌های فاحش توسط متجاوزان، این تجاوز جنایتکارانه و اقدامات هولناک آنان، حمله‌ای شدید و مستمر علیه نظم حقوقی بین‌المللی مبتنی بر منشور ملل متحد محسوب می‌شود و بیانگر سرپیچی آشکار و بی‌اعتنایی نسبت به حقوق بین‌الملل و حاکمیت قانون در سطح بین‌المللی است. این گزارش که حاوی مصادیق و شواهدی از نقض‌های فاحش ارتکابی توسط متجاوزان است، یادآوری جدی و هشداری قاطع به جامعه بین‌المللی درباره پیامدهای بی‌عملی در قبال چنین سیاست و رویه نهادینه‌شده‌ای از نقض حقوق بین‌الملل به شمار می‌رود. این گزارش خواستار اقدام فوری برای پایان دادن به فرهنگ نفرت‌انگیز مصونیت از مجازات و جلوگیری از شکل‌گیری یک رویه خطرناک و غیرقانونی است که می‌تواند به عادی‌سازی نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل منجر گردد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر و گزارش پیوست به‌عنوان اسناد رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به میدان گازی پارس جنوبی، ۱۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین ما در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، بدین‌وسیله با نهایت فوریت مراتب ذیل را جهت جلب توجه دبیرکل و اعضای شورای امنیت به استحضار می‌رسانم؛ موضوعی که ناظر بر یک حمله جنایتکارانه و تروریستی دیگر علیه زیرساخت‌های انرژی غیرنظامی ایران بوده و مایه نگرانی عمیق است و تهدیدی جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود.

در ساعات اولیه امروز، ۱۸ مارس ۲۰۲۶، تأسیسات گاز غیرنظامی در منطقه جنوبی جمهوری اسلامی ایران، از جمله تأسیسات مرتبط با میدان گازی پارس جنوبی و منطقه عسلویه، به‌طور عامدانه هدف حملات نظامی قرار گرفتند که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل انجام شد. میزان خسارات وارده به تأسیسات گازی ایران در منطقه پارس جنوبی در حال حاضر در دست ارزیابی است. بر اساس ارزیابی‌های اولیه، چندین فاز از میدان گازی پارس جنوبی در نتیجه این حمله جنایتکارانه از کار افتاده و به‌طور موقت از مدار خارج شده‌اند. این تأسیسات، زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی محسوب می‌شوند که برای تأمین انرژی، ثبات اقتصادی و رفاه میلیون‌ها غیرنظامی ضروری هستند.

این حملات جنایتکارانه و تروریستی، نقضی فاحش و جدی از حقوق بین‌الملل، از جمله اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به شمار می‌رود. هدف قرار دادن عامدانه اهداف غیرنظامی، از جمله زیرساخت‌های حیاتی انرژی، به‌موجب حقوق مخاصمات مسلحانه به‌طور مطلق ممنوع بوده و مصداق جنایت جنگی است. افزون بر این، چنین اقدامات غیرقانونی خطر بالای بروز خسارات شدید زیست‌محیطی و پیامدهای فاجعه‌بار انسانی را به همراه دارد، از جمله اختلال در خدمات اساسی، دشواری‌های اقتصادی و تهدید جان غیرنظامیان.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل بین‌المللی این جنایات هولناک، و نیز نقض‌های حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، و همچنین تلفات غیرنظامیان و تخریب گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی در سراسر کشور را بر عهده دارند.

در پاسخ به این حملات عامدانه و غیرقانونی علیه زیرساخت‌های غیرنظامی ایران، جمهوری اسلامی ایران حق ذاتی دفاع مشروع خود را وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد محفوظ دانسته و تمامی اقدامات لازم و متناسب را برای صیانت کامل از حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع حیاتی ملی خود اتخاذ خواهد نمود.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد شهادت دکتر لاریجانی، ۱۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین ما در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، بدین‌وسیله با فوریت توجه جناب‌عالی را به یکی دیگر از اقدامات جنایتکارانه و فجیع ارتکابی توسط رژیم اسرائیل جلب می‌نمایم. در تاریخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، در جریان سلسله‌ای جدید از اقدامات تجاوزکارانه بی‌دلیل و غیرموجه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، و در چارچوب کارزار مستمر ترور هدفمند مقامات عالی‌رتبه سیاسی و نظامی، رژیم اسرائیل به‌طور عامدانه دبیر شورای عالی امنیت ملی، جناب آقای علی لاریجانی را هدف قرار داد. این حمله منجر به شهادت آقای لاریجانی، فرزند ایشان آقای مرتضی لاریجانی، معاون وی آقای علیرضا بیات، و نیز چند تن از نیروهای حفاظتی همراه آنان گردید. این اقدامات بزدلانه تروریستی، امروز با ترور آقای اسماعیل خطیب، وزیر اطلاعات جمهوری اسلامی ایران، در تشدیدی آشکار از رفتار غیرقانونی رژیم اسرائیل تکمیل گردید.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ جنگی بی‌دلیل و تحریک‌نشده را علیه ایران آغاز نمودند که با ترور تروریستی و بزدلانه رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، به‌عنوان عالی‌ترین مقام یک دولت عضو دارای حاکمیت در سازمان ملل متحد، به همراه چندین مقام عالی‌رتبه دولتی آغاز گردید و منجر به کشته و مجروح شدن هزاران غیرنظامی و وارد آمدن خسارات قابل توجه به زیرساخت‌های غیرنظامی شد.

مقامات عالی‌رتبه دولت‌های متجاوز، از جمله رئیس‌جمهور ایالات متحده و نخست‌وزیر جنایتکار اسرائیل، به‌طور علنی این قتل‌های هدفمند و اقدامات تروریستی بزدلانه را مورد تأیید و توجیه قرار داده و صراحتاً مسئولیت این اعمال تجاوزکارانه غیرقانونی را بر عهده گرفته‌اند. این اقدامات بزدلانه تروریستی در نقض آشکار اصول الزام‌آور حقوق بین‌الملل، از جمله اصول مندرج در کنوانسیون ۱۹۷۳ مربوط به پیشگیری و مجازات جرائم علیه اشخاص مورد حمایت بین‌المللی، ارتکاب یافته‌اند. این اعمال موجب تحقق مسئولیت بین‌المللی دولت‌های ذی‌ربط و نیز مسئولیت کیفری بین‌المللی فردی تمامی اشخاصی می‌گردد که در طراحی، صدور دستور، اجازه، ارتکاب یا به‌نحو دیگری در معاونت و مساعدت در این

اقدامات جنایتکارانه دخیل بوده‌اند. مراتب فوق، نافی پاسخگویی در قبال جنایات جنگی مستمر، جنایات علیه بشریت و جنایت تجاوز نمی‌باشد.

ترور مقامات یک کشور تحت هر عنوان یا توجیهی، جنایتی فاحش و غیرقابل دفاع در حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود و باید به‌عنوان هشداری فوری برای جامعه بین‌المللی تلقی گردد. استمرار سکوت و بی‌عملی جامعه بین‌المللی، به‌ویژه شورای امنیت، در قبال چنین اقدامات غیرقانونی، صرفاً موجب جسورتر شدن اسرائیل در عادی‌سازی و نهادینه‌سازی قتل هدفمند مقامات دولتی می‌شود. چنین مصونیتی، سابقه‌ای خطرناک ایجاد کرده و بنیان‌های حاکمیت و حاکمیت قانون را تضعیف می‌نماید و تهدیدی مستقیم علیه صلح و امنیت بین‌المللی به شمار می‌رود. در صورت عدم مهار، این روند به ایران محدود نخواهد ماند، بلکه ناگزیر به مقامات و رهبران سایر کشورها نیز تسری یافته و تمامی دولت‌ها را در معرض خطر قرار داده و صلح و امنیت جهانی را تضعیف خواهد کرد.

با توجه به مراتب فوق، و در شرایطی که عادی‌سازی نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل متأسفانه یکپارچگی نظام بین‌المللی را تهدید می‌نماید، جمهوری اسلامی ایران با قاطعیت از دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت می‌خواهد که به مسئولیت‌های خود وفق منشور در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی عمل نموده و اقدامات مؤثری را برای تضمین پاسخگویی کامل ایالات متحده و رژیم اسرائیل در قبال اقدامات تروریستی فجیع یادشده اتخاذ نمایند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» توزیع گردد

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد موضع ایران نسبت به قطعنامه ۲۸۱۷ شورای امنیت، ۱۸ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

مفتخرم بدین‌وسیله موضع حقوقی جمهوری اسلامی ایران در خصوص قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت سازمان ملل متحد، مصوب ۱۲ مارس ۲۰۲۶، را که به‌نحوی آشکار ناعادلانه، فاقد وجاهت حقوقی و به‌طور بنیادین منفک از واقعیت‌های عینی و حقوقی وضعیت اتخاذ گردیده است، در پیوست تقدیم نمایم.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر و پیوست آن به‌عنوان اسناد رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی ذیل دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

موضع حقوقی جمهوری اسلامی ایران در خصوص قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت سازمان ملل متحد

جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ هدف و قربانی یک عمل آشکار تجاوزکارانه بوده است که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل ارتکاب یافته است. جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح شده است، اقدامات لازم و متناسبی را برای دفاع از حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم خود اتخاذ نموده است. با این حال، در تحولی عمیقاً نگران‌کننده و غیرقابل دفاع، شورای امنیت با نادیده‌انگاری عامدانه این عمل تجاوزکارانه و جنگ تحمیلی مستمر علیه ایران، در تاریخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶ اقدام به تصویب قطعنامه ۲۸۱۷ نمود؛ اقدامی که به‌روشنی نشان‌دهنده قصوری جدی در ایفای مسئولیت اصلی خود در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی است

قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت سازمان ملل متحد آشکارا ناعادلانه، فاقد وجاهت حقوقی و به‌طور بنیادین منفک از واقعیت است. این قطعنامه با نادیده‌انگاری عامدانه جنگ تجاوزکارانه جاری علیه جمهوری اسلامی ایران که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل آغاز شده و از سوی عالی‌ترین مقامات آن‌ها نیز به‌صراحت مورد اذعان قرار گرفته است، بستر واقعی و حقوقی را به‌طور فاحش تحریف می‌کند. این قطعنامه با چنین رویکردی، حق ذاتی و غیرقابل سلب ایران در دفاع مشروع را که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح شده است، نقض نموده و بدین‌ترتیب به‌طور مستقیم با خود منشور در تعارض قرار می‌گیرد. با حذف هرگونه اشاره به مرتکبان این عمل تجاوزکارانه، این قطعنامه نه‌تنها مسئولیت اولیه شورای امنیت در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را نادیده می‌گیرد، بلکه خطر مشروعیت‌بخشی و جسورتر ساختن استمرار اعمال تجاوزکارانه را نیز به همراه دارد. حملات نظامی مستمر علیه ایران که جمعیت‌های غیرنظامی و زیرساخت‌های حیاتی را هدف قرار داده‌اند، پیشاپیش به سطح جنایت تجاوز و جنایات جنگی در حقوق بین‌الملل ارتقا یافته‌اند. قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) کاملاً یک‌جانبه، جانبدارانه و غیرقابل دفاع است. این قطعنامه اقدامات قانونی و ضروری دفاع مشروع ایران را چنان بازنمایی می‌کند که گویی در خلأ و بدون ارتباط با بستر تجاوزات پیشین و جاری صورت گرفته‌اند. شورای امنیت حتی ابتدایی‌ترین پیوند علّی میان حملات غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل و اقدامات دفاعی ایران را نیز به رسمیت نشناخته است. حتی شگفت‌آورتر آن‌که، حذف عامدانه هرگونه اشاره به ایالات متحده یا رژیم اسرائیل در متن قطعنامه، ماهیت گزینشی، سیاسی‌زده و به‌شدت نامتوازن آن را به‌وضوح نمایان می‌سازد.

در خصوص دولت‌های ساحلی خلیج فارس، چنانچه این دولت‌ها اجازه استفاده از سرزمین خود توسط نیروهای نظامی ایالات متحده برای ارتکاب اعمال تجاوزکارانه را نمی‌دادند، پایگاه‌ها و تأسیسات

نظامی ایالات متحده در منطقه وفق قواعد قابل اعمال حقوق بین‌الملل به اهداف نظامی مشروع تبدیل نمی‌شدند. متأسفانه، هم دولت‌های ساحلی ذی‌ربط و هم شورای امنیت تاکنون این واقعیات روشن و غیرقابل انکار را نادیده گرفته‌اند؛ این در حالی است که جمهوری اسلامی ایران همواره بر تعهد خود به اصول احترام متقابل، حاکمیت و حسن همجواری تأکید ورزیده است.

علی‌رغم اختیارات گسترده شورای امنیت وفق منشور در زمینه حل‌وفصل مسالمت‌آمیز اختلافات، این شورا به‌طور آشکار از توصیه هرگونه راهکار حل‌وفصل پیش از تشدید وضعیت خودداری نموده و بدین‌ترتیب در انجام مسئولیت خود برای جلوگیری از وخامت صلح و امنیت بین‌المللی قصور ورزیده است. افزون بر این، شورای امنیت از اتخاذ هرگونه تصمیم‌گیری در خصوص وجود تهدید علیه صلح، نقض صلح یا عمل تجاوز در ارتباط با اقدام مشترک تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران امتناع کرده اس؛ چنین امری بیانگر عدول عمیق از وظایف شورا وفق منشور بوده و ماهیت گزینشی و سیاسی‌زده واکنش آن را بیش از پیش آشکار می‌سازد.

رویکرد گزینشی و آشکارا جانبدارانه شورای امنیت در این منازعه غیرقابل انکار است. این شورا حمایت قوی خود را از حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی دولت‌های ساحلی خلیج فارس و اردن تکرار نموده، در حالی که به‌طور چشمگیر از هرگونه اشاره به حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی جمهوری اسلامی ایران خودداری کرده است. این حذف عامدانه، واقعیتی نگران‌کننده را عیان می‌سازد: شورای امنیت حقوق و منافع مشروع ایران را به‌نفع ملاحظات سیاسی و تحت فشارهای خارجی کنار گذاشته است.

به همان اندازه غیرقابل دفاع، تأکید ظاهری این قطعنامه بر حمایت از غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی است. این دغدغه به‌گونه‌ای کاملاً گزینشی اعمال شده و کشتار هزاران غیرنظامی بی‌گناه ایرانی و تخریب گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی ناشی از اقدامات نظامی غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل را نادیده گرفته است. نتیجه این امر، اعمالی عمیقاً تحریف‌شده از حقوق بین‌الملل بشردوستانه است که چنین القا می‌کند اصول بنیادین آن به‌طور جهانی اعمال نمی‌شود—به‌ویژه در مورد حمایت از مردم ایران

قصور شورای امنیت در محکومیت قاطع هدف‌گیری عامدانه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل نه‌تنها غیرقابل دفاع، بلکه خلاف انسانیت است. این حملات غیرقانونی فرودگاه‌ها، تأسیسات انرژی و سایر زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی، و همچنین بیمارستان‌ها، مدارس، مناطق مسکونی و اماکن فرهنگی و تاریخی را هدف قرار داده و منجر به شهادت هزاران غیرنظامی و مجروح شدن شمار بسیاری دیگر شده است. چنین سکوتی در برابر نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مایه شرمساری شورای امنیت بوده و اعتبار آن را تضعیف می‌نماید.

همچنین، مطالبه شورای امنیت مبنی بر توقف اقدامات ایران علیه برخی دولت‌های ساحلی خلیج فارس، بر روایتی اساساً تحریف‌شده و گمراه‌کننده مبتنی است و به همان میزان مخدوش است. جمهوری اسلامی ایران در چارچوب اعمال مشروع حق ذاتی دفاع مشروع خود، پایگاه‌ها و تأسیسات مشخص نظامی ایالات متحده در این کشورها را که از آن‌ها جنایات جنگی علیه ایرانیان صورت می‌گیرد، هدف قرار داده است. این اماکن به‌عنوان سکوهای عملیاتی برای ارتکاب اعمال تجاوزکارانه علیه ایران مورد استفاده قرار گرفته‌اند و این امر با علم و رضایت کامل دولت‌های میزبان صورت پذیرفته است؛ دولت‌هایی که عملاً سرزمین خود را در اختیار ایالات متحده و رژیم اسرائیل قرار داده‌اند. در چنین شرایطی، پیامدهای ناشی از استفاده از سرزمین آن‌ها برای حملات مسلحانه غیرقانونی را نمی‌توان از مسئولیت خود آن‌ها منفک دانست

قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) نه‌تنها به‌سبب آنچه در بر دارد، بلکه به‌دلیل آنچه عامدانه از آن حذف شده است نیز قابل توجه است. این قطعنامه حتی از ابتدایی‌ترین اشاره ولو به‌صورت کلی به تعهد تمامی دولت‌های عضو مبنی بر خودداری از تهدید یا توسل به زور در روابط بین‌المللی خودداری کرده است. با حذف هرگونه اشاره به بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، شورای امنیت آگاهانه یکی از بنیادی‌ترین و قواعد آمره حقوق بین‌الملل را نادیده گرفته است. این حذف نه تصادفی و نه بی‌اهمیت است؛ بلکه نشان می‌دهد تصمیم شورا از چارچوب حقوقی‌ای که مأمور به پاسداری از آن است منفک بوده و بنابراین نمی‌تواند مبتنی بر اصول عدالت و حقوق بین‌الملل تلقی گردد. شایان توجه آن‌که پیش‌نویس‌های اولیه قطعنامه مشتمل بر اشاراتی به این تعهدات حقوقی اساسی بودند که متعاقباً در نتیجه اعمال فشار و زورگویی یکی از متجاوزان اصلی، یعنی ایالات متحده، حذف گردیدند. این تضعیف عامدانه، ماهیت سیاسی‌زده متن نهایی را بیش از پیش آشکار ساخته و یکپارچگی فرآیند تصمیم‌گیری شورا را محل تردید جدی قرار می‌دهد.

بر اساس قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴، هر یک از مجموعه اعمال احصاشده صرف‌نظر از اعلام رسمی جنگ، عمل تجاوز محسوب می‌گردد. با این حال، شورای امنیت به‌طور آشکار از شناسایی یا رسیدگی به مواردی که به‌وضوح در چارچوب این تعریف قرار می‌گیرند خودداری کرده است. این موارد شامل حمله مستقیم نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و نیز بمباران سرزمین آن می‌باشد.

افزون بر این، اقدامات بحرین، امارات متحده عربی، قطر، کویت، عربستان سعودی، اردن و عمان در اجازه دادن به استفاده از سرزمین خود توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل به‌عنوان سکوهای عملیاتی برای آغاز حملات مسلحانه علیه ایران، دارای پیامدهای حقوقی جدی است. این دولت‌ها با قرار دادن سرزمین خود در اختیار متجاوزان، دست‌کم به تسهیل اعمالی مبادرت ورزیده‌اند که وفق تعریف مندرج در قطعنامه ۳۳۱۴، مصداق تجاوز محسوب می‌شود. بدین‌ترتیب، این دولت‌ها به‌طور مستقیم یا

غیرمستقیم در این منازعه دخیل گردیده و نمی‌توانند به‌طور معقول از پیامدهای حقوقی و واقعی ناشی از اعمال مشروع حق دفاع مشروع ایران مصون تلقی شوند. در فقدان استقرار و استفاده از چنین پایگاه‌ها و تأسیسات نظامی در قلمرو این کشورها برای عملیات خصمانه علیه ایران، وضعیت کنونی و ضرورت اتخاذ اقدامات دفاعی متقابل پدید نمی‌آمد.

با توجه به کاستی‌ها و نواقص فوق در قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶)، ضروری است یادآوری شود که شورای امنیت وفق حقوق بین‌الملل مکلف است اختیارات خود را در انطباق کامل با اهداف و اصول منشور ملل متحد اعمال نماید. هرگونه انحراف از این معیارهای بنیادین، اعتبار حقوقی و اقتدار اخلاقی تصمیمات آن را به‌طور اساسی تضعیف می‌کند.

افزون بر این، اصل تثبیت‌شده «از فعل نامشروع، حق ایجاد نمی‌شود» به‌طور کامل در شرایط حاضر قابل اعمال است. اعمال یا تصمیماتی که به بی‌قانونی، گزینش‌گری یا دستکاری سیاسی آلوده باشند، نمی‌توانند آثار حقوقی مشروع ایجاد نمایند. با لحاظ این اصل، قطعنامه ۲۸۱۷ که در نادیده‌انگاری اصول اساسی منشور و در بستر یک عمل تجاوزکارانه بدون رسیدگی اتخاذ شده است، فاقد مبنای حقوقی لازم برای تحمیل تعهدات الزام‌آور بر جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

همچنین، مطابق اصل شناخته‌شده «هیچ‌کس نمی‌تواند حقوقی بیش از آنچه خود داراست به دیگری منتقل کند»، شورای امنیت فاقد صلاحیت برای تأیید یا اعطای هرگونه حق ادعایی به دولت‌های ساحلی خلیج فارس جهت اعمال دفاع مشروع فردی یا جمعی در برابر اقدامات مشروع جمهوری اسلامی ایران است. اقدامات ایران مبتنی بر حق ذاتی و به‌رسمیت‌شناخته‌شده در منشور برای دفاع مشروع در برابر اعمال تجاوزکارانه ایالات متحده، رژیم اسرائیل و دولت‌هایی است که سرزمین خود را در اختیار متجاوزان قرار داده‌اند.

رویه قضایی ارکان اصلی حقوق بین‌الملل نیز محدودیت‌های حاکم بر اختیارات شورای امنیت و الزام آن به رعایت منشور را مورد تأکید قرار داده است. دیوان بین‌المللی دادگستری در نظر مشورتی نامیبیا (۱۹۷۱) اعلام نمود: «یکی از اصول بنیادین حاکم بر روابط بین‌المللی آن است که طرفی که تعهدات خود را نفی می‌کند یا به آن‌ها عمل نمی‌نماید، نمی‌تواند به‌عنوان دارنده حقوقی که مدعی است از آن رابطه ناشی می‌شود شناخته شود.» همچنین، این دیوان در نظر مشورتی ۱۹۴۸ درباره پذیرش یک دولت در سازمان ملل متحد تصریح نمود: «ماهیت سیاسی یک رکن، آن را از رعایت مقررات معاهده‌ای منشور، زمانی که این مقررات محدودیت‌هایی بر اختیارات آن یا معیارهایی برای قضاوت آن تعیین می‌کنند، معاف نمی‌سازد.» این اصل توسط شعبه تجدیدنظر دیوان کیفری بین‌المللی برای یوگسلاوی سابق در رأی تادیچ (۱۹۹۵) نیز تأیید گردید که اعلام داشت: «نه متن و نه روح منشور، شورای امنیت را نهادی خارج از حاکمیت قانون تلقی نمی‌کند.»

مجموع این آراء معتبر نشان می‌دهد که شورای امنیت، صرف‌نظر از ترکیب سیاسی یا اختیارات خود، به‌طور کامل مقید به منشور بوده و نمی‌تواند در تعارض با تعهدات بنیادین حقوقی، از جمله منع توسل غیرقانونی به زور و حقوق دولت‌ها در دفاع مشروع، اقدام نماید. همان‌گونه که ماده ۲۵ منشور نیز تأکید می‌نماید، می‌توان نتیجه گرفت که قطعنامه ۲۸۱۷ با متن و روح منشور ملل متحد در تعارض است.

در مجموع، تصویب قطعنامه ۲۸۱۷ ضربه‌ای جدی به اعتبار شورای امنیت وارد آورده و اثری ماندگار بر کارنامه آن بر جای گذاشته است؛ کارنامه‌ای که به‌واسطه دستورکارهای سیاسی برخی اعضا مخدوش گردیده است. تاریخ این تصمیمات را به‌عنوان نمونه‌ای آشکار از بی‌عدالتی و رویکردی عمیقاً گزینشی به یاد خواهد سپرد؛ رویکردی که حمایت از جان انسان‌ها، حقوق دولت‌های عضو و هنجارهای بنیادین حقوق توسل به زور و حقوق مخاصمات مسلحانه را نادیده گرفته است. به‌طور کلی، این امر انحرافی نگران‌کننده از اصول اساسی مندرج در منشور ملل متحد به شمار می‌رود؛ اصولی که شورای امنیت مأمور به پاسداری از آن‌ها است. پایان

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید رئیس‌جمهور آمریکا به نابودی نیروگاه‌های ایران، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

بنا به دستور دولت متبوعم، و در ادامه مکاتبات پیشین ما در خصوص استمرار اعمال تجاوزکارانه و جنگ بی‌دلیل و تحریک‌نشده‌ای که توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به راه افتاده است، بدین‌وسیله با فوریت توجه جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت را به تهدید صریح و غیرقانونی صادره از سوی رئیس‌جمهور ایالات متحده مبنی بر هدف قرار دادن اهداف غیرنظامی و زیرساخت‌های حیاتی در ایران جلب می‌نمایم. در ساعات پایانی روز شنبه ۲۱ مارس ۲۰۲۶، رئیس‌جمهور ایالات متحده در یک پیام عمومی در شبکه‌های اجتماعی اعلام نمود که در صورت عدم بازگشایی کامل تنگه هرمز از سوی جمهوری اسلامی ایران ظرف ۴۸ ساعت، ایالات متحده، به تعبیر خود وی، «نیروگاه‌های برق ایران را هدف قرار داده و نابود خواهد کرد»، «با شروع از بزرگ‌ترین آن‌ها.»

هدف‌گیری عامدانه نیروگاه‌های تولید برق که از ماهیتی عمدتاً غیرنظامی برخوردار بوده و برای بقاء جمعیت غیرنظامی حیاتی هستند، در صورت تحقق، مصداق نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله اصول بنیادین مندرج در کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن‌ها خواهد بود. چنین حملاتی ذاتاً بی‌تمایز و آشکارا نامتناسب محسوب می‌شوند، با توجه به خسارات گسترده، قابل پیش‌بینی و بلندمدتی که بر غیرنظامیان وارد می‌آورند، از جمله اختلال در خدمات اساسی همچون مراقبت‌های بهداشتی، تأمین آب، بهداشت عمومی و امنیت غذایی. افزون بر این، هرگونه چنین حمله‌ای در زمره جنایات جنگی به‌موجب اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی قرار می‌گیرد، از جمله هدف قرار دادن عامدانه اهداف غیرنظامی و آغاز حملاتی با علم به اینکه موجب خسارات بیش از حد به غیرنظامیان در قیاس با مزیت نظامی مورد انتظار خواهد شد.

مسئولیت و آثار حقوقی ناشی از چنین جنایات فاحشی نه‌تنها متوجه مرتکبان مستقیم آن‌ها، بلکه به همان اندازه متوجه کسانی است که دستور، اجازه یا تحریک به ارتکاب آن‌ها را صادر می‌کنند. در این چارچوب، تهدید علنی، صریح و بدون ابهام رئیس‌جمهور ایالات متحده، دلیلی قاطع بر وجود قصد و نیت بوده و نگرانی‌های جدی در خصوص سبق تصمیم را برمی‌انگیزد و در نتیجه، مسئولیت حقوقی ایالات متحده را تشدید می‌نماید. بر این اساس، ایالات متحده مسئولیت کامل بین‌المللی هرگونه پیامد ناشی از این تهدید غیرقانونی، و نیز هرگونه اقداماتی که در اجرای آن صورت گیرد، را بر عهده دارد.

لذا از جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت درخواست می‌نمایم که در چارچوب مسئولیت‌های خود وفق منشور ملل متحد، این تهدید غیرقانونی به توسل به زور را به‌طور قاطع و بدون ابهام محکوم نموده؛ ایالات متحده را نسبت به پیامدهای جدی هرگونه اقدام غیرقانونی از این دست، از جمله هدف قرار دادن زیرساخت‌های حیاتی، هشدار دهند؛ از ایالات متحده بخواهند که به‌طور کامل به تعهدات خود وفق منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل بشردوستانه پایبند باشد؛ و تمامی اقدامات لازم را در حدود صلاحیت خود برای جلوگیری از تحقق چنین اعمال غیرقانونی اتخاذ نمایند.

جمهوری اسلامی ایران ضمن هشدار نسبت به پیامدهای فاجعه‌بار هرگونه چنین اقدامات غیرقانونی، بار دیگر بر حق ذاتی دفاع مشروع خود، وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، تأکید نموده و حق خود را برای اتخاذ تمامی اقدامات لازم و متناسب به‌منظور صیانت کامل از حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع حیاتی ملی خود محفوظ می‌دارد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در رد بیانیه سازمان همکاری اسلامی، ۲۴ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به سند شماره ۱۵۲/۲۰۲۶/S مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶ در مورد نامه مورخ ۹ مارس ۲۰۲۶ از سفیر و نماینده دائم ترکیه در سازمان ملل متحد اشاره می‌کنم که به عنوان رئیس گروه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در نیویورک، سندی به اصطلاح با عنوان «بیانیه گروه سازمان همکاری اسلامی در مورد حملات ایران به شورای همکاری کشورهای عرب خلیج فارس و سایر کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی» را ارسال کرده است.

این مکاتبه به عنوان بیانیه ادعایی گروه مذکور، علیرغم عدم وجود اجماع و این واقعیت که متن پیش‌نویس هرگز توسط سازمان همکاری اسلامی تصویب نشده بود، منتشر گردید. جمهوری اسلامی ایران دو بار رویه سکوت را در مورد پیش‌نویس شکست، همراه با پیشنهادات رسمی که طبق رویه تثبیت شده باید در اختیار همه کشورهای عضو قرار می‌گرفت.

این سند، بحث‌های جلسه برگزار شده در ۵ مارس ۲۰۲۶ را به طور دقیق منعکس نمی‌کند. در آن جلسه، چندین هیئت شرکت‌کننده - اگرچه نه همه آنها - دیدگاه‌هایی را بیان کردند که نشان‌دهنده مواضع متفاوت در داخل سازمان همکاری اسلامی در مورد تحولات اخیر منطقه بود. هیچ اجماعی حاصل نشد و هیچ نتیجه‌ای اتخاذ نشد. هرگونه توصیف از این سند به عنوان بازتاب‌دهنده نتیجه آن جلسه، قاطعانه رد می‌شود.

متن منتشر شده همچنین دیدگاه‌های ضروری بیان شده در طول جلسه، از جمله آنهایی که تجاوزات بی‌دلیل و غیرموجه ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و همچنین حملات وحشیانه آنها علیه غیرنظامیان، از جمله زنان و کودکان، و علیه زیرساخت‌های غیرنظامی را محکوم می‌کردند، حذف کرده است. همچنین استدلال‌هایی را که در حمایت از حق ذاتی دفاع از خود ایران در پاسخ به حملاتی که از طریق سوءاستفاده از قلمرو کشورهای همسایه و حضور نظامی متجاوزان در آنها انجام می‌شود، ارائه گردید، نادیده می‌گیرد.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد قبلاً با حسن نیت نظرات و پیشنهادات خود را در مورد عنوان و محتوای بیانیه پیش‌نویس مذکور ارائه کرده بود. همچنین تأکید کرد که اعتراضات ایران به محتوای نامتوازن متن، مخالفت اصولی و ماهوی با تصویب آن به عنوان موضع گروه را تشکیل می‌دهد و صرفاً یک حق‌تحفظ تلقی نمی‌شود.

طبق روش‌های کاری نهادهای بین‌دولتی، از جمله گروه سازمان همکاری اسلامی در نیویورک، هر پیش‌نویسی که قرار است منعکس‌کننده موضع گروه باشد، ابتدا باید برای اظهار نظر و مذاکره منتشر شود. رویه سکوت تنها زمانی می‌تواند آغاز شود که پیش‌نویسی منعکس‌کننده دیدگاه‌های همه اعضا پدید آمده باشد. در مورد حاضر، قبل از شروع رویه سکوت، هیچ بحث یا مذاکره‌ای انجام نشد و نظرات ارسالی جمهوری اسلامی ایران در اختیار اعضا قرار نگرفت، در نتیجه کشورهای عضو از فرصت بررسی یا پاسخ به آن محروم شدند.

با توجه به این کاستی‌های رویه‌ای و ماهوی، و با عنایت به اینکه فرآیند لازم برای تصویب بیانیه مشترک گروه نمایندگان دائم سازمان همکاری اسلامی در نیویورک تکمیل نشده است، می‌خواهم موضع قاطع جمهوری اسلامی ایران را در مخالفت با ارسال و انتشار نامه مورخ ۹ مارس ۲۰۲۶ ترکیه و پیوست آن به عنوان بیانیه ادعایی گروه سازمان همکاری اسلامی ابلاغ کنم.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت تحت دستور کار با عنوان «تهدیدات علیه صلح و امنیت بین‌المللی» منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدید به ترور رئیس مجلس شورای اسلامی و وزیر امور خارجه، ۲۶ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

متعاقب دستور دولت متبوع خود و پیرو مکاتبات پیشین اینجانب در خصوص اعمال تجاوز، جنایات جنگی و اقدامات تروریستی ارتکابی از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، بدین‌وسیله مراتب توجه فوری جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت را به گزارش‌های منتشره در رسانه‌ها جلب می‌نمایم. این گزارش‌ها حاکی از آن است که ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل، مقامات عالی‌رتبه جمهوری اسلامی ایران از جمله رئیس مجلس شورای اسلامی، جناب آقای محمدباقر قالیباف و وزیر امور خارجه، جناب آقای سید عباس عراقچی، را به‌عنوان اهداف ترور شناسایی و تعیین نموده‌اند. گزارشات مزبور هرگونه تعلیق چنین طرح‌هایی را صرفاً موقتی توصیف نموده‌اند.

این گزارش‌ها حاکی از وجود یک چارچوب عملیاتی است که ترور عالی‌ترین مقامات سیاسی جمهوری اسلامی ایران را مدنظر قرار داده است. چنین سیاستی در عمل نیز دنبال شده و به‌ویژه از زمان آغاز اعمال تجاوز علیه ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ و با ترور رهبر معظم انقلاب اسلامی و چندین تن از مقامات عالی‌رتبه سیاسی به‌صورت نظام‌مند اجرا گردیده است. چنین سیاستی دلالت آشکار بر نقض جدی قواعد آمره حقوق بین‌الملل دارد. ماهیت مشروط «تعلیق» ادعایی نیز مؤید آن است که تهدید همچنان واقعی، عامدانه و مستمر باقی مانده است.

چنین تهدیداتی که از ذهنیت‌های مجرمانه‌ای نشأت می‌گیرد که آشکارا «قواعد درگیری» را «احمقانه» خوانده‌اند، عمیقاً نگران‌کننده است. این عناصر در همکاری با تروریست‌های حاکم بر تل‌آویو تاکنون در قالب اقدامات آشکار تروریسم دولتی، به‌طور عمدی صدها دانشجو را بمباران و به قتل رسانده، بیمارستان‌ها را هدف قرار داده و اماکن میراث فرهنگی را تخریب نموده‌اند و مرتکب سایر جنایات فجیع شده‌اند. از این‌رو، ترویج اصطلاح موسوم به «فهرست‌های ترور» باید به‌عنوان تجلی دیگری از همان اقدامات تروریستی تلقی گردد که آغازگر یک جنگ مجرمانه علیه ایران بوده و تاکنون به کشته شدن بیش از سه هزار غیرنظامی انجامیده است.

سیاست از پیش طراحی‌شده برای ترور مقامات عالی‌رتبه یک دولت عضو دارای حاکمیت در سازمان ملل متحد، نقض آشکار منشور ملل متحد محسوب می‌گردد. هرگونه اقدام غیرقانونی و بزدلانه از این

دست نه‌تنها مصداق عمل تروریستی، بلکه نقض فاحش حقوق بین‌الملل حقوق بشر از جمله حق حیات و نیز نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه به‌شمار می‌آید.

همچنین باید تأکید نمود که مقامات در سطح وزیر امور خارجه، وفق حقوق بین‌الملل عرفی، از مصونیت کامل شخصی برخوردارند؛ امری که به‌کرات از سوی دیوان بین‌المللی دادگستری مورد تأیید قرار گرفته است. هرگونه اقدام علیه جان آنان، ناقض مصونیت شخصی ایشان بوده و بنیان‌های روابط بین‌المللی مسالمت‌آمیز را تضعیف خواهد نمود.

جمهوری اسلامی ایران به‌طور قاطع هرگونه سیاستی را که درصدد عادی‌سازی ترور مقامات عالی‌رتبه دولتی باشد، محکوم می‌نماید. چنین سیاست و رویه مخرب و مغرضانه‌ای، مصداق تروریسم دولتی بوده، سابقه‌ای خطرناک ایجاد نموده و بیانگر تشدیدی جدی است که صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌نماید. مسئولیت کامل این اقدامات متخلفانه بین‌المللی به‌طور مستقیم متوجه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل می‌باشد.

با توجه به شدت و پیامدهای این نقض‌ها که اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، بنیان‌های جامعه بین‌المللی و فلسفه وجودی سازمان ملل متحد را تحت تأثیر قرار می‌دهد، جمهوری اسلامی ایران از شورای امنیت درخواست می‌نماید تا:

- هرگونه تهدید یا اقدام به ترور مقامات و رهبران دولتی را به‌عنوان نقض آشکار حقوق بین‌الملل از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل حقوق بشر، صراحتاً و بدون ابهام محکوم نماید؛
- اشخاص مسئول در طراحی، صدور مجوز، حمایت و ارتکاب چنین اعمال تروریستی را مورد پاسخگویی قرار دهد؛
- ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل را ملزم سازد تا به تعهدات الزام‌آور خود وفق منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل پایبند بوده و کلیه نقض‌های فاحش و اقدامات غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران را متوقف نمایند.

چنانچه این تهدیدات و نقض‌های خطیر بدون رسیدگی یا پاسخ باقی بماند، رویه‌ای به‌شدت خطرناک ایجاد خواهد نمود که بنیان‌های حقوق بین‌الملل را تضعیف کرده و تمامی دولت‌ها را در معرض رویه‌های مشابه غیرقانونی و بی‌ثبات‌کننده قرار خواهد داد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و نیز مجمع عمومی، ذیل دستور کار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی»، توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حمله به شرکت فولاد مبارکه اصفهان، ۳۰ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

بنا به دستور دولت متبوع خود و در ادامه نامه‌های پیشین اینجانب در خصوص اعمال تجاوز مستمر و جنگ تحمیلی از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، بدین‌وسیله حملات هوایی اخیر مورخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ توسط رژیم اسرائیل علیه تأسیسات صنعتی غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران را به استحضار می‌رساند. این حملات به‌طور مشخص مجتمع فولاد مبارکه اصفهان و شرکت فولاد خوزستان را هدف قرار داده و موجب وارد آمدن خسارت به واحدهای اصلی تولید و زیرساخت‌های وابسته این تأسیسات گردید. این تأسیسات به‌طور گسترده به‌عنوان اجزای اساسی پایه صنعتی و اقتصادی غیرنظامی ایران شناخته می‌شوند که به تولید فولاد خام و نیمه‌تمام برای استفاده در بخش‌های ساخت‌وساز، حمل‌ونقل و سایر حوزه‌های غیرنظامی می‌پردازند.

این نخستین موردی نیست که رژیم اسرائیل به‌طور عامدانه زیرساخت‌های حیاتی و غیرنظامی را هدف قرار داده است. از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ و در چارچوب جنگ تجاوزکارانه جاری از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، زیرساخت‌های غیرنظامی به‌صورت نظام‌مند مورد هدف قرار گرفته‌اند. نمونه‌ای به‌ویژه فاحش در تاریخ‌های ۷ و ۱۸ مارس ۲۰۲۶ رخ داد، زمانی که انبارها و مخازن نفتی در تهران و نیز پالایشگاه‌های گاز در منطقه پارس جنوبی در شمال خلیج فارس هدف حمله قرار گرفتند. این تأسیسات، زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی محسوب شده و برای تأمین انرژی، ثبات اقتصاد ملی و رفاه میلیون‌ها غیرنظامی ضروری و غیرقابل‌جایگزین می‌باشند.

حملات عامدانه علیه زیرساخت‌های غیرنظامی در ایران مصداق بارز تروریسم دولتی بوده و ناقض حقوق بین‌الملل از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه، می‌باشد؛ این حملات الگوی رفتاری‌ای را نشان می‌دهند که با هدف تضعیف شرایط اساسی زندگی غیرنظامیان دنبال می‌گردند.

به‌ویژه نگران‌کننده شواهدی است مبنی بر اینکه این حملات با هدف تضعیف ظرفیت اقتصادی ایران، اعمال فشار بر جمعیت غیرنظامی و ایجاد بی‌ثباتی گسترده‌تر صورت گرفته است. هرگونه چنین قصدی، نقض مستقیم حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله ممنوعیت حمله به اموال غیرنظامی و نیز ممنوعیت ارتکاب اعمال یا تهدید به خشونت با هدف اصلی ایجاد رعب و وحشت در میان جمعیت غیرنظامی محسوب می‌گردد.

در این چارچوب، هدف‌گیری عامدانه زیرساخت‌های صنعتی غیرنظامی با هدف اعمال فشار اقتصادی یا مجازات جمعی می‌تواند مصداق نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله جنایات جنگی بوده و مستلزم مسئولیت کیفری فردی برای اشخاص دخیل در طراحی و اجرای آن می‌باشد. ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل بین‌المللی این جنایات شنیع از جمله نقض حاکمیت و تمامیت ارضی ایران و نیز تلفات جانی غیرنظامیان و تخریب گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی در سراسر کشور را بر عهده دارند. با توجه به شدت این نقض‌ها و پیامدهای آن برای صلح و امنیت بین‌المللی، از دبیرکل و شورای امنیت درخواست می‌گردد تا:

• حملات انجام‌شده از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان نقض آشکار حقوق بین‌الملل از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌طور صریح و بدون ابهام محکوم نمایند؛

• تدابیر مقتضی را وفق حقوق بین‌الملل برای تضمین پاسخگویی نسبت به چنین نقض‌هایی اتخاذ نمایند؛

• ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل را ملزم سازند تا به تعهدات الزام‌آور خود وفق منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل پایبند بوده و کلیه نقض‌های فاحش و اقدامات غیرقانونی خود علیه تأسیسات صنعتی جمهوری اسلامی ایران را متوقف نمایند؛ و

• کلیه تدابیر لازم را برای پایان دادن به جنگ تجاوزکارانه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و صیانت از زیرساخت‌ها و جمعیت غیرنظامی در ایران در برابر حملات غیرقانونی اتخاذ نمایند.

در پاسخ به این حملات عامدانه و غیرقانونی علیه زیرساخت‌های غیرنظامی ایران، جمهوری اسلامی ایران حق ذاتی دفاع مشروع خود وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد را محفوظ داشته و کلیه تدابیر لازم و متناسب را برای صیانت کامل از حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع حیاتی ملی خود اتخاذ خواهد نمود.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ادعاهای نماینده اوکراین، ۳۰ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

مکاتبه حاضر متعاقب اظهارات نماینده دائم اوکراین نزد سازمان ملل متحد در نشست علنی شورای امنیت مورخ ۲۳ مارس ۲۰۲۶ ذیل دستور کار «حفظ صلح و امنیت در اوکراین»، که مشتمل بر مجموعه‌ای از اتهامات بی‌اساس، گمراه‌کننده و با انگیزه‌های سیاسی علیه جمهوری اسلامی ایران بود، ارسال می‌گردد. در جریان این نشست، ایشان به‌وضوح از سکوی شورای امنیت سوءاستفاده نموده و با انحراف از دستور کار، به طرح اکاذیب و اشاعه اطلاعات نادرست به‌منظور وارد آوردن اتهامات نامرتبط و بی‌پایه علیه کشورم مبادرت ورزید.

جمهوری اسلامی ایران قاطعانه تمامی این اتهامات بی‌اساس را رد می‌نماید. این ادعاها فاقد هرگونه دلیل معتبر بوده و آشکارا با هدف انحراف توجه از جنگ تجاوزکارانه جاری از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی ایران، و نیز تطهیر جنایات هولناک ارتکابی علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی مطرح گردیده است.

بسیار تأسف‌بار است که نماینده اوکراین واقعیت‌های پیرامون وضعیت خاورمیانه را تحریف نموده و علت ریشه‌ای وضعیت کنونی، یعنی اقدام آشکار تجاوزکارانه و حمله مسلحانه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ را نادیده گرفته و تلاش مغرضانه‌ای برای متهم ساختن ایران و انکار حق ذاتی دفاع مشروع آن به‌عمل آورده است، گویی که ایران آغازگر این جنگ تحمیلی بوده است.

با این حال، نماینده اوکراین در سخنرانی خود به‌صراحت اذعان نموده است که کشور متبوع وی در تسهیل اقدامات تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران به‌طور مستقیم دخیل بوده است. وی تصریح نمود که «اوکراین در همان روزهای نخست، مبادرت به استقرار صدها کارشناس نمود» تا با حق ذاتی دفاع مشروع ایران مقابله نماید. این اعتراف مبنی بر اعزام «صدها کارشناس» به منطقه، ظاهراً به‌منظور کمک به برخی دولت‌های خلیج فارس برای مقابله با ایران در ماهیت خود به‌منزله ارائه حمایت مادی و عملیاتی از یک تجاوز نظامی غیرقانونی جاری به رهبری ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ایران که از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز گردیده، محسوب می‌شود. چنین دخالتی تصادفی نیست، بلکه بیانگر مشارکت فعال در استفاده غیرقانونی از زور علیه یک دولت دارای حاکمیت و تسهیل آن بوده و

نگرانی‌های جدی را در چارچوب حقوق بین‌الملل از جمله اصول حاکم بر مسئولیت دولت‌ها و ممنوعیت معاونت یا مساعدت در ارتکاب اعمال متخلفانه بین‌المللی، برمی‌انگیزد.

در واقع، اوکراین با ارائه کمک‌های عملیاتی و فنی که به‌طور مستقیم در توسل به زور و ارتکاب اعمال تجاوزکارانه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران مؤثر است، وفق حقوق بین‌الملل، مسئولیت بین‌المللی ناشی از معاونت یا مساعدت در ارتکاب یک عمل متخلفانه بین‌المللی را متحمل می‌گردد.

اقدامات غیرقانونی اوکراین مصداق مشارکت در یک عمل تجاوزکارانه بوده و ناقض ممنوعیت بنیادین توسل به زور مندرج در بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد می‌باشد. افزون بر این، تلاش اوکراین برای توجیه یا عادی‌سازی هدف‌قرار دادن زیرساخت‌های حیاتی عمیقاً نگران‌کننده بوده و با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه ناسازگار است.

اتهامات مطرح‌شده در خصوص همکاری نظامی میان جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه نیز به همان اندازه بی‌اساس می‌باشد. این ادعاها ماهیتی حدسی، فاقد پشتوانه و دارای انگیزه‌های سیاسی دارند. جمهوری اسلامی ایران مجدداً تأکید می‌نماید که همکاری‌های دفاعی آن با سایر دولت‌ها در چارچوب حقوق بین‌الملل صورت می‌گیرد و هیچ‌یک از تعهدات بین‌المللی آن را نقض نمی‌نماید.

همچنین، بسیار متناقض است که اوکراین که به‌صراحت مشارکت خود را در تسهیل تجاوز نظامی خارج از منطقه خود اذعان می‌نماید، اکنون مدعی نگرانی نسبت به صلح و امنیت بین‌المللی شده یا درصدد معرفی خود به‌عنوان مدافع آن برآید.

جمهوری اسلامی ایران از شورای امنیت درخواست می‌نماید به اعترافات صریح نماینده اوکراین توجه لازم مبذول داشته و این کشور را به‌دلیل نقش آن در معاونت و مساعدت در اعمال تجاوزکارانه علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و نیز به‌سبب کلیه آلام و خسارات وارده بر غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی، مورد پاسخگویی قرار دهد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، پاسخ به ادعاهای نماینده استرالیا، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب؛

متعاقب دستور دولت متبوع خود و در پاسخ به مکاتبه مورخ ۳۰ مارس ۲۰۲۶ نماینده دائم استرالیا نزد سازمان ملل متحد خطاب به رئیس شورای امنیت، بدین‌وسیله مراتب توجه جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت را به موارد ذیل جلب می‌نماید:

در تعارض آشکار با ادعای استرالیا مبنی بر اینکه حملات مسلحانه بی‌ثبات‌کننده جاری منتسب به ایران می‌باشد، لازم است تأکید گردد که جمهوری اسلامی ایران صرفاً در حال اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود از جمله در واکنش به استفاده ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل از قلمرو، حریم هوایی و تأسیسات دولت‌های ساحلی خلیج فارس برای ارتکاب اعمال تجاوزکارانه و حملات مسلحانه علیه ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ است. یادآوری می‌گردد که اقدام صریح یک دولت در اجازه دادن به استفاده از قلمرو خود که آن را در اختیار دولت دیگری قرار داده است، توسط آن دولت دیگر برای ارتکاب عمل تجاوز علیه دولت ثالث، واجد وصف «عمل تجاوز» می‌باشد. این امر در بند (ح) ماده ۳ ضمیمه قطعنامه ۳۳۱۴ (دوره بیست‌ونهم) مجمع عمومی سازمان ملل متحد مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴ تصریح شده است. با لحاظ حکم مزبور، دولت‌های مذکور فاقد مبنای قانونی برای درخواست از استرالیا جهت اعمال حق دفاع جمعی می‌باشند؛ و به طریق اولی، استرالیا نیز در موقعیتی حقوقی برای اجابت چنین درخواستی قرار ندارد.

با توجه به مراتب فوق، اقدامات اتخاذی از سوی استرالیا تحت عنوان حق دفاع جمعی نه‌تنها نامربوط، فاقد مبنا و غیرقابل توجیه است، بلکه مصداق تحریف فاحش حقوق بین‌الملل بوده و فی‌نفسه می‌تواند به‌وضوح در حکم عمل تجاوز تلقی گردد. افزون بر این، استرالیا در نامه خود به‌نحو مغرضانه حملات غیرقانونی علیه ایران را صرفاً به‌عنوان «ضربات اولیه» توصیف نموده و عمداً از اشاره به آغازگران واقعی تجاوز یعنی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل، امتناع ورزیده است. این حذف عامدانه در راستای ایجاد روایتی کاذب صورت گرفته است که هدف آن پنهان‌سازی مسئولیت، تحریف واقعیات و وارونه‌سازی حقیقت حقوقی و اخلاقی از طریق تصویرسازی از قربانی به‌عنوان متجاوز و از متجاوزان به‌عنوان قربانی می‌باشد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد تهدیدهای رئیس‌جمهور آمریکا علیه زیرساخت‌ها، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولتام، و با ارجاع به مکاتبات قبلی خود از جمله نامه مورخ ۲۲ مارس ۲۰۲۶ (S/۲۱۵/۲۰۲۶) این نامه را می‌نویسم تا توجه فوری جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به تهدید صریح و فزاینده دیگری از سوی رئیس‌جمهور ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران جلب نمایم. در یک پست عمومی در شبکه اجتماعی مورخ ۳۰ مارس ۲۰۲۶، رئیس‌جمهور ایالات متحده آشکارا تهدید کرد که اگر «به زودی» توافقی با ایران حاصل نشود، ایالات متحده زیرساخت‌های غیرنظامی حیاتی ایران از جمله نیروگاه‌های برق، تأسیسات نفتی، جزیره خارک و تمام تأسیسات آب‌شیرین‌کن را «منفجر کرده و کاملاً نابود خواهد کرد». این تهدید به دنبال اظهارات قبلی وی در ۲۱ مارس ۲۰۲۶ صورت می‌گیرد که در آن تهدید کرده بود نیروگاه‌های ایران را «از بزرگترین‌شان شروع می‌کند، مورد حمله قرار داده و نابود خواهد کرد».

این اظهارات شرم‌آور و نفرت‌انگیز، تهدیداتی جدی، عمدی و صریح هستند و تهدیدی مستقیم برای حمله و نابودی زیرساخت‌های غیرنظامی که برای بقای جمعیت غیرنظامی ضروری است، محسوب می‌شوند. هرگونه اقدام از این دست، در صورت اجرا، به ناچار باعث تخریب گسترده، آسیب شدید زیست‌محیطی و پیامدهای فاجعه‌بار انسانی خواهد شد.

هدف قرار دادن عمدی زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله سیستم‌ها و تأسیسات آب و انرژی، به ویژه به منظور اجبار اقتصادی، مجازات دسته‌جمعی، یا با قصد ترساندن جمعیت غیرنظامی، نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه محسوب شده و مصداق جنایات جنگی است.

این تهدیدها را نمی‌توان صرفاً لفظی تلقی کرد. این تهدیدها به ویژه با توجه به تجاوز نظامی مستمر ایالات متحده، چه به تنهایی و چه در هماهنگی با رژیم اسرائیل، که پیش از این به حملات علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در ایران انجامیده است، معتبر و فوری هستند. آنها تهدیدی مستقیم برای میلیون‌ها غیرنظامی و همچنین صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی محسوب می‌شوند.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که ایالات متحده مسئولیت کامل بین‌المللی را در قبال هرگونه پیامد ناشی از این تهدیدهای غیرقانونی یا هر اقدامی که بر اساس آنها انجام شود، از جمله مسئولیت کیفری فردی برای افراد دخیل در برنامه‌ریزی یا اجرای آنها، بر عهده خواهد داشت.

با توجه به موارد فوق، و با در نظر گرفتن خسارات شدید زیست‌محیطی و پیامدهای فاجعه‌بار انسانی که به ناچار در نتیجه ارتکاب چنین اقدامات غیرقانونی در صورت انجام آنها حاصل خواهد شد، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از شورای امنیت می‌خواهد که:

- این تهدیدهای صریح علیه زیرساخت‌های غیرنظامی و اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی را که نقض آشکار حقوق بین‌الملل و قطعنامه‌های مربوط شورای امنیت است، بدون ابهام محکوم کند؛
- تمام اقدامات لازم را برای جلوگیری از تحقق چنین تهدیدهای غیرقانونی و تضمین احترام کامل به حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حمایت از غیرنظامیان، به عمل آورد؛ و
- ایالات متحده را در قبال هرگونه پیامد ناشی از این تهدیدها پاسخگو بداند، چرا که تحت حقوق بین‌الملل، چنین تهدیدهایی زمانی که متوجه اهداف ممنوعه باشد، به همان اندازه استفاده از زور غیرقانونی است.

در پاسخ به این تهدیدها و حملات عمدی و غیرقانونی، و در ادامه عدم اقدام مؤثر شورای امنیت در انجام مسئولیت اصلی خود برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران چاره‌ای جز اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود مطابق با ماده ۵۱ منشور ملل متحد ندارد. جمهوری اسلامی ایران تمام اقدامات لازم و متناسب را برای حفظ و دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود، تضمین امنیت مردم خود و حفاظت از منافع حیاتی ملی خود به کار خواهد گرفت.

سپاسگزار خواهم بود چنانچه دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را تجدید می‌نمایم.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، در خصوص حمله به انستیتو پاستور، ۲ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

متعاقب دستور دولت متبوع خود و ضمن اشاره به مکاتبات پیشین پیرامون جنگ تجاوزکارانه جاری توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، بدین‌وسیله مراتب را جهت اطلاع جناب‌عالی و اعضای شورای امنیت در خصوص حمله‌ای جان‌سوز و فاجعه‌بار که امروز توسط متجاوزان آمریکایی-اسرائیلی علیه مؤسسه پاستور که قدیمی‌ترین و معتبرترین مرکز تحقیقاتی و بهداشت عمومی در خاورمیانه بود و با همکاری مؤسسه پاستور پاریس در سال ۱۹۲۰ تأسیس شده بود، اعلام می‌دارم. این اقدام صرفاً یک جنایت جنگی در چارچوب یک جنگ غیرقانونی نیست؛ بلکه تعرضی وحشیانه به ارزش‌های بنیادین انسانی محسوب می‌گردد.

هم‌زمان، رئیس‌جمهور ایالات متحده، در کنار حملات جاری این کشور و رژیم اسرائیل علیه غیرنظامیان، اماکن غیرنظامی و زیرساخت‌های حیاتی از جمله به پل‌ها، به صدور تهدیدات صریح مبنی بر تخریب زیرساخت‌های جمهوری اسلامی ایران ادامه داده است. در تاریخ ۱ آوریل ۲۰۲۶، وی علناً تهدید نمود که «به‌شدت به ایران ضربه خواهد زد»، «آن‌ها را به عصر حجر بازخواهد گرداند»، و «تمامی نیروگاه‌های تولید برق آن‌ها را... به‌شدت و احتمالاً به‌صورت هم‌زمان هدف قرار خواهد داد». این اظهارات شرم‌آور در ادامه مواضع پیشین وی در تاریخ ۳۰ مارس ۲۰۲۶ مطرح گردید که طی آن هشدار داده بود در صورت عدم حصول توافق فوری با ایران، ایالات متحده «زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی ایران، از جمله نیروگاه‌های برق، تأسیسات نفتی، جزیره خارک و تأسیسات آب‌شیرین‌کن را منفجر کرده و به‌طور کامل نابود خواهد کرد». همچنین در تاریخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶ نیز وی تهدید کرده بود که نیروگاه‌های برق ایران را «هدف قرار داده و نابود خواهد کرد، و از بزرگ‌ترین آن آغاز خواهد نمود.»

اظهارات رئیس‌جمهور ایالات متحده مصداق روشن، مستقیم و علنی وجود قصد مجرمانه برای ارتکاب جنایات جنگی وفق حقوق بین‌الملل بشردوستانه و اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی می‌باشد. این تهدیدات به‌صراحت ناظر بر هدف‌گیری و تخریب گسترده اهداف غیرنظامی، از جمله زیرساخت‌های ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی است.

ایالات متحده مسئولیت کامل حقوقی بین‌المللی تمامی پیامدهای ناشی از این تهدیدات غیرقانونی و همچنین هرگونه اقدام مبتنی بر آن‌ها را بر عهده خواهد داشت. چنین اعمال متخلفانه بین‌المللی در صورت تحقق، موجب مسئولیت بین‌المللی ایالات متحده و نیز مسئولیت کیفری فردی اشخاصی خواهد

شد که در طراحی، صدور دستور یا اجرای آن‌ها مشارکت داشته‌اند و می‌بایست مورد پاسخگویی قرار گیرند.

در واکنش به این تهدیدات و حملات عامدانه و غیرقانونی، و در شرایط استمرار قصور شورای امنیت در ایفای مسئولیت اولیه خود در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران هیچ گزینه‌ای جز اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد ندارد. جمهوری اسلامی ایران تمامی اقدامات لازم و متناسب را جهت صیانت و دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود، تأمین امنیت مردم خویش و حفاظت از منافع حیاتی ملی خود اتخاذ خواهد نمود.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت ثبت و میان اعضاء توزیع گردد.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران درباره ادامه جنایات جنگی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه ایران و تهدیدات مقامات آمریکایی، ۳ آوریل ۲۰۲۶

سی و چهار روز از جنگ غیرقانونی و وحشیانه ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه ایران می‌گذرد و هر روز، ابعاد تازه‌ای از وحشیگری متجاوزان و دشمنی عمیق آن‌ها با ایران و ایرانیان آشکار می‌شود.

در این ۳۴ روز، متجاوزان آمریکایی-صهیونیستی تمامی مرزهای قانونی، اخلاقی و انسانی را درنوردیده‌اند و هیچ جنایت یا فجیعتی را تحت پوشش «جنگ» مرتکب نشده‌اند.

از همان ساعات اولیه هجوم وحشیانه خود به ایران، همزمان با حملات تروریستی به محل کار رهبر معظم انقلاب اسلامی و مقامات ارشد دولتی و فرماندهان، متجاوزان مدارس، بیمارستان‌ها و ورزشگاه‌ها را هدف قرار دادند.

حمله به دبستان «شجره طیبه» در میناب و ورزشگاه لامرد در فارس در صبح روز یکشنبه، ۲۸ فوریه (۱۰ اسفند ۱۴۰۴)، تنها دو نمونه از جنایات دشمن وحشی در اولین روز حمله به ایران است.

در این ۳۴ روز، دشمن آمریکایی-صهیونیستی، علاوه بر حمله به بیش از ۶۰۰ مدرسه و مرکز آموزشی، به دانشگاه‌ها و مؤسسات علمی-پژوهشی متعدد، بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی-درمانی، و همچنین اماکن تاریخی-فرهنگی و موزه‌ها نیز حمله کرده است.

این حملات نشانه آشکار دشمنی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی با هویت و ریشه‌های ایرانی و خصومت آن‌ها با رشد و پیشرفت علمی ایرانیان است.

دشمن آمریکایی-صهیونیستی همچنین به شمار زیادی از تأسیسات صنعتی و تولیدی کشور که طی چندین دهه با تلاش و فداکاری کارآفرینان و صنعتگران میهن‌پرست ایرانی، علیرغم تحریم‌های شدید و فشارهای اقتصادی ساخته شده است، حمله کرده است.

در همین حال، مقامات آمریکایی که از مقاومت بی‌نظیر مردم ایران در برابر بدخواهی‌هایشان ناامید شده‌اند و به اهداف نامشروع و توهمات شیطانی خود علیه ملت ایران دست نیافته‌اند و نتوانسته‌اند جهان را به همدستی در جنایاتشان بترسانند، تهدیدات خام و ادبیات توهین‌آمیز خود را علیه مردم فرهنگ‌دوست و سرافراز ایران تشدید کرده‌اند.

تهدیدات مکرر رئیس‌جمهور آمریکا برای حمله به زیرساخت‌های انرژی ایران، از جمله سخنرانی او در شامگاه روز چهارشنبه، اول آوریل (۱۲ فروردین ۱۴۰۵)، نه تنها نشانه آشکار خصومت دولت آمریکا با تک تک ایرانیان است، بلکه گواه روشنی بر قصد مجرمانه تصمیم‌گیرندگان آمریکایی برای ارتکاب شنیع‌ترین جنایات بین‌المللی، به ویژه جنایات جنگی و نسل‌کشی است.

ادبیات مقامات آمریکایی و تهدید به نابودی زیرساخت‌های انرژی، خدماتی و صنعتی ایران، فی‌نفسه مصداق تحریک به ارتکاب جنایات جنگی و نسل‌کشی است.

بر اساس حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی، همه دولت‌ها موظف به محکومیت چنین ادبیات تهدیدآمیزی هستند.

تهدید صریح به «بمباران ایران تا بازگشت به عصر حجر» و نابودی نیروگاه‌ها -که برای بقا و معیشت یک ملت حیاتی است- تهدیدی وحشیانه و غیرقانونی است که هدف اصلی آن ایجاد وحشت در میان جمعیت غیرنظامی است. بر اساس ماده ۵۱ پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷ و ماده ۸ اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی، این عمل جنایت جنگی محسوب می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران با توکل به خدا و اتکا به حمایت ملت شجاع خود، در عین تأکید مجدد بر عزم راسخ خود برای دفاع جامع و قاطع از حاکمیت ملی و تمامیت ارضی خود در برابر تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، به سازمان ملل متحد، شورای امنیت، دبیرکل سازمان ملل، کمیساریای عالی حقوق بشر، نهادهای بشردوستانه از جمله کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، و تک تک دولت‌ها، مسئولیت روشن آن‌ها را برای انجام وظایفشان در محکومیت نقض‌های آشکار حقوق بین‌الملل و جنایاتی که بدون تردید از نظر مقیاس و پیامدها در هشتاد سال گذشته بی‌سابقه است، یادآور می‌شود و از آن‌ها می‌خواهد اقدامات عینی برای تضمین پاسخگویی و مجازات مسئولان به عمل آورند.

بی‌تفاوتی در قبال تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه ایران و جنایاتی که تاکنون مرتکب شده‌اند یا تهدید به ارتکاب آن می‌کنند، بی‌تردید پیامدهای سنگینی برای حقوق بین‌الملل، اخلاق و بشریت به همراه خواهد داشت که اثرات آن بر عهده کل جامعه بین‌المللی خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران، همانطور که بارها نشان داده است، از تمامیت ارضی خود و امنیت شهروندانش در برابر تجاوز نظامی دشمنانش با تمام ظرفیت‌های خود دفاع کرده است و در این تلاش شرافتمندانه و میهنی، به استفاده از تمامی توانمندی‌ها و ظرفیت‌های خود ادامه خواهد داد.

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به پل B-1، ۴ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

۴ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

با کمال فوریت و در ادامه مکاتبات پیشین، لازم می‌دانم توجه جناب عالی و اعضای محترم شورای امنیت را به موارد مستمر و جدید نقض‌های فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی، اقدامات تروریستی و جنایات جنگی توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل از طریق هدف‌گیری عمدی و بی‌رویه زیرساخت‌های حیاتی و غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران جلب نمایم.

در تاریخ ۱ آوریل ۲۰۲۶، حملات هوایی ایالات متحده عمداً پل بلوار کرج-تهران را که یک شریان حمل‌ونقل عمدهٔ غیرنظامی و رابط تهران با حومه غربی آن است، هدف قرار داد. این زیرساخت حیاتی در چندین موج مورد حمله قرار گرفت که منجر به تخریب نسبی آن و تلفات قابل‌توجه غیرنظامیان شد. این حمله، یک راهروی عبوری حیاتی غیرنظامی را به شدت مختل و خسارات گسترده‌ای به مناطق مسکونی اطراف وارد کرد و خدمات اضطراری غیرنظامی را در هم کوبید.

این جنایت شنیع که رئیس‌جمهور ایالات متحده در بیانیه‌ای عمومی در شبکه اجتماعی آشکارا آن را تأیید کرده است، در تاریخ ۴ آوریل ۲۰۲۶ با حملات عمدی به منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر در خوزستان - که قطب زیرساخت‌های صنعتی و انرژی ایران با نیروی کار غیرنظامی عظیم است - دنبال شد. گزارش‌های اولیه حاکی از اصابت به چندین تأسیسات پتروشیمی است که منجر به انتشار مواد شیمیایی خطرناک، بروز جراحات و نگرانی‌های جدی از پیامدهای انسانی و زیست‌محیطی شده است. در همان روز، ۴ آوریل ۲۰۲۶، یک کارخانه سیمان در بندر خمیر، استان هرمزگان - که یک تأسیسات صنعتی حیاتی غیرنظامی و ضروری برای معیشت جوامع محلی است - نیز به طرز بزدلانه‌ای بمباران شد.

این حملات غیرقانونی نه تصادفی و نه خودجوش بوده‌اند. پیش از این حملات و همزمان با آن‌ها، تهدیدهای مکرر، صریح و عمومی از سوی رئیس‌جمهور ایالات متحده برای هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های غیرنظامی و حیاتی ایران صورت گرفته است. در تاریخ ۱ آوریل ۲۰۲۶، وی آشکارا تهدید کرد که «ایران را به عصر حجر بازمی‌گرداند» و «تمامی نیروگاه‌های برق آن‌ها را ... بسیار شدید و احتمالاً همزمان» مورد حمله قرار می‌دهد. این اظهارات پس از تهدیدهای قبلی در ۳۰ مارس ۲۰۲۶ مبنی بر «منفجر کردن و کاملاً نابود کردن» زیرساخت‌های حیاتی ایران از جمله نیروگاه‌ها، تأسیسات

نفتی، جزیره خارک و تأسیسات آب‌شیرین‌کن، و همچنین اظهارات ۲۱ مارس ۲۰۲۶ مبنی بر «زدن و نابود کردن» نیروگاه‌های ایران بیان شد.

این گونه اظهارات وحشتناک، تحریک مستقیم و عمومی برای ارتکاب جنایات جنگی محسوب می‌شود و دلیل قانع‌کننده‌ای بر قصد و نیت (عنصر معنوی) - که عنصری مرکزی در احراز مسئولیت کیفری فردی در حقوق بین‌الملل است - ارائه می‌دهد.

هدف‌گیری آشکار، عمدی و سیستماتیک غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی و همچنین تخریب زیرساخت‌های ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی - از جمله سیستم‌های برق، آب و انرژی و سایر تأسیسات حیاتی غیرنظامی - جنایت جنگی و یک اقدام آشکار تروریسم دولتی است که به منظور ترساندن و آسیب جدی رساندن به غیرنظامیان انجام می‌شود. این اقدامات هولناک و وحشیانه، نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی است و بر نیت جنایی مسئولان برای ایجاد رنج گسترده غیرنظامیان تأکید می‌کند.

با توجه به مراتب فوق و با آگاهی کامل از ویرانی شدید زیست‌محیطی، آسیب گسترده به غیرنظامیان و پیامدهای فاجعه‌بار انسانی که به ناچار از این اقدامات عمدی و غیرقانونی - که جنایات جنگی آشکار هستند - ناشی می‌شود، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل سازمان ملل متحد، شورای امنیت، کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای حقوق بشر، کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و تمامی کشورهای عضو سازمان ملل متحد می‌خواهد تا به تعهدات قانونی و اخلاقی خود عمل کرده و:

۱. به طور کامل و بدون ابهام، این اقدامات عمدی و فجیع که جنایت جنگی و تروریسم دولتی محسوب می‌شوند و زیرساخت‌ها و اهداف غیرنظامی ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی را هدف قرار می‌دهند و مصداق نقض‌های فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین نقض آشکار کلیه قطعنامه‌های مربوط شورای امنیت در مورد حفاظت از غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در خلال درگیری‌های مسلحانه (از جمله آن قطعنامه‌هایی که خود ایالات متحده پیشتر به آن‌ها رأی مثبت داده) است، را محکوم کنند؛ و

۲. اقدامات فوری، قاطع و عملی برای توقف اقدامات جنایی و غیرقانونی در حال انجام ایالات متحده و رژیم اسرائیل به عمل آورده و تضمین کنند که تمامی مسئولان، از جمله رئیس‌جمهور ایالات متحده و نخست‌وزیر رژیم اسرائیل، برای دنبال‌کردن عمدی سیاست‌هایی که منجر به ارتکاب جنایات جنگی و اقدامات تروریسم دولتی علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران می‌شود و همچنین برای خود این اقدامات، طبق حقوق بین‌الملل به طور کامل پاسخگو باشند.

سکوت یا بی‌اقدامی در برابر چنین نقض‌های فاحشی، تمامیت حقوق بین‌الملل را به شدت تضعیف کرده، پایه‌های منشور ملل متحد را فرسوده خواهد کرد و مرتکبان را برای اقدامات تجاوزکارانه بیشتر جسور خواهد ساخت؛ اقداماتی که پیامدهای آن بسیار فراتر از منطقه خواهد رفت.

اگر زمینه‌ی طرح نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت فراهم شود، سپاسگزار خواهم بود

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل سازمان ملل متحد، نیویورک

جناب آقای جمال فارس الرویعی
رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد، نیویورک

رونوشت:
جناب آقای فولکر تورک
کمیسر عالی سازمان ملل متحد برای حقوق بشر

جناب خانم میریانا اسپولیاریک اگر
رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا درباره روز نیروگاه‌ها، ۶ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دنبال نامه‌های قبلی ما در مورد اظهارات جنگ‌طلبانه رئیس‌جمهور ایالات متحده که تهدیدی مستقیم برای جان غیرنظامیان و زیرساخت‌های حیاتی در جمهوری اسلامی ایران است، این نامه را می‌نویسم تا نهایت نگرانی خود را از اظهارات عمومی اخیر او که تهدید به تخریب زیرساخت‌های ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی، از جمله نیروگاه‌ها و پل‌ها، می‌کند، ابراز دارم. در ۵ آوریل ۲۰۲۶، او در یک پست شبکه اجتماعی، قصد خود را برای نابودی زیرساخت‌های غیرنظامی آشکارا اعلام کرد و بیان داشت: «سه‌شنبه (۷ آوریل) روز نیروگاه و روز پل خواهد بود. همه در یک روز جمع شده، چیزی شبیه به آن نخواهد بود!!!» چنین اظهاراتی تحریک مستقیم به تروریسم محسوب می‌شود و شواهد واضحی از قصد ارتکاب جنایات جنگی تحت حقوق بین‌الملل را فراهم می‌آورد.

هدف قرار دادن عمدی غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، از جمله تخریب زیرساخت‌های ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی - مانند نیروگاه‌ها، تأسیسات انرژی و سایر زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - جنایت جنگی محسوب می‌شود و اقدامی آشکار از تروریسم دولتی است که با هدف ایجاد وحشت و وارد کردن آسیب شدید به جمعیت غیرنظامی انجام می‌شود. حتی گروه‌های تروریستی مانند داعش نیز از بیان چنین اظهارات عمومی بی‌پروا و وحشتناکی شرم داشتند.

با توجه به موارد فوق، و با تشخیص ویرانی شدید، آسیب گسترده به غیرنظامیان و پیامدهای فاجعه‌بار انسانی که به ناچار از چنین اقدامات عمدی و غیرقانونی - که جنایات جنگی آشکاری را تشکیل می‌دهند - ناشی می‌شود، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از دبیرکل سازمان ملل متحد، شورای امنیت و تمام کشورهای عضو سازمان ملل می‌خواهد تا با انجام اقدامات زیر، تعهدات قانونی و اخلاقی خود را ایفا کنند:

۱. محکومیت قاطع این اظهارات و تهدیدهای خطرناک رئیس‌جمهور ایالات متحده، که در صورت اجرا، اعمال هولناکی از جنایات جنگی و تروریسم دولتی، نقض فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی، و تخطی آشکار از تمام قطعنامه‌های مربوط شورای امنیت در مورد حفاظت از غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در طول درگیری‌های مسلحانه خواهد بود؛ و

۲. اتخاذ اقدامات فوری، قاطع و مشخص برای توقف اقدامات جنایتکارانه و وحشیانه جاری ایالات متحده و رژیم اسرائیل، و تضمین پاسخگویی کامل همه مسئولان تحت قوانین بین‌المللی، از جمله رئیس‌جمهور ایالات متحده و نخست‌وزیر رژیم اسرائیل، در قبال دنبال کردن عمدی سیاست‌هایی که منجر به جنایات جنگی و اقدامات تروریسم دولتی با هدف قرار دادن غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران می‌شود و مستقیماً آنها را باعث می‌گردد.

همانطور که به طور مداوم در مکاتبات قبلی خود بیان کرده‌ایم، سکوت یا بی‌عملی در برابر این نقض‌های فاحش، یکپارچگی حقوق بین‌الملل را به شدت تضعیف می‌کند، پایه‌های منشور ملل متحد را فرسایش می‌دهد، جنایات جنگی و وحشیگری‌ها را عادی می‌سازد و متجاوزان را دلیرتر می‌کند، با پیامدهایی که بسیار فراتر از منطقه خواهد بود.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد حملات به دانشگاه شریف، ۶ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات قبلی خود در مورد هدف قرار دادن مداوم و عمدی اهداف و زیرساخت‌های غیرنظامی توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل، می‌خواهم توجه فوری جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به نقض‌های فاحش دیگر حقوق بشردوستانه بین‌المللی، اقدامات تروریستی و جنایات جنگی که از طریق هدف قرار دادن عمدی و بی‌رویه اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران در حال ارتکاب است، جلب کنم.

در ساعات اولیه بامداد ۶ آوریل ۲۰۲۶، دانشگاه صنعتی شریف توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده مورد حمله قرار گرفت. این حمله غیرقانونی خسارات شدیدی به دانشکده مهندسی عمران، گروه فلسفه علم، پژوهشکده نانو و محیط زیست، ساختمان پژوهشکده همگرا، دانشکده مهندسی برق و سایر تأسیسات وارد کرد. این اقدام شنیع به دنبال جنایت جنگی دیگری است که در ۳ آوریل ۲۰۲۶ توسط متجاوزان مرتکب شد، زمانی که بخش‌هایی از دانشگاه شهید بهشتی تهران، از جمله پژوهشکده لیزر و پلاسما، به شدت آسیب دیدند. هدف قرار دادن عمدی مؤسسات علمی و دانشگاه‌ها، نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی محسوب می‌شود و مصداق جنایت جنگی است.

چنین وحشیگری‌ای که در تاریخ مدرن بی‌سابقه است، بخشی از یک سیاست گسترده و سیستماتیک را تشکیل می‌دهد، همانطور که توسط رئیس‌جمهور ایالات متحده و نخست‌وزیر جنایتکار رژیم سرکش اسرائیل آشکارا اذعان شده است، و تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود که نیازمند توجه فوری و پاسخگویی است. ایالات متحده و رژیم اسرائیل باید مسئولیت کامل ارتکاب این جنایات جنگی هولناک را بر عهده بگیرند.

جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت می‌خواهد که این اقدامات عمدی و شنیع را که جنایات جنگی و تروریسم دولتی علیه اهداف و زیرساخت‌های غیرنظامی محسوب می‌شوند، قاطعانه محکوم کنند.

شورای امنیت باید اقدامات فوری، قاطع و مشخصی برای توقف اقدامات جنایتکارانه و غیرقانونی جاری ایالات متحده و رژیم اسرائیل به عمل آورد و تضمین کند که همه مسئولان تحت قوانین

بین‌المللی در قبال دنبال کردن عمدی سیاست‌هایی که منجر به جنایات جنگی و اقدامات تروریسم دولتی با هدف قرار دادن غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران می‌شود، به طور کامل پاسخگو باشند.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد شهادت وزیر امور خارجه اسبق، ۱۰ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

با کمال تأسف و اندوه عمیق، مراتب را به اطلاع جنابعالی و اعضای شورای امنیت می‌رسانم که در ادامه جنایات جنگی ارتکابی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، این رژیم با ترور بزدلانه دکتر کمال خرازی، دیپلمات برجسته ایرانی که به عنوان وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و نماینده دائم آن در سازمان ملل متحد خدمت کرد، جنایت شنیع و تروریستی دیگری را مرتکب شده است.

در ۹ آوریل ۲۰۲۶، دکتر خرازی بر اثر جراحات شدید ناشی از یک اقدام تروریسم دولتی که توسط رژیم اسرائیل انجام شد، جان باخت. در ۱ آوریل ۲۰۲۶، رژیم اسرائیل به اقامتگاه وی در تهران حمله کرد که باعث جراحات بحرانی به ایشان و مرگ فوری همسرشان شد. این حمله، یک اقدام تروریستی عمدی علیه یک اقامتگاه غیرنظامی و ترور هدفمند یک شخصیت برجسته غیرنظامی، در نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر بین‌المللی، به ویژه حق حیات، محسوب می‌شود.

دکتر خرازی در طول دوره خدمت خود به عنوان وزیر امور خارجه از ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۵، و به عنوان سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران از ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۷، اعتقاد عمیقی به تقویت چندجانبه‌گرایی داشت و نه تنها به عنوان استاد دانشگاه، بلکه به عنوان شرکت‌کننده منظم در کنفرانس سالانه «رهبران برای صلح» در پاریس، نقش مهمی در پیشبرد صلح ایفا کرد. در طول زندگی حرفه‌ای خود، او همواره و بدون ابهام تعهدی استوار به حقوق بین‌الملل، اصول و اهداف منشور ملل متحد و دیپلماسی چندجانبه - به ویژه حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات به عنوان سنگ بنای صلح و امنیت بین‌المللی - نشان داد. بر این اساس، ترور او نه تنها نمایانگر محرومیت غیرقانونی از زندگی غیرنظامی در نقض آشکار حقوق بین‌الملل است، بلکه حمله به دیپلماسی و خود بنیان‌های تعامل مسالمت‌آمیز بین‌المللی نیز می‌باشد.

ترور این دیپلمات برجسته توسط رژیم اسرائیل بار دیگر این واقعیت را آشکار می‌سازد که این رژیم متجاوز و تروریست، هر صدایی را که خواهان صلح، گفتگو و دیپلماسی - هم در سطح منطقه‌ای و هم بین‌المللی - باشد، در تضاد با اهداف غیرقانونی، سوءنیت‌آمیز و بی‌ثبات‌کننده خود در منطقه و فراتر از آن می‌داند. این ترور همچنین نشان‌دهنده الگویی عمدی از رفتار جنایتکارانه با هدف خاموش کردن حامیان تعامل مسالمت‌آمیز و تضعیف سیستماتیک راه‌های دیپلماسی است.

جمهوری اسلامی ایران این اقدام تروریستی شنیع را که با همدستی و حمایت ایالات متحده انجام شده است، به شدیدترین وجه ممکن محکوم می‌کند. این جنایت تروریستی بخشی از الگوی گسترده‌تری

از حملات سیستماتیک و گسترده علیه غیرنظامیان، اهداف غیرنظامی و مقامات عالی‌رتبه غیرنظامی ایران، در چارچوب جنگ تجاوزکارانه آغاز شده در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، را تشکیل می‌دهد.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که رژیم اسرائیل و ایالات متحده مسئولیت کامل حقوقی بین‌المللی را در قبال این اقدام متخلفانه بین‌المللی بر عهده دارند.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید این نامه به توجه اعضای شورای امنیت رسانده شده و به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد محاصره دریایی ایران، ۱۳ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

به دستور دولتام، این نامه را می‌نویسم تا توجه فوری جنابعالی و اعضای شورای امنیت را به ادامه اقدامات متخلفانه بین‌المللی ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران جلب کنم. در ۱۲ آوریل ۲۰۲۶، فرماندهی مرکزی ایالات متحده (سنتکام) رسماً اعلام کرد که نیروهای ایالات متحده بر اساس اعلامیه ریاست‌جمهوری، اجرای محاصره تمام ترافیک دریایی ورودی و خروجی به بنادر ایران را آغاز خواهند کرد

اعمال محاصره دریایی نقض جدی حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود. این اقدام مصداق نقض آشکار ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور مندرج در بند ۲ ماده ۴ منشور ملل متحد بوده و تحت قوانین بین‌المللی، عملی آشکار تجاوزکارانه به شمار می‌رود. علاوه بر این، این اقدام غیرقانونی نقض جدی اصول اساسی حقوق بین‌الملل دریاها محسوب می‌شود. ایالات متحده با تلاش برای جلوگیری از ترافیک دریایی به مقصد و از مبدأ بنادر ایران، به طور غیرقانونی در اعمال حقوق حاکمه جمهوری اسلامی ایران دخالت کرده و حقوق کشورهای ثالث و تجارت دریایی قانونی را تحت قوانین بین‌المللی نقض می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران اقدام غیرقانونی ایالات متحده را قاطعانه رد کرده و به شدیدترین وجه ممکن محکوم می‌کند. ایران از حق ذاتی خود برای اتخاذ تمامی اقدامات لازم و متناسب، مطابق با قوانین بین‌المللی، برای حفظ حاکمیت، تمامیت ارضی و منافع ملی خود استفاده خواهد کرد. ایالات متحده مسئولیت کامل این اقدام متخلفانه بین‌المللی و هرگونه پیامد ناشی از آن، از جمله تأثیر آن بر صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی را بر عهده دارد.

با توجه به اینکه این اقدام غیرقانونی تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود و آشکارا خطر تشدید تنش را در منطقه‌ای که از قبل بسیار ناآرام است، افزایش می‌دهد، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل و شورای امنیت می‌خواهد که مسئولیت‌های خود را طبق منشور ملل متحد با محکومیت قاطع این اقدام غیرقانونی، انجام اقدامات فوری و مؤثر برای جلوگیری از تشدید بیشتر با پیامدهای بالقوه فاجعه‌بار برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، و درخواست از ایالات متحده برای پایان فوری اقدامات متخلفانه بین‌المللی خود علیه جمهوری اسلامی ایران، انجام دهند.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، پاسخ به ادعاهای نماینده آمریکا، ۱۴ آوریل ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

عالیجناب،

این نامه را در خصوص بیانیه ایراد شده توسط نماینده دائم ایالات متحده در خلال یک هزار و یکصد و سی‌امین (۱۰۱۳۰) جلسه شورای امنیت، که در ۷ آوریل ۲۰۲۶ تحت دستور کار با عنوان «وضعیت در خاورمیانه» برگزار شد و در آن یک پیش‌نویس قطعنامه رأی‌گیری شد، می‌نویسم. در بیانیه خود(S/PV.۱۰۱۳۰) نماینده ایالات متحده ارجاع بی‌اساس و گمراه‌کننده‌ای به گزارش دبیرکل(S/۲۰۱۹/۳۷۳) کرد، در تلاشی وقیحانه برای نسبت دادن رفتاری به جمهوری اسلامی ایران که آن گزارش نه منعکس کننده آن است و نه از آن حمایت می‌کند. او مدعی شد که دبیرکل «تأیید کرده است» که جمهوری اسلامی ایران تجهیزات نظامی را در بیمارستان‌ها، مدارس و محله‌های غیرنظامی پنهان می‌کند و از غیرنظامیان برای اهداف تبلیغاتی استفاده می‌نماید.

گزارش مورد بحث، گزارشی موضوعی در مورد حفاظت از غیرنظامیان در درگیری‌های مسلحانه است که در سطح جهانی می‌باشد. هیچ اشاره‌ای - صریح یا ضمنی - به جمهوری اسلامی ایران در زمینه ادعا شده وجود ندارد. بنابراین، بیانیه ایالات متحده، تحریف آشکار یک سند رسمی سازمان ملل متحد محسوب می‌شود.

چنین رفتاری غیرمسئولانه، به ویژه از سوی نماینده یک عضو دائم شورای امنیت، نگرانی‌های جدی حقوقی و نهادی را ایجاد می‌کند. طبق بند ۲ ماده ۲ منشور ملل متحد، همه اعضا موظفند تعهدات خود را با حسن نیت انجام دهند. این اصل ایجاب می‌کند که کشورهای عضو در انجام تعهدات خود طبق منشور، صادقانه و با حسن نیت عمل کنند و از فریب، تحریف یا هرگونه سوءاستفاده از فرآیندهای سازمان ملل خودداری نمایند. این امر الزاماً به مشارکت آنها در مذاکرات شورای امنیت نیز تسری می‌یابد، جایی که دقت، صداقت و احترام کامل به یکپارچگی اسناد سازمان ملل ضروری است. تحریف عمدی محتوای گزارش دبیرکل برای اهداف سیاسی با این تعهد ناسازگار است و رفتار مبتنی بر حسن نیت مورد نیاز از کشورهای عضو را تضعیف می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که هرگونه تلاش برای استناد به اختیارات دبیرکل به منظور اعتبار بخشیدن به چنین ادعاهایی، سوءاستفاده جدی از سازوکارهای سازمان ملل برای اهداف سیاسی محسوب می‌شود. جمهوری اسلامی ایران همچنین تأکید می‌کند که باید از اعتبار شورای امنیت و اقتدار

گزارش‌های دبیرکل در برابر هرگونه تلاش برای تحریف یا سیاسی‌کاری محافظت شود. اعضای شورای امنیت باید بر پایه حقایق عینی، حقوق بین‌الملل و اصول منشور ملل متحد ثابت قدم بمانند، نه بر پایه اطلاعات نادرستی که برای اهداف سیاسی تنگ‌نظرانه مطرح می‌شود.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سندی رسمی از شورای امنیت منتشر شود.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام مرا بپذیرید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، توقیف کشتی توسکا در خلیج فارس توسط نیروی دریایی آمریکا، ۲۱ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۲۱ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام و با اشاره به نامه مورخ ۱۳ آوریل ۲۰۲۶ S/۳۲۳/۲۰۲۶)) این نامه را می‌نویسم تا فوراً و با جدیت توجه جناب عالی و اعضای شورای امنیت را به ادامه اعمال غیرقانونی بین‌المللی ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله هدف‌گیری عمدی کشتی‌های تجاری ایران، جلب کنم.

در تاریخ ۱۹ آوریل ۲۰۲۶، در نزدیکی سواحل ایران در دریای عمان، نیروهای نظامی ایالات متحده از طریق اقدامات قهری، ارعاب‌آمیز و به مخاطره انداختن جان خدمه و خانواده‌هایشان، به کشتی تجاری ایران «توسکا» حمله‌ای خصمانه و غیرقانونی انجام دادند. این حمله به یک کشتی غیرنظامی، نقض آشکار و جدی اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله قاعده آمره منع تجاوز، محسوب می‌شود. ارعاب عمدی و وحشت روانی تحمیل‌شده بر خدمه و خانواده‌های آنان، بر وخامت این اقدام می‌افزاید. چنین رفتاری ویژگی‌های اقدام دزدان دریایی را دارد و به منزله تشدید خطرناکی است که شدیداً ایمنی و امنیت مسیرهای حیاتی کشتیرانی را به مخاطره می‌اندازد.

علاوه بر این، این اقدام غیرقانونی نقض آشکار و ماهوی آتش‌بس ۸ آوریل ۲۰۲۶ است و مطابق با ماده ۳ (ج) قطعنامه ۳۳۱۴ (۱۹۷۴) مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مصداق تجاوز محسوب می‌شود. این اقدام تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی است و وضعیت از پیش متشنج را تشدید می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران این اقدام غیرقانونی ایالات متحده را قویاً مردود دانسته، به شدیدترین وجه ممکن محکوم می‌کند و از سازمان ملل متحد، به‌ویژه شورای امنیت و دبیرکل، می‌خواهد با محکومیت قاطع این عمل تجاوزکارانه، تضمین پاسخگویی کامل عاملان، و الزام ایالات متحده به آزادی فوری و بدون قید و شرط کشتی، خدمه و خانواده‌های آنان و همه آسیب‌دیدگان از این حادثه، موضعی فوری، محکم و اصولی اتخاذ کنند.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت منتشر شود **عالیجناب**، مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل سازمان ملل متحد
نیویورک

جناب آقای جمال فارس الرویعی
رئیس شورای امنیت
سازمان ملل متحد
نیویورک

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، حمله به زیرساخت های ارتباطی، ۲۲ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۲۲ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب؛

به دستور دولتام و با استناد به نامه‌های پیشین ایران درباره جنگ تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، به‌ویژه هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های غیرنظامی آنان، می‌خواهم توجه جناب عالی و اعضای شورای امنیت را به بُعدِ جدی دیگری از تجاوز جلب کنم. به طور خاص، می‌خواهم حملات ایالات متحده و رژیم اسرائیل به زیرساخت‌های فضایی و ارتباطی غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران را در طول ۴۰ روز این جنگ بیرحمانه و وحشیانه برجسته کنم که نقض‌ها و جنایت‌های فاحش دیگری را رقم زده است.

متجاوزان عمداً به تأسیسات فضایی غیرنظامی زیر حمله کرده‌اند که منحصراً وقف پیشرفت علمی صلح‌آمیز، ظرفیت‌سازی فنی، و اکتشاف و استفاده از فضای ماورای جو برای اهداف صلح‌آمیز به نفع بشریت هستند:

- مراکز دانشگاهی فضایی، از جمله مرکز تحقیقات فضایی دانشگاه علم و صنعت و پژوهشگاه هوافضا
- پژوهشگاه فضایی ایران؛
- پژوهشکده سامانه‌های ماهواره؛
- پژوهشکده پیشرانش فضایی پیشرفته و پژوهشکده پیشرانه‌های فضایی؛
- مرکز فضایی مهدشت که نظارت بر ارتباطات ماهواره‌ای و پردازش داده‌ها را بر عهده دارد؛
- ایستگاه‌های کنترل زمینی ماهواره و تجهیزات در رصدخانه خیام؛ و
- بیش از ۳۰ ایستگاه زمینی فرستنده سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران که برای انتشار اطلاعات ایمنی عمومی، از جمله دستورات تخلیه، دستورالعمل‌های پناه‌جویی، و هشدارهای امنیتی به منظور هماهنگ‌سازی واکنش غیرنظامیان در زمان بحران، ضروری هستند. این حملات به وضوح حقوق بنیادین بشر یعنی دسترسی به اطلاعات و ایمنی عمومی را نقض می‌کنند.

پیامدهای این حملات بسیار فراتر از مرزهای ایران است. هدف‌گیری ایستگاه‌های زمینی و رصدخانه‌ها، خدمات مبتنی بر فضای با منفعت بین‌المللی از جمله پایش محیط زیست، مدیریت بلایا و مخابرات جهانی را مختل می‌سازد. در جهانی به هم پیوسته، این اقدامات منافع جمعی در استفاده صلح‌آمیز از فضای ماورای جو را تضعیف می‌کند.

این حملات عمدی علیه زیرساخت‌های صرفاً غیرنظامی علمی و ارتباطی، مصداق تروریسم دولتی است و جنایت جنگی محسوب می‌شود. آن‌ها نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و نقض جدی

حقوق بشردوستانه بین‌المللی هستند. هدف‌گیری تأسیسات ضروری برای پیشرفت علمی و ایمنی عمومی، قصد جنایی واقعی متجاوزان را نشان می‌دهد.

علاوه بر این، چنین اقدامات وحشیانه‌ای با هدف و مقصود معاهده فضای ماورای جو ۱۹۶۷، به ویژه ماده اول آن که آزادی اکتشاف و استفاده از فضای ماورای جو را به نفع همه کشورها تأیید می‌کند، و ماده سوم آن که مستلزم انجام فعالیت‌ها مطابق با حقوق بین‌الملل است، در تضاد بنیادین است. حمله به زیرساخت‌های مرتبط با ماهواره صداوسیما، میثاق‌های بین‌المللی حقوق بشر را نقض می‌کند که از جمله حق جستجو، دریافت و انتشار اطلاعات را تضمین می‌نماید.

ایالات متحده و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل بین‌المللی را در قبال تمام خسارات و پیامدهای ناشی از اقدامات و حملات غیرقانونی خود علیه زیرساخت‌های فضایی و ارتباطی غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران متحمل هستند.

با توجه به موارد فوق، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت می‌خواهد مسئولیت‌های خود را بر اساس منشور به عهده گرفته و با جدیت شایسته به این اقدامات غیرقانونی رسیدگی کنند.

شورای امنیت باید چنین اقدامات جنایتکارانه‌ای را قاطعانه محکوم و رد کرده و اقدامات لازم را برای جلوگیری از تکرار این نقض‌های جدی انجام دهد که نقض آشکار اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد است. عدم پاسخگویی مناسب نه تنها اعتبار نظم حقوقی بین‌المللی را تضعیف می‌کند، بلکه مرتکبان را برای ارتکاب نقض‌های بیشتر جسورتر می‌سازد که می‌تواند پیامدهای فاجعه‌باری برای همکاری علمی جهانی و ایمنی عمومی داشته باشد.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت منتشر شود

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل سازمان ملل متحد
نیویورک

جناب آقای جمال فارس الرویعی
رئیس شورای امنیت
سازمان ملل متحد
نیویورک

نامه سفیر ایران در سازمان ملل، در خصوص توقیف کشتی های تجاری ایران توسط آمریکا، ۲۸ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

۲۸ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دستور دولت‌ام و به استناد نامه پیشین خود مورخ ۲۱ آوریل در مورد توقیف غیرقانونی کشتی‌های تجاری ایران توسط ایالات متحده، این نامه را می‌نویسم تا توجه فوری جناب عالی و اعضای شورای امنیت را به ادامه اعمال غیرقانونی بین‌المللی ایالات متحده از طریق یک اقدام دیگر به سبک دزدان دریایی برای توقیف و هدف‌گیری عمدی کشتی‌های تجاری، یعنی کشتی‌های «مجستیک» و «تیفانی»، جلب کنم.

در این راستا، می‌خواهم توجه را به بیانیه عمومی اخیر یکی از دادستان‌های ایالات متحده جلب کنم که اقرار آشکار و عمدی به رفتار غیرقانونی بین‌المللی محسوب می‌شود. در پستی در شبکه اجتماعی مورخ ۲۷ آوریل، دادستان آمریکایی به توقیف به سبک دزدان دریایی دو کشتی «مجستیک» و «تیفانی» و به دنبال آن سرقت ۳.۸ میلیون بشکه نفت ایران افتخار کرده است.

بیانیه دادستان آمریکایی به وضوح تأیید می‌کند که نیروهای مسلح ایالات متحده بر اساس رویکرد قلدرمآبانه خود، در دریای آزاد به کشتی‌های تجاری ایران یورش برده، سوار آنها شده و به زور آنها را توقیف کرده‌اند. چنین رفتاری چیزی جز نمونه آشکار دیگری از اعتیاد آمریکا به قانون‌گریزی نیست و نقض آشکار منشور ملل متحد، به ویژه بند ۴ ماده ۲ آن، محسوب می‌شود. علاوه بر این، اقدامات آمریکا دقیقاً در ذیل تعریف تجاوز طبق قطعنامه ۳۳۱۴ (۱۹۷۴) مجمع عمومی سازمان ملل متحد قرار می‌گیرد که تجاوز را به کارگیری نیروی مسلح توسط یک دولت علیه دولتی دیگر برخلاف منشور تعریف می‌کند که از جمله شامل حملات نیروهای مسلح یک دولت به ناوگان دریایی دولت دیگر است. در واقع، ایالات متحده از طریق اعتراف رسمی خود، استفاده از نیروی مسلح علیه کشتی‌های درگیر در فعالیت‌های تجاری مشروع را تأیید کرده است.

این اعمال شنیع و غیرقانونی، قواعد تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل حاکم بر حقوق دریاها را نیز نقض می‌کند، تهدیدی مستقیم برای ایمنی و امنیت دریانوردی ایجاد می‌نماید و وضعیت متشنج منطقه را تشدید می‌کند. از نظر ماهیت و اثر، این اقدامات مشابه تروریسم و دزدی دریایی دولتی است که در پوشش فرآیندهای داخلی انجام می‌شود که در حقوق بین‌الملل هیچ اعتباری ندارند.

استناد به ترتیبات داخلی که ذاتاً غیرقانونی هستند، تحت هیچ شرایطی نمی‌تواند چنین جنایت نفرت‌انگیزی را که با استفاده از زور انجام شده توجیه کند. این اقدامات مصداق اجبار غیرقانونی، مداخله در تجارت مشروع بین‌المللی و توقیف غیرقانونی اموال است و در عین حال، یک رویه خطرناک ایجاد می‌کند که حاکمیت قانون را در سطح بین‌المللی به شدت تضعیف می‌نماید.

جمهوری اسلامی ایران این اقدامات تجاوزکارانه و دزدی دریایی دولتی را قاطعانه محکوم کرده و به طور مطلق آن را رد می‌کند. ایالات متحده مسئولیت کامل و غیرقابل انکار بین‌المللی را در قبال تمام پیامدهای ناشی از این اقدامات غیرقانونی، از جمله تأثیر جدی آن‌ها بر ناوبری بین‌المللی، ایمنی دریانوردی و صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، بر عهده دارد. جمهوری اسلامی ایران مطابق با حقوق بین‌الملل، از هر حقی برای مقابله با این اقدامات گستاخانه برخوردار است.

با توجه به موارد فوق، جمهوری اسلامی ایران از شورای امنیت می‌خواهد که:

- این اقدامات تجاوزکارانه را به شدیدترین وجه ممکن محکوم کرده، و رویه غیرقانونی اعمال اقدامات قهری یک‌جانبه و تضاد آشکار آن با منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل را رد کند؛
- از ایالات متحده بخواهد فوراً این اقدامات غیرقانونی را متوقف کرده و تمام کشتی‌ها، محموله‌ها و اموال توقیف‌شده را فوری و بدون قید و شرط آزاد نماید؛ و
- اقدامات فوری و ملموس برای جلوگیری از تکرار این نقض‌های جدی که تهدیدی مستقیم برای صلح و امنیت بین‌المللی، آزادی کشتیرانی و تمامیت نظم حقوقی بین‌المللی محسوب می‌شود، به عمل آورد.

سپاسگزار خواهم بود اگر دستور فرمایید نامه حاضر به عنوان سند رسمی شورای امنیت منتشر شود

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل سازمان ملل متحد
نیویورک

رونوشت:
جناب آقای جمال فارس الرویعی
رئیس شورای امنیت
سازمان ملل متحد
نیویورک

نامه سفیر ایران در سازمان ملل در مورد ادعاهای نماینده امارات متحده عربی، ۵ می ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

۵ می ۲۰۲۶

عالیجناب،

این افتخار را دارم که به پیوست، در سند ضمیمه، بیانیه صادر شده از سوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به تاریخ ۵ می ۲۰۲۶ را که در آن اتهامات بی‌اساس امارات متحده عربی مبنی بر پرتاب موشک و پهپاد از سوی ایران به سمت قلمرو این کشور قاطعانه رد شده است، محضرتان ارسال دارم. موضع ایران از طریق کانال دیپلماتیک دوجانبه به مقامات امارات متحده عربی به طور رسمی ابلاغ شده است.

اگر زمینه طرح نامه حاضر و پیوست آن به عنوان سند رسمی شورای امنیت فراهم شود، سپاسگزار خواهم بود.

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای فو تسونگ
رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد، نیویورک

جناب آقای آنتونیو گوترش
دبیرکل سازمان ملل متحد، نیویورک

بیانیه وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در رد اتهامات بی‌اساس امارات متحده عربی

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، ضمن محکوم کردن اقدامات بی‌ثبات‌ساز مقامات ابوظبی در تبانی با طرف‌های خصمانه علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله ادامه میزبانی از پایگاه‌ها و تجهیزات نظامی آنان، نسبت به عواقب خطرناک چنین رفتاری برای صلح و ثبات منطقه هشدار می‌دهد.

در دو روز گذشته، همزمان با تشدید اقدامات غیرقانونی و تحریک‌آمیز نیروهای نظامی ایالات متحده در منطقه و نیز فعالیت‌های دریایی آنان که تحت پوشش فریبنده عملیات‌های بشردوستانه انجام می‌شود، مقامات ابوظبی به نحوی مغایر با اصل حسن همجواری و ناقض اصول بنیادین منشور ملل متحد، در همکاری آشکار با متجاوز - ایالات متحده - برآمده و بدین ترتیب امنیت و منافع ملی ایران را تهدید کرده‌اند. با این وجود، جمهوری اسلامی ایران با در نظر گرفتن منافع جمعی منطقه و امت اسلامی، نهایت خویشتن‌داری را به کار گرفته و مسئولانه عمل کرده است.

وزارت امور خارجه، ضمن رد اتهامات بی‌اساس ابوظبی مبنی بر پرتاب موشک و پهپاد از سوی ایران به سمت امارات متحده عربی، تأکید می‌کند که اقدامات دفاعی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در این مرحله صرفاً معطوف به مقابله با اقدامات خصمانه ایالات متحده بوده است.

وزارت امور خارجه، با تأکید مجدد بر تعهد جمهوری اسلامی ایران به اصول منشور ملل متحد، قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل و اصل حسن همجواری در روابط خود با تمامی کشورهای منطقه، به شدت از ابوظبی می‌خواهد که از تبانی و مشارکت مستمر با طرف‌های خصمانه - ایالات متحده و رژیم اسرائیل - در اقدامات خلاف حقوق بین‌الملل علیه ایران خودداری کند.

جمهوری اسلامی ایران در اتخاذ تمامی اقدامات لازم و مقتضی برای حفظ منافع و امنیت ملی خود تردید نخواهد کرد.

یادداشت نمایندگی دائم ایران در سازمان ملل در مورد پیش نویس قطعنامه جدید در شورای امنیت در مورد تنگه هرمز، ۶ می ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

شماره: ۲۸۹۲۸۲۳

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد مراتب احترام خود را به کلیه نمایندگی‌های دائم و ناظر نزد سازمان ملل متحد ابلاغ نموده و این افتخار را دارد که ابراز نگرانی شدید خود را نسبت به پیش‌نویس قطعنامه عمیقاً ناقص، یک‌جانبه، با انگیزه سیاسی و خطرناک - که به طور مشترک توسط پادشاهی بحرین و ایالات متحده ارائه شده و هم‌اکنون در میان اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد در مورد وضعیت تنگه هرمز و پیرامون آن در گردش است - اعلام دارد.

این پیش‌نویس قطعنامه، به‌طور قابل انتظاری، به ریشه بحران نمی‌پردازد: یعنی تجاوز نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه ایران، و این واقعیت که وضعیت کنونی در تنگه هرمز صرفاً ناشی از جنگ تجاوزکارانه غیرقانونی به راه‌انداخته شده توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل است.

همچنین اقدامات غیرقانونی مستمر آمریکا را نادیده می‌گیرد که آزادی دریانوردی را نقض کرده و امنیت دریایی را در منطقه‌ای دور از سواحل این کشور تضعیف می‌کند، از جمله محاصره دریایی، حملات به کشتی‌های تجاری ایران و توقیف غیرقانونی آن‌ها - که همگی نقض آشکار حقوق بین‌الملل هستند.

ادعا می‌شود که این پیش‌نویس قطعنامه به تهدیدهای علیه ناوبری بین‌المللی و بازگرداندن آزادی دریانوردی می‌پردازد. در واقعیت، هدف آن تحریف حقایق میدانی و مشروعیت بخشیدن به اقدامات غیرقانونی پیشین و جاری ایالات متحده علیه ایران در خلیج فارس و تنگه هرمز، از جمله محاصره غیرقانونی دریایی و به اصطلاح «پروژه آزادی» است. این پیش‌نویس عمداً روایتی جزئی و مغرضانه ارائه می‌دهد و نمی‌تواند مبنای مشروعی برای اقدام شورای امنیت باشد.

این متن به نادرستی ایران را به نقض آتش‌بس ۸ آوریل ۲۰۲۶ متهم می‌کند، در حالی که حقایق اساسی را حذف می‌نماید: ایالات متحده محاصره دریایی اعمال کرده و حملات و توقیف‌هایی علیه کشتی‌های ایرانی انجام داده است که این اقدامات خود نقض اساسی آتش‌بس، ناقض ممنوعیت استفاده از زور و تعدی به آزادی‌های دریانوردی محسوب می‌شود.

طرف‌های ارائه‌دهنده پیش‌نویس، به طور گزینشی به حقوق بین‌الملل از جمله کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق دریاها (۱۹۸۲) استناد می‌کنند، در حالی که نقض‌های فاحش ایالات متحده را نادیده می‌گیرند. پیش‌نویس همچنین تلاش می‌کند تفاسیر مورد مناقشه از آن کنوانسیون ملل متحد

را تحمیل کند که فراتر از اختیارات شورای امنیت است، زیرا شورای امنیت نه یک نهاد قضایی است و نه متولی تفسیر معاهدات.

تشخیص «تهدید علیه صلح و امنیت بین‌المللی» فاقد هرگونه مبنای عینی است و استناد به فصل هفتم منشور ملل متحد نامتناسب و بی‌توجیه بوده و بر ادعاهای تأیید نشده و با انگیزه سیاسی استوار است. در صورت تصویب، چنین قطعنامه‌ای اعتبار شورای امنیت را تضعیف خواهد کرد، اختیارات اجرایی آن را سیاسی می‌سازد و رویه‌ای برای مشروعیت بخشیدن به اقدامات قهرآمیز یک‌جانبه آمریکا و نقض حقوق حاکمیت دولت‌های ساحلی ایجاد خواهد نمود.

جمهوری اسلامی ایران آمادگی خود را برای بازگرداندن تردد عادی دریایی در تنگه هرمز، مشروط به پایان دائمی جنگ و لغو محاصره‌ها و تحریم‌های غیرقانونی، اعلام می‌دارد. راه حل، در پایبندی به حقوق بین‌الملل نهفته است، نه در سوءاستفاده از شورای امنیت.

با توجه به مراتب فوق و با عنایت به فشارهای مستمر ایالات متحده بر کشورهای عضو برای همراهی (هم‌پیشنهادی) با این پیش‌نویس قطعنامه به اهداف تبلیغاتی - تاکتیکی که ایالات متحده بارها از جمله با استناد به قطعنامه ۲۸۱۷ (۲۰۲۶) شورای امنیت برای پیشبرد اهداف سیاسی خود به کار برده است - جمهوری اسلامی ایران از تمامی کشورهای عضو درخواست می‌کند بر اساس حقایق میدانی عمل کرده، پیش‌نویس قطعنامه را رد کرده و از حمایت یا هم‌پیشنهادی آن خودداری نمایند.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر مراتب بالاترین احترام خود را به کلیه نمایندگی‌های دائم و ناظر نزد سازمان ملل متحد تجدید می‌نماید

نیویورک، ۶ می ۲۰۲۶

تمامی نمایندگی‌های دائم و ناظر نزد سازمان ملل متحد، نیویورک

نامه انجمن دیپلماتیک بانوان در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۸ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

من از طرف انجمن دیپلماتیک بانوان وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران می‌نویسم تا نگرانی عمیق خود را ابراز کرده و احساسات جوامع دیپلماتیک، فرهنگی و اجتماعی کشور را در مورد حملات مستمر، ناروا، عمدی و سیستماتیک رژیم صهیونیستی و ایالات متحده علیه مناطق مسکونی پرجمعیت و همچنین تأسیسات آموزشی، فرهنگی، پزشکی و بیمارستانی در ایران منعکس کنم. تا کنون، این جنایات جنگی منجر به کشته شدن صدها غیرنظامی، از جمله زنان و کودکان شده است.

این جنایات شنیع علاوه بر سرپیچی از اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی مندرج در منشور ملل متحد و چهار کنوانسیون ژنو، اصول اساسی حقوق بشر و ابتدایی‌ترین ملاحظات انسانی را که حملات به اهداف غیرنظامی، از جمله تأسیسات آموزشی، مذهبی، پزشکی و مسکونی و همچنین غیرنظامیان بی‌گناه را ممنوع می‌کند، تضعیف می‌نماید. هدف قرار دادن چنین مراکز و جمعیتی نه تنها یک جنایت جنگی آشکار، بلکه تلاشی سیستماتیک برای نابودی فرهنگ، آموزش، سلامت عمومی و امنیت انسانی است.

آنچه غم‌انگیزتر است، سکوت، بی‌عملی و انفعال نهادهای بین‌المللی - به ویژه سازمان ملل متحد - در برابر این نقض‌های مکرر حقوق بین‌الملل است. ادامه این سکوت عملاً به عادی‌سازی بی‌قانونی، فرسایش حاکمیت قانون و تداوم مصونیت از مجازات برای مرتکبان انجامیده است و بدین وسیله جهان را به سمت مسیری خطرناک از هرج و مرج و ناامنی سوق می‌دهد.

۱) محکومیت صریح و رسمی این جنایات جنگی؛

۲) توصیه به مراجع و مکانیسم‌های ذی‌صلاح برای انجام اقدامات قانونی و قضایی علیه کسانی که چنین جنایاتی را برنامه‌ریزی، دستور، مجوز یا مرتکب شده‌اند؛ و

۳) پایان دادن به چرخه مصونیت از مجازات برای ناقضان حقوق بین‌الملل.

تاریخ نه تنها مرتکبان این جنایات، بلکه کسانی را که در برابر آنها سکوت کردند، قضاوت خواهد کرد

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام ما را بپذیرید.

آرزو احمدوند
رئیس انجمن دیپلماتیک بانوان

بخش ۲: مکاتبات با سازوکارهای حقوق بشری

نامه وزیر دادگستری به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۹ مارس ۲۰۲۶

وزارت دادگستری

باسمه تعالی

جناب آقای دکتر فولکر تورک
کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

با سلام و احترام

۱ـ از روز شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴، مطابق با ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، رژیم اشغالگر اسرائیل و ایالات متحده آمریکا با تجاوز به قلمرو سرزمینی کشور جمهوری اسلامی ایران، جنگ نامشروعی، را بر ما تحمیل کردند. این جنگ مذبوحانه منجر به شهادت رهبر عظیم الشأن و برخی مقامات کشور شده است. طی این تجاوز گستاخانه، حملات سنگینی علیه مدارس، مراکز آموزشی، بیمارستان‌ها، هلال احمر، اماکن مسکونی و اداری صورت پذیرفته و به تبع آن شهروندان عادی به ویژه کودکان زیادی شهید، مجروح، مفقودالاثر و یا بی‌سرپرست شده‌اند.

۲ـ در این حملات مصادیق بارزی از نقض فاحش منشور ملل متحد به ویژه بندهای ۱ و ۴ ماده ۲ آن و همچنین نقض فاحش کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق کودک می‌باشد. بیش از ۶۹ مدرسه و مرکز آموزشی مورد اصابت قرار گرفته، صدها دانش آموز و کودک شهید و یا مجروح شده که فقط در مدرسه شجره طیبه شهر میناب ۱۶۸ کودک و دانش آموز شهید شده است.

۳ـ هیچ تردیدی در نامشروع بودن این تجاوز جنایتکارانه وجود ندارد. این حملات نظامی مصداق تعریف تجاوز در قطعنامه ۳۳۱۴ و ماده ۸ مکرر اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری، است. علیرغم اینکه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکای عضو اساسنامه رم نیستند؛ لیکن به موجب حقوق بین‌الملل عرفی، متعهد به رعایت این هنجارها می‌باشند.

۴ـ در این حملات همچنین اصول بنیادین و تعهدات حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله اصل تفکیک، تناسب و احتیاط نیز نقض شده و بدون شک مصداق بارز جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. تجاوز نظامی به قلمرو سرزمینی جمهوری اسلامی ایران، نه‌تنها حمله به یک کشور مستقل و

وزارت دادگستری

متعهد به منشور ملل متحد است؛ بلکه حمله‌ای آشکار به ارزش‌های جهانی، کرامت و حقوق انسانی و بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی به ویژه نقض صریح کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق کودک، به عنوان حقوق بشری‌ترین کنوانسیون بین‌المللی، است. در این حملات ددمنشانه، مواد متعدد کنوانسیون حقوق کودک از جمله مواد ۶، ۹، ۲۳، ۲۴، ۲۶، ۲۷، ۲۸ و به ویژه به وضوح بندهای ۱ و ۴ ماده ۳۸ این کنوانسیون نقض شده‌است.

۵ـ با توجه به موارد فوق و با در نظر داشتن مسئولیت کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، نگرانی عمیق خود را از نقض هدفمند و فراگیر حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به ویژه نقض کنوانسیون چهارم ژنو ۱۹۴۹ و نقض صریح حقوق کودکان در کشورم توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا، ابراز می‌نمایم و به عنوان رئیس مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک در جمهوری اسلامی ایران خواستار اقدام عاجل جناب عالی در محکومیت این نقض‌های هدفمند و گسترده هستم.

۶ـ انتظار دارد مقامات و نهادهای آن سازمان مهم بین‌المللی به ویژه جناب‌عالی به عنوان کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، همگام با ندای عدالت و هنجارهای حقوق بین‌الملل، اقدامی مؤثر و بازدارنده برای پایان دادن به این تجاوز و پاسخگو نمودن مرتکبین آن اتخاذ نمایند.

بدیهی است برای تشحیذ ذهن و تسهیل در اقدامات پیشگیرانه، اطلاعات تکمیلی به اطلاع خواهد رسید.

در پایان فرصت مغتنم شمرده، احترامات فائقه را تجدید می‌نمایم.

امین حسین رحیمی

وزیر دادگستری و رئیس مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک

در جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر دادگستری به رئیس کمیته حقوق کودک در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱۴ مارس ۲۰۲۶

وزیر

وزارت دادگستری

تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۲۳
شماره: ۵۳۸۱۴
پیوست:

بسمه تعالی

سرکار خانم سوپیو کیلادزه
رئیس محترم کمیته حقوق کودک سازمان ملل متحد

با سلام و احترام:

۱- از روز شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴، مطابق با ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، رژیم اشغالگر اسرائیل و ایالات متحده آمریکا با تجاوز به قلمروی سرزمینی کشور جمهوری اسلامی ایران، جنگ نامشروعی، را بر ما تحمیل کردند. این جنگ مذبوحانه منجر به شهادت رهبر عظیم الشأن و برخی مقامات کشور شده‌است. طی این تجاوز گستاخانه، حملات سنگینی علیه مدارس، مراکز آموزشی، بیمارستان‌ها، هلال احمر، اماکن مسکونی و اداری صورت پذیرفته و به تبع آن کودکان زیادی شهید، مجروح، مفقودالاثر و یا بی‌سرپرست شده‌اند.

۲- در این حملات مصادیق بارزی از نقض فاحش منشور ملل متحد به ویژه بندهای ۱ و ۴ ماده ۲ آن و همچنین نقص فاحش کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق کودک می باشد.بیش از ۶۹ مدرسه و مرکز آموزشی مورد اصابت قرار گرفته، صدها دانش آموز و کودک شهید و یا مجروح شده که فقط در مدرسه شجره طیبه شهر میناب ۱۶۸ کودک و دانش آموز شهید شده است.

۳- هیچ تردیدی در نامشروع بودن این تجاوز جنایتکارانه وجود ندارد. این حملات نظامی مصداق تعریف تجاوز در قطعنامه ۳۳۱۴ و ماده ۸ مکرر اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری، است.علیرغم اینکه رژیم نامشروع صهیونیستی و آمریکای جنایتکار عضواساسنامه رم نیستند؛ لیکن به موجب حقوق بین‌الملل عرفی، متعهد به رعایت این هنجارها می‌باشند.

۴- در این حملات همچنین اصول بنیادین و تعهدات حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله اصل تفکیک، تناسب و احتیاط نیز نقض شده و بدون شک مصداق بارز جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. تجاوز نظامی به قلمرو سرزمینی جمهوری اسلامی ایران، نه‌تنها حمله به یک کشور مستقل و متعهد به منشور ملل متحد است؛ بلکه حمله‌ای آشکار به ارزش‌های جهانی، کرامت و حقوق انسانی و

وزیر

وزارت دادگستری

تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۲۳
شماره: ۵۳۸۱۴
پیوست:

بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی به ویژه نقض صریح کنوانسیون ۱۹۸۹ حقوق کودک، به عنوان حقوق بشری‌ترین کنوانسیون بین‌المللی است. در این حملات ددمنشانه، مواد متعدد کنوانسیون حقوق کودک از جمله مواد ۶، ۹، ۲۳، ۲۴، ۲۶، ۲۷، ۲۸ و به ویژه به وضوح بندهای ۱ و ۴ ماده ۳۸ نقض شده است.

۵- با توجه به موارد فوق و با در نظر داشتن مسئولیت کمیته حقوق کودک سازمان ملل متحد، نگرانی عمیق خود را از نقض هدفمند و فراگیر حقوق کودکان در کشورم توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا، ابراز می نمایم و به عنوان رئیس مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک در جمهوری اسلامی ایران خواستار اقدام عاجل سرکار عالی در محکومیت این نقض های هدفمند و گسترده هستم.

۶- انتظار آن دارد که مقامات و نهادهای آن سازمان بین‌المللی به ویژه سرکار عالی به عنوان رئیس کمیته حقوق کودک، همگام با ندای عدالت و هنجارهای حقوق بین‌الملل اقدامی مؤثر و بازدارنده برای پایان دادن به این تجاوز و پاسخگو نمودن مرتکبین آن اتخاذ نمایند. بدیهی است برای تشحیذ ذهن و تسهیل در اقدامات پیشگیرانه اطلاعات تکمیلی به اطلاع خواهد رسید.

در پایان فرصت مغتنم شمرده، احترامات فائقه خود را به حضور سرکار عالی تجدید می‌نمایم.

امین حسین رحیمی
وزیر دادگستری و رئیس مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک در ایران

نامه وزیر آموزش و پرورش به کمیسر عالی حقوق بشر، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

باسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش
وزیر

شماره: ۲۱۶۲
تاریخ: ۱۴۰۵/۰۱/۱۱
پیوست:

جناب آقای دکتر فولکر تورک
کمیسر عالی محترم حقوق بشر سازمان ملل متحد

با سلام و احترام

مایلم توجه جناب عالی را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب نمایم که در شرایط کنونی، دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است.

در پی تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عامدانه به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت‌های آموزشی جمهوری اسلامی ایران دچار آسیب‌های قابل توجه شده است. متأسفانه در جریان این رویدادها تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده‌اند و شمار قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی نیز تخریب شده یا آسیب دیده‌اند؛ امری که روند عادی آموزش هزاران دانش‌آموز را با اختلال مواجه کرده است و همانگونه که مستحضرید تخریب اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، براساس کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل آن و قواعد بین‌المللی بشردوستانه یک جنایت جنگی محسوب می‌شود که باید از سوی مجامع بین‌المللی محکوم گردد.

براساس گزارش‌های رسمی تا زمان تنظیم این نامه، تعداد ۷۲۳ واحد آموزشی، فرهنگی و ورزشی مرتبط با نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران خسارت دیده‌اند. بدیهی است چنین شرایطی چالش‌های جدی برای استمرار فرآیند آموزش و حفظ دسترسی برابر کودکان به آموزش ایجاد می‌کند.

همچنان که آگاه هستید نقطه اوج جنایات علیه افراد غیرنظامی در ساعات اولیه تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران، منجر به قتل‌عام ۱۲۰ دانش‌آموز و ۲۶ نفر از معلمان در مدرسه شجره طیبه میناب در استان هرمزگان شد و تا این تاریخ جمعاً ۲۰۱ دانش‌آموز و ۵۱ معلم و کادر آموزشی به شهادت رسیده‌اند.

شایان ذکر است؛ جمهوری اسلامی ایران طی دهه‌های گذشته، با رویکردی مسئولانه و بشردوستانه، یکی از بزرگترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه با حدود بیش از ۳۶۰۰۰۰ دانش‌آموز اتباع خارجی بوده است. نظام آموزشی ایران بدون تبعیض، امکان تحصیل کودکان مهاجر و پناهنده را در کنار دانش‌آموزان ایرانی فراهم کرده و در این مسیر همواره همکاری نزدیک و سازنده‌ای با نهادهای بین‌المللی، از جمله کمیسیاریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، داشته است.

با توجه به مأموریت انسان‌دوستانه آن سازمان در حمایت از جمعیت‌های آسیب‌پذیر و تقویت دسترسی عادلانه به خدمات اساسی، از جمله آموزش، موجب امتنان خواهد بود چنانچه آن سازمان در چارچوب صلاحیت‌ها و سازوکارهای موجود، این موضوع را مورد توجه قرار دهد و از ظرفیت‌های مشورتی و همکاری‌های بین‌المللی برای حمایت از تداوم دسترسی کودکان به آموزش و کاهش آثار انسانی این وضعیت بهره گیرد، همچنین به صراحت این اقدامات جنایتکارانه را محکوم نماید.

پیشاپیش از توجه و همکاری جناب عالی در این زمینه صمیمانه سپاسگزارم و امیدوارم همکاری‌های سازنده میان جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در راستای اهداف مشترک انسانی بیش از پیش تداوم یابد.

با تجدید احترام

علیرضا کاظمی
وزیر آموزش و پرورش
جمهوری اسلامی ایران

نامه رئیس سازمان بهزیستی کشور به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدامات انجام شده توسط ایران در جریان تجاوز نظامی، اثرات اقدام تجاوزکارانه بر افراد دارای معلولیت در ایران، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

شماره نامه :۹۰۰/۱۴۰۴/۱۵۰۶۷۹
تاریخ : ۱۴۰۴/۱۲/۲۶

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
سازمان بهزیستی کشور
معاون وزیر و رئیس سازمان

سرمایه‌گذاری برای تولید

جناب آقای فولکر تورک
کمیسر محترم عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

موضوع: درخواست محکومیت و توقف کشتار و نقض فاحش حقوق بینالملل در نتیجه تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی

باسلام و احترام،

سازمان بهزیستی جمهوری اسلامی ایران، به عنوان یکی از نهادهای مسئول در حوزه ی حمایت از حقوق کودکان، خانواده ها و اقشار آسیب پذیر، با نهایت نگرانی و تأسف، تجاوز نامشروع و بیرحمانه ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی را به جمهوری اسلامی ایران محکوم می نماید؛ اقداماتی که منجر به کشتار هدفمند مردم بویژه کودکان بی دفاع و زنان، و تخریب مراکز مختلف از جمله مدارس و مراکز بهداشتی و درمانی شده است. این اقدامات، نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه به ویژه مقررات مندرج درکنوانسیونهای چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷ هستند که تصریح می نمایند: کودکان، بیماران و افراد غیرنظامی باید در همه حال مورد حمایت ویژه قرار گیرند و هدف حملات نظامی قرار نگیرند. علاوه براین، چنین اعمالی نقض فاحش مفاد کنوانسیون حقوق کودک(۱۹۸۹) محسوب میشود که در مواد ۶، ۳۷ و ۳۸ آن بر حق ذاتی هر کودک بر زندگی، امنیت و حمایت در شرایط مخاصمه مسلحانه تأکید شده است. سازمان بهزیستی جمهوری اسلامی ایران بر اصول جهانی الزامات بشری و بهترین منافع کودک تأکید کرده و خواهان آن است که تمامی نهادهای

بین‌المللی، ضمن ایفای وظایف خود، از نقض سیستماتیک حقوق کودکان،خشونتهای نظامی، جلوگیری نموده و ایمنی و کرامت انسانی آنان را تضـمین نمایند. بیتردید، کودکان نهتنهاقربانیان مسـتقیم مخاصمات، بلکه حاملان امیـد و آینـده بشـریت انـد. هرگونه بی عملی در برابر این جنایات، موجب تـداوم کشـتار غیر نظامیـان بویژه کودکان و زنان و نقض فاحش هنجارهای بین‌المللی و اصول انسانی میگردد.

در این راسـتا، سازمان بهزیستی کشور اقـدامات عملی و گسترده ای را برای حفاظت از جامعه هـدف خود به عمل آورده است. این اقدامات در راسـتای کاهش آسـیب های ناشـی از این حملات و دفـاع از حقوق بنیادین انسانی، به شرح ذیل صورت پذیرفته است:

۱) جابه جایی و تخلیه مراکز حساس:

در مجموع، بیش از ۲۱۰۰ کودک از مراکز نگهداری، به اشکال مختلف حمایتی اعم از خانوادگی و قانونی، خارج و در محیط های امن تر سازماندهی شده اند.

تعداد تقریبی ۶۰۰۰ نفر از افراد سـاکن در مراکز کـاهش آسـیب اعتیاد، با اولویت حفظ جان و ارجاع به خانواده ها یا مکانهای امن، ترخیص و تحت مراقبت قرار گرفتند.

۲) جزئیات بازپیوند و حمایتی کودکان

با هدف کاهش خطرات، ۱۴۰ کودک به خانواده های زیستی خود بازگردانده شدند.

۳۰۵ کودک در قالب خانواده های میزبان اسکان داده شدند.

۸۴ کودک تحت سرپرستی امین موقت قرار گرفتند.

۱۸۷۵ کودک تحت نظارت حمایتی سازمان، موقتا به اقوام و بستگان خود، سپرده شدند.

این اقـدامات، ضـمن اولویت‌بخشـی به بهترین منافع کودک، بازتابی از تعهـدات جمهوری اسلامی ایران ذیل کنوانسـیون حقوق کودک به ویژه مواد مربوط به حق حیـات، امنیت، و حمـایت در شـرایط مخاصـمات مسلحانه (مواد ۶، ۳۷ و ۳۸)، و همچنین کنوانسـیون حقوق افراد دارای معلولیت، به خصوص ماده ۱۱ آن که به وضعیت های مخاطره آمیز و بشردوستانه می پردازد، می باشد.

بـا عنـایت به موارد فوق و بـا در نظر گرفتن مسـئولیت بین‌المللی در قبـال حمـایت از غیرنظامیـان و اقشـار آسیب پذیر در شرایط بحران و مخاصمه، به ویژه کودکان، سازمان بهزیستی کشور ضمن اعلام محکومیت قاطع حملات نظـامی غیرقـانونی که منجر به نقض آشـکار اصـول بنیـادین حقـوق بین‌الملل بشردوسـتانه (مـانندکنوانسیون های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷) و اعلامیه جهانی حقوق بشر گردیده است، از جنابعالی، به عنوان عالی ترین مقام بین‌المللی در حوزه حقوق بشر درخواست دارد:

۱) کشـتار هدفمنـد غیرنظامیان بویژه زنان و کودکان در شدیدترین وجه محکوم گردیده و تمام ظرفیتهای بین‌المللی کمیساریای عالی حقوق بشر و رویه های ویژه به توقف تجاوز و مورد هدف قرار دادن غیرنظامیان بویژه کودکان و زنان، جبران خسارت و انعکاس بین‌المللی این جنایات، معطوف گردد

۲) در چارچوب وظایف بین‌المللی خود، وضعیت کودکان و اقشار آسیب پذیر در مناطق متأثر از حملات را مورد توجه قرار داده و و دسترسـی ایمن، بیطرفانه و بـدون محدودیت به کمکهای بشردوسـتانه (آب، غذا، دارو، مراقبتهای پزشکی) را تضمین نمایند.

۳) تجـاوز بویژه هـدف قرار دادن مناطق غیرنظامی، نقض هنجارهای آمره حقوق بین‌الملل محسوب شـده و مسئولیت بین‌المللی دولت‌های متجاوز را به دنبال خواهد داشت.

۴) در شـرایط کنونی، از اعمـال هرگونه تحریم یـا محـدودیتهـای ارائه کمک های بشردوسـتانه که به طور غیرمستقیم موجب تشدید بحران انسانی و آسیب بیشتر به کودکان و خانواده ها میگردد، خودداری شود.

سازمان بهزیستی بر اصول جهانی الزامات بشـری و حمایت از حقوق کودکان تأکید داشـته و مصـرانه خواهان ایفـای نقش فعال و مسئولانه جـامعه بین‌المللی در جلـوگیری از نقض سیسـتماتیک حقوق کودکـان و توقف خشونت های نظامی است.

بـا احترام و امیـد به اقـدام مؤثر و همـاهنگیهـای بینالمللی در جهت توقف جنایات و احیای حقوق کودکان آسیب دیده،

سیدجواد حسینی

معاون وزیر و رئیس سازمان

نامه رئیس سازمان بهزیستی کشور به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدامات انجام شده توسط ایران در جریان تجاوز نظامی، اثرات اقدام تجاوزکارانه بر افراد دارای معلولیت در ایران، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

شماره نامه : ۹۰۰/۱۴۰۴/۱۵۰۶۸۰
تاریخ : ۱۴۰۴/۱۲/۲۶

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
سازمان بهزیستی کشور
معاون وزیر و رئیس سازمان

سرمایه‌گذاری برای تولید

جناب آقای فولکر تورک
کمیسر محترم عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

موضوع: ارائه گزارش و درخواست محکومیت و پیگیری بین‌المللی آسیب‌های وارده به جامعه هدف بهزیستی در پی تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران

باسلام و احترام؛

با عنایت به تشدید تجاوز نظامی و اقدامات تروریستی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، به استحضار میرساند این حملات، علاوه بر تخریب زیرساختهای حیاتی، موجب آسیب مستقیم و هدفمند به مراکز توانبخشی، مراکز نگهداری کودکان، آسایشگاه های سالمندان و نهادهای خدماتی مرتبط با افراد دارای معلولیت گردیده است. حملات اخیر، مصداق بارز جنایات جنگی و نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی محسوب میشود؛ چرا که افراد دارای معلولیت، به دلیل محدودیتهای فیزیکی و حرکتی، از ابتدایی ترین حقوق خود در زمینه‌ی ایمنی و حمایت محروم مانده اند. مطابق با اصول بنیادین مندرج در کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکلهای الحاقی سالهای ۱۹۷۷ و ۲۰۰۵ حمله به تأسیسات غیرنظامی و اماکن دارای کاربری بشردوستانه همچون مراکز درمانی، نگهداری، مراقبتی و مراکز نگهداری کودکان وسالمندان، نقض صریح مواد ۱۸ و ۲۳ این کنوانسیونها بوده و بایستی در چارچوب ارتکاب جنایت بر علیه بشریت مورد پیگرد بین‌المللی قرار گیرد.

تجاوز اخیر، گروه‌های به شدت آسیب پذیر تحت پوشش سازمان بهزیستی را در معرض تهدیدات جدی قرار داده است. این گروه‌ها شامل موارد زیر میباشند:

زنان سرپرست خانوار: که یکی از گروه‌های اصلی تحت حمایت این سازمان هستند.

کودکان بی سرپرست و بدسرپرست: در حال حاضر بیش از ۱۷۹۴۰ کودک از خدمات امدادی سازمان بهره مند بوده و حدود ۱۰ هزار کودک و نوجوان در ۷۰۰ مرکز شبه‌خانواده نگهداری و توانبخشی می‌شوند

افراد دارای معلولیت: این قشر آسیب پذیر، بخش حیاتی جامعه هدف سازمان بهزیستی را تشکیل میدهند و در معرض خطرات مضاعف ناشی از جنگ و درگیری قرار دارند.

خانواده‌های دارای فرزنـد چندقلو: تعداد ۴۲۰۴۱ خانوار از حمایتهای این سازمان برخوردارنـد که در شـرایط ناپایدار امنیتی، نیازمند حمایتهای ویژه تری میباشند.

علاوه بر این گروه‌ها، مراکز حمایتی متعدد سازمان از جمله خانه‌های امن، سلامت و تلاش (نزدیک به ۱۰۰ مرکز)، مراکز مرتبط با آسیب‌های اجتماعی و اعتیاد مانند TC، کمپ های ماده ۱۵ و ۱۶، مراکز توانمندسازی و صیانت، و همچنین نزدیک به ۳۵۰۰ مرکز توانبخشی و مراکز ویزیت در منزل، مراقبت در منزل و مراکز روزانه نیز در معرض تبعات این حملات قرار دارند.

همچنین براساس کنوانسـیون بین‌المللی حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD) کنوانسیون جهانی حقوق کودک (CRC) و سـایر معاهـدات جهانی مرتبط از جمله (ICCPR) و (ICESCR) می باشـد که در آن دولت‌ها موظف انـد از گروه‌های آسـیب‌پذیر، به ویژه افراد دارای معلولیت و کودکان، در تمامی شـرایط به ویژه در مخاصـمات مسلحانه حفاظت کنند. اقدامات صورت گرفته نه تنها خلاف تعهـدات بین‌المللی دولت‌ها در قبال احترام به کرامت انسانی است، بلکه نمونه‌ای آشـکار از نقض اصـل بیطرفی و اصـل منع تبعیض در ارائه خـدمات انساندوسـتانه محسوب میشود. سازمان بهزیستی کشور، در چارچوب مسئولیت‌های قانونی و اخلاقی خود، از جنابعـالی، و تمامی وظیفه داران و رویه‌های ویژه درخواست دارد تا ضـمن محکومیت تجاوز و هدف قرار گرفتن غیر نظامیان، از تمام ظرفیت های بین‌المللی برای توقف کشـتار و نقض حقوق بشر مردم بویژه افراد دارای معلولیت، جبران خسارات مادی و معنوی و انعکاس بین‌المللی جنایات ارتکابی استفاده گردد..

این سازمان آمادگی کامل دارد تا در صورت درخواست، مجموعه‌ای از مستندات شامل گزارش‌های میدانی، شواهد تصویری، و مـدارک مسـتدل حقوقی در خصوص تخریب و آسـیب وارده به مراکز و جامعه هدف را در اختیار آن نهاد قرار دهد تا در روند استیفای حقوق آسـیب دیدگان و پیگیری مسـئولیت بین‌المللی مرتکبان مورد بهره برداری قرار گیرد. بی تردید، دفاع از حقوق طبیعی و انسانی افراد بیگناه و آسـیب پـذیر از جمله معلولان، زنان سـرپرست خانوار، کودکان و سالمندان، وظیفه‌ای جهانی است که از هر وجدان بیدار در جامعه جهانی انتظار می‌رود.

سیدجواد حسینی

معاون وزیر و رئیس سازمان

نامه سفیر ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۲۷۷/۲۰۵۰

۰۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب؛

این افتخار را دارم که به جنابعالی، به عنوان کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، خطاب نموده تا توجه فوری را به تجاوز نظامی غیرقانونی و فجیعی که توسط محور تجاوز آمریکایی-اسرائیلی در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران انجام شد، جلب کنم. این تجاوز منجر به کشته شدن تعداد زیادی از غیرنظامیان، از جمله بیش از ۱۴۸ دختر دانش‌آموز جوان در یک حمله وحشیانه به یک مدرسه ابتدایی دخترانه در میناب (شهری در جنوب ایران) گردید.

نقض قاعده آمره عدم تجاوز در این پرونده، پیامدهای جدی و گسترده‌ای برای برخورداری از حقوق بنیادین بشر و حمایت‌های مقرر در حقوق بشردوستانه بین‌المللی به همراه داشته است. این تجاوز منجر به سلب خودسرانه حیات، جراحات گسترده و تخریب اهداف ضروری برای بقا و رفاه جمعیت غیرنظامی شده است. چنین رفتاری، هسته اصلی حقوق غیرقابل تعلیق از جمله حق حیات، کرامت انسانی، سلامت، توسعه و امنیت شخصی را هدف قرار داده و چارچوب حفاظتی ایجاد شده برای حمایت از غیرنظامیان در زمان مخاصمات مسلحانه را فرسایش می‌دهد.

حملات مسلحانه غیرقانونی گسترده توسط محور تجاوز آمریکایی-اسرائیلی که در تضاد مستقیم با بنیادی‌ترین اصول نظم حقوقی بین‌الملل معاصر است، نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و نقض فاحش قاعده آمره (حقوق بین‌الملل الزام‌آور) عدم تجاوز را تشکیل می‌دهد که تحت هیچ شرایطی اجازه تخلف از آن وجود ندارد.

همانطور که مقامات جمهوری اسلامی ایران صراحتاً تأکید کرده‌اند، هر نقطه مبدأ، پایگاه یا بستر سرزمینی که اقدامات تجاوزکارانه علیه ایران از آن آغاز شود - صرف نظر از کشوری که این نیروها در آن مستقر هستند - مطابق با ماده ۳ (و) الحاقیه قطعنامه شماره (XXIX ۳۳۱۴) مجمع عمومی در مورد تعریف تجاوز، به عنوان یک هدف نظامی مشروع در اعمال حق ذاتی ایران برای دفاع مشروع تحت ماده ۵۱ منشور محسوب خواهد شد.

در غیبت مستمر اقدام معنادار و مؤثر از سوی جامعه بین‌المللی برای به رسمیت شناختن و جبران رنج عمیق و زخم‌های جانکاه وارد شده به ملت ایران، ما با هدایت از کرامت، تاب‌آوری و تمدن بزرگ تاریخی خود، و بر اساس حق ذاتی دفاع مشروع، تا زمانی که تجاوز ادامه دارد، از حاکمیت و تمامیت ارضی خود محافظت خواهیم کرد.

عالیجناب،

بر عهده جامعه بین‌المللی است که قاطعانه برای حفظ حاکمیت قانون، حمایت از حقوق بشر و جلوگیری از نقض‌های بیشتر اقدام کند. بر این اساس، توجه فوری و اقدام اصولی حضرتعالی در این خصوص نه تنها مورد انتظار است، بلکه برای حفظ هنجارهای حقوق بین‌الملل، جلوگیری از آسیب‌های بیشتر بشردوستانه و حفظ یکپارچگی نظام سازمان ملل متحد ضروری است. متأسفانه، مواضع اولیه حضرتعالی در حد محکومیت صریح و قاطعانه و متناسب با شدت شرایط نبود.

با توجه به این حقایق، جمهوری اسلامی ایران با احترام از جنابعالی درخواست می‌کند که محکومیتی روشن از این اقدام تجاوزکارانه غیرقانونی صادر کرده و از همه دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی دعوت به عمل آورید تا تعهدات خود را تحت قوانین بین‌الملل و منشور ملل متحد انجام دهند.

از این فرصت استفاده نموده، مراتب کمال احترام خود را بار دیگر به جنابعالی تقدیم می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: فولکر تورک
کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد
دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد
کاخ ملل، ژنو

رونوشت:
جناب آقای سیدهارتو رضا سوریودیپورو، رئیس شورای حقوق بشر
رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر و دارندگان مأموریت

نامه سفیر ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر، در خصوص مدرسه میناب، ۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۳۶۹/۲۰۵۰
ژنو، ۰۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دنبال نامه شماره ۲۸۳۹۲۷۷/۲۰۵۰ اینجانب در مورد تجاوز جاری و حمله مسلحانه غیرقانونی ایالات متحده و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران با نقض گسترده و سیستماتیک حقوق بشر مردم ایران، این نامه را به منظور جلب توجه ویژه حضرتعالی به اقدامات جنایتکارانه ایالات متحده و اسرائیل در حمله به یک مدرسه دخترانه در شهر میناب، استان هرمزگان می‌نویسم که منجر به شهادت ۱۵۰ دانش‌آموز و زخمی شدن بسیاری دیگر گردید. این اقدام جنایتکارانه تحت هیچ شرایط و بهانه‌ای قابل توجیه نبوده و جامعه بین‌المللی نباید از آن چشم پوشی کند. حمله به مدرسه‌ای که کودکان در آن مشغول تحصیل بودند و کشتن این فرشتگان معصوم، تنها از عهده جنایتکاران حرفه‌ای برمی‌آید.

حمله به مدرسه میناب یکی از غم‌انگیزترین و هولناک‌ترین صحنه‌های این جنگ را نشان می‌دهد. هر یک از این دختران بی‌گناه، با رویاها و امیدهایشان، در زیر آوار ناشی از بمباران جان باختند. هیچ یک از این کودکان از مهسا امینی بی‌گناه‌تر نبودند؛ و حتی بیشتر سزاوار توجه جامعه بین‌المللی هستند

سکوت دفتر کمیساریای عالی در پاسخ به این جنایت، عمیقاً نگران‌کننده است. ما از دفتر حضرتعالی به شدیدترین وجه ممکن می‌خواهیم که این حملات را به طور صریح و قاطعانه محکوم کند. چنین محکومیتی نه تنها یک الزام قانونی و اخلاقی تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر و حقوق بشردوستانه است، بلکه گامی حیاتی برای حفظ حقوق و کرامت مردم ایران می‌باشد. اظهارات بی‌طرفانه یا مبهم در مواجهه با چنین جنایاتی، بی‌عدالتی عمیقی نسبت به قربانیان و بازماندگان، به ویژه زنان و دختران، محسوب می‌شود. از این رو، با احترام از شما دعوت می‌کنیم که نقشی پیشرو در محکوم کردن این اقدام شنیع و درخواست پاسخگویی ایفا کنید تا اطمینان حاصل شود که این جنایات نادیده گرفته نمی‌شوند

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: جناب آقای فولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد
- جناب آقای سیدهارتو رضا سوریودیپورو، رئیس شورای حقوق بشر
- رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر و دارندگان مأموریت
- تمامی مأموریت‌های دائم و ناظر نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل در مورد خشونت علیه کودکان، ۱ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

شماره: ۲۸۳۹۲۶۷/۲۰۵۰

۰۱ مارس ۲۰۲۶

نماینده ویژه محترم دبیرکل در مورد خشونت علیه کودکان

اینجانب این نامه را می‌نویسم تا توجه فوری شما را به یک رشته نقض‌های آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق بشر و حقوق کودکان تحت کنوانسیون‌های بین‌المللی، در خلال یک حملهٔهماهنگ، وحشیانه و در مقیاس بزرگ با استفاده از سلاح‌های غیرقانونی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ جلب نمایم. این مجموعه حملات مسلحانه، نقض آشکار قواعد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین منشور ملل متحد، به ویژه بند ۴ مادهٔ ۲ آن محسوب شده و به وضوح مصداق یک اقدام تجاوزکارانه است.

این حملات عمداً تأسیسات غیرنظامی از جمله بسیاری از مدارس در استان‌های مختلف را هدف قرار دادند. به طور خاص، یک مدرسه در میناب، استان هرمزگان، مورد اصابت قرار گرفت که تاکنون منجر به کشته شدن بیش از ۱۴۸ دانش‌آموز دختر و زخمی شدن بسیاری دیگر شده و خطر معلولیت دائم برای مجروحان وجود دارد. این اقدامات جنایت جنگی محسوب می‌شوند، چرا که تجلی واضح نقض‌های فاحش کنوانسیون‌های ژنو (۱۹۴۹) و حقوق بشردوستانه عرفی بین‌المللی هستند. علاوه بر این، هدف قرار دادن دختران مدرسه‌ای بی‌گناه، نقض آشکار کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹)، به ویژه ماده ۶ در مورد «حق هر کودک بر زندگی، بقا و رشد»، ماده ۳۸ در مورد «حمایت از کودکان در مخاصمات مسلحانه» و مواد ۲۸ و ۲۹ در مورد «حق تحصیل» می‌باشد.

جامعه بین‌المللی یک تعهد قانونی و اخلاقی برای حمایت از غیرنظامیان و کودکان در همه حالات به ویژه در خلال درگیری‌های مسلحانه دارد. اگر این حملات وحشیانه محکوم نشوند، خطر ایجاد یک رویه خطرناک از بی‌کیفری برای هدف‌گیری عمدی کودکان و غیرنظامیان را به دنبال داشته و به تداوم چرخه نقض‌های فاحش علیه کودکان کمک خواهد کرد. هیچ خشونتی علیه کودکان بی‌گناهی که هیچ نقشی در درگیری‌های مسلحانه ندارند، هرگز قابل توجیه نیست.

با توجه به این نقض‌های فاحش، از شما خواستار محکومیت فوری، بدون ابهام و عمومی این حملات هستم و از دولت و نهاد مسئول درخواست پاسخگویی می‌نمایم، از جمله مسئولیت کیفری برای افرادی

که این حملات را دستور داده یا اجرا کرده‌اند. همچنین انتظار داریم در زمان حضور شما در شورای حقوق بشر (دوره ۶۱)، حمله به دانش‌آموزان دختر در ایران توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده را به طور شفاهی محکوم کنید.

خانم نماینده ویژه، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

دکتر نجات معلا مجید
نماینده ویژه دبیرکل در مورد خشونت علیه کودکان

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر آموزش در مورد حملات به مدرسه میناب، ۲ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۸۵۳/۲۰۵۰
ژنو، ۲ مارس ۲۰۲۶

خانم محترم،

این افتخار را دارم که به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد حق بر آموزش، به جنابعالی خطاب نموده تا توجه فوری حضرتعالی را به پیامدهای جدی و هشداردهنده تجاوز نظامی گسترده و حمله مسلحانه غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ جلب کنم.

بر اساس گزارش‌های اولیه تأیید شده، حملات نظامی انجام شده در جریان این تجاوز، مستقیماً زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله مؤسسات آموزشی را هدف قرار داده است. در یکی از ویران‌کننده‌ترین حوادث، یک مدرسه متوسطه در میناب، استان هرمزگان، مورد اصابت قرار گرفت که منجر به کشتار نزدیک به ۲۰۰ دانش‌آموز - که عمدتاً دختران دبیرستانی بودند - و زخمی شدن بسیاری دیگر گردید که تعدادی از آن‌ها با خطر بالای ناتوانی دائمی روبرو هستند.

هدف‌گیری عمدی یا بی‌رویه یک مدرسه فعال که در خارج از هر منطقه نظامی قرار دارد و منحصراً به دانش‌آموزان غیرنظامی خدمت می‌کند، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی از جمله اصول تفکیک و تناسب، و همچنین نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشر محسوب می‌شود. این دانش‌آموزان صرفاً مشغول تحصیل بودند و هیچ ارتباطی با هیچ فعالیت نظامی نداشتند.

فراتر از تلفات جانی فوری و غم‌انگیز، بمباران مدارس در مراحل اولیه تجاوز، منجر به تعطیلی گسترده مؤسسات آموزشی در مناطق آسیب‌دیده به دلیل نگرانی‌های امنیتی و تهدید مداوم علیه زندگی غیرنظامیان شده است. در نتیجه، هزاران دانش‌آموز از دسترسی به آموزش ایمن و بدون وقفه محروم شده‌اند. جو حاکم بر ترس و ناامنی، زندگی و سلامت جسمانی دانش‌آموزان و معلمان را در معرض خطر دائمی قرار داده و به طور اساسی تحقق حق بر آموزش را تضعیف می‌کند.

همانطور که مستحضرید، حق بر آموزش به طور محکم در اسناد حقوق بین‌الملل بشر از جمله چارچوب سازمان ملل متحد و سیستم مأموریت‌های شورای حقوق بشر که مأموریت محترم حضرتعالی تحت آن عمل می‌کند، تثبیت شده است. حملات به مدارس نه تنها این حق اساسی را نقض می‌کند، بلکه آسیب‌های روانی درازمدتی به کودکان وارد کرده و بافت اجتماعی گسترده‌تر را تهدید می‌نماید.

با توجه به موارد فوق، ما با احترام از جنابعالی درخواست می‌کنیم که:

- به طور عمومی و صریح هدف‌گیری مدارس و دانش‌آموزان را محکوم کنید.
- خواستار توقف فوری تمامی حملات علیه تأسیسات آموزشی شوید.
- تشویق تمام طرف های مرتبط برای پایبندی کامل به تعهداتشان ذیل حقوق بین‌الملل بشردوستانه و بشر؛ و
- آنگونه که مناسب است با سازوکارهای مرتبط سازمان ملل تماس برقرار کنید برای اطمینان از پاسخگویی و حفاظت از دانش آموزان، معلمان و موسسات آموزشی.

حفاظت از کودکان و مراقبت از آموزش در زمان منازعات یک تعهد اختیاری نیست، بلکه تعهدی حقوقی و اخلاقی ذیل حقوق بین‌الملل است؛ سکوت در برابر چنین وحشی گری هایی خطر عادی سازی حملات به آموزش و از بین رفتن حفاظت های معمول بین‌المللی را ایجاد می کند.

فرصت را مغتنم می شمارم و مراتب احترام خود را تجدید می کنم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به:
خانم فریده شهید، گزارشگر ویژه حق بر آموزش
رونوشت:
- جناب آقای فولکور تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد،
- جناب آقای سیدهارتو رضا سوریودیپرو، رئیس شورای حقوق بشر
- رویه داران ویژه شورای حقوق بشر
- تمام نمایندگی های دائم مقیم در شهر ژنو
- تمام سازمان های بین‌المللی در ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حقوق فرهنگی در مورد حملات به اماکن فرهنگی، ۵ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۴۱۲۳۲/۲۰۵۰

ژنو، ۵ مارس ۲۰۲۶

خانم محترم،

این افتخار را دارم که به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در زمینه حقوق فرهنگی، به جنابعالی خطاب نموده تا توجه فوری حضرتعالی را به پیامدهای جدی و هشداردهنده تجاوز نظامی گسترده و حمله مسلحانه غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ بر حقوق فرهنگی و اکوسیستم‌های فرهنگی کشورم جلب کنم.

در گزارش شما که در شصت و یکمین نشست شورای حقوق بشر در مورد ارتباط متقابل بین حقوق فرهنگی و حفاظت از طبیعت ارائه شد، تأکید می‌کنید که دولت‌ها باید ارتباط عمیق بین جوامع و اکوسیستم‌های طبیعی و فرهنگی آن‌ها را به رسمیت بشناسند، و اینکه رویکرد مبتنی بر حقوق فرهنگی - که مبتنی بر عدم تبعیض، برابری، عدالت، مشارکت و ارزیابی‌های تأثیر بر حقوق بشر است - برای تحقق تعهدات تحت ماده ۱۵ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ضروری می‌باشد. شما همچنین نسبت به رویکردهایی که تنوع فرهنگی را نادیده می‌گیرند یا جوامع را به حاشیه می‌رانند هشدار داده و تأکید می‌کنید که اکوسیستم‌های فرهنگی باید به عنوان فضاهای زنده و میان‌نسلی محافظت شوند.

ارتباط متقابل بین حقوق فرهنگی و اکوسیستم‌های فرهنگی به عنوان یک پیامد مستقیم تجاوز و حمله مسلحانه غیرقانونی رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل، به طور جدی و هشداردهنده‌ای مختل شده است. این اقدامات تجاوزکارانه منجر به آسیب به مکان‌های میراث فرهنگی واقع در مناظر تاریخی و فرهنگی شهری، از جمله اثر میراث جهانی یونسکو «کاخ گلستان» شده است.

چنین آسیبی را نمی‌توان تصادفی یا محدود به ساختارهای فیزیکی توصیف کرد. تخریب و به خطر انداختن میراث فرهنگی در جریان حملات مسلحانه غیرقانونی، تعرضی عمیق به اکوسیستم‌های فرهنگی زنده محسوب می‌شود. این اقدامات، انتقال میان‌نسلی میراث را قطع می‌کند، بافت اجتماعی و تاریخی جوامع آسیب‌دیده را بی‌ثبات می‌سازد، و حقوق فرهنگی جمعی مردمی را تضعیف می‌نماید که هویت، کرامت و تداوم آن‌ها به طور جدایی‌ناپذیری با این محیط‌ها پیوند خورده است. هدف‌گیری

مناطقی که شامل نشانه‌های فرهنگی است، خواه مستقیم یا بی‌رویه، نه تنها ویرانی مادی، بلکه نقض جدی تعهدات الزام‌آور بین‌المللی حاکم بر حفاظت از اموال فرهنگی را نشان می‌دهد.

علاوه بر این، حملات عمدی یا بی‌رویه که منجر به آسیب به میراث فرهنگی می‌شود ممکن است به نقض‌های جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی تلقی گردد و در صورت احراز عناصر لازم، می‌تواند جنایت جنگی محسوب شود. چنین رفتاری، مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها را در قبال اعمال متخلفانه بین‌المللی به دنبال داشته و نگرانی‌های جدی را در مورد نقض قواعد آمره حقوق بین‌الملل ایجاد می‌کند. شدت این اقدامات، مستلزم محکومیت قاطع و پاسخگویی مؤثر است.

با توجه به اصول بیان شده در گزارش شما، ما با احترام از جنابعالی درخواست می‌کنیم که به طور عمومی این حملات را محکوم کنید، مجدداً تأکید کنید که حقوق فرهنگی باید در تمامی شرایط - از جمله در طول مخاصمات مسلحانه - محافظت شود، و تأکید نمایید که حفاظت از اکوسیستم‌های فرهنگی از کرامت انسانی، صلح پایدار و حفظ تنوع فرهنگی جدایی‌ناپذیر است. ما همچنین تعامل حضرتعالی را با ذی‌نفعان مربوطه برای جلوگیری از تخریب بیشتر و ترویج مکانیسم‌های پاسخگویی سازگار با حقوق بین‌الملل تشویق می‌کنیم.

تخریب میراث فرهنگی نه تنها میراث یک ملت، بلکه میراث مشترک فرهنگی بشریت را کاهش می‌دهد. ما اطمینان داریم که مأموریت حضرتعالی همچنان رهبری اصولی را برای اطمینان از اینکه حقوق فرهنگی در مرکز تمام چارچوب‌های حفاظتی باقی بماند، فراهم خواهد کرد.

خانم گزارشگر ویژه، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

گزارشگر ویژه در زمینه حقوق فرهنگی، خانم الکساندرا گزانتاکی
ایمیل: hrc-sr-culturalrights@un.org
رونوشت:
جناب آقای فولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد
جناب آقای سیدهارتو رضا سوریودیپورو، رئیس شورای حقوق بشر
رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر و دارندگان مأموریت
تمام مأموریت‌های دائم و ناظر نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر سلامت در مورد حملات به بیمارستان‌ها، ۹ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۴۳۳۸۳/۲۰۵۰

ژنو، ۹ مارس ۲۰۲۶

خانم محترم،

این افتخار را دارم که به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد حق برخورداری همگان از بالاترین استاندارد قابل دستیابی سلامت جسمی و روانی، به جنابعالی خطاب نموده تا توجه فوری حضرتعالی را به تحولات جدی و عمیقاً هشداردهنده‌ای جلب کنم که پیامدهای مستقیم و گسترده‌ای برای بهره‌مندی میلیون‌ها غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران از حق برخورداری از بالاترین استاندارد قابل دستیابی سلامت جسمی و روانی دارد.

از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، محور تجاوز آمریکایی-اسرائیلی یک سری حملات نظامی غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران از جمله بمباران‌هایی که مناطق مسکونی و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی را تحت تأثیر قرار داده است، آغاز کرده است. این حملات، تأسیسات انرژی، زیرساخت‌های آب و تأسیسات اجتماعی را هدف قرار داده که تخریب آنها پیامدهای شدید و قابل پیش‌بینی برای سلامت غیرنظامیان، ایمنی محیط زیست و شرایط اساسی لازم برای بقای انسان به دنبال دارد. ماهیت و الگوی این عملیات، نشان‌دهنده بی‌توجهی نگران‌کننده به تعهدات تحمیل شده توسط حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر، به ویژه آن دسته از هنجارهایی که برای محافظت از جمعیت غیرنظامی و حفظ شرایط اساسی لازم برای سلامت عمومی طراحی شده‌اند، می‌باشد.

در میان هشداردهنده‌ترین حوادث، حمله‌ای بود که در تاریخ ۷ مارس ۲۰۲۶ به چندین تأسیسات کلیدی ذخیره نفت و انرژی در تهران و حومه آن، از جمله مخزن نفت شهران واقع در منطقه شمال غربی تهران، انبار نفت اقدسیه در منطقه شمال شرقی، پالایشگاه تهران (منطقه شهر ری)، مخزن نفت کرج در استان البرز، و تأسیسات ذخیره نفت کوهک در شمال غربی تهران انجام شد. این تأسیسات، انبار و مرکز توزیع اصلی تأمین کننده سوخت عمدتاً برای مصارف غیرنظامی در منطقه کلانشهری را تشکیل می‌دهند. این حمله باعث انفجارهای گسترده و آتش‌سوزی‌های طولانی مدت شد که مقادیر زیادی آلاینده سمی از جمله هیدروکربن‌ها، اکسیدهای نیتروژن و اکسیدهای گوگرد را در جو آزاد کرد. این مواد به سرعت در مناطق شهری پرجمعیت پخش شده و سپس با رطوبت جو ترکیب شده و بارش آلوده‌ای را تولید کردند که به طور گسترده «باران سیاه» نامیده می‌شود. پیامدهای این آلودگی برای

سلامت عمومی عمیق و قابل پیش‌بینی است. قرار گرفتن در معرض این آلاینده‌ها ممکن است منجر به تنگی نفس حاد، تحریک پوست و چشم، عوارض ریوی طولانی مدت و افزایش آسیب‌پذیری در برابر بیماری‌های قلبی-عروقی، به ویژه در میان کودکان، سالمندان و سایر اقشار آسیب‌پذیر جمعیت شود.

علاوه بر حملات به زیرساخت‌های انرژی، محور تجاوز آمریکایی-اسرائیلی زیرساخت‌های حیاتی آب از جمله تأسیسات آب شیرین‌کن را که به جمعیت جزیره قشم خدمات رسانی می‌کند، هدف قرار داده است. کارخانه‌های آب شیرین‌کن منابع ضروری آب آشامیدنی برای جوامع در مناطق خشک ساحلی را تشکیل می‌دهند. آسیب به چنین تأسیساتی، دسترسی به آب آشامیدنی سالم را مستقیماً تهدید کرده و جمعیت غیرنظامی را در معرض خطرات کمبود آب، کم آبی و بیماری‌های ناشی از آب قرار می‌دهد. دسترسی به آب سالم و کافی جزء لاینفک حق بر سلامت است که در ماده ۱۲ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به رسمیت شناخته شده است. علاوه بر این، هدف قرار دادن عمدی اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی در حقوق بشردوستانه بین‌المللی ممنوع بوده و در تضاد آشکار با حمایت‌های اعطا شده به غیرنظامیان تحت کنوانسیون‌های ژنو قرار دارد.

مقامات ایرانی همچنین حملاتی را ثبت کرده‌اند که علیه زیرساخت‌های تفریحی و ورزشی غیرنظامی از جمله تأسیسات واقع در تهران، لامرد و سایر مناطق شهری انجام شده است. چنین تأسیساتی بخش اساسی از زندگی جامعه و رفاه عمومی را تشکیل می‌دهند. آنها فضاهایی را برای فعالیت بدنی، تعامل اجتماعی و رشد جوانان فراهم می‌کنند که همگی به سلامت جسمی و روانی کمک می‌کنند. تخریب آنها، جوامع را از محیط‌هایی که سلامت عمومی و تاب‌آوری اجتماعی را حفظ می‌کنند، محروم می‌سازد و در نتیجه پیامدهای گسترده‌تر بشردوستانه حملات مداوم را تشدید می‌کند.

پیامدهای روانی این حملات بر جمعیت غیرنظامی نیز به همان اندازه عمیق است. بمباران مکرر محیط‌های شهری، همراه با تخریب زیرساخت‌های ضروری برای زندگی روزمره، ترس، اضطراب و آسیب‌های روانی فراگیری را در میان جمعیت ایجاد می‌کند. کودکانی که در معرض انفجارها، آلودگی‌های محیطی و ناامنی طولانی مدت قرار می‌گیرند، با خطرات ویژه‌ای برای آسیب‌های روانی پایدار روبرو هستند. حق بر سلامت تحت قوانین بین‌المللی، سلامت روان را به عنوان یک مؤلفه اساسی از رفاه انسان در بر می‌گیرد و ایجاد عمدی شرایطی که باعث رنج روانی گسترده در میان غیرنظامیان می‌شود، با تعهدات تحمیل شده بر دولت‌ها تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر ناسازگار است.

با توجه به موارد فوق، با احترام درخواست می‌کنم که مأموریت حضرتعالی توجه فوری به این تحولات و پیامدهای عمیق آنها برای بهره‌مندی جمعیت غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران از حق بر سلامت مبذول دارد. همچنین استدعا دارم که حوادث توصیف شده در بالا در چارچوب مأموریت حضرتعالی به نحو مقتضی مستندسازی، بررسی و به طور عمومی مورد توجه قرار گیرد، و هر یک از

این حملات غیرقانونی به زیرساخت‌های غیرنظامی در پرتو پیامدهای مستقیم و زیانبار آنها برای سلامت عمومی ارزیابی و محکوم شود. همچنین با احترام درخواست می‌شود که یافته‌ها و نگرانی‌های ناشی از مأموریت حضرتعالی به توجه سازوکارهای مربوطه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد و سیستم گسترده‌تر سازمان ملل متحد آورده شود تا به مستندسازی این نقض‌ها کمک کرده و برای رفتاری که سلامت غیرنظامیان، ایمنی محیط زیست و حقوق اساسی جمعیت‌های غیرنظامی را به طور جدی به خطر می‌اندازد، پاسخگویی تضمین گردد.

خانم گزارشگر ویژه، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: دکتر تلانگ موفوکنگ
گزارشگر ویژه در مورد حق برخورداری همگان از بالاترین استاندارد قابل دستیابی سلامت جسمی و روانی

رونوشت:
دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد
دفتر سازمان ملل متحد در ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران در مورد حملات به مدرسه میناب، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۴۳۹۰۹/۲۰۵۰

ژنو، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

خانم گزارشگر ویژه،

این افتخار را دارم که به جنابعالی، به عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد خشونت علیه زنان و دختران، خطاب نموده تا توجه فوری حضرتعالی را به تجاوز نظامی غیرقانونی و فجیع محور تجاوز آمریکایی-اسرائیلی از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران جلب کنم که منجر به کشته شدن تعداد زیادی از غیرنظامیان، از جمله زنان و دختران بی‌گناه شده است.

در میان نقض‌های گسترده و سیستماتیک حقوق بشر مردم ایران توسط رژیم‌های آمریکا و اسرائیل، می‌خواهم بر حمله جنایتکارانه به یک مدرسه ابتدایی دخترانه در میناب، استان هرمزگان، در اولین روز تجاوز تأکید کنم که منجر به شهادت ۱۶۸ دختر دانش‌آموز و زخمی شدن بسیاری دیگر گردید. حمله به مدرسه میناب یکی از غم‌انگیزترین و هولناک‌ترین صحنه‌های این جنگ را نشان می‌دهد. هر یک از این کودکان بی‌گناه دانش‌آموز، با رویاها و امیدهایشان، در زیر آوار ناشی از بمباران جان باختند. این اقدام جنایتکارانه در کنار حملات به ۶۵ مدرسه دیگر در ایران تحت هیچ شرایط و بهانه‌ای قابل توجیه نبوده و جامعه بین‌المللی نباید آن را ناچیز بشمارد یا نادیده بگیرد.

به عنوان به‌روزرسانی در مورد تلفات غیرنظامی ناشی از حملات، به ما اطلاع داده شده است که تاکنون:

۵۲ بیمارستان آسیب دیده است. علاوه بر این، ۱۹ پایگاه اورژانس، ۱۶ آمبولانس و ۲۹ واحد بهداشتی نیز آسیب دیده‌اند. در میان مجروحان، ۱,۴۰۲ نفر زن هستند. ۷۰۰ نفر از مجروحان زیر ۱۸ سال و ۶۰ نفر زیر پنج سال هستند. جوان‌ترین فرد مجروح یک نوزاد چهار ماهه و مسن‌ترین آنها یک زن ۹۴ ساله است. در میان قربانیان، ۲۰۶ نفر زن هستند که جوان‌ترین آنها هشت ماهه و مسن‌ترین آنها ۸۸ ساله است. علاوه بر این، ۱۹۰ نفر از قربانیان زیر ۱۸ سال و هفت نفر زیر پنج سال هستند. در آخرین حملات هوایی، ۹,۶۶۹ واحد غیرنظامی آسیب دیده است. از این میان، ۷,۹۴۳ واحد مسکونی و ۱,۶۱۷ واحد تجاری هستند که معیشت مردم و زیرساخت‌های اقتصادی را به طور قابل توجهی تحت تأثیر قرار داده است. در جریان این حوادث، ۳۲ مرکز پزشکی و دارویی و ۶۵ مدرسه در نظام آموزشی نیز آسیب دیدند.

علاوه بر این، ۱۳ تأسیسات متعلق به جمعیت هلال احمر ایران آسیب دید. پانزده خودروی عملیاتی از جمله خودروهای امداد و نجات و ۱۳ آمبولانس هلال احمر نیز آسیب دیدند. در میان امدادگران، هفت نفر از پرسنل در شهرهایی از جمله تهران، مهاباد و خوی مجروح شدند. متأسفانه، ۱۱ نفر از کادر درمانی پزشکی کشته و ۳۳ نفر دیگر از کارکنان مراقبت‌های بهداشتی مجروح شدند.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

- گزارشگر ویژه موضوع خشونت علیه زنان و دختران، ریشه ها و پیامدها

نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس شورای حقوق بشر درخواست برگزاری جلسه فوری درباره مدرسه میناب، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۱۱۸۳/۲۰۵۰

ژنو، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

از طرف دولت‌های جمهوری اسلامی ایران، جمهوری خلق چین و جمهوری کوبا، این افتخار را دارم که درخواست برگزاری یک جلسه فوری در خلال شصت و یکمین نشست شورای حقوق بشر با موضوع «حمایت از کودکان و مؤسسات آموزشی در منازعات مسلحانه بین‌المللی: حمله هوایی به مدرسه دخترانه شجره طیبه در میناب، ایران، به عنوان نقض فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر» را بنمایم.

مدارس اهداف غیرنظامی هستند و هم آن‌ها و هم کودکان به طور صریح تحت حقوق بشردوستانه بین‌المللی در مخاصمات مسلحانه محافظت می‌شوند. هدایت حملات علیه مدارس، مگر در زمانی که به اهداف نظامی تبدیل شوند (که در مورد میناب چنین نبود)، بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه معاهده‌ای و عرفی ممنوع است. حملات بی‌رویه به شدت ممنوع می‌باشند. در جریان حملات به مدرسه میناب، ۱۶۸ کودک ۷ تا ۱۲ ساله کشته و بسیاری دیگر زخمی شدند. حملات عمدی به ساختمان‌های آموزشی که هدف نظامی نیستند، بر اساس ماده ۸ اساسنامه رم، جنایت جنگی محسوب می‌شوند. حملات به مدارس و بیمارستان‌ها و همچنین به افراد محافظت‌شده مرتبط با آن‌ها، جزو شش نقض فاحشی محسوب می‌شوند که مبنای چارچوب شورای امنیت برای نظارت، گزارش‌دهی و پاسخگویی به خشونت‌های وارده به کودکان در زمان جنگ را تشکیل می‌دهد.

حمله به یک مدرسه فعال در ساعات کلاس درس، نشان‌دهنده تعرضی جدی به کودکان، به آموزش و به آینده یک جامعه کامل است. علاوه بر این، حقوق بشردوستانه بین‌المللی تعهدات خاص مرتبط با آموزش را بر طرفین یک منازعه مسلحانه تحمیل می‌کند. حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی از طرفین می‌خواهد که در عملیات نظامی مراقبت ویژه‌ای به عمل آورند تا از آسیب به ساختمان‌های آموزشی جلوگیری کنند و توقیف، تخریب یا آسیب عمدی به چنین ساختمان‌هایی را ممنوع می‌کند. با توجه به جدیت و فوریت این موضوعات، جمهوری اسلامی ایران بر این باور است که شورای حقوق بشر باید در چارچوب وظایف خود برای جلوگیری از نقض‌هایی که مدارس را تحت تأثیر قرار می‌دهد، فوری این وضعیت را بررسی کند

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

یادداشت نمایندگی دائم ایران در ژنو به کمیسر عالی حقوق بشر و نمایندگی‌های مقیم در مورد نشست فوری شورای حقوق بشر درباره مدرسه شجره طیبه میناب، ۲۵ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۲۳۶۰/۲۰۵۰

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو مراتب احترام خود را به تمام مأموریت‌های دائم و ناظر نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو ابراز داشته و بدین وسیله به جلسه فوری شصت و یکمین نشست شورای حقوق بشر با عنوان «حمله هوایی به مدرسه دخترانه شجره طیبه در میناب، ایران، به عنوان نقض فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر» که قرار است در روز جمعه، ۲۷ مارس ۲۰۲۶ برگزار شود، اشاره می‌نماید.

در جریان حملات غیرقانونی رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل به مدرسه دخترانه شجره طیبه در میناب، ۱۶۸ کودک بین سنین ۷ تا ۱۲ سال کشته و بسیاری دیگر زخمی شدند. این جنایت در شرایطی رخ داد که حملات عمدی علیه تأسیسات آموزشی که هدف نظامی نیستند، طبق ماده ۸ اساسنامه رم، جنایت جنگی محسوب می‌شوند. علاوه بر این، حملات به مدارس و بیمارستان‌ها و همچنین به افراد تحت حمایت، جزو شش نقض فاحشی هستند که توسط شورای امنیت شناسایی شده‌اند.

حمله به یک مدرسه فعال در ساعات کلاس درس، نه تنها تعرضی جدی به کودکان و آموزش، بلکه به آینده یک جامعه کامل محسوب می‌شود. حقوق بشردوستانه بین‌المللی همچنین تعهدات خاصی را بر طرفین منازعه مسلحانه برای حفظ آموزش تحمیل می‌کند. قواعد عرفی ایجاب می‌کند که تمامی اقدامات احتیاطی ممکن برای جلوگیری از آسیب به تأسیسات آموزشی انجام شود و توقیف، تخریب یا آسیب عمدی به چنین ساختمان‌هایی به شدت ممنوع است.

با توجه به جدیت نقض‌ها از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ که تجاوز هماهنگ از سوی رژیم‌های آمریکا و اسرائیل علیه ایران آغاز شده است، و فوریت نیاز به رسیدگی به آنها، نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از تمامی مأموریت‌های دائم و ناظر نزد سازمان ملل و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو درخواست می‌کند که فعالانه در مناظره فوری در روز جمعه، ۲۷ مارس شرکت کرده و صدای خود را برای ارسال پیامی بی‌ابهام به عاملان متحد سازند که خواستار توقف فوری حملات علیه غیرنظامیان - به ویژه

کودکان - پایبندی کامل به قوانین بین‌الملل، حفاظت از جمعیت غیرنظامی، و نیاز فوری به جلوگیری از تشدید بیشتر و پیامدهای بالقوه ویرانگر آن باشد.

چهار گزارش روشنگر در مورد این حادثه و جنبه‌های حقوقی آن نیز برای اطلاعات بیشتر پیوست شده است.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از این فرصت استفاده نموده، بار دیگر مراتب کمال احترام خود را به تمام نمایندگی های دائم و ناظر در ژنو تجدید می‌نماید.

به:

- تمام نمایندگی های دائم و ناظر در ژنو
- دارندگان مأموریت رویه‌های ویژه سازمان ملل متحد

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر آب آشامیدنی سالم در مورد حملات به آب‌شیرین‌کن‌های جزیره قشم، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۶۲۱۴/۲۰۵۰
ژنو، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

آقای گزارشگر ویژه،

من با نگرانی عمیق در مورد حمله نظامی به تأسیسات آب شیرین‌کن در جزیره قشم کشورم، جمهوری اسلامی ایران، در تاریخ ۲۶ مارس ۲۰۲۶ می‌نویسم. این تأسیسات، شریان حیاتی برای جمعیت غیرنظامی ساکن در جزیره و جوامع ساحلی اطراف هستند، جایی که دسترسی به منابع آب شیرین طبیعی تجدیدپذیر به دلیل آب و هوای خشک و محدودیت‌های زیست‌محیطی مشخصه جنوب ایران، به شدت محدود است.

کارخانه‌های آب شیرین‌کن در قشم نه تنها به عنوان زیرساخت، بلکه به عنوان ابزارهای ضروری برای بقا عمل می‌کنند. در منطقه‌ای که جغرافیای آن خود آب را دریغ می‌کند، چنین تأسیساتی نشان‌دهنده پل شکننده بین کمبود و معیشت است. بنابراین تخریب یا از کار افتادن آنها از قلمرو خسارت مادی فراتر رفته و وارد حوزه خطرات بشردوستانه می‌شود و سلامت، کرامت و حتی زندگی جمعیت غیرنظامی که به آنها وابسته هستند را تهدید می‌کند.

تحت قوانین بین‌الملل، دسترسی به آب سالم و کافی به عنوان یک حق اساسی بشر به رسمیت شناخته شده است. مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه ۲۹۲/۶۴ (۲۰۱۰)، حق بشر بر آب آشامیدنی سالم و بهداشتی را به عنوان امری ضروری برای برخورداری کامل از زندگی و همه حقوق بشر تأیید کرد. هر اقدامی که عمداً یا به طور قابل پیش‌بینی دسترسی جمعیت غیرنظامی به آب آشامیدنی را مختل کند، نگرانی‌های عمیقی را تحت قوانین بین‌المللی حقوق بشر ایجاد می‌کند.

علاوه بر این، هدف قرار دادن یا آسیب رساندن به اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی به صراحت تحت قوانین بشردوستانه بین‌المللی ممنوع است. ماده ۵۴ پروتکل الحاقی اول کنوانسیون‌های ژنو، حملات علیه «اهداف ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی» از جمله تأسیسات و منابع آب آشامیدنی را ممنوع می‌کند. به همین ترتیب، ماده ۱۴ پروتکل الحاقی دوم، ممنوعیت حمله، تخریب، حذف یا غیرقابل استفاده کردن اهداف لازم برای بقای غیرنظامیان را تقویت می‌کند.

فراتر از ابعاد قانونی، پیامدهای بشردوستانه چنین حمله ای عمیق است. در مناطق خشکی مانند جنوب ایران، آب شیرین‌شده نشان‌دهنده منبع اولیه، و گاهی تنها منبع قابل اعتماد آب آشامیدنی است. هر گونه اختلال در این سیستم‌ها، خطر ایجاد بحران‌های آبشاری را دارد که بر سلامت عمومی، بهداشت، امنیت غذایی و ثبات اجتماعی تأثیر می‌گذارد.

با توجه به شدت این نگرانی‌ها، من با احترام از شما درخواست می‌کنم که این حادثه را برای موارد زیر مد نظر قرار دهید:

- محکوم کردن به شدیدترین وجه ممکن حملات به کارخانه‌های آب شیرین‌کن در قشم-ایرن به منظور جلوگیری از تکرار آنها؛
- تعامل با متجاوزین برای اطمینان از حفاظت از زیرساخت‌های آب غیرنظامی ایران در برابر عملیات نظامی و اینکه مسئولین حملات به کارخانه‌های آب شیرین‌کن در قشم پاسخگو باشند.

آب تنها یک منبع نیست؛ این بنیاد اساسی زندگی است. به خطر انداختن دسترسی به آن، به ویژه در مناطقی که قبلاً با کمبود زیست‌محیطی دست و پنجه نرم می‌کنند، به معنای قرار دادن جمعیت غیرنظامی در شرایطی از آسیب‌پذیری غیرقابل قبول است.

آقای گزارشگر ویژه، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

آقای پدرو آروخو-آگودو
گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد حق بشر بر آب آشامیدنی سالم و بهداشت
ایمیل: hrc-sr-watsan@un.org

نامه سفیر ایران در ژنو به گزارشگر ویژه حق بر توسعه در مورد پیامدهای اقدام تجاوزکارانه بر حق بر توسعه مردم ایران، ۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۲۷۰/۲۰۵۰
ژنو، ۷ آوریل ۲۰۲۶

جناب آقای گزارشگر ویژه،

این افتخار را دارم که خطاب به شما، در سمت محترمتان به عنوان گزارشگر ویژه حق توسعه، توجه فوری شما را به تجاوز نظامی شدید و غیرقانونی که در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران آغاز شده است، جلب نمایم.

در حالی که هزینه فوری انسانی این تنش‌ها ویرانگر بوده است - با تلفات غیرنظامیان متعدد، از جمله کودکان، و حوادث عمیقاً تأسف‌باری مانند کشته شدن حدود ۱۸۰ دانش‌آموز در یک مدرسه ابتدایی در میناب - هدف این مکاتبه، برجسته‌سازی پیامدهای عمیق آن برای تحقق حق توسعه است.

حق توسعه، همانطور که در اعلامیه ۱۹۸۶ بیان شده است، نه تنها شامل حق مردم برای توسعه می‌شود، بلکه شامل تعهد به تضمین شرایطی است که در آن توسعه بتواند پایدار و پیشرفته باشد. این شامل حفاظت از زیرساخت‌های اقتصادی، اجتماعی و نهادی است که ستون فقرات توسعه ملی را تشکیل می‌دهند.

در این زمینه، هدف‌گیری گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی در سراسر ایران نگرانی جدی ایجاد می‌کند. بخش‌های حیاتی - از جمله سیستم‌های انرژی، شبکه‌های آب و برق، زیرساخت‌های حمل و نقل مانند پل‌ها و راه‌آهن‌ها، و همچنین صنایع کلیدی مانند نفت و گاز، پتروشیمی، فولاد، داروسازی و مؤسسات آموزشی - مورد حملات مستمر قرار گرفته‌اند.

این زیرساخت‌ها جزئی جدایی‌ناپذیر از تحقق توسعه هستند. آنها دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، آموزش، اشتغال و خدمات ضروری را امکان‌پذیر می‌سازند و تخریب آنها نه تنها آسیب فوری، بلکه یک عقب‌افتادگی بلندمدت برای مسیرهای توسعه را نشان می‌دهد.

این وضعیت بیش از پیش با این واقعیت تشدید می‌شود که این دستاوردهای توسعه تحت شرایط اقدامات قهری یکجانبه طولانی مدت به دست آمده است. تلاش ملی قابل توجه و تاب‌آوری اجتماعی طی سالیان متمادی برای ایجاد و حفظ این بخش‌ها با وجود محدودیت‌های خارجی سرمایه‌گذاری شده است. تخریب کنونی چنین ظرفیت‌هایی خطر معکوس کردن پیشرفت‌های سخت‌به‌دست‌آمده و تضعیف

توانایی مردم برای تحقق حق سلب‌نشدنی خود برای توسعه را دارد.

همگرایی فشار اقتصادی مستمر با تخریب مداوم زیرساخت‌های توانمندساز توسعه، نگرانی‌های جدی را در چارچوب وظایف شما ایجاد می‌کند. این امر عملاً مردم را نه تنها از قابلیت‌های موجود، بلکه از چشم‌اندازهای آینده برای توسعه نیز محروم می‌سازد.

با توجه به موارد فوق، با احترام از شما در چارچوب مأموریتتان درخواست می‌کنیم که:

- این تحولات را به طور صریح از دریچه حق توسعه بررسی کنید.
- حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی را که بخشی جدایی‌ناپذیر از حق توسعه هستند، محکوم کنید
- تأثیرات فوری و بلندمدت بر چشم‌اندازهای توسعه را ارزیابی کنید.
- به طور مقتضی با سایر مکانیسم‌های مرتبط، از جمله کارگروه حق توسعه، مکانیسم کارشناسی حق توسعه و سایر رویه‌های ویژه مربوطه، به منظور ترویج پاسخگویی از طریق کانال‌های تعیین شده، تعامل کنید.
- و این نگرانی‌ها را در گزارش‌ها و تعاملات آتی خود منعکس کنید.

آقای گزارشگر ویژه، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

آقای سوریا دوا
گزارشگر ویژه حق توسعه
ایمیل: hrc-sr-development@un.org

بخش ۳: مکاتبات با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه سفیر ایران در وین به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

۲۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

با توجه به تداوم اقدامات تجاوزکارانه نیروهای مسلح آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران شامل شلیک موشک و انجام حملات هوایی به تأسیسات هسته‌ای صلح آمیز ایران — که آخرین آن حملات اخیر به اماکن و تأسیسات هسته‌ای و پرتودرمانی در اصفهان و نطنز و همچنین هدف قرار دادن سازه‌ای در فاصله تنها ۳۵۰ متری از نیروگاه هسته‌ای بوشهر است -- مایلم توجه شما را به موضوع مهم دیگر بسیار جدی، یعنی تهدید رئیس جمهور آمریکا مبنی بر « زدن و نابودی نیروگاه های مختلف آنها » در عرض ۴۸ ساعت جلب کنم.

با توجه به رفتار بی پروا و غیرمسئولانه متجاوزان در گذشته، همه باید این تهدید فجیع را جدی بگیرند. با چنین درکی، مایلم استانداردهای امنیت و ایمنی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در خصوص تأسیسات هسته ای و همچنین سخنان مکرر خود شما را یادآوری کنم که «تأسیسات هسته‌ای هرگز نباید مورد حمله قرار گیرند، صرف نظر از زمینه یا شرایط، زیرا چنین اقداماتی می تواند به مردم و محیط زیست آسیب برساند. این حملات پیامدهای جدی برای امنیت و ایمنی هسته‌ای و پادمانها و همچنین برای صلح و امنیت منطقه ای و بین‌المللی دارند.» مهم تر از همه، مایلم به بیانیه شما در شورای امنیت سازمان ملل در ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵ درباره نیروگاه هسته‌ای بوشهر ایران - نیروگاهی فعال با هزاران کیلوگرم مواد هسته ای - اشاره کنم که تأکید کردید پیامدهای حمله به آن می تواند «بسیار جدی» باشد و افزودید: «می خواهم کاملاً و به طور قاطع روشن کنم که در صورت حمله به نیروگاه هسته ای بوشهر، اصابت مستقیم می تواند منجر به انتشار بسیار بالای رادیواکتیویته به محیط زیست شود. همچنین، ضربه ای که تنها دو خط برق نیروگاه را از کار بیندازد، می تواند باعث ذوب هسته راکتور و انتشار بالای رادیواکتیویته در محیط زیست گردد.»

بر اساس حقوق بین‌الملل، هرگونه حمله مسلحانه یا تهدید به حمله به تأسیسات هسته‌ای که به اهداف صلح‌آمیز اختصاص یافته‌اند، نقض جدی اصول مندرج در منشور سازمان ملل و قواعد آمره حقوق بین‌الملل و همچنین اهداف و مقاصد پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته ای و اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی محسوب می‌شود. به همین ترتیب، هرگونه حمله نظامی یا تهدید به حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان، باعث ایجاد عدم اعتماد و موانع بیشتر در تحقق حق ذاتی کشورها برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای می شود و به طور بنیادین اثربخشی و اعتبار

سازوکارهای جهانی عدم اشاعه، از جمله و به ویژه نظام پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را تضعیف نموده و اعتماد و اطمینان به چنین هنجارهایی را بیش از پیش تضعیف می کند و در نهایت بنیان‌های صلح و امنیت بین‌المللی را به مخاطره می افکند.

در شرایط فعلی، نباید از هیچ تلاشی برای اعمال فشار مؤثر و مستمر بر متجاوزان جهت توقف فوری اقدامات تجاوزکارانه خود علیه تأسیسات و اماکن هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران و همچنین تأسیسات، تجهیزات و زیرساخت های مورد نیاز برای عملکرد روان آن‌ها دریغ گردد. این اقدام به ویژه برای جلوگیری از تأثیرات ویرانگر انسانی و زیست محیطی که ممکن است فراتر از قلمرو جمهوری اسلامی ایران باشد، دارای فوریت بالایی است. بدیهی است که طبق هنجارهای تثبیت شده حقوق بین‌الملل، مسئولیت کامل چنین پیامدهایی کاملا بر عهده متجاوزان خواهد بود.

در این میان، جمهوری اسلامی ایران بر حق ذاتی دفاع مشروع از خود طبق منشور ملل متحد تأکید می کند و با شدت از ملت بزرگ، حاکمیت و منافع ملی و امنیت عالیه خود با هر وسیله لازم دفاع خواهد کرد.

در چنین شرایطی، مایلم از آژانس، از جمله شورای حکام و مدیرکل آن، درخواست کنم تا مسئولیت های قانونی خود را در قبال ایمنی و امنیت سایت ها، تأسیسات و مواد هسته ای در جمهوری اسلامی ایران به شکلی کارآمد و مؤثر انجام دهند.

سپاسگزار خواهم بود اگر این نامه به صورت INFCIRC منتشر شود و فورا به اطلاع همه کشورهای عضو برسد.

لطفا، **عالیجناب**، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

رضا نجفی
نماینده دائم

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای نطنز، ۱ مارس ۲۰۲۶

بسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
سازمان انرژی اتمی ایران

تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰

شماره: ۴۰/۴۰

جناب آقای گروسی
مدیر کل محترم آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

عالیجناب؛

پیرو مکاتبات متعدد منتهی به (ثبت شده ۱۳۰۱ مورخ ۱۳ تیر ۱۴۰۴) در خصوص حملات ددمنشانه مکرر رژیم های جنایتکار آمریکا و اسرائیل علیه تأسیسات هسته ای صلح آمیز جمهوری اسلامی ایران، علیرغم تذکرات و هشدارهای مکرّر به شما در ارتباط با بی عملی های صورت گرفته به ویژه شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و هدایت سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی می باشد، در ادامه تجاوزات خود مجدداً بعدازظهر روز یکشنبه ۱۰ اسفند ۱۴۰۴ طی دو نوبت مؤسسه هسته ای نطنز را هدف حملات ددمنشانه و خلاف قوانین بین‌المللی خود قرار دادند.

این حملات نظامی ناقض کنوانسیونهای ژنو و پروتکلهای مربوطه، اساسنامه آژانس و چارچوب کاری کمیته علمی ملل متحد در خصوص آثار پرتوهای اتمی (UNSCEAR)، معاهده عدم اشاعه سلاحهای هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه پادمان جامع بین ایران و آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه های شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و دیگر اسناد مرتبط بین‌المللی میباشد.

ضرورت دارد آژانس در اسرع وقت به این بی عملی خود خاتمه داده و با محکوم نمودن این اقدامات مغایر با مقررات بینالمللی به وظایف اساسنامهای خود عمل نماید. بدیهی است جمهوری اسلامی ایران تدابیر لازم در خصوص دفاع از حقوق حاکمیتی خود را به عمل آورده و اقدامات حقوقی مقتضی به ویژه در ارتباط با بی عملیهای صورت گرفته توسط شخص جنابعالی را پیگیری خواهد نمود .

محمد اسلامی

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای در اردکان، ۲۷ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۲۷ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۸۶/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منجر به سند INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶ و نیز نامه شماره ۸۰/۴۰ مورخ ۲۴ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات مکرر و شنیع رژیم‌های جنایتکار آمریکا و اسرائیل به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای و پرتوی جمهوری اسلامی ایران، با وجود تذکرات و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌اقدامی‌ها، به ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در روز جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۱۵:۳۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در ادامه تجاوزات خود، با انجام حملات هوایی و موشکی، تأسیسات تولید کیک زرد شهید رضایی‌نژاد در استان یزد را هدف قرار دادند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی، ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، موافقتنامه جامع پادمان بین ایران و آژانس INFCIRC/214، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

علیرغم مکاتبات مکرر، متأسفانه این حملات غیرقانونی و تجاوزات وحشیانه ناقض حقوق بین‌الملل، هنوز توسط آژانس محکوم نشده است. بی‌تردید تداوم این بی‌اقدامی‌ها نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت خواهد شد و البته به اعتبار آژانس نیز لطمه بیشتری وارد خواهد کرد.

پایان دادن به این بی‌اقدامی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات نقض‌کننده اصول و قواعد بین‌المللی، و اتخاذ تدابیر لازم بر اساس مسئولیت‌های مقرر در اساسنامه مدیرکل، کمترین اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از حقوق حاکمه خود تمامی اقدامات لازم را انجام خواهد داد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد حملات به نیروگاه هسته‌ای بوشهر، ۲۸ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۲۸ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۸۹/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منجر به سند INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۸۰/۴۰ مورخ ۲۴ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه شماره ۸۶/۴۰ مورخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات مکرر و شنیع رژیم‌های جنایتکار آمریکا و اسرائیل به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، با وجود تذکرات و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌اقدامی‌ها، به ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی سه کشور اروپایی (E3)، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در روز جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۲۳:۴۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکا و اسرائیل در ادامه تجاوزات خود، برای سومین بار با انجام یک حمله هوایی و موشکی، محوطه رآکتور در حال بهره‌برداری نیروگاه هسته‌ای بوشهر BNPP-1 را با یک پرتابه هدف قرار دادند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

این حملات غیرقانونی، ضمن اینکه خطر انتشار گسترده مواد رادیواکتیو از یک رآکتور هسته‌ای فعال را به همراه دارد که می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای جمعیت، محیط زیست و کشورهای همسایه داشته باشد، ضربه دیگری به اصل منع حمله به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان متعلق به کشور عضو معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده و بی‌تردید آسیب وارد شده به نظم جهانی عدم اشاعه را تشدید نموده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی، ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه جامع پادمان بین ایران و آژانس INFCIRC/214، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه این بی‌اقدامی و بی‌تفاوتی آژانس و مدیرکل در قبال این تجاوزات غیرقانونی همچنان ادامه دارد. اگرچه مدیرکل اخیراً و هنوز بدون محکوم کردن این تجاوزات وحشیانه، «نگرانی عمیق» خود را نسبت به عواقب این حملات ابراز کرده است، اما با توجه به عظمت موضوع، انتظار می‌رود مدیرکل و

آژانس، تماشاگران بی‌تفاوتی نباشند، بلکه مواضع قاطع و محکمی در محکومیت این تجاوزات شنیع علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، از جمله نیروگاه بوشهر، اتخاذ نمایند.

واضح است که این بی‌اقدامی‌ها، متجاوزان را برای ادامه تجاوزات وحشیانه خود در نقض اصول و مقررات بین‌المللی، بیش از پیش جسور کرده است. بی‌تردید تداوم این بی‌اقدامی‌ها، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت خواهد شد و البته به اعتبار آژانس نیز لطمه بیشتری وارد خواهد کرد.

پایان دادن به این بی‌اقدامی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات نقض‌کننده اصول و قواعد بین‌المللی، و اتخاذ تدابیر لازم بر اساس مسئولیت‌های مقرر در اساسنامه مدیرکل، کمترین اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از حقوق حاکمه خود تمامی اقدامات لازم را انجام خواهد داد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

نامه نمایندگی وین به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تهران و ارسال تمام مکاتبات سازمان انرژی اتمی ایران در مورد حملات به تأسیسات هسته‌ای در جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان، ۹ آوریل ۲۰۲۶

اتم برای صلح و توسعه
دورنما (اطلاع‌رسانی)
INFCIRC/1353

تاریخ: ۹ آوریل ۲۰۲۶

توزیع عمومی
اصل: انگلیسی
گزارش از طرف نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد آژانس

۱. در ۹ آوریل ۲۰۲۶، دبیرخانه یادداشت شفاهی ضمیمه‌داری را از سوی نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد آژانس دریافت کرد.

۲. بر اساس درخواست، یادداشت شفاهی و ضمائم آن برای اطلاع تمام کشورهای عضو منتشر می‌شود.

INFCIRC/1353
ترجمه غیررسمی
تاریخ: ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵
شماره: ۳۰/۳۰

عالیجناب،

همان‌طور که مستحضرید، بامداد روز جمعه ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم جنایتکار صهیونیستی حملات تروریستی علیه مقامات عالیرتبه نظامی، دانشمندان و شهروندان بی‌گناه ایرانی کشورم و تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران انجام داد. علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد تهدیدات حمله و حملات انجام‌شده توسط رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، از جمله از طریق چندین مکاتبه، شما به عنوان مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، مطابق با وظایف قانونی خود و در راستای قطعنامه‌های کنفرانس‌های عمومی آژانس و شورای امنیت سازمان ملل متأسفانه نه تنها نسبت به هشدارها و نگرانی‌های مطرح شده بی‌توجهی کرده‌اید، بلکه اظهارات غیرحرفه‌ای و خارج از حیطه اختیارات خود، از جمله با بیان اینکه «...برای تأثیرگذاری بر آن،

نیروی بسیار بسیار مخربی لازم است»، بیان داشته‌اید که بی‌تفاوتی شما را نسبت به سوءاستفاده رژیم صهیونیستی از چنین اقدامات جنایتکارانه نشان می‌دهد و امروز شاهد اقدام تروریستی این رژیم علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران هستیم. در نتیجه سهل‌انگاری، عدم اقدام و فقدان تدابیر جدی از سوی آژانس، این اقدام تروریستی خسارات سنگین جانی و مالی به تأسیسات هسته‌ای ایران که تحت راستی‌آزمایی مستمر پادمان‌های آژانس است، وارد کرده است.

بدیهی است که مسئولیت این حمله تروریستی و شهادت هموطنانمان مستقیماً متوجه رژیم جنایتکار صهیونیستی است که قطعاً عواقب دردناک آن را متحمل خواهد شد.

در پایان، لازم به یادآوری است که عدم اقدام به‌موقع در قبال این تهدیدات و واکنش دیرهنگام شما در برابر این حمله شنیع، بدون محکوم کردن رژیم کودک‌کش، می‌تواند نوعی رضایت و همدستی با رژیم صهیونیستی تلقی شود.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۱۹ ژوئن ۲۰۲۵
شماره: ۳۱/۳۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۰/۳۰ مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵[۱۸]، و با توجه به حمله شنیع مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد عدم اقدام‌ها، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت جهت‌دهی، نفوذ و حمایت سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، این رژیم در ادامه تجاوزات خود علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، از جمله مجتمع‌های غنی‌سازی نطنز و فردو، بخش‌های مختلف کارخانه فرآوری اصفهان (UCF)، امروز صبح (پنج‌شنبه، ۱۹ ژوئن ۱۴۰۴) رآکتور تحقیقاتی آب سنگین خنداب (KHWRR) و مجتمع آب سنگین مجاور رآکتور را مورد حملات شنیع خود قرار داد که ناقض قوانین بین‌المللی است.

این حملات مسلحانه ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها با آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

لازم است هرچه سریعتر به این بی‌عملی پایان داده شود و ضمن محکوم کردن این اقدامات رژیم صهیونیستی که مغایر با حقوق بین‌الملل است، وظایف قانونی خود را انجام دهید. واضح است که جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در برابر بی‌عملی‌های مکرر جنابعالی را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی
معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

تاریخ:۲۱ ژوئن ۲۰۲۵
شماره: ۳۲/۳۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۱/۳۰ مورخ ۱۹ ژوئن ۲۰۲۵\۸*، در مورد تجاوز شنیع مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، و همچنین شورای حکام که متأسفانه تحت جهت‌دهی، نفوذ و حمایت E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، این رژیم در ادامه تجاوز شنیع و نقض حقوق بین‌الملل خود، بار دیگر در بامداد شنبه ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵، با چندین حمله هوایی، سایت هسته‌ای اصفهان را که تحت نظارت مستمر آژانس است، هدف قرار داد.

این حملات مسلحانه ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس از جمله تصمیم مصوب ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۹ در یازدهمین جلسه عمومی (GC(53)/DEC/13)، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه در گزارش دیروز شما به شورای امنیت، در ادامه بی‌عملی خود، فرصت محکوم کردن این تجاوزات را که به عنوان وظایف قانونی شما به عنوان مدیرکل آژانس الزامی است، از دست دادید. بدون شک، مشارکت غیرقانونی شما در این تجاوزات توسط جامعه بین‌المللی در تاریخ ثبت خواهد شد.

لازم است هرچه سریعتر به این بی‌عملی پایان داده شود و ضمن محکوم کردن این نقض‌های حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی، وظایف قانونی خود را انجام دهید. واضح است که جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در برابر بی‌عملی‌های مکرر شما را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی
معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل.

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵
شماره: ۳۳/۳۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۲/۳۰ مورخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵، در مورد تجاوز شنیع مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، و همچنین شورای حکام که متأسفانه تحت جهت‌دهی، نفوذ و حمایت E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در ادامه تجاوزات رژیم صهیونیستی، این بار آمریکا، امروز صبح (یکشنبه ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵)، با نقض حقوق بین‌الملل، به سایت هسته‌ای اصفهان، تأسیسات غنی‌سازی نطنز و فردو که تحت نظارت مستمر آژانس هستند، حمله وحشیانه‌ای انجام داد. لازم به ذکر است که رئیس‌جمهور آمریکا رسماً مسئولیت این حملات را بر عهده گرفته است. این در حالی است که آمریکا به عنوان عضو دائم شورای امنیت، آشکارا منشور ملل متحد را نقض کرده است.

این حملات مسلحانه ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها (INF-CIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس از جمله تصمیم مصوب ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۹ در یازدهمین جلسه عمومی (GC(53)/DEC/13)، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است. لازم است هرچه سریعتر به این بی‌عملی پایان داده شود و ضمن محکوم کردن این نقض‌های حقوق بین‌الملل توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی، وظایف قانونی خود را انجام دهید. واضح است که جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در برابر بی‌عملی و همدستی شما با این جنایات شنیع، را از طریق مراجع ذی‌صلاح بین‌المللی دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۰۱ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۴۰/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در ادامه تجاوزات خود، اخیراً در بعدازظهر یکشنبه ۰۱ مارس ۲۰۲۶، دو بار حملات شنیع خود را بر تأسیسات هسته‌ای نطنز متمرکز کردند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

این حملات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها با آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

لازم است هرچه سریعتر به این بی‌عملی پایان داده شود و ضمن محکوم کردن این اقدامات رژیم صهیونیستی که مغایر با حقوق بین‌الملل است، وظایف قانونی خود را انجام دهید. واضح است که جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در برابر بی‌عملی‌های مکرر شما را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ:۱۲ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۴۱/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، و همچنین نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در ادامه تجاوزات خود، اخیراً در صبح پنجشنبه ۱۲ مارس ۲۰۲۶، حملات شنیع خود را بر تأسیسات هسته‌ای نطنز متمرکز کردند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

این حملات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها با آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

لازم است هرچه سریعتر به این بی‌عملی پایان داده شود و ضمن محکوم کردن این اقدامات رژیم صهیونیستی که مغایر با حقوق بین‌الملل است، وظایف قانونی خود را انجام دهید. واضح است که جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در برابر بی‌عملی‌های مکرر شما را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی
معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۱۷ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۵۹/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E3، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، این رژیم‌ها تجاوزات خود را ادامه داده‌اند. اخیراً در شامگاه سه‌شنبه ۱۷ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۱۹:۰۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در نقض بیشتر حقوق بین‌الملل، حمله شنیع دیگری را با پرتابه‌ای به محوطه رآکتور در حال کار نیروگاه هسته‌ای بوشهر (BNPP-1) انجام دادند.

این حملات غیرقانونی، ضمن اینکه خطر انتشار گسترده مواد رادیواکتیو از یک رآکتور هسته‌ای در حال کار را به همراه دارد که می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای جمعیت و محیط زیست و همچنین کشورهای همسایه داشته باشد، ضربه دیگری به اصل ممنوعیت حملات به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان‌های یک کشور عضو معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده و بدون شک به نظم جهانی منع گسترش آسیب بیشتری رسانده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها با آژانس (INFCIRC/214)، تصمیمات و قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

علیرغم مکاتبات مکرر، متأسفانه این حملات غیرقانونی و تجاوزات وحشیانه که مغایر با حقوق بین‌الملل است، هنوز توسط آژانس محکوم نشده است. بدون شک، ادامه بی‌عملی آژانس به‌ویژه خود شما در قبال مسئولیت‌های قانونی‌تان، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت خواهد شد و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این نقض‌ها که با اصول و قواعد بین‌المللی مغایرت دارند،

و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل انتظاراتی است که در این شرایط بحرانی از شما می‌رود. جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در پاسخ به این بی‌عملی‌های مکرر را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی
معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۲۱ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۷۰/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر در مورد بی‌عملی‌های شما، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، این رژیم‌ها تجاوزات خود را ادامه داده‌اند. اخیراً در صبح شنبه ۲۱ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۹:۳۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در نقض بیشتر حقوق بین‌الملل، حمله شنیع دیگری را به چندین نقطه از تأسیسات هسته‌ای نطنز انجام دادند.

این حملات غیرقانونی مکرر علیه این تأسیسات هسته‌ای و سایر تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان آژانس به طرق مختلف، ضمن به خطر انداختن جمعیت و محیط زیست و همچنین کشورهای همسایه، ضربه دیگری به اصل ممنوعیت حملات به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان یک کشور عضو معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده و بدون شک به نظم جهانی منع گسترش آسیب بیشتری رسانده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اساسنامه و شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، موافقتنامه جامع پادمان‌ها با آژانس (INFCIRC/214)، تصمیمات و قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه مصاحبه‌های مکرر و جانبدارانه شما نه تنها باعث بازدارندگی این تجاوزات نشده، بلکه راه را برای ادامه این اقدامات جنایتکارانه که ناقض حقوق بین‌الملل است هموار کرده است. علیرغم مکاتبات مکرر، این حملات غیرقانونی و تجاوزات وحشیانه که مغایر با حقوق بین‌الملل است، هنوز توسط آژانس محکوم نشده است. بدون شک، ادامه بی‌عملی آژانس به‌ویژه خود شما در قبال مسئولیت‌های قانونی‌تان، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت خواهد شد و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این نقض‌ها که با اصول و قواعد بین‌المللی مغایرت دارند، و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل انتظاراتی است که در این شرایط بحرانی از شما می‌رود. جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در پاسخ به این بی‌عملی‌های مکرر را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی
معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی،
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۲۴ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۸۰/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌عملی‌ها، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، تجاوزات رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی ادامه یافته است، و در روز سه‌شنبه ۲۴ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۲۱:۰۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در ادامه تجاوزات خود، حمله شنیع دیگری با پرتابه به محوطه رآکتور در حال کار نیروگاه هسته‌ای بوشهر (BNPP-1) انجام دادند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

این حملات غیرقانونی، ضمن اینکه خطر انتشار گسترده مواد رادیواکتیو از یک رآکتور هسته‌ای در حال کار را به همراه دارد که می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای جمعیت، محیط زیست و کشورهای همسایه داشته باشد، ضربه دیگری به اصل ممنوعیت حملات به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان متعلق به یک کشور عضو معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده و بدون شک به نظم جهانی منع گسترش آسیب بیشتری رسانده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، شرح وظایف UNSCEAR، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه جامع پادمان‌ها بین ایران و آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه این بی‌عملی و بی‌تفاوتی آژانس و مدیرکل در قبال این تجاوزات غیرقانونی همچنان ادامه دارد. در حالی که خود مدیرکل بارها از الفاظ و عبارات تندی مانند «ابراز نگرانی شدید» و «محکومیت» در مورد برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، هم در گزارش‌ها و هم در مواجهه با رسانه‌ها استفاده کرده است، با این حال، در برابر این تجاوزات وحشیانه علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، از جمله نیروگاه بوشهر، ترجیح می‌دهد صرفاً تماشاگر بی‌تفاوتی باشد و حتی زحمت ابراز حداقل نگرانی خود را نیز به خود نداده است، که این امر باعث جسارت بیشتر متجاوزان شده است.

علیرغم مکاتبات مکرر، متأسفانه این حملات غیرقانونی و تجاوزات وحشیانه که مغایر با حقوق بین‌الملل است، هنوز توسط آژانس محکوم نشده است. بدون شک، ادامه بی‌عملی آژانس و به‌ویژه خود شما در قبال مسئولیت‌های قانونی‌تان، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت شده است و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات ناقض اصول و قواعد بین‌المللی، و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران ضمن اتخاذ تدابیر لازم برای دفاع از حقوق حاکمه خود، اقدامات قانونی مناسب، به‌ویژه در پاسخ به این بی‌عملی‌های مکرر را دنبال خواهد کرد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۲۷ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۸۶/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه ۸۰/۴۰ مورخ ۲۴ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای و تأسیسات تشعشعی جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌عملی‌ها، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، تجاوزات رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی ادامه یافته است، و در روز جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۱۵:۳۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در ادامه تجاوزات خود، با حملات هوایی و موشکی، تأسیسات تولید کیک زرد شهید رضایی‌نژاد را در نقض حقوق بین‌الملل هدف قرار دادند.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، موافقتنامه جامع پادمان‌ها بین ایران و آژانس (INF-CIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

علیرغم مکاتبات مکرر، متأسفانه این حملات غیرقانونی و تجاوزات وحشیانه که مغایر با حقوق بین‌الملل است، هنوز توسط آژانس محکوم نشده است. بدون شک، ادامه این بی‌عملی‌ها نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت شده است و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات ناقض اصول و قواعد بین‌المللی، و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران تمام اقدامات لازم را برای دفاع از حقوق حاکمه خود انجام خواهد داد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی
مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۲۸ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۸۹/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۸۰/۴۰ مورخ ۲۴ مارس ۲۰۲۴ و همچنین نامه شماره ۸۶/۴۰ مورخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌عملی‌ها، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E۳، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، تجاوزات رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی ادامه یافته است، و در روز جمعه ۲۷ مارس ۲۰۲۶ حدود ساعت ۲۳:۴۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در ادامه تجاوزات خود، برای سومین بار حمله شنیع دیگری با پرتابه به محوطه رآکتور در حال کار نیروگاه هسته‌ای بوشهر (BNPP-1) در نتیجه حمله هوایی و موشکی انجام دادند که ناقض حقوق بین‌الملل است.

این حملات غیرقانونی، ضمن اینکه خطر انتشار گسترده مواد رادیواکتیو از یک رآکتور هسته‌ای در حال کار را به همراه دارد که می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای جمعیت، محیط زیست و کشورهای همسایه داشته باشد، ضربه دیگری به اصل ممنوعیت حملات به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان متعلق به یک کشور عضو معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده و بدون شک به نظم جهانی منع گسترش آسیب بیشتری رسانده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه جامع پادمان‌ها بین ایران و آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس‌های عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه این بی‌عملی و بی‌تفاوتی آژانس و مدیرکل در قبال این تجاوزات غیرقانونی همچنان ادامه دارد. اگرچه مدیرکل اخیراً اما بدون محکوم کردن این تجاوزات وحشیانه، «نگرانی عمیق» خود را در مورد پیامدهای این حملات ابراز کرده است، اما با توجه به اهمیت موضوع، انتظار می‌رود مدیرکل و آژانس موضعی قاطع و محکم برای محکوم کردن این تجاوزات شنیع علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، از جمله نیروگاه بوشهر، اتخاذ کرده و تماشاگر بی‌تفاوتی نباشند. واضح است که این

بی‌عملی‌ها باعث جسارت بیشتر متجاوزان برای ادامه تجاوزات وحشیانه خود که مغایر با اصول و مقررات بین‌المللی است، شده است. بدون شک، ادامه این بی‌عملی‌ها، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت شده است و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات ناقض اصول و قواعد بین‌المللی، و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران تمام اقدامات لازم را برای دفاع از حقوق حاکمه خود انجام خواهد داد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

ترجمه غیررسمی

تاریخ: ۴ آوریل ۲۰۲۶
شماره: ۱۰۸/۴۰

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات متعدد منتهی به INFCIRC/1301 مورخ ۴ ژوئیه ۲۰۲۵، نامه شماره ۴۰/۴۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۴۱/۴۰ مورخ ۱۲ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۵۹/۴۰ مورخ ۱۷ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۷۰/۴۰ مورخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶، نامه شماره ۸۰/۴۰ مورخ ۲۴ مارس ۲۰۲۴، نامه شماره ۸۶/۴۰ مورخ ۲۷ مارس ۲۰۲۶ و همچنین نامه شماره ۸۹/۴۰ مورخ ۲۸ مارس ۲۰۲۶ در مورد حملات شنیع مکرر رژیم‌های جنایتکار آمریکایی و اسرائیلی علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، علیرغم یادآوری‌ها و هشدارهای مکرر به شما در مورد بی‌عملی‌ها، به‌ویژه از سوی شورای حکام که متأسفانه تحت نفوذ و جهت‌دهی E3، آمریکا و رژیم صهیونیستی است، در روز شنبه ۴ آوریل ۲۰۲۶ حدود ساعت ۸:۳۰ به وقت محلی ایران، رژیم‌های آمریکایی و اسرائیلی در ادامه تجاوزات خود، در نقض حقوق بین‌الملل، حمله شنیع هوایی و موشکی دیگری به نزدیکی حصار نیروگاه هسته‌ای بوشهر (BNPP-1) انجام دادند که در نتیجه امواج شوک و ترکش‌های آن، ساختمانی در محوطه داخلی آسیب دید و باعث شهادت یکی از پرسنل امنیتی نیروگاه و مجروح شدن چند تن دیگر شد.

این حملات غیرقانونی که برای چهارمین بار علیه BNPP-1 انجام می‌شود، ضمن اینکه خطر انتشار گسترده مواد رادیواکتیو از یک رآکتور هسته‌ای در حال کار را به همراه دارد که می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای جمعیت، محیط زیست و کشورهای همسایه داشته باشد، ضربه دیگری به اصل ممنوعیت حملات به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان متعلق به یک کشور عضو معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) وارد کرده، مصداق بارز جنایت جنگی است و بدون شک به نظم جهانی منع گسترش آسیب بیشتری رسانده است.

بسیار واضح است که این حملات و تجاوزات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه جامع پادمان‌ها بین ایران و آژانس (INFCIRC/214)، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و سایر اسناد بین‌المللی مرتبط است.

متأسفانه این بی‌عملی و بی‌تفاوتی آژانس و مدیرکل در قبال این تجاوزات غیرقانونی همچنان ادامه دارد. اگرچه مدیرکل، اخیراً و در عین حال بدون محکوم کردن این تجاوزات وحشیانه، «نگرانی عمیق» خود را در مورد پیامدهای این حملات ابراز کرده است، اما با توجه به عظمت موضوع، انتظار می‌رود مدیرکل و آژانس، به جای تماشاگران بی‌تفاوت، مواضع قاطع و محکمی در محکوم کردن این تجاوزات

شنیع علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، از جمله نیروگاه بوشهر، اتخاذ کنند. واضح است که این بی‌عملی‌ها، به‌ویژه مصاحبه‌ها و نظرات سیاسی جانبدارانه مدیرکل در رسانه‌ها از جمله آنچه در مصاحبه مورخ ۱۹ مارس ۲۰۲۶ با شبکه آمریکایی CBS News گفته شده است، باعث جسارت بیشتر متجاوزان برای ادامه تجاوزات وحشیانه خود در نقض اصول و مقررات بین‌المللی شده است. بدون شک، ادامه این بی‌عملی‌ها، نوعی همکاری آشکار با جنایتکاران تلقی می‌شود و این همدستی برای همیشه در تاریخ ثبت شده است و البته بی‌اعتباری بیشتر آژانس را نیز به همراه خواهد داشت.

پایان دادن به این بی‌عملی‌ها، محکوم کردن این تجاوزات ناقض اصول و قواعد بین‌المللی، و انجام اقدامات لازم بر اساس مسئولیت‌های قانونی مدیرکل، حداقل اقداماتی است که در این شرایط بحرانی از شما انتظار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران تمام اقدامات لازم را برای دفاع از حقوق حاکمه خود انجام خواهد داد.

محمد اسلامی

معاون رئیس جمهور اسلامی ایران و رئیس سازمان انرژی اتمی

جناب آقای رافائل ماریانو گروسی

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

بخش ۴: مکاتبات با سازمان جهانی بهداشت

نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۳۰ مارس ۲۰۲۶

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
وزیر

بسمه تعالی

شماره ۱۰۰/۶
تاریخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۰ ۰۷:۴
پیوست ندارد

«اقتصاد مقاومتی»
«در سایه وحدت ملی و امنیت ملی»

جناب اقای دکتر تدروس آدهانوم گیبرسیوس
مدیرکل محترم سازمان جهانی بهداشت

باسلام و احترام؛

با عنایت به توئیت اخیر جنابعالی مبنی بر فشار بی سابقه بر نظام های سلامت در منطقه و با استناد به گزارش های تایید شده سازمان جهانی بهداشت، در خصوص حملات به مراکز درمانی، مراتب تقدیر و نگرانی خود را اعلام می دارم.

متاسفانه در جریان تجاوز نظامی اخیر ـآمریکا و رژیم صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران، شاهد نقض آشکار حقوق بین‌الملل وتعهدات بشردوستانه بودیم. این حملات نه تنها به زیرساخت های حیاتی کشور ما آسیب رسانده، بلکه منجر به شهادت و مجروحیت شماری از نیروهای فداکار نظام سلامت و اختلال در خدمت رسانی به بیماران و غیرنظامیان به ویژه زنان و کودکان، شده است. همان گونه که در پیام شما اشاره شد، نظام سلامت ایران برای پاسخگویی به نیازهای فزاینده ناشی از این بحران، تحت فشار مضاعفی قراردارد.

تخریب مراکز درمانی و شهادت نیروهای امدادی، ارائه خدمات حیاتی به مجروحان و بیماران را با چالش مواجه ساخته است. این اقدامات، مصداق بارز جنگ افروزی علیه سلامت و امنیت انسانی است. نکته حائز اهمیت دیگر که میخواهم به استحضار جنابعالی برسانم، تهدید فاجعه بار ناشی از حملات به اهداف غیرنظامی و زیرساخت های کشور است که می تواند منجر به فجایع محیط زیستی و بهداشتی شود و مستقیما با رسالت سازمان جهانی بهداشت در تضاد است.

بدین وسیله از سازمان جهانی بهداشت به عنوان عالی ترین نهاد بین‌المللی مسئول سلامت، انتظار داریم:

۱) با قاطعیت هرگونه جمله به زیرساخت های غیرناظمی، به ویژه مراکز درمانی و نیروهای امدادی را محکوم نماید.

۲) سازوکاری فوری برای ارسال کمک های بشردوستانه، شامل دارو، تجهیزات پزشکی و تیم های واکنش سریع جهت پشتیبانی از سیستم سلامت ایران فراهم آورد.

۳) نسبت به تبعات انسانی حملات احتمالی به تاسیسات غیرنظامی (اعم از پزشکی، انرژی و ...) هشدار داده و مانع سکوت جامعه جهانی در برابر این جنایات شود.

جمهوری اسلامی ایران آمادگی خود را برای هرگونه همکاری و تسهیل در ارسال کمک های بشردوستانه اعلام می دارد و بر این باور است که «صلح بهترین درمان است».

دکتر محمدرضا ظفرقندی

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد پیامدهای تجاوز بر حق بر سلامت مردم ایران، ۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۳۴۵/۲۰۵۰
۰۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

این نامه را به منظور جلب توجه حضرتعالی به تجاوز و حملات مسلحانه غیرقانونی و بی‌پروانه‌ای می‌نویسم که از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در حال انجام است. در کمتر از نه ماه، این دومین بار است که رژیم اسرائیل و ایالات متحده به طور هماهنگ مرتکب اقدامات تجاوزکارانه علیه ایران می‌شوند. این حملات تاکنون باعث تلفات بسیاری، به ویژه کشتار ۱۵۰ دختر دانش‌آموز بی‌گناه در شهر میناب شده است. این جنایت شنیع، به طور جدی جمعیت غیرنظامی، زیرساخت‌ها و تأسیسات غیرنظامی از جمله موارد مرتبط با مراقبت‌های بهداشتی را هدف قرار داده است.

هیچ کس نمی‌تواند این واقعیت را انکار کند که این اقدامات نکوهیده، نقض آشکار قوانین بین‌المللی از جمله منشور ملل متحد بوده و با تمامی اصول و بنیادهای بشریت مغایرت دارد. این تهاجم از پیش طراحی شده و بی‌دلیل علیه کشور من - به ویژه حمله به زنان، کودکان، کارکنان مراقبت‌های بهداشتی، مراکز پزشکی و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - طبق قوانین بین‌المللی مصداق جنایات جنگی است

با توجه به این نقض‌ها، جمهوری اسلامی ایران فوری از سازمان جهانی بهداشت درخواست می‌کند که:

- به شدت و بدون ابهام این حملات عمدی به زیرساخت‌های بهداشتی غیرنظامی را محکوم کند؛ و
- تمامی اقدامات لازم را برای حفاظت از کارکنان مراقبت‌های بهداشتی و مراکز پزشکی در برابر حملات بیشتر متجاوزان به عمل آورد.

در نکته دیگری که به همان اندازه مهم است، در تاریخ ۱ مارس ۲۰۲۶، رژیم اسرائیل نیت خصمانه خود را برای حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران که تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است، پنهان نکرده است. چنین اقدامی خطر جدی ایجاد کرده و باعث فاجعه رادیواکتیو شده و جان غیرنظامیان را در ایران و منطقه به خطر می‌اندازد. این اقدامات مغایر قانون اساسی سازمان جهانی بهداشت است که

با تهدیدات علیه سلامت عمومی مخالف است، همانطور که توسط قطعنامه‌های متعدد سازمان جهانی بهداشت از جمله WHA۷۸(۲۸) تأیید شده است.

با استناد به قطعنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۵۸/۳۴ (۱۹۷۹)، ۱۸۸/۳۸ J (۱۹۸۳) و ۱۰/۴۰ (۱۹۸۵)، و همچنین قطعنامه‌های WHA۳۴,۳۸ ۱۹۸۱، WHA۳۶,۲۸۱۹۸۳ و WHA۷۷,۹ ۲۰۲۴ که همگی بر ارتباط نزدیک بین سلامت و حفظ و ترویج صلح تأکید دارند، از جنابعالی درخواست می‌کنم که مسئولیت خود را در محکوم کردن این جنگ تجاوزکارانه مداوم رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران بر عهده بگیرید.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۹۵۲/۲۰۵۰

ژنو، ۲ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دنبال نامه شماره ۲۸۳۹۳۴۵/۲۰۵۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶ اینجانب در مورد اقدامات تجاوزکارانه غیرقانونی رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه کشورم، لازم می‌دانم به استحضار برسانم که تاکنون حملات نظامی متعددی علیه اهداف غیرنظامی، به ویژه تأسیسات بهداشتی و درمانی، انجام شده که منجر به شهادت ده‌ها غیرنظامی بی‌گناه از جمله زنان و کودکان و زخمی شدن بسیاری دیگر گردیده است.

حداقل ده مرکز بهداشتی و درمانی به طور عمدی هدف قرار گرفته‌اند. این مراکز شامل اما نه محدود به موارد زیر است: بیمارستان گاندی (تهران)، بیمارستان خاتم‌الانبیاء (تهران)، بیمارستان شهید مطهری (تهران)، ساختمان مرکزی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران (IRCS)، ستاد مرکزی اورژانس پزشکی تهران، بیمارستان ابوزار (اهواز)، و سه مرکز اورژانس پزشکی واقع در شهرهای سراب، چابهار و همدان.

با توجه به این تحولات، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از سازمان جهانی بهداشت می‌خواهد که این حملات بزدلانه به زیرساخت‌های غیرنظامی و بهداشتی و درمانی را که تحت قوانین بشردوستانه بین‌المللی محافظت می‌شوند، بدون ابهام محکوم کند.

در حالی که من ابراز نگرانی شدید جنابعالی را در مورد حمله رژیم اسرائیل به بیمارستان گاندی در تاریخ ۱ مارس ۲۰۲۶ تأیید و از آن قدردانی می‌کنم، انتظار می‌رود که سازمان جهانی بهداشت در پاسخ به چنین نقض‌های آشکار و فجیعی، روند راستی‌آزمایی داخلی خود را تسریع بخشد. در این زمینه، لازم به تأکید است که مقامات ایرانی، به ویژه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، همچنان آماده همکاری با دفتر سازمان جهانی بهداشت در تهران هستند.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس
مدیرکل سازمان جهانی بهداشت
رونوشت: دکتر حنان بالخی
مدیر منطقه‌ای سازمان جهانی بهداشت برای مدیترانه شرقی

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲۴ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۱۵۴۸/۲۰۵۰

ژنو، ۲۴ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دنبال نامه‌های قبلی مورخ ۱ و ۲ مارس ۲۰۲۶ در مورد اقدامات تجاوزکارانه رژیم اسرائیل و ایالات متحده علیه ایران، بار دیگر باید به استحضار برسانم که در نتیجه این حملات مسلحانه بی‌دلیل و غیرقانونی، هزاران غیرنظامی بی‌گناه - از جمله کودکان خردسال و زنان - در طول سه هفته گذشته جان خود را از دست داده‌اند. تأسیسات و زیرساخت‌های غیرنظامی متعددی، به ویژه در بخش بهداشت و درمان، به شدت آسیب دیده‌اند.

طبق آخرین اطلاعات تأیید شده از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران، از میان تعداد رو به افزایش شهدای این جنگ از پیش طراحی شده و ناعادلانه که توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده به راه افتاده است:

۲۱ نفر از پرسنل بخش بهداشت و درمان جان خود را از دست داده‌اند و ۱۰۸ نفر دیگر مجروح شده‌اند. ۱۳ کودک زیر پنج سال به ثبت رسیده است. ۴۰ مرکز پزشکی به شدت آسیب دیده‌اند که از این میان ۷ بیمارستان تخلیه شده و دیگر قابل بهره‌برداری نیستند. آخرین نمونه از این دست، بیمارستان امام علی در شهر اندیمشک است که در طول تعطیلات نوروز (سال نو ایرانی) دو بار به طور عمدی توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده هدف قرار گرفت. ۴۹ واحد اورژانس، ۳۸ دستگاه آمبولانس، ۱ فروند آمبولانس هوایی و ۱ فروند آمبولانس دریایی به شدت آسیب دیده یا از کار افتاده‌اند. انستیتو پاستور ایران، که یک مؤسسه تحقیقاتی پیشرو در منطقه مدیترانه شرقی و در سال ۱۹۲۰ تأسیس شده است (یعنی پیش از تأسیس موجودیت اشغالگر اسرائیل)، آسیب جدی و جبران‌ناپذیری دیده است. همچنین، طبق اطلاعات دریافتی از جمعیت هلال احمر ایران: ۸۱,۰۰۰ واحد مسکونی غیرنظامی، از جمله ۴۹۸ مدرسه و ۱۷ مرکز هلال احمر در سراسر کشور تخریب شده است. این آمار همچنان در حال افزایش است، زیرا حملات بی‌امان دو رژیم مذکور ادامه دارد.

همچنین لازم می‌دانم تأکید کنم که تداوم چنین شرایطی، فراتر از ممانعت از ارائه خدمات ضروری به مردم - به ویژه به افراد آسیب‌پذیر یا نیازمند مراقبت‌های فوری پزشکی - از نظر پیامدهای سلامت روان نیز دارای اهمیت عمیقی است.

حملات جنایتکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل به چندین تأسیسات ذخیره نفت در شهر پرجمعیت تهران (خانه بیش از ۹ میلیون نفر) به دلیل پیامدهای شدید بهداشتی و زیست‌محیطی، مصداق واضحی از جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت است. گزارش اولیه در مورد ابعاد مختلف این حمله و اثرات درازمدت آن به این نامه پیوست شده است. انتظار می‌رود که سازمان بهداشت جهانی در چارچوب وظایف ذاتی خود، به بررسی این موضوع بپردازد و اطلاعات دقیق و مستندی در مورد این حملات ارائه دهد.

باید همچنین استحضار آورم که تأسیسات هسته‌ای ایران در نطنز که زیر نظر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، در روزهای اخیر بار دیگر به طور عمدی مورد حمله قرار گرفته‌اند. همانطور که در مکاتبات قبلی خود اشاره کردم، چنین اقداماتی خطر جدی ایجاد می‌کند و احتمال یک فاجعه رادیولوژیکی را به همراه داشته و جان غیرنظامیان را در ایران و منطقه وسیع‌تر به خطر می‌اندازد. این اقدامات مغایر با قانون اساسی سازمان بهداشت جهانی است که با تهدیدات علیه سلامت عمومی مخالفت می‌کند، امری که توسط قطعنامه‌های متعدد از جمله WHA۷۸(۲۸) تأیید شده است.

با توجه به این نقض‌ها، جمهوری اسلامی ایران فوراً از سازمان بهداشت جهانی درخواست می‌کند که

۱. این حملات عمدی به زیرساخت‌های غیرنظامی بهداشتی و درمانی را به شدت و بدون ابهام محکوم کند.

۲. تمام اقدامات لازم را برای حفاظت از کارکنان مراقبت‌های بهداشتی و مراکز پزشکی در برابر حملات بیشتر متجاوزان به عمل آورد.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس
مدیرکل سازمان بهداشت جهانی

رونوشت
دکتر حنان بلخی، مدیر منطقه‌ای سازمان بهداشت جهانی برای مدیترانه شرقی
خانم وینی بیانیما، مدیر اجرایی UNAIDS

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد حق بر سلامت مردم ایران و زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۱ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۶۶۴۷/۲۰۵۰

ژنو، ۱ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دنبال مکاتبات اخیر اینجانب در مورد اقدامات تجاوزکارانه غیرقانونی مداوم ایالات متحده و رژیم‌های اسرائیل علیه کشورم، این نامه را به منظور جلب توجه فوری حضرتعالی به موضوعی با نگرانی جدی در مورد هدف قرار گرفتن اماکن سازمان ملل متحد در تهران، از جمله دفتر سازمان جهانی بهداشت، می‌نویسم.

طبق گزارش مقامات ملی ما و چندین منبع تأیید شده - از جمله نماینده موقت سازمان جهانی بهداشت و هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد در تهران - یک حمله هوایی در مجاورت فوری دفتر سازمان جهانی بهداشت منجر به وارد آمدن خسارت مادی به ساختمان شده است.

جمهوری اسلامی ایران این حملات شنیع و بی‌دلیل علیه سازمان ملل متحد، به ویژه علیه دفتر سازمان جهانی بهداشت در تهران، را به شدت محکوم می‌کند.

ما از تعامل سریع جنابعالی و مدیر منطقه‌ای مدیترانه شرقی در مورد این موضوع جدی، از جمله از طریق رسانه‌های اجتماعی، قدردانی می‌کنیم. با این وجود، انتظار ما این است که سازمان جهانی بهداشت این حملات - که توسط رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل انجام شده - علیه دفتر خود و سایر اماکن سازمان ملل متحد واقع در قلمرو جمهوری اسلامی ایران را به طور رسمی محکوم کند.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس، مدیرکل سازمان جهانی بهداشت

رونوشت: دکتر حنان بالخی، مدیر منطقه‌ای سازمان جهانی بهداشت برای مدیترانه شرقی

نامه رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران به مدیرکل سازمان جهانی بهداشت در مورد زیرساخت‌های پزشکی در ایران، ۲۳ مارس۲۰۲۶

دکتر تدروس آدهانوم گبریسوس
مدیرکل سازمان جهانی بهداشت

تاریخ: ۲۳ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۱۹/۰۱/۲۱/۱۴۰۵

دکتر تدروس،

من، از طرف جمعیت هلال‌احمر ایران، عمیقاً نگرانی، تأسف و محکومیت شدید خود را نسبت به حملات انجام شده علیه زیرساخت‌های بهداشتی و درمانی در جمهوری اسلامی ایران، به دنبال اقدامات نظامی اخیر رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا، ابراز می‌دارم.

بر اساس گزارش‌های میدانی مستند، در جریان این حملات، مجموعاً ۲۹۲ مرکز پزشکی و امدادی از جمله بیمارستان‌ها، مراکز بهداشتی، داروخانه‌ها، شعبات جمعیت هلال‌احمر، و همچنین ۴۸ دستگاه آمبولانس و خودروی امدادی آسیب دیده یا تخریب شده‌اند. علاوه بر این، این حوادث منجر به شهادت ۲۲ نفر از پرسنل پزشکی و امدادی و زخمی شدن ۱۱۳ نفر دیگر شده است.

بر اساس مستندات پیوست، تعدادی از بیمارستان‌های آسیب دیده عبارتند از: گاندی، مطهری، یاس سپید، یائیان حشفا، آرمان، سیدالشهدا، خاتم، روزبه، آرش، طالقانی، رازی، الزهرا، خانواده، خورشید، ابوذر، باقائی، اندیمشک، امام علی (ع)، نبی اکرم (اشنویه)، حضرت زینب (اروندکنار)، سلمان فارسی، نهاجا، امام خمینی کرج، قمر بنی هاشم، مرکز دیالیز دکتر ظاهدی (فردیس)، صلاح‌الدین ایوبی (بانه)، توحید (سنندج)، بعثت (ارومیه)، امام خمینی (سقز)، پیامبر اعظم (قشم)، خاتم الانبیا (جاسک)، ثلاث (ثلاث باباجانی)، قدس (پاوه)، شهدا (سرپل ذهاب)، سمن الحجاج (سیرجان) و بهمن (زنجان).

بر اساس این گزارش، در میان بیمارستان‌های آسیب دیده:

- ۱۳ بیمارستان کاملاً عملیاتی هستند؛
- ۵ بیمارستان به طور جزئی عملیاتی هستند (فقط خدمات اورژانس)؛
- ۱۳ بیمارستان کاملاً از خدمت خارج شده‌اند؛
- ۷ بیمارستان به دلیل نگرانی‌های ایمنی تخلیه شده‌اند.

موارد نقض شده:

- چهار کنوانسیون ژنو ۱۹۴۹، به ویژه کنوانسیون اول و چهارم؛
- پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷، به ویژه مواد ۱۲ و ۱۵؛
- اصول اساسی تفکیک و تناسب در درگیری‌های مسلحانه؛
- قطعنامه ۲۲۸۶ (۲۰۱۶) شورای امنیت سازمان ملل متحد.

دکتر تدروس،

با توجه به جایگاه قانونی و اخلاقی سازمان جهانی بهداشت به عنوان عالی‌ترین مرجع بین‌المللی در حوزه سلامت، انتظار می‌رود این سازمان:

۱. این حملات را علناً و بدون ابهام محکوم کند؛
۲. موضوع را فوراً از طریق سازوکارهای بین‌المللی مرتبط پیگیری نماید؛
۳. اقدامات لازم را برای مستندسازی، تحقیق مستقل و تضمین پاسخگویی مسئولان این نقض‌ها به عمل آورد؛
۴. از بازسازی زیرساخت‌های بهداشتی آسیب دیده و حفاظت از پرسنل پزشکی حمایت کند.

بدون تردید، سکوت یا تأخیر در پاسخ به چنین نقض‌های آشکاری، پایه‌های حقوق بشردوستانه بین‌المللی را تضعیف کرده و جان غیرنظامیان بیشتری را در معرض خطر جدی قرار خواهد داد.

در پایان، جمعیت هلال‌احمر ایران آمادگی کامل خود را برای ارائه مستندات تکمیلی و همکاری با سازمان شما در پیگیری این موضوع ابراز می‌دارد.

دکتر پیرحسین کولیوند
رئیس جمعیت هلال‌احمر جمهوری اسلامی ایران
و رئیس کمیته ملی حقوق بشردوستانه

بخش ۵: مکاتبات با سازمان‌های بین‌المللی بشردوستانه

نامه وزیر آموزش و پرورش به کمیساریای عالی پناهندگان، حملات متجاوزین به زیرساخت های آموزشی، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب دکتر بارهام صالح
نماینده کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در جمهوری اسلامی ایران

عالیجناب،

مایلم توجه جناب عالی را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب نمایم که در شرایط کنونی، دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است. در پی تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عامدانه به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت‌های آموزشی جمهوری اسلامی ایران دچار آسیب‌های قابل توجه شده است.

متأسفانه در جریان این رویدادها تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده‌اند و شمار قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی نیز تخریب شده یا آسیب دیده‌اند؛ این امر روند عادی آموزش هزاران دانش‌آموز را مختل کرده است. همانطور که مستحضرید، تخریب اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بر اساس کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل‌های آن و حقوق بین‌الملل بشردوستانه، یک جنایت جنگی محسوب می‌شود و باید توسط سازمان‌های بین‌المللی محکوم گردد.

بر اساس گزارش‌های رسمی تا زمان تنظیم این نامه، تعداد ۷۲۳ واحد آموزشی، فرهنگی و ورزشی مرتبط با نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران خسارت دیده‌اند. بدیهی است چنین شرایطی چالش‌های جدی برای تداوم فرآیند آموزش و حفظ دسترسی برابر کودکان به آموزش ایجاد می‌کند.

همانطور که آگاه هستید، نقطه اوج جنایات علیه غیرنظامیان در ساعات اولیه تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران، منجر به قتل‌عام ۱۲۰ دانش‌آموز و ۲۶ معلم در مدرسه شجره طیبه میناب در استان هرمزگان شد و تا به امروز، مجموعاً ۲۰۱ دانش‌آموز و ۵۱ معلم و کادر آموزشی به شهادت رسیده‌اند.

شایان ذکر است که طی دهه‌های گذشته، جمهوری اسلامی ایران با رویکردی مسئولانه و بشردوستانه، یکی از بزرگترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه بوده است و بیش از ۳۶۰,۰۰۰ دانش‌آموز اتباع خارجی را تحت پوشش دارد. نظام آموزشی ایران بدون تبعیض، امکان تحصیل کودکان مهاجر و پناهنده را در کنار دانش‌آموزان ایرانی فراهم کرده است و در این راستا همواره همکاری نزدیک و سازنده‌ای با نهادهای بین‌المللی، از جمله کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل داشته است.

با توجه به مأموریت بشردوستانه آن سازمان در حمایت از جمعیت‌های آسیب‌پذیر و ارتقای دسترسی عادلانه به خدمات اساسی، از جمله آموزش، مایه امتنان خواهد بود اگر آن سازمان در چارچوب صلاحیت‌ها و سازوکارهای موجود خود، این موضوع را مورد توجه قرار داده و از ظرفیت‌های مشورتی و همکاری‌های بین‌المللی خود برای حمایت از تداوم دسترسی کودکان به آموزش و کاهش آثار انسانی این وضعیت استفاده نماید و همچنین این اقدامات جنایتکارانه را به صراحت محکوم کند.

پیشاپیش از توجه و همکاری جناب عالی در این خصوص صمیمانه سپاسگزارم و امیدوارم همکاری‌های سازنده میان جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در راستای اهداف مشترک بشردوستانه تداوم یابد.

با تجدید احترام

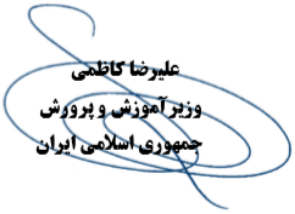

نامه وزیر آموزش و پرورش به یونیسف در مورد اثرات تجاوز بر حق بر آموزش در ایران، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

باسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش
وزیر

شماره: ۲۱۵۹
تاریخ: ۱۴۰۵/۰۱/۱۱
پیوست:

سرکار خانم کاترین راسل
مدیر محترم اجرایی یونیسف

با سلام و احترام

مایلم توجه جناب عالی را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب نمایم که در شرایط کنونی، دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است.

در پی تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عامدانه به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت‌های آموزشی جمهوری اسلامی ایران دچار آسیب‌های قابل توجه شده است. متأسفانه در جریان این رویدادها تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده‌اند و شمار قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی نیز تخریب شده یا آسیب دیده‌اند؛ امری که روند عادی آموزش هزاران دانش‌آموز را با اختلال مواجه کرده است و همانگونه که مستحضرید تخریب اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، براساس کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل آن و قواعد بین‌المللی بشردوستانه یک جنایت جنگی محسوب می‌شود که باید از سوی مجامع بین‌المللی محکوم گردد.

براساس گزارش‌های رسمی تا زمان تنظیم این نامه، تعداد ۷۲۳ واحد آموزشی، فرهنگی و ورزشی مرتبط با نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران خسارت دیده‌اند. بدیهی است چنین شرایطی چالش‌های جدی برای استمرار فرآیند آموزش و حفظ دسترسی برابر کودکان به آموزش ایجاد می‌کند.

همچنان که آگاه هستید نقطه اوج جنایات علیه افراد غیرنظامی در ساعات اولیه تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران، منجر به قتل‌عام ۱۲۰ دانش‌آموز و ۲۶ نفر از معلمان در مدرسه شجره طبیه میناب در استان هرمزگان شد و تا این تاریخ جمعاً ۲۰۱ دانش‌آموز و ۵۱ معلم و کادر آموزشی به شهادت رسیده‌اند

شایان ذکر است؛ جمهوری اسلامی ایران طی دهه‌های گذشته، با رویکردی مسئولانه و بشردوستانه، یکی از بزرگترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه با حدود بیش از ۳۶۰۰۰۰ دانش‌آموز اتباع خارجی بوده است. نظام آموزشی ایران بدون تبعیض، امکان تحصیل کودکان مهاجر و پناهنده را در کنار دانش‌آموزان ایرانی فراهم کرده است و در این مسیر همواره همکاری نزدک و سازنده ای با نهادهای بین‌المللی از جمله یونیسف، داشته است.

باتوجه به ماموریت انسان دوستانه آن سازمان در حمایت از جمعیت های آسیب پذیر و تقویت دسترسی عادلانه به خدمات اساسی، از جمله آموزش، موجب امتنان خواهد بود چنانچه آن سازمان در چارچوب صلاحیت ها و سازوکارهای موجود، این موضوع را موردتوجه قرار دهد و از طرفیت ه ای مشورتی و همکاری های بین‌المللی برا یحمایت از تداوم دسترسی کودکان به آموزش و کاهش آثار انسانی این وضعیت بهره گیرد، همچنین به صراحت این اقدامات جنایتکارانه را محکوم نماید.

پیشاپیش از توجه و همکاری جنایعالی در این زمینه صمیمانه ساسگزارم و امیدوارم ه مکاری های سازنده میان جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در راستای اهداف مشترک ا نسانی بیش از پیش تداوم یابد.

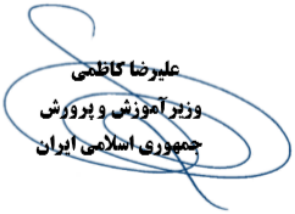

نامه معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهور به یونیسف، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری

بسمه تعالی

شماره: ۲۰۲۶۶۱
تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۲۶
ساعت: ۰۸:۲۷
طبقه‌بندی:
فوریت:

عالیجناب خانم کاترین راسل
مدیر اجرایی صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)

موضوع: محکومیت نقض حقوق کودکان ایرانی، به ویژه کودکان با نیازهای ویژه، در نتیجه درگیری‌ها و اقدامات خصمانه

با سلام،

بر اساس اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله کنوانسیون حقوق کودک، کودکان مشمول حمایت ویژه هستند. دولت‌ها و جامعه بین‌المللی موظف به رعایت حق حیات، سلامت و مراقبت‌های پزشکی و کرامت آنان در تمامی شرایط و به ویژه در زمان درگیری‌های مسلحانه می‌باشند. بنابراین با توجه به تجاوز آمریکا و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، نگرانی جدی نسبت به نقض گسترده حقوق کودکان ایرانی، به ویژه کودکان با نیازهای ویژه که نیازمند مراقبت‌های پزشکی مستمر هستند، ایجاد شده است.

در پی اقدامات خصمانه و شرایط ناشی از تجاوز آمریکا و اسرائیل علیه ملت ما، بسیاری از کودکان ایرانی با تهدیدات جدی علیه سلامت و زندگی خود مواجه شده‌اند. این وضعیت برای کودکانی که از بیماری‌های ویژه مانند سرطان، اختلالات خونی، اختلالات متابولیک نادر و سایر بیماری‌های مزمن رنج می‌برند، به طور قابل توجهی بحرانی‌تر است؛ زیرا درمان مستمر، دسترسی به داروهای حیاتی، تجهیزات پزشکی و خدمات ویژه برای بقای آن‌ها ضروری است.

شرایطی که دسترسی این کودکان به داروها، خدمات پزشکی یا زیرساخت‌های بهداشتی را مختل کرده است، نقض آشکار اصول کنوانسیون حقوق کودک، به ویژه حق حیات، حق بر بالاترین استاندارد قابل دستیابی سلامت و اصل منافع عالیه کودک می‌باشد.

همگی می‌دانیم که بر اساس حقوق بشردوستانه بین‌المللی، کودکان به عنوان آسیب‌پذیرترین افراد غیرنظامی باید در برابر تأثیرات درگیری‌ها از حمایت ویژه برخوردار شوند. با این حال، ۱۱۹۰ کودک (که ۴۱ نفر از آنها زیر دو سال سن دارد) زخمی شده‌اند و متأسفانه ۲۰۲ کودک بی‌گناه به شهادت رسیده‌اند

ما محترمانه از یونیسف، کمیته حقوق کودک و نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل در امور کودکان و درگیری‌های مسلحانه درخواست می‌کنیم:

۱. توجه فوری و ویژه به وضعیت کودکان ایرانی، به ویژه کودکان با نیازهای ویژه، مبذول دارند.

۲. هرگونه اقدام یا وضعیتی که سلامت و دسترسی به درمان پزشکی کودکان را به خطر می‌اندازد، به طور رسمی محکوم کنند.

۳. از متجاوزین بخواهند که حملات مسلحانه و تجاوز نظامی خود را که بر خلاف منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل است، متوقف نمایند. همچنین اقدامات لازم برای پاسخگو کردن این متجاوزین و جنایتکاران انجام شود.

۴. سازوکارهای حمایتی بین‌المللی را برای تضمین دسترسی ایمن و مستمر کودکان بیمار به خدمات پزشکی و داروهای ضروری تقویت کنند.

کودکان نباید قربانی تنش‌ها و درگیری‌ها شوند. حفاظت از زندگی، سلامت و آینده آن‌ها مسئولیت مشترک جامعه جهانی است و غفلت از این موضوع حیاتی می‌تواند منجر به پیامدهای انسانی جبران‌ناپذیری شود.

زهرا بهروز آذر
معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده

نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس سازمان بین‌المللی مهاجرت در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۳۶۶/۲۰۵۰

۲۸ فوریه ۲۰۲۶

عالیجناب،

با نهایت تأسف می‌نویسم تا توجه حضرتعالی را به اقدام تجاوزکارانه آشکار و حملات مسلحانه غیرقانونی تمام‌عیاری که توسط رژیم ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران انجام شده است، جلب نمایم.

در تاریخ ۲۸ فوریه، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک اقدام تجاوزکارانه از پیش طراحی شده و جنایتکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران مرتکب شدند. این اقدام، نقض فاحش بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت استفاده از زور به عنوان یک قاعده آمره، محسوب می‌شود. چنین تجاوزی نشان‌دهنده تهدیدی آشکار و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای و همچنین برای تمامیت نظم حقوقی بین‌الملل است.

در نتیجه حملات بی‌رویه و غیرقانونی انجام شده علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، تعداد قابل توجهی از افراد بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، جان خود را از دست داده‌اند. در یک حادثه به ویژه فجیع، حمله به یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب تاکنون جان ۱۴۸ دختر دانش‌آموز بی‌گناه را گرفته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است.

این حملات غیرقانونی و بی‌پروا در زمانی آغاز شد که جمهوری اسلامی ایران به طور سازنده به فراخوان‌های جامعه بین‌المللی برای رسیدگی به نگرانی‌ها در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود پاسخ داده بود. علیرغم تجارب قبلی از سوءرفتار ایالات متحده، ایران با حسن نیت، با هوشیاری و با تعهدی روشن برای دستیابی به نتیجه‌ای متقابل سودمند، وارد مذاکره با ایالات متحده شده بود. ایران با آگاهی کامل از نیات خصمانه وارد گفتگو شد، با این حال مصمم بود تا ماهیت کاملاً صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود را نشان دهد، مجدداً تأکید کند که هرگز به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده است، و هرگونه بهانه‌ای برای تجاوز غیرقانونی را از بین ببرد.

در حالی که مذاکرات در حال پیشرفت بود و توافقی قابل قبول برای دو طرف در دسترس بود، ایالات متحده بار دیگر نشان داد که شریک مذاکره‌کننده قابل اعتمادی نیست و برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را به عنوان بهانه‌ای برای تجاوز، ابزاری می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران هرگز مسیر دیپلماسی را رها نکرده است. بلکه این ایالات متحده و اسرائیل هستند که مکرراً فرآیندهای دیپلماتیک را تضعیف و از مسیر خارج کرده‌اند. جنگ هرگز انتخاب ایران نبوده و ایران هرگز علیه هیچ کشوری دست به تجاوز نزده است. با این حال، اکنون که بی‌توجهی ایالات متحده به گفتگو به عنوان وسیله‌ای برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بار دیگر آشکار شده است، و ایالات متحده و نماینده آن در منطقه، یعنی رژیم اسرائیل، جنگ دیگری را بر مردم ایران تحمیل کرده‌اند، جمهوری اسلامی ایران بدون تردید به اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع تحت ماده ۵۱ منشور ملل متحد به منظور دفع تجاوز ادامه خواهد داد.

عالیجناب،

این جنگ تجاوزکارانه در حال حاضر پیامدهای بشردوستانه قابل توجهی از جمله افزایش خطرات موج‌های جدید آوارگی را به همراه داشته است. هدف‌گیری عمدی و بی‌رویه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی - از جمله بیمارستان‌ها، تأسیسات پزشکی و مدارس - نه تنها باعث تلفات غم‌انگیز جانی شده، بلکه خدمات ضروری و زیرساخت‌های حیاتی را به شدت مختل کرده و در نتیجه شرایطی را تشدید نموده که ممکن است جمعیت‌های آسیب‌دیده را به فرار وادارد و جوامع از پیش آسیب‌پذیر را بی‌ثبات‌تر کند. به عنوان یک مثال واقعی، گزارش شده است که در میان دانش‌آموزان کشته و زخمی شده، دانش‌آموزان پناهنده‌ای نیز وجود داشتند که به دنبال امنیت و دسترسی به آموزش بوده‌اند.

با توجه به مأموریت‌های حضرتعالی برای حفاظت از جمعیت‌های آواره و حمایت از کشورهای میزبان، با احترام از جنابعالی درخواست می‌کنیم که این اقدامات غیرقانونی را به طور قاطعانه محکوم کنید. ما همچنین بر نیاز فوری به توجه بیشتر بین‌المللی به پیامدهای آوارگی این حملات، از جمله تلاش‌ها برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی و تضمین تداوم خدمات اساسی، و همچنین حمایت مستمر برای جلوگیری از جابجایی‌های اجباری بیشتر، تأکید می‌کنیم.

جمهوری اسلامی ایران تعهد خود را به حقوق بشردوستانه بین‌المللی مجدداً تأیید کرده و بر اهمیت تلاش‌های جمعی برای جلوگیری از رنج‌های بیشتر انسانی و آوارگی تأکید می‌نماید.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در ژنو به کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۳۶۵/۲۰۵۰
۲۸ فوریه ۲۰۲۶

عالیجناب،

با کمال تأسف می‌نویسم تا توجه شما را به اقدام آشکار تجاوزکارانه و حملات مسلحانه غیرقانونی تمام‌عرضی که از سوی رژیم ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است، جلب نمایم.

در تاریخ ۲۸ فوریه، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک اقدام تجاوزکارانه از پیش طراحی شده و جنایتکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران مرتکب شدند. این اقدام، نقض آشکار بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت استفاده از زور به عنوان یک قاعده آمره، محسوب می‌گردد. چنین تجاوزی تهدیدی آشکار و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای و همچنین برای تمامیت نظم حقوقی بین‌المللی به شمار می‌رود.

در پی حملات بی‌رویه و غیرقانونی علیه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی، تعداد قابل توجهی از افراد بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، جان خود را از دست داده‌اند. در یک واقعه به شدت تأسف‌بار، حمله به یک دبستان در شهر میناب تاکنون جان ۱۴۸ دانش‌آموز بی‌گناه را گرفته و بسیاری دیگر را مجروح ساخته است

این حملات غیرقانونی و نسنجیده در زمانی صورت می‌گیرد که جمهوری اسلامی ایران به درخواست‌های جامعه بین‌المللی برای رفع نگرانی‌ها در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود پاسخ سازنده داده بود. جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم تجارب قبلی از سوءعمل ایالات متحده، با حسن نیت، هوشیاری و تعهد آشکار برای دستیابی به نتیجه‌ای متقابل‌المنفعه، با ایالات متحده وارد مذاکره شد. ایران با آگاهی کامل از نیات خصمانه وارد گفتگو شد، با این حال مصمم بود که ماهیت کاملاً صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود را نشان دهد، تأکید کند که هرگز به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده است، و هر بهانه‌ای برای تجاوز غیرقانونی را از بین ببرد.

در حالی که مذاکرات پیش می‌رفت و توافقی قابل قبول برای دو طرف در دسترس بود، ایالات متحده بار دیگر نشان داد که شریک قابل اعتمادی برای مذاکره نیست و برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را به عنوان بهانه‌ای برای تجاوز به کار می‌گیرد.

جمهوری اسلامی ایران هرگز از مسیر دیپلماسی دست نکشیده است. این ایالات متحده و اسرائیل هستند که بارها فرآیندهای دیپلماتیک را تضعیف و منحرف کرده‌اند. جنگ هرگز انتخاب ایران نبوده و ایران هرگز علیه هیچ کشوری دست به تجاوز نزده است. با این حال، اکنون که بی‌توجهی ایالات متحده به گفتگو به عنوان راهی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بار دیگر آشکار شده است، و ایالات متحده و نماینده آن در منطقه، یعنی رژیم اسرائیل، جنگ دیگری را بر مردم ایران تحمیل کرده‌اند، جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، برای دفع تجاوز، بدون تردید ادامه خواهد داد.

عالیجناب،

این جنگ تجاوزکارانه در حال حاضر پیامدهای انسانی قابل توجهی از جمله افزایش خطر امواج جدید آوارگی را به همراه داشته است. هدف‌گیری عمدی و بی‌رویه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی - از جمله بیمارستان‌ها، مراکز درمانی و مدارس - نه تنها باعث تلفات غم‌انگیز جانی شده، بلکه خدمات ضروری و زیرساخت‌های حیاتی را به شدت مختل کرده و در نتیجه شرایطی را تشدید نموده که ممکن است جمعیت‌های آسیب‌دیده را به فرار وادارد و ثبات جوامع از پیش آسیب‌پذیر را بیش از پیش برهم زند. به عنوان یک مصداق واقعی، گزارش شده است که در میان دانش‌آموزان کشته و زخمی شده، دانش‌آموزان پناهنده‌ای نیز وجود داشتند که به دنبال امنیت و دسترسی به آموزش بودند.

با توجه به وظایف هر یک از شما در قبال حمایت از جمعیت‌های آواره و حمایت از کشورهای میزبان، با احترام از جناب عالی درخواست می‌کنیم که این اقدامات غیرقانونی را قاطعانه محکوم نمایید. ما همچنین بر نیاز فوری به توجه بیشتر بین‌المللی به پیامدهای آوارگی ناشی از این حملات، از جمله تلاش‌ها برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی و تضمین تداوم خدمات پایه، و همچنین حمایت مستمر برای جلوگیری از جابجایی‌های اجباری بیشتر تأکید می‌نماییم.

جمهوری اسلامی ایران تعهد خود را به حقوق بشردوستانه بین‌المللی مجدداً تأیید کرده و بر اهمیت تلاش‌های جمعی برای جلوگیری از رنج و آوارگی بیشتر انسانی تأکید می‌نماید.

جناب عالی، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای بارهام صالح
کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای پناهندگان

نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۳۶۷/۲۰۵۰

ژنو، ۱ مارس ۲۰۲۶

سرکارعالی

با کمال تأسف می‌نویسم تا توجه شما را به اقدام آشکار تجاوزکارانه و حملات مسلحانه غیرقانونی تمام‌عرضی که از سوی رژیم ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است، جلب نمایم.

در تاریخ ۲۸ فوریه، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک اقدام تجاوزکارانه از پیش طراحی شده و جنایتکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران مرتکب شدند. این اقدام، نقض آشکار بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت استفاده از زور به عنوان یک قاعده آمره، محسوب می‌گردد. چنین تجاوزی تهدیدی آشکار و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای و همچنین برای تمامیت نظم حقوقی بین‌المللی به شمار می‌رود.

در پی حملات بی‌رویه و غیرقانونی علیه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی، تعداد قابل توجهی از افراد بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، جان خود را از دست داده‌اند. در یک واقعه به شدت تأسف‌بار، حمله به یک دبستان در شهر میناب تاکنون جان ۱۴۸ دانش‌آموز بی‌گناه را گرفته و بسیاری دیگر را مجروح ساخته است.

این حملات غیرقانونی و نسنجیده در زمانی صورت می‌گیرد که جمهوری اسلامی ایران به درخواست‌های جامعه بین‌المللی برای رفع نگرانی‌ها در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود پاسخ سازنده داده بود. جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم تجارب قبلی از سوءعمل ایالات متحده، با حسن نیت، هوشیاری و تعهد آشکار برای دستیابی به نتیجه‌ای متقابل‌المنفعه، با ایالات متحده وارد مذاکره شد. ایران با آگاهی کامل از نیات خصمانه وارد گفتگو شد، با این حال مصمم بود که ماهیت کاملاً صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود را نشان دهد، تأکید کند که هرگز به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده است، و هر بهانه‌ای برای تجاوز غیرقانونی را از بین ببرد.

در حالی که مذاکرات پیش می‌رفت و توافقی قابل قبول برای دو طرف در دسترس بود، ایالات متحده بار دیگر نشان داد که شریک قابل اعتمادی برای مذاکره نیست و برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را به عنوان بهانه‌ای برای تجاوز به کار می‌گیرد.

جمهوری اسلامی ایران هرگز از مسیر دیپلماسی دست نکشیده است. این ایالات متحده و اسرائیل هستند که بارها فرآیندهای دیپلماتیک را تضعیف و منحرف کرده‌اند. جنگ هرگز انتخاب ایران نبوده و ایران هرگز علیه هیچ کشوری دست به تجاوز نزده است. با این حال، اکنون که بی‌توجهی ایالات متحده به گفتگو به عنوان راهی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بار دیگر آشکار شده است، و ایالات متحده و نماینده آن در منطقه، یعنی رژیم اسرائیل، جنگ دیگری را بر مردم ایران تحمیل کرده‌اند، جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، برای دفع تجاوز، بدون تردید ادامه خواهد داد.

سرکارعالی،

این جنگ تجاوزکارانه با نقض‌های جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی همراه بوده است. هدف‌گیری عمدی و بی‌رویه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی - از جمله بیمارستان‌ها، مراکز درمانی و مدارس - نقض فاحش اصول اساسی تفکیک و تناسب، و همچنین حمایت‌های پیش‌بینی شده در کنوانسیون‌های ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل‌های الحاقی آنها محسوب می‌شود.

حملات به واحدهای پزشکی و مؤسسات آموزشی، نقض آشکار حمایت‌های ویژه مندرج در حقوق بشردوستانه بین‌المللی بوده و تمامیت چارچوب حقوقی بشردوستانه را تضعیف می‌کند.

با توجه به وظیفه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در ترویج و تضمین احترام به حقوق بشردوستانه بین‌المللی، با احترام از جناب عالی درخواست می‌کنیم که این اقدامات غیرقانونی را قاطعانه محکوم نمایید. همچنین از نهاد محترم شما می‌خواهیم که اقدامات مناسب در حدود صلاحیت خود را برای رسیدگی به این نقض‌ها و حفاظت از غیرنظامیان و اهداف تحت حمایت به عمل آورد.

جمهوری اسلامی ایران تعهد خود را به حقوق بشردوستانه بین‌المللی مجدداً تأیید کرده و انتظار دارد که به کنوانسیون‌های ژنو به طور کامل احترام گذاشته شود.

جناب عالی، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

خانم میرجانا اسپولیاریک اِگر
رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل معاون در امور کودکان و مخاصمات مسلحانه در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۲۶۷/۲۰۵۰
ژنو، ۰۱ مارس ۲۰۲۶

نماینده ویژه محترم دبیرکل در مورد خشونت علیه کودکان؛

من به منظور جلب توجه فوری حضرتعالی به یک رشته نقض‌های فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق بشر و حقوق کودکان تحت کنوانسیون‌های بین‌المللی در جریان یک حمله مسلحانه غیرقانونی هماهنگ، وحشیانه و گسترده علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ می‌نویسم. این سری حملات مسلحانه، نقض آشکار قواعد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین منشور ملل متحد، به ویژه ماده ۲(۴)، محسوب شده و به وضوح مصداق تجاوز است.

این حملات عمداً تأسیسات غیرنظامی از جمله بسیاری از مدارس را در استان‌های مختلف هدف قرار دادند. به طور خاص، یک مدرسه در میناب، استان هرمزگان، مورد اصابت قرار گرفت که تاکنون منجر به کشته شدن بیش از ۱۴۸ دانش‌آموز دختر و زخمی شدن بسیاری دیگر شده است و افراد زخمی شده در معرض خطر ناتوانی دائمی هستند. چنین اقداماتی جنایت جنگی محسوب شده و تجلی آشکار نقض‌های فاحش کنوانسیون‌های ژنو (۱۹۴۹) و حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی است. علاوه بر این، هدف قرار دادن دختران دانش‌آموز بی‌گناه، نقض فاحش کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹)، به ویژه ماده ۶ در مورد «حق هر کودک بر زندگی، بقا و رشد»، ماده ۳۸ در مورد «حمایت از کودکان در مخاصمات مسلحانه» و مواد ۲۸ و ۲۹ در مورد «حق بر آموزش» بود.

جامعه بین‌المللی یک تعهد قانونی و اخلاقی برای محافظت از غیرنظامیان و کودکان در همه موارد به ویژه در طول مخاصمات مسلحانه دارد. اگر این حملات وحشیانه محکوم نشوند، خطر ایجاد یک رویه خطرناک از مصونیت از مجازات برای هدف‌گیری عمدی کودکان و غیرنظامیان را به همراه داشته و به تداوم چرخه نقض‌های فاحش علیه کودکان کمک خواهد کرد. هیچ خشونتی علیه کودکان بی‌گناهی که هیچ نقشی در مخاصمات مسلحانه ندارند، هرگز قابل توجیه نیست.

با توجه به این نقض‌های جدی، من خواستار محکومیت فوری، صریح و عمومی حضرتعالی از این

حملات و درخواست پاسخگویی از دولت و نهاد مسئول، از جمله مسئولیت کیفری برای افرادی که این حملات را دستور داده یا اجرا کرده‌اند، هستم. ما همچنین انتظار داریم که در زمان حضور حضرتعالی در شورای حقوق بشر ۶۱، حمله به دانش‌آموزان دختر در ایران توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده را با صدای بلند محکوم کنید.

خانم نماینده ویژه، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در ژنو به معاون دبیرکل امور بشردوستانه در مورد اثرات بشردوستانه اقدام تجاوزکارانه، ۱ مارس ۲۰۲۶

۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

با نهایت تأسف می‌نویسم تا توجه حضرتعالی را به اقدام تجاوزکارانه آشکار و حملات مسلحانه غیرقانونی تمام‌عیاری که توسط رژیم ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران انجام شده است، جلب نمایم.

در تاریخ ۲۸ فوریه، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک اقدام تجاوزکارانه از پیش طراحی شده و جنایتکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران مرتکب شدند. این اقدام، نقض فاحش بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت استفاده از زور به عنوان یک قاعده آمره، محسوب می‌شود. چنین تجاوزی نشان‌دهنده تهدیدی آشکار و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای و همچنین برای تمامیت نظم حقوقی بین‌الملل است.

در نتیجه حملات بی‌رویه و غیرقانونی انجام شده علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، تعداد قابل توجهی از افراد بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، جان خود را از دست داده‌اند. در یک حادثه به ویژه فجیع، حمله به یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب تاکنون جان ۱۴۸ دختر دانش‌آموز بی‌گناه را گرفته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است.

این حملات غیرقانونی و بی‌پروا در زمانی آغاز شد که جمهوری اسلامی ایران به طور سازنده به فراخوان‌های جامعه بین‌المللی برای رسیدگی به نگرانی‌ها در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود پاسخ داده بود. علیرغم تجارب قبلی از سوءرفتار ایالات متحده، ایران با حسن نیت، با هوشیاری و با تعهدی روشن برای دستیابی به نتیجه‌ای متقابل سودمند، وارد مذاکره با ایالات متحده شده بود. ایران با آگاهی کامل از نیات خصمانه وارد گفتگو شد، با این حال مصمم بود تا ماهیت کاملاً صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود را نشان دهد، مجدداً تأکید کند که هرگز به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده است، و هرگونه بهانه‌ای برای تجاوز غیرقانونی را از بین ببرد.

در حالی که مذاکرات در حال پیشرفت بود و توافقی قابل قبول برای دو طرف در دسترس بود، ایالات متحده بار دیگر نشان داد که شریک مذاکره‌کننده قابل اعتمادی نیست و برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را به عنوان بهانه‌ای برای تجاوز، ابزاری می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران هرگز مسیر دیپلماسی را رها نکرده است. بلکه این ایالات متحده و اسرائیل

هستند که مکرراً فرآیندهای دیپلماتیک را تضعیف و از مسیر خارج کرده‌اند. جنگ هرگز انتخاب ایران نبوده و ایران هرگز علیه هیچ کشوری دست به تجاوز نزده است. با این حال، اکنون که بی‌توجهی ایالات متحده به گفتگو به عنوان وسیله‌ای برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بار دیگر آشکار شده است، و ایالات متحده و نماینده آن در منطقه، یعنی رژیم اسرائیل، جنگ دیگری را بر مردم ایران تحمیل کرده‌اند، جمهوری اسلامی ایران بدون تردید به اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع تحت ماده ۵۱ منشور ملل متحد به منظور دفع تجاوز ادامه خواهد داد.

عالیجناب،

این جنگ تجاوزکارانه در حال حاضر پیامدهای بشردوستانه قابل توجهی از جمله افزایش خطرات موج‌های جدید آوارگی را به همراه داشته است. هدف‌گیری عمدی و بی‌رویه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی - از جمله بیمارستان‌ها، تأسیسات پزشکی و مدارس - نه تنها باعث تلفات غم‌انگیز جانی شده، بلکه خدمات ضروری و زیرساخت‌های حیاتی را به شدت مختل کرده و در نتیجه شرایطی را تشدید نموده که ممکن است جمعیت‌های آسیب‌دیده را به فرار وادارد و جوامع از پیش آسیب‌پذیر را بی‌ثبات‌تر کند. به عنوان یک مثال واقعی، گزارش شده است که در میان دانش‌آموزان کشته و زخمی شده، دانش‌آموزان پناهنده‌ای نیز وجود داشتند که به دنبال امنیت و دسترسی به آموزش بوده‌اند.

با توجه به مأموریت‌های محوله به جنابعالی، با احترام از حضرتعالی درخواست می‌کنیم که این اقدامات غیرقانونی را به طور قاطعانه محکوم کنید. ما همچنین بر نیاز فوری به توجه بیشتر بین‌المللی به پیامدهای بشردوستانه این حملات، از جمله تلاش‌ها برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی و تضمین تداوم خدمات اساسی، تأکید می‌کنیم.

جمهوری اسلامی ایران تعهد خود را به حقوق بشردوستانه بین‌المللی مجدداً تأیید کرده و بر اهمیت تلاش‌های جمعی برای جلوگیری از رنج‌های بیشتر انسانی و آوارگی تأکید می‌نماید.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

نامه سفیر ایران در سازمان ملل به معاون دبیرکل در امور کودکان و مخاصمات مسلحانه، حمله به مدرسه میناب، ۳ مارس ۲۰۲۶

نیویورک، ۳ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

بدین وسیله مایلم توجه سرکارعالی را به آخرین جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت که علیه غیرنظامیان بی‌گناه از جمله کودکان توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل در جمهوری اسلامی ایران و در نقض آشکار اصول و قواعد تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و همچنین حقوق بین‌الملل حقوق بشر ارتکاب یافته است، جلب نمایم.

از زمان آغاز آخرین اقدامات تجاوزکارانه از پیش تحریک‌نشده و غیرموجه آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، حملات نظامی علیه اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها و تجهیزات و کارکنان امدادی صورت گرفته که منجر به شهادت ده‌ها غیرنظامی بی‌گناه از قبیل زنان و کودکان شده و شمار زیادی دیگر نیز مجروح شده‌اند. این اقدامات مصادیق آشکار جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت محسوب می‌شوند و اقدام فوری سازمان ملل متحد برای پایان دادن بی‌درنگ به چنین اعمالی و پاسخگو ساختن مرتکبان آن ضروری است.

در نخستین روز تجاوز، تخریب عامدانه و بی‌محابای یک مدرسه ابتدایی در شهر کوچک میناب واقع در استان هرمزگان، به شهادت بیش از ۱۷۰ دانش‌آموز دختر بی‌گناه انجامید؛ پیکرهای آنان با اندوه فراوان پس از ساعت‌ها عملیات امداد و نجات از زیر آوار خارج شد. این حمله همچنین موجب جراحات شدید برای شمار زیادی از افراد گردید که برخی از آنان همچنان در معرض خطر معلولیت دائمی قرار دارند.

حملات مشابه در همان روز در شهرهای دیگر از جمله شرق تهران و آبیک در استان قزوین نیز به شهادت چندین دانش‌آموز انجامید؛ واقعیتی که بخشی از الگوی گسترده‌تر حملات علیه جمعیت غیرنظامی را تشکیل می‌دهد. این حملات هنگامی که رژیم اسرائیل سالن ورزشی در شهر المرد واقع در استان فارس را مورد هدف قرار داد موجب شهادت جان کودکان شد؛ جایی که در زمان حمله ده‌ها دختر نوجوان در حال تمرین بودند.

همچنین در تاریخ ۲ مارس ۲۰۲۶، یک منطقه مسکونی پرجمعیت در شهر سنندج واقع در استان کردستان در غرب ایران مورد اصابت موشک قرار گرفت؛ شمار دقیق شهدا و سایر تلفات ناشی از این حملات همچنان در دست ارزیابی است.

چنین حملات وحشیانه‌ای بی‌اعتنایی آشکار به مفاد کنوانسیون حقوق کودک علی‌الخصوص مواد ۶ و ۳۸ داشته است؛ موادی که حق ذاتی کودک برای زندگی را به رسمیت می‌شناسند و احترام به قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه قابل اعمال نسبت به کودکان در مخاصمات مسلحانه را الزامی می‌دانند. هرگونه سکوت از سوی سازوکارهای سازمان ملل متحد خطر ایجاد رویه‌ای خطرناک از بی‌کیفری برای هدف قرار دادن عامدانه کودکان و سایر غیرنظامیان را در پی دارد و به تداوم چرخه نقض حقوق کودک دامن می‌زند.

با توجه به جنایات بی‌وقفه‌ای که در جریان اقدام تجاوزکارانه وحشیانه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل ارتکاب یافته و در نقض آشکار حقوق بین‌الملل به سلب خودسرانه جان غیرنظامیان و وارد آمدن جراحات گسترده انجامیده است، جمهوری اسلامی ایران رسماً از سرکارعالی می‌خواهد این حملات هولناک را با شدیدترین عبارات ممکن محکوم نموده و قتل کودکان ایرانی را در گزارش‌های آتی دبیرکل به مجمع عمومی و شورای حقوق بشر که در چارچوب مأموریت جنابعالی ارائه می‌شود، به نحو مقتضی منعکس نمایید.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ایروانی
سفیر و نماینده دائم

گیرندگان:
سرکار خانم ونسا، نماینده ویژه دبیرکل در امور کودکان و مخاصمات مسلحانه
سرکار خانم ایلزه برندز کهریس، دستیار دبیرکل در امور حقوق بشر
جناب آقای تام فلچر، معاون دبیرکل در امور بشردوستانه
سرکار خانم کاترین راسل، مدیر اجرایی یونیسف
سرکار خانم سیما سمی باهوس، مدیر اجرایی بخش زنان سازمان ملل

نامه سفیر ایران در ژنو به رئیس کمیته صلیب سرخ، استفاده متجاوزین از تسلیحات ممنوعه در استان فارس، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۶۱۵۶/۲۰۵۰

ژنو، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

به دنبال نامه شماره ۲۸۳۹۳۶۷/۲۰۵۰ مورخ ۱ مارس ۲۰۲۶، این افتخار را دارم که با نگرانی عمیق بنویسم تا توجه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ را به عنوان حافظ حقوق بشردوستانه بین‌المللی، به استفاده عمدی از برخی سلاح‌های ممنوعه توسط رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران جلب کنم.

در تاریخ ۲۶ مارس ۲۰۲۶، در اقدامی شنیع که نقض فاحش اصول بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌المللی محسوب می‌شود، نیروهای مسلح ایالات متحده و رژیم‌های اسرائیل براساس گزارش های منتشر شده، مین‌های ضد تانک B/۹۱-BLU را در مناطق مسکونی روستای کفری در شهر شیراز از طریق استفاده از مهمات خوشه‌ای مستقر کردند. این ادوات که با حرکت یا اختلال منفجر می‌شوند، منجر به کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از غیرنظامیان، از جمله کودکان بی‌گناه و ناآگاهی که با چنین مهمات خطرناکی آشنایی ندارند، شده است.

این حملات غیرقانونی، حوادثی مجزا نیستند. از زمان آغاز تجاوزشان علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران، حملات مکرر و عمدی علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی از جمله مؤسسات آموزشی مانند مدارس و دانشگاه‌ها، تأسیسات بهداشتی و درمانی، اماکن عبادی، تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان، انبارهای سوخت و سایر اهداف غیرنظامی صورت گرفته است. در یک نمونه به ویژه فجیع، یک حمله عمدی به یک مدرسه دخترانه در شهر میناب منجر به کشته شدن بیش از ۱۶۸ دانش‌آموز بی‌گناه شد.

تا تاریخ ۳۱ مارس ۲۰۲۶، مجموعاً ۱,۵۷۴ غیرنظامی از جمله ۲۳۶ کودک، براساس گزارش ها، در نتیجه حملات بی‌رویه و غیرقانونی رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل جان خود را از دست داده‌اند. علاوه بر این، ۵۳ واحد اورژانس، ۴۴ مرکز پزشکی و ۲۰۴ مرکز مراقبت‌های بهداشتی آسیب دیده‌اند، در حالی که بسیاری از بیمارستان‌ها مجبور به تخلیه شده‌اند. این تحولات در پس‌زمینه تهدیدات مداوم و صریح رئیس‌جمهور ایالات متحده برای هدف قرار دادن زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی در ایران از جمله نیروگاه‌ها و تأسیسات نفتی رخ می‌دهد.

در این زمینه، لازم است اصول بنیادینی که زیربنای حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی و معاهده‌ای است را یادآوری کنم: حق طرفین یک منازعه مسلحانه برای به کارگیری ابزار و روش‌های جنگ نامحدود نیست. طرفین یک منازعه مسلحانه تعهدی سخت و مستمر دارند که در همه حالات بین غیرنظامیان و رزمندگان و همچنین بین اهداف غیرنظامی و اهداف نظامی تمایز قائل شوند و تمامی اقدامات احتیاطی ممکن را برای اجتناب و در هر حال به حداقل رساندن آسیب به غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی انجام دهند.

موضوعی که مایه نگرانی و تأسف عمیق است این است که به نظر می‌رسد رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل نه تنها این اصول بنیادین را نادیده می‌گیرند، بلکه در تهدیدات و اقدامات خود علیه جمهوری اسلامی ایران، در میان سکوت عمیقاً نگران‌کننده برخی از اعضای جامعه بین‌المللی، پافشاری می‌کنند.

با توجه به مأموریت کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در ترویج و تضمین احترام به حقوق بشردوستانه بین‌المللی، ما با احترام از جنابعالی درخواست می‌کنیم که به طور قاطعانه این اقدامات جنایتکارانه علیه غیرنظامیان و اهداف و زیرساخت‌های غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران را زیر سوال برده و به متجاوزان تعهدات و مسئولیت‌هایشان برای پایبندی به حقوق بشردوستانه بین‌المللی را یادآوری کنید. ما همچنین از کمیته بین‌المللی صلیب سرخ می‌خواهیم که تمامی اقدامات مقتضی را در چارچوب مأموریت خود برای رسیدگی به این نقض‌ها و تضمین حفاظت از غیرنظامیان و سایر اهداف تحت حمایت به عمل آورد.

از این فرصت استفاده نموده، مراتب کمال احترام خود را بار دیگر به جنابعالی تقدیم می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

یادداشت نمایندگی دائم ایران در سازمان ملل به دفتر یونیسف در مورد بیانیه این سازمان در خصوص پویش «جان‌فدا»، ۹ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۷۷۹

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد مراتب احترام خود را به صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) ابلاغ نموده و این افتخار را دارد که به پیوست، اطلاعیه زیر را که از وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران دریافت شده است، محضرتان ارسال دارد:

با توجه به عدم رعایت مقتضیات ناشی از شرایط زمان جنگ، از جمله تعهد به ابراز همبستگی و همدردی با مردم ایران در سختی‌های ناشی از جنگ و اقدامات تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل؛ خودداری از صدور محکومیتی روشن، بدون ابهام و صریح در قبال کشته شدن کودکان ایران در نتیجه جنایات جنگی مرتکب‌شده توسط طرف‌های مذکور؛ و در مقابل، ابراز نگرانی مبتنی بر انتشار یک گزارش تأیید نشده از سوی یک خبرگزاری ایرانی - پیش از اطلاع‌رسانی به وزارت امور خارجه، تأیید موضوع و اخذ موضع مدون وزارت - همراه با شتاب بی‌مورد در نکوهش جمهوری اسلامی ایران، که به طرف‌های خصمانه فرصت بهره‌برداری از وضعیت علیه جمهوری اسلامی ایران را در جلسه شورای امنیت در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۲۶ داد، بدین وسیله اعلام می‌شود که با توجه به اینکه رویکرد اتخاذشده توسط خانم دورینا آندریف-جیتارو، نماینده یونیسف در ایران، برخلاف رویه‌های تعیین‌شده و دامنه وظایف مقرر ایشان بوده و با عنایت به عملکرد نامطلوب و رفتار ناشایست ایشان در جریان تجاوز آمریکایی-صهیونیستی علیه میهن عزیز جمهوری اسلامی ایران که منجر به شهادت شمار قابل‌توجهی از کودکان گردید، فرد مذکور فاقد صلاحیت و شایستگی‌های لازم تشخیص داده می‌شود؛ و نیز مقرر گردید که سند برنامه کشوری (CPD) منعقده با جمهوری اسلامی ایران تا اطلاع ثانوی به حالت تعلیق درآید.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر مراتب بالاترین احترام خود را به صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) تجدید می‌نماید.

نیویورک، ۹ آوریل ۲۰۲۶

جناب خانم کاترین راسل
مدیر اجرایی
صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف)، نیویورک

نامه رئیس جمعیت هلال احمر به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۳ آوریل ۲۰۲۶

شماره: ۲۹۲/۰۱/۲۱/۱۴۰۵
تاریخ: ۰۳ آوریل ۲۰۲۶

سرکار خانم میریانا اسپویاریک اگر
رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

خانم رئیس محترم،

من این نامه را برای ابراز نگرانی عمیق خود در مورد نقض آشکار اصول و قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه می‌نویسم. در روز جمعه، ۳ آوریل ۲۰۲۶، تقریباً ساعت ۰۵:۳۰ صبح، انبار مرکزی جمعیت هلال احمر ایران در استان بوشهر، واقع در شهر چغادک، هدف حمله هوایی قرار گرفت که منجر به خسارت گسترده شد.

این تأسیسات، به عنوان یکی از مؤلفه‌های حیاتی پشتیبانی عملیاتی ما برای فعالیت‌های امداد و نجات، منحصراً برای اهداف بشردوستانه، از جمله ذخیره اقلام امدادی و پشتیبانی از قربانیان بلایا و شرایط اضطراری مورد استفاده قرار گرفته است و هیچ کارکرد نظامی ندارد. با این وجود، این حمله خسارت قابل توجهی به زیرساخت‌ها، تجهیزات و ظرفیت عملیاتی جمعیت هلال احمر در منطقه وارد کرده است.

ارزیابی‌های اولیه نشان می‌دهد که چندین خودروی امدادی و لجستیکی از جمله تویوتا هایلوکس دو کابین، تویوتا هایس، نیسان، فوسو، کامیون‌های ایسوزو یخچال‌دار و کامیون‌های کفی (تریلر) آسیب دیده‌اند. علاوه بر این، اتوبوس فرماندهی که برای جابجایی پرسنل و ارائه خدمات اضطراری استفاده می‌شد، نیز تحت تأثیر قرار گرفته است. سایر زیرساخت‌های ضروری پشتیبانی، از جمله پایگاه موقت (سیار)، منزل سرایدار، نگهبانی و یک مخزن آب، خسارت قابل توجهی دیده است.

همانطور که مستحضرید، بر اساس اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه - به ویژه اصول تفکیک بین اهداف نظامی و غیرنظامی، تناسب، و احتیاط در حمله - همه طرف‌های درگیری موظف هستند در همه شرایط از هدف قرار دادن غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، از جمله تأسیسات و دارایی‌های بشردوستانه، خودداری کنند. افزون بر این، طبق کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها، جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر، به عنوان نهادهای بی‌طرف و بشردوستانه، مشمول حمایت ویژه هستند و هرگونه حمله به تأسیسات، وسایل نقلیه یا پرسنل آن‌ها، نقض جدی این قواعد محسوب می‌شود.

این حمله به تأسیسات بشردوستانه نه تنها خسارت مادی وارد کرده، بلکه توانایی ما را برای پاسخگویی به نیازهای فوری جمعیت‌های آسیب‌دیده به شدت مختل کرده و در نتیجه پیامدهای انسانی بالقوه را فراتر از حادثه فوری تشدید نموده است.

با توجه به موارد فوق، محترمانه درخواست می‌کنیم سازمان محترم شما در چارچوب وظایف خود، موضع روشنی در این خصوص اتخاذ کرده و اقدامات لازم را برای جلوگیری از تکرار چنین حوادثی به عمل آورد و احترام به اصول و قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه را تضمین نماید.

ما همچنین خواستار آن هستیم که اقدامات مؤثری برای حفاظت از پرسنل، تأسیسات و دارایی‌های بشردوستانه به کار گرفته شود تا امکان ارائه بی‌وقفه خدمات ضروری بشردوستانه بدون خطر فراهم گردد.

صمیمانه از توجه و بررسی جنابعالی در این خصوص سپاسگزاریم.

دکتر پیرحسین کولیوند
رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران
و رئیس کمیته ملی حقوق بشردوستانه

نامه رئیس جمعیت هلال احمر به همتایان، ارائه گزارشی از جنایات متجاوزین، ۴ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده و مهربان

تاریخ: ۰۴ آوریل ۲۰۲۶
شماره: ۳۱۰/۰۱/۲۱/۱۴۰۵

رؤسای محترم جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر، همکاران ارجمند، جوانان متعهد، داوطلبان باایمان، و کارکنان نجیب امدادی در سراسر جهان،

سلام علیکم؛

در برهه حساسی از تاریخ معاصر - زمانی که وجدان بیدار بشریت در معرض آزمونی دشوار قرار گرفته است - نقش و مسئولیت جنبش جهانی صلیب سرخ و هلال احمر برجسته‌تر و تعیین‌کننده‌تر از همیشه است. امروز شما - به ویژه جوانان و داوطلبان - پرچمداران کرامت انسانی، امید و مسئولیت جهانی هستید. چشم میلیون‌ها انسان آسیب‌دیده به عزم، شجاعت اخلاقی و روح نجیب بشردوستی شما دوخته شده است.

جنبش جهانی ما بر پایه اصول بنیادینی چون بشردوستی، بی‌طرفی، بی‌غرضی و استقلال بنا نهاده شده است. همواره پناهگاهی امن برای رنجدیدگان و آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه بوده است. در این مسیر، جوانان فداکار و کارکنان امدادی در سراسر جهان با از خودگذشتگی و ایثار، نمونه‌های برجسته‌ای از تعهد انسانی را به نمایش گذاشته‌اند و ثابت کرده‌اند که زبان بشریت از مرزها، فرهنگ‌ها و تفاوت‌ها فراتر می‌رود.

با این حال، در کنار این نمونه‌های الهام‌بخش، جهان امروز شاهد صحنه‌های عمیقاً نگران‌کننده و تاسف‌باری نیز هست. حملات علیه غیرنظامیان، مراکز درمانی و امدادی، زیرساخت‌های حیاتی و پرسنل بشردوستانه، نقض آشکار اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه و تعهدات مندرج در کنوانسیون‌های ژنو محسوب می‌شود. چنین اقداماتی نه تنها امنیت انسانی را به خطر می‌اندازد، بلکه پایه‌های اخلاقی جامعه بین‌المللی را نیز تضعیف می‌کند.

در این زمینه، حملات اخیر به دارایی‌ها، تأسیسات و پرسنل امدادی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران - که به وضوح با نشان رسمی هلال احمر مشخص شده‌اند - نگرانی جدی ایجاد کرده است. این حملات خسارات قابل توجهی به زیرساخت‌ها و ظرفیت عملیاتی وارد کرده، تعدادی از کارکنان امدادی را مجروح نموده و متأسفانه به شهادت چندین پرسنل فداکار انجامیده است؛ افرادی که در حین انجام وظایف بشردوستانه خود برای نجات دیگران، جان خود را فدا کردند.

واضح است که حملات علیه پرسنل، تجهیزات و تأسیساتی که نشان صلیب سرخ و هلال احمر را حمل می‌کنند، نقض آشکار اصول تفکیک، تناسب و احتیاط در درگیری‌های مسلحانه بوده و مغایر با تعهدات قانونی و اخلاقی شناخته شده توسط نظام بین‌المللی است. تداوم چنین اقداماتی تهدیدی جدی برای فضای بشردوستانه محسوب می‌شود و توانایی پاسخگویی به نیازهای فوری جمعیت‌های آسیب‌دیده را به شدت تضعیف می‌کند.

در چنین شرایطی، سکوت نه ممکن است و نه قابل قبول.

امروز، مسئولیتی تاریخی بر دوش ماست: مسئولیت حفظ قداست نشان‌های بشردوستانه، تضمین ایمنی کارکنان امدادی، و دفاع از ارزش‌هایی که اساس این جنبش جهانی را تشکیل می‌دهند.

بنابراین، صمیمانه از رؤسای محترم جمعیت‌های ملی، و همچنین از تمامی جوانان، داوطلبان و کارکنان فداکار امدادی در سراسر جهان دعوت می‌کنم:

- به اصول بنیادین جنبش متعهد بمانند و همچون چراغی راهنما برای بشریت خدمت کنند.
- بدون هیچ تبعیضی در کنار مظلومان و آسیب‌دیدگان بایستند و صدایی قوی و رسا برای آنان باشند.
- حملات علیه پرسنل، تأسیسات و تجهیزات بشردوستانه را به صراحت محکوم کرده و بر احترام کامل به حقوق بین‌الملل بشردوستانه تأکید کنند.
- از تمامی ظرفیت‌های ملی و بین‌المللی برای حفاظت از فضای بشردوستانه و تضمین ایمنی کارکنان امدادی استفاده کنند.
- همبستگی جهانی را تقویت نمایند تا اطمینان حاصل شود که ارزش‌های والای انسانی تحت الشعاع خشونت و ملاحظات سیاسی قرار نمی‌گیرد.

اجازه دهید با عزمی مشترک، ایمانی استوار و همبستگی‌ای عمیق، پرچم بشریت را برافراشته نگه داریم و به جهان نشان دهیم که وجدان بیدار انسانی زنده، پویا و تأثیرگذار است.

با امید به آینده‌ای روشن‌تر - جهانی سرشار از صلح، عدالت و کرامت انسانی،

دکتر پیرحسین کولیوند
رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران
و رئیس کمیته ملی حقوق بشردوستانه

بخش ۶: مکاتبات با سازمان‌های بین‌المللی علمی، آموزشی و فرهنگی

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به سازمان جهانی گردشگری ملل متحد در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۱ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۱ مارس ۲۰۲۶

سرکار خانم خانم شیخه ن. علنوی،
دبیرکل محترم سازمان جهانی گردشگری ملل متحد

مایلم اعتراض و نگرانی عمیق دولت و ملت جمهوری اسلامی ایران را در مورد تجاوزات غیرقانونی و غیرقابل توجیه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه قلمرو جمهوری اسلامی ایران ابلاغ کنم. متأسفانه، در جریان این حملات نظامی - که نقض آشکار اصول بین‌المللی و حقوق بشر است - بافت‌های تاریخی شهرها و زیرساخت‌های حیاتی گردشگری کشور آسیب‌های جبران‌ناپذیری دیده‌اند.

این تجاوزات غیرانسانی که منجر به شهادت و جراحت شمار زیادی از غیرنظامیان بی‌گناه شده، ضربه سنگینی به میراث فرهنگی غنی ایران وارد کرده است. عمیقاً تأسف‌بار است که مکان‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو، از جمله کاخ گلستان در تهران، میدان نقش جهان و کاخ چهل‌ستون در اصفهان، قلعه فلک‌الافلاک و دره خرم‌آباد در لرستان، همراه با ده‌ها بنای ملی دیگر - که هر یک مقصدی منحصربه‌فرد و شاهکاری هنری در صنعت گردشگری ایران و جهان هستند - در معرض تخریب قرار گرفته‌اند.

علاوه بر این، صنعت گردشگری که به عنوان موتور محرک صلح‌سازی، توسعه پایدار و ایجاد اشتغال شناخته می‌شود و معیشت تعداد زیادی از هموطنان من را در سطوح ملی و محلی تأمین می‌کند، به طور کامل مختل شده است. انتظار می‌رود حتی پس از توقف این خصومت‌ها، آثار منفی و مخرب بر صنعت گردشگری ادامه یابد و اقتصاد زنجیره تأمین گردشگری و جریان سرمایه‌گذاری در این بخش برای مدت طولانی، به طور مستقیم و غیرمستقیم، همچنان درگیر این بحران باقی بماند.

ادامه این جنگ علیه کشور من نه تنها خسارات سنگین‌تری به زیرساخت‌های گردشگری و جاذبه‌های تاریخی-فرهنگی وارد خواهد کرد، بلکه برای سالیان متمادی بر ادراک و ذهنیت گردشگران بالقوه تأثیر منفی گذاشته و امنیت مقاصد گردشگری را تهدید خواهد کرد.

با توجه به مأموریت والای سازمان جهانی گردشگری ملل متحد در ترویج سفر پایدار، تعمیق دوستی و صلح در میان ملل و حفاظت از میراث مشترک بشریت، از جناب عالی درخواست می‌کنم از تمامی ابزارها و مکانیسم‌های دیپلماتیک و قانونی موجود - از جمله صدور بیانیه‌های رسمی، تشکیل جلسات فوق‌العاده و اطلاع‌رسانی به همه اعضا - برای توقف این حملات و خسارات استفاده کرده و ضمن

محکومیت شدید این حملات غیرقانونی علیه میراث فرهنگی و زیرساخت‌های گردشگری جمهوری اسلامی ایران، انتظار می‌رود این سازمان نقش مؤثر و سازنده خود را در چارچوب دستور کار خود برای مشارکت در توسعه صلح و ایجاد توقف فوری این تجاوزات خائنانه ایفا کند.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به رئیس مجمع عمومی کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۲ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۲ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب آقای ماریوش لویسکی،

رئیس مجمع عمومی کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس

موضوع:درخواست اقدام فوری یونسکو در مورد حفاظت از میراث فرهنگی ناملموس ایران

با نهایت احترام،

جمهوری اسلامی ایران به ثبت ۲۷ عنصر از میراث فرهنگی ناملموس غنی خود در فهرست‌های یونسکو افتخار می‌کند. از جمله موارد قابل توجه می‌توان به «دانش سنتی ساخت و قایقرانی لنج‌های ایرانی در خلیج فارس» که در سال ۲۰۱۱ در فهرست میراث فرهنگی ناملموس در نیازمند حفاظت فوری ثبت شد، و «هنر آینه‌کاری در معماری ایرانی» که در سال ۲۰۲۵ در فهرست نماینده میراث فرهنگی ناملموس بشریت ثبت گردید، اشاره کرد. این عناصر اجزای جدایی‌ناپذیر از هویت فرهنگی و تاریخی ملت ایران را تشکیل داده و بیانگر ارزش‌های عمیق تمدنی کشور ما هستند.

با نهایت تأسف و نگرانی عمیق، باید توجه شما را به تهدیدات جدی و خسارات جبران‌ناپذیری جلب کنیم که پس از تجاوز نظامی مشترک ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ایران، به این میراث گرانبها وارد شده است. این تجاوز که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ و خارج از چارچوب تمام تعهدات بین‌المللی الزام‌آور آغاز شده، در حال حاضر نیز ادامه دارد.

در مورد میراث ناملموس دانش سنتی ساخت و قایقرانی لنج در خلیج فارس:

تا به امروز، تقریباً یکصد لنج چوبی در بندر جاسک، استان هرمزگان، و تعداد قابل توجهی لنج چوبی در استان خوزستان در اثر آتش‌سوزی ناشی از این حملات از بین رفته‌اند. با توجه به شدت خسارت، تعمیر و بازسازی آنها غیرممکن است.

علاوه بر این، شرایط حاکم بر خصومت‌ها، حفاظت از مرمت‌گران و سازندگان ماهر این لنج‌ها را غیرممکن ساخته است. در نتیجه، حفاظت و انتقال این میراث ارزشمند - که سرمایه مشترک بشریت محسوب می‌شود - با چالش‌های جدی مواجه است.

قابل ذکر است که بسیاری از بناهای تاریخی ایران، از جمله کاخ گلستان در تهران (معروف به تالار آینه، نمونه برجسته هنر آینه‌کاری ایران) و کاخ چهل‌ستون در میدان نقش جهان اصفهان (که با تزئینات

منحصربه‌فرد آینه‌کاری متمایز است)، به همراه بسیاری دیگر از ساختمان‌های تاریخی در سراسر کشور، آسیب جدی دیده‌اند. لازم به ذکر است که کاخ گلستان و کاخ چهل‌ستون نیز در فهرست میراث جهانی یونسکو (بر اساس کنوانسیون ۱۹۷۲) ثبت شده‌اند. با توجه به شدت بمباران مناطق مسکونی و شهری، اطلاعات دقیقی از استادکاران هنر آینه‌کاری در دسترس نیست. هرگونه آسیب به این سرمایه انسانی، این هنر ارزشمند ایرانی را در معرض خطر جدی نابودی قرار خواهد داد.

علاوه بر این، وضعیت کنونی بر میراث ناملموس نوروز و آیین‌های مرتبط با آن که به طور مشترک با ۱۲ کشور دیگر ثبت شده است، تأثیر شدیدی گذاشته است.

بنابراین، با توجه به نقش حیاتی سازمان محترم شما در حمایت از میراث فرهنگی بشریت، جمهوری اسلامی ایران ضمن محکومیت شدید این اقدامات تجاوزکارانه، درخواست می‌کند که سازمان شما در چارچوب وظایف خود، اقدامات فوری واکنشی، حمایتی و پیشگیرانه به عمل آورد. این اقدامات ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- صدور بیانیه رسمی محکومیت؛
- اعلام موضع رسمی و محکم در حمایت از میراث فرهنگی ایران؛
- صدور هشدارهای بین‌المللی لازم به طرف‌های متخاصم در مورد الزام به جلوگیری شدید از هرگونه حمله مستقیم یا غیرمستقیم به میراث فرهنگی جهانی و ملی ایران و مناطق حائل اطراف آنها.

امیدواریم با توجه به اینکه میراث فرهنگی ملموس و ناملموس ایران بخشی از هویت تاریخی ملت ایران و حافظه تمدن است، سازمان محترم شما حمایت مؤثر و فوری از این جلوه‌های فرهنگ و تمدن را در راستای مأموریت خود برای حفاظت از میراث فرهنگی بشریت، در دستور کار خود قرار دهد.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

رونوشت:

۱. عالیجناب آقائو ژنگ، رئیس کمیته بی‌ندولتی کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس
۲. خانم فومیکو اوهیناتا، دبیر کنوانسیون حفظ میراث فرهنگی ناملموس

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۳ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب آقای دکتر خالد احمد العنانی علی عز
مدیرکل سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)
موضوع: هشدار فوری در مورد تهدیدات میراث فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و درخواست اقدام مؤثر برای مقابله با آنها

با نهایت احترام،

به دنبال مکاتبه قبلی خود به تاریخ ۲ مارس ۲۰۲۶، مایلم توجه شما را به این مسئله جلب کنم که با ادامه تجاوزات نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه قلمرو جمهوری اسلامی ایران و گسترش دامنه حملات به مناطق مختلف نظامی و غیرنظامی، بسیاری از سازه‌ها، مکان‌ها و اماکن تاریخی و همچنین مناطق شهری با ارزش کشور ما در معرض خطر جدی و تخریب قرار گرفته‌اند.

بدین وسیله، ضمن محکومیت شدید حملات اخیر، اعلام می‌دارم که نگرانی عمیقی نسبت به ریسک‌های جبران‌ناپذیر و غیرقابل بازگشت ناشی از این تجاوزات علیه میراث فرهنگی کهن ایران دارم. متأسفانه، مکان‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو، از جمله کاخ گلستان، میدان نقش جهان (به ویژه مسجد جامع عباسی و کاخ عالی قاپو)، کاخ چهل‌ستون (به عنوان نمونه برجسته باغ‌های ایرانی)، و همچنین دارایی‌های تاریخی مرتبط با دره تاریخی خرم‌آباد و غارهای ماقبل تاریخ مانند قلعه فلک‌الافلاک، اکنون به عنوان دارایی‌های مشترک بشریت در معرض تهدیدات مستقیم قرار دارند. این اقدامات به وضوح مغایر با اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه و منشور ملل متحد بوده و نقض آشکار تعهدات بین‌المللی محسوب می‌شود.

جناب عالی به خوبی آگاهید که میراث فرهنگی و تاریخی نه تنها یک سرمایه ملی، بلکه میراثی مشترک برای تمام ملت‌های جهان و پایه و اساس هویت تاریخی و حافظه جمعی جوامع بشری است. حفاظت از این گنجینه‌های منحصر به فرد یک تعهد اخلاقی و قانونی است که فراتر از مرزهای جغرافیایی و سیاسی قرار دارد و تحقق آن به همبستگی و مسئولیت مشترک جامعه بین‌المللی بستگی دارد.

یونسکو همواره خود را متعهد به همکاری در حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان، جلوگیری از نابودی و تخریب آنها و تشویق اقدامات لازم در این زمینه کرده است. انتظار می‌رود این سازمان با

بهره‌گیری از ظرفیت‌های هم افزا و برقراری همکاری نزدیک میان کشورهای عضو، از مکان‌های فرهنگی تاریخی در برابر خطرات ناشی از جنگ، درگیری‌های مسلحانه و سایر بلایای طبیعی و انسانی محافظت کند.

بر این اساس، و با استناد به مفاد کنوانسیون ۱۹۷۲ یونسکو در مورد حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان، کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه و پروتکل دوم آن (۱۹۹۹) برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه، و همچنین قطعنامه ۲۳۴۷ (۲۰۱۷) شورای امنیت سازمان ملل که تخریب عمدی میراث فرهنگی را یک تاکتیک جنگی و جنایت علیه بشریت تعیین می‌کند، از جناب عالی به عنوان مدیرکل سازمان درخواست می‌کنم از تمامی ظرفیت‌های قانونی، مدنی، رسانه‌ای و دیپلماتیک موجود استفاده کنید. ضمن محکومیت شدید این اقدامات تجاوزکارانه، از شما می‌خواهم فشار لازم را برای توقف فوری حملات و جلوگیری از آسیب بیشتر به مکان‌ها و مناطق تاریخی اعمال کنید. سکوت یا اقدام ناکافی در برابر این تخریب‌ها می‌تواند به عنوان ضربه‌ای به اعتبار و مأموریت جهانی سازمان در حفظ میراث متعلق به جامعه جهانی تلقی شود.

پیشاپیش از توجه و اقدام سریع و مسئولانه جناب عالی در قبال حفاظت از میراث مشترک بشریت در برابر ظلم و تجاوز، صمیمانه سپاسگزارم.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به اماکن فرهنگی و تاریخی در ایران، ۱۴ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۴ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب آقای دکتر خالد احمد العنانی علی عز
مدیرکل سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)
موضوع: گزارش تکمیلی خسارت به اماکن میراث ملی و هشدار در مورد افزایش تهدیدات برای مکان‌های میراث جهانی در ایران

با نهایت احترام،

به دنبال مکاتبات قبلی خود به تاریخ ۲ و ۱۳ مارس ۲۰۲۶ در مورد تجاوزات نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه قلمرو جمهوری اسلامی ایران و ضرورت حفاظت از میراث فرهنگی کشور، بدین وسیله مایلم توجه شما را به گزارش‌های جدیدی که توسط مقامات ملی و مسئولان حفاظت از میراث فرهنگی در ایران تأیید شده است، جلب کنم.

در حالی که مکاتبات قبلی به خسارت وارده به مکان‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو پرداخته بود، هدف از این نامه منعکس کردن خسارات وارده به مکان‌های تاریخی ثبت‌شده به عنوان میراث ملی است که متأسفانه در جریان این حملات هدف قرار گرفته‌اند. اسناد و بازرسی‌های میدانی نشان می‌دهد که در جریان حملات اخیر، خسارات سنگینی به این مکان‌ها که بخشی جدایی‌ناپذیر از هویت فرهنگی و تاریخی ملت ایران را تشکیل می‌دهند، وارد شده است. این خسارات شامل آسیب ساختاری و ریزش بخشی از بناها از جمله تزئینات معماری، درها و دهانه‌ها و همچنین آسیب به بدنه اصلی سازه‌ها می‌شود. فهرست برخی از این مکان‌های آسیب دیده به شرح زیر است:

۱. اصفهان: پل سی‌وسه‌پل (پل الله‌وردی‌خان) اصفهان که شاهکاری از معماری صفوی محسوب می‌شود، دچار خسارت شده است. علاوه بر این، ساختمان‌های تاریخی و فرهنگی واقع در محدوده معروف به مجموعه دولتی صفوی، از جمله تالار تیموری، ساختمان جبه‌خانه (موزه هنرهای معاصر اصفهان)، ساختمان رکیب‌خانه (موزه هنرهای تزئینی اصفهان) و تالار اشرف، در معرض آسیب قرار گرفته‌اند.

۲. بهشهر: کاخ صفی‌آباد در شمال کشور، در استان مازندران، یک مکان تاریخی ارزشمند است که در نتیجه حملات آسیب دیده است.

۳. خرم‌آباد: سازه‌های داخل محوطه و حریم قلعه فلک‌الافلاک در استان لرستان که یکی از نمادهای معماری تاریخی ایران است، در اثر بمباران‌ها آسیب جدی دیده است.

۴. سنندج:بسیاری از ساختمان‌های تاریخی در این شهر واقع در غرب ایران آسیب دیده‌اند، از جمله عمارت خسروآباد، عمارت سالار سعید (موزه سنندج) و عمارت آصف وزیری (خانه کرد).

۵. تهران: علاوه بر خسارات گزارش شده به میراث جهانی کاخ گلستان، میراث معماری معاصر ایران که به عنوان میراث ملی نیز ثبت شده است، قربانی این تجاوزات شده است. متأسفانه، سازه مرکزی و ساختمان اصلی کاخ سنا (مجلس سنا) سابق، و همچنین سازه و عمارت تاریخی مقر سابق شهربانی، به طور کامل تخریب شده‌اند.

جناب عالی به خوبی آگاهید که یکی از اصول بنیادین و اهداف والای یونسکو، حفاظت از میراث فرهنگی و تاریخی ملت‌ها و انتقال آن به نسل‌های آینده است. تخریب این آثار، که هویت تاریخی و فرهنگی یک ملت را تشکیل می‌دهند، ضربه‌ای جبران‌ناپذیر به میراث مشترک بشریت وارد می‌کند.

با توجه به گستردگی حملات و عدم تمایز بین اهداف نظامی و غیرنظامی، نگرانی‌های عمیقی وجود دارد که با ادامه این تجاوزات، سایر مکان‌های ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی یونسکو در ایران نیز با خطر و آسیب جدی مواجه شوند.

از جناب عالی درخواست می‌کنم با توجه به حساسیت موضوع و تأیید این گزارش‌ها توسط مقامات تخصصی ملی، دستور اقدامات لازم و فوری برای مستندسازی دقیق این تخریب‌ها و اعمال فشار دیپلماتیک برای جلوگیری از آسیب بیشتر به میراث فرهنگی ایران را صادر فرمایید.

پیشاپیش از توجه و پیگیری سریع جناب عالی صمیمانه سپاسگزارم.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر آموزش و پرورش به یونسکو در مورد اقدام دولت امارات در تعطیلی مدارس ایرانی، ۱۴ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۴ مارس ۲۰۲۶
شماره: ۲۸۴۵۳۷

دکتر خالد العنانی
مدیرکل یونسکو
موضوع:در مورد تعلیق مدارس ایرانی در امارات متحده عربی و نقض حق آموزش

عالیجناب،

این نامه را برای جلب فوری توجه شما به مسئله‌ای حیاتی در مورد نقض حق آموزش هزاران دانش‌آموز ایرانی در امارات متحده عربی می‌نویسم. به دنبال حملات نظامی تجاوزکارانه اخیر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه کشور ما، سازمان دانش و توسعه انسانی در دوبی تصمیم به تعلیق مجوزهای آموزشی تمام مدارس ایرانی در این امارت گرفته است.

از طریق ایمیل‌های رسمی و جلسات بعدی با مدیران مدارس، KHDA به مجتمع‌های آموزشی اطلاع داده است که مجوزهای فعالیت آنها از ۱۶ مارس ۲۰۲۶ لغو خواهد شد. در حالی که سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران در دوبی با ارائه اعتراضات کتبی مداخله کرده است، تصمیم به تعطیلی مدارس همچنان به قوت خود باقی است.

این تصمیم ناگهانی، که در حالی گرفته می‌شود که حدود هفت ماه از سال تحصیلی سپری شده است، عواقب شدیدی به همراه دارد و به طور مستقیم با حق اساسی آموزش، به ویژه در زمان بحران و بی‌ثباتی، در تضاد است. عواقب خاص این تعلیق شدید و چندوجهی است و عمدتاً به دلیل ماهیت ناگهانی تعطیلی، باعث اضطراب شدید و آسیب روانی برای دانش‌آموزان ثبت‌نام کرده می‌شود. علاوه بر این، تعداد قابل توجهی از دانش‌آموزان ایرانی به زبان‌های غیر فارسی مانند انگلیسی یا عربی که برای درک برنامه درسی مدارس غیرایرانی لازم است، تسلط کافی ندارند و این مانع بزرگی برای ادامه تحصیل آنها ایجاد می‌کند. علاوه بر این، سایر مدارس منطقه به سادگی ظرفیت پذیرش ناگهانی بیش از ۲,۵۰۰ دانش‌آموز از مدارس ایرانی را در این زمان ندارند و صدها خانواده بدون گزینه‌های آموزشی فوری برای فرزندان خود می‌مانند.

طبق وظیفه یونسکو، آموزش یک حق انسانی غیرقابل انکار و ستونی اساسی برای صلح و توسعه پایدار است. به عنوان حافظ جهانی این اصول، یونسکو باید تأکید کند که حق یادگیری به ویژه برای

دانش‌آموزانی که در خارج از کشور و در دوران حساس ژئوپلیتیکی زندگی می‌کنند، ضروری است و این مسئولیت جامعه بین‌المللی است که از دانش‌آموزان در برابر عواقب تنش‌های سیاسی محافظت کند. وادار کردن این مدارس ایرانی به تعطیلی بدون برنامه انتقال ساختاریافته، نه تنها دانش‌آموزان بی‌گناه را از محیط یادگیری پایدار خود محروم می‌کند، بلکه سختی‌های زیادی را بر خانواده‌ها و کارکنانی تحمیل می‌کند که بدون هیچ جایگزینی رها شده‌اند.

با توجه به اینکه اصول فراگیری و حفاظت از حقوق آموزشی باید بر ملاحظات سیاسی برتری داشته باشد، محترمانه درخواست می‌کنیم یونسکو از جایگاه برجسته خود برای حمایت از بررسی این تصمیم استفاده کند.

در انتظار توجه سریع و حمایت قاطع شما در حل این مسئله به گونه‌ای هستیم که با ارزش‌های والا و مأموریت سازمان محترمتان همخوانی داشته باشد.

با احترام مجدد

علیرضا کاظمی

وزیر آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر نیرو به یونسکو و یونیسف، در خصوص آغاز تجاوز نظامی و حمله به مدرسه میناب، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

شماره: ۱۰۰/ ۱۰۸۷۱۶/ ۱۴۰۴
تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۲۵
پیوست:

جمهوری اسلامی ایران
وزارت نیرو

وزیر

بسمه تعالی

جناب آقای خالد عنانی
مدیر کل محترم یونسکو

جناب آقای بیگبدر
مدیر محترم منطقه‌ای صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) در خاورمیانه و شمال آفریقا

موضوع: اعتراض به تجاوزات آمریکایی صهیونی به خاک جمهوری اسلامی ایران و مراکز غیر نظامی

با سلام و احترام.

با نهایت تأسف و با قوی‌ترین وجه ممکن، این نامه را در اعتراض به اقدامات جنایت‌بار و تجاوزات گستاخانه دولت ایالات متحده آمریکا و رژیم اشغالگر قدس علیه مراکز غیرنظامی حیاتی و غیرنظامیان به‌ویژه زنان و کودکان ارائه می‌نمایم. تنها در یک حمله به یک مدرسه در خاک جمهوری اسلامی ایران، حدود ۱۷۰ دانش آموز کودک دختر و معلم زن به شهادت رسیدند. این تجاوز نه تنها نقض آشکار قواعد بین‌المللی بشردوستانه است، بلکه خیانتی بزرگ به بنیادی‌ترین ارزش‌های انسانی محسوب می‌شود.

همچنین حملات بدون توجیه به مراکز غیر نظامی حیاتی دیگر نظیر زیرساخت‌های آب و برق از دیگر وجوه اقدامات وحشیانه متجاوزان محسوب می‌شود. متجاوزین یاد شده در یک فقره و در حمله به یکی از آب شیرین‌کن‌های استراتژیک جزیره قشم که وظیفه تأمین ۳۰ روستا و ۲ شهر را بر عهده داشت، با زیر پا گذاشتن تمامی قواعد بین‌المللی و از سر استیصال به تخریب زیرساخت‌هایی روی

آورده‌اند که مستقیماً با زندگی و معیشت مردم در ارتباط است. این حملات به مراکز غیرنظامی حیاتی و مردم بیگناه، حمله به آینده یک ملت است. هدف قرار دادن کودکان بی‌گناه در پناهگاه‌های امنی همچون مدارس و حمله به مراکز و زیرساخت‌های تأمین آب و برق، مصداق جنایت علیه بشریت و نقض آشکار تمامی اصول اخلاقی و انسانی است که یونسکو و یونیسف برای پاسداشت آنها پایه‌گذاری شده‌اند و تلاش می‌کنند. این اقدامات که منجر به تحمیل رنج عمیق به نسل‌های آینده ایرانی می‌گردد، ضرورت واکنش مؤثر نهادهای بین‌المللی را می‌طلبد. ما قویاً از یونسکو و یونیسف، به‌عنوان صدای قدرتمند و مدافع آموزش و سلامت و حقوق زنان و کودکان در جهان، درخواست می‌کنیم تا از تمامی ظرفیت، نفوذ و اختیارات خود برای محکومیت شدید این اقدامات و تقویت تعهد مجدد جامعه جهانی نسبت به مصونیت کامل زنان و کودکان و زیرساخت‌های آموزشی، بهداشتی و حیاتی و همچنین به کارگیری تلاش‌های لازم برای به دست عدالت سپردن عاملان این جنایات استفاده کنند.

عباس علی‌آبادی

نامه وزیر آموزش و پرورش به سازمان علمی، فرهنگی و تربیتی جهان اسلام در مورد حملات به اماکن فرهنگی و آموزشی در ایران، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۳۱/۰۳/۲۰۲۶
شماره: ۲۱۵۵
پیوست: دارد

دکتر سلیم م. مالک
مدیرکل سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی جهان اسلام (ایسسکو)

عالیجناب

السلام علیکم و رحمه الله و برکاته

می‌خواهم توجه عالیجناب را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب کنم که در شرایط کنونی، چالش‌های جدی برای دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش ایجاد کرده است. به دنبال تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عمدی به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت‌های آموزشی جمهوری اسلامی ایران آسیب قابل توجهی دیده است.

متأسفانه، در جریان این رویدادها، تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده‌اند و تعداد قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی تخریب یا آسیب دیده‌اند؛ این امر روند عادی آموزشی هزاران دانش‌آموز را مختل کرده است. همان‌طور که مستحضرید، تخریب اهداف غیرنظامی، از جمله مدارس، طبق کنوانسیون ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل‌های آن و حقوق بشردوستانه بین‌المللی، یک جنایت جنگی محسوب می‌شود و باید توسط سازمان‌های بین‌المللی محکوم گردد.

بر اساس گزارش‌های رسمی، تا زمان نگارش این نامه، ۷۲۳ واحد آموزشی، فرهنگی و ورزشی مرتبط با نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران آسیب دیده‌اند. بدیهی است که چنین شرایطی چالش‌های جدی برای تداوم فرآیند آموزش و حفظ دسترسی برابر به آموزش برای کودکان ایجاد می‌کند.

همان‌طور که مستحضرید، اوج جنایات علیه غیرنظامیان در ساعات اولیه حمله به جمهوری اسلامی ایران، منجر به کشتار ۱۲۰ دانش‌آموز و ۲۶ معلم در مدرسه شجره طیبه میناب در استان هرمزگان شد و تا به امروز، مجموعاً ۲۰۱ دانش‌آموز و ۵۱ معلم و کارمند آموزشی به شهادت رسیده‌اند.

قابل ذکر است که در چند دهه گذشته، جمهوری اسلامی ایران با رویکردی مسئولانه و بشردوستانه، یکی از بزرگ‌ترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه بوده است و بیش از ۳۶۰,۰۰۰ دانش‌آموز خارجی دارد. نظام آموزشی ایران این فرصت را برای کودکان مهاجر و پناهنده فراهم کرده است تا بدون تبعیض در کنار دانش‌آموزان ایرانی تحصیل کنند و در این راستا، همواره همکاری نزدیک و سازنده‌ای با نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی جهان اسلام (ایسسکو) داشته است.

با توجه به مأموریت بشردوستانه آن سازمان برای حمایت از جمعیت‌های آسیب‌پذیر و ترویج دسترسی عادلانه به خدمات اساسی از جمله آموزش، سپاسگزار خواهم بود اگر آن سازمان در چارچوب صلاحیت‌ها و مکانیسم‌های موجود خود، به این موضوع بپردازد و از ظرفیت‌های مشاوره‌ای و همکاری‌های بین‌المللی خود برای حمایت از دسترسی مستمر کودکان به آموزش و کاهش تأثیرات بشردوستانه این وضعیت استفاده کرده و همچنین این اقدامات جنایتکارانه را به صراحت محکوم کند.

پیشاپیش از توجه و همکاری جنابعالی در این خصوص صمیمانه سپاسگزارم و امیدوارم همکاری‌های سازنده بین جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در جهت اهداف مشترک بشردوستانه پیش رود.

با احترام مجدد

علیرضا کاظمی

وزیرآموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر آموزش و پرورش به یونسکو در مورد حمله به مراکز آموزشی در ایران، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

باسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش
وزیر

شماره : ۲۱۶۰
تاریخ : ۱۴۰۵/۰۱/۱۱
پیوست :

جناب آقای خالد العنانی
مدیرکل محترم سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)

با سلام و احترام،

مایلم توجه جناب عالی را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب که در شرایط کنونی، دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش را با چالش‌های جدی مواجه ساخته است.

در پی تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عامدانه به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت های آموزشی جمهوری اسلامی ایران دچار آسیب‌های قابل توجه ساخته است. متأسفانه در جریان این رویدادها تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده و شمار قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی نیز تخریب شده یا آسیب دیده اند. امری که روند عادی آموزش هزاران دانش‌آموز را با اختلال مواجه کرده است و همانگونه که مستحضرید تخریب اهداف غیرنظامی از جمله مدارس براساس کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل آن و قواعد بین‌المللی بشردوستانه یک جنایت جنگی محسوب می شود که باید از سوی مجامع بین‌المللی محکوم گردد.

بر اساس گزارش‌های رسمی تا زمان تنظیم این نامه، تعداد ۷۲۳ واحد آموزشی، هنرستانی و ورزشی مرتبط با نظام آموزش جمهوری اسلامی ایران خسارت دیده است. بدیهی است چنین شرایطی چالش‌های جدی برای استمرار حق بر آموزش و حفظ دسترسی برابر کودکان به آموزش ایجاد کرده است.

همچنان که آگاه هستید، نقطه اوج جنایت علیه افراد غیرنظامی در ساعات اولیه تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران منجر به قتل عام ۱۲۰ دانش آموز و ۲۶ نفر از معلمان در مدرسه شجره طیبه

میناب در استان هرمزگان شد و تا این تاریخ جمعا ۲۰۱ دانش آموز و ۵۱ معلم و کادر آموزشی به شهادت رسیده اند.

شایان ذکر است؛ جمهوری اسلامی ایران طی دهه های گذشته، با رویکردی مسئولانه و بشردوستانه یکی از بزرگ ترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه با حدود بیش از ۳۶۰۰۰۰ دانش آموز اتباعخارجی بوده است. نظام آموزشی ایران بدون تبعیض، امکان تحصیل کودکان مهاجر و پناهنده را در کنار آموزش آموزان ایرانی فراهم کرده و در این مسیر همواره همکاری نزدیک و سازنده ای با نهادهای بین‌المللی از جمله یونسکو داشته است.

با توجه به ماموریت انسان دوستان آن سازمان در حمایت از جمعیت های آسیب پذیر و تقویت دسترسی عادلانه به خدمات اساسی، از جمله آموزش، موجب امتنان خواهد بود چنانچه آن سازمان در چارچوب صلاحیت ها و سازوکارهای موجود، این موضوع را مورد توجه قرار دهد و از ظرفیت های مشورتی و همکاری های بین‌المللی برای حمایت از تداوم دسترسی کودکان به آموزش و کاهش آثار انسانی این وضعیت بهره گیرد، همچنین به صراحت این اقدامات جنایتکارانه را محکوم نماید.

پیشاپیش از توجه و همکاری جنابعالی، در این زمینه صمیمانه سپاسگزارم و امیدوارم همکاری‌های سازنده میان جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در راستای اهداف مشترک انسانی بیش از پیش تداوم یابد.

علیرضا کاظمی
وزیر آموزش و پرورش
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به یونسکو در مورد حملات به راه‌آهن سراسری ایران، ۷ آوریل ۲۰۲۶

عنوان: نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ایران به مدیرکل یونسکو در مورد تهدیدات علیه راه‌آهن سراسری ایران

عالی‌جناب آقای دکتر خالد احمد العنانی علی عز

مدیرکل سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)

عالیجناب،

این افتخار را دارم که نگرانی عمیق جمهوری اسلامی ایران را در مورد تهدیدات اخیر علیه راه‌آهن سراسری ایران ابلاغ کنم.

راه‌آهن سراسری ایران که در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شده است، نه تنها یکی از مهم‌ترین نمادهای پیوند جغرافیایی، فرهنگی و اقتصادی در ایران معاصر را نشان می‌دهد، بلکه به عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از میراث مشترک بشریت شناخته می‌شود. این مسیر که از چهارده استان عبور می‌کند و مناظر طبیعی و فرهنگی متنوع ایران را در بر می‌گیرد، به عنوان نمونه‌ای برجسته از دستاوردهای مهندسی عمران و حافظه تمدنی یک ملت است.

در این راستا، هرگونه عمل تجاوز، تخریب یا حمله به این دارایی ارزشمند، نه تنها یک حمله به زیرساخت حمل و نقل، بلکه تجاوز به میراث فرهنگی ملت ایران و آسیب به گنجینه‌ای است که متعلق به تمام بشریت است.

از منظر اخلاق انسانی و حقوق بین‌الملل فرهنگی، چنین رفتاری به شدت محکوم است و ناقض مسئولیت مشترک دولت‌ها و مؤسسات بین‌المللی برای حفاظت از میراث انسانی می‌باشد.

علاوه بر این، با توجه به اینکه تهدیدات علیه زیرساخت‌های حیاتی و مکان‌های تاریخی ممکن است جان غیرنظامیان را نیز به خطر اندازد، تأکید می‌شود که حمله به راه‌آهن سراسری ایران، علاوه بر ایجاد خسارت به یک مکان ثبت‌شده میراث جهانی، پیامدهای گسترده انسانی دارد و با وجدان جمعی بشریت در تضاد است. سکوت در برابر چنین تهدیدهایی، در واقع، سیستم بین‌المللی حفاظت از میراث مشترک فرهنگی و تاریخی ما را تضعیف خواهد کرد.

محترمانه درخواست می‌شود که جناب عالی و یونسکو با استفاده از جایگاه قانونی، اخلاقی و بین‌المللی سازمان، در مورد این تهدیدها موضعی روشن، فوری و بازدارنده اتخاذ کرده و از جامعه جهانی بخواهند که مسئولیت حفاظت از این میراث جهانی را بر عهده گیرد.

علاوه بر این، ضروری است که تمام نهادهای بین‌المللی، دولت‌ها، جوامع علمی و فرهنگی، و وجدان‌های بیدار جهان، به خاطر تاریخ و آینده مشترکمان، اقدام فوری و مؤثری برای جلوگیری از هرگونه تجاوز به راه‌آهن سراسری ایران و سایر میراث فرهنگی و تاریخی این سرزمین به عمل آورند.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

رونوشت:
عالی‌جناب آقای احمد پاکتچی
سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد یونسکو

نامه رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور به یونسکو، حمله به ساختمان ها و کادر سازمان، ۱ آوریل ۲۰۲۶

شماره: ۱۴۰۵۵۶/۱
تاریخ: ۱۴۰۵/۰۱/۱۲
پیوست: ندارد

جمهوری اسلامی ایران
اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی

جناب آقای پروفسور خالد العنانی
مدیرکل محترم سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)

موضوع: اعتراض به حمله تروریستی و نقض حقوق بشر دوستانه علیه سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور و درخواست انعکاس به مجامع جهانی

باسلام و احترام؛

بدین وسیله، مراتب اعتراض جدی، تاسف عمیق و انزجار شدید جمهوری اسلامی ایران را نسبت به حمله وحشیانه، ددمنشانه و تروریستی روز شنبه ۸ فروردین ماه ۱۴۰۵ برابر ۲۸ مارس ۲۰۲۶ توسط کشور متخاصم آمریکا و رژیم صهیونیستی به سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور بعنوان سازمانی تخصصی، فنی، علمی و اجرایی با وظیفه حفاظت از منابع طبیعی تجدید شونده، اقلیم، طبیعت و محیط زیست که متاسفانه منجر به شهادت جمعی از همکاران خدوم، متعهد و وظیفه شناس و تخریب مادی و معنوی موزه منابع طبیعی و تاریخ شفاهی این سازمان گردید، اعلام می دارد.

همانگونه که مستحضرید جمهوری اسلامی ایران میزبان «مرکز بین‌المللی مدیریت جامع حوزه آبخیز و منابع زیستی در مناطق خشک و نیمه خشک (ICIMWB)» تحت حمایت یونسکو است، مرکزی که رسالت آن حفاظت از منابع آب، خاک و پوشش گیاهی در راستای اهداف راهبردی برنامه بین دولتی هیدرولوژی (IHP) و دپارتمان علوم یونسکو می باشد. تجاوزات اخیر، نه تنها نقض حاکمیت ملی، بلکه یورش مستقیم به ماموریت های علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد و تخریب عامدانه میراث مشترک بشری است.

تجاوز به خاک ایران توسط قدرت هایی که پیش از این نیز با خروج از یونسکو، بی اعتنایی خود را به علم، فرهنگ و تمدن نشان داده بودند، امروز در قالب «تروریسم زیست محیطی» تجلی یافته است. بمباران زیرساخت های انرژی، تاسیسات آب شیرین کن و مراکز جمعیتی علاوه بر به شهادت رساندن کودکان و شهروندان بی گناه، منجر به بروز فجایع اکولوژیک ذیل کشته است:

۱) تخریب رویشگاه های استراتژیک: هدف قرار دادن عرصه های حساس زیست محیطی از جمله جنگل های مانگرو (حرا) در جنوب، رویشگاه های کهن هیرکانی در شمال و جنگل های بلوط زاگرش، نابودی بخشی از تاریخ طبیی و تنوع زیستی جهان محسوب می شود.

۲) آلودگی منابع حیاتی: انفجار مخازن نفتی و پالاشگاه ها سبب نشت گسترده آلاینده ها به منابع آب سطحی و زیرزمینی، کاهش شدید کیفیت هوا و افزایش فزاینده فرسایش خاک در حوزه های آبخیز شده که سلامت میلیون ها انسان و پایداری اکوسیستم ها را به مخاطره انداخته است.

۳) اخلال در تعهدات بین‌المللی: این اقدامات نظامی، سدی بزرگ در برابر اجرای «طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت» و اهداف توسعه پایدار (SDG ۱۵) ایجاد کرده و پیشرفت های علمی مرکز ICIMWB در حوزه مدیریت مناطق خشک را با چالشی بی سابقه روبرو ساخته است.

حسب احترام به طبیعت و تاریخ، خواهشمند است دستور فرمایید نسبت به ا نعکاس فوری این اعتراض در بیانیه ها و گزارشات مربوطه خود به شرح ذیل مبذول فرمایند:

- محکومیت رسمی: موضع گیری قاطع یونسکو در برابر این «جنایت علیه طبیعت» و تخریب میراث فرهنگیو طبیعی
- بسیج ظرفیت های علمی: فراخوان کرسی ها و مراکز یونسکو در سراسر جهان برای آگاهی بخشی نسبت به پیامدهای زیست محیطی جنگ و خشونت در منطقه خاورمیانه.

بدیهی است سکوت و یا واکنش حداقلی در برابر چنین اقدامات ضدانسانی، می تواند به تضعیف اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و آسیب به اعتماد عمومی نسبت به سازوکارهای بین‌المللی حامی صلح، توسعه و کرامت انسانی بینجامد.

رضا افلاطونی
معاون وزیر و رئیس سازمان

نامه نمایندگی دائم ایران در یونسکو در پاریس به یونسکو (پاریس)، در مورد حمله به صدا و سیما؛ ۲ مارس ۲۰۲۶

شماره: ۱۱۲/۳۱-۷
۲ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

با کمال تأسف و نگرانی عمیق، این افتخار را دارم که توجه شما را به حادثه‌ای جدی جلب کنم که کاملاً در حوزه وظایف یونسکو در زمینه ارتباطات و اطلاعات قرار دارد.

در جریان تجاوز نظامی غیرقانونی و وحشیانه کنونی که توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران انجام می‌شود، مقر و تأسیسات سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، پخش‌کننده ملی ایران، در روز یکشنبه، ۱ مارس ۲۰۲۶، در چندین حمله مورد اصابت قرار گرفت. این حملات عمدی، دفاتر رسانه‌ای را هدف قرار داده است که تنها وظیفه آنها انتشار اطلاعات به مردم، به ویژه در زمان بحران و درگیری مسلحانه است.

چنین اقداماتی که آشکارا با هدف جلوگیری از انتقال اطلاعات به مردم در شرایط جنگی انجام می‌شود، تهدیدی جدی نه تنها برای حرفه‌ای‌های رسانه، بلکه برای حق مردم غیرنظامی برای دسترسی به اطلاعات موثق و دقیق محسوب می‌شود. هدف قرار دادن مؤسسات رسانه‌ای، ایمنی روزنامه‌نگاران و کارگران رسانه را تضعیف می‌کند و در تضاد آشکار با اصولی است که یونسکو در ترویج آزادی مطبوعات و جریان آزاد اندیشه‌ها از طریق کلمه و تصویر، آن گونه که در قانون اساسی یونسکو تصریح شده، از آن حمایت می‌کند.

در این راستا، مایلم توجه شما را به چارچوب‌های هنجاری بین‌المللی مربوطه از جمله کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آنها در مورد حمایت از غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی در درگیری‌های مسلحانه، و همچنین قطعنامه ۲۲۲۲ (۲۰۱۵) شورای امنیت سازمان ملل در مورد حمایت از روزنامه‌نگاران، حرفه‌ای‌های رسانه و پرسنل وابسته در موقعیت‌های درگیری مسلحانه جلب کنم. این اسناد، همراه با وظیفه یونسکو و برنامه اقدام سازمان ملل در مورد ایمنی روزنامه‌نگاران و مسئله بی‌کیفری، چارچوب روشنی برای حمایت از مؤسسات و حرفه‌ای‌های رسانه در برابر حملات عمدی فراهم می‌کند.

با توجه به نقش محوری یونسکو در پیشبرد آزادی بیان، ایمنی روزنامه‌نگاران و دسترسی به اطلاعات، محترمانه از شما درخواست می‌کنم، به عنوان معاون مدیرکل ارتباطات و اطلاعات، اقدامات مناسب را در چارچوب وظایف خود انجام دهید، از جمله محکومیتی روشن و اصولی در برابر هدف‌گیری عمدی تأسیسات رسانه‌ای در جمهوری اسلامی ایران و حمایت از روزنامه‌نگاران و زیرساخت‌های رسانه‌ای مطابق با قوانین بین‌المللی.

خانم، مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

احمد پاکتچی
سفیر، نماینده دائم

به:
سرکار خانم ماریا گابریل
معاون مدیرکل ارتباطات و اطلاعات یونسکو

نامه یونسکو ایران به مدیرکل آفریقا و روابط خارجی یونسکو در مورد خسارات وارده به مدارس از جمله مدرسه شجره طیبه میناب، ۴ مارس ۲۰۲۶

۳۸۸۳/۱۷
۲۰۲۶/۰۳/۰۴

خانم لیدیا بریتو
معاون مدیرکل آفریقا و روابط خارجی یونسکو

موضوع: ارائه بیانیه مشترک اساتید دانشگاه‌های ایران در مورد نقض حقوق کودکان برای آموزش و امنیت در میناب

خانم محترم،

لطفاً بیانیه مشترکی که توسط گروهی از اساتید برجسته از دانشکده‌های علوم تربیتی دانشگاه‌های بزرگ ایران تهیه شده است را پیوست مشاهده بفرمایید.

این بیانیه به طور فوری به حمله غم‌انگیز به یک دبستان دخترانه در میناب می‌پردازد، رویدادی که امضاکنندگان آن را نقض جدی حق بنیادین آموزش و تهدیدی آشکار برای ایمنی کودکان بی‌گناه می‌دانند.

ما بر رهبری ثابت‌قدم یونسکو در حفاظت از مؤسسات آموزشی در برابر خشونت و پایبندی به اصول حقوق بشر بین‌المللی حساب می‌کنیم.

حسن فرطوسی
دبیرکل

نامه یونسکو ایران به یونسکو در مورد خسارات وارده به مدارس، ۶ مارس ۲۰۲۶

شماره: ۳۸۸۸/۱۷
تاریخ: ۲۰۲۶/۰۳/۰۶

موضوع: تجاوزات نظامی اخیر و وضعیت کنونی در ایران، و ضرورت تقویت دیپلماسی علمی و فرهنگی

دبیرکل محترم،

با نهایت فوریت و نگرانی عمیق، توجه شما را به تجاوز نظامی اخیر ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل در داخل مرزهای جمهوری اسلامی ایران جلب می‌کنم. این حملات نقض آشکار قوانین بین‌المللی و اصول منشور ملل متحد بوده و عمدتاً جمعیت غیرنظامی و میراث تاریخی غنی این کشور را هدف قرار می‌دهد.

با تأسف عمیق اعلام می‌دارم که تجاوزات نظامی اخیر منجر به ویرانی گسترده در زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی شده و در نتیجه تعداد زیادی از غیرنظامیان بی‌گناه به شهادت رسیده یا زخمی شده‌اند. مراکز آموزشی نیز در امان نمانده و مدارس و کودکستان‌ها آسیب شدید دیده یا به طور کلی تخریب شده‌اند، بدین ترتیب دانش‌آموزان از حق اساسی خود برای یادگیری در امنیت محروم شده و بسیاری از کودکان و معلمان جان خود را از دست داده‌اند. بمباران مؤسسات آموزشی نقض آشکار حقوق کودکان و حرمت مناطق حفاظت شده است. برای روشن شدن ابعاد این فاجعه، توجه شما را به آمار زیر در مورد حملات غیرانسانی به مراکز آموزشی جلب می‌کنم:

- میناب: ۱۶۸ شهید و ۱۱۰ زخمی
- فارس: ۱ معلم و ۵ دانش‌آموز شهید
- ایلام: ۱ معلم و ۲ دانش‌آموز شهید
- آذربایجان شرقی: ۱ معلم زخمی و ۲ دانش‌آموز شهید
- تهران: ۲ دانش‌آموز زخمی و ۳ دانش‌آموز شهید
- تهران (مورد دیگر): ۱ معلم و ۱ دانش‌آموز شهید

علاوه بر تلفات جانی دلخراش، تقریباً ۲۰ مرکز آموزشی آسیب شدید دیده و برخی از آنها به طور کامل تخریب شده است.

بخش بهداشت و درمان نیز هدف قرار گرفته و باعث خسارت به بیمارستان‌ها و مراکز اورژانس شده که توانایی ارائه کمک‌های پزشکی ضروری به مجروحان را مختل می‌کند. دامنه تخریب به زیرساخت‌های

غیرنظامی نیز گسترش یافته است. در مجموع، ۳,۶۴۳ مرکز غیرنظامی در جریان این حملات آسیب دیده‌اند که شامل ۳,۰۹۰ خانه مسکونی، ۵۲۸ مرکز تجاری و خدماتی، و بسیاری از مراکز پزشکی، دارویی و مراکز هلال احمر می‌شود. فهرست گسترده اهداف غیرنظامی آسیب دیده در این تجاوز وحشیانه شامل موارد زیر است (اما محدود به اینها نیست):

- مناطق مسکونی در میدان نیلوفر، تهران (بیش از ۲۰ غیرنظامی کشته شدند)
- یک مجتمع مسکونی پرجمعیت در سنندج
- بیمارستان گاندی، تهران
- بازار بزرگ تهران
- بیمارستان ابوالفضل (ابوذر)، اهواز
- اطراف ساختمان جمعیت هلال احمر ایران، تهران
- بیمارستان باقایی، اهواز
- پایگاه اورژانس، چابهار
- پایگاه اورژانس سراب
- بیمارستان خاتم الانبیاء، تهران
- سازمان بهزیستی کشور، تهران
- بیمارستان مطهری، تهران
- بیمارستان ولیعصر، تهران
- بیمارستان سوانح و سوختگی، تهران
- مرکز مراقبت از نوزادان آمنه، تهران
- بیمارستان قلب شهید رجایی، تهران
- منازل مسکونی اطراف میدان سپه، تهران
- مرغ سوخاری دی، تهران
- مناطق مسکونی در مراغه (بیش از ۲۷ شهید غیرنظامی)
- بیمارستان باقایی، اهواز
- پارک صدف، تهران
- پایگاه اورژانس سراب
- پایگاه اورژانس همدان
- بیمارستان حضرت ابوالفضل، میناب
- ورزشگاه ۱۲,۰۰۰ نفری آزادی، تهران

- ورزشگاه بعث، تهران
- بیمارستان ولیعصر، تهران
- فست فود فریکاسیف، تهران
- مدرسه هدایت، نارمک، تهران
- سالن ورزشی در لامرد، استان فارس (۱۸ کودک و نوجوان شهید)
- بازار میدان بهارستان، تهران
- مرکز اورژانس پزشکی، تهران
- یک کودکستان در نارمک
- یک ساختمان سه طبقه در میدان سوم، تهرانپارس، تهران
- پارک کودکان در تهران
- مرکز اورژانس پزشکی، تهران
- منازل مسکونی در نارمک، خیابان عراقی، بلوار مرزداران، تهران
- خسارت به خوابگاه دانشجویی شهید ورمینی، تهران
- خسارت به یک پمپ بنزین و منازل مسکونی در میدان فردوسی
- ساختمان‌های مسکونی در فلاحی، تهران
- خسارت به ساختمان‌های مسکونی در بلوار میرداماد، تهران
- حمله به دو مقر پلیس دیپلماتیک

علاوه بر این، گزارش‌ها حاکی از آن است که محدوده کاخ گلستان، یکی از میراث جهانی یونسکو، مورد بمباران قرار گرفته است. اگرچه سازه اصلی از انفجار جان سالم به در برده، اما این حمله یکپارچگی معماری و عناصر زیبایی‌شناختی این بنای تاریخی را به خطر انداخته و به درهای چوبی و پنجره‌های سنتی stained-glass (رنگ‌آمیزی شده) آسیب رسانده است. این حمله به کاخ گلستان نقض آشکار کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه محسوب می‌شود. با توجه به وظیفه یونسکو در حفاظت از میراث فرهنگی بشریت، رسماً از این سازمان درخواست می‌کنیم بر اساس مفاد پروتکل دوم، حفاظت تقویت‌شده موقت برای سایت‌های میراث جهانی اعطا کند. علاوه بر این، با استناد به ماده ۲۳ کنوانسیون ۱۹۵۴ و پروتکل اول، درخواست کمک فنی فوری از یونسکو برای حفاظت از کاخ گلستان داریم.

علاوه بر این، ساختمان قدیمی ژاندارمری، یک سازه تاریخی مهم مربوط به اواخر دوره قاجار که در دوران پهلوی نیز مورد استفاده قرار می‌گرفت، به طور کامل تخریب شده است.

در حمله تکان دهنده دیگر، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران به طور عمدی هدف قرار گرفت. این حمله به آزادی اطلاعات و حق مردم برای دسترسی به اخبار حیاتی ضربه می‌زند.

در این شرایط دشوار، سازمان ملل متحد برای آموزش، علم و فرهنگ (یونسکو) که مأموریت آن ایجاد صلح از طریق همکاری‌های بین‌المللی است، مسئولیتی عمیق نه تنها در قبال حال، بلکه در قبال نسل‌های آینده دارد و ما قویاً معتقدیم که یونسکو می‌تواند به طور فعالانه صلح را ترویج کند و اطمینان حاصل کند که مؤسسات و مکان‌های تحت حفاظت آن برای بهره‌مندی بشریت حفظ می‌شوند.

ما به عنوان کمیسیون‌های ملی یونسکو در سراسر جهان، نقشی محوری در بهره‌گیری از دیپلماسی علمی و فرهنگی برای تقویت ثبات و درک متقابل برای تضمین صلح امروز و فردا داریم. بدین وسیله از همه همکاران عزیز درخواست می‌کنم تا دیپلماسی علمی و فرهنگی را برای تقویت صلح در این شرایط دشوار به کار گیرند.

حسن فرطوسی
دبیر کل

نامه کمیته ملی موزه‌های ایران به رئیس شورای بین‌المللی موزه ها، ۹ مارس ۲۰۲۶

موضوع: به‌روزرسانی فوری: آثار حملات نظامی اخیر بر میراث فرهنگی و مکان‌های تاریخی در تهران و اصفهان

تاریخ:۹ مارس ۲۰۲۶

آقای آنتونیو رودریگز، رئیس محترم شورای بین‌المللی موزه‌ها

در ادامه ارتباط قبلی این کمیته ملی به تاریخ ۳ مارس ۲۰۲۶، این نامه را برای جلب فوری توجه شما به فاجعه‌ای انسانی و فرهنگی که در حال حاضر در قلب تاریخی ایران در حال وقوع است، می‌نویسم. حملات نظامی اخیر که زیرساخت‌های استراتژیک و نفتی را در نزدیکی منطقه کلانشهر تهران - محل قرار گرفتن میراث جهانی یونسکو، کاخ گلستان - هدف قرار داده، منجر به بالا آمدن ستون‌های عظیم دود سمی شده و لایه‌های ضخیمی از دوده و ترکیبات شیمیایی پایدار را در سراسر شهر به جا گذاشته است.

متأسفانه، بارندگی‌های اخیر باعث شده است که این آلاینده‌ها، که عمدتاً از دی‌اکسید گوگرد و اکسیدهای نیتروژن تشکیل شده‌اند، با رطوبت مخلوط شده و ترکیبات اسیدی تشکیل دهند که به سازه‌ها، ویژگی‌های تزئینی و محوطه‌های موزه‌ها و بناهای تاریخی ارزشمند نفوذ کرده است. این نفوذ شیمیایی منجر به خسارت جبران‌ناپذیری شده است. رسوب این هیدروکربن‌ها بر سطوح تاریخی تهدیدی وجودی برای این بناها محسوب می‌شود و عواقب فنی زیر را به همراه دارد:

۱. تغییر رنگ جبران‌ناپذیر و نفوذ عمیق: مواد روغنی به عمق بافت متخلخل سنگ و تزئینات ظریف معماری نفوذ کرده و روش‌های استاندارد تمیزکاری را بی‌اثر می‌سازند.

۲. فرسایش شیمیایی تسریع شده: ماهیت اسیدی این آلاینده‌ها باعث تخریب سریع سنگ آهک، مرمر و ملات‌های تاریخی می‌شود که به شدت به تغییرات pH حساس هستند.

۳. انسداد منافذ و زیرشکوفایی با مسدود کردن منافذ قابل تنفس مصالح ساختمانی، این مواد رطوبت را درون دیوارها به دام می‌اندازند و منجر به تبلور داخلی نمک و در نهایت از هم پاشیدگی بافت سازه می‌شوند.

۴. اختلال عملیاتی: در شرایط فعلی جنگی، ظرفیت برای ضدعفونی تخصصی به شدت محدود است و عدم مداخله فوری فنی، روند تخریب را تشدید می‌کند.

علاوه بر این، با نهایت تأسف به شما اطلاع می‌دهم که بافت تاریخی اصفهان آسیب مستقیم شدیدی دیده است. در روز دوشنبه، ۹ مارس ۲۰۲۶، تقریباً ساعت ۱۵:۰۰، حملات نظامی محله «دولتخانه صفوی» را هدف قرار داد. این منطقه شامل میراث جهانی میدان امام و بناهای یکپارچه آن است.

گزارش‌های اداره کل میراث فرهنگی اصفهان تأیید می‌کند که لرزش‌های شدید ناشی از این انفجارها - که هیچ ضرورت نظامی قابل توجیهی برای آنها وجود نداشت - باعث ریزش بخش‌های وسیعی از آینه‌کاری‌های نفیس دوره صفوی، آسیب ساختاری به تکیه‌گاه‌های چوبی اصلی موزه کاخ چهل‌ستون و ایجاد ترک‌های عمیق در نقاشی‌های دیواری منحصر به فرد موزه کاخ عالی قاپو شده است.

این اقدامات نقض آشکار کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه و پروتکل‌های پیوست آن محسوب می‌شود.

کمیته ملی موزه‌های ایران (آیکوم ایران) رسماً از آیکوم جهانی درخواست می‌کند:

۱. این اقدامات نظامی که میراث مشترک بشریت را به خطر انداخته و حرمت سایت‌های میراث جهانی را نقض کرده است، به طور قاطع محکوم کند.

۲. از حداکثر نفوذ دیپلماتیک خود برای خواستار توقف فوری حملاتی که منجر به تخریب محیط زیست و فرهنگ می‌شود، استفاده کند.

۳. از طریق صندوق‌های اضطراری، تسهیل حمایت‌های فنی و مالی بین‌المللی برای تثبیت فوری و تمیزکاری تخصصی مکان‌های آسیب دیده فراهم آورد.

۴. فوراً یک هیئت ارزیابی سریع به منطقه اعزام کند تا خسارات را مستندسازی و ارزیابی تخصصی از آسیب‌های ساختاری و شیمیایی ارائه دهد.

میراث فرهنگی روح یک ملت و بخش جدایی‌ناپذیر از هویت انسانی است. ما از آیکوم جهانی انتظار داریم، مطابق با وظیفه ذاتی خود، اقدام قاطع و سریعی برای جلوگیری از دست دادن بی‌جایان در تاریخ فرهنگی جهان انجام دهد.

مستندات تصویری به‌روز شده و داده‌های فنی در مورد تخریب در اصفهان و کاخ گلستان پیوست شده است.

منیر خلقی
رئیس، آیکوم ایران

نامه کمیسیون ملی یونسکو در ایران به شورای بین‌المللی موزه ها در مورد تخریب بناهای تاریخی بر اثر حملات، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

شماره: ۳۸۹۷/۱۷
تاریخ: ۲۰۲۶/۰۳/۱۰

آقای آنتونیو رودریگز
رئیس شورای بین‌المللی موزه‌ها

موضوع: درخواست فوری برای اقدامات پیشگیرانه برای حفاظت از میراث فرهنگی ایران در بحبوحه تشدید نظامی مداوم

آقای محترم،

در ادامه نامه قبلی ما به شماره ۳۸۸۴/۱۷ مورخ ۲۰۲۶/۳/۴ در مورد موضوع فوق الذکر، لطفاً نامه به‌روز شده رئیس آیکوم ایران را در پیوست بیابید که نگرانی خود را در مورد حملات نظامی اخیر به زیرساخت‌های استراتژیک و نفتی در تهران که منجر به آلودگی هوا در سراسر شهر شده است، ابراز می‌کند. کمیسیون ملی یونسکو ایران نگرانی عمیق خود را در مورد ایمنی اموال فرهنگی در ایران، به ویژه خسارات اخیر به بناهای تاریخی و بافت شهری در اصفهان، کرمانشاه و تهران ابراز می‌دارد. مایلم از این فرصت استفاده کرده و قدردانی عمیق خود را از رهبری مستمر و تعهد ثابت قدم یونسکو به حفاظت از میراث فرهنگی ابراز دارم.

آقای محترم، مراتب بالاترین احترام و تقدیر را پذیرا باشید.

حسن فرطوسی
دبیر کل

نامه کمیته ملی موزه های ایران به رئیس شورای بین‌المللی موزه ها در مورد اثرات حملات بر موزه‌ها و اماکن تاریخی در ایران، ۱۸ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۸ مارس ۲۰۲۶

آقای آنتونیو رودریگز،

رئیس محترم شورای بین‌المللی موزه‌ها

ما صمیمانه از شورای بین‌المللی موزه‌ها به دلیل توجه و نگرانی آن در مورد وضعیت میراث فرهنگی ایران تشکر می‌کنیم. همچنین از صدور به موقع بیانیه اخیرتان سپاسگزاریم. پاسخ سریع و مشارکت شما بسیار ارزشمند است و نشان‌دهنده اهمیتی است که جامعه بین‌المللی موزه‌ها برای حفاظت از میراث فرهنگی قائل است.

در عین حال، مایلیم توجه شما را به تشدید نگران‌کننده خسارات ناشی از حملات نظامی اخیر جلب کنیم. بر اساس آخرین ارزیابی‌ها، تعداد مکان‌های تاریخی و فرهنگی آسیب دیده در سراسر ایران اکنون به تقریباً ۱۰۸ مکان رسیده است که شامل مکان‌های ثبت‌شده ملی و میراث با اهمیت جهانی می‌شود

در میان مناطق آسیب دیده، استان تهران متحمل خسارت به تقریباً ۶۰ مکان شده و پس از آن اصفهان با حدود ۱۹ مکان و کردستان با حدود ۱۲ مکان قرار دارند. متأسفانه، این ارقام با ادامه ارزیابی‌های بیشتر و مستندسازی خسارات اضافی در سراسر کشور، همچنان در حال افزایش است.

هدف قرار دادن و تخریب میراث فرهنگی نقض آشکار کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه محسوب می‌شود و تهدیدی جدی برای حافظه تاریخی بشریت است. مقیاس و فراوانی این حملات در زمان اخیر بی‌سابقه است و بنابراین خواستار پاسخی قوی‌تر و قاطعانه‌تر از سوی جامعه بین‌المللی، به ویژه ICOM است.

با توجه به افزایش مداوم تعداد موزه‌ها، بناهای تاریخی و مکان‌های فرهنگی آسیب دیده، امیدواریم ICOM در همبستگی با جامعه میراث فرهنگی ایران و در راستای مأموریت و اهداف ICOM جهانی، اتخاذ موضعی روشن‌تر و بازدارنده‌تر را در نظر بگیرد. چنین موضعی از حفاظت از میراث فرهنگی حمایت کرده و به تلاش‌های گسترده‌تر بین‌المللی برای حفظ حافظه فرهنگی و ترویج صلح کمک خواهد کرد.

حفاظت از میراث فرهنگی نه تنها یک مسئولیت ملی، بلکه یک وظیفه مشترک جامعه بین‌المللی برای حفاظت از حافظه جمعی بشریت و تقویت گفتگو، درک متقابل و صلح است.

مراتب بالاترین احترام را پذیرا باشید.

منیر خالقی

رئیس، آیکوم ایران

بخش ۷: مکاتبات با سایر سازمان‌های بین‌المللی

نامه وزیر ورزش و جوانان به وزرای ورزش کشورهای اسلامی، حملات متجاوزین به زیرساخت های ورزشی، ۸ مارس ۲۰۲۶

جمهوری اسلامی ایران
وزارت ورزش و جوانان
وزیر

تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۱۷
شماره: ۲۰۸۸/۱۰۰/ص/۱۴۰۴
پیوست:

وزرای محترم ورزش کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی

السلام علیکم و رحمۀ الله

اقدامات نظامی اخیر ارتش تروریستی آمریکا و رژیم اشغالگر اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، موجب نگرانی عمیق بسیاری از وجدان‌های بیدار در سطح جهان گردیده است. اینگونه اقدامات ضد انسانی که در تعارض آشکار با اصول و قواعد حقوق بین‌الملل و مفاد منشور ملل متحد قرار دارد، نقض حاکمیت ملی و تمامیت ارضی یک کشور مستقل تلقی می‌شود.

گزارش‌ها از پیامدهای انسانی بسیار تأثیرگذار بر این حملات حکایت دارند. از جمله، حمله مستقیم به یک مدرسه که منجر به جان باختن ۱۶۵ دانش‌آموز کودک گردیده است. همچنین حمله به یک سالن ورزشی و کشته شدن ۲۰ دختر نوجوان در حال تمرین والیبال، و نیز هدف قرار گرفتن اماکن ورزشی و جان باختن ۵ هزار ورزشکار از دیگر رخدادهای تلخ و نگران‌کننده در جریان این حملات بوده است. چنین رویدادهایی نگرانی‌های جدی در خصوص امنیت غیرنظامیان، به‌ویژه کودکان و ورزشکاران، ایجاد کرده است.

جمهوری اسلامی ایران همواره بر اصول صلح، ثبات منطقه‌ای، گفت‌وگو و همکاری میان ملت‌ها تأکید داشته است. با این حال، در پی این تجاوزات نظامی، جمهوری اسلامی ایران در چارچوب حقوق بین‌الملل و مطابق با اصل شناخته‌شده دفاع مشروع، ناگزیر از اتخاذ اقدامات لازم برای صیانت از حاکمیت، امنیت و تمامیت ارضی خود بوده است.

در چنین شرایطی، انتظار می‌رود کشورهای اسلامی، به‌ویژه جامعه ورزشی جهان اسلام، با درک مسئولیت‌های اخلاقی و انسانی خود، در قبال چنین رخدادهایی موضعی مسئولانه اتخاذ نموده و در حمایت از صلح، عدالت و احترام به حاکمیت کشورها و حفاظت از غیرنظامیان، به‌ویژه کودکان و ورزشکاران، تلاش نمایند.

اینجانب بر این باورم که همبستگی و همگرایی میان کشورهای اسلامی، به‌ویژه در عرصه‌های ورزشی، می‌تواند نقش مؤثری در تقویت وحدت و امنیت اسلامی و دفاع از ارزش‌های مشترک ایفا نماید

در پایان، ضمن تأکید بر تداوم همکاری‌ها و تعاملات سازنده ورزشی میان کشورهای اسلامی، امیدوارم با همدلی و همفکری، شاهد تقویت صلح، عدالت و احترام متقابل در میان ملت‌های مسلمان باشیم.

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران کشورهای عضو «مجمع تمدن‌های باستانی»، درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۰ مارس ۲۰۲۶

وزرای محترم فرهنگ کشورهای عضو مجمع تمدن‌های باستانی

موضوع: درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران

عالیجنابان،

میراث فرهنگی و تاریخی، به‌عنوان بارزترین جلوه خلاقیت انسانی و گواه زنده گذر زمان، نه‌تنها سرمایه‌ای بی‌بدیل و میراثی مشترک برای همه ملت‌ها، بلکه بنیان اساسی هویت تاریخی و حافظه جمعی جوامع بشری محسوب می‌شود. حفاظت از این گنجینه‌های بی‌همتا، یک الزام اخلاقی و قانونی فرامرزی است که بر پایه همبستگی و مسئولیت مشترک جامعه بین‌المللی استوار است.

در این راستا، ضمن محکومیت شدید تجاوز نظامی اخیر رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا، جلب توجه عالیجنابان را به خطرات جبران‌ناپذیری که این تجاوزات برای میراث فرهنگی کهن ایران ایجاد می‌کند، ضروری می‌دانیم. محوطه‌های ثبت‌شده ایران در فهرست میراث جهانی یونسکو از جمله کاخ گلستان، میدان نقش‌جهان، کاخ چهل‌ستون، دره تاریخی خرم‌آباد و غارهای پیش از تاریخ اکنون به‌عنوان سرمایه مشترک بشریت در معرض تهدید مستقیم قرار دارند. چنین اقداماتی نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد است.

با توجه به مفاد کنوانسیون میراث جهانی یونسکو (۱۹۷۲)، کنوانسیون لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در هنگام درگیری مسلحانه (۱۹۵۴) و پروتکل دوم آن (۱۹۹۹)، همچنین قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۷) که تخریب میراث فرهنگی را تاکتیکی جنگی و جنایتی علیه بشریت می‌شناسد، از جنابعالی به‌عنوان عضو محترم خانواده تمدن‌های باستانی، محترمانه درخواست می‌کنیم تا تمامی ظرفیت‌های قانونی، مدنی، رسانه‌ای و دیپلماتیک موجود را به کار گیرید. افزون بر این، خواستار محکومیت این اقدامات جنایتکارانه و اعمال فشار لازم برای توقف فوری هرگونه آسیب یا حمله به محوطه‌ها و بناهای تاریخی هستیم.

همان‌طور که مستحضرید، یکی از وظایف اصلی مجمع تمدن‌های باستانی (ACF)، بهره‌گیری از ظرفیت‌های هم‌افزا و تعامل بیشتر کشورهای عضو برای حمایت از میراث فرهنگی و تمدنی آن‌هاست. از این‌رو امیدواریم با همبستگی و اقدام مسئولانه شما، بتوانیم این میراث مشترک را در برابر ستم و تجاوز حفظ کنیم.

سید رضا صالحی امیری

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ کشورهای عضو «اتحادیه میراث فرهنگی در آسیا»، درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۱۰ مارس ۲۰۲۶

وزرای محترم فرهنگ کشورهای عضو اتحادیه میراث فرهنگی در آسیا (ACHA)
موضوع: درخواست فوری برای توقف تجاوز علیه میراث فرهنگی ایران

عالیجنابان،

میراث فرهنگی و تاریخی، به‌عنوان بارزترین جلوه خلاقیت انسانی و گواه زنده گذر زمان، نه‌تنها سرمایه‌ای بی‌بدیل و میراثی مشترک برای همه ملت‌ها، بلکه بنیان اساسی هویت تاریخی و حافظه جمعی جوامع بشری محسوب می‌شود. حفاظت از این گنجینه‌های بی‌همتا، یک الزام اخلاقی و قانونی فرامرزی است که بر پایه همبستگی و مسئولیت مشترک جامعه بین‌المللی استوار است.

در این راستا، ضمن محکومیت شدید تجاوز نظامی اخیر رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا، جلب توجه عالیجنابان را به خطرات جبران‌ناپذیری که این تجاوزات برای میراث فرهنگی کهن ایران ایجاد می‌کند، ضروری می‌دانیم. محوطه‌های ثبت‌شده ایران در فهرست میراث جهانی یونسکو از جمله کاخ گلستان، میدان نقش‌جهان، کاخ چهل‌ستون، دره تاریخی خرم‌آباد و غارهای پیش از تاریخ اکنون به‌عنوان سرمایه مشترک بشریت در معرض تهدید مستقیم قرار دارند. چنین اقداماتی نقض آشکار اصول حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد است.

با توجه به مفاد کنوانسیون میراث جهانی یونسکو (۱۹۷۲)، کنوانسیون لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در هنگام درگیری مسلحانه (۱۹۵۴) و پروتکل دوم آن (۱۹۹۹)، همچنین قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت سازمان ملل (۲۰۱۷) که تخریب میراث فرهنگی را تاکتیکی جنگی و جنایتی علیه بشریت می‌شناسد، از جنابعالی به‌عنوان عضو محترم اتحادیه میراث فرهنگی در آسیا (ACHA)، محترمانه درخواست می‌کنیم تا تمامی ظرفیت‌های قانونی، مدنی، رسانه‌ای و دیپلماتیک موجود را به کار گیرید. افزون بر این، خواستار محکومیت این اقدامات جنایتکارانه و اعمال فشار لازم برای توقف فوری هرگونه آسیب یا حمله به محوطه‌ها و بناهای تاریخی هستیم.

همان‌طور که مستحضرید، یکی از وظایف اصلی اتحادیه میراث فرهنگی در آسیا(ACHA)، بهره‌گیری از ظرفیت‌های هم‌افزا و تعامل بیشتر کشورهای عضو برای حمایت از میراث فرهنگی و تمدنی آن‌هاست. از این‌رو امیدواریم با همبستگی و اقدام مسئولانه شما، بتوانیم این میراث مشترک را در برابر ستم و تجاوز حفظ کنیم.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر جهاد کشاورزی به مدیرکل سازمان خواربار و کشاورزی سازمان ملل درخصوص آثار تجاوز نظامی بر امنیت غذایی، ۱۵ مارس ۲۰۲۶

همه با هم جهاد کشاورزی
وزارت جهاد کشاورزی
وزیر

جمهوری اسلامی ایران
سرمایه‌گذاری برای تولید
باسمه تعالی

۰۲۰/۱۱۷۱۶۱۹
تاریخ: ۱۴۰۴/۱۲/۲۴
پیوست: ندارد

جناب آقای کودونگیو
مدیرکل محترم سازمان خوار بار و کشاورزی سازمان ملل(فائو)

با سلام و احترام

ضمن محکوم سازی حمله متجاوزانه صهیونی- آمریکایی نسبت به آسیب پذیری امنیت غذایی منطقه در پی جنگ افزای های آمریکا و رژیم صهیونیستی مواردی را به شرح ذیل هشدار داد:

-نیروهای نظامی ایالات متحدی آمریکا و رژیم اشغالگر اسرائیل از یک هفته پیش(شنبه ۲۸ فوریه) با زیرپاگذاشتن و نقض همه قوانین و معاهدات بین‌المللی به کشور ما حمله کردند

-متجاوزان آمریکایی و اسراییلی با به شهادت رساندن مرجع عالیقدر و رهبر معظم، فرماندهان نظامی و همچنین بیش از ۱۶۵ دانش آموز کودک در یک مدرسه ابتدایی و همچنین بمباران و موشکباران بیمارستانها، مدارس و اماکن عمومی و مسکونی و کشتن مردم بیگناه و غیر نظامیان در ۱۰ روزگذشته، نشان دادند به هیچ هنجار بینالمللی، قاعده و انسانی پایبند نیستند.

متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی با گسترش دامنه جنگ به پهنه سرزمینی ایران و حمله به زیر ساختهای راهبردی در تلاش هستند روند تولید و تامین و شبکه توزیع محصولات کشاورزی و دامداری کشور ما را مختل کنند، شبکه ای که امنیت غذایی حدود ۹۰ میلیون مردم ایران و بخشی از نیاز حدود ۳۰۰ میلیون از شهروندان کشورهای منطقه غرب آسیا، اوراسیا را که شرکای اقتصادی و تجاری ایران هستند، تأمین میکند.

اکنون حمله و تخریب محورهای مواصلاتی جادهای و حمل و نقل هوایی و دریایی به صورت مستقیم معاهدات بین‌المللی مبنی بر» ممنوعیت تحریم و تهدید غذایی « را هدف گرفته و معیشت مردم، تغذیه، بهداشت و سلامت خانواده ها را با خطر مواجه کرده است، رفتاری که در سه سال گذشته رژیم اشغالگر اسرائیل با جنگ و تجاوز وحشیانه در منطقه غزه، اقدام به نسلکشی و جنایت علیه بشریت

کرد و متاسفانه سکوت سازمانهای بین‌المللی منجر به شگفتی، اعتراض وجدانهای بیدار و آزادیخواهان جهان شد.

در حال حاضر هم سکوت، تبعیض و رفتار دوگانه سازمانها و مجامع بینالمللی در مقابل تجاوز آشکار و قانونشکنیهای متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی به جمهوری اسلامی ایران نیز جای تاسف دارد و انتظار میرود سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد(FAO) با موضعگیری شفاف ضمن محکومیت تجاوز به ایران از مسیرهای قانونی و رسمی هشدارهای لازم را به بانیان این جنگ افروزی نسبت به عواقب خطرناک آن اعلام کنند.

در این شرایط حساس که آتش جنگ کل منطقه غرب آسیا و حوزه خلیج فارس را در بر گرفته، لازم است سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد به صورت فعال نقش اثربخشتری برای توقف جنگ و کاهش آثار منفی آن بر تولید و توزیع

محصولات کشاورزی، کسب و کارها، صنایع غذایی، تجارت و اقتصاد کشاورزی در محافل و مجامع منطقهای و جهانی ایفا کند.

در پایان امیدوارم سایه شوم جنگ و تجاوز در هیچ جای جهان گسترده نشود و جنگطلبان و جنگافروزان و اشغالگران سلاحهای خود را کنار بگذارند و به کنوانسیونها، معاهدات، قواعد بین‌المللی، به استقلال، حق حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها خارج از قطببندیهای نخنمای خود احترام بگذارند

با آرزوی صلح و سلامتی و امنیت برای همه مردم جهان

غلامرضا نوری

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ کشورهای حوزه نوروز، برای دعوت به اتحاد و همبستگی، ۲۱ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۲۱ مارس ۲۰۲۶

وزرای محترم فرهنگ و گردشگری کشورهای حوزه نوروز

موضوع: تبریک نوروز و عید فطر: فراخوانی برای وحدت و همبستگی

عالیجنابان،

مراتب صمیمانه تبریک و تهنیت خود را به جنابعالی و مردم شریف کشورتان به مناسبت فرا رسیدن نوروز، به‌عنوان یک میراث کهن جهانی یونسکو، ابراز می‌دارم. نوروز نماد نوزایی طبیعت، امید به آینده و پیوند میان انسان، صلح و همزیستی است. همچنین بهترین آرزوها را به مناسبت همزمانی فرخنده این جشن با عید فطر، جشن معنویت، پاکی و بازگشت به فطرت انسانی، ابراز می‌کنم.

این همگرایی مبارک، فرصتی بی‌نظیر برای تأمل در وجوه مشترک عمیق تمدنی و دینی ما و بازتأکید بر ارزش‌هایی است که ملت‌های ما را به هم پیوند می‌دهد؛ ارزش‌هایی همچون کرامت انسانی، همبستگی اجتماعی و امید به آغازهای نو.

جمهوری اسلامی ایران قویاً معتقد است ملت‌هایی با پیشینه‌های فرهنگی و تمدنی مشترک می‌توانند با تکیه بر این سرمایه تاریخی، مسیر همگرایی، پیشرفت و دوستی پایدار را استحکام بخشند. نوروز به‌عنوان میراثی مشترک، بستری پویا برای گفت‌وگو، نزدیکی ملت‌ها و تعمیق همکاری‌ها فراهم می‌کند

با این حال، در شرایط کنونی، ملت ایران با تجاوز و هجوم آشکار ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل مواجه است. در این شرایط، آنچه به روشنی نشان داده شده، مقاومت آگاهانه و ایستادگی مردم ایران در دفاع از سرزمین، هویت و استقلال خویش است. این پایداری ریشه در تاریخ، فرهنگ و سرمایه‌های معنوی این ملت دارد و نشان می‌دهد که حتی در سخت‌ترین شرایط، توانایی ایستادگی و آغاز دوباره باقی است.

یادآوری این نکته ضروری است که میراث فرهنگی و تاریخی ایران تنها متعلق به یک ملت نیست، بلکه بخشی از میراث مشترک بشریت و دارایی مشترک میان ملت‌هایی است که با پیوندهای تمدنی به هم مرتبط هستند. حفاظت از این میراث، مسئولیتی جمعی است که نیازمند توجه و همکاری همه دولت‌هاست.

امیدوارم با اتکا به این مشترکات و تحت اراده ملت‌های ما، سال پیش‌رو سرشار از کرامت، همبستگی و گسترش همکاری‌های فرهنگی و انسانی میان کشورهای حوزه نوروز باشد.

سید رضا صالحی امیری

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزیران فرهنگ و گردشگری کشورهای اسلامی، دعوت به وحدت و همبستگی، ۲۱ مارس ۲۰۲۶

تاریخ: ۲۱ مارس ۲۰۲۶

وزرای محترم فرهنگ و گردشگری کشورهای اسلامی

موضوع: تبریک عید فطر: فراخوانی برای وحدت و همبستگی

عالیجنابان،

مراتب صمیمانه تبریک خود را به جنابعالی، دولت و مردم مسلمان کشورتان به مناسبت فرارسیدن عید فطر، جشن بندگی و پاداش الهی و جلوه‌ای از شکوفایی معنوی امت اسلامی، ابراز می‌دارم. امیدوارم نمازها و عبادت‌های همه مسلمانان جهان در پیشگاه خداوند متعال پذیرفته شده باشد.

این روزهای پربرکت، فرصتی استثنایی برای تجدید پیمان با اصول والای اسلام است. با این حال، آمدن این عید فرخنده در زمانی رخ می‌دهد که جهان اسلام با تهدیدهای بی‌سابقه‌ای مواجه است. ضمن محکومیت شدید حملات اخیر ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، تأکید می‌کنم که در این برهه حساس، «وحدت» و «همبستگی» تنها راه نجات و دفاع از هستی امت اسلامی در برابر توطئه‌های دشمنان است.

همسو با دیدگاه رهبر معظم انقلاب و رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران، بار دیگر تأکید می‌کنم که زمان آن فرا رسیده است که ملت‌های مسلمان از اختلافات فراتر رفته و با تکیه بر مشترکات دینی و تمدنی، «جبهه متحدی» در برابر خشونت و بی‌عدالتی تشکیل دهند. جمهوری اسلامی ایران آماده است برای تحکیم این همبستگی به منظور حفظ صلح و کرامت انسانی، از هیچ کوششی دریغ نکند.

از درگاه خداوند متعال برای جنابعالی صحت و موفقیت روزافزون و برای مردم مسلمان کشورتان شادی و سربلندی مسئلت می‌نمایم.

سید رضا صالحی امیری
وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به وزرای کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، آثار حملات متجاوزین به زیرساخت های درمانی و دارویی ایران، ۲۸ مارس ۲۰۲۶

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
وزیر
بسمه تعالی
شماره ۱۰۰/۱
تاریخ ۱۴۰۵/۰۱/۰۸ ۰۸:۱۴
پیوست فاقد
اقتصاد مقاومتی
عزم ملی، وحدت ملی و امنیت ملی

وزرای محترم بهداشت کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای

با سلام و احترام:

همان‌طور که مستحضرید، در روزهای اخیر شاهد اقدامات خصمانه و حملات نظامی ایالات متحده آمریکا و اسرائیل به زیرساخت‌های غیرنظامی در خاک جمهوری اسلامی ایران بوده‌ایم. با کمال تأسف تعداد قابل توجهی از این حملات، مراکز درمانی، بیمارستان‌ها و تأسیسات بهداشتی را هدف قرار داده‌اند که این اقدام منجر به شهادت و مجروحیت کارکنان درمان و بیماران بی‌دفاع شده است.

این‌جانب ضمن محکومیت شدید این اقدامات جنایتکارانه، نکاتی چند را به استحضار شما همکاران گرامی می‌رسانم:

۱. نقض صریح قوانین بین‌المللی: حمله به مراکز درمانی و آمبولانس‌ها، نقض فاحش کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن است که بر مصونیت مراکز پزشکی و کادر درمان در زمان مخاصمات تأکید دارند. این اقدامات نه تنها جنایت جنگی، بلکه جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود

۲. سلب حق حیات و سلامت: بیمارستان‌ها به عنوان پناهگاه‌های امن برای مجروحان و بیماران باید از هرگونه تعرضی مصون باشند. هدف قرار دادن این مراکز، به معنای محروم کردن عمدی غیرنظامیان از حقوق بنیادین خود، به‌ویژه «حق سلامت» و «حق حیات» است.

۳. به‌مخاطره افتادن امنیت بهداشتی منطقه: در شرایطی که جهان و منطقه ما با چالش‌های بهداشتی گوناگون روبروست، تخریب زیرساخت‌های بهداشتی و درمانی ایران می‌تواند منجر به بحران‌های انسانی گسترده در منطقه شود.

عالی‌جنابان:

«روح شانگهای» بر پایه همکاری، اعتماد متقابل و صلح بنا شده است. لذا از شما همکاران گرامی انتظار می‌رود در راستای وظایف انسانی و حرفه‌ای خود در این سازمان، این حملات غیرانسانی به مراکز درمانی را صراحتاً محکوم و صدای واحد جامعه پزشکی منطقه را در محکومیت نقض «بی‌طرفی پزشکی» به گوش جهانیان و سازمان‌های بین‌المللی، از جمله سازمان جهانی بهداشت برسانید. همچنین بر ضرورت ایجاد مکانیسم‌های نظارتی برای جلوگیری از تکرار چنین فجایعی در منطقه تأکید می‌گردد

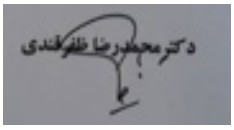

نامه وزیر آموزش و پرورش به دبیرکل سازمان همکاری اقتصادی (اکو)، آثار تجاوز متجاوزین بر زیرساخت های آموزشی ایران، ۳۱ مارس ۲۰۲۶

باسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش
وزیر

شماره: ۲۱۵۸
تاریخ: ۱۴۰۵/۰۱/۱۱
پیوست: .....

جناب آقای دکتر اسد مجید خان
دبیرکل محترم سازمان همکاری اقتصادی اکو

با سلام و احترام؛

لازم می‌دانم توجه جنابعالی را به مجموعه‌ای از تحولات نگران‌کننده جلب نمایم که در شرایط کنونی، دسترسی پایدار کودکان به حق بنیادین آموزش را با چالش‌هایی جدی مواجه ساخته است. در پی تجاوز غیرقانونی و جنگ تحمیلی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و حملات نظامی عمدی به مناطق مسکونی و غیرنظامی، بخشی از زیرساخت‌های آموزشی جمهوری اسلامی ایران دچار آسیب‌های قابل توجهی شده است. متأسفانه در جریان این رویدادها، تعدادی از دانش‌آموزان، معلمان و کارکنان آموزشی جان خود را از دست داده‌اند و شمار قابل توجهی از مدارس و مراکز آموزشی تخریب یا آسیب دیده‌اند؛ امری که روند عادی آموزش هزاران دانش‌آموز را با اختلال مواجه کرده است. همانگونه که مستحضرید، تخریب اهداف غیرنظامی، از جمله مدارس، بر اساس کنوانسیون ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل آن و قواعد بین‌المللی بشردوستانه، جنایت جنگی محسوب می‌شود که باید از سوی مجامع بین‌المللی محکوم گردد.

بر اساس گزارش‌های رسمی، تا زمان تنظیم این نامه، تعداد ۷۲۳ واحد آموزشی، هنری و ورزشی مرتبط با نظام آموزشی جمهوری اسلامی ایران آسیب دیده است. بدیهی است چنین وضعیتی چالش‌های جدی برای استمرار فرآیند آموزش و حفظ دسترسی برابر کودکان به آموزش ایجاد می‌کند. همانطور که آگاه هستید، نقطه اوج جنایات علیه غیرنظامیان در ساعات اولیه تجاوز به خاک جمهوری اسلامی ایران، منجر به قتل عام ۱۲۰ دانش‌آموز و ۲۶ نفر از معلمان در مدرسه شجره طیبه میناب در استان هرمزگان شد و تا تاریخ امروز، مجموعاً ۲۰۱ دانش‌آموز و ۵۱ معلم و کارکن آموزشی به شهادت رسیده‌اند.

لازم به ذکر است؛ جمهوری اسلامی ایران در دهه‌های گذشته، با رویکرد مسئولانه و بشردوستانه، یکی از بزرگترین میزبانان کودکان مهاجر و پناهنده در منطقه با حضور بیش از ۳۶۰,۰۰۰ دانش‌آموز اتباع خارجی بوده است. نظام آموزشی ایران بدون تبعیض، امکان تحصیل کودکان مهاجر و پناهنده را در کنار دانش‌آموزان ایرانی فراهم کرده و در این مسیر همواره همکاری نزدیک و سازنده‌ای با نهادهای بین‌المللی داشته است.

با توجه به مأموریت انسان‌دوستانهٔ آن سازمان در حمایت از جمعیت‌های آسیب‌پذیر و تقویت دسترسی عادلانه به خدمات اساسی، از جمله آموزش، موجب امتنان خواهد بود چنانچه آن سازمان در چارچوب صلاحیت‌ها و سازوکارهای موجود، این موضوع را مورد توجه قرار دهد و از ظرفیت‌های مشورتی و همکاری‌های بین‌المللی برای حمایت از تداوم دسترسی کودکان به آموزش و کاهش آثار انسانی این وضعیت بهره گیرد، همچنین به صراحت این اقدامات جنایتکارانه را محکوم نماید.

پیشاپیش از توجه و همکاری جنابعالی در این زمینه صمیمانه سپاسگزارم و امیدوارم همکاری‌های سازنده میان جمهوری اسلامی ایران و آن سازمان در راستای اهداف مشترک انسانی بیش از پیش تداوم یابد.

علیرضا کاظمی
وزیر آموزش و پرورش
جمهوری اسلامی ایران

نامه دادستان کل جمهوری اسلامی ایران به دادستان های کل کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، پیگیری جنایات متجاوزین به ایران، ۱۰ آوریل ۲۰۲۶

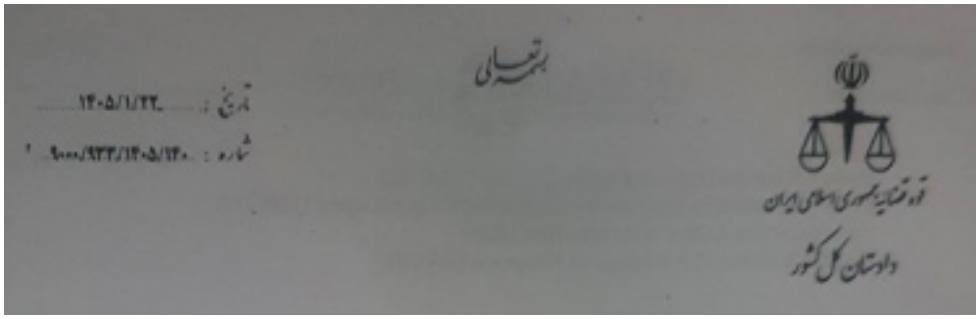
بسمه تعالی

تاریخ : ۱۴۰۵/۱/۲۲

شماره : ۹۰۰۰/۹۳۳/۱۴۰۵/۱۴۰

قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

دادستان کل کشور

جناب آقای یولدشو
داستان محترم کل جمهوری ازبکستان

جناب آقای منصور عثمان عوان
دادستان محترم کل جمهوری اسلامی پاکستان

جناب آقای واحدزاده
دادستان محترم کل جمهوری تاجیکستان

جناب آقای اینک یانگ
دادستان محترم کل دیوان عالی جمهوری خلق چین

جناب آقای گوتسان الکساندر ولادیمیروویچ
دادستان محترم کل فدراسیون روسیه

جناب آقای مقصد آسانالیف
دادستان محترم کل جمهوری قرقیزستان

جناب آقای نورسلطان کازینفورم
دادستان محترم کل جمهوری قزاقستان

جناب آقای وینکا تارامانی
دادستان محترم کل جمهوری هند

با سلام و تحیت

احتراماً پیرو نامه شماره ۱۰/۱/۱۴۰۴/۳۵۷۳۹ مورخ ۱۱/۵/۱۴۰۴ درخصوص درخواست همکاری قضایی برای تعقیب بین‌المللی جنایتکاران جنگی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی اسرائیل مبتنی بر اصل صلاحیت جهانی و ظرفیتهای حقوقی سازمان همکاری شانگهای و با استناد به تعهدات مشترک کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در قبال حفظ صلح و امنیت بین‌المللی و مبارزه با بی کیفری، مراتب ذیل را به استحضار میرساند.

یکم - مبانی حقوقی و سابقه جنایات

۱-۱ در تاریخ ۹ اسفند ۱۴۰۴، نیروهای مسلح ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی اقدام به آغاز عملیات نظامی گسترده و همه جانبه ای علیه جمهوری اسلامی ایران نمودند. این اقدام تجاوزکارانه به صراحت ناقض ماده (۲) منشور ملل متحد بوده و هیچ یک از استثنائات مصرح در ماده ۵۱ منشور مبنی بر دفاع مشروع را دارا نمی باشد.

۱-۲ دادستانی کل جمهوری اسلامی ایران با بهره گیری از تمامی ظرفیت های حقوقی داخلی و بین‌المللی، مستندات متقن و غیرقابل انکاری را در خصوص ارتکاب جنایت جنگی سیستماتیک از سوی نیروهای مسلح ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی ایران، جمع آوری و ثبت نموده است.

دوم - استناد به اجماع حقوقی بین‌المللی

۲-۱ در تاریخ ۱۳ رفروردین ۱۴۰۵، بیش از ۱۰۰ تن از اساتید حقوقدان و مشاوران ارشدحقوق بی نالملل ایالات متحده آمریکا، طی نامه ای سرگشاده که در پایگاهتخصصی «جاست سکیوریتی» منتشر گردید، عمیقا نسبت به نقض فاحش قواانین بین‌المللی توسط دولت متبوع خود ابراز نگرانی نمودند.

۲-۲ متن این نامه کهاز سوی شخصیت های برجسته ای امضاء گردیده است، صراحتا اعلام می دارد که حمله آمریکا به ایران «نقض آشکار منشور ملل متحد» بوده و رفتار نیروهای آمریکایی و اظهارات مقامات ارشد این کشور «نگرانی های جدی در مورد نقض حقوق بین‌الملل بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی، از جمله جنایات جنگی بالقوه» ایجاد می نماید.

۲-۳ این نامه بطور ویژه به اظهارات صریح مقامات ارشد آمریکا از جمله ادعای رئیس جمهور این کشور مبنی بر انجام جملات «فقط برای سرگرمی» و همچنین اظهارات وزیر دفاع در خصوص عدم پذیرش «قوانین ابلهانه درگیری» به عنوان شواهدی از قصد و عمد در نقض قواعد آمره بین‌المللی استناد نموده اند.

۴-۲ علاوه بر این، جامعه جهانی از جمله اتحادیه بین‌المللی وکلا (UIA) مستقر در پاریس نیز در تاریخ ۲۱ مارس ۲۰۲۶ (۱ فروردین ۱۴۰۵) با صدور بیانیه ای رسمی، تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران را محکوم و آن را نقض آشکار حقوق بی نالملل دانسته اند.

سوم - مستندات جنایات جنگی علیه غیرنظامیان و تاسیسات حیاتی

براساس گزارش های میدانی و تصاویر ماهواره ای مستند، تنها چند موردو را به عنوان مصادیق بارز جنایت جنگی قابل احصاء اعلام می دارد:

۱- مؤسسه تحقیقات واکسن و سرم‌سازی رازی در حومه کرج: اهداف لابراتوارهای تولید واکسن کووید-۱۹ و فلج اطفال و اهدام کامل لابراتوارهای تولید واکسن و مرگ جمعی از نخبگان علمی کشور

۲- کارخانه داروسازی توفیق دارو: تخریب خطوط تولید داروهای استراتژیک و ایجاد خلل در شبکه درمان کشور

۳- نیروگاه اتمی بوشهر: اصابت موشک به بخشهای مختلف و ایجاد تهدید جدی برای فاجعه هسته ای منطقه ای (نقض قطعنامه ۲۳۴۷ شورای امنیت و پروتکل الحاقی آژانس)

۴- دبیرستان دخترانه شهید طبیبه (میناب) هرمزگان: اصابت موشک «تاماهاوک» در زنگ تفریح و به شهادت رسیدن ۱۷۵ تن (عمدتاً دانش آموزان)

۵- کشتار غیرنظامیان در بازار مسیرهای خیابان مولوی، تهران: بمباران هوایی بازار مسکونی-تجاری منجر به شهادت ۲۸۰ تن از جمله زنان و کودکان

۶- پل شهید چمران (آزادراه تهران-کرج) اتوبان شهید چمنی: فروریختن پل در ساعت اوج ترافیک و کشته و مجروح شدن بیش از ۳۴۵ شهروند

۷- آب شیرین کن جزیره قشم: تخلیه کامل و غیرقابل تعمیر تنها منبع تأمین آب آشامیدنی ۱۲۰ هزار شهروند.

چهارم – استفاده از ظرفیت حقوقی سازمان همکاری شانگهای

۸- با توجه به اینکه ایالات متحده نه عضو دیوان کیفری بین‌المللی است و نه در قبال شورای امنیت پاسخگو (به دلیل حق وتو)، تنها مسیر مؤثر برای پیگرد جنایتکاران جنگی آمریکایی، اصل صلاحیت جهانی و همکاری قضایی درون سازمان شانگهای است. ظرفیت‌های موجود عبارتند از:

سند همکاری دادستانی‌های کل شانگهای (مصوب ۲۰۲۴ در تاشکند) که امکان تشکیل پرونده مستقل برای «جنایت علیه بشریت» در هر کشور عضو را فراهم می‌کنند. ماده ۸ قانون مجازات اسلامی ایران که تعقیب جنایتکاران جنگی خارجی را حتی در غیاب متهم اجازه می‌دهد (تعقیب غیابی)؛ تجربه موفق کشور چین در محکومیت غیابی اعلام بمباران سفارت در بلگراد (۱۹۹۹)

پنجم – درخواست‌های مشخص و عملیاتی

از جنابعالی به عنوان یکی از دادستان‌های کل کشورهای عضو شانگهای، بر اساس روح همکاری قضایی بین‌المللی و تعهد به عدالت، درخواست می‌شود:

۱. تشکیل کارگروه ویژه دادستانهای شانگهای برای پرونده «جنایات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران» (با دبیری دادستانی کل ایران) ظرف ۳۰ روز

۲. ارسال درخواست استرداد (از طریق کانالهای اینترپل شانگهای) برای فرماندهان و خلبانان آمریکایی که نام و سمت آنها متعاقباً اعلام می‌گردد.

۳. اقدام هماهنگ برای توقیف اموال و دارایی های شرکتهای وابسته به پنتاگون (مانند لاکهید مارتین و ریتیون) در خاک کشورهای عضو - به عنوان بخشی از خسارت جنگی

۴. صدور بیانیه رسمی مشترک مبنی بر محکومیت حملات به تأسیسات هسته ای (بوشهر) به دلیل تهدید علیه امنیت منطقه ای و نقض قوانین منع گسترش سلاحهای هسته ای (ان.پی.تی) و سایر نقض های حقوق بین‌الملل بشردوستانه در این جنگ علیه دولت آمریکا و سران رژیم صهیونیستی

ششم – نتیجه گیری و تأکید بر همکاری در عین حفظ حاکمیت

۱. بر اساس اصل هفتم منشور سازمان همکاری شانگهای و تعهد به حفظ صلح و ثبات منطقه ای، عدم پاسخ قاطع به این جنایات سیستماتیک نه تنها موجب بی عدالتی در حق ملت ایران خواهد بود بلکه زمینه را برای تکرار چنین تجاوزاتی علیه تمامی کشورهای عضو فراهم می‌سازد. جمهوری اسلامی ایران از حق ذاتی خود برای دفاع از شهروندان و تمامیت ارضی استفاده می‌کند و انتظار دارد جنابعالی به عنوان یکی از دادستان های کل کشورهای سازمان همکاری شانگهای در عمل به اصول بنیادین منشور خود یعنی «مقابله با مداخلات خارجی و تقویت عدالت بین‌المللی» گام برداشته و به این درخواست حقوقی–انسانی پاسخ دهد. این درخواست نه یک اقدام سیاسی بلکه یک تکلیف حقوقی و انسانی است که بی‌پاسخ ماندن آن، زمینه را برای تکرار چنین جنایاتی در حق هر یک از کشورهای عضو فراهم خواهد کرد.

۲. خواهشمند است دستور فرمایید اقدامات مقتضی در این خصوص به عمل آید و نتیجه به این دادستانی اعلام گردد.

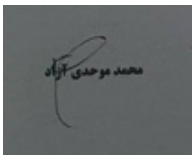

با تجدید احترامات فائقه و امید به تحقق عدالت بین‌المللی.

نامه رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به مدیر اجرایی برنامه محیط زیست سازمان ملل در مورد اثرات زیست‌محیطی تجاوز، ۸ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب اینگر اندرسن
مدیر اجرایی
برنامه محیط زیست ملل متحد

با اشاره به مکاتبات قبلی پیش و پس از شروع تجاوز غیرقانونی و بی‌دلیل دو رژیم قانون‌شکن ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی در مورد ابعاد خطرناک زیست‌محیطی این اقدامات تجاوزکارانه، با کمال تأسف و نگرانی عمیق به اطلاع می‌رساند که در روزهای این قانون‌شکنی آشکار بین‌المللی، و در ادامه سایر جنایات جنگی مرتکب شده، این دو رژیم هفت حمله هوایی به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز انجام داده‌اند که سه مورد از آنها به نیروگاه هسته‌ای بوشهر بوده است.

همان‌طور که مستحضرید، هرگونه اقدام نظامی علیه تأسیسات هسته‌ای فعال تحت تمام قوانین جهان متمدن و مقررات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شدت ممنوع است. چنین اقداماتی می‌تواند منجر به پیامدهای فاجعه‌باری شود که در نتیجه نشت و انتشار مواد هسته‌ای ایجاد می‌شود و خسارات ماندگار و جبران‌ناپذیری به محیط زیست وارد می‌کند.

چرخه حیات طبیعی و محیط زیست در دو پهنه آبی بسیار مهم جهان، خلیج فارس و دریای عمان، به دلیل حضور نیروهای نظامی فرامنطقه‌ای سال‌ها در معرض آسیب قرار داشته است. علاوه بر این، کل منطقه غرب آسیا در ماه گذشته به شدت تحت تأثیر کارزارهای نظامی و تجاوز نظامی غیرقانونی این دو رژیم قرار گرفته است. کارشناسان تخمین می‌زنند که ردپای کربن تولید شده تنها در دو هفته اول جنگ، معادل ردپای کربن ۶۰ کشور برای یک سال کامل است. متأسفانه، نهادهای بین‌المللی مسئول حفظ صلح و امنیت جهانی و محیط زیست تاکنون حتی از محکوم کردن این تجاوز نظامی غیرقانونی خودداری کرده‌اند. به جای محکومیتی صریح و روشن از متجاوز، بالاترین تلاش آنها صرفاً به ابراز نگرانی محدود شده است. با این حال، در شرایطی که تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز نه تنها تهدید می‌شوند، بلکه با بی‌پروایی مورد حمله قرار می‌گیرند، سکوت و بی‌عملی تا حد زیادی همدستی با متجاوز و خیانت به آرمان‌ها و اصول جهان متمدن محسوب می‌شود. این امر به عنوان یک لکه سیاه در کارنامه نهادهای بین‌المللی، به ویژه نهادهای مسئول در زمینه محیط زیست، ثبت خواهد شد و اعتماد ملت‌ها به آنها را از بین خواهد برد.

بدین وسیله، ضمن تشکر از بیانیه اولیه صادر شده، به طور فوری درخواست می‌کنیم که ضمن محکومیت صریح و روشن این تجاوزات، اقدام فوری برای برگزاری جلسات اضطراری وزرای محیط زیست جهان و وادار کردن متجاوزان به توقف جنایات جنگی خود انجام دهید.

With Best Regards,
Dr. Shina Ansari

نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل کنفرانس خلع سلاح در مورد اقدام تجاوزکارانه و حملات به سایت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۲۶۷/۲۰۵۰

۲۸ فوریه ۲۰۲۶

عالیجناب،

با کمال تأسف می‌نویسم تا توجه شما و همچنین اعضا و ناظران کنفرانس خلع سلاح را به اقدام آشکار تجاوزکارانه و حملات مسلحانه غیرقانونی تمام‌عرضی که از سوی رژیم ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته است، جلب نمایم.

در تاریخ ۲۸ فوریه، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک اقدام تجاوزکارانه از پیش طراحی شده و جنایتکارانه علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و مردم جمهوری اسلامی ایران مرتکب شدند. این اقدام، نقض آشکار بنیادی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت استفاده از زور به عنوان یک قاعده آمره، محسوب می‌گردد. چنین تجاوزی تهدیدی آشکار و جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای و همچنین برای تمامیت نظم حقوقی بین‌المللی به شمار می‌رود.

در پی حملات بی‌رویه و غیرقانونی علیه غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی، تعداد قابل توجهی از افراد بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، جان خود را از دست داده‌اند. در یک واقعه به شدت تأسف‌بار، حمله به یک دبستان در شهر میناب تاکنون جان ۱۴۸ دانش‌آموز بی‌گناه را گرفته و بسیاری دیگر را مجروح ساخته است.

این حملات غیرقانونی و نسنجیده در زمانی صورت می‌گیرد که جمهوری اسلامی ایران به درخواست‌های جامعه بین‌المللی برای رفع نگرانی‌ها در مورد برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود پاسخ سازنده داده بود. جمهوری اسلامی ایران علی‌رغم تجارب قبلی از سوءعمل ایالات متحده، با حسن نیت، هوشیاری و تعهد آشکار برای دستیابی به نتیجه‌ای متقابل‌المنفعه، با ایالات متحده وارد مذاکره شد. ایران با آگاهی کامل از نیات خصمانه وارد گفتگو شد، با این حال مصمم بود که ماهیت کاملاً صلح‌آمیز فعالیت‌های هسته‌ای خود را نشان دهد، تأکید کند که هرگز به دنبال سلاح هسته‌ای نبوده است، و هر بهانه‌ای برای تجاوز غیرقانونی را از بین ببرد.

در حالی که مذاکرات پیش می‌رفت و توافقی قابل قبول برای دو طرف در دسترس بود، ایالات متحده بار دیگر نشان داد که شریک قابل اعتمادی برای مذاکره نیست و برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را به عنوان بهانه‌ای برای تجاوز به کار می‌گیرد.

جمهوری اسلامی ایران هرگز از مسیر دیپلماسی دست نکشیده است. این ایالات متحده و اسرائیل هستند که بارها فرآیندهای دیپلماتیک را تضعیف و منحرف کرده‌اند. جنگ هرگز انتخاب ایران نبوده و ایران هرگز علیه هیچ کشوری دست به تجاوز نزده است. با این حال، اکنون که بی‌توجهی ایالات متحده به گفتگو به عنوان راهی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بار دیگر آشکار شده است، و ایالات متحده و نماینده آن در منطقه، یعنی رژیم اسرائیل، جنگ دیگری را بر مردم ایران تحمیل کرده‌اند، جمهوری اسلامی ایران در اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، برای دفع تجاوز، بدون تردید ادامه خواهد داد.

جمهوری اسلامی ایران همواره هشدار داده است، از جمله در کنفرانس خلع سلاح، که هرگونه اقدام تجاوزکارانه علیه آن پیامدهایی فراتر از مرزهای خود به دنبال خواهد داشت و امنیت منطقه را به خطر خواهد انداخت. ایالات متحده با آغاز یک جنگ تجاوزکارانه، تمام پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های خود را در چارچوب اعمال حق ذاتی و قانونی ایران برای دفاع مشروع، به اهداف مشروع تبدیل کرده است.

عالیجناب،

این جنگ تجاوزکارانه تنها علیه ایران نیست؛ این یک حمله به صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای، به حقوق بین‌الملل و به خود منشور ملل متحد است.

جامعه بین‌المللی نباید در برابر چنین نقض‌های آشکاری بی‌تفاوت بماند. دبیرکل سازمان ملل متحد و شورای امنیت طبق منشور مسئولیتی روشن برای محکوم کردن این حملات غیرقانونی به شدیدترین وجه و اتخاذ تدابیر لازم برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی دارند.

جمهوری اسلامی ایران تعهد دیرینه خود را به حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات از طریق دیپلماسی مجدداً تأیید می‌کند. در عین حال، دفاع جمهوری اسلامی ایران از حاکمیت و تمامیت ارضی خود، که کاملاً مطابق با حقوق بین‌الملل و ماده ۵۱ منشور ملل متحد است، تا زمانی که تجاوز ادامه دارد، ادامه خواهد یافت.

سپاسگزار خواهم بود اگر این نامه به عنوان یک سند رسمی کنفرانس خلع سلاح منتشر شده و در اختیار تمام کشورهای عضو و ناظر قرار گیرد.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به:
خانم تاتیانا والووایا
دبیرکل کنفرانس خلع سلاح

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان جهانی مالکیت فکری، آغاز تجاوز نظامی متجاوزین، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۳۹۲۶۷/۲۰۵۰
۲۸ فوریه ۲۰۲۶

عالیجناب،

من به منظور جلب توجه فوری حضرتعالی مرقوم می‌دارم که در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل یک سری حملات مسلحانه هماهنگ، غیرقانونی، فاحش و عمدی را علیه حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران انجام دادند. این سری حملات مسلحانه، نقض آشکار قواعد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین منشور ملل متحد، به ویژه ماده ۲(۴)، محسوب شده و به وضوح مصداق تجاوز است.

این اقدام تجاوزکارانه شنیع و غیرموجه از سوی آمریکا و رژیم اسرائیل، عمداً شهرهای پرجمعیت، مناطق مسکونی و زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قرار داد که منجر به تلفات غیرنظامیان بی‌گناه و به خطر افتادن جمعیت غیرنظامی گسترده‌تر شد. این اقدامات غیرقانونی، بار دیگر در زمانی صورت گرفت که ایران با حسن نیت، در حال مذاکره با ایالات متحده بر سر برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود بود که تعهد ایران به گفتگو و تعامل سازنده را نشان می‌دهد.

این اقدام تجاوزکارانه نکوهیده، نه تنها صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای را تهدید می‌کند، بلکه تهدیدی جدی و دیرپا برای ثبات اکوسیستم نوآوری و مالکیت فکری ایجاد کرده و ترویج مالکیت فکری، تحقیق و توسعه، و همکاری‌های بین‌المللی ضروری برای توسعه فناورانه و صنعتی را تضعیف می‌نماید. این تهدیدات جدی، در تضاد آشکار با کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت فکری (WIPO) است که خواستار احترام به حاکمیت کشورهای عضو و همچنین ترویج مالکیت فکری می‌باشد.

در همان اولین روز از این تجاوز غیرقانونی، در میان حملات مسلحانه علیه زیرساخت‌های غیرنظامی و مناطق پرجمعیت، دو حادثه به ویژه وخیم که جنایات آشکار محسوب می‌شوند، رخ داد. در میناب، استان هرمزگان، یک حمله هوایی یک مدرسه ابتدایی را هدف قرار داد و ویران کرد که تاکنون منجر به کشته شدن غم انگیز ۱۴۸ دختر دانش‌آموز بی‌گناه شده است. در لامرد، استان فارس، یک حمله هوایی جداگانه به یک مجتمع ورزشی اصابت کرد که منجر به کشته شدن ۱۹ دختر نوجوان و تلفات غیرنظامی اضافی گردید.

هدف قرار دادن عمدی و بی‌تمایز چنین تأسیسات غیرنظامی، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی محسوب شده و ماهیت فاحش و غیرقانونی این حملات را آشکار می‌سازد.

جمهوری اسلامی ایران، ضمن تأکید مجدد بر تعهد خود نسبت به منشور ملل متحد و همچنین اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، تصریح می‌نماید که در پاسخ به این اقدام تجاوزکارانه، از حق ذاتی و قانونی خود برای دفاع مشروع، به طور قاطع و متناسب و بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد، استفاده می‌نماید. ایالات متحده و رژیم اسرائیل مسئولیت کامل، مستقیم و قاطع این اقدام تجاوزکارانه و هرگونه پیامد ناشی از آن را بر عهده دارند.

جمهوری اسلامی ایران، از مدیرکل سازمان جهانی مالکیت فکری درخواست می‌کند تا اقدامات هماهنگ تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم اسرائیل را که صلح و امنیت بین‌المللی و منطقه‌ای را عمیقاً تهدید کرده و خطری جدی برای مالکیت فکری و اکوسیستم نوآوری به شمار می‌رود، به طور قاطع محکوم نماید.

لطفاً، جناب عالی، مراتب نهایت احترام را بپذیرید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به:
جناب آقای دارن تانگ
مدیرکل
سازمان جهانی مالکیت فکری

نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل اتحادیه بین‌المللی مخابرات، حملات متجاوزین به زیرساخت های ارتباطی، ۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۴۰۳۸۴/۲۰۵۰
ژنو، ۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

با کمال تأسف می‌نویسم تا توجه حضرتعالی را به اقدام تجاوزکارانه آشکار و حملات مسلحانه غیرقانونی هماهنگ و گسترده‌ای که توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران انجام شده است، جلب نمایم.

این حملات مسلحانه تجاوزکارانه که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شده، نقض آشکار و جدی قواعد و اصول متعدد حقوق بین‌الملل از جمله منشور ملل متحد، حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق بین‌الملل بشر و حقوق بین‌الملل مخابرات را تشکیل می‌دهد. این حملات عمداً متوجه مناطق غیرنظامی، محله‌های مسکونی، مدارس، بیمارستان‌ها، کلانتری‌ها و سایر تأسیسات غیرنظامی بوده که منجر به کشته شدن صدها انسان بی‌گناه از جمله زنان و کودکان شده است.

واضح است که حملات عمدی و غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل به زیرساخت‌های غیرنظامی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و تأسیسات سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، نقض فاحش قانون اساسی و کنوانسیون اتحادیه بین‌المللی مخابرات و همچنین اصل بنیادین حاکمیت مخابراتی محسوب می‌شود.

این جنگ تجاوزکارانه، عمداً نقاط تبادل و مراکز داده را مختل کرده و باعث ایجاد اختلالات جدی در مغایرت با قطعنامه ۴۵ بخش توسعه مخابرات ۲۰۲۲ در مورد حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی دیجیتال شده است. علاوه بر این، قطعی شبکه‌های فیبر نوری و دکل‌های ارتباطی سیار، این پتانسیل را دارد که خدمات اضطراری و ارتباطات غیرنظامیان را از کار بیندازد که نقض قطعنامه ۲۴۰/۷۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد حفاظت از تأسیسات ضروری است. بی‌ثبات سازی سیستم‌های امنیت سایبری نیز شهروندان ایرانی را در معرض نقض داده‌ها و تهدیدات سایبری قرار داده است که نقض دستور کار جهانی امنیت سایبری اتحادیه مخابرات ITU می‌باشد.

در جریان این حملات غیرقانونی مداوم، زیرساخت‌های صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران عمداً هدف قرار گرفته است. حمله به زیرساخت‌های رسانه‌ای دولتی، نقض ماده ۳۸ کنوانسیون‌های ژنو در مورد حمایت از اهداف غیرنظامی محسوب می‌شود، نشان‌دهنده حمله مستقیم به کثرت‌گرایی رسانه‌ای و آزادی بیان در تضاد با قطعنامه ۱۳۰ اتحادیه مخابرات (بخارست، ۲۰۲۲) است، و مصداق جنگی اطلاعاتی می‌باشد که حقوق ارتباطی حاکمیتی را که در ماده ۳۴ قانون اساسی اتحادیه مخابرات تصریح شده، تضعیف می‌کند.

بر این اساس، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل اتحادیه بین‌المللی مخابرات می‌خواهد که این اقدامات تجاوزکارانه شنیع را به عنوان نقض حقوق بین‌الملل مخابرات محکوم کرده و تمامی اقدامات لازم را برای ایجاد تضمین‌های الزام‌آور با هدف جلوگیری از حملات بیشتر به شبکه‌های ارتباطی غیرنظامی به عمل آورد.

سپاسگزار خواهم بود اگر این نامه را به عنوان یک سند رسمی اتحادیه مخابرات منتشر نموده و به گروه کاری شورا در مورد مخابرات اضطراری ارائه دهید.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای/خانم دورین بوگدان-مارتین
دبیرکل
اتحادیه بین‌المللی مخابرات ITU

نامه سفیر ایران در ژنو به مدیرکل سازمان بین‌المللی کار، تاثیر تجاوز متجاوزین بر وضعیت اشتغال در ایران، ۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۴۰۴۰۸/۲۰۵۰
ژنو، ۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب؛

من به منظور جلب توجه فوری حضرتعالی به یک رشته نقض‌های فاحش حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق بشر، حقوق کار و حقوق کودکان تحت کنوانسیون‌های بین‌المللی، متعاقب یک حمله مسلحانه غیرقانونی هماهنگ، وحشیانه و گسترده علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، می‌نویسم. این سری حملات مسلحانه، نقض آشکار قواعد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین منشور ملل متحد، به ویژه ماده ۲(۴)، محسوب شده و به وضوح مصداق تجاوز است.

عالیجناب، شما به تازگی از ششمین کنفرانس بین‌المللی کار کودک در مراکش بازگشته‌اید، مجمعی که در آن جامعه جهانی به اتفاق آرا تأکید کرد که جای کودک در مدرسه است، نه در کارگاه یا مزرعه. بنابراین با نهایت تأسف و خشم باید جنایت‌ای را به اطلاع حضرتعالی برسانم که در تضاد آشکار با همین اصل است.

در اولین روز از این تجاوز بی‌دلیل، این حملات عمداً تأسیسات غیرنظامی از جمله مدارس را در استان‌های مختلف هدف قرار دادند. به طور خاص، یک مدرسه در میناب، استان هرمزگان، مورد اصابت قرار گرفت که تاکنون منجر به شهادت مظلومانه نزدیک به ۲۰۰ دانش‌آموز و زخمی شدن بسیاری دیگر شده است. این کودکان که در کلاس درس خود بودند، با مرگ روبرو شدند. چنین اقداماتی جنایت جنگی محسوب شده و تجلی آشکار نقض‌های فاحش کنوانسیون‌های ژنو (۱۹۴۹) و حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی است. علاوه بر این، هدف قرار دادن دختران دانش‌آموز بی‌گناه، نقض فاحش کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹)، به ویژه ماده ۶ در مورد «حق هر کودک بر زندگی، بقا و رشد»، ماده ۳۸ در مورد «حمایت از کودکان در مخاصمات مسلحانه» و مواد ۲۸ و ۲۹ در مورد «حق بر آموزش» بود.

فراتر از این تراژدی ناگفتنی، حملات تاکنون منجر به کشته و زخمی شدن صدها غیرنظامی شده است که اکثریت قریب به اتفاق آنها کارگران و صاحبان مشاغلی هستند که در حال گذراندن زندگی

روزمره خود بودند. در نتیجه، امرار معاش میلیون‌ها کارگر، کارفرما و خانواده‌های ایرانی به دلیل وضعیت جنگی پیش آمده به شدت به مخاطره افتاده است.

عالیجناب، جامعه بین‌المللی یک تعهد قانونی و اخلاقی برای محافظت از غیرنظامیان و کودکان در همه موارد به ویژه در طول مخاصمات مسلحانه دارد. اگر این حملات وحشیانه محکوم نشوند، خطر ایجاد یک رویه خطرناک از مصونیت از مجازات برای هدف‌گیری عمدی کودکان و غیرنظامیان به ویژه کارگران (که آسیب‌پذیرترین افراد در شرایط جنگی هستند) را به همراه داشته و به تداوم چرخه نقض‌های فاحش علیه آنها کمک خواهد کرد.

انتظار صادقانه ما این است که شما به عنوان رئیس سازمانی که بر اصول عدالت اجتماعی و حمایت از همه کارگران بنا شده است، به طور قاطعانه به این جنایات غیرانسانی و ادامه آنها واکنش نشان دهید. بر اساس اصول بنیادین سازمان بین‌المللی کار، مأموریت و ارزش‌های اصلی آن، هیچ تبعیضی نباید بین کارگران و کارفرمایان ایرانی با کارگران و کارفرمایان کشورهای دیگر در شرایط مشابه اعمال شود. رنج و حقوق جمعیت شاغل ایران به اندازه هر کشور دیگری سزاوار توجه و اقدام حضرتعالی است.

با توجه به این نقض‌های جدی، من خواستار محکومیت فوری، صریح و عمومی حضرتعالی از این حملات هستم. ما همچنین از شما می‌خواهیم که از اختیارات اخلاقی خود برای درخواست پاسخگویی از دولت و نهاد مسئول استفاده کنید.

ما همچنین تقاضا داریم که در طول فعالیت‌های خود، از جمله در سیصد و پنجاه و ششمین نشن هیئت حاکمه، حمله به دانش‌آموزان دختر و کارگران میدانی در ایران را با صدای بلند محکوم کنید.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: جناب آقای گیلبرت اف. هونگبو، مدیرکل سازمان بین‌المللی کار

رونوشت:
- جناب آقای روبرتو سوارس سانتوس، دبیرکل سازمان کارفرمایی بین‌المللی
- جناب آقای لوک تری انگل، دبیرکل اتحادیه بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری
- تمامی مأموریت‌های دائم و ناظر نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به دفتر ارتباطات رادیویی اتحادیه بین‌المللی ارتباطات در خصوص اقدامات جنگ افروزانه شبکه ایران اینترنشنال، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۱۱۱۴/۲۰۵۰
ژنو، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

جناب آقای،

من به منظور جلب توجه فوری حضرتعالی به موضوعی جدی در مورد سوء استفاده غیرقانونی از فرکانس‌های ماهواره‌ای و نقض مقررات بین‌المللی مخابرات می‌نویسم.

شواهد مستند نشان می‌دهد که شبکه ماهواره‌ای «ایران اینترنشنال» در حال حاضر از ظرفیت‌های ماهواره‌ای بین‌المللی برای پخش محتوایی استفاده می‌کند که خشونت را ترویج، نفرت را دامن می‌زند و تخریب اموال عمومی و همچنین کشتن غیرنظامیان را تشویق می‌کند. این اقدامات نقض آشکار چندین توافقنامه مهم بین‌المللی از جمله موارد زیر را تشکیل می‌دهد: میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی ، به ویژه مواد ۱۹ و ۲۰؛ اعلامیه جهانی حقوق بشر، ماده ۲۹؛ کنوانسیون حقوق کودک، ماده ۳۶؛ قانون اساسی و کنوانسیون اتحادیه بین‌المللی مخابرات که بر نیاز مخابرات به ترویج روابط مسالمت‌آمیز و تعهد اپراتورها برای جلوگیری از تداخل مضر یا فعالیت‌هایی که نظم عمومی را مختل می‌کند، تأکید دارند.

این شبکه توسط زیرساخت فنی ارائه شده توسط STN (شبکه مخابرات ماهواره‌ای) در نزدیکی لیوبلیانا، اسلوونی، و عربست در پادشاهی عربستان سعودی تسهیل می‌شود. فعالیت‌های مورد بحث بر روی فرکانس‌های خاص زیر انجام می‌شود: ۱۰۷۶۲، ۱۰۸۴۵، ۱۲۲۴۵، ۱۱۳۴۴ و ۱۱۴۲۰ مگاهرتز.

این اقدامات «تروریسم رسانه‌ای» و فعالیت‌های مداخله‌جویانه با هدف تضعیف امنیت ملی و نظم عمومی در جمهوری اسلامی ایران انجام می‌شود. در حالی که ما این اقدامات را به شدت محکوم می‌کنیم، بر ضرورت احترام همه کشورهای عضو به حاکمیت و حقوق دیگران و اطمینان از اینکه اپراتورهای ماهواره‌ای ثبت شده آنها به عنوان سکویی برای گسترش خشونت و تحریک عمل نمی‌کنند، تأکید می‌نماییم. بنابراین، با احترام درخواست می‌شود که دفتر مخابرات رادیویی و هیئت مقررات

رادیویی اقدامات فوری و لازم را در چارچوب اختیارات خود برای رسیدگی به این نقض‌ها انجام دهند. ما همچنین از شما می‌خواهیم که اطمینان حاصل کنید که اپراتورهای مذکور از ارائه امکانات به این شبکه خصمانه خودداری کنند.

جناب آقا، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

آقای ماریو مانیه‌ویچ
مدیر دفتر ارتباطات رادیویی
اتحادیه بین‌المللی مخابرات

نامه سفیر ایران در ژنو به اتحادیه بین‌المللی ارتباطات در مورد حمله به صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۰۹۵۴/۲۰۵۰
ژنو، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

من به منظور گزارش رسمی یک کارزار بی‌سابقه و سیستماتیک تجاوز نظامی علیه زیرساخت‌های مخابراتی حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران که توسط رژیم‌های ایالات متحده آمریکا و اسرائیل انجام شده است، برای جنابعالی نامه می‌نویسم. این اقدامات مجموعه‌ای از نقض‌های جدی و بی‌سابقه قانون اساسی اتحادیه مخابرات، کنوانسیون و مقررات رادیویی را تشکیل می‌دهد.

از تاریخ ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، این رژیم‌ها حملات بی‌دلیل و غیرقانونی را در نقض آشکار و جدی حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر، آغاز کرده‌اند. این حملات مستقیماً زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی واقع در محله‌های مسکونی از جمله بیمارستان‌ها، انبارهای سوخت، کلانتری‌ها، ورزشگاه‌ها، پارک‌ها، مدارس و حتی آمبولانس‌ها را هدف قرار داده است. به طرز غم‌انگیزی، یک حمله موشکی «دو ضربه»double-tap به یک مدرسه در شهر میناب منجر به شهادت ۱۷۰ کودک بی‌گناه شد.

حمله نظامی به سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران نقض فاحش بند ۲ ماده ۷ منشور ملل متحد و قطعنامه‌های ۱۷۳۸ و ۲۲۲۲ شورای امنیت سازمان ملل متحد را تشکیل می‌دهد که حفاظت از حرفه‌مندان رسانه‌ای و تجهیزات را به عنوان اهداف غیرنظامی الزامی می‌کند.

بر اساس ماده ۷۹ پروتکل الحاقی اول کنوانسیون‌های ژنو، روزنامه‌نگاران و کارکنان پشتیبانی فنی آن‌ها به عنوان غیرنظامیان محافظت می‌شوند؛ هرگونه حمله عمدی به آن‌ها یک جنایت جنگی است. علاوه بر این، تخریب تأسیسات پخش، «تسلیح مرگبار سانسور» را نشان می‌دهد و مواد ۶ و ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و همچنین ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر که حق حیات و آزادی جستجو و انتشار اطلاعات را تضمین می‌کنند، نقض می‌کند.

بمباران سیستماتیک زیرساخت‌های اصلی پخش عمومی ایران منجر به موارد زیر شده است:

تخریب زیرساخت‌ها: تخریب کامل یا جزئی ساختمان مرکزی سازمان صدا و سیما و چندین ایستگاه فرستنده زمینی.

زیان اقتصادی: ارزیابی‌های اولیه خساراتی بیش از ۱۵۰ میلیون دلار آمریکا را تأیید می‌کند، اما از آنجا که این مکان‌ها و زیرساخت‌ها مستقیماً زیر حمله هستند، ارزیابی دقیقی وجود ندارد.

محرومیت غیرنظامیان: بیش از ۱۵ میلیون غیرنظامی به اجبار از دسترسی به خدمات پخش عمومی محروم شده‌اند و از دریافت هشدارهای ایمنی و اطلاعات بهداشتی اضطراری بازمانده‌اند.

از دست دادن جان: با نهایت تأسف شهادت دو نفر از پرسنل فنی را گزارش می‌کنیم که در حین انجام وظیفه و هنگام حفظ ارتباطات غیرنظامی کشته شدند.

این اقدامات نشان‌دهنده حمله مستقیم به ثبات نظم بین‌المللی مخابرات است و ناقض موارد زیر می‌باشد:

۱. مواد ۳۴ و ۳۵ قانون اساسی اتحادیه مخابرات که حق عموم برای استفاده از خدمات مخابراتی بین‌المللی و حق کشورهای عضو برای حفظ کانال‌های ارتباطی حاکمیتی را به رسمیت می‌شناسد.

۲. ماده ۴۵ قانون اساسی اتحادیه مخابرات در مورد تعهد به جلوگیری از تداخل مضر یا اختلال در خدمات.

۳. ماده ۴۸ قانون اساسی اتحادیه مخابرات که مستلزم آن است که تأسیسات نظامی تا حد امکان به مقررات اجرایی احترام بگذارند.

۴. ماده ۱۵ مقررات رادیویی: در مورد تخریب عمدی خدمات مخابرات رادیویی.

۵. قطعنامه ۱۳۰ اتحادیه مخابرات بازبینی بخارست، ۲۰۲۲): که مغایر با مأموریت اتحادیه برای تقویت امنیت و اعتماد در استفاده از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات است.

با توجه به موارد فوق، جمهوری اسلامی ایران به طور رسمی از دفتر مخابرات رادیویی و دبیرخانه کل درخواست می‌کند که:

۱. بلافاصله این تعرض را بر اساس بخش ششم ماده ۱۵ مقررات رادیویی ثبت کنند.

۲. این موضوع را برای بررسی فوری در جلسه آتی هیئت مقررات رادیویی ارائه دهند.

۳. محکومیت رسمی این اقدامات را به عنوان نقض نظم حقوقی بین‌المللی مخابرات صادر کنند.

۴. امتیازات طرفین متجاوز را در مورد تخصیص فرکانس‌ها تا زمانی که پایبندی کامل به قانون اساسی اتحادیه مخابرات و حقوق بین‌الملل احراز شود، به حالت تعلیق درآورند.

۵. تدابیر الزام‌آوری برای حفاظت از زیرساخت‌های مخابراتی غیرنظامی در برابر هدف‌گیری نظامی تدوین کنند.

درخواست می‌کنم این نامه به عنوان یک سند رسمی اتحادیه مخابرات منتشر شده و به گروه کاری شورا در مورد مخابرات اضطراری ارائه شود.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای/خانم دورین بوگدان-مارتین
دبیرکل
اتحادیه بین‌المللی مخابرات اتحادیه بین‌المللی ارتباطات

نامه سفیر ایران در ژنو به دبیرکل سازمان جهانی هواشناسی، در مورد حمله به ایستگاه هواشناسی در استان بوشهر، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۱۱۱۳/۲۰۵۰

ژنو، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

عالیجناب،

به مناسبت هفتاد و ششمین سالگرد تأسیس سازمان جهانی هواشناسی، مراتب صمیمانه تبریک خود را به جنابعالی و دبیرخانه این سازمان به دلیل تعهد خستگی‌ناپذیرتان به همکاری علمی جهانی ابراز می‌دارم.

با این حال، با نهایت تأسف و خشم، لازم است توجه فوری حضرتعالی را به یک تحول جدی و غم‌انگیز جلب کنم. امروز، ۲۳ مارس ۲۰۲۶، اداره هواشناسی استان بوشهر در جنوب ایران، هدف دو حمله نظامی عمدی از سوی رژیم اسرائیل و ایالات متحده قرار گرفت.

با دلی اندوهگین شهادت آقای یوسف سبحانی‌نسب، رئیس این اداره را گزارش می‌کنم که به همراه چند تن از کارمندان فداکار خود در حین انجام وظایف فنی‌شان به شهادت رسیدند. این افراد در حال انجام کارهای بشردوستانه ضروری - مشاهده و پیش‌بینی وضع هوا برای ایمنی عمومی - بودند که تأسیسات آنها که در یک منطقه مسکونی غیرنظامی قرار داشت، مورد اصابت قرار گرفت.

این اقدام نظامی بی‌دلیل علیه یک مؤسسه فنی و غیرنظامی، نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی و منشور ملل متحد محسوب می‌شود. این حمله نه تنها به حاکمیت کشور من، بلکه به ایمنی جامعه علمی جهانی که سازمان جهانی هواشناسی نماینده آن است، تعرض می‌کند.

با توجه به این جنایت، با احترام از جنابعالی، دبیرکل محترم، درخواست می‌کنم که این حمله شنیع را به طور رسمی و قاطعانه محکوم کنید. ما از سازمان جهانی هواشناسی می‌خواهیم که از حفاظت از تمامی پرسنل و تأسیسات هواشناسی حمایت کرده و تضمین کند که کسانی که از طریق علم به بشریت خدمت می‌کنند، هرگز دوباره هدف تجاوز نظامی قرار نگیرند.

عالیجناب، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به:
دکتر سلست سائولو
دبیرکل سازمان جهانی هواشناسی

نامه سفیر ایران در ژنو به اتحادیه بین‌المللی جاده‌ای، در مورد حمله به پل ها، ۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۱۴۷/۲۰۵۰
ژنو، ۷ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

این افتخار را دارم که توجه شما را به موضوعی با نگرانی شدید جلب کنم، namely حملات ایالات متحده آمریکا و رژیم‌های اسرائیل به اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران، از جمله هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های اقتصادی، تجاری و عمرانی کشور، با حملات و تهدیدات مکرر خاص علیه کریدورهای حمل و نقل، پل‌ها و جاده‌ها.

در جریان این تجاوز که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، زیرساخت‌های حیاتی جاده‌ای، پل‌ها و ریلی به طور عمدی هدف قرار گرفته است. به ویژه در تاریخ ۲ آوریل ۲۰۲۶، نیروهای ایالات متحده یک حمله دومرحله‌ای double-tap به پل در حال ساخت B1 انجام دادند که قرار بود بزرگترین پل ایران بوده و نقشی کلیدی در تسهیل حمل و نقل و سفر بین پایتخت و مناطق شمالی کشور ایفا کند. رئیس جمهور ایالات متحده نه تنها مسئولیت این حمله را بر عهده گرفت، بلکه تهدیدات مکرری برای هدف قرار دادن پل‌های بیشتر و سایر زیرساخت‌های حیاتی جاده‌ای در ایران صادر کرد. در تازه‌ترین موارد، متجاوزان آمریکایی و اسرائیلی با حملات جدید به چندین پل، آزادراه و جاده، کارزار عمدی خود علیه حمل و نقل در ایران را ادامه دادند.

این حملات و تهدیدات، حمله‌ای مستقیم و سیستماتیک به شبکه‌های حمل و نقل جاده‌ای و ریلی است که برای رفاه اقتصادی، مشارکت در تجارت و توسعه پایدار مردم ایران ضروری هستند. کریدورهای جاده‌ای، پل‌ها و راه‌آهن‌های ایران، حلقه‌های راهبردی در زنجیره‌های تأمین منطقه‌ای و بین‌المللی را تشکیل می‌دهند و جابجایی کالا، محصولات انرژی و مسافران را در سراسر مرزها تسهیل می‌کنند. هدف‌گیری عمدی این زیرساخت‌های حمل و نقل غیرنظامی، نه تنها فعالیت‌های اقتصادی ملی را به شدت مختل می‌کند، بلکه قابلیت پیش‌بینی، ایمنی و قابلیت اطمینان حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای و ریلی را به طور کلی بر هم می‌زند.

لازم می‌دانم تأکید کنم که ادامه این الگو، اساساً با اصول و اهداف اتحادیه بین‌المللی حمل و نقل جاده‌ای (IRU) ناسازگار است. IRU همواره برای ترویج حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای ایمن، کارآمد و پایدار، تسهیل ترافیک جاده‌ای فرامرزی تحت کنوانسیون TIR، حفاظت از زیرساخت‌های جاده‌ای ضروری برای زنجیره‌های تأمین جهانی، و حمایت از جابجایی یکپارچه کالا و مسافر، به ویژه به نفع اقتصادهای در حال توسعه، تلاش کرده است. چنین حملات و تهدیداتی، این اهداف مشترک را به شدت تضعیف کرده و تهدید می‌کند که آسیب‌های ماندگاری بر حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای، زنجیره‌های تأمین جهانی، امنیت انرژی و چشم‌اندازهای اقتصادی کشورهای در سراسر جهان وارد کند.

جمهوری اسلامی ایران ضمن قدردانی از اقدامات به موقع IRU در پی‌گیری به‌روزرسانی وضعیت فعلی در گمرکات و گذرگاه‌های مرزی متأثر از این تحولات، ابراز امیدواری می‌کند که IRU نقش خود را با محکومیت عمومی این حملات و تهدیدات علیه جاده‌های غیرنظامی و برجسته‌سازی پیامدهای جدی چنین اقداماتی برای حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای، زنجیره‌های تأمین جهانی و اقتصاد کشورهای در حال توسعه ایفا کند. ضروری است که همه طرف‌ها از هرگونه هدف‌گیری بیشتر زیرساخت‌های حمل و نقل غیرنظامی که برای ثبات و توسعه تجارت بین‌المللی ضروری است، خودداری کنند.

رئیس محترم، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

جناب آقای رادو دینسکو
رئیس اتحادیه بین‌المللی حمل و نقل جاده‌ای IRU
ژنو

نامه سفیر ایران در ژنو به سازمان بین‌المللی حمل و نقل ریلی، در مورد حمله به شبکه سراسری راه آهن ایران، ۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۱۴۶/۲۰۵۰
ژنو، ۷ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

این افتخار را دارم تا توجه حضرتعالی را به موضوعی با نگرانی جدی جلب کنم، یعنی حملات غیرقانونی رژیم‌های ایالات متحده و اسرائیل به اهداف غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران، از جمله هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های اقتصادی، تجاری و توسعه‌ای کشور، با تهدیدات مکرر و خاص علیه کریدورهای حمل و نقل، پل‌ها و راه‌آهن‌ها.

در جریان این تجاوز که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ آغاز شد، زیرساخت‌های حیاتی ریلی به طور عمدی هدف قرار گرفته است. به تازگی، در تاریخ ۷ آوریل ۲۰۲۶، به دنبال اطلاعیه عمومی صادر شده توسط رژیم اسرائیل که به صراحت تهدید به هدف قرار دادن راه‌آهن‌های ایران کرده بود، نیروهای اسرائیلی به چندین راه‌آهن و پل در این کشور حمله کردند. رئیس‌جمهور ایالات متحده نیز تهدیدات مستقیمی علیه زیرساخت‌های حیاتی حمل و نقل صادر کرده است.

این حملات و تهدیدات، نشان‌دهنده یک حمله مستقیم و سیستماتیک به شبکه‌های حمل و نقل ریلی است که برای رفاه اقتصادی، مشارکت تجاری و توسعه پایدار مردم ایران ضروری هستند. کریدورهای ریلی در ایران، حلقه‌ای استراتژیک در زنجیره‌های تامین منطقه‌ای و بین‌المللی را تشکیل می‌دهند و جابجایی کالاها، محصولات انرژی و مسافران را در سراسر مرزها تسهیل می‌کنند. هدف‌گیری عمدی چنین زیرساخت‌های ریلی غیرنظامی، نه تنها فعالیت‌های اقتصادی ملی، بلکه قابلیت پیش‌بینی و قابلیت اطمینان حمل و نقل بین‌المللی ریلی را به عنوان یک کل به شدت مختل می‌کند.

لازم به تأکید است که ادامه این الگو، اساساً با اصول و اهداف سازمان بین‌الدوللی حمل و نقل ریلی بین‌المللی و کنوانسیون مربوط به حمل و نقل ریلی بین‌المللی ناسازگار است. چنین حملات و تهدیداتی، اهداف مشترک OTIF را به شدت تضعیف کرده و تهدید به وارد کردن خسارت پایدار به حمل و نقل ریلی بین‌المللی، زنجیره‌های تامین جهانی، امنیت انرژی و چشم‌اندازهای اقتصادی کشورهای سراسر جهان می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران ابراز امیدواری می‌کند که OTIF با محکومیت عمومی این حملات و تهدیدات علیه زیرساخت‌های ریلی غیرنظامی و با برجسته‌سازی پیامدهای جدی چنین اقداماتی برای حمل و نقل ریلی بین‌المللی، زنجیره‌های تامین جهانی و اقتصاد کشورهای در حال توسعه، نقشی فعال و سازنده ایفا کند.

عالیجناب دبیرکل، مراتب کمال احترام را پذیرا باشید.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

به: جناب آقای الکساندر کوزمنکو
دبیرکل، سازمان بین‌الدوللی حمل و نقل ریلی بین‌المللی OTIF
رونوشت: جناب آقای اریک اوتیموف
دبیرکل، کمیته بین‌المللی حمل و نقل ریلی (CIT)

نامه سفیر ایران در ژنو به کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (آنکتاد)، ۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۰۸۰/۲۰۵۰

ژنو، ۷ آوریل ۲۰۲۶

عالیجناب،

این افتخار را دارم که توجه شّما را به موضوعی با نگرانی جدی جلب کنم که دارای پیامدهای بالقوه شدید توسعهای در ایران و فراتر از آن است.

از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، جمهوری اسلامی ایران مورد تجاوز نظامی گسترده و غیرقانونی از سوی ایالات متحده آمریکا و رژیم‌های اسرائیل قرار گرفته است. در جریان این تجاوز، صدها تأسیسات غیرنظامی و زیرساخت‌های حیاتی اقتصادی به طور عمدی هدف قرار گرفته‌اند. اینها شامل تأسیسات عمده تولید انرژی، مجتمع‌های پتروشیمی، صنایع فولاد، شبکه‌های تأمین آب و برق، بنادر تجاری و زیرساخت‌های دریایی، تأسیسات گمرکی، کریدورهای حمل و نقل، فرودگاه‌ها، هواپیماهای غیرنظامی، شبکه‌های ارتباطی، بانک‌ها و سایر دارایی‌های ضروری است که برای توسعه اقتصادی، تجارت و رفاه مردم ایران غیرقابل جایگزین هستند.

این حملات نشان‌دهنده تلاشی مستقیم و سیستماتیک برای فلج کردن اقتصاد ایران و مختل کردن فعالیت‌های اقتصادی و تجاری در ایران است. محور تجاوز آمریکا و اسرائیل به انتشار تهدیدات صریح برای هدف قرار دادن بیشتر دیگر زیرساخت‌های اقتصادی و تجاری در ایران، از جمله نیروگاه‌ها و پل‌ها، ادامه می‌دهد.

دولت من لازم می‌داند تأکید کند که ادامه این الگو، به ویژه هدف‌گیری عمدی زیرساخت‌های مرتبط با انرژی و تجارت، اساساً با اصول و اهداف UNCTAD ناسازگار است. این سازمان همواره بر اهمیت حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی دریایی و اقتصادی، تضمین تاب‌آوری زنجیره‌های تأمین جهانی، حفاظت از حمل و نقل دریایی، بنادر و تأسیسات غیرنظامی، و حفظ کریدورهای تجاری امن و قابل پیش‌بینی در حمایت از توسعه پایدار، به ویژه برای کشورهای در حال توسعه، تأکید کرده است. چنین اقداماتی این اهداف مشترک را به شدت تضعیف کرده و تهدید می‌کند که آسیب‌های ماندگاری بر تجارت بین‌المللی، امنیت انرژی و چشم‌اندازهای اقتصادی کشورهای در سراسر جهان، به ویژه آسیب‌پذیرترین آنها، وارد کند.

بنابراین، جمهوری اسلامی ایران از دبیرکل محترم UNCTAD درخواست می‌کند که تجاوز علیه ایران را محکوم کرده و نقش خود را در برجسته‌سازی پیامدهای شدید توسعهای و اقتصادی این حملات مسلحانه غیرقانونی بر زیرساخت‌های حیاتی ایران و بازتاب گسترده‌تر آنها بر زنجیره‌های تأمین بین‌المللی و اقتصاد کشورهای در حال توسعه ایفا نماید.

علاوه بر این، مایلم توجه شما را به این واقعیت جلب کنم که متأسفانه شواهد غیرقابل انکاری وجود دارد مبنی بر اینکه تعداد قابل توجهی از حملات، از جمله حملات به زیرساخت‌های انرژی، از قلمروها و پایگاه‌های نظامی در برخی کشورهای منطقه راه‌اندازی یا تسهیل شده است. بنابراین، کشورهای منطقه به طور ویژه مسئولیت دارند اطمینان حاصل کنند که قلمرو و حریم هوایی آنها برای راه‌اندازی یا حمایت از حملات علیه ایران استفاده نمی‌شود. لازم به یادآوری است که طبق ماده ۳ (ف) قطعنامه ۳۳۱۴ (XXIX) مجمع عمومی سازمان ملل متحد، عمل هر دولتی که اجازه دهد قلمرو آن توسط یک دولت متجاوز برای ارتکاب تجاوز علیه یک دولت ثالث استفاده شود، خود مصداق تجاوز محسوب می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران ضمن اینکه در معرض این تجاوز غیرقانونی مستمر قرار دارد، به اعمال حق ذاتی خود برای دفاع مشروع طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد به منظور حفظ حاکمیت، جمعیت و منافع حیاتی ملی خود ادامه خواهد داد. تا زمانی که این حملات ادامه یابد، منافع و دارایی‌های طرفین متجاوز بر اساس حقوق بین‌الملل به عنوان اهداف مشروع تلقی خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران از دبیرخانه درخواست می‌کند که پیامدهای این مجموعه حملات مسلحانه غیرقانونی علیه زیرساخت‌های ایران را در نشریات خود منعکس کرده و برنامه همکاری خود با ایران، به ویژه از طریق مراکز منطقه‌ای مربوطه، را با در نظر گرفتن واقعیت‌های میدانی و خسارات وارده به مراکز حیاتی و توسعهای کشور به‌روزرسانی نماید.

سپاسگزار خواهم بود اگر این مکاتبه به عنوان یک سند رسمی UNCTAD در اختیار همه کشورهای عضو قرار گیرد.

عالیجناب، مراتب بالاترین احترام خود را ابراز می‌دارم.

علی بحرینی
سفیر و نماینده دائم

جناب عالی خانم ربکا گرینسپن
دبیرکل کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد UNCTAD - ژنو

یادداشت سفارت جمهوری اسلامی ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد وضعیت تنگه هرمز، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

به نام خداوند متعال

یادداشت

شماره: ۲۸۴۸۷۱۶/۲۱۸۱

سفارت جمهوری اسلامی ایران مراتب احترام خود را به نمایندگی‌های دیپلماتیک معتبر نزد سازمان بین‌المللی دریانوردی ابراز داشته و مفتخر است موارد زیر را به استحضار برساند:

سفارت جمهوری اسلامی ایران با اشاره به سی و ششمین نشست فوق‌العاده شورای سازمان بین‌المللی دریانوردی (C/ES.36) که در تاریخ ۱۸ و ۱۹ مارس ۲۰۲۶ در لندن برای بررسی تأثیرات وضعیت دریای عرب، دریای عمان و خلیج فارس، به‌ویژه در تنگه هرمز و حوالی آن برگزار خواهد شد، توجه اعضا را به شرایطی که موجب وضعیت کنونی شده است، لازم می‌داند.

از دیدگاه جمهوری اسلامی ایران، نمی‌توان مخاطرات و اختلالات کنونی مؤثر بر ایمنی دریانوردی و کشتیرانی غیرنظامی در منطقه را بدون توجه به ریشه آن‌ها به درستی ارزیابی کرد. این وضعیت ناشی از استفاده غیرقانونی از زور و تجاوز نظامی اخیر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران است که نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد محسوب می‌شود. منع تهدید یا استفاده از زور، به‌عنوان هنجاری آمره، جایگاهی مرکزی در نظم حقوقی بین‌المللی دارد. رعایت این اصل نه تنها برای حمایت از دولت‌ها در برابر زور غیرقانونی، بلکه برای حفظ انسجام، اقتدار و ثبات نظم حقوقی بین‌المللی مبتنی بر منشور ضروری است. بنابراین پیامدهای دریایی که اکنون بررسی می‌شود، رویدادهایی جداگانه یا مستقل نیستند، بلکه بخشی از زنجیره گسترده‌تری از وقایع هستند که بر ایمنی ناوبری، حفاظت از دریانوردان و پرسنل بندری، و تداوم خدمات حیاتی دریایی تأثیر می‌گذارند.

در این ارتباط، سفارت یادآور می‌شود که در نخستین روز تجاوز، شناور جستجو و نجات ایرانی «ناجی ۱۰» که در بندر جاسک به منظور پشتیبانی از ایمنی دریانوردی و عملیات واکنش اضطراری فعالیت می‌کرد، هدف اصابت قرار گرفته و منهدم شد. متعاقباً، آمبولانس دریایی «سروش تندرستی» که در اسکله جزیره هرمز مستقر بود، نیز هدف اصابت قرار گرفته و منهدم شد. این حوادث در محیط عملیاتی گسترده‌تری رخ داده است که با اختلال جدی در خدمات و زیرساخت‌های مرتبط با ایمنی دریانوردی همراه بوده است.

در دوره مربوطه، مقامات ذی‌صلاح ایرانی ۱۶ پیام اضطراری ثبت و ۱۲ عملیات جستجو و نجات انجام دادند، علاوه بر آن ۴ عملیات نجات کمکی نیز صورت گرفت که منجر به نجات ۱۵۲ نفر و ارائه کمک‌های پزشکی به ۷ نفر شد. در همین دوره، به زیرساخت‌های مرتبط با ایمنی دریانوردی نیز آسیب وارد شد، از جمله شش ایستگاه رله رادار سامانه VTS، برج کنترل ترافیک دریایی بندر کیش که از کار افتاد، و همچنین شناورهای خدماتی دیگر از جمله یک یدک‌کش. استفاده از قابلیت‌ها و تأسیسات نظامی در منطقه خلیج فارس در پشتیبانی از عملیات‌های علیه ایران، خطرات محیط زیست دریایی و خدمات غیرنظامی که ناوبری ایمن به آن وابسته است را بیشتر تشدید کرده است.

در جایی که وضعیت ایجادکننده خطر دریایی ناشی از رفتاری خلاف منشور ملل متحد است، پاسخ قانوناً منسجم و عملاً مؤثر نمی‌تواند محدود به اثرات عملیاتی پایین‌دستی باشد. بلکه باید در جهت پایان دادن به استفاده غیرقانونی از زور که آن آثار را ایجاد کرده و بازگرداندن شرایط منطبق با منشور و حقوق بین‌الملل باشد. در چنین شرایطی، هرگونه بررسی پیامدهای دریایی وضعیت کنونی باید کاملاً با عواقب حقوقی ناشی از نقض‌های جدی هنجارهای بنیادین حقوق بین‌الملل همسو باشد و باید صراحتاً یا تلویحاً از هرگونه اقدامی که ممکن است به پذیرش، عادی‌سازی یا اعطای مشروعیت به شرایط ایجادشده از طریق زور غیرقانونی منجر شود، خودداری کند.

جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان دولت ساحلی، اقدامات لازم در زمینه ایمنی ناوبری، مدیریت ترافیک، امور بندری و واکنش اضطراری را که مقتضای شرایط امنیتی حاکم در دریای سرزمینی، بنادر و رویکردهای خود است، اتخاذ و ابلاغ کرده است. رعایت دستورالعمل‌های به‌موقع صادره از سوی مقامات ذی‌صلاح ایران برای حفظ حیات در دریا، حفظ خدمات ایمنی دریانوردی و ساماندهی منظم ناوبری در تنگه هرمز و خلیج فارس ضروری است.

جمهوری اسلامی ایران به اصل آزادی ناوبری مطابق با حقوق دریاها و همچنین اهداف و وظایف سازمان بین‌المللی دریانوردی کاملاً احترام می‌گذارد و به آن متعهد است. شرایط کنونی در منطقه، از جمله در تنگه هرمز و خلیج فارس، نتیجه اعمال مشروع حق ذاتی دفاع مشروع ایران بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد نیست، بلکه نتیجه مستقیم استفاده غیرقانونی و بی‌ثبات‌کننده از زور توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران است.

سفارت جمهوری اسلامی ایران از اعضای سازمان و خود سازمان درخواست می‌کند که استفاده غیرقانونی از زور علیه جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان نقض جدی بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و هنجار آمره حقوق بین‌الملل که تهدید یا استفاده از زور را منع می‌کند، محکوم کنند؛ از هرگونه اقدام یا رویکردی که ممکن است به معنای به رسمیت شناختن، پذیرش یا مشروعیت بخشیدن به وضعیت

ایجادشده یا حمایت از تداوم آن باشد، خودداری نمایند؛ و از طریق ابزارهای قانونی و مطابق با منشور و حقوق بین‌الملل، برای پایان دادن به آن وضعیت غیرقانونی اقدام کنند.

سفارت جمهوری اسلامی ایران از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر مراتب بالاترین احترام خود را به نمایندگی‌های دیپلماتیک معتبر نزد سازمان بین‌المللی دریانوردی تجدید می‌نماید.

لندن، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

به نمایندگی‌های دیپلماتیک محترم معتبر نزد سازمان بین‌المللی دریانوردی

یادداشت سفارت ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد توقیف کشتی تجاری ایرانی توسکا در خلیج فارس، ۲۱ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند متعال

یادداشت

شماره: ۲۸۷۴۷۴۸/۲۱۸۱

سفارت جمهوری اسلامی ایران در لندن مراتب احترام خود را به سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO) ابلاغ نموده و این افتخار را دارد که به منظور بررسی فنی فوری دبیرخانه در ارتباط با حوادث مرتبط با ایمنی دریایی در خاورمیانه، از جمله تنگه هرمز و آب‌های مجاور، اطلاعات عینی زیر را در مورد یک حادثه جدی مربوط به کشتی تجاری دارای پرچم ایران، توسکا(شماره IMO: ۹۳۲۸۹۰۰) محضرتان ارسال دارد.

کشتی توسکا، یک کشتی کانتینری غیرنظامی ثبت‌شده در قشم، جمهوری اسلامی ایران، در حال تردد تجاری قانونی در سفر برنامه‌ریزی شده خود از بندر شمال (مالزی) به چابهار، جمهوری اسلامی ایران بود که توسط نیروهای دریایی ایالات متحده در دریای عمان با زور متوقف و توقیف شد. ناوشکن یواساس اسپرونس ایالات متحده با استفاده از توپ دریایی ۵ اینچی MK 45 خود به سمت کشتی شلیک کرد، موتورخانه را هدف قرار داده و سیستم پیشرانه کشتی را از کار انداخت.

پس از استفاده از زور علیه کشتی، نیروهای مسلح تفنگداران دریایی ایالات متحده سوار کشتی شده و آن را توقیف کردند. این کشتی همچنان در کنترل ایالات متحده باقی مانده است.

در زمان حادثه، موقعیت گزارش‌شده کشتی تقریباً `N / 61°10'58"E"24'24°41`، در دریای عمان، در نزدیکی منطقه دریایی سواحل جمهوری اسلامی ایران و پاکستان و تقریباً ۴۸.۶ مایل دریایی از چابهار فاصله داشت.

سفارت با احترام تأکید می‌کند که استفاده از نیروی مسلح علیه یک کشتی تجاری غیرنظامی، از کار انداختن سیستم پیشرانه آن، و به دنبال آن توقیف کشتی، اموری هستند که ارتباط مستقیم با ایمنی دریایی، امنیت ناوبری، رفاه دریانوردان و تداوم کشتیرانی قانونی بین‌المللی دارند. چنین استفاده بی‌پروا و غیرقانونی از زور، جان دریانوردان حاضر در کشتی از جمله دو زن و یک کودک را به خطر انداخت، ترافیک دریایی اطراف را با مخاطره مواجه ساخت، اعتماد به ایمنی و قابلیت پیش‌بینی ناوبری تجاری در یک آبراه حساس استراتژیک را تضعیف نمود و یک عمل متخلفانه بین‌المللی محسوب می‌شود که مسئولیت آن متوجه ایالات متحده است.

سفارت همچنین خاطرنشان می‌سازد که حوادثی از این ماهیت، که شامل دخالت قهری نظامی در کشتیرانی غیرنظامی است، مستلزم انعکاس دقیق در مواد مرتبط با حوادث سازمان (IMO) می‌باشد.

با توجه به جدیت این حادثه و ارتباط مستقیم آن با حوزه دریایی، سفارت درخواست می‌کند که دبیرخانه، حادثه توسکا را به طور شایسته در صفحه رسمی وب‌سایت IMO و در مواد مرتبط با حوادث نگهداری شده توسط این سازمان در مورد وضعیت خاورمیانه، از جمله تنگه هرمز و آب‌های اطراف، به عنوان یک حادثه به طور رسمی ثبت شده، منعکس و ثبت نموده و همچنین این یادداشت را در میان اعضای سازمان برای اطلاع آن‌ها منتشر نماید.

سفارت از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر مراتب بالاترین احترام خود را به سازمان بین‌المللی دریانوردی تجدید می‌نماید.

۲۱ آوریل ۲۰۲۶

به:

سازمان بین‌المللی دریانوردی

نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد توقیف کشتی های تجاری ایرانی در خلیج فارس، ۱ می ۲۰۲۶

۱ می ۲۰۲۶

جناب آقای آرسنیو دومینگوئز
دبیرکل سازمان بین‌المللی دریانوردی
سازمان بین‌المللی دریانوردی،
۴ آلبرت امبانکمنت، لندن SE1 7SR

عالیجناب،

می‌خواهم توجه فوری شما را به پیامدهای سنگین و گسترده برای ایمنی دریایی، امنیت ناوبری، کشتیرانی تجاری و رفاه دریانوردان ناشی از اقدامات غیرقانونی اخیر ایالات متحده آمریکا علیه کشتی‌های تجاری و بازرگانی دریایی ایران جلب کنم.

جمهوری اسلامی ایران اقدامات اخیر تجاوزکارانه و توقیف‌های دزدان دریایی‌گونه (پیراسی استایل) را که توسط ایالات متحده علیه کشتی‌های تجاری ایران از جمله نفتکش‌های «ام/تی تیفانی» و «ام/تی مجستیک» انجام شده، و همچنین سرقت و مصادره محموله‌های آن‌ها را، به شدیدترین وجه ممکن محکوم می‌کند. این اقدامات که بر اساس ادعاهای یک‌جانبه و تحت پوشش اجرای قوانین داخلی انجام شده‌اند، نقض آشکار حقوق بین‌الملل و حمله‌ای عمیقاً خطرناک به تجارت قانونی بین‌المللی دریایی محسوب می‌شوند. وکیل دادگستری آمریکا در بیانیه‌ای عمومی که در ۲۷ آوریل در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر سابق) منتشر کرد، این توقیف‌ها و به دنبال آن دزدیدن ۳.۸ میلیون بشکه نفت ایران را تأیید نمود.

چنین رفتاری نه تنها غیرقانونی است، بلکه از منظر ایمنی و امنیت دریایی عمیقاً بی‌ثبات‌کننده می‌باشد. دخالت مسلحانه در امور کشتی‌های تجاری غیرنظامی، سوارشدن اجباری به کشتی در دریا، توقیف کشتی‌ها و محموله‌ها، و استفاده یا تهدید به زور علیه ناوبری تجاری، دریانوردان را به خطر انداخته، اعتماد به ایمنی و قابلیت پیش‌بینی کشتیرانی را تضعیف کرده و خطرات جدی برای صاحبان کشتی‌ها، اپراتورها، شرکت‌های بیمه و ذی‌نفعان محموله ایجاد می‌کند. در منطقه‌ای که برای کشتیرانی بین‌المللی حیاتی است، این اقدامات خطر و بی‌ثباتی کاملاً غیرضروری را وارد عملیات دریایی غیرنظامی می‌کند.

این بی‌قانونی، نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد است که تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌المللی را ممنوع می‌کند و دقیقاً در تعریف «اقدام تجاوزکارانه» طبق قطعنامه ۳۳۱۴ (۱۹۷۴) مجمع

عمومی سازمان ملل متحد قرار می‌گیرد؛ آن قطعنامه در ماده ۳ (بند ج)، محاصره بنادر یا سواحل یک دولت توسط نیروهای مسلح دولت دیگر را به عنوان یک اقدام تجاوزکارانه شناسایی می‌کند. بنابراین، اقدام قهرآمیز معطوف به دسترسی دریایی، ناوگان تجاری و تجارت دریایی یک دولت باید با نهایت جدیت تلقی شود.

این تحولات همچنین به دغدغه‌های اصلی سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO) مربوط می‌شود. طبق ماده ۱ کنوانسیون IMO، این سازمان موظف به ترویج ایمنی دریایی و کارایی ناوبری و همچنین تشویق حذف اقدامات تبعیض‌آمیز و محدودیت‌های غیرضروری مؤثر بر کشتیرانی در تجارت بین‌المللی است. دخالت مسلحانه در کشتیرانی تجاری غیرنظامی، همراه با اختلال قهری در تجارت قانونی دریایی، آشکارا با این اهداف ناسازگار است.

تلاش برای معرفی این اقدامات به عنوان اقدامات اجرایی داخلی نمی‌تواند ماهیت واقعی آن‌ها را تغییر دهد. توسل به ترتیبات یک‌جانبه داخلی نمی‌تواند توقیف‌های دزدان دریایی‌گونه کشتی‌های تجاری خارجی، مصادره محموله‌ها یا دخالت قهری در تجارت قانونی دریایی را توجیه کند. چنین رفتاری در ذات و در عمل، اجبار غیرقانونی و تهدیدی مستقیم برای ایمنی، امنیت و تمامیت کشتیرانی بین‌المللی به شمار می‌رود و در عین حال رویه‌ای خطرناک ایجاد می‌کند که حاکمیت قانون را در سطح بین‌المللی به شدت تضعیف می‌نماید.

لذا مقتضی می‌دانم که این نامه به عنوان سند رسمی سازمان (IMO) منتشر شده و بنا به مقتضیات به طور شایسته در مواد مرتبط این سازمان در مورد حوادث دریایی مؤثر بر منطقه منعکس شود.

جمهوری اسلامی ایران کلیه حقوق خود را طبق حقوق بین‌الملل در قبال این اقدامات غیرقانونی و پیامدهای آن‌ها محفوظ می‌دارد. ایالات متحده مسئولیت کامل بین‌المللی را در قبال پیامدهای جدی چنین رفتاری برای ایمنی دریایی، ثبات منطقه‌ای و کشتیرانی قانونی بین‌المللی بر عهده دارد.

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

علی موسوی
سفیر و نماینده دائم
جمهوری اسلامی ایران
نزد IMO

نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد ادعاهای امارات متحده عربی علیه ایران، ۷ می ۲۰۲۶

سفارت جمهوری اسلامی ایران

به نام خداوند متعال

شماره: ۲۸۹۳۳۶۶/ ۲۱۸۱
۷ می ۲۰۲۶

جناب آقای آرسنیو دومینگوئز
دبیرکل سازمان بین‌المللی دریانوردی
سازمان بین‌المللی دریانوردی،
۴ آلبرت امبانکمنت، لندن SE1 7SR

موضوع:ابلاغیه جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به ابلاغیه امارات متحده عربی که تحت نامه اداری IMO شماره ۵۱۷۳ در مورد موضع اصولی ایران در خصوص ایمنی و امنیت ناوبری دریایی در تنگه هرمز منتشر شده است.

عالیجناب،

افتخار دارم به نمایندگی از دولت جمهوری اسلامی ایران، ابلاغیه زیر را در پاسخ به ابلاغیه امارات متحده عربی که تحت نامه اداری IMO شماره ۵۱۷۳ در مورد موضع اصولی ایران در خصوص ایمنی و امنیت ناوبری دریایی در تنگه هرمز منتشر شده است، محضرتان ارسال دارم.

جمهوری اسلامی ایران اعتراض شدید خود را نسبت به ابلاغیه امارات متحده عربی که تحت نامه اداری IMO شماره ۵۱۷۳ در مورد موضع اصولی ایران در خصوص ایمنی و امنیت ناوبری دریایی در تنگه هرمز منتشر شده است، ابراز داشته و اتهامات مذکور در آن را بی‌اساس و بی‌پایه قاطعانه رد می‌کند

اعتراضات مکرر مطرح‌شده از سوی امارات متحده عربی نمی‌تواند وضعیت موجود جنگ، و همچنین نقش انکارناپذیر آن کشور را در اقدامات خصمانه تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل نفی کند. با این حال، امارات متحده عربی با پنهان

کردن حقایق موجود در مورد نحوه آغاز جنگ و اقدامات تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران، به دنبال جلوگیری از اعمال حق ذاتی دفاع مشروع ایران بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد و اتخاذ تدابیر لازم و متناسب در این زمینه است.

حملات مذکور در نقض آشکار بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور بوده و با اصول و قواعد حقوق بین‌الملل، صلح و امنیت مغایرت دارد. این حملات تمامیت ارضی و حاکمیت ملی جمهوری اسلامی ایران را نقض کرده و نظم عمومی و زندگی غیرنظامیان را به مخاطره انداخته است. وابستگی عملیاتی و لجستیکی متجاوزان به این آبراه، به ویژه از طریق استفاده از پایگاه‌های مستقر در منطقه برای اقدامات تجاوزکارانه و ارتکاب جنایات جنگی علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، ارتباط مستقیم بین تهدیدات امنیتی حاکم و عملکرد تنگه را تشدید کرده و مدیریت آن توسط دولت ساحلی را اجتناب‌ناپذیر ساخته است.

لازم به یادآوری است که امارات متحده عربی ادعای دفاع از آزادی دریانوردی و محکومیت حملات را دارد، در حالی که به استناد مکاتبات متعدد قبلی خطاب به امارات متحده عربی و همچنین مکاتبات ثبت‌شده در سازمان ملل، خود این کشور علیه جمهوری اسلامی ایران مرتکب تجاوز شده است، از جمله با در اختیار گذاشتن قلمرو خشکی و حریم هوایی خود به متجاوزان برای حملات نظامی. چنین رفتاری مطابق با ماده ۳ قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد شماره ۳۳۱۴ در مورد تعریف تجاوز، مصداق یک اقدام تجاوزکارانه است. بدین ترتیب، امارات متحده عربی به تجاوز علیه ایران، گسترش درگیری در منطقه و تبدیل تنگه هرمز به میدان نبرد کمک کرده است.

با توجه به این واقعیت، جمهوری اسلامی ایران با استناد به ماده ۵۱ منشور ملل متحد و در اعمال حق ذاتی دفاع مشروع خود، مجموعه‌ای از تدابیر لازم و احتیاطی را برای جلوگیری از سوءاستفاده متجاوزان و حامیانشان از تنگه هرمز برای پیشبرد عملیات خصمانه علیه ایران اتخاذ کرده است.

دولت جمهوری اسلامی ایران همچنین یادآور می‌شود که ایران طرف کنوانسیون ۱۹۸۲ ملل متحد در مورد حقوق دریاها نیست و هنگام امضای این سند، صراحتاً موضع خود مبنی بر عدم پذیرش ماهیت عرفی رژیم عبور ترانزیتی را اعلام کرده است. شواهد رسمی و مستمر موضع و رویه ایران، از جمله اعلامیه ثبت شده ایران در مجموعه معاهدات سازمان ملل در زمان امضا و همچنین قوانین داخلی ایران از جمله قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان مصوب ۱۳۷۲، عدم پذیرش رژیم عبور ترانزیتی را در چارچوب حقوقی ایران تأیید می‌کند. هرگونه تلاش برای تحمیل تعهدات معاهده‌ای بر یک کشور غیرعضو، برخلاف اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل از جمله اصل نسبی بودن معاهدات است.

علاوه بر این، خود امارات متحده عربی طرف کنوانسیون نیست و حقی برای استناد به آن علیه ایران ندارد. با این وجود، تأکید می‌شود که تنگه هرمز بسته نشده است و تردد از طریق تنگه در چارچوب اعمال حق ذاتی دفاع مشروع و مطابق با تدابیر احتیاطی و ایمنی اتخاذشده با توجه به درگیری مسلحانه جاری و تهدیدات امنیتی موجود ادامه دارد.

همچنین باید توجه داشت که از زمان آغاز حملات علیه ایران، خسارات قابل توجهی به زیرساخت‌های بندری، تأسیسات غیرنظامی و تجهیزات جستجو و نجات دریایی ایران وارد شده است. این حملات همچنین منجر به جراحت و مرگ بسیاری از دریانوردان ایرانی شده است. این خسارات نه تنها فعالیت‌های اقتصادی و تجاری را مختل کرده، بلکه ظرفیت ایران را برای پاسخگویی به حوادث دریایی و ارائه خدمات جستجو و نجات در دریا کاهش داده است.

در این شرایط، تأکید یک‌جانبه و مغرضانه بر آزادی دریانوردی، بدون توجه به وضعیت موجود جنگ و در حالی که عملاً دولت ساحلی تنگه را محکوم و از توانایی دفاع از خود محروم می‌کند، نادیده گرفتن حقایق میدانی است. معکوس جلوه دادن جایگاه قربانی و متجاوز و انکار حق دولتی که با تهدیدی حیثیتی مواجه است برای دفاع از حاکمیت و تمامیت ارضی خود، رویکردی کاملاً سیاسی و غیربی‌طرفانه است. چنین رویکردی تنها به تضعیف عدالت و تشدید بیشتر تنش‌ها در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی کمک خواهد کرد.

دولت جمهوری اسلامی ایران مقتضی می‌داند که این ابلاغیه در اختیار کلیه کشورهای عضو IMO، سازمان‌های بین‌دولتی و سازمان‌های غیردولتی دارای مقام مشورتی با IMO قرار گیرد.

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

سید علی موسوی
سفیر و نماینده دائم
جمهوری اسلامی ایران

نزد IMO

نامه سفیر ایران در لندن به سازمان بین‌المللی دریانوردی در مورد ادعاهای امارات متحده عربی علیه ایران، ۸ می ۲۰۲۶

شماره: ۲۸۹۳۷۷۱ /۲۱۸۱

۸ می ۲۰۲۶

جناب آقای آرسنیو دومینگوئز
دبیرکل سازمان بین‌المللی دریانوردی
سازمان بین‌المللی دریانوردی،
۴ آلبرت امبانکمنت، لندن SE1 7SR

عالیجناب،

به استحضار پیگیری نامه مورخ ۱ مه ۲۰۲۶ اینجانب در مورد اقدامات غیرقانونی ایالات متحده علیه کشتیرانی تجاری ایران، افتخار دارم توجه فوری شما را به یک وضعیت انسانی وخیم و به سرعت در حال وخامت‌تر جلب کنم که به طور مستقیم ایمنی، رفاه و جان خدمه نفتکش‌های ام/تی تیفانی و ام/تی مجستیک را تحت تأثیر قرار داده است.

طبق آخرین اطلاعات دریافتی، این دو نفتکش توسط نیروهای ایالات متحده در جریان عملیات محاصره دریایی که اخیراً اعلام شد، متوقف گردیدند – ظاهراً به دلیل ظن حمل محموله مرتبط با جمهوری اسلامی ایران. خدمه آن‌ها بازداشت و سپس در شرایط آشکارا ناامن و غیرقابل قبول، به یدک‌کش «پلیکان مارول» (شماره ثبت ۱۱۳۶۶۸۶) منتقل شدند.

این یدک‌کش در حال حاضر حدود ۶۰ نفر از خدمه دو نفتکش از جمله ۲۰ تبعه ایرانی را حمل می‌کند. گزارش شده است که این افراد از زمان توقیف شناورها در دریا نگهداری شده‌اند و تاکنون مسافتی بیش از ۱۲۰۰ مایل دریایی طی کرده‌اند، بدون اینکه دسترسی کافی به ابتدایی‌ترین مایحتاج زندگی داشته باشند. گزارش‌ها همچنین حاکی از آن است که نیروهای بازداشت‌کننده نتوانسته‌اند غذا و آب کافی فراهم کنند و تنها مقدار بسیار محدودی برنج برای تمام افراد حاضر در کشتی باقی مانده است. در صورت تأیید، چنین رفتاری معادل نادیده گرفتن شوکه‌کننده و غیرانسانی نسبت به رفاه، کرامت و بقای فیزیکی دریانوردانی است که در دریا تحت کنترل خارجی قرار گرفته‌اند.

وضعیت با اعمال محدودیت‌هایی بر حرکت یدک‌کش بیشتر تشدید شده است. طبق اطلاعات موجود، از حرکت این شناور به سمت سواحل مالزی جلوگیری شده و در عوض، تحت فشار نیروهای

آمریکایی مجبور به حرکت به سمت سنگاپور گردیده است. اکنون گزارش شده که این شناور تقریباً ۲۰۰ مایل دریایی از سنگاپور فاصله دارد، در حالی که اجازه پیاده شدن خدمه اخذ نشده و ویزا برای افراد مربوطه صادر نشده است. نتیجه این است که ده‌ها دریانورد در شرایطی روزافزون ناامیدانه در دریا سرگردان مانده‌اند، بدون راه‌حل بندر امن و در شرایطی که به زودی ممکن است منجر به پیامدهای فاجعه‌بار انسانی شود.

این وضعیت غیرقابل تحمل است و نقض آشکار قوانین و مقررات مربوط تعیین‌شده توسط IMO تلقی می‌شود. بازداشت و انتقال مستمر خدمه غیرنظامی در شرایط ناایمن، و به دنبال آن حبس طولانی‌مدت آن‌ها در دریا در شرایط کمبود شدید آب و غذا، توهینی فاحش به اساسی‌ترین ملاحظات انسانی است و مسائلی را مطرح می‌کند که مستقیماً به ایمنی جان انسان در دریا مرتبط است و زیربنای چارچوب IMO را تشکیل می‌دهد. هرگونه ادعای یک‌جانبه که توسط ایالات متحده مطرح شود، هیچ منطق اجرایی نمی‌تواند افشای دریانوردان غیرنظامی به گرسنگی، محرومیت و خطر در دریای آزاد را توجیه کند. چنین رفتار غیرقانونی، بی‌پروا، غیرانسانی و کاملاً ناسازگار با استانداردهای ابتدایی حاکم بر رفتار با افراد شاغل در کشتیرانی تجاری است.

بنابراین، جمهوری اسلامی ایران رفتار ایالات متحده در قبال خدمه ام/تی تیفانی و ام/تی مجستیک را به شدیدترین وجه ممکن محکوم کرده و ایالات متحده را به طور کامل در قبال بازداشت غیرقانونی آن افراد، انتقال ناایمن آنان، و خطرات جدی و فوری که هم‌اکنون با آن‌ها در کشتی پلیکان مارول مواجه هستند، مسئول می‌داند. مسئولیت هرگونه وخامت بیشتر در وضعیت آن‌ها، یا هرگونه آسیبی که در نتیجه این وضعیت تحمیلی و غیرقابل تحمل به ایشان وارد شود، کاملاً متوجه ایالات متحده است.

با توجه به فوق‌العاده فوری بودن موضوع و ظاهراً به پایان رسیدن ذخایر ضروری، به فوریت توجه جناب عالی و کشورهای عضو ذی‌ربط را به نیاز فوری به کمک‌های بشردوستانه از جمله تحویل سریع غذا و آب آشامیدنی، هرگونه کمک پزشکی لازم، و همچنین ترتیب دادن هرچه سریع‌تر پیاده‌شدن ایمن و تعیین تکلیف وضعیت خدمه آسیب‌دیده جلب می‌نمایم. همچنین مقتضی می‌دانم که این نامه به عنوان سند رسمی سازمان (IMO) منتشر شود.

عالیجناب، لطفاً مراتب نهایت احترام و تقدیر اینجانب را پذیرا باشید.

علی موسوی
سفیر و نماینده دائم
جمهوری اسلامی ایران
نزد IMO

یادداشت نمایندگی ایران در جده در مورد بیانیه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی، ۴ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی –جده

شماره: ۱۴۰۴-۳۳۹

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی (OIC) در جده، مراتب تقدیر و تشکر خود را به دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر (IPHRC) سازمان همکاری اسلامی تقدیم می‌دارد و مفتخر است مراتب زیر را به اطلاع برساند:

جمهوری اسلامی ایران ادعاهای مندرج در بیانیه IPHRC مورخ ۲ مارس ۲۰۲۶ در مورد ادعای "حملات ایران" علیه برخی از کشورهای عضو OIC را قاطعانه رد می‌کند. این ادعاها بی‌اساس، با انگیزه سیاسی و مغایر با تعهد دیرینه و مستند ایران به اصول حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی همه کشورها است.

جمهوری اسلامی ایران هیچ حمله مسلحانه‌ای را علیه کشورهای همسایه خود آغاز نکرده است. هرگونه اقدام دفاعی انجام شده توسط ایران کاملاً مطابق با منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حق ذاتی دفاع از خود مطابق با ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد بوده است.

نمایندگی دائم با شدیدترین عبارات یادآوری می‌کند که ترور بالاترین مقام سیاسی یک کشور – مانند حمله‌ای که علیه مقام معظم رهبری جمهوری اسلامی ایران توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل انجام شد – نقض جدی اصول اساسی حقوق بین‌الملل است. چنین عملی، ممنوعیت استفاده از زور طبق ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد را نقض می‌کند، حاکمیت و استقلال سیاسی کشورها را نقض می‌کند و با حق حیات که تحت اسناد بین‌المللی حقوق بشر، از جمله میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) محافظت می‌شود، مغایرت دارد. این اقدام همچنین به هسته نظم قانون اساسی و ثبات نهادی ایران ضربه می‌زند و تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی محسوب می‌شود.

نمایندگی دائم تأکید می‌کند که عاملان این اقدام، به همراه تمام کسانی که آن را برنامه‌ریزی، دستور، تسهیل، تأمین مالی یا به هر نحو دیگری آگاهانه در آن نقش داشته‌اند، مسئولیت جدی بین‌المللی دارند و باید به طور کامل و مؤثر پاسخگو باشند. این مسئولیت نه تنها شامل مهاجمان مستقیم می‌شود، بلکه شامل همدستان، حامیان و هر نهادی که پناهگاه امن، پشتیبانی یا محافظت فراهم می‌کند نیز می‌شود

بیانیه کمیسیون متأسفانه از اذعان به تهدیدات امنیتی جدی و مداومی که ایران و منطقه وسیع‌تر را در نتیجه اقدامات نظامی فرامنطقه‌ای، از جمله حملات گسترده اخیر که قلمرو ایران و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی را هدف قرار داده است، باز می‌دارد. این اقدامات صلح و امنیت منطقه‌ای را به شدت تضعیف کرده است. با نادیده گرفتن این علل ریشه‌ای و تمرکز گزینشی بر ایران، IPHRC با خطر انحراف از اصول عینیت، بی‌طرفی و گزینشی عمل کردن - که برای اعتبار آن به عنوان یک مکانیسم حقوق بشر ضروری است، مواجه می‌شود و ناخواسته به جای تقویت گفتگو، کاهش تنش و وحدت، به قطبی شدن بیشتر در سازمان همکاری اسلامی کمک می‌کند.

نمایندگی دائم ابراز تاسف عمیق می‌کند که در حالی که IPHRC به سرعت و با قاطعیت به ادعاهای بی‌اساس علیه ایران واکنش نشان داد، در مورد تجاوز هوایی مشترک ایالات متحده و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران سکوت کرده است. این تجاوز عملاً به آغاز یک درگیری مسلحانه جدید علیه یکی از کشورهای عضو بنیانگذار سازمان همکاری اسلامی منجر شده است و شامل بمباران یک مدرسه ابتدایی دخترانه در میناب، استان هرمزگان، که منجر به کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از دانش‌آموزان جوان و معلمان آنها شد، می‌شود.

حمله عمدی به یک مدرسه غیرنظامی کاملاً قابل شناسایی، که دور از هرگونه منطقه جنگی واقع شده است، نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه است و ممکن است به عنوان جنایت جنگی محسوب شود. عدم محکومیت صریح این جنایت توسط کمیسیون حقوق بشر اسلامی (IPHRC) خطر ایجاد استانداردهای دوگانه را به همراه دارد و اصول جهان‌شمولی، بی‌طرفی و عدم گزینشی بودن را که برای مأموریت و مشروعیت کمیسیون ضروری هستند، تضعیف می‌کند.

هیئت دائم همچنین نگرانی عمیق خود را ابراز می‌کند که برخی از کشورهای عضو مسلمان به قدرت‌های فرامنطقه‌ای اجازه داده‌اند تا از قلمرو، حریم هوایی و تأسیسات نظامی خود به عنوان سکویی برای حملات مسلحانه علیه یک کشور مسلمان دیگر و یک کشور عضو بنیانگذار سازمان همکاری اسلامی استفاده کنند. چنین تسهیلی، که آشکارا با اصول همبستگی اسلامی و حسن همجواری در تضاد است، مستقیماً به تجاوز غیرقانونی و کشتار غیرنظامیان بی‌گناه، از جمله کودکان مدرسه‌ای، کمک می‌کند. همچنین نقض جدی تعهدات کشورها تحت منشور سازمان ملل متحد و منشور سازمان همکاری اسلامی مبنی بر خودداری از کمک به استفاده از زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی کشورهای عضو دیگر است

با توجه به موارد فوق، جمهوری اسلامی ایران با احترام اما قاطعانه از کمیسیون حقوق بشر اسلامی (IPHRC) درخواست می‌کند:

الف) بیانیه ۲ مارس ۲۰۲۶ خود را بررسی و اصلاح کند تا اطمینان حاصل شود که منعکس کننده یک ارزیابی عینی، مبتنی بر شواهد و از نظر قانونی معتبر است؛ و

ب) فوراً حملات ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران، از جمله حمله به مدرسه دخترانه میناب را به طور علنی محکوم کند.

نمایندگی دائم همچنین از کمیسیون دعوت می‌کند تا قبل از صدور بیانیه‌های عمومی بیشتر در مورد موضوعاتی که پیامدهای قابل توجهی برای صلح و امنیت منطقه‌ای دارند، با مقامات مربوطه ایرانی، از جمله از طریق سازوکارهای ساختارمند اشتراک‌گذاری اطلاعات، مشورت مستقیم داشته باشد.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از این فرصت استفاده می‌کند تا مراتب احترام و توجه خود را به دبیرخانه کمیسیون مستقل حقوق بشر (IPHRC) تجدید کند.

جده، ۴ مارس ۲۰۲۶

رونوشت:

همه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی

نامه نماینده دائم ایران در سازمان همکاری اسلامی به دبیرکل این سازمان، ۵ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی – جده

شماره: ۳۳۴-۱۴۰۴

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی (OIC) در جده، مراتب قدردانی خود را به دبیرخانه کل OIC تقدیم می‌دارد و مایل است مراتب تاسف عمیق خود را در مورد بیانیه صادر شده توسط دبیرخانه کل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ با عنوان "دبیرخانه OIC محکومیت خود را از هدف قرار دادن کشورهای عضو با موشک‌های بالستیک توسط ایران ابراز می‌کند" ابراز کند.

به دنبال استفاده بی‌دلیل از زور علیه جمهوری اسلامی ایران توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده – که منجر به کشته شدن مقامات ارشد سیاسی و نظامی و همچنین شهروندان غیرنظامی، از جمله بیش از ۱۵۰ دختر دانش‌آموز شد – جمهوری اسلامی ایران، مطابق با حق ذاتی دفاع از خود مندرج در ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد، پاسخی دقیق، هدفمند و متناسب علیه پایگاه‌های نظامی ایالات متحده در منطقه انجام داد.

با توجه به ماموریت محول شده به سازمان با توجه به جایگاه سازمان همکاری اسلامی تحت منشور آن، انتظار می‌رفت که در مواجهه با تجاوز بازیگران خارجی علیه یکی از کشورهای عضو بنیانگذار آن، سازمان همکاری اسلامی موضعی اصولی اتخاذ کند و چنین نقض آشکار قوانین بین‌المللی را محکوم کند و فوراً اقدامات سیاسی و دیپلماتیک لازم را در حمایت و همبستگی با جمهوری اسلامی ایران آغاز کند. بنابراین جای تأسف است که دبیرخانه کل، با نادیده گرفتن مفاد مربوطه در منشور سازمان همکاری اسلامی – به ویژه ماده ۱۹ – نه تنها از انجام این مسئولیت خودداری کرد، بلکه به شیوه‌ای عجولانه و غیرحرفه‌ای، بیانیه‌ای صادر کرد که اعمال حق مشروع ایران برای دفاع از خود در برابر متجاوزی را که متأسفانه پایگاه‌های نظامی آن در قلمرو برخی از کشورهای منطقه خلیج فارس قرار دارد، محکوم می‌کرد.

این بیانیه بلافاصله پس از حمله مسلحانه وحشیانه علیه جمهوری اسلامی ایران صادر شد. متأسفانه فاقد عناصر واقعی ضروری لازم برای ارزیابی عینی و منصفانه از وضعیت است.

نه به حمله مسلحانه اولیه بی‌دلیل علیه ایران اشاره می‌کند و نه حق ذاتی ایران برای دفاع از خود، همانطور که به صراحت در ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد به رسمیت شناخته شده است.

به همان اندازه، در این بیانیه هیچ اشاره‌ای به اصل تثبیت‌شده‌ای که هیچ کشوری نمی‌تواند اجازه دهد از قلمرو آن برای اقدامات تجاوزکارانه علیه کشور دیگری استفاده شود، وجود ندارد.

با عدم پرداختن به زمینه حمله مسلحانه اولیه، چارچوب قانونی قابل اجرا در ماده ۵۱ و تعهدات مربوطه در مورد استفاده از قلمرو برای عملیات خصمانه، این بیانیه روایتی گزینشی را اتخاذ می‌کند که منعکس کننده واقعیت کامل حقوقی و واقعی نیست.

چنین رویکردی، یکپارچگی و اعتبار دبیرخانه کل را به خطر می‌اندازد و با متن و روح منشور سازمان همکاری اسلامی که تعهد سازمان را به تقویت وحدت و همبستگی بین مردم مسلمان و کشورهای عضو تأیید می‌کند، مغایرت دارد.

بنابراین، ضروری است که دبیرخانه کل، در راستای حفظ شخصیت بین‌المللی خود، نهایت بی‌طرفی، حرفه‌ای‌گری و احتیاط را اعمال کند و از مواضعی که ممکن است باعث ایجاد برداشت تبعیض بین کشورهای عضو شود - به ویژه در مواردی که دارای ابعاد پیچیده و حساس هستند - خودداری کند. هیئت دائمی همچنین انتظار دارد که دبیرخانه کل اقدامات مناسبی را برای موضع خود را اصلاح کرده و اقدام تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران را محکوم کند.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از این فرصت استفاده می‌کند تا مراتب احترام خود را به دبیرخانه کل سازمان همکاری اسلامی تجدید کند.

جده، ۱

دبیرخانه کل سازمان همکاری اسلامی جده

رونوشت:

'جناب آقای حسین ابراهیم طه، دبیرکل سازمان همکاری اسلامی

'جناب آقای یوسف محمد الضبیعی، معاون دبیرکل

'جناب آقای سفیر سمیر بکر دیاب، معاون دبیرکل در امور فلسطین و قدس

'جناب آقای سفیر طارق بخیت، معاون دبیرکل در امور بشردوستانه، اجتماعی و فرهنگی

یادداشت اعتراضی نمایندگی دائم ایران در جده در مورد حملات متجاوزان به مخازن سوخت، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی – جده

شماره: ۱۴۰۴-۳۴۵

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی (OIC) در جده، مراتب تقدیر خود را به دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر (IPHRC) سازمان همکاری اسلامی تقدیم می‌دارد و مفتخر است که توجه فوری آن را به پیامدهای وخیم زیست‌محیطی ناشی از تجاوز نظامی مداوم رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در شب ۷ مارس ۲۰۲۶ جلب کند.

هواپیماهای جنگنده متجاوز حملات سنگینی را علیه چندین تأسیسات ذخیره‌سازی سوخت انجام دادند. انفجار در این تأسیسات مقادیر زیادی از ترکیبات خطرناک را آزاد کرد. این اقدامات نقض آشکار قوانین بین‌المللی، منشور سازمان ملل متحد و اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. هدف قرار دادن تأسیسات انرژی غیرنظامی، طبق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد و مطابق با تعریف تجاوز مندرج در قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، یک اقدام تجاوزکارانه آشکار است.

علاوه بر این، این حملات تهدیدی برای آلودگی گسترده هوا و آب، آسیب جبران‌ناپذیر به اکوسیستم‌های شکننده و پیامدهای جدی برای سلامت عمومی است که در تضاد مستقیم با اسناد بین‌المللی زیر است:

میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR): آلودگی شدید زیست‌محیطی که زندگی انسان را تهدید می‌کند با تعهدات دولت تحت ماده ۶ (حق حیات) مغایرت دارد.

میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR): طبق ماده ۱۲، دولت‌ها باید از آلودگی و تخریب محیط زیست جلوگیری کنند.

کنوانسیون حقوق کودک (CRC): تخریب شدید محیط زیست نقض حقوق کودکان است.

کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW): محیط زیست سالم پیش‌شرط سلامت و حقوق اقتصادی زنان است. کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD): به دلیل آسیب‌پذیری بیشتر افراد دارای معلولیت در برابر آلودگی و بلایا، اقدامات حفاظتی را الزامی می‌کند.

اعلامیه استکهلم (۱۹۷۲): اصل ۱، محیط زیست سالم را به عنوان یک حق اساسی بشر به رسمیت می‌شناسد.

اعلامیه ریو (۱۹۹۲): اصول پیشگیری و احتیاط مستلزم اجتناب از آسیب جدی به اکوسیستم‌ها و جوامع است.

کنوانسیون رامسر (۱۹۷۱): تخریب تالاب‌های حیاتی برای جوامع را ممنوع می‌کند.

کنوانسیون میراث جهانی (۱۹۷۲): تخریب میراث طبیعی و فرهنگی را ممنوع می‌کند.

کنوانسیون بازل (۱۹۸۹): جابجایی فرامرزی زباله‌های خطرناک که باعث آسیب جدی می‌شوند را محدود می‌کند.

کنوانسیون تنوع زیستی (CBD) (۱۹۹۲): کشورها را متعهد می‌کند که از کاهش تنوع زیستی که بر نسل‌های حال و آینده تأثیر می‌گذارد، جلوگیری کنند.

UNFCCC و پروتکل کیوتو: هدف، جلوگیری از تغییرات اقلیمی خطرناکی است که به حقوق اساسی آسیب می‌رساند. کنوانسیون ENMOD (۱۹۷۶): استفاده خصمانه از تکنیک‌های اصلاح محیط زیست که باعث آسیب گسترده، بلندمدت یا شدید می‌شوند را ممنوع می‌کند.

پروتکل الحاقی اول به کنوانسیون‌های ژنو (۱۹۷۷): ماده ۳۵(۳) روش‌های جنگی که باعث آسیب شدید، بلندمدت و گسترده به محیط زیست می‌شوند را ممنوع می‌کند.

در راستای اصول همبستگی اسلامی و تعهدات مندرج در منشور سازمان همکاری اسلامی، جمهوری اسلامی ایران از دبیرخانه IPHRC انتظار دارد که با موارد زیر موضع فعال و صریحی اتخاذ کند:

محکومیت علنی این عمل غیرقانونی و پیامدهای شدید بشردوستانه، زیست‌محیطی و حقوق بشری آن، با اشاره صریح به کنوانسیون‌های فوق‌الذکر.

حمایت و هماهنگی با تلاش‌های بین‌المللی مداوم، از جمله تلاش‌های آغاز شده توسط سازمان محیط زیست ایران در برابر سازمان‌های زیست‌محیطی سازمان ملل متحد و چندجانبه، برای ارزیابی، پیشگیری و جبران خسارات زیست‌محیطی ناشی از حملات.

آغاز یا حمایت از سازوکارهای حقیقت‌یابی مناسب و پیگیری پاسخگویی رژیم‌های متجاوز از طریق نهادهای حقوقی بین‌المللی مربوطه.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از این فرصت استفاده می‌کند تا مراتب احترام و توجهات فائقه خود را به دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر (IPHRC) تجدید کند.

جده،

دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر

یادداشت نمایندگی ایران در جده و ارسال گزارشی از تحولات مربوط به تجاوز نظامی متجاوزین علیه ایران، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در جده

قید فوریت

شماره: ۱۴۰۴-۳۴۷

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی(OIC) مراتب قدردانی خود را به نمایندگی‌های دائم کشورهای عضو در OIC و سفارتخانه‌های کشورهای عضو مسئول تعامل با این سازمان تقدیم می‌دارد و مفتخر است که گزارش وضعیت پانزده روزه در مورد اقدام نظامی غیرقانونی و بی‌دلیل ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران را بدین وسیله ارسال نماید.

گزارش فوق که توسط این نمایندگی تهیه شده ، شرحی به‌روز و واقعی از تحولات ناشی از اقدامات تجاوزکارانه جاری و پیامدهای وخیم آنها برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین برای حاکمیت و تمامیت ارضی یکی از کشورهای عضو بنیانگذار سازمان ارائه می‌دهد.

موجب امتنان نمایندگی دائم خواهد بود گزارش حاضر به اطلاع کشورهای عضو محترم رسانده شود و به عنوان یک سند رسمی سازمان منتشر گردد.

نمایندگی دائم اطمینان دارد که اطلاعات موجود در این گزارش مورد توجه کشورهای عضو محترم قرار خواهد گرفت و انتظار خود را ابراز می‌کند که کشورهای عضو در مواجهه با این اقدامات تجاوزکارانه غیرقانونی، حمایت و همبستگی خود را با جمهوری اسلامی ایران ابراز کنند. و همچنین نمایندگی دائم از کشورهای عضو می‌خواهد که اقدامات نظامی غیرقانونی انجام شده علیه جمهوری اسلامی ایران را محکوم کنند.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی با اغتنام از فرصت، مراتب احترام و قدردانی خود را به نمایندگی‌های دائم و سفارتخانه‌های کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی تجدید می نماید.

جده، ۱۶ مارس ۲۰۲۶

گزارش پانزده روزه در مورد اقدام نظامی غیرقانونی و بی‌دلیل رژیم علیه جمهوری اسلامی ایران

۱. خلاصه اجرایی

در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده و رژیم اسرائیل به طور مشترک حمله نظامی غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران انجام دادند. این تجاوز در حالی رخ داد که مذاکرات غیرمستقیم هسته‌ای بین ایران و ایالات متحده با میانجیگری دولت برادر سلطان‌نشین عمان در جریان بود.

دو روز پس از آغاز تجاوز، قرار بود طرفین در وین در مقر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) دیدار کرده تا بحث‌های فنی دقیقی را با هدف حل هرگونه ابهام باقی‌مانده در مورد ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران آغاز کنند. بنابراین، این حمله نمونه بارز دیگری از خیانت ایالات متحده به دیپلماسی و مذاکره با ایران بود.

در نقض آشکار اصول و قواعد اساسی حقوق بین‌الملل، از جمله منشور سازمان ملل متحد، هنجارهای حقوق بین‌الملل بشردوستانه و مصونیت مطلق روسای کشورها که در سطح بین‌المللی به رسمیت شناخته شده است، ایالات متحده و رژیم اسرائیل حمله نظامی گستاخانه‌ای را علیه دفتر و محل کار رهبر معظم انقلاب اسلامی انجام دادند.

این اقدام وحشیانه منجر به شهادت آیت‌الله سید علی حسینی خامنه‌ای، رهبر جمهوری اسلامی ایران، چند تن از اعضای خانواده ایشان - از جمله نوه ۱۴ ماهه ایشان - و همچنین تعدادی از مقامات ارشد نظامی و دفاعی شد.

در همان روز اول تجاوز، در تلاشی آشکار برای شکستن اراده و ایستادگی ملی مردم ایران، متجاوزان حمله‌ای بزدلانه، کور و نامتناسب به مدرسه دخترانه شجره طیبه در شهر میناب، واقع در استان هرمزگان در جنوب ایران انجام دادند. این حمله منجر به شهادت ۱۶۸ دختر دانش‌آموز ۷ تا ۱۲ ساله شد.

همزمان، یک مجتمع ورزشی در لامرد، استان فارس نیز هدف قرار گرفت که منجر به کشته شدن تعداد قابل توجهی از جوانان غیرنظامی و ورزشکاران شد. طبق گزارش‌ها، این حملات از خاک و حریم هوایی یکی از کشورهای منطقه انجام شده است.

مدل اولیه حملات ایالات متحده و اسرائیل در روزهای بعدی تجاوزات با بی‌توجهی کامل به اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه از جمله تمایز، تناسب و اقدامات احتیاطی ادامه یافت.

جنایات و اقدامات تجاوزکارانه‌ای که به طور مشترک و جداگانه توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل انجام شده، نقض فاحش حقوق بین‌الملل، به ویژه اصول حاکمیت، تمامیت ارضی و ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور مندرج در ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد است. این اقدامات همچنین هنجارهای

تعیین‌شده مربوط به مصونیت کامل سران کشورها را نقض کرده و تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس تجربیات قبلی خود در ژوئن ۲۰۲۵ - ضمن نشان دادن حسن نیت و جدیت در پیگیری راه‌حل‌های دیپلماتیک - سطح بالایی از آمادگی نظامی را برای جلوگیری از غافلگیری استراتژیک حفظ کرده بود.

بر این اساس، بلافاصله پس از تجاوز، نیروهای مسلح ایران عملیات دفاعی متناسب، قاطع، سنجیده و دقیقی را تحت عنوان «عملیات وعده صادق ۴» آغاز کردند که در راستای اعمال حق ذاتی و غیرقابل انکار ایران برای دفاع از خود تحت ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد و با رعایت کامل قوانین بین‌المللی از جمله قوانین بین‌المللی بشردوستانه و قوانین بین‌المللی دریایی بود.

این گزارش با هدف آگاه سازی تحولات عمده سیاسی، اجتماعی، نظامی و بشردوستانه در طول پانزده روز اول تجاوز مشترک ایالات متحده و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله جنبه‌هایی از درگیری که در روایت‌های رسانه‌های جریان اصلی بین‌المللی سرکوب شده و در نتیجه پوشش محدودی دریافت کرده‌اند، تهیه شده است.

۲. تحولات سیاسی و اجتماعی کلیدی

پس از تجاوز نظامی مشترک ایالات متحده و رژیم اسرائیل و شهادت رهبر معظم انقلاب اسلامی به همراه چندین مقام ارشد نظامی، دفاعی و امنیتی، نظام سیاسی و ساختارهای حکومتی ایران به طور کامل عملیاتی باقی ماند.

از طریق سازوکارهای قانونی مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با حمایت گسترده مردم ایران، شورای موقت رهبری مسئولیت مدیریت کشور را بر عهده گرفت.

طبق قانون اساسی، این شورا متشکل از: رئیس جمهور، رئیس قوه قضائیه و یکی از فقهای ارشد شورای نگهبان

این شورا دستورالعمل‌های لازم را برای تضمین تداوم حکومت و مدیریت اقدامات جنگی در غیاب رهبر معظم انقلاب صادر کرد. فرماندهان نظامی جدید بلافاصله برای تضمین تداوم ساختار دفاعی منصوب شدند.

پس از آن، علیرغم شرایط جنگی و تلاش‌های ایالات متحده و رژیم اسرائیل برای ایجاد اختلال در روند انتقال رهبری، مجلس خبرگان برای انتخاب رهبر جدید انقلاب اسلامی تشکیل جلسه داد.

پس از بررسی‌های کامل مطابق با معیارهای قانون اساسی برای رهبری، مجلس آیت‌الله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای را به عنوان سومین رهبر انقلاب اسلامی انتخاب کرد.

این تصمیم با ابراز وفاداری سریع و گسترده اقشار مختلف جامعه ایران و جناح‌های سیاسی همراه بود.

رهبر جدید در اولین پیام خود خطاب به کشورهای منطقه اسلامی اظهار داشت:

"ایران با پانزده کشور همسایه مرز زمینی یا دریایی دارد و همواره به دنبال روابط گرم و سازنده با آنها بوده است. با این حال، سال‌هاست که دشمن به تدریج در برخی از این کشورها پایگاه‌های نظامی و مالی ایجاد کرده است تا سلطه خود را در منطقه تثبیت کند. در جریان تجاوز اخیر، برخی از این پایگاه‌ها مورد استفاده قرار گرفتند. همانطور که قبلاً هشدار داده شده بود، ایران فقط آن پایگاه‌های خاص را بدون حمله به خود کشورها هدف قرار داده است. در صورت لزوم، چنین اقداماتی ادامه خواهد یافت، اگرچه ایران همچنان به حفظ روابط دوستانه با همسایگان خود متعهد است و آنها را به بستن چنین پایگاه‌های خارجی تشویق می‌کند."

در این دوره، روز جهانی قدس، که در آخرین جمعه ماه مبارک رمضان برگزار می‌شود، در سراسر ایران با مشارکت گسترده شهروندان و مقامات ارشد در شهرها و روستاهای سراسر کشور گرامی داشته شد.

پس از تجاوز نظامی، تعداد زیادی از شهروندان ایرانی در تظاهرات همبستگی به میادین و خیابان‌های عمومی آمدند و به انسجام اجتماعی و تاب‌آوری نهادی کمک کردند.

علاوه بر این، تعداد قابل توجهی از ایرانیان ساکن خارج از کشور به کشور بازگشتند و اغلب با وجود شرایط دشوار، به ویژه در پاسخ به تلاش‌های بازیگران خارجی برای ترویج تجزیه ایران، از طریق زمینی سفر کردند.

۳. تحولات نظامی کلیدی: جدول زمانی

در اوایل صبح شنبه، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده و رژیم اسرائیل حمله نظامی تهاجمی را با هدف قرار دادن دفتر رهبر معظم انقلاب ایران آغاز کردند. این حمله منجر به شهادت رهبر معظم انقلاب، چندین فرمانده ارشد نظامی و اعضای خانواده ایشان شد.

هدف ظاهری این حمله، از بین بردن رهبری سیاسی و فرماندهی ایران و دستیابی به یک پیروزی استراتژیک سریع بود. با این حال، برخلاف محاسبات متجاوزان، این هدف محقق نشد. حملات هوایی بعدی توسط ایالات متحده و اسرائیل بر موارد زیر متمرکز بود:

پایگاه‌های امنیتی و انتظامی، ستادهای پلیس که با هدف ایجاد ناامنی و تحریک ناآرامی‌های داخلی طراحی شده بودند، تأسیسات مرزبانی در غرب ایران برای تسهیل نفوذ گروه‌های جدایی‌طلب و توانایی های دفاعی و موشکی بومی ایران

قابلیت‌های دفاعی ایران

در ۱ مارس ۲۰۲۶، رژیم اسرائیل سازمان صدا و سیما ایران را هدف قرار داد. دور دیگری از حملات به همان تأسیسات در ۲ مارس ۲۰۲۶ رخ داد که خسارات گسترده‌ای به بار آورد.

درخواست‌های بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل، مبنی بر ترغیب مردم ایران به حضور در خیابان‌ها و ایجاد ناآرامی با واکنش‌های منفی مردم ایران مواجه شد.

در عوض، بسیاری از شهروندان در فضاهای عمومی جمع شدند تا از تاب‌آوری ملی و ثبات نهادی حمایت کنند.

در همین حال، گروه‌های مقاومت در منطقه جبهه‌های جدیدی را علیه استعمار و امپریالیسم گشودند و نوعی بسیج خودجوش منطقه‌ای را به نمایش گذاشتند.

نهادهای نظامی و دفاعی ایران در طول درگیری، یک ساختار فرماندهی و کنترل انعطاف‌پذیر، غیرمتمرکز و قابل بقا را اتخاذ کردند.

استراتژی ایران علیه ایالات متحده شامل سه مرحله عملیاتی اصلی بود که با هدف از بین بردن معماری یکپارچه تهاجمی و دفاعی موشکی، راداری و هشدار زودهنگام ایالات متحده در غرب آسیا انجام شد:

خنثی‌سازی قابلیت‌های نظارتی با هدف قرار دادن رادارها و سیستم‌های نظارتی مستقر در پایگاه‌های منطقه‌ای ایالات متحده که به عنوان "چشم" رژیم اسرائیل عمل می‌کردند.

تضعیف سیستم‌های دفاع هوایی ایالات متحده با استفاده از تعداد زیادی پهپاد نسبتاً ارزان اما مؤثر، به ویژه شاهد ۱۳۶.

انجام حملات موشکی قدرتمند با استفاده از موشک‌های بالستیک و مافوق صوت علیه پایگاه‌های نظامی ایالات متحده، اهداف نظامی اسرائیل و تأسیسات مورد استفاده گروه‌های جدایی‌طلب که برای نفوذ به ایران آماده می‌شدند.

در پاسخ، ایالات متحده شروع به استقرار مجدد سیستم‌های دفاع موشکی تاد و پاتریوت از مناطق دیگر، از جمله آسیای جنوب شرقی و شبه جزیره کره، به غرب آسیا کرد. همچنین خارج از چارچوب‌های قانونی و رویه‌ای معمول، به انتقال تسلیحات جدید به اسرائیل روی آورد.

ایالات متحده همچنین تلاش کرد متحدان اروپایی - از جمله فرانسه، آلمان و بریتانیا - را برای ورود به جنگ متقاعد کند و طبق گزارش‌ها با گروه‌های جدایی‌طلب و تروریستی مانند پژاک وارد تعامل شد، علیرغم اینکه این گروه توسط خود ایالات متحده به عنوان یک سازمان تروریستی در فهرست قرار گرفته است. بنا به گزارش‌ها، جلسات اضطراری بین مقامات آمریکایی و پیمانکاران بزرگ دفاعی، از جمله لاکهید مارتین، برای تسریع تولید سلاح و مهمات برگزار شده است.

تحولات دیگر شامل عملیات ادعایی پرچم دروغین، از جمله حملات در نخجوان در جمهوری آذربایجان و ترکیه، با هدف دستکاری در برداشت‌های منطقه‌ای بود.

مقامات آمریکایی همچنین به دروغ ادعا کردند که روسیه اطلاعاتی در مورد محل استقرار نیروهای آمریکایی در منطقه به ایران ارائه داده است.

گزارش‌ها همچنین حاکی از جلساتی بین افسران نظامی فرانسه و گروه‌های جدایی‌طلب در اربیل عراق با هدف برنامه‌ریزی عملیات علیه ایران بود.

دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، علناً اظهار داشت که احتمال تغییر نقشه ایران را نمی‌توان رد کرد و از برنامه‌های بالقوه برای حمله زمینی خبر داد - گزینه‌ای که مقامات ایرانی آن را از نظر استراتژیک نامطلوب و از نظر عملیاتی برای ایالات متحده بسیار پرهزینه ارزیابی کردند.

با وجود برخی موفقیت‌های تاکتیکی که توسط متجاوزان ادعا شده است، هم ایالات متحده و هم اسرائیل در تبدیل این دستاوردهای تاکتیکی به نتایج استراتژیک با مشکل قابل توجهی روبرو بوده‌اند، که عمدتاً به دلیل محاسبات اشتباه در مورد نظام سیاسی ایران و تاب‌آوری جامعه ایران است.

تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران در نطنز، که تحت پادمان کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فعالیت می‌کرد، در ۲ و ۳ مارس ۲۰۲۶ هدف حملات اسرائیل قرار گرفت.

در طول این درگیری:

طبق گزارش‌ها، سه هواپیمای F-۱۵ آمریکایی و حداقل هفت تانکر سوخت‌رسانی هوایی سرنگون شدند.

ایران به بیش از چهارده پایگاه نظامی ایالات متحده در منطقه حمله کرد. یک حمله موشکی به ناو هواپیمابر آبراهام لینکلن ایالات متحده، این کشتی را مجبور به عقب‌نشینی از منطقه عملیاتی کرد.

نیروهای ایرانی یک پهپاد سالم هرمس-۹۰۰ اسرائیلی را به غنیمت گرفتند.

ایالات متحده بعداً با استفاده از بمب‌افکن‌های استراتژیک B-۲ حملاتی را علیه صنعت دفاع موشکی ایران انجام داد.

با کمرنگ شدن انتظار پیروزی سریع، حملات به طور فزاینده‌ای زیرساخت‌های غیرنظامی، از جمله بیمارستان‌ها، مناطق مسکونی و خدمات عمومی را هدف قرار دادند. حملات همچنین به انبارهای حاوی لوازم پزشکی و شیر خشک نوزاد اصابت کرد و نگرانی‌هایی را در مورد نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه به وجود آورد.

طبق گزارش‌ها، تقریباً ۶۰ مکان تاریخی و فرهنگی ثبت شده در یونسکو آسیب دیده‌اند که اعتراض یونسکو را برانگیخته است.

بنابر گزارش‌ها، بنادر مسافربری و تأسیسات گردشگری در جزایر جنوبی ایران نیز هدف قرار گرفتند

حملات عمده به زیرساخت‌های غیرنظامی شامل موارد زیر بود:

فرودگاه مهرآباد

تاسیسات آب شیرین کن جزیره قشم

پالایشگاه‌های نفت در نزدیکی تهران و کرج

رئیس جمهور ترامپ همچنین تهدید کرد که شبکه برق ایران را به طور کامل قطع خواهد کرد و تنش‌ها را بیشتر تشدید کرد.

حمله به یک نفتکش ایرانی منجر به آن شد که ایران با هدف قرار دادن یک نفتکش آمریکایی تحت آنچه مقامات ایرانی آن را سیاست بازدارندگی "چشم در برابر چشم" توصیف کردند، پاسخ دهد.

حمله ایالات متحده به جزیره خارک، پایانه اصلی صادرات نفت ایران، به عنوان نشانه‌ای از ناامیدی فزاینده از عدم پیروزی سریع و نگرانی از طولانی شدن جنگ تفسیر شد. این حمله به افزایش شدید قیمت جهانی نفت منجر شد.

این تحولات تهدیدات جدی برای امنیت انرژی، ناوبری دریایی و ثبات اقتصادی جهانی ایجاد کرده است

۴. حوادث قابل توجه

۴.۱ حمله به مدرسه ابتدایی دخترانه شجره طیبه (میناب)

طبق گزارش‌ها، در مرحله اولیه درگیری ها ، حمله موشکی مدرسه دخترانه شجره طیبه در شهر بندری میناب، واقع در استان هرمزگان در جنوب ایران را هدف قرار داد.

طبق گزارش‌های رسمی، این حمله منجر به کشته شدن ۱۶۸ دختر دانش‌آموز بین هفت تا دوازده سال و همچنین چندین نفر از اعضای کادر آموزشی شد. اطلاعات موجود نشان می‌دهد که محوطه مدرسه دو بار در فاصله کوتاهی مورد حمله قرار گرفته است. این حمله غیرقانونی نقض آشکار اسناد بین‌المللی مربوطه، به ویژه کنوانسیون حقوق کودک، اعلامیه حقوق کودک ژنو مصوب ۱۹۲۴ و اعلامیه حقوق کودک مصوب مجمع عمومی در سال ۱۹۵۹ بود. نهاد زنان سازمان ملل متحد و کمیته کارشناسان سازمان ملل متحد این حمله موشکی را محکوم کرده و خواستار تحقیقات مستقل شدند.

مؤسسات آموزشی طبق قوانین بین‌المللی بشردوستانه، اهداف غیرنظامی محسوب می‌شوند و از حمایت برخوردارند. هدف قرار دادن چنین تأسیساتی نقض جدی اصول تمایز و تناسب است.

۴.۲ حمله به کشتی آموزشی نیروی دریایی ایران، ایرینس دنا

یک کشتی آموزشی نیروی دریایی ایران، ایرینس دنا، هنگام بازگشت از رزمایش‌های دریایی چندملیتی به میزبانی هند، هنگام حرکت در آب‌های بین‌المللی نزدیک سواحل سریلانکا توسط یک زیردریایی مورد حمله قرار گرفت.

گزارش‌های اولیه نشان می‌دهد که:

۱۰۴ ملوان مفقود و ۷۸ ملوان زخمی شده‌اند که ۳۲ نفر از آنها به شدت مجروح شده‌اند. پیش از این حادثه، این کشتی در رزمایش‌های دریایی با حضور نمایندگان بیش از ۷۰ کشور، از جمله نیروی دریایی ایالات متحده، شرکت کرده بود.

این حادثه نشان‌دهنده یک اتفاق نادر در تاریخ دریایی مدرن است که در آن یک زیردریایی ظاهراً یک کشتی سطحی را در حین ناوبری در زمان صلح در آب‌های بین‌المللی غرق کرده است. چنین حمله‌ای، نقض جدی هنجارهای امنیت دریایی و قوانین درگیری در زمان صلح محسوب می‌شود.

رئیس جمهور ایالات متحده - که خود را نامزد جایزه صلح نوبل معرفی کرده است - ظاهراً حمله به کشتی نیروی دریایی ایران را اقدامی "برای سرگرمی" توصیف کرد، اظهار نظری که نگرانی‌های بین‌المللی را در مورد رفتار و نیت متجاوز افزایش داد.

۴.۳ حمله به مجموعه ورزشی لامرد

طبق گزارش‌ها، یک مرکز ورزشی در لامرد، استان فارس، نیز در مراحل اولیه درگیری هدف قرار گرفت

طبق گزارش‌های موجود، این حمله منجر به کشته شدن بیش از پانزده غیرنظامی، از جمله ورزشکاران و تماشاگران حاضر در محل حادثه، شد.

مراکز تفریحی و ورزشی غیرنظامی، اماکن محافظت شده تحت قوانین بین‌المللی بشردوستانه هستند، مگر اینکه برای اهداف نظامی استفاده شوند.

هیچ مدرکی ارائه نشده است که نشان دهد این مرکز در زمان حمله، وضعیت غیرنظامی خود را از دست داده است.

۴.۴ حمله به مراکز درمانی

طبق گزارش‌ها، در روز دوم درگیری، چندین مرکز درمانی و بشردوستانه مورد حمله قرار گرفتند، از جمله:

بیمارستان گاندی در تهران

بیمارستان خاتم الانبیاء و همچنین سایر بیمارستان‌ها در اهواز و سایر شهرهای ایران

تأسیسات و اماکن متعلق به جمعیت هلال احمر ایران

طبق قوانین بین‌المللی بشردوستانه، مراکز درمانی، پرسنل مراقبت‌های بهداشتی و سازمان‌های بشردوستانه از حمایت ویژه‌ای برخوردارند و ممکن است هدف قرار نگیرند، مگر اینکه خارج از عملکرد بشردوستانه خود استفاده شوند. حمله گزارش شده باعث ابراز نگرانی سازمان‌های بین‌المللی بهداشت شد و نقض کنوانسیون‌های ژنو و هنجارهای عرفی بشردوستانه را برجسته کرد.

این حملات گزارش شده باعث ابراز نگرانی برخی از نهادهای بهداشتی بین‌المللی شد.

۵، طرح‌های منطقه‌ای، محاسبات اشتباه

تعدادی از ناظران و تحلیلگران منطقه‌ای، کمپین نظامی فعلی را بخشی از یک تلاش استراتژیک گسترده‌تر برای تغییر شکل نظم در غرب آسیا با ایجاد تسلط گسترده‌تر اسرائیل در سراسر منطقه تفسیر می‌کنند. در این زمینه، برخی از تحلیلگران، اسرائیل را به عنوان ایفاکننده نقشی محوری در معماری امنیتی منطقه‌ای همسو با ایالات متحده می‌دانند که برای تقویت منافع استراتژیک آمریکا و حفظ تعادل مطلوب قدرت طراحی شده است.

در طول درگیری، برخی از اظهارات مقامات آمریکایی به اهمیت استراتژیک منابع عظیم نفت و گاز ایران اشاره داشته است و این امر گمانه‌زنی‌هایی را در میان ناظران برانگیخته است که کنترل بر دارایی‌های حیاتی انرژی ممکن است یکی از عوامل مؤثر بر پویایی ژئوپلیتیکی گسترده‌تر درگیری باشد

پیش از شروع خصومت‌ها، برخی ارزیابی‌ها نشان می‌داد که ایران و چندین بازیگر منطقه‌ای همسو با آن به دلیل عواملی مانند موارد زیر تضعیف شده‌اند:

تحریم‌های اقتصادی، فشارهای کلان اقتصادی و تنش‌های سیاسی داخلی.

به نظر می‌رسد این ارزیابی‌ها در ایجاد این تصور در میان برخی از سیاست‌گذاران نقش داشته است که حملات نظامی اولیه ممکن است به سرعت نظام سیاسی ایران را بی‌ثبات کرده و شرایطی را برای یک تغییر استراتژیک گسترده‌تر در منطقه ایجاد کند.

با این حال، بسیج سریع نیروهای مسلح ایران، همراه با تظاهرات عمومی گسترده همبستگی ملی و فعال شدن شبکه‌های متحد در سراسر منطقه، این فرضیات را به چالش کشید و تاب‌آوری ساختارهای سیاسی و امنیتی ایران را نشان داد.

۶. واکنش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی

چندین سازمان منطقه‌ای و بین‌المللی این تجاوز را محکوم کرده‌اند، از جمله:

سازمان همکاری شانگهای

سازمان همکاری اقتصادی

دبیر کل سازمان ملل متحد نیز حمله علیه ایران را محکوم کرده است.

در زمان تهیه این گزارش، سازمان همکاری اسلامی هیچ اقدام رسمی برای محکوم کردن حمله علیه یکی از کشورهای بنیانگذار عضو خود انجام نداده و همچنین سازوکارهای سیاسی و دیپلماتیک خود را در حمایت یا همبستگی با جمهوری اسلامی ایران فعال نکرده است.

۷، موارد عملیات پرچم دروغین

در طول دوره تجاوز، تعدادی گزارش و ادعا در مورد عملیات پرچم دروغین احتمالی منتشر شده است که به حوادثی اشاره دارد که ممکن است صحنه‌سازی شده یا به سایر بازیگران نسبت داده شود تا تشدید درگیری را توجیه کند. چنین عملیاتی، در صورت تأیید، نشان‌دهنده تلاش‌های عمدی برای دستکاری برداشت‌های تهدید منطقه‌ای و بهانه‌سازی برای دخالت نظامی گسترده‌تر و تشدید درگیری است.

از جمله حوادث ذکر شده در گزارش‌های خاص می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

حمله پهپادی در نزدیکی فرودگاه نخجوان در جمهوری آذربایجان

یک حادثه مشابه مرتبط با موشک که در ترکیه گزارش شده است

برخی از ناظران همچنین نگرانی‌هایی را در مورد حوادث مشکوکی که تأسیسات نفتی یا فرودگاه‌های غیرنظامی را در برخی از کشورهای شورای همکاری خلیج فارس هدف قرار می‌دهند، ابراز کرده‌اند.

این حوادث توسط تحلیلگران به عنوان تلاش‌های بالقوه برای گسترش روایت درگیری و درگیر کردن بازیگران منطقه‌ای بیشتر تفسیر شده‌اند. علاوه بر این، گزارش‌های تأیید نشده حاکی از آن است که رژیم صهیونیستی ممکن است تلاش‌هایی برای صحنه‌سازی حوادث در اماکن مذهبی حساس، از جمله مسجد الاقصی، انجام دهد و مسئولیت آن را به ایران نسبت دهد تا مسلمانان را تحریک کند. چنین ادعاهایی، خطر بالای جنگ اطلاعاتی، عملیات روانی و دستکاری‌های تشدیدکننده در طول جنگ غیرقانونی تجاوز را برجسته می‌کند.

۸. پرداختن به برخی تصورات غلط در مورد اقدامات دفاعی ایران

۸,۱ ادعاهای مربوط به بستن تنگه هرمز

برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که ایران قصد دارد تنگه هرمز را ببندد.

مقامات ایرانی بارها اعلام کرده‌اند که چنین تصمیمی اتخاذ نشده است.

اقدامات انجام شده توسط نیروهای دریایی ایران در این منطقه به عنوان رویه‌های امنیت دریایی و مدیریت ترافیک با هدف تضمین عبور ایمن کشتی‌ها توصیف شده است. چنین اقداماتی در چارچوب حقوق شناخته شده و مشروع ایران تحت قوانین دریایی بین‌المللی قرار می‌گیرد و به منزله محاصره یا مانعی برای ناوبری بین‌المللی نیست.

۸,۲ ادعاهای مربوط به حمله به کشورهای همسایه

برخی روایت‌ها حاکی از آن است که ایران به کشورهای همسایه حمله کرده است. مقامات ایرانی تأیید کرده‌اند که عملیات نظامی در چارچوب حق ذاتی دفاع از خود طبق قوانین بین‌المللی انجام

می‌شود و منحصراً علیه پایگاه‌های نظامی خارجی مورد استفاده در حملات علیه خاک ایران، و نه علیه خاک کشورهای همسایه، هدایت شده است.

در طول دهه‌های اخیر، ایالات متحده شبکه‌ای از پایگاه‌های نظامی را در کشورهای اطراف ایران ایجاد کرده است که بخش مهمی از وضعیت نظامی منطقه‌ای آن را در حمایت از اهداف امنیتی اسرائیل تشکیل می‌دهد.

بنابراین، اقدامات دفاعی ایران به خنثی کردن تهدیدات ناشی از این تأسیسات خارجی مطابق با ماده ۵۱ منشور سازمان ملل محدود شده است.

ادعاهایی در مورد نابودی قابلیت‌های دریایی و موشکی ایران

برخی از اظهارات عمومی مقامات آمریکایی ادعا کرده‌اند که قابلیت‌های دریایی، هسته‌ای و موشکی ایران به طور کامل از بین رفته است.

با این حال، تحرکات ایران در طول تجاوز، نشان می‌دهد که نیروهای دریایی و سیستم‌های موشکی ایران همچنان عملیاتی هستند، همانطور که پرتاب موشک‌ها و فعالیت‌های دریایی مداوم گواه آن است

لازم به تأکید است که ادعاهای مشابهی در موارد متعدد توسط مقامات آمریکایی پس از تجاوز ژوئن ۲۰۲۵ مطرح شده است. قابلیت‌های موشکی دفاعی داخلی و بومی ایران به دلیل جغرافیای وسیع، زیرساخت‌های پراکنده و معماری دفاعی چندلایه کشور، قابل خنثی شدن نیست.

۹. تأثیر بر غیرنظامیان / آمار لحظه‌ای

- تلفات انسانی

۱۲۹۸ شهید شامل

- زنان شهید: ۲۲۳

- مجروحان زن: ۲۷۲۹ نفر، این ارقام نشان دهنده تلفات انسانی قابل توجه تجاوز، به ویژه بر جمعیت آسیب پذیر است.

- مسکن و ساختمان‌های غیرنظامی

- کل واحدهای غیرنظامی آسیب دیده: ۴۲۹۱۴

- واحدهای مسکونی: ۳۶۴۸۹

از این ۱۰۰۰۰ واحد در استان تهران واقع شده است، مقیاس تخریب نشان دهنده هدف قرار گرفتن گسترده مناطق شهری غیرنظامی است که منجر به اختلال شدید در زندگی غیرنظامیان و خدمات ضروری شده است.

- واحدهای تجاری آسیب دیده: ۶۱۷۹ نفر، این سطح از خسارت تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد محلی، اشتغال و دسترسی به کالاها و خدمات داشته است. - زیرساخت‌های مراقبت‌های بهداشتی

- پایگاه‌های اورژانس آسیب دیده: ۴۳

پایگاه‌های کاملاً تخریب شده: ۳

-آمبولانس‌های آسیب دیده: ۳۲

آمبولانس‌های کاملاً تخریب شده: ۵

اتوبوس‌های آمبولانس آسیب دیده: ۲

مراکز مراقبت‌های بهداشتی آسیب دیده: ۳۵

- واحدهای پزشکی/بهداشتی آسیب دیده: ۱۵۲

مرگ و میر پرسنل مراقبت‌های بهداشتی: ۱۶ نفر، هدف قرار دادن زیرساخت‌ها و پرسنل پزشکی نقض جدی قوانین بین‌المللی است که محافظت ویژه‌ای را برای مراکز و کارکنان مراقبت‌های بهداشتی فراهم می‌کند. از دست دادن ظرفیت واکنش اضطراری، رنج غیرنظامیان را بیشتر تشدید کرده است.

مراکز آموزشی و مدارس

مدارس آسیب دیده: ۱۲۰

شهادت معلمان و دانش‌آموزان:۲۰۶

یادداشت و بیانیه اعتراضی نمایندگی ایران در جده در مورد مواضع و بیانیه‌های کمیسیون مستقل دایمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی – جده

به نام خدا

فوق‌العاده فوری

شماره: ۱۴۰۴-۳۵۴

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی مراتب احترام خود را به کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر اعلام می‌دارد و مایه افتخار است که به پیوست، «بیانیه مطبوعاتی نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی در مورد بیانیه‌های جانبدارانه و سیاسی‌کاری شده دبیرخانه سازمان همکاری اسلامی و همچنین دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر درباره تجاوز اخیر ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه ایران» را ارسال می‌دارد. با توجه به انتشار بیانیه‌های دبیرخانه‌های سازمان همکاری اسلامی و کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر علیه جمهوری اسلامی ایران در شبکه‌های اجتماعی و سایر بسترهای رسانه‌ای، نسخه مختصری از این بیانیه برای اطلاع‌رسانی دقیق و روشن ساختن حقایق در برابر افکار عمومی امت اسلامی، در اختیار رسانه‌ها قرار خواهد گرفت.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر بالاترین مراتب احترام خود را به دبیرخانه‌های یادشده ابراز می‌دارد.

جده، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

– دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی

رونوشت: – دبیرخانه کل سازمان همکاری اسلامی، جده

بیانیه مطبوعاتی نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی در مورد بیانیه‌های جانبدارانه و سیاسی‌کاری شده دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر

IPHRC) concerning the Recent Aggression by the United States and the Zionist) Regime against Iran

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی، ناامیدی عمیق خود را از بیانیه اخیر دبیرخانه کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر ابراز می‌دارد. این بیانیه در زمانی منتشر شده است که جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های غیرنظامی یک کشور عضو مؤسس سازمان همکاری اسلامی، هدف تجاوز مستمر، غیرقانونی و همه‌جانبه ایالات متحده و رژیم صهیونیستی قرار گرفته‌اند.

سکوت و عدم اقدام مستمر دبیرخانه کمیسیون در قبال این اقدامات تجاوزکارانه جدی - از جمله حملات عمدی و بی‌رویه به اهداف غیرنظامی مانند مدرسه شجره طیبه در میناب، و همچنین مناطق مسکونی و انسانی - موضوعی است که نگرانی جدی ایجاد می‌کند.

در برابر پس‌زمینه تجاوز مستمر و حملات عمدی، کمیسیون سکوت اختیار کرده است، در حالی که همزمان بیانیه‌های جانبدارانه و با انگیزه سیاسی علیه جمهوری اسلامی ایران صادر می‌کند که انحرافی آشکار از اختیارات محدود و تعیین‌شده آن است.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌کند که مطابق با مواد ۱۱، ۱۲ و ۱۳ آیین نامه داخلی IPHRC، دبیرخانه یک نهاد پشتیبانی اداری و فنی است که وظایف مقدماتی و تسهیل‌کننده به آن محول شده است. این دبیرخانه هیچگونه اختیاری برای اتخاذ موضع مستقل، صدور بیانیه یا تعیین نتیجه‌گیری ماهوی ندارد.

طبق بخش IV آیین نامه داخلی، وظیفه دبیرخانه صرفاً اداری، فنی و پشتیبانی است. وظیفه آن تهیه اسناد، تسهیل ارتباطات و کمک به کمیسیون در انجام وظایفش است، بدون اینکه هیچگونه اختیار تصمیم‌گیری، مشورتی یا تدوین سیاست داشته باشد.

بر اساس مواد ۱۲ و ۱۳، در حالی که دبیرخانه ممکن است ارتباطات را دریافت و ارسال کند و پشتیبانی فنی و سازمانی ارائه دهد، هیچ اختیاری برای صدور مستقل بیانیه، اتخاذ مواضع یا انجام تعیین‌های ماهوی از طرف کمیسیون ندارد. مدیر دبیرخانه تنها می‌تواند به ظرفیت ناظر در جلسات شرکت کند و در صورت دعوت رئیس، اظهاراتی صرفاً با ماهیت فنی یا اداری ارائه دهد.

جمهوری اسلامی ایران صدور چنین بیانیه‌ای را فراتر از اختیار می‌داند، زیرا از اختیار قانونی اعطا شده به کمیسیون بر اساس اسناد حاکم بر آن فراتر می‌رود. بر اساس ماده ۲ آیین نامه داخلی، کمیسیون

موظف است به عنوان مکانیزمی فنی و مستقل و صرفاً در چارچوب منشور سازمان همکاری اسلامی و اساسنامه خود عمل کند. بیانیه حاضر با طرح ادعاهای گزینشی، سیاسی‌کاری شده و بی‌اساس، از این اصول فاصله گرفته است.

علاوه بر این، دبیرخانه با مطرح کردن اتهامات بی‌اساس، فراتر از اختیار خود عمل کرده است که نقض آشکار اساسنامه و آیین نامه داخلی کمیسیون محسوب می‌شود. به ویژه، ماده ۶ آیین نامه داخلی، کمیسیون را ملزم به رعایت بالاترین استانداردهای حرفه‌ای‌گری، استقلال، بی‌طرفی، راستگویی و درستی، عاری از هرگونه نفوذ خارجی می‌کند. صدور نتیجه‌گیری‌های سیاسی بدون پایه شواهد تأیید شده، نگرانی‌های جدی در مورد رعایت این تعهدات الزام‌آور ایجاد می‌کند.

بیانیه صادر شده توسط دبیرخانه نه تنها بی‌اساس است، بلکه بازتاب دهنده طیف کامل حقایق و واقعیت‌ها نیست و ریشه‌های وضعیت را نادیده می‌گیرد. بنابراین، بی‌طرفی و عینیت آن به طور جدی مورد تردید است. چنین رویکردی خطر سیاسی‌کاری کار کمیسیون و تضعیف بیشتر اعتبار آن را به همراه دارد.

جمهوری اسلامی ایران همچنین تأکید می‌کند که دبیرخانه باید کاملاً به اساسنامه و آیین نامه داخلی خود از جمله احترام به رویه‌های مبتنی بر اجماع، بی‌طرفی و اجتناب از سیاسی‌کاری پایبند باشد. هرگونه صدور مستقل بیانیه‌هایی که منعکس‌کننده مواضع ماهوی یا انتساب مسئولیت باشد، فراتر از اختیار محدود و به طور مشخص تعریف شده آن است و یک اقدام آشکار فراتر از اختیار محسوب می‌شود.

بر این اساس، جمهوری اسلامی ایران از دبیرخانه می‌خواهد که خود را کاملاً به نقش تعریف شده خود محدود کند و از هرگونه اقدامی فراتر از اختیار محدود خود بر اساس اساسنامه و آیین نامه داخلی IPHRC خودداری نماید.

در پایان، نمایندگی دائم اتهامات بی‌اساس مندرج در بیانیه را قاطعانه رد می‌کند و اشعار می‌دارد که تمام اقدامات آن در پاسخ به اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه ایالات متحده و رژیم صهیونیستی، کاملاً تدافعی، متناسب و در چارچوب حق ذاتی دفاع مشروع خود تحت ماده ۵۱ منشور ملل متحد انجام شده است.

نمایندگی همچنین تعهد خود را به اصول حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی همه کشورها ابراز دارد، در حالی که تأکید می‌کند که مطابق با منشور ملل متحد و اصول قابل اعمال حقوق بین‌الملل، از جمله آنچه در قطعنامه‌های ۲۶۲۵ XXV و ۳۳۱۴ XXIX مجمع عمومی منعکس شده است، قاطعانه از حاکمیت و امنیت ملی خود حراست خواهد کرد.

یادداشت و بیانیه اعتراضی نمایندگی ایران در جده در مورد مواضع و بیانیه‌های دبیرخانه سازمان همکاری اسلامی، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری های اسلامی

قید فوریت

شماره: ۱۴۰۴-۳۵۵

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان همکاری اسلامی (OIC) در جده، مراتب قدردانی خود را به کشورهای عضو OIC تقدیم می‌دارد و بدینوسیله اعتراض شدید خود را به بیانیه اخیر دبیرخانه در مورد اقدامات تجاوزکارانه مداوم ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران ابراز می‌دارد. این نمایندگی تاسف عمیق و نگرانی جدی خود را از اینکه دبیرخانه بار دیگر بیانیه‌ای جانبدارانه، سیاسی، غیرحرفه‌ای و در نقض آشکار وظایف و مسئولیت‌های محوله به آن طبق منشور سازمان منتشر کرده است، ابراز می‌دارد. آخرین بیانیه تفرقه‌انگیز که در تاریخ ۱۹ مارس ۲۰۲۶ - همزمان با عید سعید فطر - در وب‌سایت رسمی سازمان همکاری اسلامی منتشر شد، نشان‌دهنده بی‌توجهی به این نماد وحدت اسلامی و نشان دهنده همسویی با مواضعی است که در خدمت منافع دشمنان کشورهای اسلامی است و در نتیجه باعث تفرقه و تضعیف انسجام امت اسلامی می‌شود.

این پنجمین بیانیه بی‌اساس متوالی است که در ماه مبارک رمضان در مورد تجاوز مداوم ایالات متحده و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران صادر می‌شود. نکته قابل توجه این است که هیچ یک از این بیانیه‌ها به استفاده غیرقانونی از زور علیه یک کشور عضو بنیانگذار سازمان نپرداخته و آن را محکوم نکرده است.

در طول صدور چهار بیانیه قبلی، هیئت دائمی - ضمن رعایت کامل هنجارهای دیپلماتیک و گسترش همکاری با دبیرخانه - رسماً به انتشار آنها اعتراض کرد. این هیئت جلساتی را با مقامات ارشد دبیرخانه برگزار کرد، ادعاهای نادرست، تحریف‌شده و گمراه‌کننده موجود در آن را روشن کرد و قاطعانه نسبت به تکرار چنین رفتاری هشدار داد. متأسفانه، این هشدارها نادیده گرفته شدند.

جمهوری اسلامی ایران به شدت به صدور این اظهارات غیرمسئولانه اعتراض دارد و محتوای تحریف‌شده آنها را قاطعانه رد می‌کند. ایران انتشار چنین اظهاراتی را با منشور و مأموریت دبیرخانه یک سازمان بین‌المللی در این جایگاه ناسازگار می‌داند. نباید اجازه داده شود که دبیرخانه به بستری برای تبلیغات در خدمت طرف ها یا دستور کارهای سیاسی خاص تبدیل شود.

همچنین شایان ذکر است که اظهارات ضد ایرانی اخیر با واکنش‌های منفی گسترده‌ای در میان افکار عمومی مسلمانان در سراسر رسانه‌های اجتماعی مواجه شده است. این واکنش‌ها نشان‌دهنده نگرانی فزاینده‌ای است که سازمان همکاری اسلامی ممکن است از اصول بنیادی خود و منافع جمعی امت اسلامی فاصله بگیرد.

جمهوری اسلامی ایران ادعاهای بی‌اساس مندرج در بیانیه اخیر سازمان همکاری اسلامی را قاطعانه رد می‌کند. ایران مجدداً تأکید می‌کند که اقداماتش کاملاً دفاعی، متناسب و در چارچوب حق ذاتی دفاع از خود طبق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد بوده است. ایران همچنان کاملاً به قوانین بین‌المللی بشردوستانه، حفاظت از غیرنظامیان و حفظ صلح و امنیت منطقه‌ای متعهد است. ایران همواره تأکید کرده است که اقداماتش در جنگ تحمیلی اخیر کاملاً دفاعی، متناسب و مبتنی بر حق ذاتی دفاع از خود طبق قوانین بین‌المللی بوده است. ایران بارها تعهد خود را به ثبات منطقه‌ای، حفاظت از غیرنظامیان و جلوگیری از تشدید بیشتر تنش‌ها مجدداً تأیید کرده است. در عین حال، ایران تأکید کرده است که ادامه تجاوز، ترورهای هدفمند و نقض حاکمیت ملی‌اش بی‌پاسخ نخواهد ماند. موضع ایران همچنان ریشه در قوانین بین‌المللی، اصول اسلامی و منافع امنیتی جمعی امت مسلمان دارد.

نمایندگی دائم تأکید می‌کند که جلسه مشورتی وزرا که در ریاض برگزار شد، توسط تعدادی از کشورها تشکیل شده و یک جلسه، تصمیم یا فرآیند رسمی سازمان همکاری اسلامی محسوب نمی‌شود. بنابراین، هرگونه تلاشی از سوی دبیرخانه کل برای مرتبط کردن سازمان با نتایج آن جلسه فاقد مبنای قانونی و نهادی است و نگرانی‌های جدی را ایجاد می‌کند. از سازمان - یک نهاد بین دولتی متشکل از ۵۷ کشور عضو - انتظار می‌رود که در مورد بیانیه چنین جلسه‌ای موضع‌گیری کند یا آن را تأیید کند. هرگونه تلاشی از این دست با ماده ۱۹ منشور سازمان همکاری اسلامی مغایرت دارد.

دبیرخانه در قبال مجموعه‌ای از اقدامات سنگین و غیرقانونی انجام شده توسط ایالات متحده و رژیم اسرائیل، از جمله ترور رهبر معظم انقلاب و فرماندهان ارشد نظامی ایران؛ حمله به دبستان دخترانه میناب که منجر به شهادت نزدیک به ۱ دختر ۷ تا ۱۲ ساله شد؛ حملات مکرر به زیرساخت‌های اقتصادی و نفتی؛ و حملات به منازل مسکونی، دفاتر و سایر اماکن غیرنظامی، بیمارستان‌ها، مدارس، مساجد، ادارات دولتی، سکوت کرده است.

این اقدامات نقض آشکار اصول اساسی حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت استفاده از زور و حفاظت از غیرنظامیان تحت حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. این اقدامات همچنین نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد، به ویژه ماده ۲(۴) است و در زمانی رخ داده است که جمهوری اسلامی ایران درگیر مذاکرات دیپلماتیک غیرمستقیم با ایالات متحده بود.

ادامه بی‌عملی و سکوت دبیرخانه در مواجهه با تجاوز نظامی همه‌جانبه فعلی ایالات متحده و اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران - یکی از کشورهای عضو بنیانگذار سازمان همکاری اسلامی - نشان‌دهنده فقدان جدی اثربخشی و صلاحیت نهادی در انجام مسئولیت‌ها و تعهدات آن است. چنین رویکردی با اصول و اهداف سازمان مغایرت دارد و نگرانی‌های جدی را در مورد توانایی آن در حفظ مأموریت و اعتبار خود در امت اسلامی ایجاد می‌کند. نمایندگی دائم همچنین بر تعهد ایران به اصول حسن همجواری و احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی همه کشورها تأکید می‌کند و در عین حال تأکید می‌کند که ایران قاطعانه از حاکمیت، تمامیت ارضی و امنیت ملی خود در برابر هرگونه تجاوز غیرقانونی، مطابق با منشور سازمان ملل متحد و اصول مربوطه حقوق بین‌الملل، از جمله مواردی که در قطعنامه‌های ۲۶۲۵ (XXV) و ۳۳۱۴ (XXIX) مجمع عمومی منعکس شده است، محافظت خواهد کرد.

چنین صف‌بندی‌های ناموجه، گزینشی، غیرمسئولانه و با انگیزه سیاسی، خطر تضعیف بیشتر بی‌طرفی، اعتبار، استقلال و شخصیت جمعی سازمان را که باید همچنان تابع اراده همه کشورهای عضو و اصول مندرج در منشور آن باشد، افزایش می‌دهد. روایت‌های گزینشی از وقایع که مسئولیت متجاوزان واقعی را نادیده می‌گیرد، نه تنها واقعیت موجود را تحریف می‌کند، بلکه خطر تشدید رفتارهای غیرقانونی و بی‌ثباتی بیشتر منطقه را نیز به همراه دارد. این رویکرد دبیرخانه سازمان همکاری اسلامی به تفرقه و اختلاف بین کشورهای عضو آن دامن زده و به اعتبار و جایگاه سازمان در امت اسلامی آسیب قابل توجهی وارد کرده است. این نگرانی با غیبت طولانی مدت دبیرکل، فقدان سازوکار نظارتی فعال و مؤثر بر فعالیت‌های دبیرخانه - موضوعی که بارها توسط کشورهای عضو مطرح شده است - عدم رعایت توزیع جغرافیایی عادلانه در انتصابات دبیرخانه، و این واقعیت که قبل از صدور چنین بیانیه‌هایی با کشورهای عضو مشورت یا اطلاع‌رسانی نمی‌شود، تشدید می‌شود. در واقع، چندین کشور عضو پیش از این مخالفت صریح خود را با چنین بیانیه‌هایی ابراز کرده‌اند.

جمهوری اسلامی ایران این موضوع را به همراه سایر نگرانی‌ها در مورد رفتار حرفه‌ای و کاستی‌های اداری دبیرخانه، در جلسه رسمی بعدی سازمان در بغداد مطرح خواهد کرد.

جمهوری اسلامی ایران از دبیرخانه کل سازمان همکاری اسلامی می‌خواهد که:

به طور کامل به مأموریت خود پایبند باشد و از استانداردهای دوگانه خودداری کند؛ بی‌طرفی، حرفه‌ای‌گری و تمامیت حقوقی را در بیانیه‌های خود رعایت کند؛ اقدامات تجاوزکارانه مداوم ایالات متحده و رژیم صهیونیستی را بدون تأخیر بیشتر محکوم کند؛ گزارش جامعی از فعالیت‌های دبیرکل و معاونان دبیرکل مربوطه در مورد جنگ مداوم علیه جمهوری اسلامی ایران، مطابق با مأموریت آنها تحت منشور سازمان همکاری اسلامی، ارائه دهد؛ گزارش اجرای قطعنامه شماره ۶۹/۵۱ -POL با عنوان

«تجاوزات اخیر رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران» که در پنجاه و یکمین اجلاس شورای وزیران امور خارجه در استانبول، جمهوری ترکیه تصویب شد.

نمایندگی دائم از خداوند متعال برای امنیت و رفاه امت اسلامی، برای مقاومت آن در غلبه بر سختی‌ها و برای تقویت تعامل و همکاری بین کشورهای اسلامی در همه زمینه‌ها دعا می‌کند.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران از این فرصت برای تجدید مراتب احترام خود به کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی استفاده می‌کند.

جده، ۲۲ مارس ۲۰۲۶

تمام کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی - جده
رونوشت:
دبیرخانه کل سازمان همکاری اسلامی

یادداشت نمایندگی ایران در وین، در مورد اقدام تجاوزکارانه، ۱۷ مارس ۲۰۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

یادداشت

شماره: ۲۸۴۹۰۵۸

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین مراتب احترام خود را به دفتر سازمان ملل متحد در مورد مواد مخدر و جرم ابلاغ نموده و این افتخار را دارد که توجه این دفتر را به اقدامات غیرقانونی اخیر تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران در نقض منشور ملل متحد، قواعد و اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین حقوق بین‌الملل بشر جلب نماید.

از زمان آغاز موج جدید تجاوزات غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، بسیاری از غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، تجهیزات امدادی، تأسیسات پزشکی، مجتمع‌های ورزشی، منازل مسکونی، فرودگاه‌ها، انبارهای گاز و زیرساخت‌های حیاتی به طور بی‌رویه هدف قرار گرفته‌اند که منجر به شهادت صدها غیرنظامی از جمله زنان و کودکان و زخمی شدن تعداد بیشتری گردیده است.

در نخستین روز تجاوز، تخریب عمدی و خودسرانه یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب، به شهادت ۱۶۵ دانش‌آموز دختر بی‌گناه – در سنین ۶ تا ۱۲ سال – انجامید که اجساد معصوم آنان متأسفانه پس از ساعاتی عملیات امداد و نجات از زیر آوار جمع‌آوری شد. حملات مشابهی نیز به شهادت دانش‌آموزان در شرق تهران و استان قزوین انجامیده است.

استفاده خودسرانه از زور در روابط بین‌المللی و همچنین حملات نظامی علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، نقض‌های فاحش قواعد آمره حقوق بین‌الملل و نقض‌های جدی منشور ملل متحد محسوب می‌شوند. بنابراین، جمهوری اسلامی ایران از UNODC می‌خواهد که تمامی اقدامات ممکن را در چارچوب وظایف خود، و حداقل یک موضع عمومی مسئولانه در محکومیت اقدامات تجاوزکارانه فوق‌الذکر و درخواست توقف فوری آن، اتخاذ نماید.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین از این فرصت استفاده نموده و بار دیگر مراتب بالاترین احترام خود را به دفتر سازمان ملل متحد در مورد مواد مخدر و جرم تجدید می‌نماید.

وین

۱۷ مارس ۲۰۲۶

یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به سازمان منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای، حمله متجاوزین به تاسیسات هسته ای صلح آمیز ایران، ۲۳ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۵۱۱۱۷

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با ابراز احترام به دبیرخانه فنی مقدماتی کمیسیون مقدماتی سازمان معاهده منع جامع آزمایش‌های هسته‌ای (CTBTO)، مفتخر است توجه آن را به اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه اخیر علیه جمهوری اسلامی ایران در نقض کامل منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین حقوق بشر بین‌المللی جلب نماید.

از زمان شروع تجاوز اخیر ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، بسیاری از غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، تجهیزات امدادی، مراکز پزشکی، مجتمع‌های ورزشی، خانه‌ها، فرودگاه‌ها، انبارهای گاز و زیرساخت‌های حیاتی، به طور بی‌رویه هدف قرار گرفته‌اند که منجر به شهادت صدها غیرنظامی ایرانی از جمله زنان و کودکان و مجروح شدن تعداد بیشتری شده است.

در اولین روز این تجاوز غیرقانونی، تخریب عمدی و بی‌پروای یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب منجر به شهادت ۱۶۸ دختر مدرسه‌ای بی‌گناه - در سنین ۶ تا ۱۲ سال - شد که اجساد معصومشان متأسفانه پس از ساعاتی عملیات امداد از زیر آوار جمع‌آوری گردید. حملات مشابه همچنین منجر به شهادت دانش‌آموزان در استان‌های شرق تهران و قزوین شده است.

اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه جاری همچنین شامل شلیک موشک و حملات هوایی به تأسیسات و مراکز هسته‌ای صلح‌آمیز ایران می‌شود. در این راستا، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا و سایر مقامات متجاوزان علناً تهدید کرده‌اند که «نیروگاه‌ها ... را هدف قرار داده و نابود خواهند کرد» که می‌تواند شامل یک نیروگاه هسته‌ای نزدیک خلیج فارس نیز باشد. در شرایط کنونی، هیچ تلاشی نباید برای اعمال فشار مداوم بر متجاوزان برای توقف فوری اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه‌شان دریغ شود. این امر به ویژه برای جلوگیری از پیامدهای احتمالی ویرانگر انسانی و زیست‌محیطی که ممکن است بسیار فراتر از منطقه خلیج فارس باشد، از فوریت بالایی برخوردار است.

یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل، آثار حملات متجاوزین بر زیرساخت های درمانی، ۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۲۶۲

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با ابراز احترام به دفتر سازمان ملل متحد در امور مواد مخدر و جرم، مفتخر است با نگرانی عمیق توجه آن را به تأثیرات اقدامات تجاوزکارانه آمریکا-اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله بر خدمات بهداشتی مرتبط با مواد مخدر، جلب نماید.

متجاوزان بی‌رویه مراکز بهداشتی و درمانی متعددی را در جمهوری اسلامی ایران هدف قرار داده‌اند، روند درمان مرتبط را به شدت تحت تأثیر قرار داده‌اند و باعث اندوه و نگرانی عمیق در میان کادر درمان فداکار شده‌اند. برای مثال، مرکز کاهش آسیب، درمان و توانبخشی تبریز - آذربایجان شرقی، یکی از فعال‌ترین و موفق‌ترین مراکز در کاهش آسیب و درمان اختلالات مصرف مواد مخدر در کشور که به حدود ۳۵۰ بیمار از سراسر ایران خدمات ارائه می‌داد، در تاریخ‌های ۲ و ۳ مارس ۲۰۲۶ در سه نوبت مورد حمله قرار گرفت. علاوه بر خسارات گسترده فیزیکی به ساختمان‌ها، پریشانی روانی عظیمی به بیماران وارد شده و روند درمان آنها مختل شد. خوشبختانه تلفات جانی نداشتیم.

در شرایط حساس با چنین ابعادی، سازمان‌های مربوطه و بازیگران مسئول بین‌المللی باید مداخله کنند تا جامعه بین‌المللی را آگاه و از تکرار آن اقدامات متخلفانه جلوگیری نمایند.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین از این فرصت استفاده نموده و تجدید احترام خود را به دفتر سازمان ملل متحد در امور مواد مخدر و جرم اعلام می‌دارد.

یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین به دفتر سازمان ملل در امور ماورای جو، حملات به ایستگاه های هواشناسی، ۸ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۰۷۶۹

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با ابراز احترام به دفتر سازمان ملل متحد برای امور فضای ماورای جو، مفتخر است توجه آن را به اقدامات تجاوزکارانه بدون تحریک اخیر علیه جمهوری اسلامی ایران در نقض کامل منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و همچنین حقوق بشر بین‌المللی جلب نماید.

از زمان شروع تجاوز اخیر ایالات متحده و رژیم اسرائیل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، بسیاری از غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی از جمله مدارس، بیمارستان‌ها، تجهیزات امدادی، مراکز پزشکی، مجتمع‌های ورزشی، خانه‌ها، فرودگاه‌ها، انبارهای گاز، پل‌ها، جاده‌ها و سایر زیرساخت‌های حیاتی، به طور بی‌رویه هدف قرار گرفته‌اند. در اولین روز تجاوز، تخریب عمدی و بی‌پروای یک مدرسه ابتدایی در شهر میناب منجر به شهادت ۱۶۸ دانش‌آموز بی‌گناه - در سنین ۶ تا ۱۲ سال - شد که اجساد معصومشان متأسفانه پس از ساعاتی عملیات امداد از زیر آوار جمع‌آوری گردید. حملات مشابه همچنین منجر به شهادت دانش‌آموزان در استان‌های شرق تهران و قزوین شده است.

این اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه همچنین شامل شلیک موشک و حملات هوایی به تأسیسات و مراکز هسته‌ای صلح‌آمیز ایران نیز می‌شود. در این راستا، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا و سایر مقامات متجاوزان علناً تهدید کرده‌اند که «نیروگاه‌ها ... را هدف قرار داده و نابود خواهند کرد» که می‌تواند شامل یک نیروگاه هسته‌ای نزدیک خلیج فارس نیز باشد. چنین اقدام متخلفانه‌ای قطعاً پیامدهای ویرانگر انسانی و زیست‌محیطی خواهد داشت که ممکن است بسیار فراتر از منطقه خلیج فارس باشد.

علاوه بر این، مرکز تحقیقات فضایی ایران، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، ایستگاه‌های هواشناسی، تأسیسات زمینی ماهواره‌ای و زیرساخت‌های رادیو و تلویزیون در نقض آشکار حقوق بین‌الملل و اصل اساسی منع استفاده از زور طبق بند ۲ ماده ۴ منشور ملل متحد، هدف قرار گرفته‌اند.

همچنین حملات نظامی به تأسیساتی که به حق دسترسی به اطلاعات خدمت می‌کردند، انجام شده و منجر به اختلال گسترده در ارتباطات غیرنظامی گردید. این تأسیسات پیوندهای حیاتی بین فضا و زمین را برای ارتباطات غیرنظامی، پخش عمومی، خدمات اضطراری و مدیریت بحران فراهم می‌کنند. حملات عمدی به چنین تأسیساتی، حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق فضای ماورای جو و اساسنامه اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) را نقض می‌کند.

این اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه، نقض مواد ۱ و ۲ معاهده فضای ماورای جو ۱۹۶۷ محسوب می‌شود که بر استفاده صلح‌آمیز از فضای ماورای جو «به نفع و به سود همه کشورها» تأکید دارد. هدف قرار دادن ایستگاه‌ها و زیرساخت‌های مرتبطی که پیوندهای حیاتی با ماهواره‌های مخابراتی را حفظ می‌کنند، به منزله مداخله در استفاده صلح‌آمیز از فضای ماورای جو است. اقدامات متجاوزان در نابودی عمدی این تأسیسات، اصل «همکاری و کمک متقابل بین‌المللی» مندرج در ماده ۹ معاهده را که بر تعهد به اجتناب از تداخل مضر با فعالیت‌های فضایی سایر کشورها تأکید دارد، نقض می‌کند.

در این راستا، از دفتر سازمان ملل متحد برای امور فضای ماورای جو انتظار می‌رود اقدامات لازم متناسب با شرایط فعلی را برای محکوم کردن اقدامات غیرقانونی مذکور، خواستار توقف دائمی آنها و تضمین عدم تکرار در آینده به عمل آورد.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین از این فرصت استفاده نموده و تجدید احترام خود را به دفتر سازمان ملل متحد برای امور فضای ماورای جو اعلام می‌دارد.

به: دفتر سازمان ملل متحد برای امور فضای ماورای جو
unoosa-submissions@un.org

یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین، ارسال نامه وزیر نیرو به یونیدو، ۱۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۸۳۳۹

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با ابراز احترام به دبیرخانه سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو)، بدین وسیله یک نسخه از نامه جناب آقای عباس علی آبادی، وزیر نیروی جمهوری اسلامی ایران، خطاب به آقای فرانچسکو لا کامرا، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی تجدیدپذیر (آیرینا)، را در مورد تجاوز غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل به زیرساخت‌های انرژی و محوطه‌های صنعتی جمهوری اسلامی ایران، به پیوست ارسال می‌دارد

در این زمینه، حمله هوایی انجام شده در ۸ مارس ۲۰۲۶، انباری از تجهیزات نیروگاه خورشیدی کوچک مقیاس را در یکی از شهرهای محروم ایران ویران کرد و خسارات گسترده‌ای به بار آورد. تجهیزات منهدم شده در این حمله، اجزای ضروری برای ساخت نیروگاه‌های خورشیدی با هدف تأمین برق مناطق روستایی محروم و کمک به حفاظت از محیط زیست را تشکیل می‌دادند.

اگر نامه مذکور برای اطلاع جناب آقای گرد مولر، مدیرکل یونیدو، ارسال شود و متعاقباً نتیجه به این نمایندگی اطلاع داده شود، مایه امتنان خواهد بود.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین از این فرصت استفاده نموده و تجدید احترام خود را به دبیرخانه سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) اعلام می‌دارد.

نامه وزیر نیرو به مدیرکل آژانس انرژی‌های تجدیدپذیر در مورد خسارات وارده به نیروگاه های خورشیدی

عالیجناب،

همانطور که مستحضرید، از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، ایالات متحده و رژیم صهیونیستی یک تجاوز نظامی گسترده، غیرقانونی، بدون تحریک قبلی و ناموجه را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده‌اند. در جریان این تجاوز، آنها مرتکب جنایات بیشماری از جمله شهادت تعداد زیادی از غیرنظامیان، بمباران و تخریب مدارس، بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، و همچنین زیرساخت‌های انرژی و محوطه‌های صنعتی جمهوری اسلامی ایران شده‌اند.

در ادامه این نقض‌های جدی، در ۸ مارس ۲۰۲۶، هواپیماهای جنگنده متعلق به ایالات متحده و رژیم صهیونیستی یک حمله هوایی انجام دادند که انباری از تجهیزات نیروگاه خورشیدی کوچک مقیاس را در یکی از شهرهای محروم ایران ویران کرد و خسارات گسترده‌ای به بار آورد. تجهیزات منهدم شده در این حمله، اجزای ضروری برای ساخت نیروگاه‌های خورشیدی با هدف تأمین برق مناطق روستایی محروم و کمک به حفاظت از محیط زیست را تشکیل می‌دادند.

پیامدهای زیست‌محیطی نابودی چنین تأسیساتی بسیار فراتر از ارزش پولی خود تجهیزات است و در دو بعد اصلی آشکار می‌شود: از دست دادن مزایای ناشی از تولید انرژی پاک، و آلودگی زیست‌محیطی ناشی از تخریب تجهیزات. عدم فعالیت این نیروگاه خورشیدی منجر به انتشار سالانه تقریباً ۳۷,۰۰۰ تن دی‌اکسید کربن اضافی خواهد شد و آسیب جبران‌ناپذیری به لایه ازن وارد کرده و گرمایش زمین را تشدید می‌کند.

علاوه بر این، مدیریت صحیح چنین تجهیزاتی در پایان چرخه عمرشان - از طریق فرآیندهای دفع تخصصی پسماند - برای جلوگیری از نشت مواد خطرناک و فلزات سنگین ضروری است. در همین حال، تخریب آنها علاوه بر آتش‌سوزی‌های مهیب که به طبیعت اطراف سرایت کرده و منجر به نابودی اکوسیستم منطقه می‌شود، منجر به آلودگی منابع آب سطحی و زیرزمینی و از بین رفتن حاصلخیزی خاک نیز می‌گردد.

در مجموع، تخریب تجهیزات این نیروگاه ۳۵ مگاواتی منجر به افزایش برآوردی ۳۷,۰۰۰ تنی انتشار CO_2، انتشار نزدیک به ۳,۰۰۰ تن زباله صنعتی، و خطر ورود فلزات سنگین به خاک و سیستم‌های آبی منطقه شده است - که چالشی بلندمدت برای حفظ کیفیت آب و خاک ایجاد می‌کند.

علاوه بر این، خسارت مالی به انبار مذکور - که حاوی اینورترهای خورشیدی، کابل‌ها و سایر اجزای حیاتی بود - تقریباً ۱.۲ میلیون دلار برآورد می‌شود. این زیرساخت می‌توانست برق پاک را برای حدود ۳,۵۰۰ خانوار تأمین کند.

جنابعالی همچنین آگاهید که رئیس‌جمهور ایالات متحده شخصاً تهدید کرده است که نیروگاه‌ها و زیرساخت‌های برق ایران را هدف قرار خواهد داد. باید تأکید کرد که طبق حقوق بشردوستانه بین‌المللی و کنوانسیون‌های ژنو، حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی حیاتی برای بقای جمعیت، از جمله تأسیسات آب و برق، به شدت ممنوع است. مواد ۵۲ و ۵۳ پروتکل الحاقی اول (۱۹۷۷) کنوانسیون‌های ژنو صراحتاً حملات به اموال غیرنظامی و تأسیسات حیاتی برای معیشت جمعیت غیرنظامی را ممنوع می‌کند، در حالی که ماده ۵۶ بر حفاظت ویژه از تأسیساتی مانند سدها و نیروگاه‌ها تأکید دارد.

علاوه بر این، شورای امنیت سازمان ملل متحد از طریق قطعنامه ۲۵۷۳ (۲۰۲۱) خود، حملات به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - از جمله آنهایی که به آب، انرژی و خدمات ضروری مرتبط هستند - را به صراحت محکوم کرده و از همه طرف‌ها خواسته است تا به طور کامل به تعهدات خود طبق حقوق بشردوستانه بین‌المللی پایبند باشند.

به علاوه، ماده ۸ اساسنامه رم دیوان کیفری بین‌المللی، حملات عمدی علیه جمعیت غیرنظامی یا اهدافی که اهداف نظامی مشروعی نیستند را به عنوان جنایات جنگی طبقه‌بندی می‌کند. بنابراین واضح است که هدف قرار دادن نیروگاه‌ها و شبکه‌های تأمین انرژی، که برای زندگی غیرنظامیان حیاتی هستند، نقض آشکار حقوق بشردوستانه بین‌المللی و در برخی موارد مصداق جنایت جنگی است.

علیرغم محدودیت‌های شدید ناشی از تحریم‌های یکجانبه ناعادلانه، جمهوری اسلامی ایران - با تکیه بر تخصص داخلی، ظرفیت علمی و منابع خود - تلاش‌های قابل توجهی برای پیشبرد توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر انجام داده است. نابودی عمدی زیرساخت‌های انرژی تجدیدپذیر ایران بنابراین آسیب جدی به غیرنظامیان وارد کرده و آنان را از حق جهانی خود برای دسترسی به انرژی پاک و پایدار محروم می‌سازد.

با توجه به موارد فوق، و با در نظر گرفتن اینکه این حملات نقض آشکار تعهدات بین‌المللی ناشی از چندین کنوانسیون و موافقتنامه در مورد حفاظت از تأسیسات و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی، به ویژه تأسیسات تولید برق و تأمین انرژی، محسوب می‌شود، با احترام از جنابعالی درخواست می‌کنم

در برابر این جنایات شنیع ایالات متحده و رژیم صهیونیستی اسرائیل علیه مردم ایران سکوت نکرده و از شما می‌خواهم که این اقدامات غیرانسانی و مخرب را علناً و بدون ابهام محکوم کرده و عاملان این نقض‌های آشکار را پاسخگو کنید.

صمیمانه امیدوارم که با اقدام مناسب و به موقع، جنابعالی در سمت درست تاریخ و قضاوت بشریت قرار بگیرید.

عباس علی آبادی
وزیر نیرو

یادداشت نمایندگی دائم ایران در وین، ارسال نامه فدراسیون ورزش های کارگری، ۱۷ آوریل ۲۰۲۶

به نام خداوند بخشنده مهربان

شماره: ۲۸۶۸۳۴۰

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین با ابراز احترام به دبیرخانه کنفدراسیون بین‌المللی ورزشکاران و آماتورهای کارگری (CSIT)، بدین وسیله نامه آقای بشیر نظری، سرپرست فدراسیون ورزش کارگری جمهوری اسلامی ایران، خطاب به آقای برونو مولا، رئیس کنفدراسیون بین‌المللی ورزشکاران و آماتورهای کارگری، را در مورد تجاوز غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل به زیرساخت‌ها و تأسیسات غیرنظامی در جمهوری اسلامی ایران و پیامدها و تلفات انسانی، اجتماعی و ورزشی آن، به پیوست ارسال می‌دارد.

اگر نامه مذکور به مقصد عالی خود ارسال شود و متعاقباً نتیجه به این نمایندگی اطلاع داده شود، مایه امتنان خواهد بود.

نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی در وین از این فرصت استفاده نموده و تجدید احترام خود را به دبیرخانه کنفدراسیون بین‌المللی ورزشکاران و آماتورهای کارگری (CSIT) اعلام می‌دارد.

نامه فدراسیون ورزشی کارگری جمهوری اسلامی ایران

آقای مولآ، رئیس CSIT
امیدوارم این ایمیل شما را در سلامت یافته باشد.

فدراسیون ورزش کارگری جمهوری اسلامی ایران به نمایندگی از جامعه بزرگ کارگران و ورزشکاران کارگر کشور، این نامه را با اندوه عمیق و نگرانی جدی در مورد تحولات اخیر و پیامدهای انسانی، اجتماعی و ورزشی آن به کنفدراسیون محترم شما ارسال می‌کند.

پس از حملات نظامی اخیر ایالات متحده آمریکا و اسرائیل علیه ایران که منجر به تلفات گسترده انسانی و تخریب زیرساخت‌های حیاتی کشور شده است، جامعه کارگری ایران و ورزش کارگری نیز آسیب شدیدی دیده‌اند.

در کنار ترور رهبر معظم کشور و از دست دادن تعداد قابل توجهی از فرماندهان نظامی و غیرنظامیان، گزارش‌های شوک‌آوری در مورد کشته شدن صدها کودک، از جمله دانش‌آموزان یک مدرسه در شهر میناب منتشر شده است؛ این جنایت وجدان جامعه بین‌المللی را به شدت جریحه‌دار کرده است.

در میان این تراژدی‌های انسانی، جامعه ورزش نیز از این حملات در امان نمانده است. متأسفانه، در جریان حمله به یک مجموعه ورزشی در جنوب کشور، بیست والیبالیست زن که در حال تمرین بودند، جان خود را از دست دادند. این حادثه غم انگیز نه تنها یک داغ سنگین برای خانواده‌های آنها، بلکه ضربه‌ای عمیق به جامعه ورزشی کشور و جنبش ورزش کارگری است.

علاوه بر این، دامنه این حملات به مراکز شهری محدود نشده و تأسیسات ورزشی کوچک و بزرگ، کارخانه‌ها، مراکز صنعتی و حتی مجتمع‌های دارویی نیز هدف قرار گرفته‌اند.

چنین اقداماتی مستقیماً معیشت و امنیت شغلی میلیون‌ها کارگر را تهدید کرده و چرخه تولید و سلامت عمومی جامعه را به طور جدی به خطر می‌اندازد. برای جامعه کارگری، ورزش تنها یک فعالیت تفریحی نیست؛ بلکه بخش جدایی‌ناپذیری از هویت اجتماعی، سلامت جسمانی و همبستگی انسانی کارگران و خانواده‌های آنها را تشکیل می‌دهد. با این حال، امروزه زندگی حرفه‌ای کارگران، فعالیت‌های ورزشی آنان و امنیت خانواده‌هایشان به طور همزمان در معرض تهدید است. بسیاری از ورزشکاران کارگر در شرایطی زندگی می‌کنند که سایه موشک و بمباران به شدت بر شهرها، محل‌های کار و حتی محیط‌های ورزشی آنان سنگینی می‌کند.

در چنین شرایطی، زندگی میلیون‌ها نفر - از جمله ورزشکاران کارگر و سایر شهروندان - همراه با خانواده‌هایشان در معرض خطر قرار گرفته و امنیت اولیه زندگی آنها مستقیماً تحت تأثیر این درگیری‌ها قرار دارد.

جنبش جهانی ورزش کارگری همواره بر ارزش‌های اساسی مانند صلح، عدالت اجتماعی، همبستگی میان ملت‌ها و کرامت انسانی تأکید داشته است - ارزش‌هایی که جایگاهی مرکزی در اصول و مأموریت‌های کنفدراسیون جهانی ورزش کارگری دارند.

درخواست‌های شش‌گانه:

۱. در راستای اتخاذ اقدامات انضباطی، نمایندگان کشورهای متجاوز را از شرکت در مسابقات بین‌المللی مرتبط با جنبش جهانی ورزش کارگری تعلیق کند.

۲. بیانیه‌ای رسمی و محکم صادر کرده و حملات نظامی علیه غیرنظامیان، ورزشکاران، کارگران و زیرساخت‌های حیاتی را محکوم نموده و با خانواده قربانیان و جامعه کارگری ایران ابراز همدردی کند.

۳. موضوع تهدید امنیت و جان ورزشکاران کارگر و خانواده‌هایشان را در دستور کار رسمی نهادهای مربوطه در جنبش جهانی ورزش کارگری قرار دهد.

۴. در چارچوب اصول و مقررات جنبش جهانی ورزش کارگری، بررسی اقدامات و تمهیدات مناسب برای حفظ امنیت و کرامت جامعه ورزش کارگری در برابر پیامدهای درگیری‌های نظامی را آغاز کند.

۵. از جایگاه بین‌المللی کنفدراسیون برای ارسال پیامی واضح به جامعه جهانی در دفاع از صلح، امنیت کارگران و مصونیت فعالیت‌های ورزشی کارگری استفاده کند.

۶. بر نقش ورزش کارگری به عنوان پلی برای همبستگی میان ملت‌ها و ابزاری مؤثر برای ترویج صلح و کرامت انسانی تأکید کند.

علیرغم همه این شرایط دشوار، فدراسیون ورزش کارگری جمهوری اسلامی ایران به آرمان‌های صلح، عدالت اجتماعی و همبستگی جهانی که در قلب جنبش ورزش کارگری قرار دارد، متعهد می‌ماند و امیدوار است که جامعه جهانی ورزش کارگری در کنار مردم و کارگران ایران برای حفظ این ارزش‌ها بایستد.

ما پیشاپیش از توجه و حمایت ارزشمند کنفدراسیون محترم شما صمیمانه سپاسگزاریم.

نامه معاون علمی، فن آوری و اقتصاد دانش بنیان رئیس جمهور به دبیرکل و وزرای علم و فن آوری کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، ۱۹ می ۲۰۲۶

معاون علمی، فناوری
و اقتصاد دانش‌بنیان رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران
ریاست جمهوری

شماره: ۱۱۰۱۰۵۰۱۳۹
تاریخ: ۱۴۰۵/۲/۲۹
پیوست:

دبیرکل محترم سازمان همکاری شانگهای
وزرای علم و فناوری کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای

با سلام و احترام؛

همان‌طور که مستحضرید، جمهوری اسلامی ایران در روزهای اخیر هدف حملات نظامی متجاوزانه ایالات متحده آمریکا و رژیم اشغالگر اسرائیل قرار گرفته است؛ حملاتی که افزون بر خسارات انسانی و جان‌باختن گروهی از شهروندان بی‌گناه، متأسفانه بخش‌هایی از زیرساخت‌های علم و فناوری ایرانیان را نیز هدف قرار داده است. این اقدام نقض صریح اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و تعرضی آشکار به حق ملت‌ها برای توسعه علمی و دستیابی به آینده‌ای عادلانه مبتنی بر توسعه پایدار محسوب می‌شود.

بخش‌هایی از مراکز تحقیقاتی، زیرساخت‌های آزمایشگاهی، سامانه‌های داده و تأسیسات راهبردی فناوری آسیب دیده‌اند و این موضوع نه تنها روند پروژه‌های علمی را مختل کرده بلکه معیشت پژوهشگران، مسیر رشد شرکت‌های دانش‌بنیان، فرصت‌های اشتغال جوانان و اعتماد جامعه نوآوری را تحت تأثیر قرار داده است. توقف یا تأخیر در فعالیت استارتاپ‌ها، کاهش سرمایه‌گذاری و آسیب به زیست‌بوم فناوری، پیامدهایی هستند که آثار آن فراتر از حال حاضر خواهد بود.

عالیجنابان؛ علم و فناوری، رکن توسعه و سرمایه مشترک بشری است و حمله به زیرساخت‌های آن، اقدامی ضدتوسعه‌ای، غیراخلاقی و مغایر با اصل همزیستی ملت‌هاست.

از این رو، جمهوری اسلامی ایران انتظار دارد کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای مبتنی بر اصول همکاری و امنیت مشترک، ضمن محکومیت قاطع حملات به زیرساخت‌های علمی، فناورانه و نوآورانه، به منظور پایداری دسترسی به زیرساخت‌های علمی و فناورانه کشورهای مستقل در برابر تجاوزات خارجی، گام‌های جدی و مؤثر در جهت تقویت همکاری‌های علمی و فناورانه بردارند.

جمهوری اسلامی ایران بر این باور است که پاسداشت امنیت فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی، نیاز قطعی ملت‌ها، مسئولیتی جمعی و ضرورتی انسانی است و بی‌تردید همکاری و هم‌افزایی کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، سنگ‌بنای توسعه پایدار خواهد بود.

از حسن توجه جنابعالی به موضوعات طرح شده کمال تشکر را دارد.

حسین افشین

فصل سوم:

بیانیه‌ها و مواضع بین‌المللی

بخش ۱: بیانیه‌ها و مواضع دبیرکل سازمان ملل متحد

۱. اظهارات دبیرکل در نشست شورای امنیت، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

من امروز مستقیماً در سه زمینه صحبت خواهم کرد: اصول، حقایق و راه برون‌رفت.

اول، اصول: منشور ملل متحد، پایه و اساس حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را فراهم می‌کند. ماده ۲ منشور به وضوح بیان می‌کند: «همه اعضا در روابط بین‌المللی خود از تهدید زور یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری خودداری می‌کنند.» باید همواره به حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی احترام گذاشته شود. ...، به همین دلیل است که از امروز صبح، حملات نظامی گسترده ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران را محکوم کرده‌ام. ما شاهد تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی هستیم. اقدام نظامی این خطر را به همراه دارد که زنجیره‌ای از رویدادها را در حساسترین منطقه جهان شعله‌ور سازد که هیچ کس قادر به کنترل آن نیست. هیچ جایگزین عملی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی وجود ندارد. صلح پایدار تنها از طریق ابزارهای مسالمت‌آمیز، از جمله گفتگوی واقعی و مذاکرات، قابل دستیابی است.

دوم، حقایق: اوضاع در میدان بسیار سیال است. گزارش‌های تأیید نشده زیادی وجود دارد. آنچه می‌دانیم به شرح زیر است. گزارش شده است که حدود ۲۰ شهر در سراسر ایران - از جمله تهران، اصفهان، قم، شهریار و تبریز - مورد حمله قرار گرفته‌اند. در تهران، انفجارهای بزرگی در منطقه‌ای که شامل کاخ ریاست‌جمهوری و مجموعه رهبر معظم ایران است، گزارش شده است. به گزارش منابع اسرائیلی، چندین مقام ارشد از جمله رهبر معظم ایران، آیت‌الله علی خامنه‌ای، کشته (شهید) شده‌اند که من قادر به تأیید آن نیستم. حریم هوایی ایران بسته شده و کشور با خاموشی تقریباً کامل اینترنت مواجه است. گزارش‌ها حاکی از آن است که این حملات، تلفات غیرنظامی قابل توجهی به همراه داشته است. به گزارش رسانه‌های ایران، یک حمله هوایی حداقل ۸۵ نفر را در یک دبیرستان دخترانه در میناب، استان هرمزگان، کشته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است. همچنین گزارش شده است که به مدرسه‌ای در تهران حمله شده و دو کشته بر جای مانده است.

اقدام نظامی به سرعت در سراسر منطقه در حال گسترش است و وضعیتی فزاینده ناپایدار و غیرقابل پیش‌بینی ایجاد می‌کند و خطر محاسبه اشتباه را افزایش می‌دهد. به گفته منابع اسرائیلی، هشتاد و نه نفر در حملات بعدی ایران به اسرائیل زخمی شده‌اند و همچنین در کرانه باختری اشغالی نیز خساراتی وارد شده است. ایران اعلام کرده است که در واکنش به حملات هوایی آمریکا و اسرائیل، اهداف نظامی ایالات متحده را در منطقه هدف قرار داده است.

حملات آمریکا و اسرائیل پس از سومین دور مذاکرات غیرمستقیم بین آمریکا و ایران با میانجی‌گری عمان انجام شد. مقدمات برای مذاکرات فنی در وین در هفته آینده و به دنبال آن دور جدیدی از مذاکرات سیاسی فراهم شده بود. من عمیقاً متأسفم که این فرصت دیپلماتیک از دست رفته است.

سوم، منطقه و جهان اکنون به راه برون‌رفت نیاز دارند: من خواستار کاهش تنش و توقف فوری خصومت‌ها هستم. جایگزین آن، درگیری بالقوه گسترده‌تری با عواقب جدی برای غیرنظامیان و ثبات منطقه است. من قویاً از همه طرف‌ها می‌خواهم فوراً به میز مذاکره بازگردند، به ویژه در مورد برنامه هسته‌ای ایران. برای جلوگیری از تشدید بیشتر باید هر کاری انجام شود. بدین منظور، از همه کشورهای عضو می‌خواهم که به طور دقیق به تعهدات خود تحت حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، احترام بگذارند، به غیرنظامیان مطابق با حقوق بشردوستانه بین‌المللی احترام بگذارند و از آن محافظت کنند و ایمنی هسته‌ای را تضمین کنند. بیایید - مسئولانه و همراهانه - برای عقب کشیدن منطقه و جهانمان از لبه پرتگاه اقدام کنیم.

۲. بیانیه دبیرکل در مورد ایران، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

من تشدید نظامی امروز در خاورمیانه را محکوم می‌کنم. استفاده از زور توسط ایالات متحده و اسرائیل علیه ایران، و تلافی‌جویی متعاقب ایران در سراسر منطقه، صلح و امنیت بین‌المللی را تضعیف می‌کند. همه کشورهای عضو باید به تعهدات خود تحت حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، احترام بگذارند. منشور به صراحت «تهدید به زور یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری، یا به هر طریق دیگری که با اهداف ملل متحد ناسازگار باشد» را ممنوع می‌کند. من خواستار توقف فوری خصومت‌ها و کاهش تنش هستم. عدم انجام این کار، خطر درگیری منطقه‌ای گسترده‌تر را با عواقب جدی برای غیرنظامیان و ثبات منطقه به همراه دارد. من قویاً همه طرف‌ها را تشویق می‌کنم که فوراً به میز مذاکره بازگردند. یک بار دیگر تأکید می‌کنم که هیچ جایگزین عملی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی، مطابق با حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، وجود ندارد. منشور پایه و اساس حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را فراهم می‌کند.

۳. نشست خبری روزانه دفتر سخنگوی دبیرکل، ۴ مارس ۲۰۲۶

...، در مورد وضعیت خاورمیانه، می‌توانم به شما بگویم - و تعجب نخواهید کرد - که دبیرکل همچنان با نگرانی شدید تحولات این منطقه را دنبال می‌کند. او به ویژه نگران افزایش جبهه‌های جدید است. ما همچنین شاهد افزایش تعداد تلفات غیرنظامیان و تأثیر شدید بشردوستانه بر رفاه مردم در سراسر منطقه هستیم. علاوه بر این، حملات ادامه‌دار به زیرساخت‌های انرژی در خلیج فارس می‌تواند تأثیر

چشمگیری بر اقتصاد جهانی داشته باشد که هنوز به شدت به سوخت فسیلی وابسته است.

هماهنگ‌کننده ویژه ما برای لبنان، ژانین هنیس-پلاسچارت، نیز با همه بازیگران مربوطه در لبنان و اسرائیل در تماس بوده است تا از هر دو طرف بخواهد از کانال‌های دیپلماتیک موجود استفاده کرده و از تشدید بیشتر جلوگیری کنند.

در ایران، گزارش شده است که حملات هوایی مداوم از روز شنبه بیش از ۱۰۰۰ مکان را تحت تأثیر قرار داده و منجر به حدود ۷۹۰ کشته و نزدیک به ۷۵۰ زخمی شده است. این بر اساس آن چیزی است که مقامات محلی و هلال احمر ایران به ما می‌گویند. برخی از حملات به مناطق مسکونی پرجمعیت اصابت کرده و گزارش‌های اولیه حاکی از آسیب به زیرساخت‌های غیرنظامی است.

...، عملیات بشردوستانه در سراسر منطقه به شدت تحت تأثیر ناامنی، اختلال در زنجیره تأمین و بسته شدن حریم هوایی قرار گرفته است. حرکت پرسنل بشردوستانه همچنان محدود است. حقوق بشردوستانه بین‌المللی غیرقابل مذاکره است: غیرنظامیان، از جمله امدادگران، باید همیشه محافظت شوند.

۴. بیانیه دبیرکل در مورد خاورمیانه، ۶ مارس ۲۰۲۶

تمامی حملات غیرقانونی در خاورمیانه و فراتر از آن، رنج و آسیب عظیمی به غیرنظامیان در سراسر منطقه وارد می‌کند - و خطر جدی برای اقتصاد جهانی، به ویژه برای آسیب‌پذیرترین مردم ایجاد می‌کند. وضعیت می‌تواند از کنترل هر کسی خارج شود. زمان آن رسیده است که به جنگ پایان دهیم و وارد مذاکرات دیپلماتیک جدی شویم. خطرات نمی‌توانند بیشتر از این باشند.

بخش ۲: بیانیه‌ها و مواضع سازوکارهای حقوق بشری

۱. کمیسر عالی حقوق بشر حملات به ایران را محکوم کرد، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، فولکر ترک: من حملات نظامی امروز صبح اسرائیل و ایالات متحده آمریکا در سراسر ایران و حملات تلافی‌جویانه بعدی ایران را محکوم می‌کنم. مثل همیشه، در هر درگیری مسلحانه، این غیرنظامیان هستند که بهای نهایی را می‌پردازند. بمب و موشک راهی برای حل اختلافات نیست، بلکه تنها منجر به مرگ، ویرانی و رنج انسانی می‌شود. برای جلوگیری از این عواقب وحشتناک برای غیرنظامیان، من خواستار خویشتن‌داری هستم و از همه طرف‌ها التماس می‌کنم که عاقلانه رفتار کرده، تنش‌ها را کاهش دهند و به «میز مذاکره» بازگردند، جایی که تنها ساعاتی پیش به طور فعال به دنبال راه حلی بودند. این تنها راه برای حل پایدار اختلافات عمیق موجود بین کشورها است. من قبلاً هشدار داده‌ام که عدم انجام این کار خطر درگیری حتی گسترده‌تر را به دنبال دارد که به ناچار منجر به کشته‌های بی‌معنای بیشتر غیرنظامیان و ویرانی در مقیاسی بالقوه غیرقابل تصور، نه تنها در ایران، بلکه در سراسر منطقه خاورمیانه خواهد شد. به همه طرف‌ها یادآوری می‌کنم که حقوق بین‌الملل در مورد درگیری‌های مسلحانه بسیار روشن است: حفاظت از غیرنظامیان در اولویت است. هر بازیگر درگیر باید از رعایت این قوانین اطمینان حاصل کند. نقض آنها باید منجر به پاسخگویی مسئولان شود

۲. بحران خاورمیانه بدترین ترس‌ها را به واقعیت تبدیل می‌کند، مذاکره تنها راه خروج است، ۰۳ مارس ۲۰۲۶

سخنگوی کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، روینا شامداسانی: ترس، وحشت، اضطرابی که میلیون‌ها نفر در خاورمیانه و فراتر از آن تجربه می‌کنند، ملموس است - و کاملاً قابل اجتناب بود. وضعیت ساعتی بدتر و گسترده‌تر می‌شود و بدترین ترس‌های ما را به واقعیت تبدیل می‌کند. فولکر ترک، رئیس حقوق بشر سازمان ملل می‌گوید که از تأثیر خصومت‌های گسترده بر غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی از زمان آغاز درگیری در روز شنبه با حملات اسرائیل و ایالات متحده آمریکا به ایران، پاسخ ایران علیه کشورهای سراسر منطقه، و همچنین ورود بعدی حزب‌الله به درگیری، عمیقاً شوکه شده است. قوانین جنگ کاملاً شفاف است. غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی محافظت می‌شوند. همه کشورها و گروه‌های مسلح باید از این قوانین پیروی کنند. کمیسر عالی از همه طرف‌ها می‌خواهد حداکثر خویشتن‌داری را اعمال کرده، از تشدید بیشتر جلوگیری کرده و همه اقدامات ممکن را برای محافظت از غیرنظامیان، از جمله اتباع خارجی، و همچنین زیرساخت‌های حیاتی انجام دهند. بازگشت به میز مذاکره

تنها راه پایان دادن به کشتار، ویرانی و ناامیدی است. تاکنون، علاوه بر ایران و اسرائیل، خصومت‌ها بر ۱۲ کشور دیگر تأثیر گذاشته و خانه‌ها، دفاتر و مشاغل خصوصی، فرودگاه‌ها، زیرساخت‌های انرژی و سایر زیرساخت‌های غیرنظامی را تخریب یا آسیب رسانده است. در ایران، هلال احمر ایران شمار کشته‌شدگان را ۷۸۷ نفر اعلام کرده است. در یک حادثه مرگبارترین - و ویرانگر -، گزارش شده است که ده‌ها دختر زمانی که دبستانشان در میناب در جنوب کشور در طول روز مدرسه مورد اصابت قرار گرفت، کشته و زخمی شدند. کمیسر عالی خواستار تحقیقات سریع، بی‌طرفانه و کامل در مورد شرایط این حمله است. مسئولیت تحقیق بر عهده نیروهایی است که حمله را انجام داده‌اند. ما از آنها می‌خواهیم که یافته‌ها را علنی کرده و پاسخگویی و جبران خسارت برای قربانیان را تضمین کنند.

...، حقوق بشردوستانه بین‌المللی تصریح می‌کند که هر حمله‌ای باید با اصول اساسی تفکیک، تناسب و اقدامات احتیاطی برای محافظت از غیرنظامیان مطابقت داشته باشد. حملات مستقیم علیه غیرنظامیان یا اهداف غیرنظامی و همچنین حملات بی‌رویه، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی هستند و ممکن است جنایت جنگی محسوب شوند....، کمیسر عالی از همه طرف‌ها التماس می‌کند که به خود آیند و به این خشونت پایان دهند. او از کشورها می‌خواهد که از منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشر و حقوق بشردوستانه حمایت و دفاع کنند.

۳. کمیسر عالی حقوق بشر خواستار اقدام فوری برای کاهش بحران خاورمیانه و فرصت دادن به صلح شد، ۶ مارس ۲۰۲۶

بحرانی که یک هفته پیش در خاورمیانه و به دنبال حملات آمریکا و اسرائیل به ایران و ضدحمله‌های ایران آغاز شد، مانند آتش سوزی در حال گسترش است. این بحران خسارات قابل توجهی در ایران، اسرائیل و حداقل دوازده کشور دیگر، عمدتاً در خلیج فارس، با خطرات عواقب عمده اقتصادی و زیست محیطی در سراسر جهان ایجاد می‌کند. جهان به فوریت به اقداماتی برای مهار و خاموش کردن این آتش نیاز دارد - اما در عوض ما شعارهای تحریک‌آمیز و جنگی بیشتر، بمباران‌های بیشتر، ویرانی، کشتار و تشدید بیشتری می‌بینیم که آن را شعله‌ورتر می‌کند. سردرگمی همچنین پیرامون حقوق بین‌الملل ایجاد شده است - و برخی آشکارا ارزش‌های اساسی انسانیت مشترک ما را تمسخر کرده‌اند. من از کشورهای درگیر می‌خواهم که اقدامات فوری برای کاهش تنش انجام دهند - به صلح فرصت دهند. و از سایر کشورها می‌خواهم که به وضوح از کشورهای درگیر بخواهند عقب‌نشینی کنند. اگر می‌خواهیم از وحشت و ویرانی بیشتر برای غیرنظامیان جلوگیری کنیم، باید عقل سلیم حاکم شود....، با توجه به ابعاد این بحران، من از روسای کشورها و دولت‌ها در سراسر جهان می‌خواهم که بدون ابهام متعهد به دفاع از حقوق بین‌الملل بشر، حقوق بشردوستانه بین‌المللی و خود منشور ملل متحد شوند - ما نمی‌توانیم اجازه دهیم باروت‌های بیشتری منفجر شوند.

۴. تأثیر بحران خاورمیانه بر غیرنظامیان در سراسر جهان طنین‌انداز می‌شود، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

فولکر ترک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل گفت که نسبت به تأثیر عمیق‌تر بحران خاورمیانه بر غیرنظامیان هشدار داده و حملات گسترده در مناطق مسکونی و همچنین سایر خدمات ضروری از جمله مراکز بهداشتی، مؤسسات آموزشی، اموال فرهنگی و زیرساخت‌های آب و انرژی را محکوم می‌کند. کمیسر عالی گفت: «حملات به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی در خاورمیانه - و همچنین گسترش جغرافیایی حملات - خطرات بیشتری را برای جمعیت‌های سراسر منطقه و فراتر از آن ایجاد می‌کند.» «بر اساس قوانین جنگ، محافظت از غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی به هر قیمتی ضروری است. همه طرف‌ها ملزم به رعایت این قوانین هستند و در صورت عدم رعایت، باید پاسخگو باشند.» «جهان در حال تماشاست.» در ایران، یک کارخانه آب شیرین کن و تأسیسات سوخت در آخر هفته مورد اصابت قرار گرفتند و نفت در خیابان‌ها ریخته شد و آتش‌سوزی در امتداد خطوط زهکشی کنار جاده‌ها شعله‌ور شد. در جزیره قشم در استان هرمزگان، حمله به یک کارخانه آب شیرین کن دسترسی به آب را برای حداقل ۳۰ روستا مختل کرد. پس از حملات، هلال احمر ایران هشدار داد که بارندگی در این کشور می‌تواند «بسیار خطرناک و اسیدی» باشد و می‌تواند باعث سوختگی شیمیایی و آسیب جدی ریه شود. ترک گفت: «من عمیقاً نگران عواقب بهداشتی و زیست محیطی هستم که مردم در نتیجه این آتش‌سوزی‌های نفتی، از جمله آلودگی باران اسیدی، متحمل خواهند شد.» «تأثیرات قابل پیش‌بینی این حملات بر غیرنظامیان و محیط زیست، سوالات جدی را در مورد انطباق این حملات با الزامات حقوق بشردوستانه بین‌المللی یعنی تناسب و احتیاط ایجاد می‌کند. این امر بررسی حقوقی دقیق را ایجاب می‌کند.»... تأثیر افزایش قیمت نفت، اثر دومینویی بر ثبات اقتصاد کلان و اجتماعی در بسیاری از کشورها، به ویژه آنهایی که در حال حاضر دچار تنش مالی هستند، خواهد داشت. به وضوح، سرمایه‌گذاری در انرژی تجدیدپذیر حیاتی‌تر شده است.

۵. بیانیه هیئت حقیقت یاب بین‌المللی مستقل درباره جمهوری اسلامی ایران در مورد حملات هوایی اسرائیل و آمریکا علیه ایران، ۴ مارس ۲۰۲۶

هیئت حقیقت یاب بین‌المللی مستقل درباره جمهوری اسلامی ایران، حملات اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه ایران را به شدت محکوم می‌کند. این حملات که متعاقباً با حملات تلافی‌جویانه ایران در سراسر منطقه همراه شد، برخلاف منشور ملل متحد است که استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را ممنوع می‌کند. قواعد حقوق بین‌الملل باید برای همه و به طور مداوم اعمال شود و آنها را نمی توان با توجه به کشوری که اقدام می‌کند تغییر داد. هیئت، به همه طرف‌های

درگیری یادآوری می‌کند که ملزم به پایبندی به حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بین‌الملل بشر هستند و باید از اصول تفکیک، تناسب و احتیاط پیروی کنند. باید همیشه مراقبت دائمی برای در امان ماندن غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی از اثرات خصومت‌ها انجام شود. عدم احترام به اصول و قواعد حقوق بین‌الملل ممکن است مسئولیت بین‌المللی از جمله پاسخگویی در قبال جنایات جنگی و نقض فاحش حقوق بشر را به همراه داشته باشد.

هیئت تحولات به سرعت در حال تغییر و تأثیر آن بر حقوق، ایمنی و امنیت جمعیت غیرنظامی را از نزدیک رصد می‌کند. توقف فوری حملات توسط همه طرف‌ها برای جلوگیری از آسیب بیشتر به غیرنظامیان در ایران و به طور گسترده‌تر در منطقه ضروری است. هیئت عمیقاً از گزارش‌هایی مبنی بر اینکه حملات هوایی آمریکا و اسرائیل به مدارس در ایران اصابت کرده است، شوکه شده است. در مرگبارترین و فاجعه‌بارترین چنین حادثه‌ای، یک موشک ظاهراً بیش از ۱۵۰ دانش آموز و معلم را کشته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است. به نظر می‌رسد اکثریت قریب به اتفاق قربانیان، دختران مدرسه‌ای هفت تا دوازده ساله بوده‌اند. هیئت از اینکه ده‌ها مقام ایرانی توسط حملات هوایی هدفمند آمریکا و اسرائیل کشته (شهید) شده‌اند، وحشت زده است.

...، هیئت ندای خود را تکرار می‌کند که کشورهای عضو سازمان ملل باید برای توقف درگیری نظامی، کاهش تنش‌ها و از سرگیری گفتگوی معتبر و حسن نیت در مورد صلح، حقوق بشر، عدالت و مشارکت برابر در امور سیاسی و عمومی، اقدام فوری دیپلماتیک انجام دهند. این گفتگو باید شامل زنان، جوانان و اقلیت‌ها در ایران باشد. صلح پایدار، ریشه در احترام کامل به حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشر و منشور ملل متحد، تنها راه پایدار برای حفظ حقوق مردم ایران و امنیت بین‌المللی را ارائه می‌دهد. برای غیرنظامیانی که قربانی درگیری نظامی در حال انجام و در حال گسترش می‌شوند، جمع‌آوری و ایمن‌سازی شواهد از هرگونه تخلف برای پاسخگویی مسئولان از طریق مکانیسم‌های مستقل ایجاد شده تحت حقوق بین‌الملل بسیار مهم است. همه کسانی که نفوذ دارند، باید فوراً برای پایان دادن به این جنگ اقدام کنند.

۶. ایران: کودکان هرگز نباید خسارت جانبی باشند، ۴ مارس ۲۰۲۶

کمیته حقوق کودک سازمان ملل از مرگ کودکان بی‌گناه عمیقاً ناراحت است و به شدت نگران تشدید خشونت‌ها در سراسر خاورمیانه و تأثیر شدید آن بر کودکان است. کمیته از گزارش‌های مربوط به حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی، از جمله مدارس و بیمارستان‌ها، که کودکان را زخمی و تروماتیزه کرده و جان بسیاری از جوانان را گرفته است، هشدار دارد، به ویژه بمباران مدرسه دخترانه شجره طیبه در میناب، ایران، که به گزارش‌ها بیش از ۱۶۰ کودک در آن کشته شدند. کمیته گفت: «این امر یادآوری

است که کودکان در میان آسیب‌پذیرترین افراد در درگیری‌های مسلحانه هستند و هرگز نباید به عنوان خسارت جانبی با آنها رفتار شود.» کنوانسیون حقوق کودک از همه کشورهای عضو می‌خواهد از حقوق حیات، بقا و رشد هر کودک محافظت کنند و همه اقدامات را برای اطمینان از احترام به حقوق کودکان در درگیری‌های مسلحانه انجام دهند. کمیته اعلام کرد: «کودکان باید از اثرات مستقیم و غیرمستقیم خصومت‌ها محافظت شوند. همه طرف‌های یک درگیری موظف به احترام به حقوق بین‌الملل بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی هستند.» کمیته خواستار آتش‌بس فوری و پایدار توسط همه طرف‌های درگیری در خاورمیانه شد تا کودکان دیگر در معرض کشته شدن، مثله شدن، آوارگی، آسیب روانی یا سایر نقض حقوق خود قرار نگیرند. همچنین خواستار آن شد که همه طرف‌ها تمام اقدامات لازم را برای محافظت از کودکان انجام دهند، از جمله اطمینان از اینکه به مدارس، بیمارستان‌ها و سایر اهداف غیرنظامی حمله نمی‌شود و بازیگران بشردوستانه می‌توانند با خیال راحت به کودکان و خانواده‌های نیازمند برسند.

۷. ایران: کارشناسان سازمان ملل خواستار کاهش تنش و پاسخگویی شدند، ۴ مارس ۲۰۲۶

کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل امروز حملات نظامی غیرقانونی ایالات متحده آمریکا و اسرائیل علیه ایران را محکوم کردند. کارشناسان گفتند: «حملات بی‌دلیل توسط آمریکا و اسرائیل - که در میانه مذاکرات دیپلماتیک و بدون مجوز شورای امنیت انجام شد - ممنوعیت اساسی استفاده از زور، برابری حاکمیت، تمامیت ارضی و وظیفه حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات طبق ماده ۲ منشور ملل متحد را نقض می‌کند. آنها همچنین حق حیات را نقض می‌کنند.»...، کارشناسان گفتند: «ما نمی‌توانیم انتخاب کنیم که حقوق بین‌الملل چه زمانی اعمال شود. مداخله نظامی غیرقانونی راه حلی برای مسئله هسته‌ای، مقابله با تروریسم ادعایی، یا وضعیت حقوق بشر در ایران نیست.» آنها هشدار دادند که این حملات بخشی از الگوی گسترده‌تر اقدامات یکجانبه غیرقانونی توسط آمریکا و اسرائیل است که کل منطقه را بی‌ثبات می‌کند، از جمله با ایجاد آوارگی اجباری هزاران نفر. آنها همچنین نگرانی خود را در مورد حملات متعدد اسرائیل به لبنان، در نقض آشکار و مکرر حقوق بین‌الملل و توافق آتش‌بس، که منجر به آوارگی، زخمی شدن و کشته شدن غیرنظامیان می‌شود، ابراز داشتند. کارشناسان از همه طرف‌ها خواستند که فوراً خصومت‌ها را متوقف کرده و گفتگوی دیپلماتیک را از سر بگیرند و تأکید کردند که هیچ جایگزین عملی برای حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات وجود ندارد. آنها گفتند: «این حملات اهداف نظامی را هدف قرار نمی‌دهند، آنها مردم را هدف قرار می‌دهند.» «غیرنظامیان بار سنگین این جنگ را با جان، ایمنی، محیط زیست و سلامت خود تحمل می کنند.

کارشناسان حمله به یک دبستان دخترانه در میناب، استان هرمزگان، که بیش از ۱۶۰ دختر مدرسه‌ای را کشته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است، محکوم کردند. حملات به سایر مناطق پرجمعیت، هلال احمر ایران و بسیاری از بیمارستان‌های دیگر از جمله بیمارستان گاندی تهران و بیمارستان خاتم الانبیا نیز گزارش شده است. آنها گفتند: «هدف قرار دادن غیرنظامیان، تأسیسات آموزشی و مؤسسات پزشکی نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر است.» کارشناسان گفتند: «مداخله نظامی غیرقانونی نباید به عنوان راه حلی برای نارضایتی‌های مردم ایران تلقی شود. فراخوان‌های آمریکا و اسرائیل از ایرانیان برای تصاحب کنترل دولت خود، بی‌پروا و جان بی‌شمار غیرنظامیان را به خطر می‌اندازد.

...، کارشناسان خواستار توقف فوری جنگ شدند. آنها گفتند: «هر مسیر رو به جلو باید بر اساس حاکمیت قانون، اراده مردم ایران و پاسخگویی کامل در قبال نقض حقوق بین‌الملل توسط همه طرف‌ها باشد.» «حقوق، ایمنی و صدای مردم ایران باید بدون دخالت خارجی در مرکز تلاش‌ها برای پایان دادن به این بحران قرار گیرد.»

کارشناسان:

- مای ساتو، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران
- سیسیلیا ام. بایلیه، کارشناس مستقل حقوق بشر و همبستگی بین‌المللی
- آستری پوئنتس ریانو، گزارشگر ویژه حق برخورداری از یک محیط زیست پاک، سالم و پایدار
- الکساندرا زانتاکی، گزارشگر ویژه در زمینه حقوق فرهنگی
- فریده شهید، گزارشگر ویژه حق بر آموزش
- سوریا دوا، گزارشگر ویژه حق بر توسعه
- مارگارت ساترتوایت، گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا
- جینا رومرو، گزارشگر ویژه حقوق آزادی اجتماع و تشکیل اجتماعات مسالمت‌آمیز
- نیکلاس لورات، گزارشگر ویژه مسائل اقلیت‌ها
- ریچارد بنت، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در افغانستان
- تمویا اوبوکاتا، گزارشگر ویژه اشکال معاصر برده‌داری، از جمله علل و پیامدهای آن
- مری لاولور، گزارشگر ویژه وضعیت مدافعان حقوق بشر
- بن سائول، گزارشگر ویژه ترویج و حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی در حین مبارزه با تروریسم
- آلیس جیل ادواردز، گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز

• فرانچسکا آلبانیز، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در سرزمین‌های فلسطینی اشغالی از سال ۱۹۶۷
• موریس تیدبال-بینز، گزارشگر ویژه اعدام‌های فراقضایی، خودسرانه یا خلاصه
• سیوبهان مالالی، گزارشگر ویژه قاچاق انسان، به ویژه زنان و کودکان
• گابریلا چیترونی (رئیس-گزارشگر)، گراژینا بارانوفسکا (معاون رئیس)، آئوا بالده، و آنا لورنا دلگادیلو پرز، گروه کاری مربوط به ناپدید شدن اجباری یا غیرارادی
• بینا دی‌کاستا، عضو، گروه کاری کارشناسان مربوط به مردم آفریقایی تبار
• کلودیا فلورس (رئیس)، ایوانا کرستیچ (معاون رئیس)، دوروتی استرادا تانک، هاینا لو، و لورا نیرینکیدی، گروه کاری مربوط به تبعیض علیه زنان و دختران
• ریم السالم، گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران
• پائولا گاویریا بتانکور، گزارشگر ویژه حقوق بشر افراد آواره داخلی
• الیزابت سالمون، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری دموکراتیک خلق کره
• ماریانا کاتزاروا، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در فدراسیون روسیه
• ایرن خان، گزارشگر ویژه ترویج و حمایت از حق آزادی بیان و عقیده

۸. کارشناسان سازمان ملل حمله موشکی مرگبار به مدرسه دخترانه در ایران را به شدت محکوم کرده و خواستار تحقیقات مستقل شدند، ۶ مارس ۲۰۲۶

کارشناسان سازمان ملل شوک و اندوه عمیقی را پس از اصابت موشک به یک دبستان دخترانه در میناب، استان هرمزگان ایران، در جریان حملات نظامی ایالات متحده آمریکا و اسرائیل در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ ابراز داشتند که بنابر گزارش‌ها، حداقل ۱۶۵ دختر مدرسه‌ای را کشته و بسیاری دیگر را زخمی کرده است.

کارشناسان گفتند: «حمله به یک مدرسه، تجاوزی جدی به کودکان، آموزش و آینده یک جامعه کامل است. هیچ بهانه‌ای برای کشتن دختران در کلاس درس وجود ندارد. بر اساس گزارش‌ها، یک موشک در ساعات مدرسه به مدرسه دخترانه شجره طیبه اصابت کرده است. قربانیان عمدتاً دخترانی بین ۷ تا ۱۲ سال بودند و بخش‌های بزرگی از ساختمان مدرسه در حالی که کلاس‌ها در جریان بود، تخریب شد. این حمله در بحبوحه تشدید خصومت‌ها در منطقه رخ داد. کارشناسان تأکید کردند که مدارس اهداف غیرنظامی هستند و کودکان به طور خاص تحت حقوق بشردوستانه بین‌المللی محافظت می‌شوند. هدایت حملات علیه اهداف غیرنظامی، از جمله مدارس، مگر اینکه به اهداف نظامی تبدیل شوند، تحت معاهدات و حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی ممنوع است و حملات بی‌رویه به شدت

ممنوع است. حملات عمدی به ساختمان‌های آموزشی که اهداف نظامی نیستند، طبق ماده ۸ اساسنامه رم جنایات جنگی ذکر شده است. کارشناسان گفتند: «حمله به یک مدرسه فعال در ساعات کلاس درس، جدی‌ترین نگرانی‌ها را تحت قوانین بین‌المللی ایجاد می‌کند و باید فوراً، مستقلانه و مؤثر مورد بررسی قرار گیرد و برای هرگونه تخلف، پاسخگویی وجود داشته باشد.» «هرگز نباید با غیرنظامیان به عنوان خسارت جانبی رفتار شود.»

کارشناسان گفتند: «تخریب گزارش شده یک مدرسه و کشته شدن دختران در یک کلاس درس، از آشکارترین نمونه‌های این است که چگونه درگیری می‌تواند آینده دختران را در یک لحظه بدزدد، نه تنها جان جوانان، بلکه امیدها، عاملیت و فرصت‌هایی را که آموزش ممکن می‌سازد، خاموش کند.» ...،کارشناسان گفتند: «افکار ما با خانواده‌های قربانیان و بازماندگانی است که اکنون با ضربه روحی غیرقابل تصوری روبرو هستند.» «کشته شدن کودکان هرگز قابل توجیه نیست.»

کارشناسان بار دیگر خواستار پایان فوری خصومت‌ها شدند و از همه طرف‌ها خواستند تا به طور کامل به تعهدات خود تحت حقوق بشردوستانه بین‌المللی احترام بگذارند، از غیرنظامیان به ویژه زنان و دختران محافظت کنند، از طریق یک تحقیق مستقل و بی‌طرفانه پاسخگویی را تضمین کنند و جبران مؤثر برای قربانیان فراهم کنند.

کارشناسان گفتند: «در طول درگیری مسلحانه، آموزش باید به اندازه سایر پاسخ‌های نجات‌بخش در اولویت قرار گیرد، زیرا باعث ایجاد حفاظت، تاب‌آوری و انسجام اجتماعی می‌شود.»

کارشناسان:

کلودیا فلورس (رئیس)، ایوانا کرستیچ (معاون رئیس)، دوروتی استرادا تانک، هاینا لو، و لورا نیرینکیدی، گروه کاری مربوط به تبعیض علیه زنان و دختران

مای ساتو، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران

فریده شهید، گزارشگر ویژه حق بر آموزش

موریس تیدبال-بینز، گزارشگر ویژه اعدام‌های فراقضایی، خودسرانه یا خلاصه

۹. کارشناسان سازمان ملل حملات نظامی مداوم ایالات متحده و اسرائیل به ایران و لبنان را به عنوان نقض آشکار حقوق بین‌الملل محکوم کردند، ۱۲ مارس ۲۰۲۶

کارشناسان گفتند: «این درگیری خطر درگیر کردن کل منطقه در خشونت مسلحانه فاجعه‌بار را دارد و تهدید می‌کند که سابقه دیگری از مصونیت مطلق برای برخی از قدرتمندترین قدرت‌های نظامی جهان ایجاد کند.» آنها تأکید کردند که حمله بی‌دلیل ایالات متحده و اسرائیل به ایران - که در حالی انجام شد که مذاکرات هنوز در جریان بود و با تأیید ضمنی یا صریح کشورهای متعدد - کاملاً تحت

قوانین بین‌المللی غیرقانونی است و یک عمل تجاوزکارانه است. کارشناسان گفتند: «آمریکا و اسرائیل باید از راه‌اندازی و گسترش جنگ‌ها و در نظر گرفتن خود به عنوان برتر از قانونی بودن بین‌المللی دست بردارند.» آنها از درخواست آمریکا برای «تسلیم بی‌قید و شرط» ایران ابراز نگرانی عمیق کردند و هشدار دادند که چنین اقدامی می‌تواند منجر به جنگ طولانی و رنج عظیم انسانی شود. آنها همچنین خواسته‌های آمریکا برای تغییر نظام، از جمله اعلامیه‌های رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر اینکه «او رهبری آینده ایران را انتخاب خواهد کرد» را محکوم کردند. کارشناسان گفتند: «هیچ نقض حقوق بشر در ایران یا جاهای دیگر، هیچ توجیه قانونی یا اخلاقی برای مداخله غیرموجه در حاکمیت یک کشور عضو سازمان ملل و یک حمله غیرقانونی ارائه نمی‌دهد.» آنها از همه کشورها خواستند تا به حق مردم ایران برای تعیین سرنوشت و تعریف و تغییر نظام سیاسی خود بدون دخالت خارجی احترام بگذارند. کارشناسان افزودند: «فقط مردم ایران می‌توانند آینده خود را با حاکمیت کامل و مطابق با اصول حاکمیت قانون و احترام به حقوق بشر تعیین کنند.» آنها گفتند که دهه‌ها دخالت آمریکا در ایران و سایر نقاط خاورمیانه از طریق کودتاها، مداخلات نظامی و تحریم‌های یکجانبه، باعث هرج و مرج در منطقه شده و باید پایان یابد. کارشناسان گفتند: «هرگونه تلفات جانی در یک جنگ غیرقانونی، نقض حق حیات است.» آنها خواستار تحقیقات مستقل در مورد حملات خاصی که ممکن است نقض جدی حقوق بشردوستانه بین‌المللی باشد، شدند. آنها به هدف قرار دادن یک مدرسه دخترانه در ایران که در آن حداقل ۱۸۰ دختر کشته شدند، حملات به پالایشگاه‌های نفت ایران که باعث باران اسیدی شد و حملات به یک کارخانه نمک‌زدایی آب اشاره کردند.

...،کارشناسان گفتند: «ما از این چشم‌انداز که نوع ویرانی و خشونت در مقیاس بزرگ دیده شده در غزه می‌تواند به ایران، لبنان و سایر کشورهای منطقه گسترش یابد، هشدار داد - سناریویی وحشتناک که جهان را بیشتر به ورطه اخلاقی و قانونی سوق می‌دهد و عواقب ویرانگری برای مردم منطقه و فراتر از آن دارد.» آنها همچنین تشدید خصومت‌های اسرائیل در لبنان را محکوم کردند که می‌تواند یک اقدام تجاوزکارانه غیرمسئولانه باشد. کارشناسان گفتند: «دستورات صادر شده به ساکنان جنوب لبنان و جنوب بیروت برای ترک خانه‌هایشان آشکارا غیرقانونی است.» «این دستورات، همراه با بمباران شدید و بی‌رویه، منجر به آوارگی اجباری حداقل ۷۰۰,۰۰۰ نفر شده است - که خود جنایت جنگی دیگری خواهد بود.» کارشناسان از ناتوانی شورای امنیت سازمان ملل در ایفای مسئولیت‌های خود برای صلح و امنیت بین‌المللی در منطقه ابراز تاسف کردند. آنها گفتند: «این قصور، جهان را به طور برگشت ناپذیری به سمت لبه پرتگاه سوق می‌دهد.»

کارشناسان:

جورج کاتروگالوس، کارشناس مستقل در مورد ترویج نظم بین‌المللی دموکراتیک و عادلانه

بالاکریشنان راجاگوپال، گزارشگر ویژه مسکن مناسب به عنوان جزئی از حق بر استاندارد مناسب زندگی و حق عدم تبعیض در این زمینه

ریم السالم، گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران، علل و پیامدهای آن

فرانچسکا آلبانیز، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در سرزمین فلسطینی اشغالی از سال ۱۹۶۷

بن سائول، گزارشگر ویژه ترویج و حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی در حین مبارزه با تروریسم

مایکل فخری، گزارشگر ویژه حق بر غذا

کلودیا فلورس (رئیس)، ایوانا کرستیچ (معاون رئیس)، دوروتی استرادا تانک، هاینا لو، و لورا نیرینکیدی، گروه کاری مربوط به تبعیض علیه زنان و دختران

موریس تیدبال-بینز، گزارشگر ویژه اعدام‌های فراقضایی، خودسرانه یا فوری

پائولا گاویریا، گزارشگر ویژه حقوق بشر افراد آواره داخلی

۱۰. بیانیه کارشناسان سازمان ملل، ۳۰ مارس ۲۰۲۶

....کارشناسان گفتند: «مردم ایران از خارج و از داخل مورد حمله قرار گرفته‌اند.» به گفته مقامات ایران، نزدیک به ۲۰۰۰ غیرنظامی در حملات هوایی اسرائیل و ایالات متحده در ایران کشته (شهید) شده‌اند که به مدارس، بیمارستان‌ها، ساختمان‌های فرهنگی و مذهبی، مسکن غیرنظامی و زیرساخت‌ها نیز اصابت کرده است. بیش از ۳ میلیون نفر به طور موقت در داخل آواره شده‌اند، بسیاری از شهرهایی فرار می‌کنند که فاقد آژیرهای هشدار حمله هوایی یا پناهگاه‌های بمب هستند، با تأثیرات شدید بر گروه‌های آسیب‌پذیر، از جمله حداقل پنج میلیون افغانی که در این کشور زندگی می‌کنند....

کارشناسان:

مای ساتو، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران

گابریلا چیترونی (رئیس-گزارشگر)، گراژینا بارانوفسکا (معاون رئیس)، آئوا بالده، و آنا لورنا دلگادیلو پرز، گروه کاری مربوط به ناپدید شدن اجباری یا غیرارادی

مارگارت ساترتوایت، گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا

ماریانا کاتزاروا، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در فدراسیون روسیه

ریچارد بنت، گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در افغانستان

سیسیلیا ام. بایلیه، کارشناس مستقل حقوق بشر و همبستگی بین‌المللی

جینا رومرو، گزارشگر ویژه حقوق آزادی اجتماع و تشکیل اجتماعات مسالمت‌آمیز

الکساندرا زانتاکی، گزارشگر ویژه در زمینه حقوق فرهنگی

بن سائول، گزارشگر ویژه ترویج و حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی در حین مبارزه با تروریسم

پائولا گاویریا بتانکور، گزارشگر ویژه حقوق بشر افراد آواره داخلی

کلودیا فلورس (رئیس)، ایوانا کرستیچ (معاون رئیس)، دوروتی استرادا تانک، هاینا لو، و لورا نیرینکیدی، گروه کاری مربوط به تبعیض علیه زنان و دختران

آلیس ادواردز، گزارشگر ویژه شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز

سیوبهان مالالی، گزارشگر ویژه قاچاق انسان، به ویژه زنان و کودکان

آستری پوئنتس ریانو، گزارشگر ویژه حق برخورداری از یک محیط زیست پاک، سالم و پایدار

سوریا دوا، گزارشگر ویژه حق بر توسعه

۱۱. مای ساتو، گزارشگر ویژه ایران، پستی در ایکس، ۸ آوریل

تهدید به نابودی «یک تمدن کامل» باید بدون ابهام محکوم شود. حملات به نیروگاه‌ها، سیستم‌های آبی و پل‌ها، اقدامات جنگی مشروع نیستند - آنها حقوق بشردوستانه بین‌المللی را نقض می‌کنند و ممکن است جنایت جنگی باشند. من از بیش از ۱۰۰ محقق حقوق بین‌الملل مقیم ایالات متحده که به وضوح این نگرانی‌ها را بیان کرده‌اند، تمجید می‌کنم. ما باید در مورد اینکه چه کسی هزینه این جنگ را متحمل می‌شود، روشن باشیم: مردم ایران. ... مردم ایران عواقب این تخریب را مدتها پس از توقف بمب‌ها متحمل خواهند شد. پایان جنگ فوری و ضروری است. حقوق مردم ایران باید در مرکز هر فرآیند دیپلماتیک قرار گیرد.

۱۲. هیئت حقیقت یاب ایران از طرف‌های درگیری منطقه‌ای ویرانگر می‌خواهد به خصومت‌ها پایان داده و نقض ادعایی را بررسی کنند و به شدت لفاظی‌های خشونت‌آمیز را محکوم می‌کند، ۱۰ آوریل ۲۰۲۶

هیئت حقیقت یاب بین‌المللی مستقل درباره جمهوری اسلامی ایران از طرف‌های درگیری منطقه‌ای در حال وقوع خواست تا پس از هفته‌ها خشونت ویرانگر که هزاران زندگی غیرنظامی را نابود کرده است، به خصومت‌ها پایان دهند، به لفاظی‌هایی که خشونت را تحریک یا توجیه می‌کند پایان دهند و به طور کامل از حقوق بین‌الملل پیروی کنند. افزایش تلفات غیرنظامیان و مقیاس آسیب گزارش شده به زیرساخت‌های غیرنظامی و مؤسسات ضروری پزشکی، علمی و آموزشی در ایران در اثر حملات هوایی آمریکا و اسرائیل، آسیب جبران‌ناپذیر و عواقب بلندمدتی برای غیرنظامیان ایرانی ایجاد کرده است. در صورت تأیید، برخی از این حملات می تواند جنایات جنگی هدایت عمدی حملات علیه اهداف غیرنظامی

یا راه‌اندازی عمدی حمله نامتناسب باشند که در حقوق بشردوستانه بین‌المللی تعریف شده است. هیئت، لفاظی مقامات ارشد دولت آمریکا را که تعهدات الزام آور حقوق بین‌الملل را نادیده می‌گیرند - از جمله اظهارات در مورد بمباران ایران «به عصر حجر»، حمله به «همه» پل‌ها و نیروگاه‌ها و نابودی «تمدن کامل» ایران - محکوم می‌کند. اینها همراه با اظهارات قبلی که قوانین حاکم بر درگیری نظامی را «احمقانه» توصیف می‌کند و «کشندگی» را بر «قانونی بودن» ترجیح می‌دهد، می تواند نشان دهنده نقض و جنایت تحت قوانین بین‌المللی باشد.

حقوق بشردوستانه بین‌المللی به طور خاص تهدید به خشونتی را که هدف اصلی آن ایجاد ترس در میان جمعیت غیرنظامی است، ممنوع می‌کند. فرماندهان آمریکایی و نیروهایشان باید با احترام کامل به حقوق بشردوستانه بین‌المللی و اعمال دقیق راهنمایی حقوقی معتبر کتابچه قوانین جنگ وزارت دفاع ایالات متحده، الگو باشند. تلفات حملات آمریکا و اسرائیل در ایران همچنان در حال افزایش است و بیش از ۳۰۰۰ نفر تلفات گزارش شده است. بنابر گزارش‌ها حداقل ۲۱۶ کودک، ۲۵۱ زن و سه پرسنل امدادی هلال احمر ایران کشته (شهید) شده‌اند و ۱۸۸۱ کودک و ۴۶۱۰ زن زخمی شده‌اند. زیرساخت‌های بهداشتی و آموزشی در ایران آسیب گسترده‌ای دیده اند. به گزارش‌ها حداقل ۳۱۵ مرکز پزشکی و امدادی، ۷۶۰ مدرسه و مرکز آموزشی و ۲۹ دانشگاه آسیب دیده و تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. از جمله اینها، انستیتو پاستور در تهران - یکی از قدیمی‌ترین مؤسسات تحقیقاتی و بهداشتی کشور - در ۲ آوریل مورد اصابت قرار گرفت. تأسیسات داروسازی توفیق دارو که داروهای بیماران سرطانی و ام اس تولید می‌کند، نیز در حمله قبلی در ۳۱ مارس آسیب دید.

علاوه بر این، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تأیید کرد که حملات بر تأسیسات هسته‌ای در خنداب (مرکزی)، یزد و بوشهر تأثیر گذاشته است که به گزارش‌ها بار چهارم است که به تأسیسات بوشهر حمله می‌شود. حملات به تأسیسات هسته‌ای نگرانی‌های بیشتری مانند خطر قرارگیری در معرض تشعشعات و آسیب شدید زیست محیطی بلندمدت ایجاد می‌کند. هیئت حقیقت یاب یادآوری می‌کند که حقوق بشردوستانه بین‌المللی به شدت هدایت حملات علیه اهداف غیرنظامی را ممنوع کرده و انجام عمدی آن یک جنایت جنگی است. باید در مورد کارها و تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک، مانند نیروگاه‌های هسته‌ای، احتیاط ویژه‌ای صورت گیرد. همچنین راه‌اندازی حملات علیه اهداف نظامی زمانی که مشخص است این حملات باعث آسیب جانبی غیرنظامی می‌شود که در مقایسه با مزیت نظامی پیش‌بینی شده بیش از حد خواهد بود، ممنوع است.

اگرچه آتش‌بس موقت حاصل شده در ۷ آوریل گامی خوش‌آیند و حیاتی است، پایان خصومت‌ها در منطقه ضروری است. هیئت فوراً خواستار یک فرآیند صلح فراگیر و مبتنی بر حقوق بشر با مشارکت همه طرف‌ها، تحقیقات بی‌طرفانه، مؤثر و شفاف توسط طرف‌ها در مورد ادعاهای نقض حقوق بین‌الملل

و انتشار سریع نتایج چنین تحقیقاتی، از جمله تحقیقات وزارت دفاع ایالات متحده در مورد حمله به دبستان شجره طیبه در میناب، استان هرمزگان، که به گزارش‌ها منجر به جان باختن (شهادت) ۱۶۸ دانش آموز و معلم شد، می‌کند.

بخش ۳: بیانیه ها و مواضع سایر سازمان‌های بین‌المللی

۱. تدروس آدهانوم گبریسوس، مدیرکل سازمان بهداشت جهانی در ایکس، ۲۸ فوریه ۲۰۲۶

من از وضعیتی که امروز در سراسر خاورمیانه در حال وقوع است، عمیقاً ناراحت هستم. قلبم با غیرنظامیانی است که در آتش متقابل گرفتار شده‌اند. صرف نظر از مرزها، هر کسی سزاوار این است که بدون تهدید خشونت، در اطراف خود زندگی کند. امروز، ما از رهبران می‌خواهیم که مسیر دشوار گفتگو را بر مسیر بی‌معنای ویرانی انتخاب کنند. جهان در حال تماشا و امیدوار است که خرد بر سلاح‌ها پیروز شود. صلح، بهترین دارو است.

۲. بیانیه یونیسف در مورد تأثیر تشدید نظامی بر کودکان در خاورمیانه، ۱ مارس ۲۰۲۶

«تشدید نظامی آخر هفته در خاورمیانه لحظه خطرناکی برای میلیون‌ها کودک در منطقه است. یونیسف به شدت نگران گزارش‌هایی از حملات در ایران و سراسر منطقه است که خطر جدی برای کودکان را نشان می‌دهد. گزارش‌هایی از اصابت به مدارس در ایران، از جمله یک مدرسه دخترانه در میناب در استان هرمزگان در جنوب ایران، وجود دارد. به گزارش‌ها، ده‌ها دانش آموز کشته و بسیاری دیگر زخمی شده‌اند. یونیسف با ندای دبیرکل سازمان ملل برای توقف فوری خصومت‌ها و کاهش تنش، هم صدا است. یونیسف همچنین از همه طرف‌ها می‌خواهد حداکثر خویشتن‌داری را اعمال کرده و به تعهدات خود تحت قوانین بشردوستانه و حقوق بشر بین‌المللی، از جمله حفاظت از غیرنظامیان و خدمات ضروری که کودکان برای زنده ماندن به آنها متکی هستند، عمل کنند. هدف قرار دادن غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، از جمله مدارس، نقض قوانین بین‌المللی است. یونیسف، همراه با سایر آژانس‌های سازمان ملل و شرکای بشردوستانه، به طور فعال در حال ارزیابی وضعیت است و آماده است تا در صورت نیاز و درخواست، حمایت خود را از کودکان آسیب دیده و خانواده‌هایشان افزایش دهد.»

۳. خاورمیانه: یونسکو خواستار دور نگه داشتن مدارس از درگیری شد، ۱ مارس ۲۰۲۶

یونسکو عمیقاً از تأثیر تشدید نظامی مداوم در خاورمیانه بر مؤسسات آموزشی، دانش آموزان و پرسنل آموزش نگران است. گزارش‌های اولیه نشان می‌دهد که حمله به یک دبستان دخترانه در میناب، جنوب ایران، منجر به مرگ (شهادت) بیش از ۱۰۰ نفر از جمله بسیاری از دانش آموزان شده است. کشتن دانش آموزان در مکانی که به یادگیری اختصاص داده شده است، نقض جدی حمایتی است که از مدارس تحت حقوق بشردوستانه بین‌المللی می‌شود. حملات به مؤسسات آموزشی، دانش آموزان و

معلمان را به خطر می‌اندازد و حق بر آموزش را تضعیف می‌کند. یونسکو مطابق با وظیفه خود و قطعنامه ۲۶۰۱ (۲۰۲۱) شورای امنیت سازمان ملل، تعهدات همه طرف‌ها را برای محافظت از مدارس، دانش آموزان و پرسنل آموزش یادآوری می‌کند.

۴. یونسکو نگرانی خود را در مورد حفاظت از میراث فرهنگی در میان تشدید خشونت‌ها در خاورمیانه ابراز می‌کند، ۲ مارس ۲۰۲۶

یونسکو نگرانی خود را در مورد حفاظت از میراث فرهنگی ابراز می‌کند. در روز دوشنبه ۲ مارس، کاخ گلستان در تهران، یک میراث جهانی یونسکو، به گزارش‌ها در اثر آوار و موج انفجار پس از حمله هوایی به میدان ارگ، واقع در منطقه حائل این سایت در پایتخت ایران، آسیب دید. یونسکو به نظارت دقیق بر وضعیت میراث فرهنگی در کشور و سراسر منطقه با هدف تضمین حفاظت از آن ادامه می‌دهد. برای این منظور، این سازمان مختصات جغرافیایی سایت‌های موجود در فهرست میراث جهانی و همچنین سایت‌های با اهمیت ملی را برای جلوگیری از هرگونه آسیب احتمالی به همه طرف‌های ذیربط ابلاغ کرده است. یونسکو یادآوری می‌کند که اموال فرهنگی تحت حقوق بین‌الملل، به ویژه کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه، از جمله مکانیسم حفاظت پیشرفته آن، و همچنین کنوانسیون ۱۹۷۲ مربوط به حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهانی، محافظت می‌شود.

۵. رئیس سازمان بین‌المللی مهاجرت هشدار می‌دهد: خطر آوارگی در میان تشدید منطقه‌ای، ۲ مارس ۲۰۲۶

امی پوپ، مدیرکل سازمان بین‌المللی مهاجرت گفت: جامعه بین‌المللی باید فوراً برای جلوگیری از رنج بیشتر انسانی در بحبوحه تشدید تنش‌ها در جمهوری اسلامی ایران و سراسر منطقه خاورمیانه و فراتر از آن اقدام کند، جایی که موقعیت‌های از قبل شکننده آوارگی در معرض خطر وخامت بیشتر هستند. تیم عملیاتی IOM در میدان است و تحولات آوارگی را در ایران و سراسر منطقه از نزدیک زیر نظر دارد. این تیم در حالت آماده باش برای واکنش و آماده افزایش ظرفیت آمادگی و عملیاتی برای ارائه کمک‌های نجات‌بخش و حمایت در صورت بروز نیاز است. مدیرکل پوپ گفت: «تشدید نظامی خانواده‌های بیشتری را مجبور به ترک خانه‌هایشان می‌کند و به شدت به غیرنظامیان ضربه می‌زند. «میلیون‌ها نفر در حال حاضر در منطقه آواره شده‌اند. IOM وضعیت را زیر نظر دارد و در حالت آماده باش برای ارائه کمک‌های نجات‌بخش در صورت امکان است. کاهش تنش یک ضرورت بشردوستانه است.» بر اساس ماتریس ردیابی آوارگی IOM، در سراسر منطقه خاورمیانه بیش از ۱۹ میلیون نفر در حال حاضر به دلیل درگیری، خشونت و بلایا در آوارگی داخلی زندگی می‌کنند. این ارقام شکنندگی

منطقه و خطر بی‌ثباتی بیشتر را نشان می‌دهد. IOM به ندای دبیرکل سازمان ملل برای خویشتن‌داری و کاهش فوری تنش برای جلوگیری از عواقب بیشتر بشردوستانه می‌پیوندد. غیرنظامیان، از جمله مهاجران و آوارگان، باید همیشه محافظت شوند و حقوق بشردوستانه بین‌المللی باید به طور کامل رعایت شود.

۶. تدروس آدهانوم گبریسوس مدیرکل سازمان بهداشت جهانی در ایکس، ۲ مارس ۲۰۲۶

گزارش‌ها مبنی بر آسیب دیدن بیمارستان گاندی تهران در جریان بمباران امروز پایتخت ایران، بسیار نگران‌کننده است. سازمان جهانی بهداشت در حال کار برای تأیید این حادثه است. اما این امر یادآوری می‌کند که باید از تمام تلاش‌ها برای جلوگیری از درگیر شدن مراکز بهداشتی در درگیری جاری استفاده شود. مراکز بهداشتی تحت حقوق بشردوستانه بین‌المللی محافظت می‌شوند. سلامت، یک هدف نیست.

۷. بیانیه مقدماتی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به نشست ویژه شورای حکام، ۲ مارس ۲۰۲۶

رافائل ماریانو گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بیانیه خود را در نشست شورای حکام در مقر این آژانس در وین، اتریش، در ۲ مارس ۲۰۲۶ ایراد کرد. «همه ما حملات نظامی در جمهوری اسلامی ایران و خاورمیانه را با نگرانی دنبال کرده‌ایم. آژانس بلافاصله، مطابق با وظیفه خود، با تمرکز بر شرایط اضطراری احتمالی تشعشعی ناشی از عملیات نظامی، پاسخ داد. مرکز حوادث و اضطراری آژانس در حال فعالیت است، با یک تیم اختصاصی که در حال جمع‌آوری اطلاعات و ارزیابی وضعیت و در عین حال توجه به محدودیت‌های ارتباطی ناشی از درگیری است. شبکه نظارت بر ایمنی منطقه ای در حالت آماده باش قرار گرفته و به طور مداوم با ما در ارتباط است. تاکنون، هیچ افزایش سطح تشعشعات بالاتر از سطوح زمینه معمولی در کشورهای هم مرز با ایران شناسایی نشده است. در مورد وضعیت تأسیسات هسته ای در ایران، تاکنون، هیچ نشانه‌ای نداریم که نشان دهد هیچ یک از تأسیسات هسته ای، از جمله نیروگاه هسته ای بوشهر، رآکتور تحقیقاتی تهران یا سایر تأسیسات چرخه سوخت هسته‌ای آسیب دیده یا مورد اصابت قرار گرفته‌اند. تلاش‌ها برای تماس با مقامات نظارتی هسته‌ای ایران از طریق مرکز حوادث و اضطراری ادامه دارد، اما تاکنون پاسخی دریافت نشده است. امیدواریم این کانال ارتباطی ضروری در اسرع وقت مجدداً برقرار شود.

ایران و بسیاری از کشورهای دیگر منطقه که مورد حملات نظامی قرار گرفته‌اند، دارای نیروگاه‌های هسته‌ای عامل و رآکتورهای تحقیقاتی هسته‌ای و همچنین سایت‌های ذخیره سوخت مرتبط هستند که تهدید ایمنی هسته‌ای را افزایش می‌دهد. امارات متحده عربی دارای چهار رآکتور هسته‌ای عامل است. اردن و سوریه دارای رآکتورهای تحقیقاتی هسته‌ای عامل هستند. به بحرین، عراق، کویت، عمان، قطر و عربستان سعودی نیز حمله شده است. این کشورها همگی به نوعی از کاربردهای هسته‌ای استفاده می‌کنند. بنابراین، ما خواستار حداکثر خویشتن‌داری در تمام عملیات نظامی هستیم.

گروسی گفت: اجازه دهید دوباره قطعنامه‌های گذشته کنفرانس عمومی را یادآوری کنم که بیان می‌دارد حملات مسلحانه به تأسیسات هسته‌ای هرگز نباید انجام شود و می‌تواند منجر به انتشار مواد رادیواکتیو با عواقب جدی در داخل و خارج از مرزهای کشوری که مورد حمله قرار گرفته است، شود.

آژانس به نظارت بر وضعیت، با استفاده از منابع منحصر به فرد، تخصص عمیق و شبکه بین‌المللی گسترده خود، ادامه خواهد داد. ما در مورد هرگونه پیامد تشعشعی ناشی از فعالیت نظامی فعلی گزارش خواهیم داد و در صورت تأثیر بر ایمنی و امنیت هسته‌ای، آماده مشاوره و حمایت از کشورهای عضو خود هستیم. همانطور که می‌دانید، من به طور نزدیک در حمایت از تلاش‌ها برای یافتن راه حل دیپلماتیک برای بن‌بست پیرامون برنامه هسته ای ایران مشارکت داشته‌ام. من توسط مذاکره کنندگان به دو دور اخیر مشورت‌ها در ژنو دعوت شدم، که مشاوره فنی و بی‌طرفانه آژانس را به آنها ارائه دادم.

استفاده از زور از زمان‌های قدیم در روابط بین‌الملل وجود داشته است. این یک واقعیت است. اما همیشه کمترین گزینه ترجیح داده شده است. من همچنان متقاعد شده‌ام که راه حل پایدار برای این ناهماهنگی دیرینه روی میز دیپلماسی است. آژانس هر زمان و هر کجا که فراخوانده شود، در آنجا خواهد بود و آماده ایفای نقش ضروری خود است. دیپلماسی سخت است، اما هرگز غیرممکن نیست. دیپلماسی هسته‌ای حتی سخت‌تر است، اما هرگز غیرممکن نیست.

۸. رئیس امداد سازمان ملل: پیامدهای بشردوستانه خشونت‌های خاورمیانه «به طور فزاینده دلهره‌آور» است، ۳ مارس ۲۰۲۶

بیانیه تام فلچر، معاون دبیرکل امور بشردوستانه و هماهنگ‌کننده امداد اضطراری: پیامدهای بشردوستانه ناشی از تشدید خشونت‌ها در خاورمیانه به طور فزاینده دلهره‌آور است. اول، غیرنظامیان در سراسر منطقه تاوان آن را می‌دهند. از غیرنظامیان باید محافظت شود. با این حال، حملات به خانه‌ها، بیمارستان‌ها و مدارس اصابت می‌کند. غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در ایران، لبنان، سوریه، سرزمین فلسطینی اشغالی...، و فراتر از آن مورد حمله قرار گرفته‌اند.

دوم، ما شاهد اثرات دومینویی بر نیازهای گسترده‌تر بشردوستانه هستیم. افغانستان از قبل تشدید خصومت‌ها با پاکستان را تجربه می‌کرد و بیش از ۶۰۰۰۰ نفر از خانه‌های خود آواره شده بودند. نزدیک به ۲۲ میلیون نفر در حال حاضر به حمایت بشردوستانه نیاز دارند. تشدید منطقه‌ای می‌تواند بحران شدید ناامنی غذایی را که در حال حاضر بیش از ۱۷ میلیون نفر را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بدتر کند. در پاکستان، سازمان ملل با حملاتی به یکی از تأسیسات خود مواجه شده است. بی‌ثباتی عمده در ایران می‌تواند جابجایی مردم در مقیاس بزرگ، به ویژه به استان بلوچستان را تحریک کند. پاکستان در حال حاضر میزبان حدود ۱.۳ میلیون پناهنده ثبت نام شده است و ظرفیت محدودی برای پذیرش بیشتر دارد

در سرزمین فلسطینی اشغالی، تشدید فوری پیامدهای عملیاتی داشته است. محدودیت‌های دسترسی، ورود لوازم نجات‌بخش را محدود کرده و عملیات بشردوستانه را محدود کرده است. کریم شالوم اکنون برای سوخت و لوازم بشردوستانه بازگشایی شده است، اما سایر گذرگاه‌ها از جمله رفح همچنان بسته هستند. تخلیه پزشکی همچنان به حالت تعلیق درآمده است و بیش از ۱۸۰۰۰ بیمار، از جمله ۴۰۰۰ کودک، بدون دسترسی به مراقبت‌های تخصصی مورد نیاز خود باقی مانده‌اند. در کرانه باختری، نیروهای اسرائیلی بیشتر ایستگاه‌های بازرسی را بسته نگه داشته‌اند و آزادی رفت و آمد فلسطینیان را به شدت محدود کرده و بر توانایی آنها برای دسترسی به خدمات و معیشت تأثیر گذاشته است. آنها همچنین بر توانایی شرکای بشردوستانه ما برای ارائه کمک‌های نجات‌بخش و انجام عملیات خود تأثیر گذاشته‌اند.

در لبنان، حملات اسرائیل در جنوب، نبطیه، بیروت و بقاع به گزارش‌ها بیش از ۵۰ نفر را کشته و بیش از ۱۵۰ نفر را زخمی کرده است و باعث ویرانی قابل توجه و آوارگی در مقیاس بزرگ شده است. بیش از ۶۰۰۰۰ نفر در ۳۳۰ مکان جمعی پناه گرفته‌اند و بسیاری دیگر در خارج از پناهگاه‌ها یا در حال حرکت هستند. تاکنون، دستورات آوارگی توسط ارتش اسرائیل برای بیش از ۱۰۰ شهر و روستا در جنوب و بقاع صادر شده است.

سوم، امواج شوک به توانایی ما برای واکنش ضربه می‌زند. بسته شدن حریم هوایی در حال مختل کردن جابجایی‌های بشردوستانه است. جریان گاز به سوریه قطع شده است. پروازهای بشردوستانه سازمان ملل در یمن زمین‌گیر شده است. اگر مسیرهای انرژی یا تنگه های دریایی مانند تنگه هرمز همچنان مختل شوند، قیمت مواد غذایی افزایش می‌یابد، سیستم‌های بهداشتی تحت فشار قرار می‌گیرند و لوازم اساسی در کشورهایی که به واردات متکی هستند، کاهش می‌یابد. ما در حال پیش‌گیری از ذخایر، شناسایی مسیرهای تأمین جایگزین و آماده‌سازی گزینه‌های تأمین مالی سریع، از جمله تخصیص‌های احتمالی از صندوق پاسخ اضطراری مرکزی هستیم.

چهارم، در حالی که توجه جهانی جذب این بحران شده است، سایر بحران‌ها البته متوقف نشده‌اند. جنگ سودان از ۱۰۰۰ روز گذشته است. خشونت در جمهوری دموکراتیک کنگو ادامه دارد. حملات به اوکراین در حال تشدید است. ما تلاش جهانی خود را برای نجات جان انسان‌ها در مقیاس وسیع حفظ خواهیم کرد و از شرکا می‌خواهیم که حمایت و مشارکت خود را حفظ کنند.

سرانجام، پیامدهای عمیق‌تری برای کار ما وجود دارد. احترام به حقوق بشردوستانه بین‌المللی دوباره به چالش کشیده شده و در حال فرسایش است. هر بار که به زیرساخت‌های غیرنظامی حمله می‌شود، دسترسی محدود می‌شود و کمک‌ها سیاسی می‌شود، فضای اقدام بشردوستانه کاهش می‌یابد و دستیابی به جوامعی که به آنها خدمت می‌کنیم، سخت‌تر می‌شود. چراغ‌های هشدار دهنده زیادی چشمک می‌زنند.

۹. یونسکو نگرانی خود را در مورد حفاظت از میراث فرهنگی در میان تشدید خشونت‌ها در خاورمیانه ابراز می‌کند، ۱۰ مارس ۲۰۲۶

یونسکو نگرانی خود را در مورد حفاظت از میراث فرهنگی ابراز می‌کند. در روز دوشنبه ۲ مارس، کاخ گلستان در تهران، یک میراث جهانی یونسکو، به گزارش‌ها در اثر آوار و موج انفجار پس از حمله هوایی به میدان ارگ، واقع در منطقه حائل این سایت در پایتخت ایران، آسیب دید. یونسکو به نظارت دقیق بر وضعیت میراث فرهنگی در کشور و سراسر منطقه با هدف تضمین حفاظت از آن ادامه می‌دهد. برای این منظور، این سازمان مختصات جغرافیایی سایت‌های موجود در فهرست میراث جهانی و همچنین سایت‌های با اهمیت ملی را برای جلوگیری از هرگونه آسیب احتمالی به همه طرف‌های ذیربط ابلاغ کرده است. یونسکو یادآوری می‌کند که اموال فرهنگی تحت حقوق بین‌الملل، به ویژه کنوانسیون لاهه ۱۹۵۴ برای حفاظت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه، از جمله مکانیسم حفاظت پیشرفته آن، و همچنین کنوانسیون ۱۹۷۲ مربوط به حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهانی، محافظت می‌شود.

۱۰. پیام تبریک دبیرکل سازمان همکاری شانگهای به مناسبت انتخاب رهبر جدید جمهوری اسلامی ایران، ۶ مارس ۲۰۲۶

ترجمه غیررسمی

به: رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران حضرت آیت‌الله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای عالیجناب؛

از طرف دبیرخانه سازمان همکاری شانگهای مفتخرم انتخاب جنابعالی را به سمت رهبر عالی جمهوری اسلامی ایران صمیمانه تبریک عرض نمایم.

اطمینان داریم که این انتخاب بازتاب اراده مردم ایران و نشانه پایبندی آنان به ارزش‌ها و سنت‌های ملی است و مأموریت عالی جنابعالی در خدمت شکوفایی کشور، تقویت حاکمیت و استقلال آن در این دوره دشوار تاریخی و همچنین توسعه بیشتر همکاری‌ها در چارچوب سازمان همکاری شانگهای خواهد بود.

مایلم تأکید کنم که سازمان همکاری شانگهای همواره بر احترام به حق ملت‌ها برای انتخاب مستقل و دموکراتیک مسیر توسعه خود تأکید دارد و اصول احترام متقابل به حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی کشورها، برابری، منفعت متقابل، عدم مداخله در امور داخلی، و عدم توسل به زور یا تهدید به زور را به عنوان پایه‌های توسعه پایدار روابط بین‌الملل مورد توجه قرار می‌دهد.

برای جنابعالی سلامتی، رفاه، توان و موفقیت در انجام مسئولیت خطیرتان آرزو می‌کنم.

دبیرکل سازمان همکاری شانگهای
نورلان یرمکبایف

۱۱. بیانیه سازمان همکاری شانگهای در خصوص تجاوز نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران، ۲ مارس ۲۰۲۶

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای (سهش) نگرانی جدی خود را در مورد تحولات خاورمیانه و حملات نظامی به خاک جمهوری اسلامی ایران ابراز می‌کنند.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای استفاده از زور را غیرقابل قبول می‌دانند و از حل اختلافات موجود منحصراً از طریق مسالمت‌آمیز، مبتنی بر گفتگو، احترام متقابل و در نظر گرفتن منافع مشروع همه طرف‌ها، مطابق با قوانین بین‌المللی و اصول منشور سازمان ملل متحد، حمایت می‌کنند.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای بر لزوم تضمین حاکمیت، امنیت و تمامیت ارضی ایران تأکید می‌کنند و از همه طرف‌ها می‌خواهند که خویشتنداری کنند و از اقداماتی که می‌تواند اوضاع را تشدید کند، خودداری کنند.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای از سازمان ملل متحد و شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌خواهند که اقدامات فوری را برای مقابله با تضعیف صلح و امنیت بین‌المللی انجام دهند.

کشورهای عضو سهش مراتب تسلیت صمیمانه خود را به خانواده‌های کشته‌شدگان این حمله ابراز می‌کنند و همبستگی و حمایت خود را از دولت و مردم ایران ابراز می‌دارند.

۱۲. پیام رئیس کمیته اجرایی ساختار منطقهای ضد تروریسم سازمان همکاری شانگهای، ۲ مارس ۲۰۲۶

از طرف خود و به نام مجموعه کارکنان کمیته اجرایی ساختار منطقه ای ضدتروریسم سازمان همکاری شانگهای، صمیمانه‌ترین و عمیق‌ترین تسلیت‌ها را به مناسبت درگذشت رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران، (آیت‌الله) علی خامنه‌ای و همچنین سایر مسئولین و افراد غیرنظامی ابراز می‌دارم.

این فاجعه، ضایعه‌ای سنگین برای ملت ایران و کل جامعه بین‌المللی است. رهبر معظم، زندگی خود را وقف خدمت به دولت، تقویت حاکمیت ملی و پیشبرد منافع ملی ایران در عرصه بین‌المللی نمودند. فقدان ایشان، خسارتی جبران‌ناپذیر برای کشور و تمامی کسانی است که ایشان را به عنوان یک رهبر برجسته سیاسی و معنوی می‌شناختند و برایشان ارزش قائل بودند.

در این ساعات غم‌بار، مراتب حمایت صمیمانه خود را از خانواده‌ها و نزدیکان جان‌باختگان و همچنین تمام ملت ایران اعلام می‌داریم. ما در درد این فقدان شریک هستیم و برای شما در غلبه بر پیامدهای این فاجعه، آرزوی شجاعت، صبر و پایداری داریم.

رئیس کمیته اجرایی
ساختار ضدتروریستی منطقه‌ای سازمان همکاری شانگهای
اولاربک شارشف

"وزارت امور خارجه با آگاهی کامل از اهمیت و ضرورت حمایت و ایستادگی در کنار میدان نظامی و مردم همیشه در صحنه، از همان ساعات اولیه آغاز تجاوز نظامی متجاوزین، ماموریت های خود را با هدف مستند نمودن جنایات، ثبت جنایات، پیگیری جنایات در مجامع خارجی و بین المللی و پاسخگو نمودن متجاوز، با بهره گیری از ظرفیت های مختلف آغاز نمود."

کاظم غریب آبادی

معاون امور حقوقی و بین المللی وزارت امور خارجه